

7. savaş yılına ulaştık!
15 Ağustos zafer ruhunu Serîhildan'larla yařatalım!

ARGK'nin 7. savaş yılı
halkımıza ve ilerici insanlıāa kutlu olsun!

KÜRDİSTAN ULUSAL BAĞIMSIZLIK ve HALK DEMOKRASİSİ MÜCADELESİNDE 15 AĞUSTOS DİRENİŞİ ve AYAKLANMA ÇİZGİSİNİ SELAMLIYORUZ

15 Ağustos 1984'te patlatılan öz-gürlük silahının Kürdistan kölelik tarihini deldiği; karanlık ile aydınlığı, direnişle teslimiyeti, otonomi ile bağımsızlığı net çizgilerle birbirlerinden ayırdığı; halk kahramanlığı, direniş ve ulusal birlik dönemini açtığına dair anlamı ve bu tarihi adımı atmanın zorunluluğu üzerine bugün hemen hemen herkes hemfikir. 7. savaş yılında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kazandığı kitle-sellik, silahlı mücadelede sağlanan süreklilik ve bu gelişmelerin Kürdistan halkının yapısında yarattığı son derece belirgin değişiklik, 15 Ağustos Atılımı'nın tarihsel ve güncel anlamını kavratmaya yetmektedir.

15 Ağustos Atılımı'nın hangi koşullarda gerçekleştirildiği kavranmadan anlamı da kavranamaz

Belli olaylar halkların kaderini, tarihini değiştirirler. 15 Ağustos olayı da Kürdistan halkının tarihinde böyle bir rol oynamıştır. Gerçi bu tarihten önce de Kürt halkı düşmanına kurşun sıkıymış ve ayaklanmıştı. Ancak bunlar, çağdaş düşünce ve örgütlenmeden, demokratik bilinç ve süreklilikten yoksun olmuştur. 15 Ağustos'un büyüklüğü ve anlamı; çağdaş bir örgütlenme ve düşünceye dayanması, sömürgeci köleliğe bilinçli yönelmesi, sürekliliği ve son derece katı faşist-sömürgecilik koşullarında gerçekleştirilmiş olmasından kaynaklanmaktadır.

PKK, 15 Ağustos Atılımı'nı ulusal kurtuluşçu stratejisinin planlı ve örgütlü bir parçası olarak gerçekleştirmiştir. Bu bakımdan atılımın önceki Kürt direnişlerinden hem ideoloji, hem politika ve hem de örgüt ve mücadele taktiği açılarından temelde farklılığı vardır. 15 Ağustos gerçekliğinde sosyalist ideoloji, Kürt halk direnişçiliği, devrimci örgütlenme, ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisine inanç ve halk savaşçı çizgisinin bütün sınırları saklıdır. En yalın deyişle 15 Ağustos Atılımı, Kürdün kölelik tarihine kurşun sıkıymış, bu zirvi delmiş, boyun eğmeci, didişmeci, ulusal geleceğine ve değerlerine ilgisiz Kürt yerine, geleceğini, halk çıkarlarını düşünen, bunlar için direnilmesi gerektiğini kavrayan ve direnen Kürdü geçirmiştir. Frantz Fanon'un deyimiyle, 15 Ağustos'ta köle Kürt intihar etmiş, yerine direnen Kürt geçmiştir.

15 Ağustos Atılımı, 12 Eylül faşizmi karanlığını delmiş ve sömürgeci faşizmin planlarını büyük ölçüde boşa çıkarmıştır. Atılımın bu özelliği bilhassa, unutulmamalıdır. Zira generaller cuntası 1984'e vardığında önüne koyduğu planın büyük kısmını becermişti. Türkiye ve Kürdistan'daki sol örgütlerin çoğu dağıtılmış, var olanlar da ya sürekli bölünmeden ya da aldıkları darbelerden dolayı mücadele edemeyecek duruma sokulmuştu. Bırakalım sol örgütleri, burjuva partileri, sendikalar ve sıradan dernekler bile kapatılmıştı. Cezaevleri devrimci, yurtsever ve demokratlarla doldurulmuştu, işkence, keyfi tutuklama ve keyfi öldürmeler günlük uygulama haline gelmiş, halkta ise korku ve yılgınlık egemendi. Baskı ve terörle toplumu ve politik güçleri sindiren cunta, faşist anayasayı kurumlaştırmış, önüne koyduğu takvim gereği burjuva partileri kurarak kendine sivil görünümü verdiriyordu. Bu aşamada faşizm kendini başarılı olarak değerlendiriyor, bu başarısı emperyalist güçlerce de onaylanıyordu.

Bu durumun aşılmasında mücadeleleri ve rolleri belirleyici olan devrimci güçler ise çok olumsuz bir

konuma düşmüşlerdi. Bölünme, parçalanma, bilinmezlik ve üretimsizlikten kaynaklanan atılığın yanısıra sol'da mültecileşme, direnmeme, teslimiyet ve tasfiyecilik en sefil biçimleriyle geliştiriliyor ve bu anlayışın sahipleri tasfiyeciliği değişik renklere boyayarak tüm devrimci güçlere dayatıyorlardı.

Dağınıklığın, bölünmenin, mültecileşmenin, döneleşmenin ve ihanetin erdem yapılmak istendiği, korku ve yılgınlığın egemen olduğu bu dönemde devrimci çıkışı yapmak, olumsuz ortama devrimci operasyon uygulamak, halka umut aşılacak ve direnişin yolunu açmak zorunluydu. 15 Ağustos Atılımı bu işlevi gördü. Atılım herkesi, tüm politik güçleri sarstı, tümünün kendilerini değerlendirmeye ve süreç içinde netleşmelerine yol açtı.

Kuşkusuz, PKK de böyle bir atılıma giriştiği dönemde sürecin olumsuz etkilerini taşıyordu. Ancak bu tahribata karşı en fazla ve en sorumlu mücadeleyi veren yine PKK oldu. Atılım, bir anlamda bu tahribatı ve ideolojik, politik kaynaklarını kurutma hareketi oldu. Biliniyor ki zindanlarda en fazla baskı, işkence ve öldürme olaylarına PKK'li kadro ve sempatizanları maruz kaldılar ve yine çok iyi biliniyor ki bir döneme damgasını vuran, devrimin onurunu koruyan ve halkın umutlarını yaşatan zindan direnişlerine PKK'li savaşçıları damgasını vurdu. Gerek cezaevlerinde gerekse dışarıda direniş kendine yapışan ihanet, komploculuk ve her türlü sağcı anlayışla mücadele içinde gelişti. Cezaevlerinde faşist işkencecilere bağlı ajan örgütü olarak geliştirilen ve başını Şahin Dönmez ve diğer ihanetçilerin çektiği provokasyon örgütü dışarıya da yansıyor, tasfiyeci gruplar bu gelişmeyi körüklüyor, PKK'nin direniş hazırlıkları içinde bu provokasyon hareketine cevap verenler oluyordu. Neticede direniş karşı bir ucu faşist cuntaya, bir ucu provokasyona ve diğer ucu da tasfiyeci örgütlere kadar dayanan ve PKK saflarındaki sağcılıkla birleşen objektif bir ittifak cephesi oluşuyordu.

PKK, bu tahribatla savaşıarak 15 Ağustos Atılımı'na vardı. Bu başarının anlamı derindir. Zira bu soylu eylem içinde yer alan her kadro, kendisine kene gibi yapışan ve kendisini sürekli geri çekilmeye zorlayan tasfiyeci ve provokatif tahribatla iradi ve fiziki olarak savaşıarak atılıma varmıştı. Şu örneğin ve gerçeğin sürekli hazırlanması ve asla unutulmamasını istiyoruz: Halk için, devrim için savaşmak en büyük onurdur. PKK, binbir güçlükte kazandığı Kürdistan insanlarını yılları alan eğitimle yetiştiriyor, büyük maddi ve manevi değerlerle donatıyor, yığınla zorlukla mücadele ederek ve büyük maddi değer sarfederek ülkeye, savaş alanına aktarıyordu. Bu, halk için savaşmak isteyen bir devrimciyi, bir yurtseveri onurlandırmaktı. PKK'nin bu büyük emek isteyen soylu çabasına karşı, kendine komünist, sosyalist, yurtsever diyen birçok örgüt, kaynağı "meçhul" paralarla milyonlar harcayarak tüm çabalarını PKK kadrolarına savaş alanından kaçtırmaya ve Avrupa'ya ulaştırmaya harcıyorlardı. Bugün bu güçlerin bir kısmı "PKK'nin silahlı mücadelesine saygılı olduklarını" ileri sürebilecek kadar oportünist davranabiliyorlar. Buradaki vurgumuz, bu güçlerin olumsuzluğundan ziyade, PKK'nin hangi zorluklarla savaşıarak atılıma vardığını kavranması içindir.

PKK'nin ulusal kurtuluş atılımı, ihanet ve tasfiyeciliği kesin darbe oldu. Eğer niteliği belli güçler, faşist cuntadan da erken, atılıma "terör

eylemi" damgasını vurmaya çalıştıysalar, bu, atılımın tasfiyeciliğe vurduğu ölüm darbesinden dolayıydı.

15 Ağustos Atılımı, halk savaşçı çizgisinin planlı bir eylemi olarak geliştirildi. Atılım, PKK'nin 1980 öncesi mücadele deneyine, Hilvan-Siverek silahlı mücadele örneğine, PKK'nin I. Konferans ve II. Kongresi kararları ile bu doğrultuda yürütülen örgütlü çalışmaya dayandı. Yetkin kadrolar 1982-1984 süreci boyunca Kürdistan sahinde ajitasyon-propaganda ve örgütlenme çalışması yürüttüler. Bu süreçte kadrolar kilometrelerce yol katettiler, karlı engin dağları, taşkın nehirleri aştılar. Kadrolar, hem faşist ordu pusuları, hem faşist cuntanın baskısından sinmiş kitlelerin yılgınlığı ve hem de her an kendilerini geri çekmeye çalışan sağcı ve provokatif anlayışlarla mücadele etmek zorunda kalıyorlardı. Sadece verilen süreçte 30'un üstünde kadro şehit oldu. Cesedi aylarca kar altında kalan, donmuş cesedine rağmen silahını bırakmayan kadrolar oldu. Aradan altı yıl geçmiş olmasına rağmen, atılıma anlam veren bu şehit kanı ve inançlı kadro çalışması özellikle unutulmamalıdır.

15 Ağustos Atılımı halk savaşçı çizgisinin zaferi oldu

Günümüzde dünya gericiği en fazla halkların ulusal kurtuluşçu silahlı direnişine saldırılmaktadır. En fazla tartışma da yine silahlı direniş üzerinde olmaktadır. Emperyalist güçler, SSCB ve Doğu Avrupa'nın diğer reel sosyalizm güçlerini etkisizleştirdikten sonra tüm güçlerini ulusal kurtuluşçu silahlı mücadeleleri tasfiyeye yönelttiler. Latin Amerika ülkelerinde ve birçok Ortadoğu ülkesinde bu tasfiyeyi becerdiler de. Ulusal ve toplumsal eşitsizliklerin içiçe geçtiği ve bu nedenle de halkların silahlı kurtuluş mücadelesine en fazla gereksinim duyduğu Ortadoğu'da da bu zora ve kısmi tavizlere dayanan tasfiyeci planı hayata geçirdiler. Küçük-burjuva milliyetçilerinin ve klasik komünist partilerinin yozlaştırdığı silahlı mücadeleye karşı PKK, 15 Ağustos 1984'te atılımla başlattığı silahlı mücadeleyi tüm yarıcalılığıyla altı yıldır sürdürerek, emperyalist güçlerin tasfiyeci planlarına en net cevabı verdi. Eğer, Türk devleti 6 yıldır emperyalist yönetimlerden aldığı bütün desteğe rağmen, bu silahlı mücadelenin gelişmesini önleyememişse, bu, halkların talep ve devrimci potansiyelinin doğru temelde değerlendirilip mücadeleye dönüştürülmesindendir. Dolayısıyla PKK'nin silahlı direnişinin sadece Kürdistan halkına değil, tüm bölge halklarına da cesaret aşıladığı ve onlara direniş için yol, yöntem gösterdiği kesindir. Silahlı mücadelenin etkisi bölgeseldir ve günümüzde bu etki dersleriyle birlikte uluslararası alana da yansımakta, pekçok halk, PKK öncülüğündeki Kürdistan halkının silahlı direnişini selamlamakta ve öncülerini bu direnişle dayanışmalarını göstermektedirler.

15 Ağustos Atılımı'nın en net etkisi halk üzerinde olmuş, Kürdistan emekçi yığınları, atılımın anlamını herkesten önce kavramışlardır. Hiçbir kimse halk desteği olmadan herhangi bir gücün NATO destekli vahşi Türk ordusuna karşı değil altı yıl, birkaç ay bile dayanabileceğini ileri süremez. Türk ordusunun özel savaşçı, bu savaşın şiddet, göçertme, çeteleştirme ve propaganda ile yıldırma politikasına ve inanılmaz düzeydeki baskıya rağmen, halkımızın gittikçe tüm gücünü silahlı direnişin gelişmesi için seferber etmesi, özel olarak incelenmesi ve

değerlendirilmesi gereken bir konudur. Burada hem Kürdistan halkının silahlı mücadeleye olan inancı, hem de PKK'nin bu inanç doğrultusunda silahlı mücadeleyi yetkince geliştirmesi gerçekliği saklıdır. 15 Ağustos ulusal kurtuluş atılımı, bu iki ögeyi birleştirmiştir. ARGK'nin her geçen gün sayısız olarak büyüyen gücü, kitlelerin cephe örgütlenmesine çekilmesi, cephe örgütlenmesi ve mücadelesinin kırdan şehir kitlelerine nüfuz etmesi ve buradan da Avrupa vd. alanlardaki Kürdistanlı yurtsever kitleleri kucaklayarak, ERNK'nin milyonları bilinçlendiren, örgütleyen ve eyleme çeken ulusal birlik platformu haline gelmesi, hep 15 Ağustos 1984'le başlayan silahlı direniş temelinde sağlanmıştır.

Saldırgan birçok politik güce geri adım attıran, emperyalist komploları ve sömürgeci özel savaş uygulamalarını boşa çıkaran hep bu halk desteği olmuştur. Eğer, planlı 15 Ağustos eyleminin amacı halklaşmış bir mücadeleyi yaratmak olmuştusa, bu amacına ulaşmıştır. Kitle-selleşmiş bir mücadele yenilmezdir. Kürdistan'da bu gelişme sağlanmıştır. Bir gerillanın şahadeti eğer binleri sokağa döküyorsa, eğer anneler-babalar çocuklarını ARGK birliklerine kendi elleri ve olanaklarıyla hazırlıyorlarsa, eğer 1984'ten itibaren tutuklu binlerce yurtseverin içinde köylüler, işçiler ve 35 yaşın üstündekiler çoğunluktaysa, eğer kadınlar kitlesel olarak mücadeleye katılıyorlarsa, kitlesel kadın davaları alışılmış olaylar haline gelmişse, 60 yaşındaki yurtseverler mahkeme salonlarında PKK'yi desteklemekten gurur duyduklarını söylüyorlarsa, bu gelişme silahlı mücadelenin kitlelerle kaynaşmasının en net izahıdır. Eğer devrim kitlelerin eseriye, bugün Kürdistan'da silahlı ve siyasal ulusal kurtuluş mücadelesi kitlesel olarak yürütülmektedir. 7. savaş yılına girerken tüm görkemliliği ile 15 Ağustos bu kitleselliği yaratmıştır.

Silahlı mücadelenin Kürdistan halk kitlelerinde yarattığı değişiklik sıralananlarla sınırlı kalmamış, mücadele düşüncede, kültürde, sosyal ilişkilerde yeni bir toplum ve toplum ilişkileri düzeni ortaya çıkarmıştır. Aşiret bilinci ve dinsel-mezhepsel ayrılıklar yerine ulusal, demokratik toplum bilinci, inkarcılık yerine ulusal değerlere sarılma ve bunlara çağdaş içerik vererek geliştirme çabası geçmiştir. Mücadelenin geliştiği alanlarda ve örgütlediği milyonlar içinde, didişmeci ve suni ilişkiler yüzünden kanlı olan Kürt yerine, birbirine saygı gösteren, sağduyulu davranan, uyuma ve toplumsal hoşgörüyeye dayanan ilişkiler geçmiştir. Devrimin toplumu sınavdan geçirerek ölmesi gerekenle yaşaması gerekeni birbirinden ayırdığı gerçeği, bugün Kürdistan ulusal kurtuluş direnişi içindeki Kürdistan toplumunda net olarak gözlemlenmektedir. Ulusal kurtuluş düşüncesi, örgütlenmesi ve eylemiyle Kürdistan halkının kendine güveni artmış, direnerek güç oluncanın bilincine varmış, örgütlen-dikçe ve savaştıkça bölgesel ve uluslararası saygınlığı artmıştır. Bu gelişmeyi yaşamında gözlemleyen halk kitleleri gittikçe daha fazla fedakarlıkla ulusal kurtuluş mücadelesine sarılmaktadırlar.

İşte, bu yüzden diyoruz ki, 15 Ağustos Kürdistan halkının kölelik tarihini durdurmuş, direniş tarihini başlatmıştır. Henüz ulusal örgütlenme ve savaş, kapsamı gereken tüm halk kitlelerini kapsamamasına ve henüz daha yüksek boyutlarda bilinçlendirme, örgütlenme gibi mücadelede başarılmaması gereken yığınla sorun ve katedilmesi gereken çok mesafe olmasına rağmen, ulusun

ayağa kalkışı ve mücadelenin kitle-selleşmesi sağlanmış, bu yüzden mevcut aşamada becerilmesi gereken becerilmiş ve 15 Ağustos Atılımı'yla varılması gereken amaca ulaşılmıştır.

Silahlı mücadele, Kürdistan ulusal sorununun çözümüne ait yanılgıları da net ayıracılarla ortadan kaldırmıştır. 15 Ağustos eylemlerinin gerçekleştirildiği dönemde Kürt milliyetçi grupları güçlüydü ya da öyle gözüküyorlardı. Bunlar güçlerini Kürdistan'ın aşiretçi geri toplumsal yapısından, dönem dönem Kürdistan'ın Doğu ve Güneydoğu parçalarında zayıflayan sömürgeci egemenlik durumundan ve sömürgeci güçlerle, emperyalist yönetimlerin desteğinden almaktaydılar. Henüz ulusal kurtuluşçu çizginin etkin bir mücadeleye dönüşmemesi, bu güçlerin özellikle Doğu ve Güney Kürdistan'da halkın yurtsever potansiyelini de kullanmalarına yol açıyordu. Bu güçler Doğu Kürdistan'da olsun, Güney Kürdistan'da olsun halk potansiyelini ve uygun fırsatları ulusal bağımsızlık için değerlendirmediler, ulusal ittifaklara, demokratik-yurtsever örgüt ve ilişkilere karşı tavır aldılar. Ortada ulusal bağımsızlık mücadelesinin olmaması nedeniyle de kitleleri uzun dönem aldatabilirler. İşte 15 Ağustos Atılımı ve atılımdan sonraki ulusal bağımsızlık direnişi bu yanılgıyı ortadan kaldırdı. Halk iki çizginin farkını pratikte gözlemleyerek ve algılayarak gördü. Onlar binlerce silahlı yurtsever savaşçıya rağmen sömürgecilerin gölgesinden kurtulamadılar, iç çatışmalarla halk güçlerini tükettiler ve silahlı halk gücünü dağıttılar. PKK ise tümüyle halkın özgücüne dayandı, bir avuç savaşçıyla başladı, Kürdistan halkının ulusal çıkarlarından ve bunun göstergesi olan örgüt bağımsızlığından hiçbir koşulda taviz vermedi. Onlar dağılırken PKK direndi ve güçlendi. Onlar silahlı mücadeleye küfrederken, PKK halka ve halkın çıkarlarına dayanan silahlı mücadeleyi yüceltti. Onlar halkı umutsuzluğa sevkederken, PKK silahlı direnişiyle halkı daha umutlu olacak noktaya getirdi. Onlar, bırakalım PKK'yi direnişinde desteklemeyi ve PKK'nin ulusal birlik ve ittifak çağrılarını olumlu cevaplamayı, komplolarla PKK kadro ve savaşçıları katlettiler ve Türk sömürgeciliği ile birçok alanda işbirliği yaptılar. Kuzey-Batı Kürdistan milliyetçi gruplarının örneğinde olduğu gibi, PKK'nin silahlı direnişine karşı TKP'nin (şimdiki TBKP) kuyruğunda her türlü, en sefil tasfiyeci bloklara girdiler. Neticede kaybeden onlar oldular, kazanan PKK ve ulusal kurtuluşçu silahlı direniş oldu. Bugün Doğu ve Güney Kürdistan'da olsun, Kuzey-Batı Kürdistan'da olsun Kürt milliyetçisi örgütlerin içinde bulunduğu durum içler acısıdır ve yüzkarasıdır. Bu duruma yol açan nedenler arasında sömürgeci güçlerin vurduğu darbelerin etkisi varsa da, asıl belirleyici olan kendi örgütsel ve mücadele yetmezlikleridir.

Kürdistan'da otonom ve reformist Kürt güçlerinin kitleler üzerinde etkinliklerini yitirmeleri ve ulusal bağımsızlık hattının kitlelere egemen olması sadece Kuzey-Batı Kürdistan'la sınırlı değildir. Güney-Batı Kürdistan'da da aynı gelişme mevcuttur. Sınır alanları boyunca Doğu ve Güney Kürdistan parçalarındaki kitleler, gittikçe artan bir ilgiyle PKK'nin mücadelesine sarılmaktadırlar. Doğu ve Güney Kürdistan'da otonom güçlerin yol açtığı tahribat ve vardıkları tükeniş noktası, kalan kadroları ve savaşçı güçleri arasında da yoğun tepkiye ve tartışmalara yol açmakta, Doğu ve Güney Kürdis-

tan'da da bağımsızlıktan yana eğilimler gelişmektedir. Kuzey-Batı Kürdistan'da her ne kadar Kürt milliyetçisi gruplar, "TEVGER" vb. adlar altında varlıklarını idame ettirmek istiyorlarsa da bunların ciddi bir güç olduklarının, kitlelerce ciddiye alın-dıklarının ve geleceklerinin olduğunun hiçbir göstergesi yoktur. Bağımsızlık hattının Kürdistan'da sağladığı etkinlik ve otonom, kültürel özerklikçi anlayışların yenilgisi kuşkusuz 15 Ağustos Atılımı'nın zaferidir.

15 Ağustos Atılımı ve bunu izleyen ulusal bağımsızlık mücadelesi, Türkiye'de de politik alanda ağırlığını olduğu gibi duyurmuş, Türkiye'de şoven politikaların iflasına yol açmış, reformist-tasfiyeci anlayışlara ölüm darbesi etkisi yapmış ve devrimci halk güçlerine direniş için yol gösterici olmuştur. Bugün bile halen bazı gruplar, üstelik kendilerine sosyalist etiketi yapıştırmaktan da çekinmeden, şoven politikalarında diretiyor ve PKK ile silahlı mücadelesini "milliyetçilik", "ayrılıkçılık" veya "sosyalist olmamak"la suçlayabiliyor ve halen inkarcı "birlikte örgütlenme" vb. tezleri ileri sürebiliyorlar. Sorun, sözkonusu güçlerin bu şoven değerlendirmelerde direktip direktemesi değildir. Çünkü atı alan Üsküdar'ı çoktan geçmiştir. Bu değerlendirmelerin hiçbir anlamı kalmamıştır. Eğer tek bir anlamları varsa, o da bu tür değerlendirmelerin faşist burjuvazinin "Misak-ı Milli" programı çerçevesinde ileri sürdü-rüldüğü gerçeğidir. Zaten, bu şoven değerlendirmelerin sahiplerinin Türkiye'de de ne emekçiler üzerinde herhangi bir etkinlikleri ve ne de emekçilerin kurtuluşu için herhangi bir ciddi mücadeleleri vardır.

Türkiye'de eğer tasfiyecilik ve bu-gün daha çok TBKP'de en uç noktasına varan inkarcılık ve faşist dü-zenle uzlaşma çizgileri belli oranda teşhir edilmişse, bu, daha çok PKK'nin silahlı direnişinin objektif etkisinin sonucu olmuştur. Biliniyor ki, 15 Ağustos eylemleri olunca "de-mokrasiyi baltaladığı" savıyla, ey-lemlere en çok saldıran ve terö-ristlikle suçlayan TKP ve çizgisindekiler olmuş, soysuz Kürt reformistleri de bunu izlemişlerdi. PKK, bu çizgiye karşı kararlılıkla savaştı, teşhir etti, reel sosyalizm cephesindeki sağ anlayışı ve bu anlayışın Türkiye'de reformist an-layışları beslediği ve azdırdığı ger-çeğini sürekli teşhir etti. teorik-politik tespitlerle yetinmedi, bizzat müca-deleyi geliştirerek alternatif oldu, Türkiye'de devrimden yana güçlere destek sundu ve onları sürekli dire-nişe davet etti. Eğer bugün Türkiye'de reformist güçlerle, dev-rimci-sosyalist güçler arasında belli bir ayrışma varsa, PKK'nin silahlı direnişinin bundaki etkisi çok fazladır. PKK'nin, Türkiye politik ortamında şoven sol güçlerin PKK aleyhinde geliştirdiği propagandanın yaratmış olduğu olumsuz itibayı aşması tabii ki kolay olmadı, zaman aldı. Neti-cede bugün PKK'nin silahlı direniş-i-nin Türkiye emekçi kitleleri üzerinde saygın bir konum kazandığı yadsı-namaz bir sonuçtur ve bu sonuç iki halkın devrimci dayanışmasında bu-gün çok güçlü bir zemin durumuna gelmiştir. Türkiye'de ve Avrupa'da devrimci Türkiye sol güçlerinin PKK ile geliştirdikleri dayanışma bu zemi-nin yansımalarıdır. Türkiye sol güç-lerine düşen, çalışmalarıyla bu zemi-ni daha da güçlü kılma görevidir.

PKK'nin silahlı mücadelesinin Türkiye politik ortamına olumlu etkisi sadece sol güçlerle sınırlı kalmamış, basını ve burjuva güçleri de etkilemiş ve cesaretlendirmiştir. Eğer, basın biraz da olsa faşizm koşullarında birşeyler yazabilmişse ve eğer par-lamentodaki burjuva partileri belli cesareti gösterebiliyorlarsa, bu, an-cak Kürdistan ve Kürt kelimelerini anmalarından sonra mümkün ola-

bilmiştir ki, bu gelişmede Kürdistan silahlı mücadelesinin etkisi be-lirgindir.

Kürdistan ulusal sorununun ka-zandığı bölgesel ve uluslararası boyut da doğrudan doğruya PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal ba-ğımsızlık savaşının yol açtığı ge-lişmelerle bağlantılıdır. Bugün bile her ne kadar ABD başta olmak üzere bazı emperyalist yönetimler, PKK ve silahlı mücadelesine "terörist" dam-gasını vurmakta ısrar ediyor, Türk devletiyle işbirliği içinde PKK aley-hine davalar açıyor ve halen Kürt işbirlikçilerini diriltmek istiyorlarsa da, bu yönelimlerin fazla bir anlamı kal-mamıştır. Emperyalist güçler de bi-liyorlar ki, PKK'siz Kürdistan'la ilgili hiçbir politika yürümez. Onların kül-türel özerklik planlarının da fazla bir anlamı kalmamıştır. Bağımsızlık mücadelesinin ve halkın ulusal kur-tuluşçu bilincinin boyutları, bu tas-fiyeci planın hayata geçirilmesini olanaksız kılmaktadır. Öte yandan silahlı direniş ve siyasal mücadele Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini bölgede anti-emperyalist güçle-rin temel bir müttefik gücü haline getirmiş. Ortadoğu'da ve Avrupa'da halklar arasında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle geniş bir dayanışma çemberi oluşmuş, Kür-distan sorunu uluslararası platform-ların temel konularından biri haline gelmiştir.

15 Ağustos Atılımı'nın asıl sırrı ve altı yıllık silahlı mücadelenin asıl başarısı faşist Türk sömürgeciliği karşısında kazandığı zaferdir. Sö-z-cüğün en net ve en kısa izahıyla Türk devletinin inkara dayalı Kürdis-tan politikası iflas etmiştir. 15 Ağus-tos 1984'te eylemler olduğunda yapı-lan değerlendirmelerde atılımın kısa soluklu olacağı görüşleri ağır basıyordu. Aradan geçen altı yıl bu değerlendirmelerin kesinlikle yanlış olduğunu, 15 Ağustos 1984'te Türk sömürgeciliğinin ölüm fermanının ilan edildiğini gösterdi. O zamanlar faşist Türk devleti de, başkaldırıyı kısa sürede bastıracağından emin konuşuyordu. Süreç faşist-sömür-geci devletin koyu bir yanılğı içinde olduğunu gösterdi. Türk devleti, ey-lemlere karşı büyük bir şaşkınlık da yaşadı, eylemleri ayaklanmalar ola-bilir şeklinde değerlendirdi, diğer bir değerlendirme olarak da eylemlerin geçici ve PKK içindeki hizip çe-kişmelerinin ürünü olduğunu ileri sürdü. Tabii ki, Türk devletinin tüm bu hesapları yanlış çıktı.

Süreç içinde silahlı direniş öyle boyutlandı ki, Türk sömürgeci devle-tinin askeri, siyasi, kültürel vd. tüm kurumlarını etkiledi ve politika deği-şikliğine itti. Kendine göre tehlikenin büyüklüğünün farkına varan sö-mürgeci devlet, 6 yıldır artan oranda askeri birliğini Kürdistan'a sevket-mekte ve savaşa sürmektedir. Dü-zenli ordu birliklerinin yanı sıra özel tim adı altında faşist terör timleri 1985'ten beri Kürdistan'da faaliyet yürütmektedir. 1985'ten itibaren aş-i-retlerden köy korucuları örgütlen-dirilmiştir. Bununla savaşı yerleştirme ve Kürdü Kürde kırdırtma taktiğini izlemiştir, Türk devleti. Halka, PKK'yi ve silahlı direnişini desteklemekten vazgeçirtmek için işkence, göç, ko-ruculaştırma, sürgün, muhbirlik vb. dayatılmış, bu dayatma insanlığın tanıdığı en vahşi yöntemlerle sürdü-rülmüştür. Pişmanlık yasası çıka-rılmış, af ve ceza indirimi karşılığında komploculuk ve ihanet dayatılmıştır. Sömürgeci devlet, kurlsız ve kirli özel savaşın ögeleri olarak bu uygu-lamaların tümünü, şiddet ögesi artan oranda, 1985 yılından itibaren uygu-lamaktadır. Sömürgeci şiddet ve te-rör başarısız kalmış, ters sonuçlar yaratmış, silahlı direniş gittikçe boyutlanmış, kitlesele destek gittikçe artmıştır.

Türk sömürgeci devletinin önlem-leri bu kadarla da sınırlı kalmamış, defalarca imha taarruzları düzenle-

miş, emperyalist destekçilerini dev-reye sokmuş, ordusunun vuruş gü-cünü artırmış, kültürel özerklik formülüyle alternatif olarak reformcu güçleri canlandırmak istemiş, PKK saflarında provokasyona umut bağ-lamış, bizzat bu provokasyonu ör-gütlemiş, alanları boşaltmış, yüz-lerce köyü haritadan silmiş, binlerce köylüyü şehirlere ve Türkiye'ye sür-müş, silahlı mücadeleyi belli alanlara sıkıştırma taktiği izlemiş, sayısız kat-liam gerçekleştirmiş, gerillalara karşı kimyasal silah kullanmış, 1986 ve 1987'de Güney Kürdistan'ı bomba-lamış, ancak tüm bu önlemler ulusal bağımsızlık direnişinin gelişmesini önleyememiştir. Silahlı direnişin istikrarlı gelişimi Türk sömürgeci siste-min bunalımını artırmış, bunun ürünü olarak parlamento kilitlenmiş, burjuva partileri Kürdistan'daki işlev-lerini tümüyle yitirmiş, bunalım Genelkurmaylık bünyesine kadar yan-sımıştır. 1987 yılı Temmuz'unda kurulan ve 1925 yılı askeri valilik uygulamasının geri getirilmesi an-la-mına gelen "olağanüstü hal" uygula-ması ve Kürdistan'da süreklileştirilen askeri yönetim, hem Türk devletinin silahlı direniş karşısındaki başarı-sızlığının hem de inkara dayalı Kür-distan politikasının iflas ettiğinin bel-gesi olmuştur. Sömürgeci özel savaşın boyutlandırılması, karşı-sında Mart 1990 halk ayaklanma-la-rını ve onu izleyen kitle gösterilerini bulmuştur. Bu kitle eylemleri, Türk devleti ve arkasındaki emperyalist güçlerin PKK'nin mücadelesini tas-fiye etme beklentilerini tümüyle boşa çıkarmış, sömürgeci devletin karşı-sına kararlı ve her şeye kadir yeni bir halk cephesini çıkarmıştır.

Sömürgeci devletin bu sürekli yı-pırma ve başaşağı gitme sürecine karşılık PKK ve silahlı direniş sürekli gelişmiştir. HRK, ARGK'ye dö-nüşmüş, gerillanın etkinlik alanı ve eylem gücü sürekli büyümüş, sö-mürgeci askeri, ekonomik, kültürel ve sosyal tüm kurumlar gerillanın eylem hedefleri haline gelmiş, gerilla kurtuluş ordusu olarak halk üzerinde sarsılmaz etkinlik ve itibar kazan-mıştır. Türk sömürgeciliğinin özel savaş, karşısında büyüyen bir ARGK, bir ERNK ve halk ayaklan-malarını bulmuştur. PKK, III. Kong-resi ve II. Ulusal Konferansı ile ulusal kurtuluşçu gelişmeyi siyasal zirvelerle taçlandırmıştır.

7. savaş yılına girerken ulaştığı-mız gelişmenin boyutları çok be-lirgindir ve bu gelişme tarihidir. ARGK'nin etkinlik alanı Botan'ı çok-tan aşmış, Mardin, Kars-Ağrı, Van, Hakkari ve Dersim'e ek olarak Bin-göl, Muş, Adıyaman ve Maraş aktif gerilla odakları haline gelmiştir. Mar-din ve Botan'daki gelişmeler gerilla eylemliliği boyutunu çoktan aşmış, bu alanlar tüm Kürdistan'ı harekete geçiren ayaklanma bölgeleri haline gelmiştir.

7. savaş yılına girerken, düşman cephesi ile ulusal kurtuluş cephesinin durumu nedir ve ulusal kurtuluşçu görevlerimiz nelerdir?

Sömürgeci devlet, yürüttüğü özel savaş ve politikalarıyla Kürdistan gerçekliği karşısında iflas etmiştir. Bu iflas tüm kurumlarına yansı-maktadır. Türk devletinin Kürdis-tan'daki varlığı askeri gücüyle sınırlı kalmış, diğer kurumlarının Kürdis-tan'da herhangi bir işlevi kalmamıştır. Sömürgeci devlet, çıkmazına çare olarak özel savaşını en aşırı boyut-lara vırdırmaayı görmektedir. 1990 Nisan'ında çıkarılan katliam ve mec-buri iskan kararnameleleri ve bu ka-rarnameleri izleyen, köy yakma, sür-gün, alan yakma ve terör uygu-lamaları Türk devletinin şimdiye kadar denenmiş ve sonuç vermemiş inkarcılık ve şiddet politikasında di-reteceğini göstermektedir. Esasen Türk sömürgeciliğinin ya gerçekleri

kabul etmek ya da ölümü getirecek çözümleri hayata geçirmek dışında bir seçeneği kalmamıştır.

Sömürgeci Türk devletinin so-runlarına bir yenisi daha eklenmiştir; Irak'ın Kuveyt'i işgal etmesiyle baş-layan ve tüm bölgeyi saran Körfez bunalımı, Türk sömürgeciliğini yeni bir batağın içine çekmiştir. Sistemler arasındaki yumuşamadan dolayı bölgedeki öneminin azalmasından endişeye kapılan sömürgeci devletin Kürdistan ulusal bağımsızlık müca-delesi karşısındaki güçsüz ve so-runlu yapısı daha da sarsılmıştır. Türk devleti, emperyalist devletlerin bölgeye müdahalesinden yararlanarak, onlardan aldığı güçle konumunu güçlendirmeyi ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini boğmayı amaçlamaktadır. Sömürgeci devletin mevcut askeri ve siyasi politikaları bu yönlüdür. Parlamento hemen hemen tümüyle devreden çıkarılmıştır, ordunun gölgesinde başkanlık siste-mine geçilmiştir. Kararnameler ve diğer faşist yasalarla toplumsal mu-halefet üzerindeki baskı artırılmış, sansürle basın susturulmuştur. Sö-mürgeci devlet, planı gereği Kürdis-tan'a durmadan askeri güç yığmakta, köy yakmakta, kitleler halinde köylü-leri sürmekte, gerilla bölgelerini in-sandan arındırma ve şehir kitlelerini terörle sindirme politikasını tüm hı-zıyla sürdürmektedir.

Sömürgeci Türk devletinin iki te-mel dayanağı kalmıştır; emperyalist desteğe ve ordu terörüne gü-venmektedir, gerektiğinde büyük katliamlarla sonuca gitmeyi planla-maktadır.

Türk devletinin mevcut durumu ve yönelimi onu siyasal sorunlarla yüz-yüze bırakmaktadır. Sindirilmiş Tür-kiye emekçileri ve demokratik muha-lefet düzenin sınırlarını açacak mücadele koşullarına sahiptir. Bölge halkları "Pan-Osmanlılık" politika-sına karşı çıkıyorlar. Neticede Türk devletinin bölge halklarından tecrit-i-nin hızlanması ve Türk devletinin yayılma planlarına karşı bölgede ittifak ve dayanışmaların oluşması kaçınılmaz gelişmeler olarak ortaya çıkmaktadır.

Öte yandan ulusal kurtuluş müca-delemesi son derece önemli ola-nakları elinde tutmaktadır. Eğer bir halkın kurtuluşu, kurtuluş için sa-vaşmaya karar vermesi ve bu amaçla örgütlenmesi ile eyleme kalkması sorunu ise Kürdistan'da bu sağlanmıştır. Kan, mücadele ve de-neyle yoğrulmuş, her zamankinden güçlü, yönlendirici ve direngen Parti gücümüz, milyonları eyleme kaldıran Ulusal Kurtuluş Cephemiz ve her eyleminde halkı ayaklanma duru-muna getiren, her zamankinden çok gelişme koşulları olan gerilla ordu-muz var. Ulusal kurtuluş mücadele-mizin mevzileri, olanakları artmış, ittifak ve eylem anlayışı daha netleş-miş ve bu doğrultuda büyük gelişme-ler sağlanmıştır. Kırdaki silahlı mü-cadele şehirlere de yansımış, yeni ve zengin bir eylem alanı ve eylem türü ortaya çıkmıştır. Bu mevzi ve bu mevzideki mücadele, düşmanın tüm çılgınlığıyla yürüttüğü özel savaşını boşa çıkaracak güç ve zenginliktedir. Tarihte devrimi bu kadar özleyen, bu kadar hızlı uyanış içinde olan, müca-delesini bu kadar kısa süre içinde bu denli kiteselleştiren, düşmanın üze-rine bu kadar cesaret ve kitesellikle yürüyen halk örneği çok azdır.

Bundan sonraki temel sorun, ör-gütlenme ve eylem hattı belli olan yolda isabetli yürümesini bilmektir. Önümüzde faşist kararnameler ör-neği var. Sömürgeci devlet şiddet politikasını doruğa ulaştırdı. Halkı-mız Mart ayından beri sürekli kitlesele direnişle kararnameleri deldi. Herke-sin üzerinde birleştiği görüş şudur ki, düşmanın halk kabarmasını durdur-mak için çıkardığı kararnameler ölü doğmuştur. Kürdistan'da halk ancak direnerek yaşanabileceğini ve kur-tulunabileceğini fazlasıyla kavra-

mıştır. Mart 1990 kitle eylemlerinden bu yana, Diyarbakır, Doğubeyazıt, Nusaybin vd. birçok alanda kitlesele açlık grevleri, gösteriler, yürüyüşler birbirini izlemektedir. Tüm Kürdistan şehirleri benzer gerginlik içindedir. Halk örgütlenme ve eyleme susa-mıştır. Yasaklar ve baskı halkın dire-niş duygusunu daha da azdırmakta-dır. Tüm toplum kesimleri hızlı bir uyanış ve örgütlenme seferberliği içindedir. ARGK'ye büyük bir ilgi vardır. Her toplum kesiminde gerilla birliklerinde yer almak ve mücadele etmek duygusu gelişmektedir. De-nebilir ki, örgütlü güçlerimiz bu talebi karşılamanın çok çok gerisinde kal-maktadırlar.

Bu uyanış ve kabarışa karşı düş-man çaresizdir. Halka karşı başvuraca-ğı her katliam girişimi, karşısında daha kitlesele direnişi bulacaktır. Sorun halkı örgütleyebilmek, gerillayı güçlendirebilmek, halkın eylemini çeşitlendirmek, cephe örgütlenme-sini tüm emekçi toplum kesimlerine yaymak ve halkı sürekli direnme noktasında tutmaktır. Dönemin tak-tiği halk örgütlülüğünün geliştirme, ayaklanmalar ve gerillayı ordu-laştırmadır. Özcesi ajitasyon, propa-ganda, örgütlenme ve eylemle bağ kurulmamış tek köy, mahalle, okul, fabrika ve cami bırakmamak, engin bir planlama içinde tüm toplum ke-simlerini illegal ve legal zeminde örgütlenmeye çekmeyi becermektir. Gerillayla birleşmiş, yerel ayaklan-malarla beslenen kitle eylemliliğinin kısa sürede tüm Kürdistan'a yayıl-ması kaçınılmazdır. Sorun toplumun derinliklerine nüfuz etmek, tüm top-lumsal dinamikleri harekete ge-çirmeyi ve kitleleri sürekli eyleme çekmeyi becermektir. Herhangi bir köşedeki kitlesele eylem, fitil gibi tüm Kürdistan'da kitlesele eylemliliği ge-liştirecek, bu eylemlilik gerilla eyle-miyle birleşerek silahlı büyük ayak-lanmalar kaçınılmaz olacaktır.

Gelişmenin inisiyatifi ulusal kurtu-luş güçlerimizin elindedir. Türk sö-mürgeciliğinin politikası, halkımızın kurtuluşunu kaçınılmaz kılan süreci daha da kısaltacak niteliktedir. Zira sömürgeci devlet baskı ve imha politikasıyla halkımızı öyle bir nok-taya getirmiştir ki, boyun eğme ve ayaklanma dışında alternatif bı-rakmamıştır. Yüzlerce örnekle ortaya çıkmıştır ki, halkımızın tercihi özgür-lük ve bunun için ayaklanmaktır.

Böylesi bir süreçte PKK'nin ulusal birliği daha da güçlendirmesi, Kür-distan genelinde halkın artan deste-ğini alması, Türkiye halkının devrimci güçleriyle ve Ortadoğu'nun anti-emperyalist halk güçleri ve yöne-timleriyle güçlü dayanışmalar kur-ması kaçınılmazdır. Devrim bir fırsat sorunu değildir, planlı, uzun süreli ve kanlı mücadeleye dayanan bir ey-lemdir, ancak öyle bir süreçteyiz ki, örgütlü gücümüzle isabetli çalışır, toplum dinamiklerini harekete ge-çirmeyi becerir, gerillaya olan ilgiyi iyi değerlendirir ve ordulaşmaya çevirir, halkımızın mücadelesine bölgede ve uluslararası alanda olan ilgiyi güçlü bir dayanışmaya çevirmeyi becere-bilirsek, halkımızın yüzyıllardır öz-lemi olan ulusal bağımsızlık zaferini 1990'lı yıllara sığdırmamız kaçı-nılmazdır.

Bu güç ve inançla 7. savaş yılına giriyoruz. 6 yıllık savaşımızın ortaya çıkardığı kazanımlar temelinde 7. savaş yılımız, ulusal kurtuluş müca-delemizin daha ileri mevziler ka-zandığı ve ulusal kurtuluşa daha da yakınlaştığımız bir yıl olacaktır. 15 Ağustos ruhu bizi zafere taşımaya devam edecektir.

-Yaşasın 15 Ağustos direniş ve zafer ruhu!
-Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
-Bijî Serok APO!
-Kahrolsun emperyalizm,
şömürgecilik ve her türden gericilik!
-7. yılda halk demokrasisini inşa yolunda ileri!

Halkımızın Mahsum Korkmaz Akademisi serîhildanî Parti Önderliğine, bağımsızlık ve özgürlüğe olan özlemin büyük ispatıydı

Tarihinde bağımsız bir gelişmeyi çok az yaşamış, daha çok yabancı egemenlikler altında yaşamak zorunda bırakılmış olan halkımız, üzerinde her türlü oyunun ve uygulamanın mübah görüldüğü bir konumda tutulmuştur. Hiç şüphesiz, bu duruma düşürülmenin öncesinde halkımızın isyan ve direnmeleri olmuştur. Fakat bunlara önderlik eden sınıfların büyük ihanetini yaşamıştır. Önderliklerin geri oluşu, halkın çıkarlarını değil, kendi çıkarlarını esas almaları, bir bütün olarak Kürdistan halkı çapında değil, kendi aşireti boyutunda örgütlenmeleri ve bunun karşısındaki sömürgeci gücün ise güçlü bir örgütlülüğe sahip olması yenilgiyi yaşamamanın en temel nedenleridir. En son Türk sömürgeciliğinin kanlı bir şekilde bastırdığı Der-sim isyanı ile Kürdistan'da askeri işgalini tamamlayan ve askeri-siyasi sömürgeciliğini sağlam temellere oturtan sömürgecilik, ülkemizi her bakımdan kendine mal ederek, insanımızın beyninden ülkemizin zenginliklerine kadar her alanda büyük bir sömürüyü gerçekleştirmeye koymuştu.

1960'lerden sonra ülkemize kapitalizmin girişi ile ekonomik sömürgeciliğini tesis eden TC, işbirlikçi feodal-kompradorları da yanına alarak ülkemizi her bakımdan yoğun bir sömürgecilik uygulaması altında tutmuştur. Halkımızın bu tarihlerde doğru bir önderlikten yoksun oluşu, ortalıkta kendisine önder sıfatını taşıyan bir takım taslakların Kürt kelimesini bile kullanmaktan korkan ve sömürgecilikten insaf bekleyen zavallıkları, halkımızın içinde bulunduğu durumla birleşince ortaya acıklı bir tablo çıkmaktaydı. Halkımızın bu durumdan kurtarılması, onun yaşayıp-yaşamayacağını belirleyecek olan sağlam bir önderliğe kavuşmasıyla mümkündü. Böylesi bir önderliğin yaratılması tarihsel bir zorunluluktur.

Kürdistan'da kapitalizmin girişiyle kısmen aşılın feodal yapı ve cılız da olsa ortaya çıkan proletarya, bir proleter önderliğin doğması koşullarını elverişli kılıyordu. Birçok sömürge ülkede olduğu gibi, ülkemizde de ulusal kurtuluşçu düşünce, genellikle belli bir aydın kesimi tarafından dışarıdan götürülmüştür. Halkın kendi yaşayışı içerisinde böyle bir ulusal ve sınıfsal bilinçlenmeyi yaşamaması ülkemizde diğer sömürge-lerden çok daha imkan dışıdır. Daha önceleri sadece feodallerin çocukları okuma imkanlarına sahipken ve yoksul kesimden gelen halk çocukları ancak belli bir yere kadar okuyabiliyorken, Kürdistan'a kapitalizm girişiyle başlayan ve bu temelde kendisi içinde bir değişime uğrayan yapı ve bir yandan da Türk asimilasyoncu politikasının daha yaygın bir biçimde geliştirilmesi, yoksul kesimden gelen birçok gencin Türkiye metropollerindeki üniversitelere kadar varan bir eğitimi almalarını sağladı. İşte 1970'lere gelindiğinde, Partimizin ortaya çıkışı sürecinde mevcut toplumsal zeminin durumu böyleydi. Partimizin bu koşullarda ortaya çıkışı, bugün bile dost-düşman birçok kesimi hayretler içerisinde bırakan bir özelliktir.

Türk sömürgeciliğinin ulusal varlığını eritmek için açmış olduğu eğitim kurumlarını ulusal ve sınıfsal bilinçlenmenin bir odağı haline getirip, düşmanın halkımıza karşı kullandığı bu silahı ona çevirmek, sömürgeciliğin kendi içinde yaşadığı bir çelişkiydi. Parti Önderliği, "Biz iki kelimeyle bu işe başladık. Kürdistan sömürgeci dedik" şeklinde açıklıyor

ilk çıkışı. O dönemlerde bu iki kelime bir devrim niteliğindeydi. TC'nin zaten baştan sona kadar inkar ettiği bir gerçekliği, TC'nin çok yakın etkisini yaşayan sosyal-şoven örgütler de "milliyetçi-bölücü" tarzında suçlayacak kadar kemalizmin batağına saplanmışlardı. Diğer yandan, Kürt ilkel-milliyetçileri, "Doğu'nun kalkındırılması" gerektiğinden dem vurmaktan ve Kürdistan'da kapitalizmin her tarafa yeterince gitmediğinden sızlanıp durmaktan başka bir şey yapmıyorlardı. Bu durumu yaşayanların halkımızın en büyük düşmanı olan sömürgecilik ve feodalizme karşı bir hareket geliştirmeleri zaten beklenemezdi. Fakat halkımız kendi kurtuluşu için gerekli olan bir ideolojiye büyük bir ihtiyaç duymaktaydı. İşte Partimizin ilk önder kadroları, başta Parti Önderliği olmak üzere bir avuç aydın, bu ideolojiyi Kürdistan'a taşıdığı anda halkımızın bunun etrafında hızla bir araya gelmesi ve örgütlenmesi, başta düşman olmak üzere sosyal-şoven güçler ve küçük-burjuva reformistlerini de büyük bir korku içine sokmuştu. Partimizin önder kadrolarından olan **Haki KARER** yoldaşın Antep'te örgütlenme faaliyetleri yürütürken, ajan ve provokatörler tarafından katledilişi, Kürdistan'da devrimi omuzlayacak olanların neleri göze almaları gerektiği ve karşılarındaki düşman gücün sadece TC olmadığı gerçeğini daha da somutlaştırdı. Düşman, **Haki KARER** yoldaşı katlederek her şeyi bitireceğini ve böylelikle amacına varacağını düşünüyordu. Parti Önderliği, o günleri değerlendirirken, "**Haki'nin şehit düşüşüyle dünyanın başımıza yıkıldığını zannettik. Birçok arkadaş hemen bunun intikamının alınmasından başka bir şey düşünmüyordu. Fakat biz buna en güzel cevabı Partiyi kurarak verdik**" demektir. Gerçekten, **Haki** yoldaşın şahadetine verilecek en anlamlı yanıt, Partinin ilanıydı. Düşmanın "bitirdim" diye umutlandığı bir anda böyle muazzam bir örgütlülükle ortaya çıkmak; hem de bunun ilanını sömürgecilerin yerli işbirlikçileri olan ve halkımızı yıllardır bir kene gibi sömüren feodallere karşı Hilvan'da savaş açarak yapmak, çok daha anlamlı bir ortaya çıkışı.

Türk sömürgeciliği, çığ gibi büyüyen Partimizin gelişimini durdurmak ve bunun yanında her bakımdan yaşadığı bunalımı atlattık için, 12 Eylül faşizmini işbaşına getirdi. TC'nin kendi içerisinde zaten yaşamaya başladığı çürüme Parti-

mizin ortaya çıkışı ve mücadeleyi geliştirmesiyle daha da hızlanmıştı. Ölüm çırpınışlarını yaşayan bir vahşi hayvanın saldırganlaşması gibi, onun da sonunun yaklaşmasıyla daha da saldırganlaştığı 12 Eylül faşizminde daha iyi görülmüyordu. 12 Eylül faşist yönetimi ile, bütün devrimci muhalefet güçleri dağıtılmış; milyonlara varan devrimci-demokrat tutuklanmış, işkenceden geçirilmiş; Kürdistan adeta yeni baştan işgal edilmesine tanklarla-toplarla kuşatılmış; insanlar köy meydanlarında en alçakça işkencelere tabi tutulmuş, başta Partimizin önder kadroları olmak üzere birçok kadro, militan, taraftar ve sempatizan kitle ce-

fermanının yırtılmasıdır.

Kürdistan tarihi ile Parti tarihimiz içiçe ele alındığında, Partimizin öncülüğünde geliştirilen ulusal kurtuluş savaşı, Kürdistan'ın ilk sömürgeleştirilmeye başlandığı Pers egemenliği döneminden bu yana gelişmesi durdurulmuş, çağın gerisinde yaşamaya bırakılmış olunan bir halkın o çetin ve zorlu yolu çok hızlı bir şekilde aşarak, adeta yeni baştan özgürlüğe ulaşmasının büyük atılımını ifade ediyor. Devrimimiz, büyük atılımlar, onun sonrasında büyük örgütleyici bir güç haline geime ve onunla daha büyük atılımları gerçekleştirmeye biçiminde gelişme gösteren bir karakterdedir. Bu bakımdan, atı-

zavelerine doldurulmuş; burada çağın en insanlıkdışı işkencelerine tabi tutulmuşlardır. TC'nin gerek cezavlelerinde, gerekse dışarda baş vurduğu uygulamaların amacı; kesinlikle Partimiz nezdinde Kürdistan halkını öncüsüz, öndersiz bırakıp yoketmekti. Bunun için, Partimizin önder kadrolarından başlayıp daha aşağılara varan teslim alma ve ihanet ettirme amacını güdüyor; böylelikle de tarihsel ihaneti yeniden hortlatarak tamamıyla Kürt halkını bitirmeye istiyordu. Sömürgeciliğin bu oyununa karşı, onun gerçek karakterini çok iyi tanıyan Partimizin vereceği tek cevap vardı; o da direnişti. Kürdistan ya baştan başa ihanetin ya da direnişin yurdu olacaktı. İşte, cezavlelerinden başlayıp 15 Ağustos Atılımı ile doruklaşan direniş, Kürdistan'ın baştan başa direnişin bir kalesi haline getirilmesi ve sömürgeciliğin halkımıza bittiği ölüm

lmların devrimimizde önemi büyüktür. Bunlar içerisinde 15 Ağustos Atılımı, Kürdistan ve Kürt halkının yeniden yaratılışının destanıdır. Cezavlelerinde düşmana karşı yükseltti- len direnişin zirveye ulaştığı, "Kürdistan'ı Vietnamlılaştırdığı" bir aşamasıydı. Dünyada emperyalizmin devrim odaklarını adeta bombardımana tabi tuttuğu, sosyalizmi kendi istediği doğrultuda politikalarla çektiği, birçok ülkede faşist yönetimleri işbaşına getirerek halklara kan kusturduğu, sömürge ve yeni-sömürge birçok ülkenin devrimci, ulusal kurtuluşçu güçlerinin adeta teslimiyet boyutuna varan yoğun bir pasifikasyonu yaşadığı bir dönemde direnişin en soylusunu yükseltmenin ne kadar önemli olduğunu, dönemin şartlarını gözönünde bulundurduğumuzda, çok daha yakından görürüz.

Partimizin ilk ortaya çıkışında olsun, altı yıl önce gerçekleştirilen 15

Ağustos Atılımında olsun, düşmandan totalim çeşitli sol güçlere kadar büyük bir kesim, bizim çıkışımızın ve atılımımızın böylesine büyük gelişmeleri yaratacak boyutta olacağı gerçeğini anlayamadılar. Türk sosyal-şovenizmi ve küçük-burjuva ukalalığı, devrimden vebadan kaçarak gibi kaçan reformist güçler, düşmanı gözlerinde o denli büyüttü ve onunla anlaşma veya ondan insaf bekleme soysuzluğuna o kadar kendilerini kaptırmışlardı ki, PKK'nin çıkışı onların bu beklenti ve planlarını alt-üst ettiği için, Partimize en ağır bir biçimde saldırmaktan geri kalmamışlardır. Aslında mücadelemiz onların yüzlerindeki sol maskeyi söküp atmış ve gerçekten ne olduklarını açığa çıkarmıştır. Bugün bir TBKP ve diğer Kürt reformist güçlerinin gerçek yüzlerinin halkın içinde teşhirlenmesi 15 Ağustos Atılımıyla gelişen mücadelemiz sağlamıştır. Türkiye'de gerçek devrimci güçlerin ve halkın gerçek öncülerinin ortaya çıkması için, böyle bir ayrışmanın yaşanması oldukça faydalı olmuş ve Türkiye'deki gerçek devrimci güçlerin çıkışları için oldukça elverişli olanak ve şartlar yaratılmıştır. Bugün dost ve düşman bu açıdan da bizim mücadelemizi daha geniş bir şekilde değerlendirmekte ve kendileri için sonuçlar çıkarmaktadır.

Türk sömürgeciliğine karşı yükseltilen ulusal kurtuluş savaşımızda, doğru savaşarak zaferi garantileyen bir başarının sahibi olacak, halkı bilinçlendirip ayağa kaldıracak, onu örgütleyip savaştıracak; başka bir anlatımla, Parti çizgisini pratiğe doğru bir tarzda uygulayacak yetkinlikte militanlaşmama, geçmişte olduğu gibi günümüzde de çok önemli bir sorun olarak önümüzde durmaktadır. Düşman karşısında silahlı güçten, diğer güç ve imkanlardan yoksunluğun olmadığı, tam tersine bunların her zamankinden daha bolca bulunduğu, halkın ayağa kalkıp bir ayaklanma durumunu yaşadığı böylesine son derece elverişli objektif koşullara rağmen, buna cevap verecek, dönemin görevlerini yerine getirecek militan yapı, cüceliği yaşıyor. Sömürgecilik kendisinin belirlediği toplumsal yapı içerisinde boy veren bireyi de kendisine karşı savaşamaz bir duruma getirmiştir. Bireyin bundan kurtulması ve doğru savaş ölçülerine ulaşması, yani militanlaşması, Kürdistan gibi düşmanın üzerinde çok oyunlar oynadığı bir ülkede kolay olmamaktadır. İşte düşmanın kişilik üzerindeki bu etkilerine karşı Parti içerisinde diğer sınıf ve anlayışlara karşı büyük bir sınıf savaşımı yaşanmaktadır. Üzerinde feodal, küçük-burjuva kemalist etkileri taşıyan, birçok yönüyle adeta düşmanı yaşayan bir kişilik, kesinlikle düşman karşısında yenik kişiliktir. Partimiz kadar hiçbir harekette proletarya dışı sınıf ve düşman etkilerine karşı böylesine yoğun bir sınıf savaşımı başlatılmamıştır. Özellikle bunun eğitimle bilince çıkarılması, düşüncede mahkum edilmesi ve yaşamda doğrunun temsili gücüne erişilmesi temelinde sağlatılan bir kişilik dönüşümü, dünyanın en düşürülmüş halkını bugün en yüksek değerler ile donatıyor. Bu bile, başlıbaşına büyük bir devrimsel gelişmedir. Ve bizim devrimimizin bir karakteri de budur.

Türk özel savaşı en yoğunlaştırılmış bir tarzda sürdürülmekte, fakat kendi içinde en yoğunlaşmış bir çürümeyi de yaşamaktadır. Düşman, "savaşı en çok geliştirdiğim aşama" dediği bu aşamada aslında yenilgi ve çıkmazın en büyüğüne

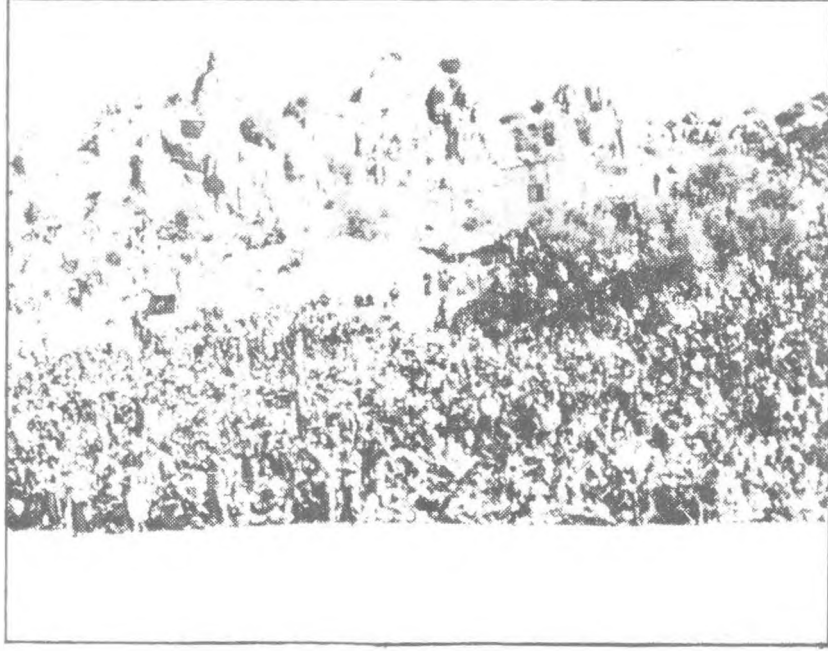
yaşıyor. Binbir özel savaş yöntemini uygulayarak mücadelemizi engellemeye çalışan düşman, gelişen mücadeleyi engelleyemediği gibi, tam tersine mücadelemiz gittikçe kitle-selleşen bir boyut kazanmakta ve ülkemizde serihildanlar yaşanmaktadır. Düşmanın özel savaşını sınırlandıran ve işlemez kılan ayaklanmalar, 1990'ın başında devrimimizin atılımsal karakteri düşünüldüğünde, önemli bir boyut olarak ele alınmalıdır. Gizli bir tarzda sürdürülen özel savaş şimdi toplumda ulusal kurtuluş mücadelemizle oldukça geniş bir biçimde teşhir olmaktadır. TC'nin sömürgeci, vahşi, talancı karakteri hiçbir dönemde bu denli açığa çıkmamış ve halkın buna karşı tepkisini bir ayaklanma boyutunda dile getirmesi, böylesine yaşanmamıştı. Daha önceleri TC'nin, Kürdistan'da başgösteren isyanları bastırırken, isyan bölgesi dışındaki diğer bölgeler bundan habersiz bir biçimde tutulabiliyordu. Fakat 1990'ın başlarında Mardin'de çeşitli ilçelerde başlayan ayaklanma Diyarbakır'a, oradan da Dersim'e varan bir yayılım göstermiştir. Ve Kürdistan halkı ayaklanma temelinde birlik oluşturmuştur. Ulusal önder **Abdullah ÖCALAN**'ın, *"Milyonlar ayağa kalkmıştır ve kurtuluş için kararları tamdır"* ve *"Gelecek on yıla bağımsız bir Kürdistan'ı sığdıralım"* şiarları geline aşamayı ve ulaşılması gereken hedefi göstermektedir. Evet, geline aşamada eğer görevler hakkıyla yerine getirilirse ve bütün Parti militan kadroları ile Cephe çalışanları üzerlerine düşen rolü layıkıyla oynarlarsa, gerçekten gelecek on yıla bağımsız bir Kürdistan'ı sığdırmak mümkün değildir. Adı bile anılmayan, insanımızın kendisine "ben Kürdüm" demekten bile utandığı bir durumdan bugün halkımızı en çok direnen bir duruma getirmek, insanlığın en soylu ve sosyalizmin en yüksek değerlerinden üstün bir biçimde temsilini gerçekleştirmek ve bunların büyük eylemini yaratmak Kürdistan'da şimdiden çok şeyleri değiştirmiştir. Artık dost ve düşman şu gerçeği kabul etmek zorunda kalmıştır: Kürdistan eski Kürdistan değildir. Bu aşama en az bağımsızlık, özgürlük kadar anlamlıdır. Düşman bununla aslında büyük bir yenilgiyi yaşamıştır. Bugünlere gelme ve bu sonuçları elde etmek için, halkımızın en yiğit ve Partimizin en değerli kadro ve savaşçıları kanlarını bu topraklar üzerine döktüler. Bugün onların dökülen kanları bağımsız Kürdistan'ı yeşertiyor ve bizi özgürlüğe giden yolda ilerletiyor. Bağımsız ve özgür bir Kürdistan için, halkımız gerekirse, daha binlercesini bu dava uğruna mücadeleye göndermeye her zaman için hazırdır. Halk bunu ayaklanmasıyla, kendi evlatlarını ordumuza göndermesiyle, kendi kıt imkanlarını Partiye sunmasıyla ve daha binbir türden yardımıyla gösteriyor.

Halkların büyük direnme ve zaferleri onların bayram günleridir. Adeta varolma ile yokolmanın eşğine gelmiş bir halkın gösterdiği büyük direnmeler o halkın tarihinde en anlamlı dönemlerdir. Bizim tarihimizde de böylesi kritik dönemler yaşanmış ve direnmeler sonucunda bunlar atlatılmışlar. Partimizin kuruluşu, Newroz, 15 Ağustos Atılımı böylesine önem taşıyan günlerdir. Her yıl bu bayramlarını kutlarken, bugünlerin derin anlamları üzerinde tekrar tekrar düşünmeliyiz.

Mahsum Korkmaz Akademisi, 15 Ağustos Atılımının 7. yılını halkımızın onbinlere varan katılımıyla büyük bir coşkuyla kutladı. 17 Ağustos'ta Barlias'ta düzenlenen ve adeta hayatın durduğu bir biçimde, yoğun bir şekilde katılımın sağlandığı gecede, zengin bir içerikle dolu olarak

hazırlanan programla halkımız artık kendisine ait olan bir günde bunun bayramını kutlamanın sevincini yaşamıştır. Barlias'taki gece sona erdikten sonra, otobüs, taksi, kamyon, traktör, hangi aracı bulduysa ona atlayıp yorgunluk nedir bilmeden, kadın, genç, ihtiyar, çocuk tam onbine yakın insan Akademi'ye gelmiş ve 18 Ağustos'ta Akademi'de yapılacak bayram kutlamalarını beklemişlerdir. Parti Önderliğinin de Akademi'de oluşu, gelen kitlenin Akademi'ye **"Biji PKK", "Biji Serok APO"** sloganlarıyla girmesi ve kadınların zılgıt sesleri bir halkın yaşadığı sevincin büyük ifadesiydi. Uzun bir yoldan yürüyerek gelen, Barlias'taki gecede durmadan attıkları sloganlardan sesleri adeta kısılan gençler, yaşlılar ve çocuklar, yine büyük bir canlılıkla sloganlarını atıp ulusal önderlerine doğru koşuyor, onu görmek, onu dinlemek isteği ve arzusuyla sabırsızlanıyorlardı. Parti Önderliğinin gelenlerle yapmış olduğu sohbet niteliğindeki konuşmalar, halkın bu konuşmaları can kulağıyla dinlemesi, kendilerinin de mücadelenin sorunlarını son derece özgür bir platformda tartışmaları, halkımızın ilk kez yaşamış olduğu bir gelişmedir. Partimizin halkımız içerisinde bir yönetim ve otorite gücü olduğu artık çok iyi bir biçimde özümsemiştir. Halkın içerisinde sürdürülen Cephe çalışmalarıyla, Partimizin halk içerisindeki iktidar organları şekillenmiş ve halkımız bu organları artık kendi öz iktidar organları olarak kabul edip sorunlarını bu organlara iletmekte ve onlar eliyle çözmektedir. Akademi'de halkın yoğun katılımı ile gerçekleştirilen ve bizzat Parti Önderliğinin yapmış olduğu çeşitli toplantı ve görüşmelerde, halkımız özgür bir şekilde düşüncelerini ortaya koyup, gördüğü olumsuzlukları eleştirmiş, yöneticilerin içine düştükleri yetersizlikleri belirtip ortaya çıkan sonuçları sağlıklı bir şekilde değerlendirebilmiştir. Kürdistan devriminin kendine özgü ve en önemli yanlarından birisi de budur: Halkın kendi iktidarını, kendi

kitle içerisinde, şehit ve savaşçı aileleri, kadınlar, ihtiyarlar, çocuklar ve kültür gruplarıyla ayrı ayrı görüşmüş, her bir grup ve kitleye mücadelenin bugünkü aşamaya nasıl geldiğini, bundan sonra onları bekleyen temel görevlerin neler olduğunu anlatmıştır. Şehit ailelerine yapmış olduğu konuşmasında, *"Sizin eğer bir şehidiniz varsa benim binlerce şehidim var. Benim yüreğimin bu acılara nasıl dayandığını"*

"Kürdistan'da uğruna savaşılan eğer özgürlükse, bağımsızlıksa ve bunlarla donatılmış bir vatansa onun uğruna savaşmak en soylu eylemdir, bir anne ve baba böyle bir savaşın içinde olan evladı için sadece gurur duyar."

anlayan" diyerek, şahadetin bizdeki anlamını, uğruna şehit düşülen ve düşmandan mutlaka kurtarmamız gereken ne kadar kutsal değerlerimiz olduğunu, bunlara sahiplik etmeye-nin şehitlere sahiplik yapamayacağını, şehitlerimize layık olmak demenin, onların yarattığı değerleri korumak ve uğruna öldükleri davaya kendini katmak olduğunu belirtmiştir. Bunun ardından savaşçı ailelerine hitap eden konuşmasında, *"Kürdistan'da uğruna savaşılan eğer özgürlükse, bağımsızlıksa ve bunlarla donatılmış bir vatansa onun uğruna"*

gruplarıyla kültür ve mücadele sorunları üzerine, çocuklar ile çocukların devrimlerdeki rolleri üzerine, kadınlarla aynı şekilde, yaşadıkları gerçekliğin değiştirilmesiyle bağımsızlık mücadelesi arasındaki ilişki üzerine konuşmalar yapmıştır. Bütün bu gruplarla yapılan konuşmalar ile Parti Önderliği, bu süreç içerisinde Akademi'yi halkın bir okulu haline dönüştürmüştür. Bilgiye adeta büyük bir susuzluğu yaşayan halkı-

mız, bu süre içerisinde bu konuşma ve sohbetlerle çok şeyler öğrenmiştir.

Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencilerinin düzenlediği, biri spor diğeri askeri olan iki tatbikatı halkımız büyük bir heyecan ve sevinçle izlemiş: sloganlar ve zılgıtlar ile yerigöğü inleyen kitle, çok iyi bir şekilde gerçekleştirilen tatbikatlarda büyük bir sevince boğulmuştur. Askeri tatbikatta, düşman karakolunu roketa-tar ve afaroflarla ateşe tutan Akademi öğrencilerinin daha sonra karakola saldırıp tamamıyla ele geçirerek imha etmesi ve en yüksek tepeye çıkan bir arkadaşın ordu bayrağını açması anında büyük bir sevinç içinde kitle de ayağa kalkıp tatbikatı izlediği kayalıklarda bir dalga gibi kabarıyordu. Tatbikat alanından Akademi'ye büyük bir yürüyüş kolu biçiminde gelen kitlenin yola koyuluşu, gerçekten insanı duygulandıracak bir manzaraydı. Düşünün: onbinlerce insan kilometrelerce uzunluktaki bir yürüyüş kolu halinde ilerliyor...

Yarının büyük kutlamasının sabırsızlığı içerisinde halkın çoğunun geceyi dışarda serin havada geçirip sabah erkenden Akademi'de nerede boş yer varsa orayı doldurarak dağı taşı kapladı. Akademi'deki tören, resmi geçitle başladı ve daha sonra yemin törenine geçildi. Yemin törenini büyük bir heyecan ve sevgi ile izleyen halkımız, coşkuyla alkışlayıp sloganlarını yükseltiyordu. En çok da yaşlılar, ölmeden önce böyle bir gün görmeyen ve yaşamının büyük sevincini yaşıyorlardı. Saat 14'ten sonra Ulusal Önder **Abdullah ÖCALAN**'ın alana gelmesiyle bir okyanus gibi kabaran kitle, **"Biji Serok APO", "Bi can bi xwin em bi terene ey Serok"** sloganlarını hep bir ağızdan ve yumrukları havada haykırdı. *"Mahsum Korkmaz Akademisi'ne hoş geldiniz"* sözleriyle başlayan konuşma büyük bir alkış tufanı ile karşılığını buldu. Tam dört saate yakın halka yönelik konuşma yapan Parti Önderliği, halkımızın başından sonuna kadar büyük bir dikkatle dinlediği konuşmasında, bugünlere nasıl geldiğini anlattı; bu tarihsel süreci iyi kavramak, bunun anlamını içice bilince çıkarmak ve

mutlak zafere ulaşmak için, hangi görevlerin yerine getirilmesi gerektiği konularına geniş bir şekilde değinerek, geline aşamayı değerlendirdi. Somut bir şekilde, *"Önderlik olarak bizim, halk olarak sizin yapacaklarınız nelerdir"* sorusunu sorup yanıtlayan Parti Önderliği, bunları yapmanın mutlak bir biçimde gerekliliği üzerinde durdu; *"Herkesin üzerine düşeni artık yapmaktan kaçınamayacağı bir tarihsel dönemi yaşıyoruz"* diyerek, halka büyük çağrılar yaptı. Halkımız da kararlılığını, her zaman için göreve hazır olduğunu, bu yolda sonuna kadar yürüyeceğini, Partiye ve Önderliğe bağlılığını büyük bir sevinç ve coşkuyla ifade etti. Parti Önderliği bu konuşmasının bitiminden sonra, "15 Ağustos'un 7. Yılı Atılım Devresi"nin sonuçlandırılması vesilesiyle yapılan diploma töreninde kısa bir konuşma yapıp Akademi öğrencilerine diplomalarını dağıttı. Konuşmayı tamamlayıp alandan ayrılan önderlerini biraz daha yakından görmek ve O'na biraz daha yakın olmak isteyen kitlenin bu isteğini Parti Önderliğinin uygun görmesi üzerine, kitlenin adeta sel gibi ileriye fırlaması ve önderlerine doğru koşuşlarında ona olan sevgilerini yüzlerinden ve gözlerinin içinden okunuyordu.

Akademi'deki törenin bitmesiyle grup grup Akademi'den ayrılan halkımız, ayrılmanın burukluğunu yaşıyordu. Akademi'ye gelen gençlerden birçoğunun gitmek istemediklerini, savaşmak için burada kalıp eğitim görmek istediklerini, kendi ordularına askerlik yapacak yaşa geldiklerini ve kendilerine bu fırsatın verilmesini ifade eden konuşmaları, savaşmak kararlılığını yansıtıyordu. Daha sonraki gün de Akademi'de kalan kadın ve erkeklerle ayrı ayrı konuşan Parti Önderliği, onları her bakımdan aydınlatacak konuşmalarla Akademi'den oldukça memnun bir şekilde ayrılmasını sağladı. En son günde ayrılanlar tek tek Parti Önderliği ile veda-laşmak için, metreleri bulan kuyruğa girdiklerinde, onca koşuşturma, dışarda yatma, susuzluk ve yorgunluğu sanki kendileri yaşamamış gibi yüzlerinde büyük bir sevinç okunuyordu. 70 yaşındaki bir ihtiyar elinde bastonuyla, *"Serok konuştuğunda kendimi o kadar genç hissettim ki, eğer düşman şu karşıdaki dağda olsaydı, bu bastonla üzerine yürürdüm"* diyerek içinde bulunduğu duyguyu böyle ifade ediyordu.

Halkımız, her bakımdan bağımsızlık ve özgürlüğe susamış bir biçimde ona ulaşmak için binbir zorluğu göğüsleyerek öne atılmaktadır. Kölelik zincirlerini artık parçalayarak atan halkımız, özgür gelişmenin umudunu Partimizden duymakta ve her geçen gün ona daha fazla bağlanmaktadır. Halkımızın bu umudunu gerçekleştirmek ve buna cevap vermek Partili kadroların en temel görevidir. Kadro, ayağa kalkan bir halka doğru önderlik yapmayı başaracak mıdır? Yoksa, halkın çok gerisinde kalan bir konumu mu yaşayacaktır? Bu soruya, her bakımdan dönemin sorunlarını çözecek ve görevlerine hazır olacak kadrosu olmakla cevap vermeliyiz. Bunun ölçülerine hızla ulaşmak çok şeyi kazandıracığı gibi, ulaşmamak da birçok şeyi kaybettirebilir. 15 Ağustos Atılımının 7. yılına girerken, bu gerçeği gözden uzak tutmayalım ve tarihsel fırsatı bu kadar elverişli bir biçimde ilk kez yakalamış olan halkımızın yıllardır özlemini duyduğu büyük kurtuluşu mutlaka gerçekleştirelim.

YAŞASIN 15 AĞUSTOS'LA BAŞLAYAN ULUSAL DİRİLİŞ MÜCADELEMİZ!

Partimizin silahlı direnişinin 13. yılı ve bunun üst evreye sıçratılmış biçimi olan 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yılına girmiş bulunuyoruz.

Tarihin şanlı bir sayfası olan 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yılına girerken ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişmesinin zirvesini yaşıyor. Halk tarihimizin bu şanlı sayfası, bağımsız ve özgür bir Kürdistan'ı yaratma mücadelemizin görkemli bir dönüm noktası olarak, bugün her zamankinden daha fazla ulusal ve toplumsal kurtuluş yolumuzu aydınlatıyor.

Salt bir silahlı direniş olmaktan da öteye, çok çeşitli özelliklere sahip olan bu tarihsel atılımın, gerek geçmişin aydınlatılması, gerekse daha da önemli olarak, bugün elde edilen kazanımların ne olabileceğinin hesaplanması açısından da derinliğine kavranması hayati önemdedir. 15 Ağustos devrimci atılımının yarattığı bu çok yönlü etkileri kavrayabilmek ve sonuçlarını değerlendirebilmek için onun ortaya çıkardığı ortamın ve dönemin özelliklerine bakmak, bu eylemler karşısında çeşitli güçlerin içine girdikleri tutumları kavramak gerekmektedir. Bu yapıldığında ancak 15 Ağustos devrimci atılımının tarihe damgasını vuran karakteri ve rolü anlaşılabilecektir.

15 Ağustos Atılımı, Türk sömürgecilerinin devlet yapısı içinde faşist kurumlaşmayı önemli oranda sağladığı ve faşist yüzünü gizleyebilecek biçim değişikliklerine gitmek amacıyla planlar oluşturduğu bir dönemde gerçekleştirildi.

12 Eylül darbesinin ardından topluma egemen kılınan dörtbaşı mamur bir düzenin içe ve dışa yönelerek muhalefeti etkisizleştirmek, kamuoyunu yanıltmak, gerçek yüzünü maskeleyerek için "demokrasiye dönüş" aldatmacasına başvuruldu. Bu amaçla düzenin fideliğinde oluşturulmuş partilerle seçimlere gidilir ve Türkiye'nin belli başlı şehirlerinde sıkıyönetim görünürde kaldırılır. İç ve dış dayanaklarının da desteğiyle sahtece "demokrasiye" geçildiği aldatmacasıyla iktidarını sağlama bağlamaya çalışır. Bu konuda muhalefet etkisiz kılındığından dolayı, Türk devleti kendisini rahat hissetmektedir.

Faşist cuntaya hazırlıksız yakalanan sol hareket ise, geçmiş hatalarının, bölünmüşlüğü'nün kefareti çok açık bir tarzda ödemiş, darbeler altında ezilmiş, soylu davasına sahip çıkamaz hale getirilmiştir. Birçok güç, faşist cuntaya karşı devrimci örgütlenme görevine karşı sırt çevirerek umutlarını "demokrasiye dönüş" çabalarına bağlarken, genele de tam bir tasfiyecilik egemen olmuştur.

Koşulların böylesine zorlu olduğu, halkın nefes alamaz duruma sokulduğu ve yaşam koşullarının ortadan kaldırılmak istenerek tam bir zifiri karanlığın hastane olduğu bir dönemde yaşanmaktadır.

PKK ise, direnişi ülke topraklarında geliştirmenin hazırlıklarını sürdürür. Dışarıda ve zindanlarda diğediş yürütülen mücadele, gösterilen direniş, yapılan devrimci çalışmalar en yüksek irade olarak Partimizin II. Kongresi'nde birleşir. II Kongre beklenen tarihi kararını verir. Bu karar hazırlık çalışmalarının sona erdiği bu dönemde, ülkeye dönüş karardır! Bu tarihi karar doğrultusunda Silahlı Propaganda Birlikleri 82 sonlarında ülkeye girmeye başlarlar, bu girişler 83'lerde tamamlanır. Böylece ülkeye yeniden dönüş hareketi zorluklarla boğuşa boğuşa savaş içerisinde gerçekleştirilir. Ülkeye giren Silahlı Propaganda Birlikleri önlerine konu-

lan planlar ve hedefler doğrultusunda faaliyetlerini hızla sürdürürler. 1983 baharıyla birlikte, 20'ye yakın SPB, Kars'tan Mardin'e kadar olan sınır bölgelerini çalışma alanı haline getirmiştir. Bu çıkış tarihi bir önemdedir. Sömürgecilerin korkularını canlandıracak gelişmelerin başlangıcıdır. Ulusal kurtuluş mücadelemizde halk kitlelerini örgütlemeye yönelik planlı ve örgütlü bir faaliyet başlamıştır. Bu faaliyet Kürdistan

ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir gelişme dönemini yaratacaktır.

1983 baharında gerçekleştirilen devrimci çıkışın önemi, devrimci güçler kadar, düşman tarafından da bilinmektedir. Faşist sömürgeciler, bu kararlı çıkışı engellemek ve başarısız kılabilmek için karşı faaliyetlerini arttırır, karşı-devrimci saldırılara girişir. Mayıs ayı ortalarında Diyarbakır'da 34 PKK önder kadrosuna idam cezası vererek devrimci güçleri korkutmaya ve geri adım attırmaya çalışır. 25 Mayıs'ta pratik faaliyetlerin örgütlendirildiği ve yönetildiği Güney Kürdistan'ın sınır boylarına yönelik geniş çaplı bir askeri saldırı başlatılır. Ve Güney Kürdistan işgale kalkışılır. Bununla, alana yeni çıkan devrimci grupları imha etmeyi ve kitlelere gözdağı vermeyi amaçlar Diğer yandan ajan-provokatörler harekete geçirilir. Semir provokatörü devreye sokulur. Böylece, dış saldırılarla önlenemeyen Parti çalışmaları iç saldırılarla engellenmeye ve devrimci çıkış boşa çıkarılmaya, dikkatler başka yöne çekilerek Parti, pratik faaliyetten alıkonmaya, uzun vadeli olarak ise, Parti bölünüp parçalanmaya, bir mülteci örgütü haline getirilmeye ve devrimci Parti tasfiye edilmeye çalışılır.

Böylesine kapsamlı ve çok yönlü olan düşman saldırılarına karşı, direniş mücadelesini geliştirmede kararlı olan Partimiz, belli zararlar görmüş olsa da, bilinçlilik ve örgütlülük bakımından yapısını daha da güçlendirerek direnişi geliştirmiş, düşmanın tüm saldırılarını boşa çıkartmış ve provokasyonu etkisiz hale getirmiştir.

1983 devrimci çalışmaları artık meyvesini vermiş, halk kitleleriyle bağlar kurulmuş, SPB asgari de olsa önüne koyduğu görevleri başarıyla gerçekleştirmiştir.

Parti Merkez Komitesi 1984 Şubat'ında gerçekleştirdiği toplantıda gelişmeleri değerlendirip, yeni döneme ilişkin görevlerini belirler

Buna göre, güçler yeniden düzenlenerek faaliyetler bir üst düzeye çıkartılır. Bu süreye kadar çok sayıda küçük eylem gerçekleştirilir. Ancak gelinen aşamada gelişmeler mücadeleyi bir üst düzeye çıkarmayı dayatmıştır. Buna göre, takım düzeyinde eylem birlikleri örgütlendirilir, bu birliklere HÊZÊN RIZGARIYA KURDISTAN (HRK) Kürdistan Kurtuluş Birlikleri adı verilir. Bir bütünün zorluklarla boğuşa boğuşa 15 Ağus-

sınırlı kalmamış; bu sorunların çözüm yollarını da göstermiştir. 15 Ağustos devrimci atılımı, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını dost ve düşman tüm güçlere dayatmış, inkarcılık konusundaki iğrenç bağnazlığına rağmen bu savaşı Türk sömürgecilerine dahi itiraf ettirmiştir.

15 Ağustos Atılımı, Türk sömürgeciliğinin siyasal, askeri bunalımını derinleştirmiş; daha şimdiden kapıyı Vietnam ve El Salvador'da olduğu gibi peşpeşe yıpranıp yıkılan hükümetler, siyasiler dönemine açmıştır.

Dış politikada TC'nin, demokrasiye geçiş yutturmacasıyla ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin ezilmesi temelinde faşizme meşruiyet kazandırıp, görünürdeki denge politikasıyla 'esasta aba altında sopa gösterme politikası', bölgede nüfuz kurma politikası tıkanmış; inandırıcılığını yitirmiş; daha da ötesi, kendisi için ölüm demek olan uluslararası tartışma platformlarına konu olmuştur.

15 Ağustos devrimci atılımı, devrimin en önemli sorunu olan öncü ve savaşın ilişkisi sorununda, eğer politikada uygulama doğru olursa, bir avuç öncünün rolünü ve nelere muktedir olduğunu çok iyi bir biçimde ortaya koymuştur.

15 Ağustos Atılımı, uzun süreli halk savaşını hem kadrolara ve hem de kitlelere özümsetmiş ve özellikle savaşın uzun süreliliğini onlara benimsetmiştir.

15 Ağustos Atılımı, halk savaşının gelişmesinin sınırının olmadığını ortaya koymuş, gerektiğinde yüzbinlik orduların güç duruma sokulabileceklerini ispatlayarak, devrimci ve ilerici çıkışlar için güç kaynağı ve dayanak olmuştur. Bu temelde, 'zamanı gelmemiştir, erkendir' yutturmacaları ile teslimiyet ve uzlaşmacılığa kılıf oluşturan küçük-burjuva solunun maskesini düşürmüş, çürümüşlüğü'nü en açık bir biçimde göstermiştir. Özellikle Türkiye solunun tüm olumsuzluğunu açığa çıkartarak tarihini adeta yenileyen Ağustos Atılımı, bugün bütünüyle açığa çıkmamış olsa da yarattığı sonuçlarla ger-

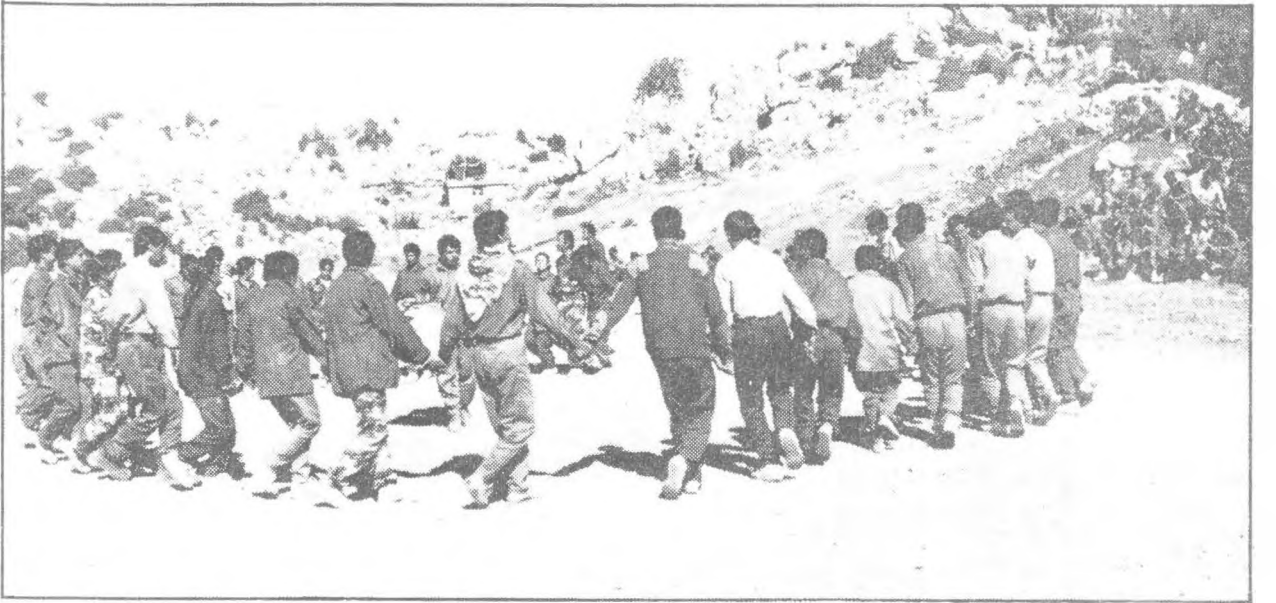
likçi güçlerin çabalarını bu atılım temelinde boşa çıkarmıştır. Bağımsızlık hattımız, her zamankinden daha fazla halkımızın özgücüne dayanarak gelişme ve büyüme koşullarına bu atılım sayesinde kavuşmuştur. Doğru devrimci çizgimiz, bu atımla birlikte Kürdistan'ın diğer parçaları üzerinde de, yalnızca teorik ve siyasal olarak değil, pratik olarak da önder konuma ulaşmış; o parçalardaki halkımızın da tek kurtuluş umudu haline gelmiştir. Bağımsız teorik, siyasal hat pratikte de etkisini duyuracak konuma ilk defa bu atımla ulaşmıştır.

15 Ağustos devrimci atılımı, Kürt küçük-burjuvazisi ve ilkel milliyetçiliğinin devrim kaçını, teslimiyetçi ve uzlaşmacı karakterini tümüyle dışa vurmalarına yol açmış ve onların gerçek kimliklerini gözler önüne sermiştir.

Devrimci hareketimizin yürümesi için tasfiyecilik provokasyonu da yanına alan bu güçler, sömürgeciliğe yönelmemizi engellemeye çalışıyordu. Sol içi gibi görünen çatışmaları da körükleyen bu güçler, böyle bir gerçeğin görülmesini bir ölçüde de olsa önüyor. teşhir ve tecritini zorlaştırıyordu. Ama bu atılım, söz konusu güçlerin engelleyici konumlarını açığa çıkartarak maskelerini düşürmüştür. giderek faşist Türk sömürgeciliği ile girdikleri gizli ya da açık ilişkileri en çarpıcı biçimde ortaya koymuştur. Bu anlamda halk kitleleri de Partimizin birlik ve cephe politikasını daha iyi özümser hale gelmiş; bu güçlere dair taşınan iyi niyetin son kırıntılarını da artık fırlatıp atmanın zorunluluğunu görmüştür.

15 Ağustos Atılımı'nın yarattığı bir diğer kazanım ise, halk ve Parti saflarında netleşmeyi sağlamasıdır. Gerçek militanlar örgütünün oluşmasını sağlamış, örgüt içindeki çürük bünyeleri açığa çıkarmış ve bütün maskeleri düşürmüştür. Halkımızın saflarında da yine direnişçi olanla olmayanı ayırtmış, direniş olgusunu halkımızın günlük yaşam biçimi haline getirmiştir."

Parti Önderliğinin değerlendirmesinde 15 Ağustos Atılımı'nın yol

15 Ağustos Atılımı'nın ortaya çıkardığı kazanımları Parti Önderliği bir konuşmasında şöyle değerlendirdi:

"15 Ağustos Atılımı, temelde halkın kendi savaşımı ile tanıştırılması ve bu savaşın ona benimsetilmesidir. Daha başka bir deyişle, öncünün bilinçli ve örgütlü savaşı ile kitlelerin derin kin ve özverisinin en anlamlı bir biçimde birleştirilmesidir.

15 Ağustos Atılımı, tüm sorunları çözmüş, savaşı başarmış, sonuca bağlamış değildir. Aksine, onun en büyük özelliklerinden biri, örtbas edilmek istenen sorunları açığa vurmuş olmasıdır. Ancak o bununla

çekten Türkiye proletarya eğiliminin doğru devrimci temellerde güçlenmesinde belirleyici bir role sahiptir. 15 Ağustos Atılımı, bu anlamda Türkiye soluna önemli bir soluk aldırma hareketidir de.

15 Ağustos, en alçakça tasfiye çabalarına karşı, Türkiye devrimci hareketinin en çok tasfiye edilmek veya inkarcılığa dönüştürülmek istendiği bir dönemde onu kendisinde somutlaştırmış; yeniden Türkiye halkına aktarmak kaydıyla o birikime sahip çıkmıştır.

Hareketimiz, bağımsızlık çizgimizi çarpıtıp, en köleci bir bağımlılığa dönüştürmeye çalışan çeşitli işbir-

açtığı gelişmeler ve kazanımlardan da anlaşılmaktadır ki, halkımız artık gerilla mücadelesiyle girmiş olduğu bu yeni dönemde gerek düşman cephesinin saflarında, gerekse Kürdistan ve Türkiye halklarının saflarında önemli altüst oluşlara, gelişmelere yol açmıştır. 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yılına girerken geride bıraktığımız 80'li yıllarda ve içinde bulunduğumuz bu yıldaki gelişmelerde ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından çok önemli gelişmeler ve değişimler yaşandı. Bu yıllar mücadelemizin en çok gelişme gösterdiği ve lehine dönüştüğü yıllar oldu. Kürdistan'daki gelişmeler önüne

geçemeyen sömürgecilik 1987'de atadığı sömürgeci valiyle "özel savaş"ı yaygınlaştırmaya çalıştı. Özel kolordu, köy koruculuğu, özel tim vb. özel örgütlenmelerle mücadeleimizi imha etmeyi esas aldı. Yine içte ihanet ve provokasyonu dayatırken, dışta da küçük-burjuva reformizmini, ilkel milliyetçiliği ve sosyal-şovenizmi ulusal direniş mücadelemize karşı kullandı. Denilebilir ki, bu güçlerin mücadelemiz önünde oluşturduğu engeller bizleri en çok uğraştırmış ve sömürgecilerden daha çok mücadeleye zarar vermişlerdir. Sömürgeciliğin geliştirdiği bütün bu önlemler Partimizin ülkede geliştirdiği gerilla mücadelesiyle boşa çıkarıldı. Her geçen gün mücadelemizi daha da ileri bir düzeyde seyretti. Böylece büyük deneyim, tecrübe ile daha da savaşkan bir temelde daha güçlü bir Ordu, Cephe ve Parti örgütlülüğü ve güçlü bir kitle desteği ile 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yılına girdi.

Geçtiğimiz bir yıl hem düşman açısından, hem de Partimiz açısından önemli bir yıldır. TC, bu yılda inisiyatifini ele almayı, giderek gerillayı imha sürecine sokmayı ve iyice güçten düşürülmüş ve gelişimi köreltilmiş bir duruma getirmeyi amaçladı. Bu amaçla, mücadelenin geliştirdiği her alanda kapsamlı uygulamalara yöneldi. Özel savaşın her türüsüne başvurarak sonuç almaya çalıştı. Askeri alanda özel savaş birliklerini daha da geliştirdi. Stratejik noktalarda yeni ve modern karakollar inşa etti. Köy korucularını askeri düzen içine almaya çalıştı. Yine operasyonlarda helikopter ve uçakları yaygınca kullandı. Daha mücadelemizin bu aşamasında gerillalara karşı kimyasal silah kullanacak kadar çılgınlaştı. Bütün bunlarla gerilla savaşını özellikle Botan'la sınırlandırmaya çalışarak gerillanın ülke geneline yayılmasının önüne geçmeye çalıştı. Ve tedbirlerini ona göre geliştirdi. Sınır bölgeleri elektrikli ve dikenli tellerle örülmeye başlandı. Bununla birlikte sınırlarda birçok fiziki engeller de geliştirildi.

Nitekim, 1989 baharından itibaren bütün gücüyle mücadeleyi sınırlamaya ve darbeler vurarak imha etmeye çalıştı. Onbinlerce askeri, köy korucusu ve özel timi sürekli operasyon durumunda tuttu. Basın organları bu doğrultuda özel savaşın birer aracı olarak sürekli psikolojik propaganda araçları olarak kullanıldı. Kürdistan'ın diğer eyaletlerindeki gelişmeler hemen hemen basında yer almazken, hep Botan'da Türk özel savaşının başarıları elde ettiği biçiminde ele aldılar. Hatta bu eyaletin tümünde bile olup bitenlere yer verilmeyerek, mücadele Botan'ın bir kısmıyla sınırlı ve sürekli darbe yiyen bir biçimde yansıtılmaya çalışıldı. Örneğin, uzun dönem Cudi Dağı'ndaki operasyonu işlediler. Sonra hazırlanan hayali zaferlerle "ARGK gerillalarını Cudi'de temizledik. Törenle Türk bayrağını diktik" vb. psikolojik propaganda geliştirdiler. "Gerillaların bir alana sıkıştırıldığı, imha olmalarının bir an meselesi olduğu" şeklindeki psikolojik propagandayı sürekli işlediler. Sürekli asılsız ve abartılı haberlerle mücadeleye darbe vurduklarını, hep başarı elde ettiklerini işlemeye çalıştılar. Kendi kayıplarını ise bilinen yöntemlerle gizli tutmaya çalıştılar. Oysa geçtiğimiz yıl içerisinde, Kürdistan'ın diğer alanlarında da, Botan olmasa da, gerilla savaşının büyük bir атаğa kalktığı bugün çok iyi bilinmektedir.

Ayrıca, Türk devleti kitleleri mücadelemizi desteklemeyecek bir konuma sokmak için, bol vaatlerin yanı sıra, operasyonlara başvurdu, işkencelerle sindirmeye çalıştı. Bir yandan da zor ve tehditle kitleleri çökertmeye çalıştı. Özellikle GAP'ın propagandası yapılarak, halka bir

cennet yaratılacakmış gibi göğö çikartıldı. Partimizin "kalkınmaya" karşı olduğu düşüncesini yaymaya çalışarak ekonomiyi savaşa göre ele aldı. Kitleler para vaadiyle ve zor tehditleriyle silahlandırılmaya çalışıldı. Uluslararası alanda çeşitli güçleri karşıma çıkartmak için taviz politikasını yürüttü. Bu özel savaşın bir parçası olarak, F. Almanya-PKK Davası açtırılarak Partimiz, terörist olarak lanse edilmek istendi. Avrupa'daki Kürdistanlı yurtseverlere yönelik anti-demokratik saldırılara yöneldi. Sayısız sindirme operasyonları yapıldı.

Yine, Parti Önderliğimize ve Partimize yönelik çeşitli komplo ve provokasyonlarla içten parçalanmayı gerçekleştirmek amacıyla, Parti ortamına ajan-provokatörler sızdırıldı.

Bir bütün olarak bu özel savaş yöntemleriyle TC ne kadar başarı elde edebildi, planladığını ne oranda yürütebildi? Sorularına verilecek cevap, düşmanın gerilla mü-

kalandı. Böylece TC'nin planladığı özel savaş işlemez kılınarak büyük bir güç kaybına uğradı. Yine vücut bulan, önem kazanan, devrimci direniş savaşımız oldu. Bu durum Türk generallerinin kendi açıklamalarında da açıkça ifade edilmiştir. "... Eğer aldığımız tedbirler yeterli olsaydı PKK bugünkü safhaya gelemezdi. Adamlar ben oradayken (Kürdistan'da özel savaş 1990'da yürütürken, bn.) bölük safhasını bitirmiş, tabur safhasına gelmişlerdi. Eğer biz başarılı olsaydık, üst seviyede bir devlet görevlisi bugün aracına bindiği gibi, Şırnak'a, Çukurca'ya, Beytüşşebap'a gidebilirdi.

Hataların başında hastalığı iyi teşhis edemememiz ve hastalığa uygun tedbir alamamamız geliyor. Eğer gerillaya karşı muntazam ordu ile başarılı olunsaydı ABD, Vietnam'dan başarısız olarak geri dönmezdi. Karşımızda söylendiği gibi 'iki çapulcu' olayı yok, bir gerilla savaşı var." (Nokta, sayı 51)

Sağmalcılar cezaevindeki savaş esirlerinden bir grup

cadelesini özel savaş geliştirerek sınırlama politikasına karşı Partimizin, gerilla savaşını geliştirme ve yaygınlaştırma, kitlelerin siyasal mücadelesi ve örgütlülüğünü geliştirmekle özel savaş sınırlandırma savaşını dayatmış olduğudur.

Bu süreçte bütün dünya kamuoyunun tanık olduğu en gelişmiş eylemler Kürdistan'da boydan boya yaşandı. TC'nin mücadeleyi bir alanla sınırlandırma politikası boşa çıkarıldı. Gerilla mücadelesinin en çok yaygınlaştığı, gerek nicelik gerekse nitelik olarak daha da büyüdüğü bir yıl oldu 1990 yılı. 1990 bahar atılımıyla gerilla savaşı daha

Türk generalinin de ifade ettiği gibi, özel savaş önüne koyduğu hedeflerinden hiçbirine ulaşamamıştır. Tam tersine, gerileme içine girilerek inisiyatif gerillaya kaptrırmıştır. Türk İçişleri Bakanının tabiriyle, "saldıran tarafın %80'i gerillalardır." Bu temelde Türk ordusunun bünyesinde açılan gedik her geçen gün büyümekte ve açılmaktadır. Bütün bu gelişmeler karşısında çıkmaza giren Türk devleti direniş savaşının Türkiye halkı ve dünya kamuoyu nezdinde giderek daha da artan etkisi ve saygınlığını kırmak için İkiyaka (Setê) katliamını gerçekleştirecek Partimize mal etmeye ça-

Açık ki, faşist Türk sömürgeciliğinin özel savaş planlarının boşa çıkarılması ARGK'nin kendisini örgütlenme temelinde, daha da yetkin ve isabetli vuruşlarıyla gerçekleşti. Gerillanın başta Botan olmak üzere, ülkenin genelinde oturtulması ileri mesafeler katedildi. Ordumuz sayısal olarak binlerle ifade edilirken, halk savaşı sanatında uzmanlaşma, kurmay düzeyinde savaşı sevk ve idarede önemli bir birikim yaratıldı. Böylece gerillanın özgür yaşam tarzı kitlelere daha güçlü yansıdı. Saygın bir otorite olarak halk kitleleri nezdinde daha çok yer edindi ARGK. Bu temelde en güçlü katılımların gerçekleştiği bir dönem yaşandı.

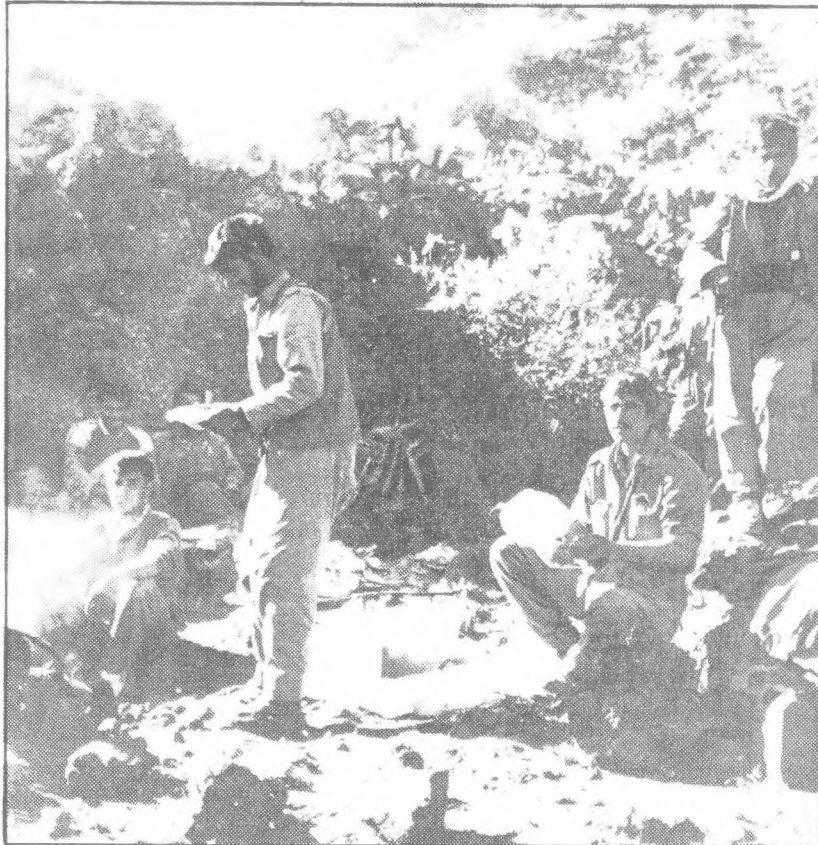
Kurtuluş savaşımızın askeri alanda sağladığı bu gelişmeler, siyasal arenada da sonuç vererek, psikolojik ve cesaret cephesinde önemli bir açılım sağladı. Kürdistan halkının sömürgecilere duyduğu asırlık kin ve öfkesini kabına sığmaz kıldı. Kitleler kendilerini daha korkusuz ta-

larda dile gelen bir tarihtir. Bu ayaklanmalar, halkımızın ulusal kurtuluşun etki sahasına girdiğini, yönünü mücadeleden yana çevirdiğini ve silahlı mücadelemizin yanında ve ona bağlı olarak kitlelerin siyasal şiddetinin de sürece giriş yaptığını ortaya çıkarmıştır. Böylece, "halktan destek görmüyorlar" teraneleri de yerle bir olmuştur. Bu, TC'nin artık Kürdistan'da istediği gibi hükmünü icra ettirmesinin zamanının geçtiğini, sömürgecilikten ciddi bir kopuşun yaşandığını ortaya koymaktadır. 1990 yılı içerisindeki gelişmelerin nasıl olacağı üzerine Parti Önderliğimiz 1989 yılının sonlarına doğru şu değerlendirmeyi yapar: "1990 yılı, Parti tarihimizin en şanlı yıllarından birisi olmaya daha şimdiden adaydır. Parti kongremiz büyük başarılar temelinde bu yılın sonlarına doğru gerçekleşebilir. Ülkemizin temel bütün bölgeleri bu yılda sağlam bir gerilla kuruluşuna kavuşabilir. Cephesel faaliyetler derinleşir ve şehirler de dahil, siyasal mücadele daha da ivme kazanır. Düzenden kopuş, Parti etrafında yoğunlaşma ileri boyuta sıçrar. Türkiye üzerindeki etkileri büyük olur. Daha şimdiden Türkiye devrimci güçlerini yenileyerek, onlara ilham kaynağı olabilir. Cesaret kaynağı olarak ayağa kaldırabiliriz. Atılan adımlar daha da hız kazanacaktır..." Kitlelerin de ayaklanmanın eşğine geldiğine işaret eden Parti Önderliğimiz, gerilla mücadelesinin yaygınlaştırılmasıyla, 1990'ın Kürdistan'da boydan boya ayaklanmaların yaşanacağı bir yıl olacağını belirtir. 1990 yılının görevlerini ve yol açacağı gelişmelerini böyle belirleyen ulusal kurtuluş mücadelemizin mimarı ve önderi Abdullah ÖCALAN yoldaşın belirlemeleri pratikte bir gerçeklik haline gelerek doğruluğunu kanıtlamıştır. Şimdiden 1990 yılı halkımız açısından bir zafer yılı olmayı kanıtlamıştır.

Bu gelişmeler TC'nin 1992'ye göre ayarladığı özel savaş şimdiden sınırlamış ve işlemez kılmıştır. Gerilla ve halk kitlelerinde meydana gelen bu gelişmeler karşısında TC, siyasal bunalım içine sürüklenmiş, rejimde ciddi çatlaklıklar yaşanmasına yol açılmıştır. Türkiye devletinin siyasal-askeri, politik ve ekonomik olarak içine girdiği bunalımı daha da derinleşmiş ve çıkmaza girmiştir. Kürdistan'daki kurumları işlemez bir duruma getirilmiştir.

İçinde bulunduğumuz yılın içerisinde gerçekleştirilen en büyük zafer, Partimizin 4-13 Mayıs 1990 tarihinde tarihi bir önemde olan 2. Ulusal Konferansı'nı gerçekleştirmesidir. Parti 2. Ulusal Konferansı dünya, bölge ve Kürdistan koşullarını esaslı bir değerlendirmeden geçirdi. Mücadelemizin bütün sorunlarını tartışarak çözümler getiren 2. Ulusal Konferans, geçmişin ayrıntılı değerlendirmesini yapmış, sağlanan gelişmeleri, bunların dayattığı yeni görevleri ve bu görevlerin yerine getirilmesinin önünde engel oluşturan yanlış anlayış ve yaklaşımları açıkça ortaya koymuştur. Bütün faaliyetleri sosyalist eleştiri ve özelleştiri süzgecinden geçirerek, ulusal kurtuluş mücadelemizin tüm alanları ve görevlerine ilişkin çok sayıda kapsamlı kararlar alarak, mücadele tarihimizin zirvesini oluşturmuştur.

İçinde bulunduğumuz yılda Kürdistan mücadelesi dünya kamuoyunda en çok bahsedilen bir konu olmuş, gelişmelerin yarattığı etki herkesi şoke etmiştir. Birçok emperyalist güç alelacele gelişmeleri yerinde incelemek üzere çeşitli heyetler Kürdistan'a göndermiştir. Başta ABD olmak üzere bütün emperyalist çevreler nasıl bir çözüm bulacaklarını tartışmış; Türk devletinin artık inkarcı politikasından vazgeçmesi, "kültürel özerklik" vb. çözümlere gitmesi gerektiği vur-

da boyutlanarak düşmanı çıkmaza soktu. Dersim, Elazığ, Kars, Ağrı, Siirt, Van, Hakkari, Mardin, Diyarbakır, Muş, Antep, Maraş, Malatya vb. ülkenin dörtbir yanı eylemlerle çal-

ıştı. Ancak bu caniyane katliam Partimize deşifre edilerek TC'nin bu oyunu boşa çıkarıldı. Dolayısıyla katliamcı, barbar yüzü bir kez daha ortaya çıktı.

nımlama, kimliğine sahip çıkma ve ifade etme gücüne ulaştılar. Daha önceleri "Kürdüm" demekten korkan bir halk gerçekliğinden bugün hayatın her alanında kendi gerçekliğini hararetle dile getirme ve cesaretle bu kimliğe sahip çıkma durumuna ulaşma sözkonusudur. Bu gerçeklik Türk parlamentosuna kadar yansımış; Kürtlüğü red temelinde mayalanmış faşist rejimin başı Özal bile Kürtlerin varlığından bahsetmek ve "Kürtçe konuşulabilir" açıklamasını yapmak zorunda kalmıştır. Gelişen mücadeleyi bastırmak, engellemek için SHP, sahte bir Kürt raporu hazırlamıştır. ANAP bu yönlü faaliyetlerini sürdürmektedir. Bu, özel savaş çıkmazının en açık itirafıdır. Böylece düşman her alanda iflas etmiş. Kürdistan sorununu kendisini en yakıcı bir gündem maddesi olarak ortaya koymuştur. Düşman cephesinde büyük bir başarısızlık, ondan öte güvenini yitirme, geleneksel politikalarından kuşku duyma, bunun yerine neyi koyacağını bilememe, en çok güvendiği ordu içinde birbirlerini suçlama, istifalar ve görev değişiklikleri, yeni atamalar yapma ve giderek "anarşi hükümetin içindedir, Ankara'dadır" demeye kadar bir çıkmaz yaşanmaktadır. Ve böylece kendi içinde bir çözümsüzlüğü yaşamaktadır. Bu özel savaşın çıkmazının en açık itirafıdır. Yaşanan bu çıkmaz, halkımız ve mücadelemiz açısından ise büyük bir kazanımdır.

Halkımızın kendini ifade etmede duyduğu cesaret giderek ölüm korkusunu da aşarak Türk sömürgeciliğine karşı açık çatışmalar ve ayaklanmalar düzeyine ulaştı. Nusaybin'de başlayan isyan, Kürdistan'ı sardı. Bu ayaklanmayla halkımız, "Bağımsız ve özgür Kürdistan", "Yaşasın PKK", "Yaşasın Serok APO" sloganlarını haykırarak zafer için gerekli mesajı vermiştir. ERNK önderliğindeki Halk Komiteleri öncülüğünde gerçekleşen ayaklanma-

gulanmıştır. Türk devleti uluslararası yaratılan bu etkiyi kırmak için AGİK toplantısının gündemde olduğu ve Kürdistan'daki halk ayaklanmalarının hala tüm sıcaklığıyla kamuoyunda tartışıldığı bir dönemde, yeni oyunlar tezgahlayarak mücadelenin etkisini kırmaya çalıştı. Daha önce İkiyaka katliamına benzer bir katliamı Çevirmilî'de gerçekleştiren Partimiz mal etmeye çalıştı. Bütün çabalarına rağmen, Partimiz bu katliamın gerçek yüzünü ortaya çıkararak, TC'nin vahşetini gözler önüne sererek çıkmazını daha da derinleştirdi.

Kürdistan'daki mücadelenin Türkiye'de yaratacağı etkiden de büyük bir korkuya kapılan sömürgeciler bu etkinin önüne geçebilmek ve Kürdistan'daki gelişmeleri kamuoyundan gizleyebilmek için bir yığın önlemler aldı. "Millî Birlik Politikası" adı altında bütün siyasi partiler -ki biraraya gelmemeye yemin etmiş olanlar dahi biraraya gelerek-, Millî Güvenlik Kurulu ve devletin en üst düzeydeki yetkilileri birbiri ardısıra toplantı üstüne toplantı yaptılar. Bir yığın kararlar aldılar. Bu kararların en önemlisi, 413 nolu kararname ile alınan kararlardır. Bu kararlarla tüm Kürdistan kapalı bir kutu haline getirilerek kamuoyundan tecrit edilip, olup bitenden habersiz kılınmaya çalışılmış, basına sansür getirilerek Kürdistan ve Kürt gerçekliği hakkında en ufak bir şeye yer verilmemesi karar altına alınmıştır. Mücadelenin Türkiye sahasındaki etkisinin boyutları hesaba katıldığında, bu ve diğer kararnamelerin Türkiye'yi de kapsar boyutlara ulaşması kaçınılmaz olmuştur. Bu bir kez daha, Partimizin Kürdistan sorununun çözümü olmadan Türkiye'de demokrasi sorununun çözülemeyeceği tespitinin ispatı olmuştur. Ve mücadelemiz Türkiye halkının da en büyük umudu olmuştur. Devrimci muhalefetine kıpırdanmalar yaratmış, halk muhalefetine önünü açmış ve yürünmesi gereken yolu göstermiştir.

TC, Kürdistan'daki mücadelenin Türkiye halk muhalefeti üzerinde yarattığı etkiyi kırmak, muhalefetin önüne geçmek ve başka yola kanallize etmek için, Türk devletinin sol içindeki tasfiyeciliğinin mimarı TBKP önderlerinden Haydar Kutlu ile Nihat Sargın'ı serbest bırakmış, icazetli bir partinin kurulmasına izin vermiştir. Muhtemelen bir işbirlikçi "Kürdistan partisi"ni oluşturarak devreye sokmayı planlamaktadır.

Bugün Kürdistan'da Türk devleti için her Kürt potansiyel bir suçlu durumunda görülmektedir. Halk kitlerinin artan desteğini kırmak için, yardım ve yataklık yapanlara 15 yıl gibi ağır cezalar getirerek kitlelere gözdağı vermek istiyor. Diğer yandan sürgün politikasını uygulayarak, halkı gerilladan koparmaya daha da sarılıp yasalarıyla resmiyete kavuşturmuş bulunuyor. Yine, yalan haberlerle, gerillaya büyük kayıplar verdirdiğini, basın-yayın kuruluşlarıyla sürekli kamuoyuna duyurarak psikolojik savaşına daha da hız vermiş bulunuyor. Kendi kayıplarını ise zorunlu olmadıkça vermemekte, verilen de gerçekten uzak çarpıtarak vermektedir. Basına PKK'yi karalayan yazılar ve haberler yayınlamalarını dayatmaktadır. Böylece, özel savaşını bu yünden de tamamlamaya çalışmakta ve çıkmaza giren politikalarını gizlemeye çalışmaktadır.

Açık ki, Türk devletinin bütün bu uygulamalarına karşı, devrimci savaşımız her zamankinden daha büyük kazanımlarla yükseliyor. Parti, Cephe ve Ordumuzun otoritesi Kürdistan'da pratik bir olgu haline gelerek, milyonları bu otoritesi altına alarak büyük bir potansiyel güce ulaşmış bulunuyor.

15 Ağustos şanlı atılımının bir yıldönümüne daha girerken; bugün direniş Kürdistan'ın her vilayeti ve köyüne girmiştir. Bütün halk bunun heyecanını yaşamakta ve bu heyecanla çalkalanmaktadır. Düşman her geçen gün darbe üstüne darbe almaktadır. Toprağa düşen her şehidimiz bir direniş abidesi olarak dalgalanmaktadır. Bütün bunlar Kürdistan'ı uyarıyor ve ayaklandırıyor. Kürdistan'da bir kahramanlık döneminin yaşandığını, boyuneğmezlik olayının ortaya çıktığını, "Ya özgür vatan, ya ölüm" şiarının her tarafta yankılanarak Halk Demokrasisi yolunda ilerlendiğini ortaya koymuştur, gerilla mücadelesi.

Bugüne kadar hiçbir karalama ve baskı sonuç vermedi. Demokrasi adına geliştirilmek istenen sahtekarlıklar, Partimizi teşhir ve tecrit etmek için yurtiçi ve yurtdışında geliştirilen olmadık çarpıtmalar ve görülmemiş boyutuyla uygulanan özel savaş, mücadelemizi engellemeye yetmedi. 12 Eylül faşist diktatörlüğünden bu yana ve özelde altı yıldır daha da geliştirilerek uygulanan bu savaşın sonucunda gelişen ve hızla zafere doğru ilerleyen yine ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz olmuştur. Geride bıraktığımız bu 6 yılı Partimiz, Cephemiz ve Ordumuz bütün hataları ve zaafılarıyla birlikte tarihimizde güçlü bir onur sayfası olarak ilan etmiştir. Bu temelde, zaferle dolu 15 Ağustos devrimci direnişinin bir yılını daha geride bırakırken, önümüzdeki yılın daha da büyük zaferlerle dolu bir yıl olacağına inancımız büyüktür.

Yoldaşlar, arkadaşlar;

Kürdistan'da faşist Türk sömürgeciliğine karşı verilen gerilla mücadelesi, Türkiye halkının da bağımsızlık, sosyalizm ve demokrasi mücadelesine büyük ivme kazandırarak ilham kaynağı olmaktadır. Bu durumu Partimizin Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, şöyle vurgulamaktadır: "Bu eylemler gerçeğin sesidir. Gerilla eşittir; Türkiye'de demokrasiye nasıl gidilir! Buna bir çağrı sesi! Halkların eşit özgür ilişkilerine nasıl gidilir? Buna da bir çağrı sesidir. Bağımsızlık ve özgürlük halklarımız için nasıl sağlanır? Buna bir davetiyedir. Bugün PKK nefes nefese insan soyunda bitebilecek en büyük fedakarlıklarla, cesaret ve bilincin yoğunlaşmasının somut bir ifadesidir. Dolayısıyla büyük saygı duyuyorum. Türkiye ve Kürdistan halklarının gerçeklerini içten bilen ama, tarihi ve güncellik itibarıyla çok sıkı ilişkileri olan, kaderleri birçok bakımdan ortak olan halklarımıza bu gerçekleri yansıtmak, gerçekten büyük önem taşır.

PKK bu gerçekleri ortaya çıkarmak, dost olması gerekenlere yansıtmak için; uzun yıllar büyük zorluklarla ve olanaksızlıklar altında çaba yürüttü, hala da yürütmektedir. Fakat TC'nin Partimize karşı uyguladığı, adeta celikten bir zırh içine hapsederek tecrit etme politikası, bugüne kadar gerçeklerin Türkiye halkına doğru ve tam yansıtılmasına engel olduğu gibi, bütün gelişmelerin en çarpık biçimde ve şovenizmi körükleyerek yansıttı. Bu koşullar al-

tında, bırakalım Türkiye halkını, onun öncüsü olması gerekenler dahi bundan etkilenerek, sosyal-şoven, inkarcı bir politikanın sahibi oldular. Ve bu temelde PKK'ye karşı yer yer silahlı düzeye de varan bir mücadele yürüttüler. Ama bütün bunlara rağmen PKK, dar milliyetçi anlayışlara düşmeden, Türkiye halkına duyduğu büyük güvenle, doğru mücadelesini yürüttü. Bugün PKK'nin ne kadar doğru ve haklı bir mücadelenin yürütücüsü olduğu somut pratik tarafından da kanıtlanmıştır.

Yine PKK, bu zorluklara rağmen, her fırsatta birlik sorununa el atmış, en ufak olanağı dahi bunun için kullanmaya çalışmıştır. Ve konunun ciddiyetini iliklerine kadar hissederek, hep duyarlı ve seviyeli yaklaşmıştır. Nitekim, faşizmin ağır koşulları altında Türkiye ve Kürdistan'da kaçışın kol gezdiği, teslimiyet ve ihanet rüzgarının etkisi altında Avrupa'ya akının meşruluk kazandığı bir ortamda, konuya ilişkin düşüncelerini 1982'lerde en kapsamlı değerlendirmelerle devrimci kamuoyuna sunmuştur. Ardından da büyük emek ve çaba sarfederek FKBDC'nin kuruluşunu gerçekleştirmiştir. Daha sonraki süreçte FKBDC bünyesinde yer alan bazı güçlerin teslimiyet ve ihanete yatmaları sonucu FKBDC, pratikte tarihi rolünü tam oynayamadıysa da, halklarımıza güçlü bir mesaj sunmuş ve kurtuluş özlemlerinin diri tutulmasında önemli rol oynamıştır. Ayrıca FKBDC, sahip olduğu devrimci platformuyla, halklarımızın tarihinde ilk kez böylesine devrimci temellere dayanan bir çerçeveyi ortaya koymuştur. Bu anlamda da FKBDC adımı tarihseldir. Yine bugün onun hedeflerine, güncel gelişmeleri de dikkate alarak, ulaşma çabasına girmek, halklarımızın önünde duran güncel ve pratik bir görevdir.

Bugün PKK önderliğinde halkımız, seçeneğine kavuşmuş ve verdiği siyasi ve silahlı mücadelesiyle Türk rejimini Kürdistan'da tükenme noktasına getirmiştir. Bu yüzdendir ki, Türk egemenleri kendine lider dahi bulamamaktadırlar. Turgut Özal gibi ucube tiplerle işi götürmeye çalışmak zorunda kalmaktadırlar. Bu vesileyle, Türkiye emekçileri de, Kürdistan'da yürütülen gerilla mücadelesinin etkisiyle, bu faşist rejimden kurtulma ruhuna her gün daha fazla

kavuşmaktadırlar. Bunu, henüz devrimci seçeneklerini yaratamamış olsalar da, çeşitli eylemleriyle ortaya koymaktadırlar. Dolayısıyla Türkiye halkı da devrim seçeneğine hızla yaklaşmaktadır. Bu mücadelenin zafere ulaşmasının Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin eksenini etrafında demokrasi kavgasından geçeceği, bugün daha iyi anlaşılmaktadır. Türklerin de çıkışını demokratik bir devrimde görüyorum. Türk ulusunun özgürleşmesinde, aşırı Batı etkisinden kurtulmasında köklü bir demokratik halk iktidarına kavuşmasında ve bunu da Kürtlerle, hiç itirazsız birliğinde görüyorum. Hatta Türk ulusunun her gün eleştirilen bu durumlara son vermesinin yolu; bu demokratik devrimde olanca dürüstlikle, ya da eşitliği hiçbir zaman gözardı etmeyen, cesur ve şovenizmden uzak bir tavırdan geçer. Ve gerçekten buna, halklarımızın çıkarına olduğu inancıyla yönelmek; bu tutumu ısrarla savunmak, başarılı olmaktır. Çıkış budur."

Parti Önderliğimizin belirlediği bu çıkış yolu, bugün her zamankinden daha fazla yakalanmış ve koşullar oldukça olgunlaşmıştır. Zaten bu birliğin Kürdistan ayağının objektif ve subjektif koşulları oldukça olgunlaşmıştır. Bu gelişmelerden dolayıdır ki, Türkiye ayağının objektif koşulları da son derece olgun hale gelmiş ve subjektif plana da yansiyarak önemli gelişmeler kaydetmiştir. Her şeyden önce şovenizm ve sosyal-şovenizm zırhı büyük oranda delinmiştir. Dolayısıyla, Türkiye halkı ve devrimci-demokratik hareketi, Kürdistan sorununa daha sıcak ve samimi yaklaşma sürecine girmiştir. Bugün devrimci kamuoyu kurtuluş mücadelemizin birliği, direnişi ve kazandırıcı özelliklerini daha iyi tanımaktadır. Bu da, birlikte mücadele anlayışını

ları ile devrimci güçlerinin sağlam temellerde gelişmesinin en önemli ön koşullarından biri, Kürdistan ulusal direniş mücadelesinin doğru kavranması, bu mücadele karşısında doğru pratik tutumların geliştirilmesidir. Buna dayanarak Türkiye devrimi için güncel-pratik çözümler doğru temellerde geliştirilebilecektir. Çünkü Kürdistan mücadelesi gerçekliği, doğru tarzda Türkiye'ye yansıtılabildiği oranda, şovenizmin ve sosyal-şovenizmin tasfiyesi mümkün olabilecektir. Bunun tasfiyesi Türkiye devriminin önündeki en büyük engellerden birinin aşılmasını, nefes borularının açılarak doğru ve sağlıklı bir rotaya girmesini sağlayacaktır. Böylece halklarımızın ortak mücadelesinin önündeki engellerin aşılması, Kürdistan ve Türkiye devrimlerinin gelişme kaydetmesi sağlanabilecektir.

Bugün Kürdistan'daki gelişmeler yakıcı ve baş döndürücüdür. Türkiye devrimci-demokratik hareketi 15 Ağustos eylemlerinin yarattığı devrimci ortamdan yararlanması gerekirken yararlanamadı, bu fırsatı kaçırdı. Ancak, bugün Kürdistan'da ikili iktidarın oluşmaya başladığı ve adım adım yaygınlaşarak geliştiği, Kürt halkının ERNK çatısı altındaki Halk Komitelerinde örgütlenerek Halk Demokrasisi yolunda ayaklanmaya başladığı bir dönem yaşanmaktadır. Bu durum TC'yi her yönüyle sarsmış ve bunalıma sokmuştur. 15 Ağustos devrimci atılımının en önemli özelliklerinden biri de Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesiyle Türkiye devrimci demokratik hareketi arasındaki doğru devrimci ilişkilerin nasıl olması gerektiğini açığa çıkartıcı, netleştirici olmasıdır. Dolayısıyla ülkemizin devriminin enternasyonalist boyutunu da ortaya çıkarmıştır. Türkiye devrimci hareketi bu durumdan yararlanmasını bilmeli, gerekli devrimci çıkışı gerçekleştirebilmelidir. Kürdistan ulusal direniş mücadelesiyle en ileri dayanışmasını ve mücadele ortaklığını oluşturabilmeli ve bu temelde pratikte görevlerine etkin bir biçimde sarılabilmelidir. Bu yapılsa, mevcut devrimci potansiyel doğru temelde devrime yöneltilebilir. Böylelikle devrimci-demokratik güçler, toplum için yeni bir umut ve iktidar alternatifi ortaya koyabilir. Böylelikle faşizmin egemenliğinde iyice düşürülmüş olan ve kurtuluş için feryat eden kitleler aydınlatılıp örgütlü hale gelebilir. Gelişen işçi, köylü ve aydın-gençlik hareketi tam çıkışını ancak böyle yapabilir. Ve böylece faşizmin halklarımız üzerindeki oyunları bozulabilir. Faşizmi, işbirlikçi burjuva düzeni yıkmak mümkün olabilir. Böyle bir gelişimi yaşamak için, Türkiye'de yeterli güç ve son derece elverişli ortam vardır. Gerekli olan, sorumluluk, cesaret, politik yaklaşım ve devrimci yaratıcılıktır. Türkiye devrimci-demokratik hareketi sorumluluklarına sahip çıkmalı, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketiyle gerekli dayanışmayı, güç ve eylem birliğini (biz buna cephe diyoruz) yaratabilmelidir. ARGK'nin 7. yılını girerken, kitlelerin gelişen devrimci muhalefetini, halklarımızın kurtuluşuna doğru yöneltelim. Halklarımızın devrimci mücadelesini zafere götürecek doğru devrimci birliklerin kurulması ve güçlendirilmesi için üzerimize düşeni yapalım

**-Yaşasın 15 Ağustos Atılımımız!
-Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği ve emperyalizm!
-Yaşasın Büyük Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaş!
-Yaşasın Kürdistan işçi sınıfı ve halkının şanlı önderi Partiya Karkerên Kurdistan!**

**15 Ağustos 1990
Sağmalcılar Cezaevi'ndeki
PKK'li savaş tutsakları**

Türkiye devrimci-demokratik ve ilerici güçleri;

Bugün Türkiye ve Kürdistan halk-

Sağmalcılar Cezaevi'ndeki Türkiyeli sol örgütlerin 15 Ağustos kutlamasına gönderdikleri mesajlar

DOSTLAR

Yüzyıllardan günümüze dek ege-men devletlerce yokedilmek; her defasında belleklerden silinmek ve kimliksizleştirilmek istenen Kürt halkı, her koşulda kendisini varetme ve kimliğini koruma ve de kazanma mücadelesi içinde olmuştur. Tarihinden günümüze dek, kendisini varetme mücadelesi (olumlu ve olumsuz yönleriyle) önemli tarihi dönemeçlerle doludur. Hemen her defasında yokedilmek istenen ancak yokedilemeyen Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesi, öğretici isyan ve yenilgilerle doludur. Yaşadığımız yüzyılda Koçgiri, Ağrı, Şeyh Said, Koçuşağı, Dersim vb. gibi isyanlar bu mücadelenin önemli dönemeçlerini anlatır.

PKK'nin 15 Ağustos 1984 Atılımı, Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesini, öncekilerden farklı ve çok daha önemli bir tarihi dönemece sokmuştur. 15 Ağustos silahlı eylemi, bir yeniden başlangıç olması itibarıyla, Kürt halkının kendini varetme mücadelesinin (gerek Kürt önderliğinin niteliği, gerekse de kapsama ve hedefleri itibarıyla) belirgin bir nitelik değişiminin de başlangıcını oluşturur. Bu yönleriyle değerlendirildiğinde, sadece Kürt halkının tarihi ve mücadelesi açısından değil, aynı zamanda Türkiye devrimci hareketi açısından da azımsanamayacak derecede öğretici ve eğitici yönleri olmuştur. Bir tarafta (kendi içindeki eksikliği ve yanlışlığı bir yana), literatürdeki anlamıyla silahlı mücadele-

nin ne olduğuna ve nasıl verilmesi gerektiğine ilişkin somut bir gerçekliği gözler önüne sererken; Türkiye solunun (çoğu, sen yaptın, ben yaptım) türünden silik ve düzeysiz anlayışının eksikliğini, yanlışlığını gösterirken, diğer taraftan da yine, Türkiye solunun günümüze değin Kürdistan sorununa bakıştaki kema-lizmle bezeli resmi ideolojinin etkisini belirgin bir biçimde sorgulanma ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Bu etkiyledir ki, Türkiye solu bugün artık, günümüze değin ağırlıkla içinden çıkamadığı şovenizm girdabından sıyrılma çabaları içine girmiştir.

Bu yönleriyle düşünüldüğünde, 15 Ağustos Atılımı bugüne dek çözülemeyen birçok sorunun açıklığa kavuşmasını sağlayan pratik bir işlev de görmüştür. Bu itibarla, 15 Ağustos silahlı eylemiyle bir üst boyuta sıçrayan Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesi, her iki halkın ortak kazanımıdır. Bu anlayışla Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak mücadele birliğinin yaratılması yönündeki çabalarımızı birleştirelim!..

**-Yaşasın Kürt halkının silahlı başkaldırı geleneği!
-Yaşasın Kürt ve Türk halkının mücadele birliği!
-Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
-Yaşasın sosyalizm!**

**Devrimci Yol
Kurtuluş
Devrimci Partizan tutukluları**

**TERTİP KOMİTESİ'NE,
Kürdistanlı ve Türkiyeli devrimciler
Arkadaşlar,**

Bugün 15 Ağustos, Kürt halkının sömürgeciliğe silahla karşı koyuşunun 7. yıldönümü. Geride bıraktığımız 6 yıl, 15 Ağustos Atılımı'nın önemini daha açık olarak gözler önüne serdi, seriyor.

Sömürgeci Türkiye Cumhuriyeti, Osmanlı'dan aldığı mirasla Kürdistan halkını köleleştirmek, yoketmek amacıyla sayısız katliam düzenledi; boyutlu bir asimilasyon politikası uyguladı. Katliamlarla, asimilasyonlarla yokettiğine, Türkleştirdiğine inandığı Kürt halkı 15 Ağustos 1984'de PKK kimliği ile Eruh ve Şemdinli'de silahlı propaganda eylemleriyle, bir halkın yokedilip tarihten silinemeyeceğini gösterdi. Kürt halkının 15 Ağustos 1984 tarihinde PKK önderliğinde başlattığı silahlı ulusal kurtuluş hareketi, 6 yıl içinde evrilerek bugünkü boyutlarına geldi. Bugün Kürdistan'ın dağlarında, ovalarında ve kentlerinde Kürdistan halkının ulusal bağımsızlık savaşı boyutlanarak yükselmektedir. Sömürgeci Türk devleti

TERTİP KOMİTESİNE

Tarihin en soylu misyonlarından birini omuzlamış olan Kürdistan halkının önderi ve partimizin dostu PKK'nin Eruh ve Şemdinli eylemleriyle başlattığı gerilla mücadelesi ve Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK'nin 6. kuruluş yıldönümünü coşkuyla burada birlikte kutlamaktan kıvanç duyarak, PKK şahsında tüm Kürdistan halkını kutlarız.

15 Ağustos eylemliliğiyle PKK, Kürdistan sorununu bütün dünya kamuoyunun gündemine soktu. Kürdistan sorunu en çok da Türkiye gündemine girdi. Ve bugüne kadar büyük gelişmeler sağlayarak gelişimini kesintisiz sürdürdü ve sürdü-

"Zulmün ve vahşetin olduğu yerde halka ayaklanmasını söylemeyen alçağın biridir." Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 6. yıldönümü, bu sözü vurgulayarak ve bu sözün içeriğinin farkında olarak selamlıyoruz.

DOSTLAR, YOLDAŞLAR;

Türkiye ve Kürdistan halkları yeni bir döneme girmiştir. Sömürgeci-faşist TC devletinin, halklarımıza olan nefreti ve uyguladığı terör, baskı, işkence yöntemleri çeşitlenerek artmaktadır. Buna karşın, halklarımızın öfkesi özellikle de Kürt ulusunun, Kürdistan İntifadası'nı yaratması, kadınıyla, çocuğuyla sömürgecilerin karşısına dikilmesi, sömürgecilerin sonunun yakınlığına işaret etmiştir. Yakıcı bir sorun haline gelen devrimci bir iktidar alternatifinin yaratılması konusunda da, devrimci harekete yeni görevler ve sorumluluklar yüklemiştir. Bu noktada, kendi adımıza, geri durmanın ihanetle eşdeğer olduğunu vurguluyor ve halklarımıza yönelik sorumluluklarımızı daha bir sıkıca kavramak gerektiği inancını belirtiyoruz.

Yoldaşlar,

Yeni dönemde, Kürdistan gerçeği, bulanık kafalar ve anlayışlar için bir mihenk taşı, bir araç olmuştur. PKK önderliğinde, 15 Ağustos 1984'de başlatılan bu süreç, hem Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yeni bir boyut kazandırmış hem de devletle kaçak döğüşen anlayışları mahkum etmiştir. Evet, PKK ve onun nezdinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bunu başarmıştır ve sü-

bu haklı ve onurlu savaşı durdurmak, bastırmak ve Kürt halkına reva gördüğü kölelik statüsünü devam ettirmek için, özel savaş dahil, her türlü savaş yöntemine başvurmaktadır.

Bu noktada Türkiyeli devrimci güçlere düşen görev; oligarşiye ve Türk sömürgeciliğine karşı savaşı başlatıp, yaygınlaştırarak Kürt ulusal kurtuluş mücadelesine katılım sağlamak ve oligarşinin tüm oyunlarını boşa çıkarmaktır.

Biz, bu tarihsel görevlerimizin bilincinde olan THKP-C'li bir grup devrimci olarak, 15 Ağustos Atılımı'nı gerçekleştiren ve ulusal kurtuluş

DOSTLAR

Özgürlük, bağımsızlık, demokrasi yolunda verilen ulusal kurtuluş savaşının, 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yılını selamlıyoruz.

Ve diyoruz ki;

Ülke düzeyinde sınıf mücadelesinin yükseltilmesi Kürdistan'daki ulusal dirilişe verilecek en etkili destek olacaktır. Kürt ulusal direnişini boğmay amaçlayan karşı-devrimci reform rüzgarlarına, kitlelerin bilincini çarpıtma, eylemini saptırma amaçlı

rüyor. Kürdistan'daki gelişmeler en çok da bizleri olumlu yönde etkilediği gibi en çok ders çıkaracağımız bir mücadeledir. Aynı zamanda partimizin önderi Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın, "Kürdistan'da devrimi yapacak olan Kürdistan halkıdır" görüşlerinin pratik kanıtı olmaktadır.

Partimiz başından beri PKK'nin mücadelesini desteklemiş ve PKK'yla sürekli sıcak ilişkiler içerisinde olmuştur. Ayrıca partimiz, kema-lizm ve sosyal-şovenizmle sürekli bir mücadele içinde olmuştur. Partimiz, 12 Eylül faşizmine karşı halklarımızın bir cephede ortak mücadelesine inanmış ve bu doğrultuda FKBDÇ içinde yer almıştır. Bugün ise, Devrimci Birlik Platformu içeri-

rece bu noktada olumlu katkılarda bulunmuştur. Bu sevindirici bir durumdur.

Ne yapacağını şaşırın TC devleti ise, azgın terörünü artırma yolunda yeni adımlar atmıştır. Sömürge Valiliği, özel tim denilen kelle avcıları, özel kolordu, koruculuk derken, 413-424 ve 425 gibi özü Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile hesaplaşmayı, hem de kanlı bir hesaplaşmayı içeren kanun hükmünde kararnamelerle terörünün ömrünü uzatmaya çabalamaktadır. Ama nafile. TC'nin demagojik yaklaşımları ve yalanları tarihin çöp sepetini boylamıştır. Bunun verdiği acıyla kıvranan sömürgeci-faşist TC devleti, Türkiye ve Kürdistan halkları arasındaki bağı koparmak için, Kürdistan'ı, Türkiye'den yalıtma ve kapalı bir devre getirmek politikalarını hiç çekinmeden uygulamaya koymuştur. Çünkü, Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin içiçe geçmişliği, her iki ülkeden herhangi birisinde yükselecek bir hareketliliğin diğerini de etkileyeceği ve TC'nin sonunu hazırlayacağı gün gibi açıktır.

Bunun önüne geçilmesi gerekiyordu ve bu kısmi olarak başarılı. Kürdistan'da yükselen mücadele Türkiye'de yanıtını tam anlamıyla bulmadı. Gerek 12 Eylül'ün yılgnlık psikolojisini üstünden atamayan kitleler, gerekse 12 Eylül'le birlikte radikalliği törpülenen Türkiye devrimci hareketi, yükselen mücadeleye yanıt verecek gelişkinliğe sahip değildi.

Altını çizerek tekrar belirtiyoruz: Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, devlete karşı her alanda açık tavrı almayan, hiçbir siyasi eğilimin

mücadelesini kesintisiz olarak sürdüren Kürt halkını ve onun önderi PKK'yi devrimci coşkuyla selamlıyor, Kürt halkının 15 Ağustos Atılımı'nı kutluyoruz.

**-Yaşasın Kürt halkının ulusal kurtuluş savaşı!
-Yaşasın Kürt ve Türk halklarının anti-emperyalist, anti-sömürgeci ve anti-oligarşik devrim mücadelesi!
-Kahrolsun TC sömürgeciliği, kahrolsun oligarşi!
-Yaşasın halklarımızın enternasyonal dayanışması!**

THKP-C'li bir grup devrimci

saldırılarına kararlılıkla karşı çıkılmalıdır. Halklar arasındaki kardeşlik ve dayanışma bilinci, iki milliyetten proleterler arasında sınıf birliği güçlendirilmelidir.

**-Ulusal ve sosyal kurtuluş için tek yol devrim!
-Yaşasın devrim ve sosyalizm!**

**Sağmalcılar Cezaevi'ndeki
TİKB taraftarları**

sinde yer alarak ortak mücadele etmektedir. Bugün yapmamız gereken görevlerimizin bilincindeyiz. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı sorumluluğumuz, Türkiye'de de devrimci direnişi yükseltmektir. Bu inanç ve kararlılıkla mücadelemizi yükseltiyor, PKK'nin meşru ve haklı olan mücadelesinin her zaman yanında olduğumuzu bir kez daha belirtiyoruz.

**-Yolumuz direniş, hedef iktidar!
-Yaşasın 15 Ağustos direnişi!
-Kahrolsun faşizm ve sömürgecilik!**

**Sağmalcılar Cezaevi
SVP Temsilciliği**

bu topraklar üzerinde maddi temelinin olmadığını göstermiştir. Halklarımızın, devrimci bir iktidar alternatifi çerçevesinde gündeme getirdiği talepleri de vurgulayan bu işaret, sorumluluklarımızı bir kez daha arttırmıştır. Kürdistan konusunda, ateşe atılmanın zamanı çoktan gelmiştir.

Gün, kararlıca öne atılmasını bilen yoldaşların günü, dövüşmesini ve ölmesini bilenlerin günü.

Onlar ki, kavgada ateşinde yordukları inançlarından dolayı toprağa düştüler.

Onlar ki, kanları ile suladıkları topraklarda, özgürlük ve öfke tohumlarını yeşerterek, düşmana öldürücü darbeler vurmaları ile ölüm-süzleştiler.

Onların ardından ileri doğru bir adım daha atmanın inancı ile, şanlı 15 Ağustos Atılımı'nı selamlıyor, bu tarihi dönüm noktasında sömürgeci-faşist TC devletini bir kez daha öfke ve nefretle lanetliyoruz

**-Yaşasın şanlı 15 Ağustos Atılımı!
-Yaşasın Kürdistan ve Türkiye halklarının mücadele birliği!
-Yaşasın PKK önderliğinde, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!
-Demokratik Türkiye, özgür Kürdistan için ileri!**

Devrimci Komünist Parti (DKP)

YOLDAŞLAR;

PKK'nin önderliğinde faşist TC'ye karşı Kürdistan halkının ulusal kurtuluş savaşını tüm gücümüzle destekliyor, bu kutsal kavgada verilen şehitleri saygıyla anıyoruz.

Özgürlük ateşiyle silaha sarılıp, faşist sömürgecilerle savaşarak şehit olanlar, Kürt halkının kararlık tarihini parçalamakta kalmadılar. Türkiye'deki devrim ve demokrasi mücadelesine de ışık oldular, somut katkı ve kazanımlar sundular.

Kürdistan halkının yiğit evlatlarının PKK önderliğinde, devrimci hareketimizin tarihinde eşi görülmemiş bir kararlılıkla 7 yıl önce bugün başlatmış oldukları atılım, sömürgeci faşist TC devletine korku salarken, kader birliği içindeki halklarımızın kurtuluş ve iktidar günlerini yakınlaştırıyor.

Bu anlayışla yiğit Kürt halkının ve PKK'nin 15 Ağustos Atılımı'nı devrimci coşkuyla kutluyoruz.

**-Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
-Yaşasın Kürt ve Türk halkının mücadele birliği!
-Kahrolsun faşizm!
-Kahrolsun sömürgecilik!**

**SHB
Silahlı Halk Birlikleri**

TERTİP KOMİTESİ'NE

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde önemli köşe taşlarından biri olan 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yılında MLSPB'li savaş tutsakları olarak bu mücadelede şehit düşen Kürdistanlı devrimcileri saygıyla anıyor, mücadelenin zafer, zafer, zaferlerle taçlanmasını istiyoruz.

12 Eylül faşizminin getirdiği ağır yenilgi ve yenilginin devrimci güçlerde yolaçtığı örgütsel dağınıklık ve deformasyon süreci içinden önemli dersler çıkararak fırlayan 15 Ağustos Atılımı ve PKK önderlikli mücadele bugün gelenek noktada önemli derslerle doludur. Soyut bir şiar olmayıp atılımdan günümüze somut ve önemli bir güç haline gelen savaşım dostun ve düşmanın karşısında açıktır.

Dostlarınız olarak bu kutlama gününde PKK'nin alan örgütlülüğü nezdinde mücadelenin her alanındaki dostlarımızı bir kez daha en sıcak duygularla kucaklarken, "yenilgilerin geçici, zaferin mutlak" olduğu gerçeği ışığında;

**-Yaşasın Türk ve Kürt halkının silahlı devrim mücadelesi!
-Ya özgür vatan ya ölüm!
-Kurtuluşu kadar savaş!
Şiarımızı haykırıyoruz.**

MLSPB Alan Örgütlülüğü

ANMA KOMİTESİ'NE,

Kürdistan halkının sömürgeci Türk devletine karşı 50 yıllık suskunluğunu kıran ve ezilen bir halkın onurunu yeniden bayrak eden 15 Ağustos Saldırısı'nın 7. yılında PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini selamlıyoruz.

**-Yaşasın Bağımsız, Demokratik ve Sosyalist Kürdistan!
-Yaşasın dünya halklarının birliği!**

16 Haziran Hareketi tutsakları

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

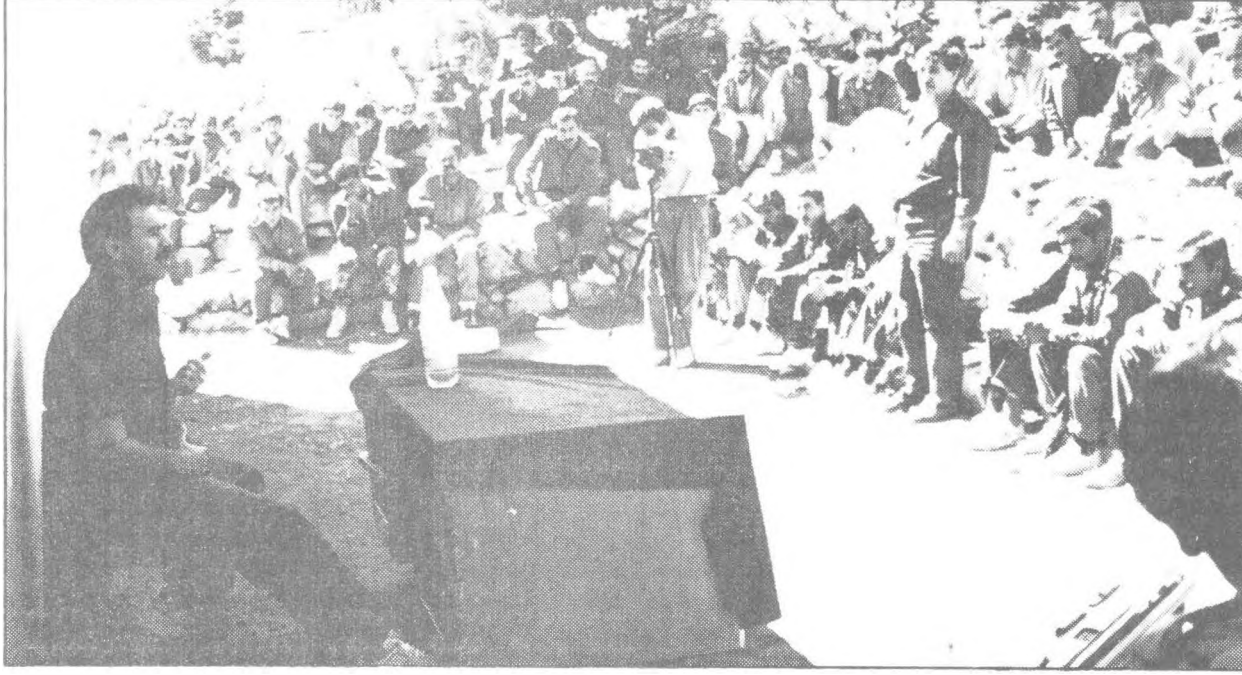
"7. savaş yılında doğru önderlik askeri ve siyasi ordulaşmanın teminatı olacaktır!"

Botan Eyaleti, mücadelemizin askeri olarak yoğunlaştığı alan olma özelliğini sürdürmektedir. Nitelik ve nicelik büyümesini, gelişmesini artan bir tempoda devam ettiriyor. En son Irak-Kuweyt kriziyle birlikte, daha da önem kazanması sözkonusudur. Hatta denilebilir ki; gerçek bir ordu kuruluşu için objektif koşullar ideal bir düzeye geliyor. Eğer biraz daha yol açılır ve çelişki durumuna subjektif bir cevap verilebilirse, büyük kurtuluş her an gündemeleşebilir. Her zaman tarihte önemli bir rol oynayan ve birçok isyana ve savaşa alan teşkil eden Dicle-Zap kıyıları, Zap Havzası şimdi Kürdistan ulusal kurtuluşu ve savaşının merkezi olabilir. Ve özellikle de PKK önderliğinde büyük askeri ordulaşmanın gerçekleşmesine tanıklık edebilir. Irak'ın çözülüşü, buna eşi görülmemiş bir hız katabilir. Türk işbirlikçiliğinin kendini bu kadar alçaltması, Ortadoğu halklarının, Kürt halkı da dahil, en çok tepkisini çekebilir. Ve biz bu tepkiyi büyük bir devrimin siyasal-askeri kuruluşuna dönüştürebiliriz. Bu öyle basit bir gelişme değildir. Unutmayalım ki, ne Osmanlılar ve ne de Cumhuriyet döneminde, bu denli bir çatlaklık gelişti. Çatlaklık biraz daha gelişirse, rahat nefes almaya ve özellikle ordu kuruluşuna zemin teşkil eden duruma gelirse, araç-gereç takviyesi hızlanırsa -kesinlikle gözümüzde fazla büyüt-meyelim- binlerce sayıda kişiyi çeşitli ordu kuruluşlarına, milis ve gerilla düzenlemesine çekebiliriz. Ve bu büyük ölçekli bir kuruluştur. Hemen belirtelim ki, mevcut hazırlık düzeyimiz, buna el veriyor. Özellikle halkın saflarında büyük bir fıskırma yaşanıyor. Irak egemenliğindeki Kürdistan'da da benzer bir fıskırma geliyor. Saddam ordusunda çözülme başlayacaktır. Sanmıyorum ki Kürtler, savaşın en ufak kıvılcıklarının çakmasıyla Saddam'ın ordusunda fazla kalsınlar. Hepsi kendi öz kurtuluşuna yönelir. Büyük bir kabarıştır. Yine Güney-Batı parçasının Kürtleri de şimdiden büyük bir kayış halindedirler. Yol iyi açılırsa, binlere varan katılımlar gerçekleşebilir. Zaten Kuzey Kürdistan'ın her yanı bizim için çekim merkezi olabilir.

Botan ülkemizin kalbidir. Bütün parçalarla bağlantısı, kesin kurulmuştur. Sadece fiziki anlamda değil, psikolojik anlamda, kültürel anlamda, siyasal anlamda ilişkiler açık hale getirilmiştir. Şimdi geriye, buna komuta etmek kalıyor. Halkını yüksek bir bağlılıkla eğitip, örgütlemek, onu koruyup savaştırmak kalıyor. Bu da biraz, "ben bu işte varım" diyenin yapacağı iştir. Gerçekten Botan, tarihin en büyük bir kalkışına eşlik edebilir. Eğer gerçekten iyi bir adım atılırsa, biraz tarihin buraya attığı ve artık uygun gördüğü rol kavranırsa, ardından kuruluşa gidilebilir.

Bu cephede kurulacak şanlı kurtuluş ordusu, dörtbin yıllık tarihi diriltir ve insanlığın en soylu eylemini ortaya çıkarabilir. Ve zaten burada, bundan başka biçimde de yaşanılmaz. Çok iyi biliniyor ki; burada halkın doruğuna ulaşmak tarihin en büyük eylemidir. Hele bugünkü koşullarda, dünyaca bile büyük bir devrim değeri vardır diyoruz. Başarabilirsek, bir Fransız Devrimi, bir Ekim Devrimi kadar da rol oynayabilir. Ama bunu başarmak için görevlere tutkuyla sarılmak gereklidir.

Büyüme için temel biricik tutum,

Partinin ısrarla yücelttiği tutum oluyor. Budur işlerin önünü açacak olan. Büyük yürek, büyük düşünme, ardından geliştirilecek çaba; biraz da PKK demek olan tutum oluyor. Botan'a bu temelde yaklaşmak döneme cevap vermenin temel şartıdır.

Botan alanındaki mücadele eğer büyütülmek isteniyorsa, rol oynanmak isteniyorsa bunun öyle fazla bilinçle alakası yoktur. Bunun namusla, dürüstlikle, görevlere dürüstçe yaklaşmakla alakası vardır. Doğruya doğru, eğriye eğri demekle, bütünyle kendini katmakla alakası vardır. Partinin planlamalara ilişkin ortaya koyduğu perspektifler, Botan'da ve bütün alanlarda gelişmeye yol açacak yetkinliktedir. Ancak ortada yetersizlikler vardır. Bunları doğru teşhis etmek ve hızla gidermek gerekmektedir. Böyle yapılır; bahsettiğimiz tarihi fırsatın objektif koşulları değerlendirilebilir. Bir devletin temeli de atılabilir, ordunun temeli de atılabilir. Burada en az düşman kadar barınabilir, savunabiliriz ve hatta daha fazlasını yapmak da işten bile değildir. Demek ki; biz büyüme derken, bunun nasıl sağlanacağını çok iyi ortaya koyduğumuz gibi; hangi ruhla, hangi tutumla, hangi yöntemle, hangi biçimde buna yönelmek gerektiğini de ortaya koyuyoruz. Birbirine çelişen iki temel anlayış vardır; doğru anlayış ve yanlış anlayış. Bunlardan hangisi hangisini batırırsa, o sonuç alır Zaaflı, gaflet içindeki, yanılıklı ve illet gibi yakamıza yapışan tutuma bir kez daha şahsınızda yer vermemelisiniz. Bu konuyla çok şey kaybedersiniz. Belki, sizi yadırtır ama; bu yaşam hiç de onore edici bir yaşam değildir. Hiçbir zaman onunla karşılaşmayacaksınız. Ama aynı zamanda, onurlu yaşam yolu da vardır. Burada ulaşabileceğiniz, savunabileceğiniz, görkemli bir yaşam tarzı vardır. Sonuçta sizi başarıya götürecektir yaşam da budur. Bunu tercih etmek kişinin kendi elindedir.

Botan'da yeni savaş yılında yeniden düzenleme, denetim, disiplin başarı için gereklidir. Yeniden inşa için, olumsuz tutumlara son vermek için, disiplinli tutum sonuna kadar yürütülmek zorundadır. Botan'ın yeniden düzenlenmesi için, daha somut ifadeleri gereksiz buluyoruz. İlgili talimatlar vardır. Bizden daha iyisini bilecek çok sayıda militan ve savaşçı vardır. Bunların elinde düzenlenmiş çok sayıda tüzük esasları vardır. Mesele, yeni talimatlar geliştirmek değildir. Mesele doğru tutuma, esaslı tutuma güç getirebilmek ve bunu büyük yürütme gücü haline

getirebilmektir.

Botan'a yeni gruplar gidiyor ve daha da gideceklerdir. Burada da düzenlenecek en yetkili, en etkili donatılmış bir grup gitme şansına sahip oluyor. Düzenleme şansı fazladır, çok çeşitli görevler alma teminde bunu yürütmesi mümkündür. Aynı zamanda yetkili ve donanımlıdır. Herhangi bir mıntıkeyi veya birkaç mıntıkeyi rahatlıkla üstlenebilirler. Birçok cephede savaş sorunlarına çözüm getirebilirler. Yeter ki, kendilerini doğru verebilsinler.

Botan planlamasında, büyüme hedeflerini nicelik olarak belirlemek doğru değildir. Koşullar bazen hızlı tirmanabilir. Ama, gerçek olan şudur ki, burada gerillayı büyütme kaçınılmazdır. Bir bakarsın onbine firılma durumu olur. Birçok yönüyle, yeniden mevzilenmeden tutalım, düzenlemenin bütün esaslarına çözüm getirmeleri, bu süreçte mümkündür. Kış sürecinde yapılması gereken işler, güz sürecinde yapılması gereken işlerden az değildir. Kış sürecinin rahat tutulan birçok mevzisi vardır. Bu mevzilerde eğitimin yeniden düzenlenmesi, bütün yönleriyle ele alınabilir. Aynı şekilde birçok eylemin gerçekleştirilmesi de gereklidir. Özellikle serihildan dönemine girildiği için, yığınsal hareket sürekli kılınabilir. Bununla beraber, şiddet eylemleri sürekli gündemde tutulabilir. Hele şehirlerde bu artık rahatlıkla geliştirilebilir. Bu zeminde ülkeye açılım, her zamankinden daha fazla mümkündür ve dört bir yana açılma imkanı da vardır. Gerçekten güç vermek, güç almak, eğitmek, yollamak işten bile değildir.

Yeni dönemde serihildanlarla, önemli şehirler hareketlendirilebilir. Köylü yığınları, artık toplu hale getiriliyor. Her toplanma yeri, bir ayaklanma merkezine dönüştürülebilir. Yani, stratejik köyler bile, tam bir ayaklanma merkezi haline getirilebilir.

Gerilla kuruluşuna, milis kuruluşuna uygun yaratıcı biçimler bulunabilir. Gerillanın temel birlik sayısı, yani; birliklerin temel biçimi, niceliği belirlenebilir. Yani, hareket tarzı, araziye yerleşme en iyi bir biçimde belirlenebilir. Mesele, birliklerin sadece sayıca büyütülmesi değil, araziyi iyi bilen, arazide iyi pusu kuran, araziye düşman için bir operasyonda mezara çeviren bir konuma getirilmesidir. Güç büyütülüp, güç küçültülebilir veya hızlı dağılma-toparlanma ilkesine her zamankinden daha fazla işlerlik kazandırılabilir. Önemli birleşme, büyük eylemlere

yol açabilir. Dağılma halinde de pusu yöntemiyle büyük eylemler yapılabilir. Kısaca, bu ilkeye işlerlik kazandırmak, her zamankinden daha mümkündür. Bu zeminde ülkeye açılım daha da kolaylaşır. Ve dört bir yana açılma imkanı da vardır. Gerçekten güç vermek, güç almak, eğitmek, yollamak işten bile değildir.

Çok sayıda eylem yapılıyor. Ancak bunlar kamuoyuna duyurulmuyor. 85'lerde bile, her ay basın açıklaması yapılırdı, bunun bülteni bile vardı. Bugün aylar geçiyor, belki yüzlerce eylem yapılıyor, bir tanesi bile duyurulmuyor. Bizim birliklerin basın açıklaması yapması için bir kişiyi görevlendirmeleri zor değildir. Bir bülteni daktilo etmek veya elyazısı ile hazırlayıp, birimin vasıtasıyla şuraya-buraya yansıtmak zor değil. Bu hatta her hafta yapılabilir. Kürdistan etrafında yaratılan bir sessizlik ve bu sessizlik içinde çok alçakça göçertmeler, yakmalar, cinayetler var. Bunları en çok da biz açıklamalıydık. Dünya bile ilgi gösteriyor. Ama maalesef biz bir açıklama dahi yapamıyoruz. Bu konudaki görevler çok uygun bir biçimde yerine getirilebilir.

Herkes uzlaşmak istiyor, birçok işbirlikçi de uzlaşmak istiyor. Artık bunları etkisizleştirme zor değildir. Düşman, kitle temelini burada tamamen yitirmenin, hatta koruculuğun da çözülmesinin son aşamasındadır. Ve belli başlı işbirlikçi çevreler düşmana uşaklıktan vazgeçmek durumundadırlar. Biz bunu daha da hızlandırabiliriz. Düşmanı kendi kolluk kuvvetleriyle başbaşa bırakabiliriz. Bunlarla imkan dahilinde önemli siyasal faaliyetler yapılabilir. Bu yönlü çalışmalar bu temelde ivme kazanıyor. Eğer, uygun karşılık verilirse, düşman daha da daraltılır. Kısaca; döneme dayatılması gereken, halkla ilişkiler ve yine işbirlikçiler dayatılması gereken doğru tutum burada çok iş yapabilir. Hatta birçok düşman birliği savaşamayacak bir duruma getirilebilir, üzerimize fazla gelemeyecek bir konuma itilebilir. Yani, özel savaş birliklerine her zamankinden daha etkili darbeler vurulabilir. Mevcut gücümüz ve tecrübemiz artık buna imkan veriyor. Kendi hedeflerimize ulaşmamız, düşmanın hedeflerine vurmamız için artık eskiyle kıyaslanmayacak olanaklar doğmuştur. Öyle boğuntuya gelme durumu sözkonusu değildir. Ülkenin dört bir tarafına, dış alan da dahil açılmıştır. Ülkenin tümüne yetecek kadar araç-gereç ihtiyacı karşılanıyor. Özellikle maddi durumdaki

zorlanma rahatlıkla aşılabiliyor. Zor durumda olan alanlar yaşatılabilir. Bütün bunlar aslında büyüme sorunu, olanaklardır. Yeter ki bunlar değerlendirilsin ve gerçek birer kuruluşu olsun!

O halde; dönem bu eyaletimiz için şunu dayatıyor: Çizgi doğrultusunda tam bir denetim-teftiş havasıyla ama, olağanüstü bir inşa göreviyle karşı karşıya olduğumuzu bilerek yaklaşacağız. Bu tutumu, ısrarla bütün çalışma birliklerimize, militan ve savaşçılarımıza yansıatacağız. Böylece burayı, gerçekten bir ordu kuruluşunun eşsiz tarihi fırsatını değerlendirecek, bir daha sökülmemecesine bağımsızlık ve özgürlüğün gerçekten sağlam teminatı haline getirebileceğiz. Görev budur. Görevin üzerine doğru yürür ve bununla beraber tarihin böyle anlarında gereken büyük bir coşkuyla, -bütün devrimlerde görüldüğü gibi- büyük bir fethe-dici ruhla, olağanüstü yaratıcılıkla, yeni bir yaşamın umutlarını adım adım gerçekleştirmenin verdiği bir kıvançla döneme yüklenir ve kazanırız.

Mardin Eyaletimiz için de çok şeyler söyledik. Bu eyaletimiz de; Botan'dan potansiyel olarak geride olmadığı gibi, nasıl orası askeri kuruluşun temel alanıysa, burası da siyasal kuruluşun temel alanıdır. Mardin Eyaleti siyasal kuruluş için, siyasal ordulaşma için eşsiz olanakları sunmuş, gerçekten bütün kitleyi ayaklanmanın eşiğine gelmiş ve serihildana kalkmıştır. Böyle binler, onbinler değil, yüzbinlerden bahsetmek gerekir. Bu da az bir gelişme ve basit bir fırsat değildir. Şimdi bunu nasıl değerlendireceğiz? Biz bu bölgeye, gerillanın fazla oturtulamayacağını söylemiştik. Küçük silahlı birimler olabilir. Bunlar; son derece rahatlıkla kendilerini yaşatabilecek, vur-kaç, pusu, suikast eylemleri yapan ve aynı zamanda kitlesel gelişmelerin önünü açan, umut veren, koruyacak birimlerdir, dedik. Ama en önemlisi bir siyasal ordulaşmanın yaratılması işi kendini dayatmaktadır.

Mardin cephesinin tarihi rolünü oynayabilmesi, tarihi anlamda ayaklanmacı bir kitle olarak örgütlenmesine bağlıdır. Halkın iradesini ortaya koymasına ve biraz da kendi kendisini eylemlilik düzeyine çekmesine bağlıdır. Ve halkımızın mücadeleden yana irade belirlediği ortaya çıkmıştır, bu bütün Kürdistan için geçerlidir. Kürdistan halkının ortak özelliklerini yansıtmaktadır. Yeter ki, önünde uygun bir ayaklanma ve gerilla örgütü olsun. Bu oldu mu halk, gerçekten muazzam bir kararlılıkla kendi devrimini yapmaya, bu işin içine girmeye hazırdır. Temel sorunun artık ayaklanma ve gerilla öncülüğü olduğu çok açık bir biçimde kendini ele vermektedir. Halkın savaşa katılması, tartışması çok ileri derecededir. Ama onu savaşa çekecek öncü yetersizdir. İşte bu, çözümlenecek esas halka olarak öncünün ele alınmasını gerektirmiştir. Öncü yaratma savaşımı yakın dönemlere kadar önemli rol oynamıştır. Bu konuda ne kadar çaba harcadığımız bilinir. Aslında Partiyi inşa etme, öncü güç savaşımını yapma, silahlı propaganda vb. hepsi öncü denilen gücü yaratma, halkın güven duyacağı, önder kabul edeceği gücü ortaya çıkarmaydı. Bunun savaşımı bilinmektedir. Şimdi geline nokta da bu araç aslında yaratıldı, ancak ye-

tersizlikleri vardır.

Halk cephesinin yaratılması, gerillanın yaratılması üzerinde harcanan çabalar biliniyor. Özellikle 83'lerden beri yaptığımız askeri hazırlıklar, öncü gerilla dediğimiz olayı oluşturmak içindir ve onu da oluşturduk. Halk eylemliliğinde varmak istediğimiz düzey ayaklanmaydı ki, o da kısmen sağlandı. Şimdi sorun nerede? Sorun, asıl devrimin gelişmesini belirleyecek olan, asıl zafer yaratmada tayin edici öge olan halkın, gerek gerilla öncülüğü ve gerekse de Parti öncülüğü tarafından adeta durdurulması, yeterli öncülükle önünün açılmamasıdır. Aşılması gereken budur.

Öncü gücü veya gerilladaki öncü gücü, komite kademesini dönüşüme uğratmak istedik ve biz buna yeniden düzenleme dedik. Yeniden inşa oldukça açıklanmıştır. Çözümleme ve talimatlar temelinde görev olarak konulmuştur. Üzerine yürünmesi, fethedilmesi gereken bir yönüyle budur. Gerilla savaşımını en çok engelleyen tutumun aşılmasından bahsediyoruz. Görüldü ki, her bölgeden yüzlerce, binlerce kişi gerillaya katılmak istiyor. Ve yine şunu çok iyi görüyoruz ki, bunu eğitmek, örgütlemek, yürütmekten sorumlu olan komuta kademesi adeta "yaklaşma" diyor. Hazır olan kitleyi saflara çekip savaşırma gücünü göstermiyor. Bu da kendi yetmezliğinden kaynaklanıyor. İşte bu durumun hızla aşılması gerekiyor.

En önemli görevlerimizden birisi de gerillanın derinliğine ve genişlemesine, büyütülmesine cevap alabilmektir. Özel savaşın yırtılışında en çok rol oynayacak savaşın, bu gerilla savaşı olduğunu gerçekler bu kadar somut ortaya koymaktadır, koyabilir. Ama daha önemlisi de yeni devreye giren bir devrim kuvveti olarak serîhildanda gördük ki; halk muazzam bir kararlılığa ulaşmıştır. Ayaklanmacı güç, gerillaya katıldığı oranda, öncü güç bunu sağlayabildiği oranda, görevine gereken şekilde değer vermiş olur. Temelde, bu tutuma böyle yaklaşmak gerekir. Mardin'in sorunu, ne paradır, ne silahtır, ne de kitle desteğidir. Hatta, ne eğitim, ne savaşçı adayları eksikliği, ne de kadro eksikliğidir. Buranın temel sorunu; doğru tutumu son derece ısrarla, yaratıcılıkla ve sorumlulukla geliştirmektir. Mevcut güçlerimizi bu temelde yeniden düzenlemek, oraya da dayatılan yetersiz kişiliği aşmak, Parti militan kişiliğini tamamen işleyen bir mekanizma halinde tutmak ve bunu da etkin bir denetimle yürütmek bu alan için en temel görevimizdir. Bizim de yasalarımız vardır; bu yasalar devrim yasalarıdır. Eğer bunlar işletilirse, bu alan tarihi rolünü oynamaya en yakın bir bölgemizdir diyoruz. Büyük çabaların ürünü olarak, bu duruma gelinmiştir. Şimdi bu alanı özellikle de siyasal alanda ordulaşma, siyasal hareketlilik açısından birincil bir bölge haline getirmek istiyoruz. Bunun için güç vardır. Burada, özellikle silahsız örgütlenmeciler çok iş yapabilirler. Halkın iradesine burada büyük iş düşebilir. Yeter ki, uygun yöntemler tutturan, yürüten bir Parti komitesi olsun. Bunun için yeterince kadro var, mıntıka var; mesele bunları yeni anlayış temelinde alana uyarlamaktır, bu işte varım diyene doğru çalış demektir, denetimi eksik bırakmamaktır. Bu temelde alana yüklenilirse, gerçekten rolünü oynayabilir.

Bu alan adeta bir ülke gibidir. Yine bütün yurtiçi ve yurtdışı ile bağlantılıdır. Milyonluk bir kitlesi vardır. Ezici bir çoğunluğu devrime kanaliz edilmiştir. İşlemesini bilmek gerekiyor. Kürdistan devriminin yığınsallığının, en açık yaşandığı yerdir Kürdistan devriminde anti-feodalitenin, anti-feodal mücadelenin en geliştiği yer

oluyor. Kürdistan'ın yenilendiği, demokratik halk hareketinin fışkırdığı bir alan durumundadır. Muazzam bir tutku da vardır. Kadınlar, çocuklar ve de gençler sınırsız bir katılım isteği gösteriyorlar. Hatta geleneksel kültür bile -ulusal olan- PKK önderliğinde karar kılmıştır. İlkel milliyetçilik tü-müyle aşılmıştır. Reformizmin etkileri tümüyle kırılmış, burjuva partileri; DYP'si, ANAP'ı, SHP'si vb. tümüyle tüketilmiştir. Legal faaliyetler için de imkanlar son derece artmıştır. İlegal faaliyetler için alan son derece açıktır. Yıllarca illegal faaliyette bulunabil-rsin burada, çünkü, sana sahip çıkan muazzam bir halk vardır. Şimdi eğer bunlar iyi değerlendirilirse, doğru bir çalışma tarzı dayatılırsa, bu alanımızın Kürdistan çapında öncülük etmeye -siyasal gösteriler planında- rahatlıkla gücü yeterlidir. Objektif konumdan ziyade subjektif planda da buna ulaşmış sayılır. Mesele, buna öncülük edebilmedir. Mesele, Partinin öncelikle siyasal ve örgütsel önderliğinin tam uygulanmasıdır. Bununla bağlantılı olarak da dediğim gibi; şiddetin dozajını doğru tayin etmedir. Doğru örgütleyip, doğru yürütmedir. Bölgenin doğru-devrimci tutumu yeniden inşa ile böyle sağlanabilir, gerçek-ten tek başına bir kurtuluş hareketi kadar etkili olur. Düşmanla boğuşabilir ve sonuç alınabilir.

Orta Eyaletimiz de geliştirmek durumunda olduğumuz bir eyaletimizdir. Orta Eyaletimiz, bazı gelişme esaslarına kavuşturuldu. Özellikle çok önemli olan "birliklerin tutturulması" sağlandı. Yıllardır verilen kayıpların yarattığı kitle tedirginliği, sanırım biraz aşıldı. Burada da bir kitle kayışı gözlemleniyor. Kendisine tutunulabileceği, güvenilebileceği kanıtlandığı gibi, her an büyük bir sıçramayı da yaşayabilir. Aslında, geniş bir alandır; gerçekten Kuzey Kürdistan'ın özellikle ortasında, hem kırsal ve hem de şehrsel konuma denk düşebilecek bir rol oynayabilecek bölgemizdir. Gerillası da, şehrsel katılımı da birbirleriyle yakın önem taşımaktadır. Objektif olarak alan, sınıf ilişkileriyle birlikte ulusal özelliklerini en çok koruyan, direngen Kürt kişiliğine en yakın bölgedir. Sahte kişilikleşme burada da biraz sınırlıdır. İşbirikliğinin öyle fazla güçlü kökleri yoktur. Hem ovası, hem dağ önemli gelişme potansiyeline sahiptir. Diyarbakır, Bitlis, Bingöl üçgeniyle merkez oluşturan bu bölge, aslında geleneksel olarak Kürdistan'ın ayaklanma merkezidir. Buralarda birçok ayaklanmanın geliştiği de bilinmektedir. Hareketin iyi oturulması halinde, ayaklanmanın temel merkezi rolüne hızla ulaşabilir. Zaten bu nedenle düşman Diyarbakır'da, Bitlis'te, şimdi de il haline getirdiği Batman'da en güçlü askeri yığınağını yapıyor. Buna Elazığ'ı da dahil etmeliyiz. Elazığ bu bölge ile olan irtibatı nedeniyle bu bölgemizin bir devamı sayılmak durumundadır. Fakat güç ve taktiği yeterince oturtmak burası için henüz sözkonusu değildir. Katılım isteği yüksektir; buna yön verecek, eğitecek, yönetecek düzeyde önder sıkıntısı çekiliyor. Her bakımdan büyümeye elverişli şartlar vardır. Aslında ileri düzeyde savaşçılığı benimsemiş adaylar, daha çok buradan çıkabilir. Ama işte onu çekmede ve eğitmede ustalık, ciddi bir sorun olarak karşımıza çıkıyor. Bu eyaletimiz üzerinde oldukça durmalıyız. Var olan birimlerin biraz da "keşif birimleri" biçiminde olduğunu, onu fazla aşmadıklarını bile-rek, gerçek bir gerillayı oturtma, yine şehir ayaklanması konumuna oturtma, özenle üzerinde durulması gereken görevlerimiz oluyor.

Bölgeye yüklenmeyi iyi bilmek gerekiyor. Bölgenin sorunu, geçmişte oraya müdahale edenlerin, oldukça amatör kalmalarıdır. Çok

amatör hareket ettiler, çok toy hareket ettiler. Aslında 82'lerden beri oraya girildi. Yanlış hareket tarzı yüzünden, muazzam bir kadro kaybımız oldu. "Akraba evidir, tanidik evidir" denildi ve nitekim çoğu da evlerde uyurken yakalandı veya vuruldu. Alan coğrafyasında, yıllarca rahatlıkla kalma imkanı varken, düşmana "gelin, burada çarpışalım" dertten tutumlara girdiler. Hiç tercih edilmemesi gereken çatışma noktalarında çatışmaya girdiler. Bunlardan kayıp verdik. Coğrafyasını biraz kullanma, kitlesini biraz doğru değerlendirme ile hem gerillayı yaşatabilir, hem de bunu ayaklanma ile sürekli kılabilir. Şimdi ayaklanma ve gerilla için, genel yaklaşımları esas alan bir yaklaşımı burada somutlaştırmak önem taşıyor.

Burada da, yeniden düzenleme sınırlı da olsa, gerekebilir. Ama yine de düzenlemeden ziyade, buranın durumu, burayı yeni kuruluşa açmaktır. Partinin doğru tutumunu buraya yansıtabilme; temel sorun oluyor. Daha çok yeni yeni yerine getirilecek görevler sözkonusudur. Yeni örgütlenmeler, yeni mevzilere taşınma ihtiyacı var. Aslında birçok dağlık alan var; hepsine birim yerleştirme, birçok şehir var; hepsine örgütü yetiştirme, köy gruplarına örgütçü yetiştirme, bunun için eğitime; kendini eğitip devrime hazırlama görevlerinin yanı sıra, buraları örgüte hazırlamanın birçok olanağı da vardır. Sorun, bu olanakları maddi planda değerlendirme ve çizgiyi oturtma sorunudur. Bölgenin, diğer bölgelerle ilişkisi geliştirilmek durumundadır. Kuzey ve Güney'le özellikle -ki, aracı bölgedir- mutlaka ilişkilerini kurabilmelidir. Gerçekten Kuzey-Güney bütünlüğünü sağladığında bu bölge hem kendisi muazzam bir gelişme seviyesine kavuşacaktır ve hem de Kuzey'e ve Güney'e büyük destek olabilecektir. Hatta denilebilir ki, burası yükün 1/3'ünü üzerine çekerse, ülkenin kurtuluş çabalarında en önemli bir yükü paylaşmayı, dolayısıyla bir taktik düzenlemeyi başarmış oluyor. Buraya böylesine bir taktik düzenlemeyi oturtmak görülüyor ki; zafer için en önemli bir şartın yerine getirilmesidir. Dolayısıyla yüklenmeyi bilmek, zafer için gerekli olan bir çalışmayı başarıyla yürütmek, buraya yaklaşımın özüdür.

Bir Diyarbakır buradadır; bir Batman, bir Silvan buradadır, bir Ergani buradadır. Elazığ bile buraya bağlantılıdır. Ve diğer irili-ufaklı birçok kent vardır. Kürdistan'ın kent yapısının ağırlıklı bölümü oluyor. Ve coğrafyası da gerillanın gelişebileceği bir elverişliliktedir. Rahatlıkla bu görevin üstesinden gelebilecek objektif bir temele sahiptir. İnsanları da direngendir. Eğer bunlar gerçekleştirilir ve taktik de doğru oturtulursa, rahatlıkla üzerine düşen görevi başatabilir. Başarmak için, gerçekten kapsamlı yönelmek, gerçekten iddialı yönelmek, başlangıçtaki zorlukları ustaca aşmayı şimdiden gözönüne getirmek, küçük adımlarla da

olsa, büyümenin bu temelde sağlanabileceğini bilmek ve burada zorluklarla karşılaşırsa da, büyümek için iddialı ve hırslı olmak, engel tanımayan bir tutumun içinde olmak vazgeçilmezdir. Bu tutumla yüklenmek ve buraya rolünü oynatmak, sanıldığından daha fazla, Kürdistan devriminde zafer giden yolu açacaktır. Özellikle "stratejik dengeye" gitme veya dengede devrimi başariya götürme biraz da buranın durumuna bağlıdır. Burası rolünü oynarsa, devrimci faaliyet Kürdistan'da zaferin kapısını aralayabilir. Tek başına Kuzey, tarihte de görüldüğü gibi, eziliyor. Yine Güney, tek başına kaldığında, ezilebiliyor. Orta da tek başına kaldığında ezilebiliyor. Ayaklanmaların tarihi incelenirse, kesinlikle bu böyledir. Kürdistan ça-

pında, Güney harekete geçirilmiştir, Kuzey harekete geçirilmiştir, Orta da bir harekete geçirilirse bu zafer için en temel dayanağa ulaşmak olacaktır. İşte, çokça geliştirilen ve şimdi sonuç alacak aşamaya gelmiş çabalarımıza, bu temelde anlam vermek, yüklenmek ve başarmak gerekiyor. Bunun için her şeyimizi ortaya koymak, bunun önünde engel teşkil eden ne varsa, savaşçı gidermek, olumlu anlamda sergilenen en ufak çabalara bile yüksek değer biçerek, sınırlı gelişmelerin anlamını iyi bilerek yüklenmek ve kazanmak; işte diyoruz ki, temel devrimci tutum, kazandırıcı tutum bu oluyor.

Güneybatı Eyaletimiz yeni harekete geçirdik. Hareketin temel müdahale gücü olarak sayılır. Ve tutunma sağlanmış; sanıyoruz biraz derinleşme, büyüme sözkonusudur. Tasfiye tehlikesi ortadan kalkmış durumdadır. Kitle ilişkileri gelişmektedir. Bölgede geleneksel kadro yapısındaki tutuculuk dışında, durumları fazla engelleyecek bir sorundan bahsedemeyiz. Geleneksel tutuculuk, yaratıcı yaklaşmama, bazı birimleri işlevsiz bırakabiliyor, erkenden kayıplara yol açabiliyor. Özellikle taktik hattı oturtmama, taktik hatla oynama, doğru devrimci tutumla oynama, burada imhaya götürebilir. Düşmanın ulaşımı biraz seridir. Buranın en temel özelliği gizlilik halinde harekettir. Botan'la karıştırılmaması gerekir. Hatta diğer dağlık alanlarla farkını görmek gerekir. Düşman yerini çok iyi bildiği birimleri seri bir operasyonla bastırabilir. Düşman farkettiğinde, hızlı takibinin sonuç alabileceğini farkedemediler, "gelirse çatırırız, kurtuluruz" dediler, bu doğru olmayan bir yaklaşımdır, nitekim kayıplara yol açtı. Sürekli hareket, sürekli gizlilik burası için adeta ayakta kalmanın bir şartı oluyor. Burası için; hızla vurup-izini kaybettirmek vazgeçilmezdir.

Buranın diğer bir özelliği, dağ-şehir ve ova çalışmalarının denk düzeyde olmasıdır. Hep eşit ağırlık verilebilir. Uygun bir dağlık coğrafyası olduğu kadar, ovalık, köylülük, şehirlik alanları da vardır. Geniş bir eyaletimizdir. Kitlesi milyonları aşar. İşçi sınıfı ve aydın-gençlik anla-

mında, gelişme diğer bölgelerin ilerisindedir. Objektif zemin kısaca, gelişmeye uygundur. Sınırlı özellikle eğitim ve hızla örgüte katmada, diğer bölgelere göre, bir avantajı da vardır. Diğer bölgeler gibi ağır feodal etkileri yaşamayan bir alandır. Fakat asimilasyon ve kemalizmin etkilerinden ötürü, kişiliğin kendini yanıltması vardır. Basit yaşama kaçması vardır. Böyle bir kişilikle mücade edilmelidir. Bunun dışında yoksul kesim -özellikle iyi niyetli olan kesim- en hızlı ve iyi kadro olabilecek kesimdir. Özellikle yönetim düzeyinde tutuculuk, burada olumsuz etkisini gösteriyor. Fazla yaratıcı olamama, özellikle yeni eğitim adaylarını başarıyla eğitmeme, güç büyütememe biraz da bu kişiliklerden kaynaklanıyor. En esaslı görevlerden birisi de bu olmasıdır. Burada hem silahlı güç eğitilebilir, hem de şehrsel alanlar için eğitim yapılabilir. Bu konuda ciddi bir kısıtlama durumu yoktur. Gelen güç biraz da çekilmiyor. Halbuki çekmeyi bilmek gerekiyor. Biraz da ürkek yaklaşıyor; bu ürkekliği aşmak gerekiyor. Tabii bu da dediğim gibi, sıkı bir gizlilikle mümkündür. Bunu sonuna kadar sürdürmeyi bilmek gerekiyor.

Genelde taktik açılım, burası için geçerlidir. Son yaptığımız yeniden düzenleme esaslarını, buraya da taşımak, varsa engel teşkil eden konular, bunları aşmak, ama daha çok da yeni başlangıçlar yapmak gerekiyor. Doğru tutumu fazla zedelemekten özellikle uzun bir süredir Partiden doğru tutum bekleyen kitlelere bunu taşımak önemlidir. Bölgenin yeniden inşa gücü yeterlidir diyebiliriz. Yeniden inşa için, bu gücün kullanılmasını bilmek önemlidir. Alan gücü artık kendi kendini büyütmeyle temel mesele yapmalıdır. Dışarıdan güç beklemek, fazla gerçekçi de, yararlı da değildir. Küçümsenmeyecek yeniden inşa gücü eğer iyi yönlendirilir, iyi alanlara sevk edilir, iyi dağıtılırsa, sürekli takviye edilirse, gerçekten bu eyalette büyük bir gelişme şansı verilebilir. Eyaletin kendi başına tarihi, somut güncel durumu, ayaklanmayı da kaldırır, gerillayı da kaldırır. Hatta halk biraz da yakın dönemin acılarından ötürü bu işe daha da hızlı sarılabilir. Burada da bir halk patlaması yürürlükte. Buna öncü düzeyinde iyi karşılık vermek gerekiyor. Öncünün yeterli yaklaşımını göstermek gerekiyor. Alanın Kuzey'le de, Güney'le de irtibatını sürdürmek istiyoruz. Bir anlamda hem Güney'in en batı ucuyla hem de Kuzey'in en batı ucuyla bir hat çizerek boydan boya ilişkiye açmak istiyoruz. Yani Kürdistan'ın en kuzeyinden, en güneyine bir dikey hat çizerek, bu hattı tarihi bir direnme hattı halinde işlerliğe kavuşturmak istiyoruz. Kaldı ki, tarihte de bu böyledir. Alan oldukça dağlıktır ve yeni bir cephe. Oluşması halinde hem düşmanın gücünü dağıtır, hem de birçok çevreyi harekete geçirebilir. Bölgeye bu umutla bakmak ve artık gerçekleşen bu umutlara iyi anlam biçmek, yüksektir bir sorumlulukla, az olan gücün çok iyi kullanılmasını, büyüme sorunlarına çok ağırlık verilmesini bilmek buradaki mücadelenin kökünü sağlamlaştıtır. Kökünü düşmanın kopartamayacağı bir şekilde sağlamlaştırmak gerekiyor. Çünkü düşman biraz da buranın köklerini kopartabileceğini umut ediyor, hatta burayı faşist temelde, Türklüğün egemen olacağı bir alan haline getirmek istiyor. Biraz da Kürdistan dışı saymak eğilimindedir. Mevcut uygulamalar 20 yıldır bu temeldedir. Burayı en çok boşalttığı bölge olarak değerlendirmek gerekiyor. Gerçekten çok artıyettli bir boşaltmadır. Katliam bunun bir parçasıdır. Kapitalizmin buraya ucuz yaşamı eklemesi, kemalizmi bir yaşam tarzı olarak

sunması artıynetlidir. Katliam ve sahte yaşam biraz da tutturmuştur. Ve boşaltma bu temelde sağlanmış- tır. Bunu boşa çıkarmanın yolu; ke- malist eylem tarzına yüklenmedir. Yine katliamın yol açtığı terör ve korkuyu atmaktır. Devrimci saldırı- mızı geliştiriyoruz. Faşist işbirlikçi- lere yöneliyoruz. Bunlar daha şimdi- den cesaretlerini yitirmiş bulun- maktadırlar. Kendileri kaçır duruma gelmiştir. Dolayısıyla ülkeye yeniden yöneliş hamlesi kuvvetlidir. Yurtdışı emekçileri de güçlü bir biçimde yö- neltilmişlerdir. Bunlar bu bölgeyi düşmanın oyunlarına alet olmaktan kurtaracağı gibi, tekrar çok önemli bir savaşım alanı haline getirilebilir. Buna bu temelde yüksek bir dikkatle yaklaşmak; duyarlılıkla, sorumlu- lukla yaklaşmak, başarı için her şeyini ortaya koymak, özellikle edil- gen-silik kişilik yerine, direngen, ya- pıcı, yaratıcılığı oturtmak için tüm gücü sarfetmek önemlidir. Ve başa- rıya giden yol da bu temeldedir, bu kişiliktedir.

Dersim Eyaleti biraz daha deği- şiktir. Genelde düşmanın çok köklü, planlı yaklaşımı, yine; özellikle ke- malizmin kapsamlı asimile ve ben- zeştirme yönelimleri burada ağır bir kişilik sorununu da yaratmıştır. Çok planlı bir göçertme, kişiliksizleştirme önemli oranda sağlanmıştır. Sahte solculuk da bunu tamamlamıştır. Sahte solculuk burada, kendisini zehirleyen bir akrep rolünü oynaya- rak kendini ve halkını zehirlemekten öteye gitmeyen bir durumu yaşamıştır ve düne kadar da bu geçerliydi. Alana, provokasyon ve itirafçılığın yanı sıra, yine özellikle saflarımızda da yansıyan sahte kişilikleşme önemli tahribat ve zararlar verdi. Fakat buna rağmen, coğrafyası ve halkına dayanılarak en çok direnile- bilecek bir alandır. Halktaki Parti çizgisine bağlılık ileri derecededir. Aslında halk Partiye sempatzandır. Eğer bu sempatisi oldukça güçlü bir örgütlenmeye dönüştürülebilmişse, buna sebep, öncülük adına yapılan büyük tahribatlar ve oyunlardır. Bu, 75'lerden beri ortaya çıkan bir du- rumdur. PKK çizgisini namusluca oturtacak gerçekten namuslu bir ön- der olmadığı için Dersim bu hale geldi, veya Dersim şimdi bu işin en önünde yer alabilecek bir alan ol- ması gerekirken; kişiliksiz ve ger- çekten kendini kurtuluşa tam doğru vermeyen, özellikle o şehir ortamının kültüründen, yaşamından etki- lenmiş, izole olmuş, sahte yapı- lanmış kişilikler bundan bizi alıyordu. Doğru bir önderlik temeline PKK çizgisi temsil edilseydi, bölgeyi şimdi çoktan kurtuluşa götürebilirdi. Fakat dediğim gibi, hastalıklı kişilik; kendini aldatan, kendi basit yaşamı uğruna örgütü yerle bir etmekten çekinmeyen, yoldaşını katletmekten çekinmeyen, ve yine yaramaz kişiliği için binleri düşmana peşkeş çekti- rme tutalımı, bütün bir örgütü yerle bir edebilecek bir provokasyon geliştirmekten çekinmeyen bütün bu yaramaz kişilikler, biraz da burada boy verdiği için; halkın çok yatırı ve gerçekten oldukça rahat örgütlen- meye gelebilecek olumlu özelliklerini değerlendiremediğimiz gibi, küçüm- senmeyecek sayıda savaşçıyı, kad- royı, biz istediğimiz temelde bula- madık veya oluşturamadık. Halbuki, Hareketimizin içinde, savaşçı sayısı ve kadro adayları en çok olan ke- simdir. Olmayan aslında önderliktir! Önderlikle oynandı. Eğer bu sorun da halledilmiş olsaydı, baştan günü- müze doğru ve gerçekten bugün ulusal kurtuluşu, özellikle kadrosal ve savaşçı düzeyinde hem kendisini, hem diğer alanları besleyebilecek birinci alan rolünü oynayanaktı. Söy- lenecek tek şey, zamanında doğru yaklaşmayan önderlik olduğudur.

Alanda, Parti çizgisinin taşırılma- sından en çok sorumlu tutulması

gereken kişilikler, inanılmaz alçaklık- lar sergilediler. Bugün bazıları halen yaşıyor ve birçok itirafın, provoka- syonların sahipleridirler. Halen de ba- zıları Parti saflarımızda gözüküyor, ancak onlar da kendi basit tutkularını bütün Partiye tercih edebilecek ve onun üzerinde oynayabilecek kadar kişiliksizdirler. Bölgeye işte bu tutum, bu kişilik, rolünü oynamadı. Şimdi Parti bunu aşmaya çalışıyor. Halen bu tutumun bölgede bazı temsilcileri olduğu kanısındayız. Bunlar ina- nılmaz ölçüde Partiye düşman ara- sında oynayarak, sefil bir yaşantıyı sürdürüyorlar. İnanılmaz ölçüde kendi bireysel zaafalarını bir halkın kaderinin önüne koymuşlar. Bunun için muazzam politikacı kesilmişler. Yalan, demagoji, sahtelik, ne varsa sergileyebiliyorlar. Bölgenin sorunu, bunun aşılmasıdır. Bu aşıldığında, bölge kurtarılmıştır. Ama en zorlan- dığımız da burası oluyor. Gidenler uzlaşıyor mu veya artık bizde bir özellik haline mi gelmiş; başarılı ve yiğitçe çıkış yapamıyorlar. Tarihe oldukça doğru yaklaşan, kemalizme doğru yaklaşan ve halkın gerçekten küçümsenmeyecek ilgisini doğru ör- gütleyp harekete geçirebilecek ciddi tutumlar, sıradan bir biçimde sergi- lenseydi ve işler yatırılmısaydı, kur- tuluşa en yakın bölge olurdu. Ciddi bir kişilik yetmezliği ile karşı karşıya olunduğundan önderlik anlamında alana ulaşmak biraz zor oluyor. Za- man alıyor. Ulaşıldığında da fazla etkili, bitirici hareket edilmiyor. Giden

öğelerimiz silik kalıyorlar; gerçek Parti otoritesini konuşturamıyorlar, taktiği oturtamıyorlar. Bölgede biraz da lafazanlık, kendini kandırma ge- lişmiş.

Başka nedenler de bunda rol oy- namıştır. Türk solu buranın kaymak tabakasını aldı, yüzlercesini imha ettirdi, tutuklattırdı. Aslında genç ku- şak neredeyse tasfiye oldu. Diğerleri Avrupa yaşamına, batı yaşamına çok sistemli ve bilinçli çekildiler. En aydın genç kesim tamamen gitti. Yeni katılanlar çok genç yaştadır. Henüz politikadan, devrimcilikten anlamaktan çok uzaktırlar. Halk, ka- tliamın daha etkisi altındadır. Evet, halk eskisi gibi olamayacağını bilse de, yenisinin nasıl oluşacağını, buna nasıl önderlik edileceğini de merakla bekliyor. Dediğim gibi, eğer halkın katılımı istenilen düzeyde değilse, pratik anlamda böylesine bir önder- liği karşısında görememesindendir. PKK'yi genelde benimsiyor ama özeld bölgede önderlik edilen an- lamda benimsemiyor, güvenmiyor. Haklıdır da. Şimdiye kadar önderlik edecek kaç tane kişi buraya oturtul- mak istendiyse, hepsi de halkla oy- nadı. Kendi aralarında; bölgecilik, mıntıkacılık, aşiretçilik, ailecilik yapı- lar. Halka bu temelde sahip çıkıla- madı. Dolayısıyla o muazzam po- tansiyel çarçur oldu, destek değ- erlendirilemedi. Bölgenin esas sorunu budur

Yeni hazırlanmakta olan grubun üyelerinin, Partimizin müdahalesini temelde böyle değerlendirmeleri, eğer yeterli olacaklarsa, önemli kat- kıları olacaksa, katkılarını bu temelde derinleştirmeleri ve amansız kilma- ları, çok yaratıcı ama aynı zamanda usta olmaları önem taşır. Unutmaya- lım! Varsa bir tasfiyeci önderlik konu- munda olan, giden grubu da imha edebilir, bitirebilir. Çünkü çok sinsi ve çok düşürücü oluyor. Ve gidenlerde politik uyanıklık, yirtıcılık fazla ge- lişmemiştir. Ya çok saf oluyorlar, ya da her tutumla uzlaşabilen ka- rakterde oluyorlar. Çok saf olanlar kolay şehit düşüyorlar. Her tutumla uzlaşanlar kişiliksiz kalıyor ve bekle- nen rolü oynamıyorlar. Bunu aşmayı bilmek gerekiyor. Saf olanların çok kurnaz olmaları, çeşitli tutumlarla uzlaşanların da sonuna kadar doğru tutuma bağlı kalmaları gerekiyor. Bir de gerçekten çok tedbirli, komplolara gelmeyecek kadar, taktikdışılığa gel- meyecek kadar güçlü olmayı bilme- leri gerekiyor. Bu temelde bölgeye ulaşma çok önemlidir. Taktiği oturtma temeline ulaşılsa, gerçekten bölge; tarihte olduğu gibi, düşmanın en kolay atılacağı ve kolay kolay yaklaşamayacağı bir duruma tekrar gelebilir. En zor zaptı-ı altına alınacak, dolayısıyla en rahat özgür- lüğü yaşayabilecek bir alan duru- mundadır. Bu alanımız için temel perspektif böyledir. Aslında kü- çümsenmeyecek güç vardır. Sa- vaşmak da istiyor. Fakat önderlik kriz

sonunun geleceğini çok iyi biliyor düşman. Bildiği için de, gerçekten bölgeye İstanbul'dan daha fazla de- mokrasi uygulanıyor. Tabii çok sah- tedir. Kontr-gerilla sistemleriyle bu tavır gösteriliyor. Onu da belirtelim. Zamanı gelince de tersinin rahatlıkla uygulanabileceğini de biliyoruz.

Kısaca alanın bazı özellikleri ve yönelme esasları bunlardır. Bölgeye hem çeşitli alanlardan katılım, hem de düzeltme için ısrarlı olacağız. Bazı kişilikleri artık tamamen sorun olmaktan çıkaracağız. Bölgeye dayatılan MiT uygulamalarını, pers- pektiflerini, kemalist perspektiflerini ve yaşam tarzı özelliklerini yıkaca- ğız. Burada bir parantez açarak belirtelim ki, gerçekten kemalist ya- şamı düşman bellemek gerekiyor. Bölgeye kemalist yaşam, planlı sin- miştir ve etkili olmuştur. Ben kırk-elli yıllık katliamdan sonraki yaşamın yurtsever yaşam olduğuna, de- mokrat yaşam olduğuna inanmıyo- rum. CHP'de, SHP'de, daha önce Türk solculuğunda şekillenen ya- şamın yurtsever-devrimci olduğuna inanmıyorum. Kemalist etkilidir ve nitekim Dersim'i olduğu gibi terkedip kaçmaları da bunu gösteriyor. Yap- tıkları sahte alevecilik, Dersimcilik kesinlikle kemalizm karakterlidir, Tuncelili karakterlidir. Kemalizmin Tunceli dediği olay kişiliklerde so- mutlaşmıştır. Tarihi Dersimlilikle, onun yiğitliğiyle, kişiliğiyle, yurtse- verliğiyle alakası yoktur. Bu ayrımı çok iyi yapmak gerekiyor. Gerçekten Dersim'de yurtseverlik, yiğitlik nedir? Kemalizmin kallesliği, provokasyonu nedir? Bu ayrımı iyi yapmamız ge- rekiyor. Günümüz Dersim'inde de bu ayrım çok rahat görülebilmektedir. Fakat kesinlikle kemalizm de öyle zayıf değildir. Kemalizmi yalnız işte, "ne kadar Atatürkçü var, ne kadar SHP'li var" biçiminde değerlendirmem gerekiyor. Tam tersine, ya- şama biçimi olarak değerlendirmek gerekiyor. Oluşturulan maket başta şehir merkezleri olmak üzere ve yine Türkiye'nin batısında Bursa, İstanbul gibi merkezler başta olmak üzere ve yine Avrupa'da yaratılan sahte ya- şam; devrimin tarihi somut gerçe- ğinden kopuk yaşamdır, baştan beri kemalizmin zehirlediği bir yaşamdır. Yani; adeta ajanlaşma dediğimiz bir yaşam tarzıdır. Dersim'in tarihi ile alakası yoktur. Yapılması gereken aslında, Dersim'deki bağımsızlık ve özgürlük soy ağacına kene gibi yapı- şan bu ajanları söküp atmaktır.

Şimdi bu temelde biraz da, kişilik sorununa yaklaşmak gerekiyor. Ke- malizmin fişkirmasını biz, özgürlük, bağımsızlık olarak anlamamalıyız. Üzerlerini cilalamışlar, medeni kı- lıklara girmişler. Bunu kesinlikle bir ihanet fişkirması olarak ele alma- lıyız. Tarihe doğru yaklaşmalıyız. Tarih katledilmiş olabilir, tarih çarpı- tılmış olabilir ama, yine de bir ger- çektir. PKK'nin özellikle tercih ettiği tarihi dikkate alacaksınız. PKK, tek bir kişide de olsa, bir Dersim yurtse- verliğine sahip çıkar. Ama, kemalist özlü, ezici bir çoğunluk tercih de yapsa bunlara sahip çıkmaz. Karşı- sına alır Kaldı ki, o kadar ezici de değildir. Bir yarılmıya vardır. Özellikle okullardaki eğitim nedeniyle ve de bağlandıkları maddi yaşam nede- niyle bir yanılma ve bastırılma du- rumu vardır. Ezici bir kesimin bilakis, doğru bir yurtseverliğe gelecekleri, doğru tutum alacakları kesindir. Biraz kemalizmin tahlili iyi yapılsa, yurtseverliğin tahlili iyi yapılsa, netleş- tirme örneklerle iyi gösterilirse, tercih kesinlikle doğru yurtsever devrimci- liktedir. Bu konuda bir karmaşıklık yaratılmıştır. Özellikle Türk solculu- ğu ve SHP benzeri örgütler bunu sonuna kadar körüklediler. Yine, bu sahte seytçilik, mezhepçilik tu- tumlarının hepsi düşman tarafından besleniyordu ve bu karışıklığı bunlar yarattı. Ayrıyeten bir katliamın uze-

rini örtbas ettiler. Bu katliam teme- linde yetişen kuşak çarpıtıldı. Kema- lizm kaynağını buradan alıyor. Bunu açığa vurmak, ortaya dökmek zor değildir. Bu temelde bölgeye dayatı- lan barış, beyaz terör tipinde bir barıştır. Beyaz terörle yürüyen bir barıştır. Kemalizmle de ilişkisini gör- mek gerekir. Burada kemalizmi ger- çekten en büyük katliamcı olarak görmek gerekir. Ve bugün kemalist yaşamın etkilerini yaşayanları en tehlikeli işbirlikçiler olarak koymak gerekir-ki, öyledirler de. Hem bağ- lantıları da böyledir. Kemalist ya- şamın esas rolünü sürdürenler subjektif planda düşmanla yoğun ilişkiler içinde bulunuyorlar. Bunları düşman ilan edeceğiz. İyi vurmayı bileceğiz. Gerideki ezici bir çoğunluk doğru yurtseverliğe gelecektir, tarihle doğru bağ kuracaktır, doğru devrimci ideo- loji ile, bizim Parti politikamızla bağ kuracaktır ve gerçekten en direngen bir halk kesimi bu temellerde burada ortaya çıkarılacaktır. Durumu da buna son derece uygundur.

Bu yapının Parti içindeki yansıma- larıyla doğru savaşacağız. Muğlak kişiliği, özellikle sahte yaşama bayı- lan kişiliği yerle bir edeceğiz. Buraya yansıtılması gereken kişilik gerçe- ken; direngen, intikamcı, kolay kolay muğlaklığa düşmeyen, kemalist et- kilere prim vermeyen, iyi görebilen, iyi vurabilen konumda olmalıdır. PKK'de yansıtılmak istenen budur. Mutlaka oturtulması gereken de bu- dur! Özellikle o ailecilik, o düşmanın körüklediği bazı etkiler vardır, ona prim vermemek gerekiyor. Bölge çok ilkeli ve tutarlı bir yaşamayı istiyor. Kendini aldatmamayı, kemalizmin özellikle yaşattığı o zehir zemberek yaşamı, yaşam diye belletmemeyi, o yaşama tükürmeyi istiyor adamdan. Bu sergilendiğinde bölgenin büyük yiğitlikle, çok tutarlı bir yurtseverlikle önemli değerler çıkaracağına ina- nıyorum. Koşullar buna çok uy- gundur ve hatta görkemlidir. 70'ler- den itibaren aslında PKK'nın yaklaşım espriside buydu. Bu espriyi geç de olsa; yeniden esas almak, oturtmak büyük önem taşır.

Bölge yiğitliğin bölgesidir, alan soylu tutkuların konuşacağı bir alan- dır. Bunun dışında kimsenin nefes bile almaması gereken bir alandır. Biz alanı böyle gördük, böyle de- ğerlendirdik ve böyle görünürse büyük gelişmelerin sağlanacağı, gerçekten zafer diyebileceğimiz gelişmelerin burada kök salacağı ke- sindir. Şekilsizliği affetmemek gere- kir. Her telden çalan kişiliği, bu kalemin gibi her ideolojiye, her politikaya yatanı affetmemek gere- kiyor. Çok ilkel ve katı bir kişilikle de yaşamamak gerekiyor. PKK'den ala- bileceğiniz esas budur, aslında bölge de bunu başarabilir. Tavız vermeyi bilmek ama bunu yaparken de çok uyanık ve çok tedbirli olmak şarttır. Aksi halde kompo yatağıdır, provo- kasyon yatağıdır. Hilelik, sınısılık çok vardır, düşmekten kurtulamazsınız. Açın, bakın Dersim'i, ben biraz bak- tım; 37, 38'lerde ayaklanmanın en ileri gelenleri, hep komployla gitmiş- lerdir. İşte Seyit Rıza'nın yeğenleri, en önde gelen önderleri katledebili- yorlar. Daha sonra kendileri de hakkettikleri yere yollanıyorlar. De- mek istediğim, trajiktir. Bunların ka- lıntıları devam ediyor. İçimizde bile bu tip yaklaşımları çok maskeli ya- şayanlar az değil. Şahin-Yıldırım olayı biliniyor. Bunlar bir Partiye, sadece yaramaz kişiliklerini kurtar- mak için, neler yapmak istediler? Dersim halkına ne yapmak istediler? Avukat alacağının durumu biliniyor. Nasıl emperyalizmin aleti olduğunu, inanılmaz boyutlara nasıl tırmandı- ğını, çok barışçıl gibi gözükse de aslında nasıl bir katil olduğunu -kı arkadaşların katledilmesinden bizzat sorumluymuş; Hayri'nin babası bile "Katilsensin" demiş- yine Avrupa'da

da arkadaşları katliama götürdüğünü biliyoruz. Zor bela öndedik, kısaca bu maskedir, iyi tanımak gerekiyor. Her yerden çıkabilirler. Eğer doğru teşhis ve zamanında yaklaşım gösterilirse, evet tekrar söyleyeyim; en yiğit, en yurtsever, gerçekten Dersim kişiliğinin fişkırlabileceği bir alandır. Böylece kıymetini bilerek yüklenmek ve ulaşılabilirirse büyük bir kazanım, büyük bir gelişme evresi olduğunu bilerek değer biçmek ve mutlaka kazanmak gerekir, diyorum, tutum budur.

Serhed Eyaletimiz de mücadeleyle oldukça açılan bir alandır. Kendine has yiğitçe, yurtseverce çıkışları vardır. Fakat Parti taktiğiyle tam donanmamışlardır. Henüz taktik oturtma orada da sağlanmış değildir. Ortalama bir gelişme sürdürülmektedir. Yeterli göremeyiz. Burası da hem gerilla hem de ayaklanma için elverişlidir -ki daha şimdiden, son Doğubeyazıt örneğindeki gibi ayaklanmaya katılmıştır. Gerillası da kendini yürütüyor. Mesele, şimdi bunları daha da büyütebilmektir, yeniden taktik düzenlemeyi oturturken, bir yandan da bunu büyütme temelinde yapmaktır.

Bölge, Dersim'e, Güneybatı'ya oldukça benzer. Düşman tahribatına uğrayan bir bölgedir. Düşman burayı boşaltmaya çalışıyor. Özellikle ekonomik temelde açlığa terkederek, göçertmeye çalışıyor. Yine, azınlık unsurları destekliyor. Ancak Partinin

müdahalesi tutturulmuştur. Burda da aynı Güneybatı'da olduğu gibi, tuturma ileri boyutturadı. Kolay çöküleceği sanılmıyor. Daha da takviye edilme imkanları vardır. Özellikle İran'ın elverişli koşulları burayı daha da hızlı gelişmelere götürebilir. Hatta Kafkasya'daki gelişmeler de, uzun vadede buraya yansıyabilir. Kısaca; hareketli bir aşamaya giriliyor. Bölgeye rolünü oynatmayı önemle ele alıyoruz. Serhed yiğitliği az değildir. Mücadelemize oldukça değer de verilmiştir. En kuzey uçtaki bu alanı böylesine diri tutmakla, savaşır tutmakla düşmanın çok büyük bir gücünü uğraştıracamız gibi, çok büyük bir yurtsever kesimini de ayağa kaldırmış olacağız. Buraya daha çok Partinin yaratıcı, tedbirli kişiliğini oturtmak gerekir. Aslında bu bölge köklü bir kişilik sahibi değildir. Ama biraz safçadır. Özel savaşa karşı biraz gafildir. PKK'nin taktik gelişmesinden de biraz habersizdir. Çünkü, uç noktadır. Bunları gözönüne getiren bir yaklaşımın özel savaşın yöntemleriyle birlikte PKK'nin yöntemlerini özümsemesi gerekiyor. Bunlara da güç getirilebilir. Takviyeler yapılabilir. Bu bölgenin gelişmesinden umutluyuz. Hareketin boy vereceği ve oldukça yük paylaşıcağı kesindir.

Bir **Ara Bölgemiz** vardır, bir anlamda; Erzurum, Bingöl, Muş, Ağrı çemberi arasında kalan bu bölge de yeni bir eyalet durumundadır. Bazı

ön çalışmalar sanırım yapılıyor, daha da takviye edeceğiz. Burada da özellikle gelişkin yurtseverlik ayağa kalkmak durumundadır. Katılım talebi yüksektir. Umutluyuz. Kuzeyin bu üçüncü bölgesinde, bu ara yerde mücadelenin gelişmesi sağlanarak kuzeyin boydan boya bir direnme hattı haline gelmesi işten bile değildir. Daha şimdiden bu irtibatlar sağlanmıştır. En batıda, Sivas'tan, en doğuda Serhed'e kadar bir direnme halkası oluşuyor. Daha da yetkinleştirilmesi gerekiyor. Özellikle derinliğine ve genişliğine oturtmak için büyük güç sarfetmek gerekiyor. Temel atılmıştır. Ama yine, sadece temelden ibaret değildir. Bazı fırsatlar yakalanmıştır; Doğudan takviye, orta bölgelerden takviye sözkonusudur. Tarihte görüldüğü gibi, yalnız başına bırakılmamıştır. Bütün bunlar, en az Orta şerit ve Güney şeridi kadar, Kuzey şeridinin de tarihsel planda rol oynayabilecek duruma geldiğini göstermekte ve daha şimdiden, düşman burayı hiç ağzına almadığı halde biliyoruz ki, hareketlidir. Düşmanın buranın adını bile ağzına almaması, Kürdistan'dan saymaması anlamındadır. Çünkü çok korkuyor. Halbuki iyi biliyoruz ki; burada çok eylem ve de gelişmeler vardır. Düşman sadece Güneydoğu deyip duruyor. Kürdistan'ın bu kesiminden çok korkuyor. Buranın da mücadeleye katıldığını görmekle, Kürdistan'ı tamamen kaybettiğini

düşünüyor ve onun için de buranın adını ağzına almaktan çekiniyor.

Fakat Kuzey şeridi, gerçekten tarih boyunca birçok gücün aktığı bir şerittir. Türk istilacılığı, bu şerit içinde gerçekleşti. Bütün o yayılmacı güçler buradan geçtiler. Kolay aşılabilen, hareket edilebilen bir şerittir. Şimdi bunu biz kendi öz yurdumuz olarak bir direnme şeridi haline getirebiliyoruz. Gerçek sahipleri buraya hakkını vererek direnişe geçiyorlar. Türklüğün bin yıldan beri kullandığı, bugün de faşist temelde değişikliğe uğratmak istediği bu şeride sahip çıkışına artık "dur" diyoruz. Buralar aynı zamanda direnmelerin de şerididir. Anadolu'dan İran'a, İran'dan Anadolu'ya büyük direniş güçleri buradan sevk olunmuşlardır. Alevilik denen olay da buradan biraz da güç bulmuştur. Direnme alanı olmasından ötürü buraya yerleşmiştir. İşte şimdi burayı tarihine yakışır biçimde tekrar devrime katarak, önemli bir direnme alanı haline getirerek, tekrar rolünü oynamak istiyoruz. PKK bunun bilincindedir ve bu rolü oynamak için de baştan beri gereken çabayı göstermiştir. Şimdi bunu daha da ileri bir aşamada ve uygun mücadele taktikleriyle yürütmek istiyoruz. Bu temelde yaklaşmak, başarı için yüklenmek ve mutlaka başarmanın hesapları içinde olmak dayatılması gereken doğru tutumun kendisidir. Kısaca, eyaletler için bu belirlmeleri yapıyoruz.

Stratejik düzeyde iyi bir konuma, halkın kararlılık düzeyinde iyi bir seviyeye ulaşıldığı, güç oturtmada taktiğe engel olabilecek herhangi bir sorun olmadığı gibi, aksine bunda ileri bir konuma ulaşıldığı ama, taktik işleyişin, özellikle önderlik işleyişin kesinlikle koşullarımıza artık uymadığı bilindiği halde, koşulların bunu rahatlıkla aşabilmesi sözkonusu olduğu halde, bazı kişiliklerin çok az sayıda da olsalar, ısrarla kendilerini dayatmasını, ciddi bir sorun olarak görüyoruz. Bunların önemli bir kısmını aşık. Kalıntılarını aşma da küçümsenmemesi gereken bir görevdir. Ancak en önemlisi, aslında yeniden inşa için, olumsuzluklar önemli oranda aşılmıştır.

O halde, dönemin şartlarını şu şekilde belirleyebiliriz: Çığ gibi gelişmeye yön ver, biçim ver, yürüt denetle! Düşmanın hedefinin çok kapsamlı bir değerlendirmesini yaparak sıralamaya koy ve en uygun bir biçimde üzerine saldır! Bunun eylemini düzenle, örgütle, yönet, denetle! Bunun için vuruş tarzını doğru seç, vuruş bilimini, vuruş önderini doğru seç, yürüt, yine denetle! Önümüzdeki dönemin üzerine böyle gidersek; şüphesiz yine kayıplar da olur, yine hataların içine de düşebiliriz ama, kesinlikle mücadelenin büyük gelişme sağlayacağı tartışılmazdır.

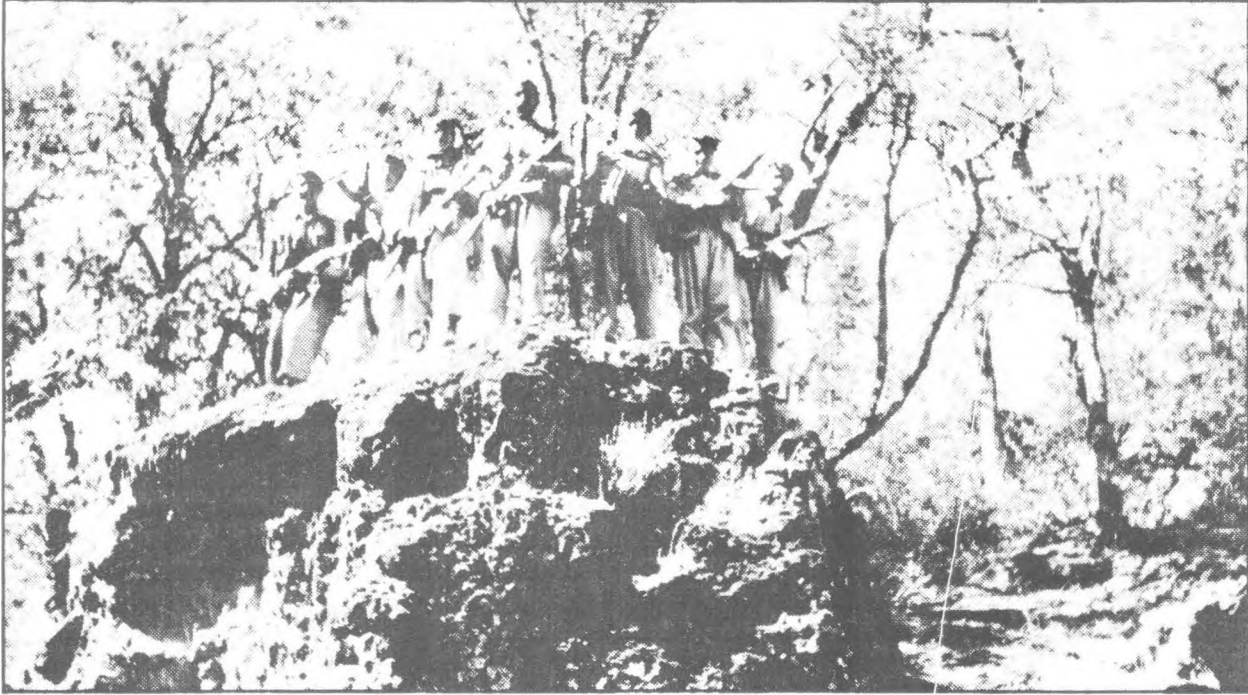
23.08.1990

BOTAN'DA YÜRÜTÜLEN ÖZEL SAVAŞ UYGULAMALARI ÜZERİNE

Faşist Türk sömürgeciliğinin 1990 yılı içerisinde ulusal kurtuluş mücadelemize karşı izlediği özel savaş politikasının özü; savaşı Botan'la sınırlı tutmak ve çembere aldığı bu alanı kendi içerisinde tecrit bölgelere ayırarak dar bir kesime sıkıştırdığı silahlı birliklerimizi yoğun operasyon ortamında ezmeye yönelik olmuştur.

Bunun için, baharla birlikte hem eyalet içindeki bölgeleri birbirinden tecrit ederek boğmak ve hem de silahlı mücadelemizin yaygınlaşarak ülke geneline ve en başta da yakın eyaletlere taşırılmasını önlemek amacıyla yoğun bir güç konumlanmasına gitmiştir.

Başta eyaletin komşu alanlara açılan sınır hatları olmak üzere tüm bölgelere onbinlerce asker, özel tim ve komando yığılmış, alana güç konumlandırma taktiğiyle hem bölgeleri kendi içinde, hem de eyaleti komşu eyaletlerden tecrit etmeyi amaçlamıştır. Gerilla savaşının açılım sağlayacağı ilk iki alan olan Bitlis ve Van başta olmak üzere Mardin, Hakkari ve diğer komşu bölgelerin sınır kesimine adeta etten bir duvar örülmüş, bu amaçla Kayseri, Bolu ve Sarıkamış'tan getirtilen onbinlerce komando, arazinin tüm stratejik noktalarına yerleştirilmiştir. Özünde aynı olmakla birlikte askerlerin konumlanma biçimleri alanların özelliklerine göre farklı bir şekilde uygulanmaktadır. Bitlis, Van, Hakkari gibi alanların zozan (yayla) kesiminde ve tamamen arazinin stratejik noktalarına konumlanma sözkonusu olurken, eyaletin iç kesimi ve Mardin'e yakın bölgelerinde ise, daha çok yerleşim alanlarını tutmak ve oradaki arazi boşluğunu doldurmak biçiminde konumlanma olmaktadır. Zozan kesiminin tüm dağ zirveleri, yol hatları ve vadileri birer saatlik, çoğunlukla da onbeşer dakikalık mesafelerde yüzlerce tim birlikleri tarafından tutulmuştur. Düşman, araziye kapatmak biçiminde tanımlayabileceğimiz bu konumlanma biçimi ile, hem gerilla birliklerinin hareket serbestisini ortadan kaldırmayı, hem savaşın yaygınlaşmasını önlemeyi ve hem de çembere alınmış birlikleri

meydana gelecek herhangi bir temasta en kısa zamanda çatışma alanına yığacağı yoğun gücüne dayanarak ezmeyi amaçlamaktadır.

Nitekim şimdiye kadar nerede çatışma çıkarsa çıksın en geç bir saat içinde o alanı tamamen kuşatarak bir güç konumlanmasına gitmiştir. Aslında aynı konumlanma biçimi eyaletin diğer bölgelerinde de mevcuttur. Beytüşşebap, Çatak, Gürpınar, Hakkari gibi zozan dediğimiz kesime aşiretler bu yıl bırakılmadığı ve mevcut yerleşim yerlerinin büyük çoğunluğu göçertildiği için, düşmanın konumlanma biçimi boşaltılmış geniş arazinin tüm stratejik noktalarını tutmak biçiminde olurken, nüfusun yoğun olduğu köylerin birbirine yakın bulunduğu Eruh, Uludere vb. yerlerde ise daha çok köyler tutulmaktadır.

Hemen hemen tüm köylere yerleştirilen tabur, bölük düzeyindeki güçlerle tüm arazi zaten tutulmuş durumdadır. Köylerin birbirine uzak olduğu yerlerde ise, aradaki boşluk araziye yerleştirilmiş karakol ve seyyar birliklerce doldurulmuştur.

Aynı konumlanma şekli Irak sınır hattında da uyarlanmaktadır. Hemen her tarafa gittiği bu yoğun asker yığınının örnek olması açısından sa-

dece Beytüşşebap'taki durumu vermek yeterlidir. Köylerin büyük çoğunluğu göçertildiği için nüfusu kesinlikle 10 bini geçmeyen Beytüşşebap'ta yerleşik karakol ve taburlar hariç tam onbin komando bulunmaktadır.

Konumlanmasını bu şekilde özetleyebileceğimiz düşman ordusunun keşif, izleme ve operasyon taktiği ise şu şekilde yapılmaktadır: Araziye yerleştirilmiş birlikler aynı zamanda, keşif ve gözetleme görevini yapmaktadır. İstisnasız tüm yerleşik karakol, tabur ve alaylar da aynı biçimde geniş bir çember içerisinde keşif ve gözetleme faaliyetlerini yapmaktadır. Çevredeki tüm stratejik ve keşif yapmaya müsait yerlere birlik konumlandırılmış ve bunlar sürekli gözetleme yapmaktadır. Hem arazide konumlanmış ve hem de yerleşik birlikler kendi aralarında her koldan devriye çıkartarak arazi ve yerleşim yerlerinin denetimini sağlamak istemektedir.

Düşmanın korunma sistemi ise tamamen elimizdeki silahların durumuna bakılarak yapılmaktadır. Bisifing ve orta otomatik silahların etkili olmayacağı şekilde karakolların etrafı çevrilmiş, ardında yine karakol diyebileceğimiz bir mevzi oluşturula-

rak, her bir mevzi de bir manga, bazen bir takım asker tarafından çembere alınmış ve etrafındaki tüm yakın-uzak yüksek noktalar da, bu şekilde tutulmuştur. Yerleşim noktalarının etrafı geniş şekilde ışıklandırılmış ve projektörlerle takviye edilmişlerdir.

Geçmişte olduğu gibi küçük birliklerle ve rastgele operasyon yapılmamaktadır. Daha çok planlı operasyonlar yapılmakta ve bu operasyonlar birçok mınıtkadan başlatılmaktadır. Örneğin, Çatak'ta operasyon yapılabaksa; Bestler'den, Pervari'den, Çatak'tan, Van'dan, Beytüşşebap'tan binlerce asker birçok koldan çıkarılmakta, operasyon alanı çembere alınmakta, çember daraltılarak noktaya girilmektedir. Bu türden operasyonlar genellikle üç-dört gün veya bir hafta sürmektedir. Bu genel operasyonlar geniş bir alanda yapılmakta ve araziye tümünden tarama biçiminde gerçekleştirilmektedir.

Ancak operasyonlar sadece bu şekilde yapılmamaktadır. Zaten konumlanmış yoğun güç olduğu için bunlar belirli aralıklarla daha küçük çaplı ama benzer biçimde operasyonlar gerçekleştirmektedir. Herhangi bir temas sağlandığında öncelikle kaçış noktaları tutulmakta ve

tüm stratejik noktalara güç takviye edilmektedir. Bununla manevra yapma olanağı ve çatışma sona ererken gidiş noktaları kapatılmak istenmektedir. Aynı biçimde geniş birçok çember oluşturulmakta ve grubun ertesi gün de operasyon alanını aşmaması hedeflenmektedir. Bu çember içerisinde onlarca geçiş noktasına pusu atılmakta ve grup özellikle pusuya düşürülmek istenmektedir. Bu temelde tüm tedbirler alındıktan sonra, özel eğitilmiş timler ve korucular saldırıya geçmektedir. Saldırılarda esas alınan, teknik üstünlükten yararlanma ve sayı üstünlüğünden istifade etmedir. Özellikle havan toplarından yararlanılmakta her türden ağır silah kullanılmaktadır. Birliğin durumuna göre ya her taraftan hücumla geçilerek, ya da en zayıf noktaya yüklenme biçiminde çatışılmaktadır. Çatışmadan sonra ve gece kurulan pusularda, darbe vurmak amacıyla timler gece dübünleriyle donatılmıştır. Yer yer helikopterler de çatışmalarda kullanılmakta, ama bunlardan esas olarak nakliyeyle yararlanılmaktadır.

Botan Eyaleti'nde özel savaşın en önemli uygulama alanlarından biri de çeteciliğin örgütlenilmesidir. Alanda çetecilik esas olarak aşiretçi yapıya dayandırılmaktadır. Bunun başını çekenler hain ağa ve aşiret reisleridir.

Hakkari'nin aşiretçi yapısı, çetecilik biçiminde yeniden örgütlenilerek alan tümünden kapatılmak istenmektedir. Daha önce Şemdinli ve Yüksekova'daki Pinyanişler ve Jirkiler zaten çeteydi. 89 sonbaharında ve bu yıl da daha önce çeteleşmeyen pek çok aşiret çeteleştirilmiştir. Ertuş Aşiret Konfederasyonu'na bağlı aşiretlerden sadece Xaviş'tan ve Şidanlar çeteleşmemiş, diğerleri ya tümünden ya da kısmen çeteleşmiştir.

Yeni çeteleşen aşiret ve köyler daha çok Hakkari ve bağlı kazalardandır. Çetecilik burada tamamen ağa ve aşiret reislerine dayanmaktadır. Bu aşiretler silah almamak için uzun süre direnmiş, ancak yoğun baskı ve tehditler sonucu teslim olmuşlardır. Devlet ağa ve reisleri

yoğun baskıya tabi tutmuş, vurma ve göçertmeyle tehdit etmiş, ardından büyük maddi vaadlerde bulunarak ve milyonlarca lira vererek teslim almıştır. Ağalar kendi aşiretlerini çeteleştirmek için, devlete dayanarak yoğun baskı uygulamış, köyleri yakma, ekonomik abluka uygulama, hayvanlarını talan etme, dışarı bırakmamak kaydıyla taciz etme, erzak vermeme, namusa el atma, adam vurma, işkence vb. tüm yöntemleri deneyerek teslim olmaya zorlamıştır. Uygulanan bu yoğun baskılar sonucu kitleler ya göçertmek ya da çeteleşmek zorunda kalmıştır. Bir kısmı zoraki çeteleşirken, ekte sunduğumuz çizelgedeki boşaltılmış köylere ait yerleşim yerleri ile henüz göç etmemekte direnen, ancak merkezi köylerde toplatılan kesimler sonuna kadar direnerek göç etme pahasına çeteciliği kabul etmemiştir.

Çeteciliğin örgütlenilmesinde uygulanan bir başka yöntem ise halkın ekonomik ablukaya alınarak aç bırakılması ve bu temelde çeteleşmeye zorlanmasıdır. Halkın çalışması, hayvan yetiştirmesi tamamen engellenmektedir. Halk yoksulluğun son sınırına getirilmiştir. Parası olanlara da erzak verilmemektedir. Yoksulluktan kurtulmanın çaresi olarak ya göç etme ya da 500 bin liradan fazla maaş bağlayarak çeteleşme dayatılmaktadır. Özellikle sınır kesiminde uygulanan bu politika olmaktadır.

Devletin çeteciliğin örgütlenilmesinde izlediği politika daha çok ya bir mıntıkeyi silahlı mücadelemize tümünden kapatma, bunu başaramıyorsa, özellikle bölge ve mıntikalar arasındaki bağlantı noktalarına yüklenme ya da eyaletin çevresini kuşatmaya alma şeklinde gerçekleşmektedir. Kendi yoğun askeri gücüne ek olarak özellikle çeteciliğe dayanarak hem eyaleti tümünden çembere almaya ve hem de eyaletin tüm bölgelerini birbirinden tecrit etmeye çalışmaktadır. Silahlı mücadele zeminini ortadan kaldırarak, çembere alınmış eyaleti kendi içinde tecrite alarak dar alana sıkıştırılmış birlikleri ezme taktiğini daha çok çeteciliğe dayanarak gerçekleştirmek istemektedir. Bunun için öncelikle eyaletin sınır kesiminde bulunan ve komşu eyaletlerin Botan'a yakın kesimlerinde yer alan birçok aşireti çeteleştirmiş ve kalanları da çeteleştirmek istemektedir. Bununla gerilla savaşımızın diğer alanlara açılım sağlaması engellenmek istenmektedir.

İkinci olarak çeteciliğin en yoğunlaştığı ve en çok yüklenilen yerler ise, bölge ve mıntikalar arasındaki bağlantı yerleridir. Bu bağlantı yerlerinin stratejik önemi vardır. Bu yerler çeteleştirilerek bölgeler arası bağlantı koparılacak ve tecride alınmış bölge ve mıntikalar daraltılarak sıkıştırılmış birliklere darbe vurulmak istenmektedir. Bu amaçla, Birinci Bölge ve İkinci Bölge'yi birbirinden tecrit etmek için arada bulunan Kaşuri ve Hakkari köylerini çeteleştirmiştir. Yine, Birinci Bölge'yi kendi içinde tecrit etmek ve faaliyetlerin mıntikalara girmesini önlemek amacıyla, Şemdinli, Dromav, Yüksekova'yı tümünden çeteleştirmiş, Çukurca'nın birçok köyünü ya boşaltmış ya da çeteleştirmiştir. Aynı şekilde İkinci Bölge'de de bu taktiği izlemiştir. Beytüşşebap'tı tümünden çeteleştirmek isterken, Beytüşşebap-Uludere ve Uludere-Kaşuri bağlantısını koparmak amacıyla, Jirki,

Kaşuri, Kror, Bewh, Mergек köylerini çeteleştirmiştir.

İkinci-Üçüncü bölgeleri birbirinden koparmak için Mala Beyrê çete odasını kullanan düşman, Şırnak'ı, Cudi'den koparmak amacıyla Gılendör ve Cetane'yi çeteleştirmiştir. Şırnak-Gabar bağlantısı Batuyan çeteciliğine, Erüh-Mardin ilişkileri Haruna çeteciliğine dayanılarak kesilmek istenmektedir. Yine Şırnak, Dördüncü Bölge bağlantısı Osyan çete odağı vasıtasıyla koparılmaya çalışılırken, Pervari-Şirvan arası tümünden çeteleştirilerek kesilmeye çalışılmaktadır. Dördüncü Bölge tümünden faaliyetlere kapatılmak istendiği için tüm aşiretler çeteleştirilmiş veya boşaltılmıştır. Aşiret köyler korucu durumuna getirilerek alan aslında tümünden bu şekilde dıştan ve içten birbirinden tecrit edilmeye çalışılmaktadır.

Düşmanın özel savaş politikasının en önemli uygulama alanlarından biri de sınır hattıdır. Sınır hattında bir taraftan stratejik köyler oluşturulurken, diğer taraftan direnen köyler boşaltılmaktadır. Sınır hattı boşaltılarak geri cephedeki birliklerimiz erzaksız bırakılmak istendiği gibi, burada eğitilmiş güçlerimizin iç kesimlere taşırılması da çeteleşmiş odaklara dayanılarak kesilmeye çalışılmaktadır.

Özel savaşın yoğun uygulama alanlarından bir diğeri ise köylerin boşaltılarak, hareketimizin kitleden koparılacak istenmesidir. Geçmişte yüzlerce köy zaten boşaltılmıştı. Bu yıl da onlarca köy boşaltılmıştır. Başta zozan kesimi ve sınır hattı olmak üzere direnen ve çeteleşmeyen pek çok köy boşaltılmıştır. Özellikle Hakkari ve Van'ın kazalarına ait tüm köyler boşaltılmaya çalışılmaktadır. Çeteleşmeyen tüm köyler boşatılırken, çeteleşenler de köylerinden koparılacak stratejik noktalara yerleştirilmektedir. Köy boşaltmaları, halkın tepkisinin isyana dönüşmemesi için parça parça yapılmaktadır. Bu köyler genellikle küçük ve birbirlerinden tecrittirler. (Yani çevreleri çete köy ve aşiretleriyle sarıldılar.) Köylerin boşaltılması için baskı, yakma, işkence ve ekonomik abluka türünden her türlü yöntem izlenmektedir. (Boşaltılan köylerle ilgili çıkarılan çizelge ektedir.)

Fazla etkili olmasa da düşmanın özel savaş aracı olarak başvurduğu diğer taktik ise "Pişmanlık Yasası"nın yeniden genişletilerek bir yıl daha uzatılmasıdır. Düşman, tükenmiş kişilerin özel zaaflarından yararlanarak hayat hakkı kazandırmak istediği "Pişmanlık Yasası"nın etkili olması için yoğun bir kampanya sürdürmektedir. Televizyonda kanun için özel programlar yapılmakta, itirafçılar konuşturularak pişmanlık yasasının uygulama zemini genişletilmek istenmektedir. İtirafçılar adına düzenlenen konuşmalar bildirir ve gazete şeklinde yazıya dönüştürülerek şehir ve köylere dağıtılmakta, ayrıca helikopterlerle dağlara binlerce bırakılmaktadır.

"Pişmanlık Yasası" temelinde teşvik edilen kaçış olayları bir taraftan yapının güvensiz morskiz bırakılarak tahrip edilmesine yönelik olurken, diğer taraftan özellikle şehirlerden yeni gelen savaşçı adaylarına karşı yoğun bir kuşkuculuğun gelişmesi hedeflenmektedir. Yoğunca gelen yeni savaşçı adayları arasına soktuğu birkaç provokatör eliyle bir kuşku ortamı yaratarak yapının netleşmesini önlemeyi, herkesin herkesten kuşkulmasına

ALANDA BOŞALTILAN KÖYLER

Kaşuri mıntikasında:

- 1 - Zavite
- 2 - Şifrezan
- 3 - Betkar

Beytüşşebap alanında:

- 4 - Bilbeşl
- 5 - Setkar
- 6 - Newala Genima
- 7 - Pirdoda
- 8 - Xira Belyaş
- 9 - Hacelya
- 10 - Kaçetê
- 11 - Mellxa
- 12 - Govike
- 13 - Çemê Pirê
- 14 - Henkê
- 15 - Hmoloris
- 16 - Kevzankê
- 17 - Girê Gakelya
- 18 - Pertavinê
- 19 - Merkitkê
- 20 - Govêkê
- 21 - Kutnîs
- 22 - Zorava
- 23 - Xinzorok
- 24 - Gebe
- 25 - Şelbekê
- 26 - Gîvljokê
- 27 - Hewşa Berê
- 28 - Berşîkêra
- 29 - Sirkê
- 30 - Gûrgavîk
- 31 - Suxurpaşa
- 32 - Birman

Çatak mıntikasında:

- 33 - Toranus
- 34 - Tirbahesat
- 35 - Mala Keleş
- 36 - Kelahê (Sonbaharda kaldırılacak)

Ayrıca Xellan, Ezdînan, Alan aşiretlerine ait onlarca köy göçertilmiştir.

Pervari alanında:

- 37 - Kcal (Bir kısmı göçertilmiş)
- 38 - Çemê Kave
- 39 - Eçkanîs

Uludere alanında:

- 40 - Şîrîş
- 41 - Evîl

Erüh alanında:

- 42 - Mehkê (Körüklükaya) köyü devrimclilere yardım ettiği için göç ettirilmiştir.
- 43 - Geli köyü zorla göç ettirilmiştir.
- 44 - Emte, Bingöl, Elazîz köyleri göç ettirilmiştir.
- 45 - Nivyan, Çemê, Gebir, Serkarî köyleri zorla boşaltılmıştır.
- 46 - Ayrıca Erüh'un hemen hemen tüm köylerinde kabile, aile biçiminde topluca göç ettirilen aile sayısı 200'ü geçmektedir.

Şırnak alanında:

- 47 - Mistaxe
- 48 - Zivingok
- 49 - Zihê
- 50 - Nanîf
- 51 - Amuryan
- 52 - Gîrlîspî
- 53 - Hema
- 54 - Gezerok
- 55 - Dîra
- 56 - Bakartall
- 57 - Gellya Kazrî
- 58 - Banî Cîndîya
- 59 - Zeytinuk
- 60 - Dîhok
- 61 - Mîndîkera
- 62 - Mendîk
- 63 - Şara
- 64 - Xudan
- 65 - Deştîk
- 66 - Xarîblîzu
- 67 - Dumîlîya
- 68 - Türkîz
- 69 - Rusur
- 70 - Şehrevan

- 71 - Buluze Canîver
- 72 - Çemê Mezîn
- 73 - Ramuran
- 74 - Dehrebên
- 75 - Kurta Xanê
- 76 - Attabîl
- 77 - Kanî Ferşkê
- 78 - Zîrvîn
- 79 - Berezan
- 80 - Benabya
- 81 - Gundîkê Rêmo
- 82 - Spîndarok
- 83 - Gîrêçolya
- 84 - Sarbîtmê
- 85 - Derîk
- 86 - Şemka
- 87 - Gundîkê Osu
- 88 - Zîfka
- 89 - Grok
- 90 - Bacrît
- 91 - Tengî
- 92 - Dîryan
- 93 - Kela
- 94 - Çala
- 95 - Mêhujkî
- 96 - Reranîş
- 97 - Bîclîzî
- 98 - Sorgaza
- 99 - Berkesîr
- 100 - Bekîrîne
- 101 - Talîka
- 102 - Derîya Kera
- 103 - Dîvîn
- 194 - Zîyaret
- 195 - Xraballîsa
- 106 - Bînderuk
- 107 - Baska
- 108 - Gîrê köylerî (tümünden boşaltılmıştır.)

Ayrıca;
109 - Gerne
110 - Basrît
111 - Bîyeva
112 - Daştol
113 - Labmeydîn
114 - Şerefî
115 - Besukê
116 - Gardîla
117 - Mavîyan
118 - Avha
119 - Masya
120 - Şax vb. köylerden yüzlerce aile göç ettirilmiştir.

yolaçmayı, kişi ve yapının gelişmesi yerine moral bozucu bir ortamla uğraştırmayı hedeflemektedir. Başta şehirler olmak üzere çeşitli alanlardan yeni savaşçıların saflara katılmasının önüne geçmek için başvurduğu en yaygın taktik bu olmaktadır. Geçen yıllarda olduğu gibi bu yıl da saflara ajan sızdırma ve bu yolla komplo düzenleme, kaçırma çabaları artan şekilde devam etmektedir.

"Pişmanlık Yasası"nın bir amacı eğer yapının tahrip edilmesine yönelikse, diğer bir hedefi de halkın Partîye karşı güvensizliğe sürüklenmesidir. Kaçarak düşmana sığınan hainlerin itirafı sonucu yakalanan taraftarlara ağır işkence yapılarak pasifikasyon ortamı hakim kılınmak istenmektedir. Alanda yakalanmayan, işkence görmeyen tek kişi kalmadığı ve halk yıllardan beri bu ortam içerisinde yaşadığı için itirafçıların gerçek durumunu bilmektedir. Bu açıdan eskisi gibi halkı olumsuz yönde etkilemesi sözkonusu değil, halk bu konuda kısmen hazırlanmış durumdadır. Yine geçen yıllara nazaran kaçanların sayısı hayli azalmıştır. Ancak kaçanların sayısı az olmasına rağmen özellikle teslim olduklarında en ileri gelen taraftarları emle vermeleri, şehir ve köylerde komite, temsilcilik ve milis ağının önemli oranda tahrip olmasına neden olmaktadır. Özellikle şe-

hirlerde sık sık yakalananların olması, milis ağına dayanarak ajan yapıya karşı gerçekleştirilen eylemlerin sayısal açıdan düşmesinin başka nedeni olmaktadır.

Yine, yakalanmalardan dolayı halkın tedirgin olması, bazılarının mahkum durumuna düşürülerek işlemez hale gelmesi, zor durumda kalan bazılarının ajanlaşması, birçok köyün ablukaya alınarak göçmek zorunda bırakılması gibi daha pek çok önemli tahribat, kaçanların itirafçı duruma düşmeleri sonucu gerçekleşmiştir.

Düşmanın pasifikasyon ortamını yaratmak amacıyla başvurduğu diğer etkili bir taktik ise, ileri gelen taraftarlar ve rastgele çok sayıda insanın gizliiden suikastler yoluyla ve açıktan katliam biçiminde vurulmasıdır. Kelle avcılığı biçiminde sürdürülen bu kampanyada özel timler ve yerel çeteler kullanılmaktadır. Bu yıl bu temelde vurulan birkaç ileri taraftarımız vardır, ancak bu yıl daha çok rastgele çok sayıda insanımızın vurulması yönetimine başvurulmuştur. Halkı korkutarak göçertmek amacıyla vurulan köylüler daha çok operasyonda özel timler tarafından katledilmiştir.

Bu yıl kitle eylemliliğinin şehir ve kazalarda gelişmesi düşmanın özel savaş politikasını en çok şehir merkezlerinde yoğunlaştırmasına yol açmıştır. Kitle eylemliliğinin önüne

geçmek amacıyla şehir merkezlerinde yoğun bir ajan örgütlenmesine gitmektedir. Ajan ağının yaratılmasında kırsal kesimde olduğu gibi şehir merkezlerinde de daha çok deşifre olmuş taraftarlarımızdan, arkadaşların ailelerinden yararlanmaya çalışmaktadır. Yine şehirlere göç etmek zorunda kalmış, ancak ekonomik açıdan darda olan kişilere muazzam olanaklar sunularak ajanlaştırılmak istenmektedir.

Şehirlerde kitlenin kafasını bulandırmak amacıyla televizyon, video, sinema, radyo ve gazeteler yoluyla yoğun bir kampanya sürdürülmektedir. Gençliğin yozlaştırılması için fuhuş, lümpenlik, spor alabildiğine geliştirilmektedir. Orta yaşlı ve yaşlı kitlenin devrime duyduğu sempatinin boşa çıkarılması amacıyla dini gericilik, tarikatçılık biçiminde yeniden örgütlenilmektedir. Yine, ajanlaşmış sahte devrimci örgütlerin çalışmalarına cı-lız da olsa müsaade edilmektedir.

Açık ki Botan Eyaleti'nde bu tarzda geliştirilen karşı-devrimci faaliyetlerin uygulanma zemini diğer bölgelerden çok daha azdır ve fazla etkili olmamaktadır. Bu tür özel savaş taktikleri daha çok büyük şehirlerde etkili olmaktadır. Ancak fazla etkili olmasa da, düşman bu tür özel savaş uygulamalarına yine de önem vermekte ve bütün gücüyle pratiğe geçirmeye çalışmaktadır.

Impressum :
V.i.s.d.p. :
A. Englezek
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma adresi :
Serxwebûn
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası :
Stadtparkasse - Köln
A. Englezek
Konto Nr. : 27 60 29 52
BLZ : 370 501 98

Avusturya **22.50 s.**
Belçika **75.00 bfr.**
Danimarka **10.00 dkr.**
Fransa **7.50 ff.**

Hollanda **3.75 hlf.**
İngiltere **0.90 £.**
İsveç **7.50 skr.**
İsviçre **3.00 sfr.**
Norveç **10.00 nkr.**

15 Ağustos 1989-15 Ağustos 1990 Botan Eyaleti savaş bilançosu

1) 22 Ağustos 1989: Yüksekova'nın Dilekli köyünde toplantı yapıldı. 9 genç askere alındı.

Aynı gece gerilla birliği Dağlıca köyünün Üçkardeşler mezarında da 13 genci askere aldı.

2) 22 Ağustos 1989: Çatak'ın Atlıhan köyünde toplantı yapıldı. 7 genç askere alındı.

3) 23 Ağustos 1989: Eruh'un Fındık ve Kızılsu bucakları arasındaki Gabar Dağı'nda çarpışma oldu. 3 sömürgeci asker öldü, 5'i de yaralandı.

4) Aynı gün Şırnak'ın Dereler mevkiinde çıkan çarpışmada 2 düşman askeri öldü.

5) Ağustos 1989: Beytüşşebap'ın Akarsu köyünde toplantı yapıldı ve 1 hain ölümle cezalandırıldı.

6) 1 Eylül 1989: Şırnak'a bağlı Kocağılı, İnceler ve Kavuncu köylerinin ilkokulları yakıldı. Geri çekilen ARGK gerillaları yola mayın döşediler. Eylem alanına gelen düşman güçleri mayına çarptı ve tim komutanı Faruk Baş ağır yaralandı.

7) 2 Eylül 1989: Şırnak'ın Meşeiçi köyü ilkokulu yakıldı.

8) Pervari'nin Yapraktepe köyünün Kekliktepe mevkiinde çarpışma oldu ve 1 düşman askeri ağır şekilde yaralandı.

9) Pervari'nin Osyan (Doğan) köyünün Keramik mezarı yakınlarında düşman güçleriyle gerillalar arasında çarpışma oldu.

10) Pervari'nin Yapraktepe yaylasına baskın düzenleyen gerillalar iki kişiyi birlikte götürdüler.

11) Çatak'ın Ermuşat mezarına giden ARGK gerillalarıyla köy korucuları arasında çarpışma çıktı.

12) Çatak'ın Bilgi köyü yakınında operasyon yapan sömürgecilerle gerillalar arasında çarpışma çıktı ve düşmana ağır darbe vuruldu.

13) Eruh ilçesinin Akdizgin köyü yoluna gerillalar mayın döşediler. Mayına çarpan askeri araçta bulunan askerlerden 1'i öldü, 2'si de yaralandı.

14) Eylül'ün ilk haftasında Pervari'nin Gökbudak köyünde toplantı yapıldı. Toplantı sonrası 2 çete ölümle cezalandırıldı.

15) Şırnak-Cizre karayoluna gerillalar barikat kurdular ve kimlik kontrolü yaptılar. Düşmana ait bir ambülans yakıldı ve 2 kişiyi gerillalar birlikte götürdüler.

16) Eruh'un sınırları içinde kalan Çıray Dağı mntikasında gerillalar pusu kurdular. Pusuya düşen askerlerle çıkan çarpışmada düşman kaybı büyük oldu. Fakat sadece 1 askerin öldüğü açıklandı.

17) Pervari'nin Yapraktepe köyü Dügüncüler mezarında toplantı yapıldı. Ardından koruculuk yapan Raif Ertan kurşuna dizildi. Eylem sonrası 12 genci de askere alan gerillalar üslerine çekildiler

18) Uludere'nin Hilal kasabasının Vergisiba yaylasında toplantı yapıldı ve 2 genç gönüllü ARGK saflarına katıldı.

19) Başkale'nin Aydemir köyünde gerillalar toplantı yaptılar. Toplantı sonrası 7 genç saflara alındı.

20) 7 Eylül 1989: Beytüşşebap'ın Beşağaç mevkiinde 1,5 gün süren büyük bir çarpışma oldu. Çarpışmada gerillalar düşmana onlarca ölü ve yaralı verdirdiler. Fakat düşman sadece 1 askerin öldüğünü, 4'ünün de yaralandığını açıkladı.

21) Beytüşşebap'ın Uzungeçit mevkiinde gerillaların pususuna düşen düşman ağır kayıp aldı. Düşman kayıplarını 1 askerin öldüğü, 4'ünün de yaralandığı şeklinde açıkladı.

22) Şırnak'ın Kavuncular köyünde toplantı yapıldı. Toplantı sonrası gerillalar 3 genci saflarına alarak ayrıldılar.

23) Pervari'nin Yapraktepe köyünde bulunan 24 köy korucusundan 12'si silahlarını düşmana teslim etti.

24) Çatak'ın Dokuzdam köyünün Şahpur mezarında bulunan çete başı Sadun Seylan'ın oğlu ve 2 yeğeni cezalandırıldı.

25) Van-Gürpınar'ın Yalınca bucağının Çeli mezarında toplantı yapıldı. Ardından 3 kişi ARGK saflarına alındı.

26) Gerillalar Eruh-Siirt karayoluna barikat kurdular. Yapılan kimlik kontrolünde gerillalar 5 öğretmeni birlikte götürdüler. Daha sonra öğretmenlerden 3'ü cezalandırıldı, 1'i de serbest bırakıldı.

27) 12 Eylül 1989: Çatak'ın Bilgi köyü yakınlarında çarpışma oldu. Bir helikopter düşürüldü ve 1 pilot ile 4 özel tim elemanı yaralandı.

28) Başkale'nin Çakırdoğan, Akçalı ve Dereiçi köylerinde toplantılar yapıldı. Toplantılar sonrası gerillalar 24 genci saflara aldılar.

29) Başkale-Van karayoluna barikat kuruldu. Bir haine ait kamyon yakıldı.

30) 12 Eylül 1989: Eruh yakınlarında şiddetli bir çarpışma oldu. Düşmanın çok kaybı olmasına rağmen sadece 3 erin yaralandığını açıkladı. Düşmanın iddiasına göre 2 gerilla da şehit düştü.

31) Şırnak'ın Herekol Dağı'nın Kırmızıtepe mevkiinde bir özel tim gerilla pususuna düştü. Çarpışmada 5 özel tim elemanı öldürüldü.

32) 23 Eylül 1989: Çukurca'nın Işıklı köyü yakınlarında çarpışma oldu. Düşman ağır kayıp verdi, fakat kayıplarını 1 erin öldüğü ve 1 assubayın da yaralandığı şeklinde açıkladı.

33) 23 Eylül 1989: Başkale'nin Erkecek köyünde 6 genç ARGK saflarına alındı.

34) 23 Eylül 1989: Başkale yakınlarında düşman pusu attı. Çıkan çarpışmada gerillalar kayıp vermezken, düşmanın çok sayıda askeri öldü veya yaralandı.

35) 23 Eylül 1989: Şırnak'ın Nazım Dağı'nda çarpışma oldu. Sömürgeciler 1 askerin öldüğünü açıkladılar. Ayrıca bir ARGK savaşçısı kahramanca savaşarak şehit düştü.

36) 26 Eylül 1989: Van-Başkale'ye bağlı Yukarıköy'de gerillalarla köy korucuları çarpıştı. Korucuları etkisiz kılan gerillalar, Afetevler inşaatında çalışan işçilere propaganda yaptılar ve 10 işçi anında işi bıraktı.

37) 29 Eylül 1989: Çatak'a bağlı Kanalga köyü ile Narlı bucağı arasındaki yola gerillalar barikat kurdular. Kimlik kontrolü ve kitleye yönelik propaganda yapıldı.

38) 4 Ekim 1989: Düşman, Van'ın Gürpınar ilçesi Yukarıbeşparmak mezarına baskın düzenledi. Köylülere işkence yaptı ve Sidar aşireti reisinin kardeşi Nedim Öner'i katletti, yeğeni Mehmet Öneri de ağır yaralandı.

39) 4 Ekim 1989: ARGK gerillaları Gürpınar'ın Özlüce ve Şahmanız köyleri arasında özel bir aracı durdurdular ve şoförü birlikte götürdüler.

40) 7 Ekim 1989: Yüksekova'nın Dilekli köyünün Dibecik mezarında 1 çete cezalandırıldı.

41) 9 Ekim 1989: Şırnak'ın Kocağılı köyünün Sotektepe mevkiinde çarpışma oldu. Çarpışmada düşmana ağır kayıp verilirken, 2 gerilla da şehit düştü

42) 13 Ekim 1989: Cizre'nin Kasrık Boğazı Kartaltepe mevkiinde gerillalar pusu attılar. Çıkan çarpışmada onlarca düşman askeri öldü. Kurtuluş güçlerinden 7 gerilla şehit oldu, 1 gerilla da esir düştü.

43) 15 Ekim 1989: Eruh'un Fındık bucağının Dağlarca köyü yakınlarında çarpışma çıktı. Düşman 3 erin yaralandığını açıkladı.

44) 16 Ekim 1989: Çatak'ın Kurulu köyünde büyük bir çarpışma oldu. Düşman ağır kayıplar verdiği çarpışmadaki kayıplarını sadece 1 asteğmen ve 1 erin öldüğü şeklinde açıkladı. Çarpışmada, 2 gerilla şehit düştü.

45) 17 Ekim 1989: Van-Bahçe-saray'ın Akyayla köyü yakınlarında çıkan çarpışmada 1 assubay öldürüldü, 1 savaşçı da şehit düştü.

46) 18 Ekim 1989: Hakkari'nin Çanaklı köyü yakınındaki çarpışmada düşman kayıpları ağır olurken, 3 gerilla şehit düştü, 1'i de ağır yaralı olarak esir düştü.

47) 18 Ekim 1989: Şırnak'ın Dereler kesimindeki çarpışmada 1 asker öldürüldü, 2'si de yaralandı.

48) 18 Ekim 1989: Herekol Dağla-

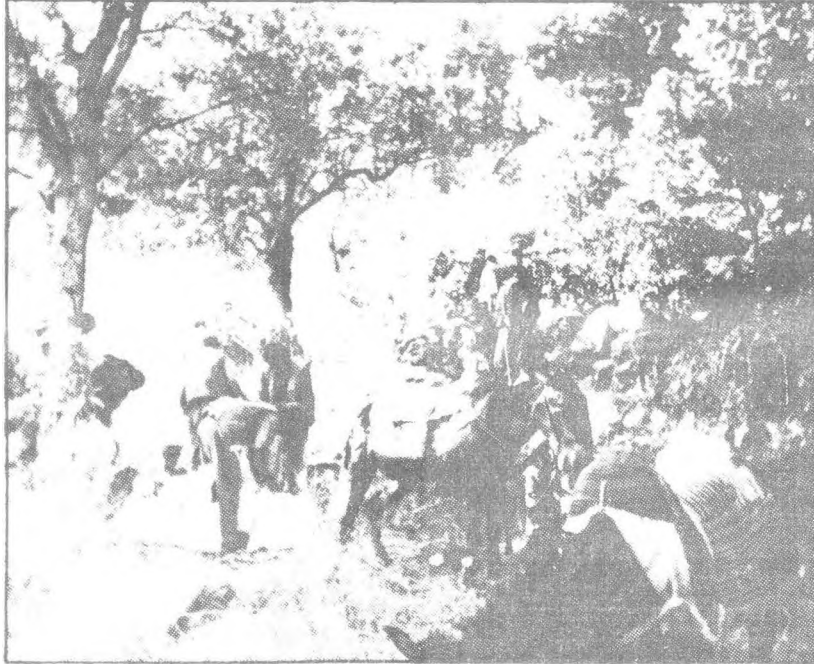
pusu attı. Pusuya düşen 3 askeri araç ve Köy Hizmetleri'ne ait 1 grayder tümünden imha oldu. Sömürgeciler kayıplarını 1 jandarma, 3 köy korucusu ve 1 grayder operatörünün öldüğü, Pervari Jandarma Karakolu Komutanı ile 1 assubay ve 1 köy korucusunun da yaralandığı şeklinde duyurdular.

58) 2 Kasım 1989: Pervari'nin Dügüncüler köyünde toplantı gerçekleştirildi ve halka propaganda yapıldı

59) 3 Kasım 1989: Pervari'nin Sarıyaprak köyü yoluna gerillaların döşediği mayına çarpan 3 çete öldü.

60) 3 Kasım 1989: Şırnak'ın Geçitboyu köyü yakınında hava desteği ile operasyon yapan sömürgecilerle gerillalar arasında büyük bir çarpışma oldu. Düşmanın ölü ve yaralı sayısı onları buldu. Ayrıca 3 gerilla da şehit düştü.

61) 3 Kasım 1989: Gerillalar Eruh'un Akbilge köyü yakınlarında operasyon yapan düşmana pusu kurdular. Pusuya düşen özel tim ağır kayıp verdi. Sömürgeciler 1 er ile 1 korucunun öldürüldüğünü, 1 erin de yaralandığını açıkladılar.

rında çarpışma oldu. 1 asker öldürüldü, 2'si de yaralandı.

49) 19 Ekim 1989: Uludere'nin Siyahtaş tepesinde 48 saat süren bir muharebede düşman güçleri hava desteği ile çarpışmayı yürütmelerine karşın darbelenmekten kurtulamadılar. ARGK gerillalarından da 2'si şehit düştü, 5'i de ağır yaralı olarak esir düştü.

50) 19 Ekim 1989: Şırnak'ın Elimatepe mevkiindeki çarpışmada 1 gerilla şehit oldu.

51) 21 Ekim 1989: Çukurca'nın yaylalarında çıkan ve uzun süren çarpışmada TC'nin kayıpları büyük oldu. Fakat yalnızca 1 erin öldüğünü açıkladı.

52) 21 Ekim 1989: Uludere'nin Hilal kasabasında ajan Kemal Benek ölümle cezalandırıldı ve kardeşi ajan Şevket Benek'i de gerillalar birlikte götürdüler.

53) 26 Ekim 1989: Gerillalar, Eruh'un Balıkkavak köyü yakınında düşmanın operasyon birliğine pusu kurdular. Çıkan çarpışmada çok sayıda düşman askeri imha edildi. Düşman sadece 2 ölüsünü açıkladı.

54) 28 Ekim 1989: Siirt'te sömürgeciler 9 yurtseveri tutukladılar.

55) 29 Ekim 1989: Hakkari'nin Geçimli köyünde toplantı yapıldı ve 6 genç ARGK'ye katıldı.

56) 30 Ekim: Sömürgeciler Şırnak ve Uludere'de 10 yurtseveri tutukladılar.

57) 2 Kasım 1989: Pervari'nin Dügüncüler köyü yakınına gerillalar

62) 6 Kasım 1989: Şırnak'ın Güneyçam köyünde 3 genç ARGK'ye katıldı.

63) 6 Kasım 1989: Uludere'nin Irak sınırında bulunan TC'ye ait Yıldız Jandarma Karakoluna saldırı düzenlendi. Saldırıda karakol binası tümünden yıkılırken, enkaz altında kalan onlarca düşman askeri ve özel tim elemanı öldü.

64) 7 Kasım 1989: Şırnak'ın Kızılsu bucağı yakınlarındaki Gabar Dağı'nda çıkan çarpışmada düşmana ağır kayıplar verildi.

65) 8 Kasım 1989: Şırnak'ın İkizce ve Toytepe köylerinde toplantılar yapıldı. Toplantılarda 8 genç ARGK'ye katıldı.

66) 8 Kasım 1989: Gerillalar, düşmanın Irak sınırında attığı pusuya düştüler. Düşman çemberini yarma sırasında sömürgecilerle ağır kayıplar verilirken, 2 gerilla da şehit düştü.

67) 8 Kasım 1989: Gerillalar, Uludere'nin Gülyazı köyündeki jandarma taburuna taciz eylemi düzenlediler.

68) 10 Kasım 1989: Uludere'nin Bağlıca köyünde toplantı yapan gerillalar, 3 genci askere aldılar.

69) 13 Kasım 1989: Eruh'un Taşkonak köyü yakınında gerçekleşen çarpışmaya düşman havadan takviye güç yığdı. Fakat ağır yenilgi almaktan kurtulamadı.

70) 13 Kasım 1989: Çukurca'nın Işıklı köyünde toplantı yapıldı. Ardından gerillalar işbirlikçi Ramazan

Atalay'ı birlikte götürmek isteyince çetelerle çarpışma çıktı. Çarpışmada 1 çete ağır yaralandı. Gerillalar işbirlikçi Ramazan Atalay'ı birlikte alıp üslerine döndüler

71) 15 Kasım 1989: Eruh'un Fındıktaş mevkiinde operasyon yapan komando timleri ile gerillalar çarpıştı. Çok sayıda komando öldürülmesine rağmen sömürgeciler sadece 2 komando erinin öldüğünü açıkladılar.

72) 15 Kasım 1989: Gerillalar, Çukurca'nın Tekevler mahallesine baskın düzenlediler ve özel time ait 500 koyunu kamulaştırdılar.

Eylem sonrası kent dışına pusu atan gerillalarla özel tim arasında çarpışma çıktı ve en az 10 özel tim elemanı öldürüldü.

73) 16 Kasım 1989: Çukurca'nın Işıklar köyü yakınlarında çıkan çarpışmada sömürgecilerle ağır kayıplar verilirken, 2 gerilla da şehit oldu.

74) 23 Kasım 1989: Özel tim ve askerden oluşan düşman gücü Çukurca'nın Büyükanca Tepesi kesiminde operasyon yürütürken gerillalar saldırdı. Uzun süre devam eden çarpışmada düşmana onlarca ölü verildi. Fakat düşman sadece assubay Cevdet Şişman'ın öldüğünü açıkladı.

75) 23 Kasım 1989: Şırnak'ın Görmeç köyü yakınında operasyon yapan düşman binlerce asker, özel tim elemanı ve çeteyle gerillalara saldırdı. Çok sayıda düşman askeri ve çete öldürüldü. Sömürgeciler 2 jandarmanın öldürüldüğünü açıkladılar. Çatışmada 6 gerilla da şehit düştü.

76) Aynı günlerde sömürgecilerin Şırnak ve Cizre'de yürüttükleri operasyonlarda 11 yurtsever gözaltına alındı.

77) 25 Kasım 1989: Sömürgeciler Yüksekova'nın Setê (İkiyaka) köyünde katliam yaptılar. 12'si çocuk 28 kişi alçakça katledildi.

Sete katliamından sonra sömürgeciler Cudi ve İbrahimbey dağlarında geniş çaplı operasyonlar yaptılar. Operasyonlara gerillaların saldırıları sonucu yaygın çarpışmalar oldu. Çarpışmalardan birinde düşürülen bir helikopterde bulunan 1 alay komutanı, 1 pilot binbaşı ve 2 özel tim elemanı öldü.

78) 30 Kasım 1989: Gerillalar Şırnak merkezindeki polis binalarına roketatarlarla saldırdılar. Binalar büyük hasar gördü.

Eylem sonrası gerillalar Şırnak Kömür Ocakları'ndaki işçilerle toplantı yaptılar. Toplantı sonrası kömür işletmelerine ait 3 araç yakılarak imha edildi.

79) 2 Aralık 1989: Uludere'nin Taşdelen köyü yakınlarına mayın döşendi. Mayına çarpan çetelerden 1'i öldü, diğeri de yaralandı

80) Gerillalar Uludere PTT binasına baskın yaptılar. Ajan olan PTT teknisyeni ölümle cezalandırıldı.

81) 7 Aralık 1989: Cizre'nin Hisar ve Çağlayan köyleri yakınlarında çarpışma oldu.

82) 11 Aralık 1989: Eruh'un Akdiken köyü yakınında gerillalar, düşman operasyonuna pusu kurdular. Pusuda düşmana büyük zayıat verildi. Sömürgeciler kayıplarını 1 erin öldüğü, 1'inin de yaralandığı şeklinde açıkladılar.

83) 15 Aralık 1989: Eruh'un Fındık bucağının Çevrim köyü yakınında gerillaların bulunduğu ihbarını alan sömürgeciler operasyon başlattılar. Çıkan çarpışmada düşmanın kayıpları büyük olurken, 2 gerilla da şehit düştü

84) 16 Aralık 1989: Eruh'un Sındık köyü yakınlarında çarpışma oldu. Düşmana çok sayıda ölü ve yaralı verildi.

85) 10 Ocak 1990: Kontralar, Eruh'un Dügünür köyüne yaptıkları baskında çeteciliği kabul etmeyen Abdullah Kayran, Hacı Kayran ve Ahmet Kayran'ı kurşuna dizerek katlettiler. Ardından da cinayeti ARGK'ye maletmeye çalıştılar.

86) 9 Şubat: Şırnak ile Cizre arasındaki Kasrik Boğazı'nda çarpışma oldu. Düşmanın darbelendiği çarpışmada 1 savaşı şehit düştü.

87) Şırnak, Pervari ve Cizre üçgeninde kalan Gabar Dağında büyük çarpışmalar oldu. Düşman karadan ve havadan operasyonlar yaparken gerillalar da düşman güçlerine saldırılar düzenlediler ve düşmana ağır kayıplar verdirdiler. Şırnak'taki bir çarpışmada 1 assubay ve 2 köy korucusu öldürüldü.

88) 27 Şubat: Silopi'nin Cudi Mahallesi'nde oturan eski Derebaşı köyü muhtarı ve yoldaşlarımızı ihbar ederek katlettiren ajan Hacı Aydınlık'ın evine gerillalar baskın düzenlediler. Ajan muhtarla 4 yakını ölümle cezalandırıldı.

Cezalandırma eyleminden sonra gerillalarla sömürgeciler arasında çarpışma çıktı. Çarpışmada düşmana ağır kayıplar verildi. Düşman kayıplarını 1 asker öldü, 3'ü de yaralandı şeklinde açıkladı.

Bu gelişmeler üzerine operasyon yapan sömürgeciler 60 yurtseveri tutukladılar.

89) Mart ayı başında gerillaların gerçekleştirdiği bir eylemde 2 düşman helikopteri düşürüldü, 7 özel tim elemanı da öldürüldü.

90) 3 Mart: Eruh'un Dağyeli köyü civarında operasyon yürüten düşman birliğine gerillalar saldırdı. 1 gerilla şehit düşerken, sömürgeciler kayıplarını "2 er öldü, 8'i de yaralandı" tarzında açıkladılar.

91) 3 Mart: Şemdinli'nin Anadağ köyünde 7 işbirlikçi ölümle cezalandırılan gerillalar, 3'ünü de birlikte götürdüler.

92) 7 Mart: Gerillalar Siirt'in Civanikan (Gökçebağ) köyündeki 10 köy korucusunun ve 2 bekçinin silahlarını kamulaştırdılar. Bu eylemden sonra köy yakınında bulunan devlet hava meydanına ait benzin istasyonuna baskın düzenlediler. Baskında yakılan benzin istasyonunda büyük hasar meydana geldi.

Bu eylemin ardından sömürgeciler Civanikan köyüne yaptıkları operasyonda 21 köylüyü gözaltına aldılar.

93) 8 Mart: Eruh'un Serxete köyünün çetelerine baskın düzenlendi. 10 çeteden 7'si kaçtı, 3'ünün silahlarına el konuldu.

94) 8 Mart: Şırnak'ın Pirişan köyü çetelerine baskın yapıldı. Baskında 1 çete cezalandırıldı, 1'i de yaralandı. Çetelere ait bir ev yakıldı ve 1 G-3 silahına el konuldu.

95) 8 Mart: Siirt'in Gökçebağ köyünde toplantı yapıldı. Toplantı sonrası 9 çetenin silahına el konuldu. Köy yakınında bulunan radar tahrip edildi ve radar bekçisinin tabancası ve 2 telsizi kamulaştırıldı.

96) 9 Mart: İpek Yolu'nda kurulan pusuya düşen 7 TIR yakıldı.

97) 10 Mart: Çukurca'nın Güney Kürdistan'la olan sınır hattında çarpışma oldu. Düşmanın büyük kayıp verdiği çarpışmada 1 gerilla şehit oldu, 1 gerilla da yaralı olarak esir düştü.

98) 13 Mart: Eruh'un Dağdöşü köyünde 3 korucunun silahına el koyan gerillalar, 4'ünü de birlikte götürdüler.

99) 15 Mart: Pervari'nin Sarıaprak köyü civarında operasyon yapan düşmana gerillalar saldırdı. Çıkan çarpışmada çok sayıda düşman askeri imha edildi. Düşman kayıplarını "1 jandarma öldü, 1 ke-

rucu da yaralandı" şeklinde açıkladı. ARGK'nin 2 gerillası da şehit düştü.

100) Kontraların Eruh'un Bilgili köyü yakınına bıraktığı bombayla oynayan Ebubekir Şen adlı çocuk bombanın patlaması sonucu parçalanarak öldü.

101) Gabar'daki TV istasyonunda nöbet tutan özel tim elemanı Yusuf Aslan intihar etti.

102) Şırnak'ın Balveren köyü Uşaklı mezarı yakınlarında nöbet değişimine giden özel tim çavuşu Mehmet Alp kendisini gerilla sanan nöbetçinin açtığı ateş sonucu öldü.

103) Uludere'de gerillalara karşı pusu atan sömürgeci askerler arasında çıkan panik sonucu kendi aralarında çatışma çıktı. Çatışmada onlarca ölü ve yaralı olmasına rağmen TC, sadece 1 özel tim elemanının öldüğünü açıkladı.

104) 16 Mart: Pervari'nin Osyan (Doğan) köyü yakınında gerillaların bulunduğu ihbarını alan sömürgeciler, operasyon başlattılar. Havadan ve karadan yapılan operasyonla büyük bir çarpışma meydana geldi. Çok sayıda düşman askeri imha edildi. Düşman yalnızca 1 askerin öldüğünü açıkladı. Çarpışmada 2 gerilla da şehit düştü.

105) 18 Mart: Yolu kardan temizleyen özel time gerillalar pusu kurdu. Pervari'nin Osyan (Doğan) köyünün Karavmı mezarı yakınında gerçekleşen pusuda, özel tim tümünden imha edildi. Sömürgeciler kayıplarını "2 özel tim elemanı öldü, 3'ü de yaralandı" şeklinde açıkladılar.

106) Mart ayında Uludere'nin Kror köyündeki çetelere saldırıldı ve çıkan çarpışmada çetelerden yaralananlar oldu.

107) Mart ayında Kaşuri mıntıkasının Aras köyünde meydana gelen bir çarpışmada Emin isimdeki gerilla şehit olurken, 1 gerilla da yaralı olarak esir düştü.

108) Mart ayında Pervari-Osyan (Doğanlı) yoluna gerillalar pusu kurdu. Pusuya düşen 2 askeri araç imha edildi. Araçlarda bulunan çok sayıda asker ve çete öldürüldü, 2 silaha da gerillalarca el konuldu.

109) 25 Mart: Uludere'nin Newala Xiyala karakolu askerlerine pusu kuruldu. Çıkan çarpışmada 4 asker öldürüldü, 5'i de yaralandı.

110) 26 Mart: Uludere'nin Şi (Onbudak) köyünde oturan çete başı Abdulmecid Avde'nin karargahına baskın düzenlendi. Çete başı ölümle cezalandırıldı. Gerillalar 7 adet G-3 silahına da el koydular.

Eylemden sonra geri çekilen gerillalara düşman pusu kurdu. Çıkan çarpışmada 2 gerilla şehit düştü.

111) 28 Mart: Çukurca şehir güvenliğini sağlayan time saldırı yapıldı. Düşmana ciddi darbe indirildi. Fakat düşman kayıplarını gizledi.

112) 30 Mart: Uludere'nin Hilal köyüne saldıran özel tim ve çeteler 1 yaşındaki Berivan ve 9 yaşındaki Behecan Kara'yı katlettiler. Saldırıda baba Abdullah Kara, oğulları Sait ve Mehmet ile amca Mehmet Kara'yı da yaraladılar. Bu aile bir savaşımızın ailesidir.

113) 6 Nisan: Siirt'in Yazlıca köyü yakınlarında operasyon yapan sömürgecilerle gerillalar arasında çarpışma çıktı. Çarpışmada düşmana ağır kayıplar verildi. 2 gerilla da şehit düştü.

114) 7 Nisan: Beytüşşebap'ın Kaşuri mıntıkasında bulunan gerilla kampını gizli ajan Behçet Edip'in ihbar etmesi sonucu 8 Nisan'a kadar süren şiddetli bir çarpışma oldu. Çarpışmada 20 savaşı şehit düştü, 20'si de -bir kısmı ağır yaralı olarak- düşmana esir düştü.

115) 8 Nisan: Çeteleşen Navyan köyünün silah bırakması için gerillalar 200 koyunu kamulaştırdılar ve 1 adamlarını da birlikte götürdüler. Daha sonra 4 çetenin silah bi-

rakması sonucu rehin alınan kişi serbest bırakıldı.

116) 9 Nisan: Gerillalar roketa-tarlarla Şırnak Emniyet Binası'na saldırdılar. Saldırıda bina büyük hasar gördü. Saldırından sonra sömürgecilerin yaptığı operasyonda 20 kişi tutuklandı.

117) 9 Nisan: Eruh'un Tünekpınar köyü yoluna döşenen mayına çarpan çetelerden 1'i öldü, 1'i de yaralandı.

118) 9 Nisan: Çatak'ın Şaminus (Övecek) köyünde karargahı bulunan Tahir Adıyaman'ın çetelerine baskın düzenlendi. Etkisiz hale getirilen çetelerden 6'sı ölümle cezalandırıldı. Çatışmada 1 çete de ağır yaralandı.

119) 12 Nisan: Pervari'nin Tosuntarla köyüne bağlı Örtülü mezarında oturan çetelere yönelik baskın yapıldı. Ajanlık yapan Ekrem, Osman, Cevher, Ömer, Sait, Osman ve Abdulhalim Çiftçi ölümle cezalandırıldı.

Eylemden dönen gerilla birliğine Dügüncü köyü çeteleri pusu kurdu. Çıkan çarpışmada 2 köy korucusu

ağır yaralandı.

120) 12 Nisan: Beytüşşebap'ın Ertuş mıntıkasında pusu kurmaya giden sömürgeci askerler, gerilla pususuna düştüler. Askerler gerilla pususunda tümüyle imha edildiler.

121) 14 Nisan: Cizre-Şırnak karayolunda Türkiye Kömür İşletmeleri'ne ait bir araç gerillalarca tarandı. Hain ve işbirlikçileri taşıyan araçtakilerden 1'i öldü, diğeri de yaralandı.

122) 14 Nisan: Şırnak-Uludere arasında elektrik döşeyen teknisyenlere propaganda yapıldı. Daha sonra gerillalar TEK'e ait 4 pikap ve 1 vinçi yaktdılar.

123) 16 Nisan: Ajanlık yapan Van SHP il başkanı D. Öztunç şehir merkezinde gerillalar tarafından cezalandırıldı.

124) 17 Nisan: Çukurca'nın Serêkani karakoluna baskın düzenlendi. Düşmanın kaybı büyük olmasına rağmen eylemi gizledi.

125) 18 Nisan: Şırnak'ın Işıkveren köyü yakınında operasyon yürüten düşmanla çarpışma çıktı. Çarpışmada 1 helikopter düşürüldü ve çok sayıda asker de öldürüldü. Düşman kayıplarını "1 asker öldü, 2'si de yaralandı" diye açıkladı.

126) 19 Nisan: Şırnak'ta operasyon birliğine şehir gerillaları saldırdı. 1 özel tim elemanı öldürüldü, 2'si de yaralandı.

127) Nisan ayı ortalarında Şırnak'taki hükümet konağına gerillalar saldırdı. Ağır silahların da kullanıldığı saldırıda bina ağır hasar gördü.

128) Nisan ayı ortalarında çete başı Tahir Adıyaman'ın evi havaya uçuruldu.

129) Nisan ayında Eruh'un Bilgili köyünde toplantı yapıldı. Köyün korucuları silah bıraktılar. Evde olmayan hain eski muhtarın evi yakıldı.

130) Şırnak'ta 9 genç ARGK'ye katıldı.

131) Nisan ayında Şırnak'ın Güneyçam köyünde toplantı yapıldı. Toplantı sonrası 80 küçük baş hayvan gerillalarca kamulaştırıldı.

132) 23 Nisan: Pervari'nin Doğanca bucağı Siğirli mezarında operasyon yapan düşman güçlerini gerillalar pusuya düşürdüler. Gafil avlanan düşmandan çok sayıda ölü oldu. Yalnız ölülerini 1 jandarma onbaşı olarak açıkladı.

133) 23 Nisan: Kırkkuyu köyü yakınlarında gerçekleşen çarpışmada 1 asker öldürüldü.

134) 23 Nisan: Çukurca'nın Dibek köyü yakınlarında büyük bir çarpışma oldu. Çarpışmada düşman çok sayıda ölü verdi.

135) 25 Nisan: Şırnak'ın Gundike Melle (Milli), Xirbikê Beste (Dedeören) ve Bişirê köylerinde konumlanan sömürgeci askerlere gerillalar

yaralandı. Düşman, 1 askerin yaralandığını açıkladı.

144) Nisan ayında Pervari'nin Suxa köyünde oturan Osman ağa ölümle cezalandırıldı. Hain Osman Ağa'nın 85'te 2 gerillanın katledilmesinde parmağı vardı.

145) Nisan'da Cizre MİT binası bombalandı, 1 ajan öldü ve çok sayıda yaralanan oldu.

146) 3 Mayıs: Düşman ve Mala Bayre çeteleri zorla yanlarına aldıkları 10 çobanla Geliye Baraza (Domuzlar Deresi) mıntıkasında üslenen 150 kişilik gerilla birliğine saldırdılar. 4 Mayıs'a kadar süren çarpışmada, 1'i üsteğmen ve 4'ü subay olmak üzere 36 düşman askeri öldürüldü. Bir de helikopter düşürüldü. Ayrıca 10 çete öldürüldü, 13'ü de yaralandı. Çarpışmada 7 ARGK gerillası şehit düştü.

Ağır kayıp alan düşman, zorla birlikte getirdikleri 10 çobanı alçakça katletti.

147) 3 Mayıs: Gerillalar Ayvan köyünde üslenen askerlere kurdukları pusuda 7'sini öldürdüler.

148) 4 Mayıs: Çukurca şehir merkezine baskın düzenlendi. merkez karakolun hedeflendiği eylemde 14 asker öldürüldü ve karakolun su deposu havaya uçuruldu.

149) 4 Mayıs: Silopi şehir merkezine baskın yapıldı. 5 ajan öldürüldü. Kurulan pusuda 1 panzer ve 1 pikap imha edildi. Ayrıca askerler arasında çıkan çatışmada 1 assubay ve 1 çavuş öldü.

150) 5 Mayıs: Şırnak'ın Dergule köyü yakınında azılı çete Mehmet Özden ve bir adamı ölümle cezalandırıldı.

151) 5 Mayıs: Yüksekova'nın Dibekli köyünde 4 çete ölümle cezalandırıldı. Eylemden sonra köyde pusu kuran gerillalar, takviye güç olarak gelen sömürgecilerden 13 asker öldürdüler.

152) 8 Mayıs: Beşbin karakoluna baskın yapıldı ve düşmana ağır zayıat verildi.

153) 9 Mayıs: ARGK gerillalarının kurduğu pusuya düşen 3 askeri araç tahrip edildi. 1 teğmen ve 7 asker öldürüldü, 3 G-3 silahına el konuldu.

154) 9 Mayıs: Sömürgeci birliklere kılavuzluk yapan 6 Jirki çetesi, Beytüşşebap'ın Turanış (Boğazören) köyü yakınında gerilla pususuna düştü ve hepsi öldürülüp silahlarına el konuldu.

155) 10 Mayıs: Çukurca merkezindeki tabura gerillalar roketlerle saldırdı ve bina ağır hasar gördü.

155) 10 Mayıs: Eruh'un Aval (Tünekpınar) köyünde toplantı yapıldı. Toplantıda korucuların silahları kamulaştırılırken, suçu ağır olan 2 çete de ölümle cezalandırıldı.

157) 10 Mayıs: Şırnak-Cizre karayolunun Kasrik Boğazı'nda gerillaların kurduğu pusuya düşen düşmandan 1 teğmen, 8 asker ve 10 çete öldürülürken, bunlara ait silahlara da el kondu. Ayrıca 8 araç da tahrip edildi. Pusu eyleminde çıkan çarpışmada 3 gerilla şehit düştü.

158) 13 Mayıs: Şırnak'ın Bestler mıntıkasında Hezil Deresi'nin geçtiği vadilerde operasyon yapan sömürgeciler gerilla pususuna düştüler. Çıkan çarpışmada 1 asteğmen ve 6 asker öldürüldü.

159) 14 Mayıs: Şemdinli'nin De (Samanlı) köyünde 2 çete ölümle cezalandırıldı.

160) 16 Mayıs: Uludere-Şırnak yoluna barikat kuruldu. Cengiz Sevin adlı ajan öldürüldü, 6 araç ve 1 vinç imha edildi.

161) 17 Mayıs: Çukurca'nın Mavagan köyüne karakol kuran sömürgeci askerler gerilla pususuna düştü. Çatışmada 1 assubay ve 8 asker öldürüldü.

162) 21 Mayıs: Çatak-Beytüşşebap-Pervari üçgenindeki Kaba Dağı'nda çarpışma oldu. Çarpış-

mada 1 çavuş ve 2 asker öldürüldü.

163) Yola döşenen mayının patlaması sonucu 1 Jirki çetesi yaralandı.

164) Kaşuri ve Bestler gerilla gruplarının ortak kurdıkları pusuda 3 düşman askeri öldürüldü.

165) Bir halk milisi, Mihuyi Mali adlı çeteyi ölümlle cezalandırdı.

166) Gerillalar Tilkabin'de bir ajanı ölümlle cezalandırdılar.

167) 29 Mayıs: Gerillaların Cizre polis lojmanlarına attıkları roketle 3 polis öldü.

168) 30 Mayıs: Hakkari-Çukurca karayoluna gerillalar barikat kurdular ve kitleye propaganda yaptılar. Ayrıca araçların birinde yakalanan Osman Demir ölümlle cezalandırıldı.

169) 30 Mayıs: Pinyaniş aşiret reisi ve çete başı Mustafa Zeydan'ın Yüksekova'daki evine gerillalar roketli saldırı yaptılar. Hainin konağı roket mermileriyle büyük hasar gördü.

170) 31 Mayıs: Çukurca'nın Maroqan köyünde bulunan düşman birliğine pusu kuruldu. Gerillalar pusu eyleminde 2 askeri öldürdüler.

171) 2 Haziran: Hakkari yakınlarında arabayla giden ajan Osman Celil'i gerillalar arabadan indirerek ölümlle cezalandırdılar.

172) 3 Haziran: Cizre'nin Mevler köyünde işbirlikçilik yapan 4 haini gerillalar ölümlle cezalandırdılar.

173) 3 Haziran: Çukurca'nın Beköyündeki Abdullah adlı ajan gerillalarca ölümlle cezalandırıldı.

174) Haziran ayı başında çetelerle birlikte Çatak'ın Andıçen köyü yakınındaki Hamomusu Dağı'nda operasyon yapan sömürgeciler, gerillalarla çarpıştı. Çarpışmada en az 2 çete öldürüldü.

175) 4 Haziran: Çatak'ın Alenka köyünde üslenen düşmana gerillalar saldırı düzenledi. Çıkan çarpışmada 4 çete öldü, 2'si de yaralandı. Ayrıca 1'i çavuş olmak üzere 5 asker vuruldu. Çarpışmada 1 gerilla şehit düştü.

176) 8 Haziran: Anabirlik ve Bestler Birliği ortaklaşa üç koldan düşmana pusu kurdu. Pusuya düşen düşman askerlerinden 4'ü öldürüldü. Ardından yeni gelen düşman gücüyle çarpışma çıktı ve 5 asker vuruldu.

177) 9 Haziran: Milisler Uludere-Beytüşşebap karayoluna pusu kurdular. Pusuya çetelerin aracı düştü. 4 çeteyi ölümlle cezalandıran milisler gerillaya katıldılar.

178) Ekrem Yavuz adlı ajan provokatör ölümlle cezalandırıldı.

179) 9-10 Haziran: Sömürgeciler Eruh'un Gêrê (Çevrimli) köyünde katliam yaptılar. Katliamda 22'si çocuk ve kadın 27 kişi öldürüldü.

Bu katliamın hesabını gerillalar hemen sordu. 10-11-12 Haziran tarihlerinde meydana gelen çarpışmalarda; Haruna ve Karadağ mıntıkasında 5 asker, Şırnak'ta 1 subay ve 4 asker öldürüldü. Elmadağ mıntıkasında 4 özel tim elemanı öldürüldü, 3'ü de yaralandı. Bütün çarpışmalardaki düşman kaybı 80 ölüdür.

180) 14 Haziran: Çukurca'nın Erbiş köyü yakınında çetelere pusu kuruldu. Yakalanan 2 çete silahsızlandırıldı ve kendilerinden 400 bin lira para cezası alınarak serbest bırakıldılar.

181) 16 Haziran: Uludere'nin Gülyazı köyünün Elmadağı bölgesinde çarpışma oldu. Çarpışmada 1 komando eri öldü, 1 çete de yaralandı.

182) 16 Haziran: Çukurca'nın merkez güvenliğini sağlayan düşman gücüne baskın düzenlendi ve 9 asker öldürüldü.

183) 16 Haziran: Uludere'nin Bêcuhê (Gülyazı) ve Ziravik köyleri arasında 3 araçlık düşman konvoyu imha edildi. Araçta bulunan 10 asker öldü.

184) 17 Haziran: Özel timleri taşıyan askeri araç Şırnak'ın Navyan (Güneyçam) köyü yakınlarında

mayına çarptı. Mayının patlaması sonucu araç imha olurken, içindeki özel tim elemanları öldü.

185) 24 Haziran: Şırnak Hilal köyüne yakın Şikefta Hêstiran (Katırlar Mağarası) mevkiinde çarpışma oldu. Çarpışmada 16 düşman askeri öldürüldürken, 3 gerilla da şehit düştü.

186) 25 Haziran: Şırnak'ın Dereler köyü civarında operasyon yapan sömürgecilere gerillalar saldırdı ve düşman ağır kayıp aldı.

187) 28 Haziran: Çukurca'nın Meydana Kolyan (Konak Dağı) mıntıkasında çarpışma oldu. Çarpışmada 7 düşman askeri öldü, 4'ü de yaralandı.

188) 28 Haziran: Yüksekova'nın Pırınçeken köyüne konumlanan düşman askerlerine 2 noktadan pusu kuruldu. Her iki pusuda toplam 9 düşman askeri öldürüldü ve bunlara ait G-3 silahları ile malzemelerine el konuldu.

189) Eruh'un Kocatepe mevkiinde düşmanın operasyon birliklerine gerillalar saldırılar düzenlediler. Ve düşmana ağır kayıplar verdirdiler.

190) 30 Haziran: Çukurca kent merkezindeki tabur binasına gerillalar saldırdı. Saldırıda 10 asker öldürüldü.

191) Haziran ayında Beytüşşebap'ın Bertavine köyünde konumlanan düşman gücüne bir saldırı eylemi gerçekleştirildi. Çok sayıda asker öldürüldü.

192) Haziran'da Hilal köyünün çetelerine yapılan saldırıda 1 çete

ve 6 Alan çetesi öldürüldü. Çarpışmada 1 gerilla da şehit düştü.

202) Haziran'da gerillalar Nivava köyünde 1 ajanı ölümlle cezalandırdılar.

203) Haziran ayında gerillaların döşediği bir mayının patlaması sonucu 2 asker öldü.

204) 2 Temmuz: Çatak'ın Kayota Xerkan Dağı'nda büyük bir çarpışma oldu. 4 Temmuz'a kadar süren çarpışmada 2'si subay 14 düşman askerini gerillalar öldürdüler.

205) 3 Temmuz: Çukurca'ya bağlı Kinyaniş köyündeki düşman güçlerine saldırı düzenlendi. Gerilla saldırısında düşman kaybı büyük oldu.

206) 4 Temmuz: Pervari'nin Osyan (Doğan) köyü yakınındaki Massiro Vadisi'nde çarpışma meydana geldi. Çarpışmada gerillalar 3 özel tim elemanını öldürdüler, 3'ünü de yaraladılar.

207) 4 Temmuz: Gerillalar Gürpınar'ın Hirini (Yoldışı) köyünün çetelerine yönelik eylem yaptılar. Baskın eyleminde 1 çete ölümlle cezalandırıldı, 7'sini de gerillalar birlikte götürdüler. Ayrıca çetelerin köylülerden gaspettikleri 1000 dolayında koyunu da sahiplerine geri vermek için gerillalar yanlarında götürdüler.

Eylemden sonra sömürgeciler Erabi Dağı'na doğru yayılan büyük bir operasyon yaptılar. Gerillaların operasyon birliklerine saldırımlarıyla şiddetli çarpışmalar oldu. Çarpışmalar sonucu 8 çete ölümlle, 17 çete ve 12 asker de yaralandı.

lahlarına el koydular.

216) 11 Temmuz: Pervari'nin Gurzuvan köyündeki çetelere saldırı yapıldı. Gerillalar çok sayıda çeteyi ölümlle cezalandırdılar.

217) 11 Temmuz: Pervari'ye bağlı Düzova yaylasının korucularına baskın yapıldı. Çıkan çarpışmada gerillalar çetelere ağır darbe indirdiler.

218) 11 Temmuz: Şemdinli'nin Boğazköy yakınlarında çarpışma çıktı. Çarpışmada gerillalar 1 asteğmen, 1 üsteğmen ve 3 eri öldürdüler, 3 eri de yaraladılar.

219) 11 Temmuz: Gerillalarla sömürgeciler arasında Çukurca'nın Maroqan köyü yakınında çıkan çarpışmada 1 assubay ve 2 er öldürüldü.

220) 14 Temmuz: Çukurca'dan Şifrezan köyüne giden yol mayınlıydı. Tabura akaryakıt taşıyan tanker mayına çarpınca yakıt parladı ve tanker yandı. Aynı yola döşenen ikinci bir mayının parçalanması sonucu tabura erzak taşıyan kamyon parçalandı. Yine aynı yola döşenen üçüncü bir mayınla da mayınları temizlemeye çalışan dozer parçalandı.

221) 14 Temmuz: 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu'nun yıldönümünde Diyarbakır gerilla eylemleriyle çalkalandı. Gerilla eylemleri en çok Mardinkapı, Urfakapı, Çiftkapı ve Dağkapı'da yoğunlaştı. Gerillaların saldırılarına karşı koyamayan sömürgeci güçler, çok sayıda ölü ve yaralı verdiler. Sadece Mardinka-

diler. Düşman bölüğüne saldırıldı, roketlerin de kullanıldığı saldırıda bina ağır hasar gördü. Ayrıca ilçede yapılan kimlik kontrolünde 1 çete cezalandırıldı.

Geri çekilen gerilla birliği Xalînik mıntıkasında operasyon yapan düşmanla çarpıştı. Çarpışmada 1 üsteğmen, 1 assubay, 2 özel tim elemanı ve 3 çete öldürüldü. Ayrıca çarpışmada 4 gerilla şehit düştü. Şehit gerillalardan biri İsmail EMİN (Hasan) yoldaştır.

229) 24 Temmuz: Gerillalar Tatvan-Gevaş karayoluna barikat kurdular. Kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar.

Bu eylem sonrası sömürgeciler geniş bir operasyon başlattılar. Gerillaların saldırılarıyla 25 Temmuz akşamına kadar çarpışmalar sürdü. Çarpışmalarda 2 helikopter düşürüldü, 2 üsteğmen, 2 assubay ve 1 er yaralandı. Hastanede bu 4 subay da öldü. Düşürülen ikinci helikopterde 1 pilot binbaşı ve 1 er öldü. Çatışmalarda da 7 er ve 15 çete öldürüldü. Düşman toplam 28 özel savaş elemanını kaybetti.

230) 24 Temmuz: Gerillalar, Şemdinli-Gerdi'nin Rûbarok köyündeki askerlere saldırdılar. Saldırıda 1 asker öldü, 1 üsteğmen, 3 er ve 1 çete de yaralandı. 4 ARGK savaştısı da şehit düştü.

231) 25 Temmuz: Çatak'ta çarpışma çıktı. Gerillalar, 1 yüzbaşıyı yaraladılar ve 5 askeri öldürdüler.

232) 25 Temmuz: Beytüşşebap'ın Dûlê (Kovankaya) köyü civarında olan çarpışmada gerillalar, 1 üsteğmen, 1 assubay ve 4 askeri öldürdüler. Çarpışmada 3 gerilla da şehit düştü.

233) Beytüşşebap'ta 25 Temmuz'da başlayıp 30 Temmuz'a kadar süren aralıklı çarpışmalar oldu. Çarpışmalarda gerillalar 2'si teğmen, 1'i assubay, 29'u asker ve 11'i çete olmak üzere en az 43 kişi öldürdüler. Çarpışmada Ehmedê ARİS adlı gerilla da şehit düştü.

234) Temmuz ayı içinde gerillalar Hedris yoluna barikat kurdular. Pusuya düşen 2 çete öldürüldü, 3 çete de yaralandı.

235) Temmuz'da gerillaların kurduğu pusuda 2 Kaşuri çetesi ile 2 asker öldürüldü. Bir G-3 silahına da elkonuldu. Bu çarpışmadan sonra sınırda çıkan ikinci çarpışmada Musa, Haki, Alişer ve Korkmaz yoldaşlar şehit düştü.

236) 28 Temmuz: Yüksekova'nın Betnit köyünde konumlanan düşman askerine gerillalar pusu kurdu. Çıkan çarpışmada 3 asker öldürüldü.

237) Temmuz'da milisler Alihan Tatar'ın yazıhanesini bombaladılar. Yazıhane büyük hasar gördü.

238) Temmuz'da Cizre'de bir ajan cezalandırıldı.

239) Temmuz ayında Besbin köyü yoluna yerleştirilen mayının parçalanması sonucu 3 asker öldü, 2'si de yaralandı. Ayrıca Derixende de bir mayının patlamasıyla 1 asker öldü, 1'i de yaralandı.

240) Şemdinli'de kaçakçılık yapan bir köylüyü sömürgeciler katlettiler.

241) Pervari'de gerillalar 4 araçlık konvoyu pusuya düşürdüler. Ağır silahların da kullanıldığı pusu eyleminde 1 binbaşı, 1 yüzbaşı, 1 assubay ve 10 er öldürüldü.

242) 29 Temmuz: Pervari'nin Osyan (Doğan) köyü karayolunun Besta Bawer mevkiinde gerillalar pusu kurdu. Çıkan çarpışmada Pervari Jandarma Bölük Komutanı binbaşı Yavuz Yüksel, 1 assubay ve 11 er öldürüldü, 1'i subay 8 asker de yaralandı. Ayrıca sömürgeciler çarpışmada pasif kaldıkları gerekçeyle 18 çeteyi gözaltına aldılar.

243) 29 Temmuz: Çatak'ta Katoyê Xêrkan Dağı'nda 2 gün süren bir çarpışma oldu. Düşman büyük kayıp verdi. Sadece 4 çetenin öldüğü öğrenilebildi

yaralandı, 1 milis şehit düştü.

193) Bir halk milisi yola kurduğu pusuda 1 Jirki ve 2 Kaşuri çetesini öldürdü. Eylemden sonra milis çetelerin silahlarıyla birlikte ARGK'ye katıldı.

194) Uludere'nin Mergek çetelerine saldırı düzenlendi. Ve çetelerden yaralananlar oldu.

195) Bleh köyünde üslenen sömürgecilere pusu kuruldu. Pusuya düşen düşman askerinden 3'ü öldürüldü.

196) Elcan karakol mevzilerine saldırı düzenlendi. Saldırıda 5 asker öldürüldü ve çok sayıda asker de yaralandı.

197) Uludere'nin Şiwet karayoluna gerillalar pusu kurdu. Çıkan çarpışmada asker ve çetelerden çok sayıda ölen ve yaralananlar oldu.

198) Meydan karakolu yoluna kurulan pusuda Mala Bayre çetelerinden 2 kişi öldürüldü. Ayrıca 1 düşman askeri de öldürüldü.

199) Haziran'da Kela Mamê Dağı'nda çıkan çarpışmada çok sayıda düşman askeri öldürüldü.

200) Sömürgecilerle gerillalar arasında Zeryan sınır hattında çarpışma çıktı. Çarpışmada 3 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı.

201) Haziran ayında Mamê Mus Dağı'nda çıkan çarpışmada 2 asker

208) Sömürgeciler Temmuz ayı başında Arç (Topyıldız) köyündeki Şaban Duman adlı yurtsevere işkence yaptılar ve 400 koyununu gaspettiler.

209) 4-5 Temmuz: Çatak'ın Çoxsê ve Kışan (Kaçit) köyleri arasında gerillalar düşmana pusu kurdular. Pusuya düşen düşmandan 6 asker öldürüldü.

210) 6 Temmuz: Gerillalar, Çatak'ın Dibel (Kameran) köyü yakınlarına pusu kurdular. Pusuda 2 asker ve 2 çete öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

211) 6 Temmuz: Yüksekova'nın Bürye köyündeki çetelere yapılan baskında 2 çete öldürüldü.

212) 8 Temmuz: Gerillalar, Gürpınar'ın Arç köyünde üslenen sömürgeci güçlere saldırı düzenlediler. Saldırıda 1 asker öldü, çok sayıda asker de yaralandı.

213) 9 Temmuz: Uludere'nin Hedriş köyüne minibüsle giden çeteler durduruldu. Minibüsteki 4 çete ölümlle cezalandırıldı.

214) 10 Temmuz: Yüksekova ilçesine bağlı Sevi köyündeki düşman gücüne gerillalar baskın düzenledi. Çıkan çarpışmada 3 asker öldürüldü.

215) 10 Temmuz: Çukurca'nın Şifrezan köyü çetelerini silahsızlandırma eylemi yapıldı. Gerillalar 3 çeteyi silahsızlandırdılar ve si-

pi'daki çatışmada 5 polis vuruldu, bunlardan 2'si öldü. Aldığı darbelerin etkisinden sersemleşen düşman, çareyi 2 yurtseveri katletmekte buldu.

222) 15-16 Temmuz: Gerillalar Şırnak'ın Kızılsu bucağına bağlı Hal-kemer köyü çetelerine baskın düzenlediler. Çıkan çarpışmada 4 çete öldürüldü, 3'ü de yaralandı.

Ayrıca Çevrimli katliamına katılan 3 çete ölümlle cezalandırıldı.

223) 17 Temmuz: Şemdinli'nin Gerdi mıntıkasında sömürgeciler, gerillaların pususuna düştü. Çıkan çarpışmada 1 yüzbaşı ve 4 er öldürüldü. Çok sayıda silaha da gerillalar el koydu.

224) Şemdinli'nin Bêdav köyünde gerillalar toplantı yaptı. Toplantı sonrası 12 çeteyi birlikte götürdüler.

225) 18 Temmuz: Gerillalar, Çukurca'nın Arus köyündeki Kaşuri çeteleriyle çarpıştılar. Çarpışmada 2 çete öldürüldü, 4'ü de yaralandı.

226) 20 Temmuz: Şirane köyündeki asker mevzisine döşenen mayının patlaması sonucu 1 asker öldü, 1'i de yaralandı.

227) 21 Temmuz: Çukurca'ya bağlı Maroqan köyünde 6 çete silahsızlandırıldı. Bunlara ait 6 G-3 silahı ile bir telsize el kondu.

228) 24 Temmuz: Gerillalar, Başkale ilçe merkezine saldırı düzenle-

244) Temmuz'da Şırnak'ın Allemer (Derşev) köyünde çetecilik yapan Ömer adlı unsur cezalandırıldı.

245) 31 Temmuz: Siirt'te Botan suyu kenarında bulunan Çemê Pirê'de çetelerle askerler çatıştı. Çatışmada 2 çete ve 1 asker yaralandı.

246) 6 Ağustos: Siirt'in Çelik köyü yoluna düşenen mayına çarpan panzer yanarak tahrip oldu.

İçinde bulunan 1'i subay 4 asker de yanma sonucu ağır yaralandı.

247) 7 Ağustos: Cizre'nin cezaevi başgardiyani ajan Mehmet Atak, ARGK'ye bağlı şehir timi tarafından

ölümle cezalandırıldı.

248) 8 Ağustos: Pervari'nin Gurezvan-Mexes yoluna düşenen mayına askeri konvoy çarptı ve araçlar ağır hasar gördü.

249) Sömürgeciler 75 yaşındaki İhsan Kayrun ile 65 yaşındaki Mehmet Kayrun isimli köylüleri bir hafta güneş altında tutarak işkence yaptılar.

250) Ağustos ayında gerillaların Beytüşşebap'ın Kela Mamê Dağı vadilerine attıkları pusularda en az 20 düşman askeri öldürüldü.

251) 12 Ağustos: Gerillaların Ka-

niya Xiyala karakoluna yaptıkları saldırıda düşmana çok sayıda ölü ve yaralı verildi.

252) 12 Ağustos: ARGK gerillaları Uludere Hükümet Konağı'na saldırı düzenlediler. Binaya 3 roket mermisi isabet etti ve bina yanarak hasar gördü.

253) 14 Ağustos: Şırnak'ın Gılindor (Kemerli) köyü çetelerine yönelik baskın yapıldı. Gerillalar 6 çeteyi ölümle cezalandırdılar ve silahlarına el koydular.

254) Ağustos başında Pervari'nin -Pubaron köyü çetelerine baskın ya-

pıldı. Kaçan çetelerin evleri gerillalarca yakıldı.

255) Merge-Tiryân köy yoluna mayın döşendi. Mayın'ın patlaması sonucu 1 asteğmen ve 2 asker öldü, 3 asker de yaralandı.

256) Pervari-Siirt yoluna gerillalar pusu kurdu. Pusuya düşen askeri araçlar tahrip edildi. Araçlarda bulunan 1 binbaşı, 1 yüzbaşı ve 7 asker öldürüldü.

257) Ağustos ayında Hilal'de bulunan karakol mevzisine gerillalar saldırı düzenledi. Düşmana çok sayıda ölü ve yaralı verildi.

258) Ağustos ayında gerillalar Hasana karakoluna düzenledikleri baskında 3 askeri öldürdüler, 18 askeri de yaraladılar.

259) Ağustos'da gerillalar Yılindur köyü çetelerine baskın yaptılar. Baskında 1 çete öldürüldü, 3'ü de yaralandı.

260) Ağustos'ta Serî Silopi'de çarpışma oldu. Çarpışmada 1 assubay ve 4 asker öldürüldü, 1 ajan da yaralandı. Ayrıca çatışmada 1 gerilla ile 1 milis şehit düştü.

Botan Eyaleti 1990 yılı şehitlerimiz

IV. Bölge'de şehit düşen yoldaşlar:

- 1- Ramazan... Grek köyü-Şırnak
- 2- Bişar... Doğubeyazıt-Ağrı
- 3- Mahsum... Şırnak
- 4- Selim ... Şamînus-Çatak
- 5- Rüstem... Güney Kürdistan
- 6- Xıdır... Güney Kürdistan
- 7- Agit... Mijîn köyü-Uludere
- 8- Zeki... Van
- 9- Ahmet... Alan aşireti-Çatak
- 10- Rauf... Güney Kürdistan
- 11- Gabar... Aker köyü-Pervari
- 12- Ferhan... Rîpîn-Uludere
- 13- Zana... Van
- 14- Saadet... Mijîn-Uludere
- 15- Ferhat... Uludere
- 16- Jîyan... Teyan aşireti-Silopi
- 17- Aydın... Ezdînan aşireti-Çatak
- 18- Sabri... Çukurca
- 19- Kahraman... Aker köyü-Pervari
- 20- Agit... Zevki aşireti-Silopi
- 21- İsa...
- 22- Halef...
- 23- Emin...
- 24- Tahir... Batuyan aşireti-Şırnak
- 25- Burkan... Güney Kürdistan
- 26- Cabbar... Mardin
- 27- Mustafa... Çatak
- 28- Ləzgin

III. Bölge'de şehit düşen yoldaşlar

- 1- 22 Şubat 1990 tarihinde Gabar birliğinin Gîre Dağı'nda girdiği çatışmada sekiz arkadaş -Metin, Ferhat, Halit, Seyit Rıza, Rehber, Dijwar, ve yeni katılan iki arkadaş- şehit

düşmüştür.

2- 4 Nisan 1990 tarihinde Misare'nin Yazlıca (Sytiye) köyünde pusuya düşen dört kişilik arkadaş grubundan, Kamuran ve Emin arkadaşlar şehit düştü, Seyfî adlı unsur yaralı olarak düşmanın eline geçti, mevcut durumda itirafçıdır. Bir arkadaş da kurtuldu.

3- 15 Nisan'da Gabar Birliği ile Anabirliğin bir takımının Meydan çevresinde girdikleri çatışmada M. Şah arkadaş şehit düştü.

4- 21 Nisan 1990 tarihinde Deştâ Lalo (Arkkuyu) köyü çevresinde çıkan çatışmada 6 arkadaş şehit düştü. Hasım, Veysi ve Cuma arkadaşlar Anabirlikten, Cemil ve Harun arkadaşlar Gabar Birliği'nden, Kadir arkadaş Cudi Birliği'nden.

5- Nisan 90'da Eruh-Misare arasında pusuya düşen 5 kişilik arkadaş grubundan Rîzgar, Cihangîr ve Sabri arkadaşlar şehit düştüler.

6- Mayıs 90'da Orta Eyaletle ilişki kurmak için giden 3 kişilik birimden Ali, Bedri ve Delîl arkadaşlar alanda girdikleri çatışmada şehit düştüler.

7- 30 Mayıs 90 tarihinde Anabirlik ile Çırav Birliği'nin birlikte Çırav'da girdikleri çatışmada, Fevzi ve Ekrem arkadaşlar Anabirlikten, Yaşar ve Kahraman arkadaşlar da Çırav Birliği'nden şehit düştüler. Çatışma sonrasında çemberden çıkarken Çırav sorumlusu Erdal arkadaş girilen pusuda şehit düştü. Erdal arkadaş dışındaki diğer arkadaşlar uzaktan top ve ağır otomatik silahlarla şehit düştüler. Bu çatışmada birçok asker ölümler, birçoğu da yaralandı.

8- 15 Mart 90 tarihinde Bestler mıntıkasının Gregîsin mevkiinde düşmanla girilen çatışmada 5 arkadaş (Halil, Müslüm, Selim, Nizar,

Xalit) şehit olmuştur. Çatışmada düşmana 2 kayıp, 3 yaralı verilmisti.

9- 27 Nisan'da Garîsan Birliği'nin girdiği kısa süreli çatışmada Haki, Serhat ve Hasan arkadaşlar şehit düşmüşlerdir.

10- 9 Mayıs 1990'da Kasîk'te gerçekleştirilen pusu eyleminde Erdal arkadaş şehit düşerken, Sekvan arkadaş da yaralanmıştır. Aynı birlik akşam pusuya düşmüş, gruptan kopan yeni iki arkadaş ertesi gün düşman çemberinde kalmış ve şehit düşmüşlerdir. Bu olay sırasında bir yurtsever de şehit edilmiştir.

11- Koruculara karşı gerçekleştirilen bir eylemde bir arkadaş, daha sonra çıkan çatışmalarda da üç arkadaş şehit düşmüştür.

12- 16 Ağustos 1990 tarihinde Şırnak merkeze bağlı Bestler mıntıkasında düşman operasyonunu boşa çıkarmak isterken, manevra yapan bir birlikten 7 arkadaş ayrı düşmüş ve düşman çemberinden kurtulamamıştır. Çıkan çatışmada arkadaş grubu şehit düşmüştür.

13- Temmuz'da Bestler birliğinin düştüğü pusuda Ramazan arkadaş şehit düşerken, bir savaşçı arkadaş da esir düşmüştür.

14- Temmuz'un son haftasında Kaşuri ve Bestler grubunun girdiği bir çatışmada Bestler grubundan üç arkadaş, Kaşuri grubundan ise on-dört arkadaş şehit düşmüştür.

II. Bölge'de şehit düşen yoldaşlar

- 1- Mart 1990 tarihinde Kaşuriler mıntıkasında çıkan bir çatışmada Mehmet Ali arkadaş şehit düştü, Emin arkadaş yaralı ele geçti.

2- Beytüşşebap'ın Birman (Oymakkaya) köyünde 22 arkadaş şehit düştü, 20 arkadaş da yaralı ve sağ olarak esir düştü.

Birman Şehitlerimiz

- 1- Medeni... Güney Kürdistan
- 2- Cemil... Güney Kürdistan
- 3- Lokman... Uludere-Mesgeh köyü
- 4- Xwinrej... Beytüşşebap-Mamxuran aşireti
- 5- Şoreş... Diyarbakır
- 6- Süleyman... Şırnak-Xirbikê Bestê
- 7- Mehmet... Şırnak-Navyan
- 8- Sadık... Uludere-Nerveh
- 9- Adnan... Uludere-Mijîn
- 10- Ferhan... Uludere-Ripin
- 11- Ferhat... Uludere-Nerveh
- 12- Haki... Beytüşşebap-Mamxuran aşireti-Evrek köyü
- 13- Ferik... Beytüşşebap-Gitey aşireti
- 14- Murat... Beytüşşebap-Gitey aşireti
- 15- Sinan... Beytüşşebap-Gitey aşireti
- 16- Delîl... Beytüşşebap-Piroza köyü
- 17- A. Ekber... Beytüşşebap-Hemka
- 18- Bedran... Beytüşşebap-Aşka
- 19- Adnan... Beytüşşebap-Aşka
- 20- Ferik... Beytüşşebap-Gevda aşireti-Tivori köyü
- 21- Dîndar... Beytüşşebap-Gevda aşireti-Germav köyü
- 22- Ferhat... Güney Kürdistan

Bestler'de şehit düşen Kaşuri grubundaki arkadaşlar

- 1- Azad... Becuhe köyü-Uludere
- 2- Samet... Mamxuran aşireti-

Derzengîl köyü-Beytüşşebap

- 3- Cîmşît... Çukurca-Kinyanîş köyü
- 4- Botan... Güney Kürdistan
- 5- Şîyar... Şîveyt-Uludere
- 6- Yaşar... Nerveh-Uludere
- 7- Tekoşer... Serê Dahlê-Şırnak
- 8- Veli... Aşut-Çukurca
- 9- Welat... Evrek-Beytüşşebap
- 10- Sedar... Eruh
- 11- Ali... Mergan-Çukurca
- 12- Metin... Silopi
- 13- Adil... Çukurca-Serê Sîpi

Uludere'de şehit düşen yoldaşlar

- 1- Ramazan... Kalîka-Uludere
- 2- Samî... Nerveh-Uludere
- 3- Xebat... Mijîn köyü-Uludere
- 4- Agit... Becuhê köyü-Uludere
- 5- Alishê... Grêmos-Çukurca
- 6- Mesut... Girê Çolya-Silopi

Beytüşşebap'ta şehit düşen yoldaşlar

- 1- Mazlum... Mijîn köyü-Uludere
- 2- Xayri... Marinos köyü-Çukurca

Anabirlikten şehit düşen yoldaşlar

- 1- Musa... Beytüşşebap-Pirozan köyü
- 2- Haki... Silopi-Bilika köyü
- 3- Korkmaz... Grêmos-Çukurca

Ayrıca eğitim kampında bir arkadaş bomba patlaması, bir arkadaş kendi kurşunuyla kaza sonucu şehit düşmüş, Welat arkadaş ise (Nerveh-Uludere) suda boğularak şehit düşmüştür.

15 Ağustos 1989-15 Ağustos 1990 Mardin Eyaleti savaş bilançosu

1) 17 Eylül: Nusaybin'in Afere köy yoluna düşenen mayına çarpan bir işbirlikçinin aracı havaya uçtu, işbirlikçi de yaralandı.

2) 17 Eylül: Silopi'nin Derebaşı köyünde çarpışma çıktı ve 3 ARGK gerillası şehit düştü. Çarpışmada hezimete uğrayan düşman 6 köylüyü alçakça katletti. Bunun üzerine Derebaşı köylüleri Silopi'ye yürüdüler. Silopi'den de yeni katılımlarla 2000 kişi katliamı protesto etti.

3) Silopi'nin Ballıkaya köyü yakınına gerillalar pusu kurdu. Pusuya düşen askeri güçle çıkan çarpışmada çok sayıda düşman askeri öldürüldü. Fakat TC, yalnızca 1 jandarmanın öldüğünü açıkladı.

4) Başkale'nin Aydemir köyünde gerillalar toplantı yaptılar. Toplantı sonrası 7 genç saflara alındı.

5) Gerillalar Nusaybin'in Görentepe köyünde toplantı yaptılar. Koruculuk yapan Emin Pumak ve Fehmi Duman ölümle cezalandırıldı.

6) Nusaybin'in Güneyyaka köyünün ajan imamı cezalandırıldı. Araldından da 7 genç saflara alındı.

7) Cizre'nin Dirsekli köyü Bakartal mezarısında çarpışma oldu. Gerillalar düşmana ağır zayıat verdirdiler.

8) 23 Eylül: Nusaybin'in Çalê köyündeki işbirlikçi İsmail Ergün'ün evi yakıldı.

9) 8 Ekim: Nusaybin'in Bamiðê köyü ilkokulu yakıldıktan sonra ERNK'ye vergisini ödemeyen bir işbirlikçinin traktörü havaya uçuruldu.

10) Dağda üslenen gerilla birliğini düşman çembere aldı. Çatışmada

düşmana ağır kayıp verildi. Fakat düşman kaybını 2 yaralı diye açıkladı. Çarpışmada Selahattin AYANA (Orhan), Hüsrev YILDIRIM (İsa), Baran TURAN (Dijwar), Edip KAH-RAMAN (Zinar) ve Serdar (Muhittin) yoldaşlar şehit düştü.

11) 3 Ekim: Nusaybin'in Hatbe köyü civarına gerillaların kurduğu pusuda düşmanın 1 subayı ve 1 eri öldürüldü, 1 er de yaralandı.

12) 9 Ekim: Nusaybin'in Açıkköy ve ilkyardım köylerindeki çetelere baskın yapıldı. Baskında çetecilik yapan Şükrü Taşkın ve Mehmet Ali Akin ölümle cezalandırıldılar. 1 korucu da yaralandı. Yine Açıkköy ilkokulu ile bir işbirlikçinin traktörü yakıldı. Cezalandırılan hainler, İsa (Ramazan KARATAY) yoldaşın şehit düşmesine yol açmışlardı.

13) 10 Ekim: Savur'un Tizyan köyü çetelerine kurulan pusuda 1 korucu ölümle cezalandırılarak silahı kamulaştırıldı.

14) Savur'un Başkavak köyü ilkokulu öğretmeni Fesih Söğüt ölümle cezalandırıldı.

15) 17 Ekim: Kızıltepe'nin Kanun köyündeki işbirlikçi Cemil Çelik ve 2 oğlu ölümle cezalandırıldılar.

16) 17 Ekim: Savur ilçesine baskın yapıldı. Gerillalar kimlik kontrolü yaptılar, pul dağıttılar ve 1 polisle 1 öğretmeni öldürdüler.

17) 19 Ekim: Kızıltepe İpek Yolu üzerinde bulunan bir işbirlikçiye ait Çelikler Tesisleri taranarak maddi zarar verildi.

18) 22 Ekim: Derik'in Kulsume köyü öğretmenleri, milislerin düzenlediği baskın sonucu ölümle cezalandırıldılar.

19) 23 Ekim: İdil'in Baskan çetelerinin köy yoluna döşedikleri mayının patlaması sonucu, bir odun kamyonu havaya uçarak şoförü yaralandı.

20) 24 Ekim: İdil'in Xerabê Şeref köyü civarında gerillaların pususuna düşen sömürgecilere ağır kayıplar verildi. Fakat düşman eylemi gizledi.

21) 25 Ekim: Derik'in İkiyüzkuyu köyü civarında petrol kuyusu korucularından 2'si ölümle cezalandırıldılar. Bir adet G-3 silahı da kamu-

laştırıldı.

22) 26 Ekim: Kerboran'ın Küpraz köyünün işbirlikçi-ajan olan muhtarının evine baskın düzenlendi. Muhtar ajanlık yapan karısıyla birlikte ölümle cezalandırıldı.

23) 7 Kasım: Nusaybin-Silopi arasında bulunan Habler mevkiinde bulunan kanal ve tünel şantiyesinde işçilerle toplantı yapıldı. Toplantı sonrası 12 genç işçi ARGK'ye katıldı.

24) 16 Kasım: Milisler tarafından Derik'in Anteri köyü eski muhtarının evine sabotaj yapıldı. Evi ve üç tankeri yakılarak 20 milyon lira zarar verdirildi.

25) Kasım ayı sonlarında Mardin'de yapılan operasyonlarda 28 yurtsever gözaltına alındı.

26) 1 Aralık: İdil'in Belen köyü muhtarı işbirlikçi Abdurrahman Nas evine gerillaların yaptığı baskında ölümle cezalandırıldı.

27) 10 Aralık: Nusaybin'e bağlı Kertwênê köyünde ajanlık yapan Ekrem Aydın ölümle cezalandırıldı.

28) 11 Aralık: Mardin'e bağlı Cev-taz köyü minibüsüne gerillalar pususu kurdu. Düşmana ajanlık yapan 6 unsur ölümle cezalandırıldı.

Bu eylemin sonucu olarak Savur'da 10 köy, Derik'te Şeb köyü, Ömerli'de Xîrbê Mamîtê köyü korucuları silahlarını bıraktılar.

29) 15 Aralık: Ömerli'ye bağlı Merce-Merka köyleri arasında gerillaların attığı pusuya 2 cemse düştü. İmha olan cemselerde bulunan en az 20 asker öldü.

30) 16 Aralık: Mardin'in Gûrağaç köyü yakınında operasyon sürdüren somürgecilere gerillalar saldırdı. Çıkan çarpışmada düşmana ağır kayıplar verdirildi. Fakat düşman sadece 4 askerin yaralandığını açıkladı.

31) 4 Ocak 1990: Ömerli ilçesinin Xîrabêkevîr (Öztaş) köyüne 4 ARGK komutanının uğradığı ihbarını alan somürgeciler köye binlerce asker yığdılar. Çarpışmada gerillalar düşmana ölümcül darbeler vurdular. En az 10 özel tim elemanı öldürüldü. Kahramanca savaşıyan ARGK komutanlarından Ahmet GÜDEN (Davut), Halil TUNÇ (Bozan), Ekrem ÖZBEK (Delil) ve Adnan YILMAZ (Avareş) yoldaşlar şehit düştü.

Yoldaşlarımızın cenaze törenle-

rine binlerce yurtsever katılarak "Bijî PKK" sloganıyla yürüdüler.

32) Aynı günlerde somürgeciler Kerboran'ın Baskıl köyüne operasyon yaptılar. Köylülerle çatışan somürgeciler, 25 köylüyü tutukladılar.

33) 6 Şubat: Sömürgeciler Ömerli'nin Hacıya (Sulakdere) köyüne baskın düzenlediler ve köy evlerine rastgele ateş ettiler.

34) 11 Mart: Mardin'in Savur ilçesinin Tokluca köyünün Mantara mezarasında iki korucu ölümle cezalandırıldı.

35) 13 Mart: Savur'un Girêsira mıntıkasında ARGK gerillaları ile somürgeci güçler arasında büyük bir çarpışma yaşandı. PKK-MK Üyesi ve ARGK komutanlarından Süleyman ARSLAN ve Abdullah AVCI yoldaşların da aralarında bulunduğu 12 ARGK gerillası, düşmana ağır darbeler indirerek kahramanca bir direniş sonucu şehit düştü. Savur direnişi, Kürdistan serîhildanının fitilini ateşledi ve sonraki günlerde Kürdistan halk ayaklanmalarıyla çalkalandı.

36) Cizre, Dargeçit, İdil ve Mardin merkezde 8 yurtsever tutuklandı.

37) 16 Nisan: Derik'ten Aşağıkonak mezarına köy korucularını taşıyan minibüse milisler bomba yerleştirdiler. Bombanın patlaması sonucu 3 çete öldü, 12'si de yaralandı.

38) 23 Nisan: Gerillalar İdil Emniyet Binası'na roketatarlarla saldırı yaptılar. Bina büyük oranda hasar görünürken, çok sayıda polis öldü ve birçoğu yaralandı.

39) 1 Mayıs: Nusaybin Lisesi öğrencileri 1 Mayıs'ta boykot yaptılar. Öğrenciler "Yaşasın 1 Mayıs", "Yasaklara son", "Kahrolsun faşizm" sloganlarını attılar.

40) 5 Mayıs: Gerillalar Kerboran yakınlarına pususu atıldılar. Pusuya 2 araçlık düşman konvoyu düştü ve araçlar imha oldu. Araçların içinde bulunan en az 20 asker öldü.

41) 21 Mayıs: Sömürgeciler Midyat'ın Kersave (Budaklı) köyünde Beşir Algan isimli yurtseveri katlettiler. Bunun üzerine bütün köylüler Midyat'a yürüyerek cinayeti protesto ettiler.

42) 25 Mayıs: Kerboran'da gerillalar düşman birliğini pusuya düşürdüler

ve 1 binbaşı ile 8 asker öldürüldü.

43) Mayıs ayında Gercüş'ün Xîrbê Bênan köyü yoluna mayın döşendi. Mayına çarpan iki askeri araç tümden imha oldu.

44) 4 Haziran: İdil-Kerboran arasındaki Verzik (Bostana) köyünün Birkakale mıntıkasında düşman pususu kurdu. Gerillaların pusuya saldırısı sonucu 1 subay ve 4 asker öldürüldü, 2 özel tim elemanı ve 2 asker de yaralandı. Çatışmada 2 gerilla da şehit düştü.

45) 4 Haziran: Mazıdağı'nın Cezvat (Eroğlu) köyünün Atlıca mıntıkasında gerillalarla çeteler çarpıştı. Çarpışmada 4 çete öldü, 5'i de yaralandı. ARGK gerillalarından Ahmet TURATUTUK (Botan) yoldaş da şehit düştü.

46) 18 Haziran: Gercüş'ün Basaklı köyünde gerillalar toplantı yaptı. Toplantı sonrası, hainlere ait 4 tank ve 1 kamyon yakılarak imha edildi.

47) 14 Temmuz: ARGK gerillaları ile düşman askerleri arasında çıkan çarpışmada gerillalar somürgecilere an az 10 ölü verdirdiler. Kerboran'ın İvan köyü yakınında meydana gelen çarpışmada gerilla komutanlarından Mahmut TANRIKULU (Felat) ve Mehmet ADIR (Çekdar) yoldaşlar şehit düştüler.

48) 14 Temmuz: 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu'nun 8. yıldönümünde gerillalar Kızıltepe merkezinde görkemli eylemler gerçekleştirdiler. Hükümet konağına bomba konuldu. Bombanın patlamasıyla bina hasar gördü. Kır Parkı tesislerine de bomba yerleştirildi, tesisler büyük hasar gördü.

49) Temmuz ayı sonunda Midyat ve Kerboran'da 30 yurtsever tutuklandı.

50) 23-24 Temmuz akşamı gerillalar Ömerli ilçesini işgal edip somürgecilere ait kurumları tahrip ettiler. Ayrıca halka bildiri dağıtıldı ve propaganda yapıldı. Eylemde en az 10 polis ve asker öldürüldü.

51) Ömerli'nin Xîrbê Baban köyünde çarpışma oldu. Çarpışmada düşmana ağır darbeler indirildi. Acze düşen düşman Xîrbê Baban köyünde Mehmet Beytan adlı köylünün evini yaktı.

52) 1 Ağustos: Bir ihbar sonucu somürgeciler Kızıltepe'nin Dehşik

15 Ağustos 1989-15 Ağustos 1990 Orta Eyalet savaş bilançosu

rıldı.

13) 26 Kasım: Genç yakınlarında gerillalar pususu kurdu. Pusuya düşen askeri araç imha edildi.

14) 30 Kasım: Lice'nin Hedik ve Seyrak mezzarlarındaki ajanların evlerine baskın yapıldı. Hedik köyünde ajan Ahmet Dağ evde olmadığından evi roketatarlarla yerle bir edildi. Daha sonra Seyrak mezzarında iki oğluyla ajanlık yapan Ahmet Akdemir'in evine baskın yapıldı. Bu unsurun evi de yıkıldı. Kendisi evde bulunamadı, ancak ajan iki oğlu kurşuna dizilerek cezalandırıldı.

15) 30 Kasım: Gerillalar, Lice ilçe merkezindeki polis binasına roketatarlı saldırı yaptılar. Bina büyük hasar gördü.

16) 16 Şubat 1990: Diyarbakır'ın Batıkarakoç köyünde büyük bir çarpışma oldu. Gerillaların bulunduğu evi kuşatmaya alan düşman evi bombalayarak yıktı. Köylüler kararlıca savaşan gerillalara destek sundular ve düşmana ağır kayıplar verdirildi. Yalnız TC, kayıplarını "1 asker öldü, 2 polis yaralandı" şeklinde açıkladı. Kahramanca savaşan 2 gerilla da şehit düştü.

17) Batman-Beşiri arasında bulunan Şımis köyüne yönelik provokasyon düzenlendi. Şubat ayı sonlarında gece köyü basan 3 kişilik kontra

1988-1990 dönemine ilişkin Mardin Eyaleti Savur cephesi savaş bilançosu

Şanlı 15 Ağustos devrimci direniş atılımının gerçekleşmesinden bu yana ülkemizin her yanında faşist somürgeciliğin katı sansür uygulaması, yalan yanlış haber politikasıyla kamuoyuna yansımalarını engellemeye çalıştığı devrimci intikam eylemlerimiz, Savur bölgesinde de kesintisiz ve sürekli tırmanış gösteren bir tarzda gelişmiştir.

1988-1990 tarihleri arasında kapsayan silahlı direniş döneminde ARGK birliklerinin Savur cephesinde gerçekleştirdikleri eylemler ve sonuçları aşağıdaki gibidir.

Bu dönem içerisinde 5 pususu (Tizyan, Şorşip, Cevzat, Tizyan, Gundikêkelo), 9 baskın, (Zinarê, Qartê, Tizyan, Tavikê, Hetwan, Savur ilçe merkezi, Berniş, Mantara, Kantarê), 4 çatışma olmuştur. Bunlar, Birike, Hundullah, Şute, Derbende'de olmuştur. 2 tane yol kesme (Şivistan ve Tizyan) eylemi gerçekleştirilmiştir. 2 mayınlama (Koferdel ve Derrefê yakınlarında).

Bu çatışmalarda en az 42 asker öldürülmüştür. Bunlardan birisi binbaşı, 2'si yüzbaşı, 2'si astsubay, 1'i asteğmen, 5'i onbaşidir. En az 32 asker de yaralanmıştır. 24 köy korucusu öldürülmüş, 5 tanesi yaralanmış ve 15 tanesi de teslim alınmıştır. 2'si polis ve 2'si sızma olmak üzere 4 ajan cezalandırılmıştır.

Bu olaylarda, **M. Vahaç KILIÇ (Zeki), Sultan ASLAN, Emine BAHADIR, Rıdvan KARDEŞ (Hogır), Mehmet... (Seyda), Sultan BATU (Berivan)** arkadaşlarımız şehit düşmüşlerdir.

Ayrıca bu olayların sonucu olarak düşmandan, -18 G-3 uzun namlulu piyade otomatik tüfek, -1 adet 9 mm çapında Browning marka tabanca, -1 adet 7.65 çapında Map marka tabanca, -1 adet 7.65 çapında Browning marka tabanca, -60 adet G-3 şarjörü, -2400 adet 7.62 çapında G-3 mermisi, -60 adet 9 ve 7.65 mm'lik tabanca mermisi, -5 çocuk, -9 el feneri, -9 tane G-3 yeleği, -2 tane dürbün kamulaştırılmıştır.

Ayrıca 2 tane traktör ve 1 patoz imha edilmiştir. Bu dönemde; Mazıdağı, Savur, Mardin, Çınar, Bismil merkezlerinde sayısız pullama ve pankart asma eylemi gerçekleştirilmiştir.

Öte yandan birçok köy toplantısı gerçekleştirilmiştir.

Devlete ajanlık ve muhbirlik yapan birçok kişiye göç ettirme, para cezası ve Parti otoritesini kabul ettirme cezaları uygulanmıştır.

Mevcut tablo, TC'nin bu dönem boyunca Mardin Eyaleti'nin Savur bölgesinde aldığı darbelerin büyüklüğünü ortaya koymaktadır. Bundan böyle ARGK ordumuz daha güçlü vuracak ve daha büyük sonuçlar alacaktır.

Devrimci selamlarımızı sunarız

ARGK Savur Komutanlığı
5.8.1990

(Ülker) köyünde 4 kişilik gerilla grubunu çembere aldılar. Çarpışmada 4 ARGK savaşçısı şehit düştü.

Şehit düşen savaşçılar Sultan BATU (Berivan), Mehmet... (Seyda) ve Şükrü SINCAR (Remzi) yoldaşlardır. Ayrıca çarpışmaya katılan Abdi adlı yurtsever de şehit düştü. Çarpışmadan sonra düşman, Şe-

xoyê Emikê adlı yurtseverin evini yaktı ve 50 milyon lira parasına el koydu.

53) 15 Ağustos: Nusaybin'in Nevela Şebana mıntıkasında Çale ve Bendika köyleri arasında YSE aracını durduran gerillalar işçilere propaganda yaptıktan sonra aracı yaktılar.

1) 22 Ağustos 1989: Bingöl'ün Adaklı ilçesine bağlı Aktaş köyünde toplantı yapıldı. Toplantı sonrası 4 hain ölümle cezalandırıldı.

2) Ağustos 1989 Diyarbakır ve Mazıdağı'nda yoğun bombalama eylemleri gerçekleştirildi.

3) 28 Ağustos 1989: Elazığ-Bingöl karayolunun Kuruca köyü mevkiinde gerillalar denetim kurdu. Et ve Balık Kurumuna ait 1 TIR'la Maraşlı bir haine ait yolcu otobüsü yakıldı.

4) 1 Eylül 1989: Siirt'in Kurtalan ilçesinin Kayalısu mevkiinde çarpışma oldu. Çarpışmada düşman darbelenirken, 1 gerilla şehit düştü. Düşmana ait bir minibüs de gerillalarca yakıldı.

5) Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Dereköyü yoluna mayın döşendi. Mayına çarpan düşman aracı parçalandı ve içindekiler yaralandı.

6) 1 Ekim 1989: Genç'in Doğanca köyü Eskimezra mevkiinde çarpışma oldu. Çarpışmada düşmana ağır kayıp verdirilirken, gerillalardan Reha Yetkin DÖNÜ (Celal), Şehmus UZUK (Şami) yoldaşlar şehit oldu, 1 gerilla da yaralı olarak esir düştü.

7) 7 Ekim: Bingöl'ün Yamaç bucağının Haz köyü yakınında çarpışma çıktı. Çarpışmada düşmana ağır kayıp verdirildi. Ayrıca Vahdettin KLTAY (Veli), Abdullah BUCUKA

(Necmi) yoldaşlarla birlikte 3 gerilla şehit düştü.

8) 18 Ekim: Genç ilçesinin Yayla bucağının bir köyünde toplantı yapıldı. Toplantı sonrası koruculardan Ramazan Bengir, Kadir Şengir ve Abdulcebbar Özek ölümle cezalandırıldı.

9) 23 Ekim: Genç'in Derele köyünde toplantı yapıldı. Toplantı sonrası çete Ahmet Aran ölümle cezalandırıldı.

Bu eylemden sonra somürgecilerin başlattığı operasyonda çıkan çarpışmada düşmana ağır kayıplar verdirildi.

10) 23 Ekim: Genç ilçesinin Şatos köyü yakınlarında bulunan şantiyeyi gerillalar bastı. Şantiye telsizi gerillalarca kamulaştırıldı.

11) 29 Ekim: Genç'in Büyükçağ köyü korucusu Ahmet Akan ölümle cezalandırıldı. Eylem sonrası somürgeciler gerillaları takibe aldılar. Takip, Lice'nin Kurt Dağı'na kadar devam etti. Burada gerilla pususuna düşen düşman pususu mevzilerini bombaladı. Buna rağmen çok kayıp verdi. Ama sadece 3 polisin öldüğünü açıkladı. Çarpışmada 3 gerilla da şehit düştü.

12) 9 Kasım: Lice'nin Bekirhan köyünde ajanlık yapan Kamil Doğan ile birlikte 4 unsur ölümle cezalandırıldı.

grubu, evlere rastgele ateş etti.

18) 25 Şubat: Lice'ye bağlı Dablo mezzarası civarında operasyon yapan somürgecilerle gerillalar çarpıştı. Düşman kaybını 1 ölü olarak açıklarken, 1 gerilla da şehit düştü.

19) 22 Mart: Nusaybin ve Cizre serîhildanı ile dayanışma amacıyla ARGK gerillaları Elazığ-Kovancılar'da somürgecilerin Kürdistan'daki somürü mekanizmasının birer aleti olan 9 mühendisi ölümle cezalandırıldılar. Eylem aynı zamanda Nusaybin ve Cizre'de katledilen insanların intikamını almayı amaçlıyordu ve amacına ulaşarak geniş yankı uyandırdı.

20) 23 Mart: Diyarbakır-Bismil'de yük dolu 3 vagon yakıldı.

21) 24 Mart: Lice'nin Çeper, Tuzluca ve Kıralan köylerinin ilkokulları yakılarak imha edildi.

22) 25 Mart: Gerillalar Elazığ-Bingöl karayoluna denetim kurdular, kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Eylemde GAMEDA şirketine ait gazete dağıtım aracı, 1 otobüs ve 1 kamyon yakılarak imha edildi.

23) 26 Mart: Lice'nin Zümrüt ve buna bağlı Kocik mezzarasının ilkokullarına benzin dökülerek yakıldı.

24) Nisan ayında Maden karakoluna gerillalar saldırı düzenlediler.

25) 1 Nisan: Gerillalar Diyarba-

kır-Çınar karayoluna pususu kurdular. Pusuya düşen bir cemse imha edildi ve içinde bulunan 13 somürgeci asker öldürüldü.

26) 1 Nisan: DYP milletvekili A Rıza Septioğlu'nun Elazığ-Bingöl karayolunda bulunan benzin istasyonuna baskın yapıldı. İstasyonda bulunan 3 kalaşnikofa gerillalar el koydu.

27) 3 Nisan: Genç ilçesinin Selvi bucağı yoluna mayın döşendi. Mayına çarpan Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü'nün aracı parçalandı.

28) 13 Nisan: Genç'in Doğanlı köyü yakınlarında çıkan çarpışmada gerillalar, somürgecilere ağır kayıplar verdirdiler.

29) Nisan ayında Elazığ'ın Arıcak ilçesinin Bukardı köyü ve Yenimahalle mezzarasında ajanlık yapan 5 öğretmen ölümle cezalandırıldı, 2'si de yaralandı.

30) 30 Nisan: Gerillalarla özel tim Lice bölgesinde çarpıştı. Çarpışmada 6 özel tim elemanı öldürüldü.

31) 1 Mayıs: Bingöl'ün Çılkani (Yeniköy) köyü ilkokuluna 1 Mayıs günü ulusal bayrağımız asıldı. Bunun üzerine somürgeciler 19 yurtseveri gözaltına aldılar.

32) 3 Mayıs: Genç'in Suveren istasyonu yakınında gerillalar, 1 yük trenini durdurup yaktılar.

33) 4 Mayıs: Diyarbakır-Kulp'un Kalesor köyünün korucularına baskın yapıldı ve bütün korucular silahsızlandırıldılar.

34) 13 Mayıs: Kurtalan'ın Seribe köyüne bağlı Helere mezrasına giden 3 kişilik gerilla grubu ile sömürgeciler arasında çarpışma oldu. Gerillalar 4 özel tim elemanı ile 6 askeri öldürdüler ve kendileri de şehit düştüler. Şehit düşen gerillalar; Ali AGAL, Halil BALTA ve Kendal

yoldaşlardır.

35) 3 Haziran: Gerillalar, Lice'nin Yolçatı köyünde Hasan Beyaz ve Rahime Beyaz adlı ajanları ölümle cezalandırdılar.

36) 5 Haziran: Sömürgeciler arabasıyla giden Yusuf Duman adındaki köylüyü kurşunlayıp ağır yaraladılar.

37) 25 Haziran: Gerillalar, Genç'in Selvi bucağına bağlı Gerçekli köyü korucularına yönelik eylem yaptılar. Eylemde, 3 korucu ölümle ceza-

landırıldı ve bunlara ait 4 ev yakıldı.

38) 7 Temmuz: Genç'in Yeniyaşı köyü yakınına gerillalar pusu attı. Pusuya kaymakamın da içinde bulunduğu iki araç düştü. Her iki araç da tamamen tahrip oldu.

Pusuda veteriner Mahmut Türel, asker Dursun Sertan öldü. Şoför Ahmet İltaş, koruma polisi Kenan Vedat, Halk Eğitimi Merkezi Başkanı Katip Artuk, ilçe müftü yardımcısı Bahattin Haydaroğlu ve ilçe ziraat

teknisyeni Mustafa Metin yaralandı.

39) 11 Temmuz: Gerillalar, Lice'nin Zoxrim (Araklı) köyünün eski muhtarı ajan M. Fahri Acar ve işbirlikçi oğlu Faik Acar'ı ölümle cezalandırdılar.

40) Temmuz ayında Diyarbakır'ın Silvan ilçesinin Payî (Taşkaya) köyündeki çarpışmada 2 polis öldürüldü, 5'i de yaralandı.

41) 16 Temmuz: Elazığ'ın Arıcak ilçesinin Çevreli köyü yakınlarında çarpışma oldu. Düşmana ağır kayıp-

lar verildi. Çarpışmada, sömürgeciler gerçekleri gizleyerek sadece "1 jandarma uzman çavuş öldü" diye kayıplarını açıkladılar.

42) 2 Ağustos: Silvan'ın Marc (Suluyazı) köyü korucularına baskın yapıldı. Köydeki 10 kadar korucudan 9'unun silahlarına el konuldu. Daha sonra gerillalar köylülerle toplantı yaptılar.

43) 11 Ağustos: Elazığ'ın Arıcak ilçesi Çavuşdere köyünde toplantı yapıldı.

15 Ağustos 1989-15 Ağustos 1990 Serhed Eyaleti savaş bilançosu

1) 24 Ağustos 1989: Iğdır yakınında Simso Tübek isimli ajanın zomuna baskın düzenlendi. Ajanın eşyaları ve düşman ordusuna ait içi eşya dolu çadır yakılarak imha edildi.

Eylem sonrası düşmanın yaptığı operasyonda çıkan çarpışmada, düşmana 20 ölü ve yaralı verildi.

2) Kars'ın Aralık ilçesinin İslam köyü yakınına pusu kuran gerillalar 1 assubay ve 2 eri yaraladılar.

3) 7 Eylül 1989: Kars'ın Aralık ilçesinin Kaper ve Hıdırlı köyleri arasına gerillalar pusu kurdu. Pusuya düşen 6 kişilik askeri jeep içindekilerle birlikte imha edildi.

Eylemden sonra düşman operasyon başlattı. Çıkan çarpışmada 15 asker öldürüldü.

4) 7 Ekim 1989: Gerillalar, Doğubeyazıt'ın Demirkapı köyünde ajanlık yapan Baran Basut'u ölümle cezalandırdıktan sonra ilkokulu ateşe verip yaktdılar.

5) 16 Kasım 1989: Sömürgeciler, Kars ve çevresinde yaptıkları operasyonlarda 19 yurtsever tutukladılar.

6) 21 Mart 1990: ARGK gerillaları Doğubeyazıt ilçesinin İnek köyünde köylülerle bir toplantı yaptılar. Newroz'un anlam ve önemini açıklayarak köylüleri mücadeleye safılarına yer almaya çağırdılar. Toplantı ardından köylülerle birlikte asimilasyon yuvası köy ilkokulunu yaktdılar. Köy öğretmeni halka karşı hiçbir suç işlemeyeceği için gerillalar öğretmene karşı herhangi bir tavır geliştirmediler. Sömürgeciler bu nedenden dolayı öğretmene günlerce işkence yaptılar.

7) 22 Mart: Doğubeyazıt'ın Güngören köyü ilkokulu benzin dökülerek yakıldı.

8) 30 Mart: Doğubeyazıt'ın Nêço köyünde köylülerle bir toplantı yapıldı. Toplantıdan sonra 11 genç ARGK saflarına katıldı.

9) 1 Nisan: Ağrı Dağı'nın Halaç mntıkasında düşman pususuna düşen ARGK gerillaları üstün bir savaş gücüyle düşman pususunu boşa çıkardılar ve 3 askeri öldürdüler. Alana yabancı olduğu için gruptan kopan bir savaşçı ertesi gün düşmana esir düştü.

10) 6 Nisan: Kars'ın Aralık ilçesi yakınlarındaki Beştas mntıkasında çarpışma oldu. Çarpışmada düşmana onlarca ölü ve yaralı verildi.

11) 23 Nisan: Iğdır'ın Kafır köyü yakınlarında gerillalarla düşman güçleri arasında çatışma oldu. Çatışmada düşmana ağır kayıplar verilirken değerli ARGK komutanlarından Feyyat KARA (İhsan) yoldaş da yaralandı. Feyyat yoldaş düşmanın eline sağ geçmemek için elbombasıyla kendi kendisini imha etti. Aynı çatışmada 1 ARGK gerillası da yaralandı. Çatışmadan sonra sömürgeciler Iğdır-Aralık alanında çok sayıda yurtsever tutukladılar.

12) 25 Nisan: Ağrı Dağı'nda meydana gelen çarpışmada gerillalar, düşmana ağır kayıplar verdirdiler.

13) 4 Mayıs: Kağızman'ın Tut köyünde günboyu devam eden bir çarpışmada 20 düşman subayı ve kontrası gerillalarca öldürüldü. Bu çarpışmada değerli ARGK gerillaları Yaşar Hoca (Ahmet TOSUN), Dilşad (Ahmet ERTAŞ), Rubar (Mehmet TREN), Ferhan (Ferhat AKSU), Sefkan (Serhat DEMİRTÜRK) ve Serdar (Enver GÜNGÖR) yoldaşlar kahramanca bir direnişle şehit düştüler.

Bu direniş ardından Kağızman

halkı gösteri ve yürüyüşler yaparak sömürgeci yapı ve kurumların üzerine yürüdü, birçok binayı yaktd. Sömürgeciler gelişmeleri kamuoyundan gizlemek için 2 gün sokağa çıkma yasağı ilan ettiler. Kars şehir merkezinde de bir intikam eylemi gerçekleştirilen gerillalar bir polisi ölümle cezalandırdılar.

14) 8 Mayıs: Iğdır'ın Gevri köyünde konumlanan düşman birliğine baskın düzenlendi, çok sayıda asker öldürüldü. Gerillalar geri çekilirken yola mayın döşediler. Ertesi gün operasyona çıkan sömürgeci birlikten çok sayıda asker mayınların patlaması sonucu öldü veya yaralandı. Gerillalar ayrıca, bir işbirlikçi çeteye ait 50 koyunu da öldürerek maddi zarar verdirdiler.

15) 15 Mayıs: Iğdır'ın Karahacılı köyünde çetecilik yapan ve ordu birlikleriyle operasyonlara katılan Ramiz adlı işbirlikçinin 40 koyunu gerillalarca imha edildi. Böylece para karşılığı halkımıza karşı suç işleyen işbirlikçilere iyi bir gözdağı verilmiş oldu. Eylem çeteler üzerinde büyük etki yarattı ve onları paniğe boğdu.

16) 20 Mayıs: Doğubeyazıt'ın Tavla Husye köyü yakınında büyük bir muharebe oldu. Gerillanın etkin

vuruşu sonucu 48 düşman askeri öldü, 50'si de yaralandı. Çarpışmada Ekrem KAYALAR (Sait), Ferhan (Bilal) ve Ahmet AYDIN yoldaşlar da şehit düştü.

17) 30 Mayıs: Gerillalar Göle-Şenkaya yolunu trafiğe kapatarak 80 aracı durdurdular ve biriken 200'ü aşkın kitleye propaganda yaptılar. Halktan bağış topladılar. Orman işletmesine ait bir kamyondaki keşeteler ile çimento işletmelerine ait çimento yüklü 2 kamyonu yaktdılar. Bu eylemle kurtuluş ordumuzun otoritesi gösterildiği gibi sömürgecilere milyonlarca liralık zarar verildi.

18) 4 Haziran: Şenkaya'nın Kursina köyü yakınlarında yol kesen gerillalar Orman İşletmesi mühendisi Şakir Güler'i makam arabası ile tutukladılar. Mühendisin yanındaki bir memurun devlete ait tabancası kamulaştırıldı. Ardından Kursina köyündeki Orman İşletmesi'ne baskın düzenlendi, buradaki iki memurun daha tabancaları kamulaştırıldı. 2 odun deposu ile makam arabası yakıldı. Mühendis ve memurlar ise serbest bırakıldı. Eylem ardından sömürgeciler mühendis ile memurları tutuklayarak günlerce işkenceden geçirdiler.

19) 4 Haziran: Doğubeyazıt'ın Çiftlik köyünde toplantı yapıldı. Daha sonra muhtara ait telsiz ve telefona el kondu. Çetelerden Mehmet Öztürk'ün G-1 silahı ve 5 dolu şarjör kamulaştırıldı. Köye girmek isteyen düşman gücü pusuya düşürüldü ve kayıp verdirilerek geri püskürtüldü. En son ilkokul ateşe verilerek yakıldı.

20) 12 Haziran: Doğubeyazıt'ın Şexmirzo köyü yoluna pusu kuran düşman güçleri ARGK gerillalarının baskınına uğradı, eylemde 11 kişilik düşman gücü tümünden imha edildi.

21) 13 Haziran: Doğubeyazıt'ın Şile mntıkasındaki düşman karakolunun yoluna gerillalar tarafından mayın döşendi. Mayına çarpan bir reo paramparça olurken, 1'i assubay olmak üzere çok sayıda asker öldü. Düşman eylemi kamuoyundan gizledi.

22) 13 Haziran: Göle'nin Tole-sanköyü yakınlarındaki stratejik noktaya konumlanmaya çalışan

düşman askerleri, gerillaların döşediği mayının patlaması sonucu çok sayıda ölü ve yaralı verdiler.

23) 16 Haziran: Şenkaya'nın Bağveren köyünde ajan-işbirlikçi muhtar Sinan Sinanoğlu ile suç ortağı karısı ve Topçu isimli ajan ölümle cezalandırıldılar.

24) 19 Haziran: Doğubeyazıt'ın Örtülü mezrasında işbirlikçilik yapan ve kızını bir astsubay'a veren Hüseyin Kadir isimli şahısla kızı birlikte cezalandırıldılar.

25) 21 Haziran: Doğubeyazıt'ın Duma köyüne baskın yapıldı. Çete Kemal Bozboğa'ya ait telsiz ve dolu 4 şarjöre el konuldu. Köyün ilkokulunu da ateşe veren gerillalar bir kamyonla birlikte eylem yerinden uzaklaştılar.

26) 21 Haziran: Tendürek Dağları'nın Diyadin-Tutekköyü kırsalında düşmanın operasyon birliği pusuya düşürüldü ve 1'i yüzbaşı olmak üzere 13 asker öldürüldü.

27) Haziran ayı ortalarında gerillalar Kars-Göle karayoluna barikat kurdular. TC'ye ait yüklü 4 TIR yakılarak imha edildi.

28) 23 Haziran: Doğubeyazıt'ın Yığınca köyünde toplantı yapıldı. Toplantı ardından ilkokul yakıldı.

29) 1 Temmuz: Ağrı-Çaldıran'ın Şerehan köyü yakınında düşman pusuya düşürüldü. Çarpışmada 1 assubay ve 8 er öldürüldü ve malzemelerine gerillalar el koydular.

30) 2 Temmuz: Bir hainin düşmana sığınması sonucu gerillaları gafil avlayarak darbelemek isteyen sömürgeci güçler yaptıkları operasyonda gerillanın üstün manevra ve savaşma kabiliyeti karşısında ağır darbe aldılar. Tendürekler'de çıkan çarpışmada gerillalar 15'in üzerinde düşman askerini öldürdüler.

31) 5 Ağustos: ARGK gerillaları Muradiye şehir merkezine baskın düzenlediler. Eylemde, Emniyet Müdürlüğü, kontraların konumlandığı lojmanlar ve kaymakamlık binası roketatarlar ve otomatik silahlarla tarandı. Asimilasyon yuvası bir ilkokul yakıldı. Eylem alanda büyük etki yarattı.

15 Ağustos 1989-15 Ağustos 1990 Güneybatı Eyaleti savaş bilançosu

1) 31 Ağustos 1989: Elbistan'ın Gürsel ve Alçıçek köylerindeki iki hainin bulunduğu evlere baskın düzenlendi. Baskınlarda hainlerden Ali Kozludere ve Ahmet Erik ölümle cezalandırıldılar.

2) Urfa'nın Halfeti ilçesinin Karamazra köyündeki M. Ali Seçilmiş ve kardeşi Ahmet Seçilmiş ölümle cezalandırıldılar.

3) Urfa-Viranşehir'in Çamurlu köyünde ihbarcılık yapan Sinan Kaynak ölümle cezalandırıldı.

4) 10 Ekim 1989: Elbistan'da 14 yurtsever tutuklandı.

5) 16 Ekim: Pazarcık'ın Engizek mntıkasına döşenen mayına çarpan 2 cemse tümünden imha oldu ve içindeki askerler öldü.

6) 17 Ekim: Narlı yakınlarında gerillalar yük trenine sabotaj düzenlediler.

7) 30 Ekim: Şehir gerillaları Urfa THY Bürosu'nu ateşe verip yaktdılar.

8) 1 Kasım: Narlı'da ajanlık yapan Abdullah Ericek ölümle cezalandırıldı.

9) 11 Kasım: Antep'in Kilis kazasında sınırda bulunan Arpasekmek karakol mntıkasında çarpışma çıktı.

Çarpışmada 1 gerilla şehit düştü, 1'i de ağır yaralı olarak esir düştü.

10) 13 Kasım: Sömürgeciler, Urfa'nın Suroç ilçesinde Ali AY yoldaşı kurşuna dizerek katlettiler.

11) Urfa'nın Viranşehir ilçesine bağlı Baştuğ mezrasındaki işbirlikçi Ahmet Ekinci'nin evine ikaz eteşi açıldı.

12) 15 Kasım: Narlı ilçe merkezinde yaygın olarak PKK, ERNK ve ARGK pullamaları yapıldı.

13) 8 Şubat 1990: Pazarcık'ın Tilki Kertan köyünden kelle avcısı Vakkas ölümle cezalandırıldı.

14) Urfa'nın Halfeti ilçesi yakınlarında gerillalar düşmanla çarpıştı. 6 özel tim elemanı öldürüldü.

15) 12 Mart: Pazarcık'ın Ceritler-Abbasiye mntıkasında Bozolê Dağı'nda ihbar sonucu bir grubumuz çembere alındı. Çıkan çarpışmada Rüstem, Hamza, Yusuf ve Erdal yoldaşlar şehit düştüler. Düşman ise 8 ölü ve bir o kadar da yaralı verdi.

16) 4 Nisan: 12 Mart'ta 4 yoldaşımızı ihbar edip şehit düşmelerine neden olan Mehmet Sırımsı'nın evine baskın yapıldı. Hainin eşi ölüirken, 9 kişi yaralandı.

17) 6 Nisan: Pazarcık'ın Cennetpınar köyü öğretmeni ajan Hanifi Çakkalioğlu ölümle cezalandırıldı.

18) 8 Nisan: İslahiye de düşman pususu sonucu gruptan kopan Selim yoldaş, düşmanla girdiği çarpışmada şehit düştü.

19) 13 Nisan: Halfeti ilçesinin Çıkan köyü korucusu Hasan Bozkuş ölümle cezalandırıldı.

20) 15 Nisan: Elbistan Şeker Fabrikasına yönelik baskın-sabotaj eylemi gerçekleştirildi. Fabrika büyük hasar gördü.

21) Antep'in Araban ilçesinin kırsal

kesiminde 8 yurtsever tutuklandı.

22) 1 Mayıs: 1 Mayıs günü Urfa Kalesi'ne ulusal bayrağımız asıldı.

23) 15 Mayıs: Gerillalar Ceylanpınar'da sömürgecilere yönelik yaptıkları saldırıda 1 teğmen, 2 polisi ve 1 askeri öldürdüler.

24) Mayıs ayı içinde Ceylanpınar'ın kırsal kesiminde meydana gelen çarpışmada çok sayıda özel tim elemanı öldürüldü, 4'ü de yaralandı. Çarpışmada 2 gerilla şehit düştü.

25) 21 Mayıs: İkinci kez Elbistan Şeker Fabrikası'na yönelik baskın-sabotaj eylemi yapıldı. Fabrika büyük

hasar görürken, 5 güvenlik görevlisi de yaralandı.

26) 5 Haziran: Kelle avcısı Aliyê Bani (Ali Aksoy) Pazarcık'ın Tekeli köyü yakınında ölümle cezalandırıldı.

27) 8 Haziran: Araban'ın Gümüşpınar köyü muhtarı ajan Fevzi Özkan ölümle cezalandırıldı.

28) 10 Haziran: Araban'ın Karaviz köyü imamı ajan Ahmet Kabiloğlu ölümle cezalandırıldı.

29) 19 Haziran: Adıyaman-Besni'de anabirlikten görevli olarak ayrılan Hamit EMEK (Hacı Musa) ve Ali ÇİFTÇİ (Metin) yoldaşlar ihbar sonucu düşmanın pususuna düşerek

şehit oldular.

30) 21 Haziran: Malatya-Pötürge'nin İnekderesi mevkiinde ihbar sonucu gerillalar düşman pususuna düştüler. Çıkan çarpışmada çok sayıda düşman askeri öldü. Fakat düşman sadece 1 jandarmanın öldüğünü 1 çetenin de yaralandığını açıkladı.

Çarpışmada 4 ARGK komutanı ve savaşıcısı da şehit düştü. Şehit düşen gerillalar Mehmet ÖNER (Arif), Mehmet BALÇIN (Battal), Mehmet Ali DAĞDEVİREN (Hüseyin) ve Firaz yoldaşlardır.

31) 27 Haziran: Malatya-Yeşil-

yurt'un Kırlangıç köyü muhtarı hain Ali Duman ölümle cezalandırıldı. Cezalandırılan unsur 21 Haziran'da Pötürge'nin İnekderesi mevkiinde 4 gerillanın katledilmesinden sorumluydu.

32) Pazarcık-Gölbaşı arasındaki Haydarlı istasyonu yakınlığında bir yük treni gerillalarca yakılarak imha edildi. Tren makinisti de ölümle cezalandırıldı.

33) 18 Temmuz: Halfeti'nin Ömerli köyü muhtarı hain Bozan Bindal ölümle cezalandırıldı.

34) 27 Temmuz: Adıyaman-Besni'nin Karalar köyünde toplantı yapıldı. Ardında gerillalar 4 korucu-

cunun silahına el koydular. Yine askerlik yasası gereği 3 genç ARGK saflarına alındı.

35) Ağustos ayı ortalarında Nurhak ilçesindeki düşman karakoluna baskın düzenleyen ARGK gerillaları 8 düşman askerini ölümle cezalandırdılar.

36) 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yılına girişini kutlamak amacıyla gerillalar 16 Ağustos'ta Nurhak ilçesine baskın düzenlediler. İlçeyi bir süre denetimleri altına alan gerillalar, sözlü ve yazılı propaganda yaptılar, düşman mevzilerine saldırı eylemleri gerçekleştirdiler. Eylem halkta büyük coşku yarattı.

15 Ağustos 1989-15 Ağustos 1990 Dersim Eyaleti savaş bilançosu

1) 29 Ekim 1989: Dersim'in Ovacık ilçesi yöresinde Zabit Tüzüktekin, Mustafa Tüzüktekin ve Cuma Gezer adlı 3 ajan ölümle cezalandırıldı.

2) 24 Ekim-9 Kasım tarihleri arasında sömürgecilerin Ovacık ve çevresinde yaptıkları operasyonlarda 28 yurtsever gözaltına alındı.

3) 11 Kasım: Dersim'in Atlantı köyünde gerillalar 1 ajanı ölümle cezalandırdılar.

4) 14 Kasım: Gerillalar, Karakoçan'da işbirlikçi Cemil Çerçi'yi ölümle cezalandırdılar.

5) Mart 1990 başında Dersim'de

bir çarpışma oldu. Çarpışmada gerillalar 4 askeri öldürdüler, çoğunu da yaraladılar.

6) 10 Nisan 1990: Palu'nun Akdağ mevkiinde gerillanın pususuna düşman askeri düştü. Çarpışmada düşmana ağır darbe vuruldu.

7) 12 Nisan: Erzincan-Ovacık arasında bulunan Axfanos mağarasında gerillaların konumlandığı ihbarını alan sömürgeciler, mağarayı kuşattılar. Çıkan çarpışmada 1 üsteğmen ve 1 er ölüren, çok sayıda düşman askeri de yaralandı. Çarpışmada 2 gerilla şehit düştü.

8) 20 Nisan. Nazimiye merkezindeki özel tim binasına roketli saldırı yapıldı. Saldırıda 4 özel tim elemanı öldü, 20'si de yaralandı.

Yine Nisan ayı sonlarında Nazimiye'de 1 helikopter düşürüldü. Helikopterdekilerin tümü öldü.

9) 10 Mayıs: Gerillalar Elazığ-Tatvan demiryolunu iki ayrı noktada kestiler. Kale ve Suveren-Beyen istasyonları arasında durdurulan 2 yük treni yakıldı ve maddi kayıp büyük olurken, 4 görevli de cezalandırıldı.

10) 20 Mayıs: Palu'nun kırsal kesiminde gerillaların düşmana karşı gerçekleştirdiği eylemde 6 özel tim

elemanı öldürüldü.

11) Mayıs ayı içinde Karakoçan bölgesinde meydana gelen çarpışmada 4 özel tim elemanı öldürüldü.

12) 20-22 Mayıs tarihleri arasında Muş ve Sason arasındaki bölgede en az 5 çete ölümle cezalandırıldı.

13) 3 Haziran: Dersim-Ovacık yakınlığında çarpışma oldu. Gerillalar düşmana ağır darbe vurdular.

14) 24 Haziran: Dersim'in Hozat komando taburuna ARGK gerillaları saldırı düzenlediler. Saldırıda bina ağır hasar gördü.

15) 1 Temmuz: Koçmezza yakınlardaki Yücel Dağı'nda çar-

pışma oldu. Çarpışmada 1 asker öldü, 3'ü de yaralandı.

16) 17 Temmuz. Gerillalar Kozluca'daki askeri karakola saldırdılar. Saldırıda düşmana önemli kayıplar verildi.

17) 23 Temmuz: Muş-Varto'nun Teknedüzü köyünde gerillalar toplantı yaptılar. Toplantı sonrası 7 korucunun silahı kamulaştırıldı.

18) 3 Ağustos: Muş'un Varto ilçesine bağlı Çaylar bucağında 4 köy korucusu silahsızlandırıldı.

19) 11 Ağustos: Dersim'in Yeşilkaya köyü yakınlardında çarpışma oldu. Düşman kayıplarını gizledi.

1990 yılı serîhildan bilançosu

1990 Newroz'u ile ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni bir sürece girişi müjdelendi. Bu süreçte sivil itaatsizlik yaygınlaşıp giderek halk ayaklanması düzeyine ulaşıldı. Halkımız serîhildanı başlatarak ulusal ve toplumsal başkaldırı dönemini açtı. Halkımızda gizli kalan sömürgecilik karşıtı bütün eğilimler ortak bir noktaya doğru yönelerek serîhildanla taçlandı. Bununla kurtuluş savaşımızın kitlesel tabanı bütün yönleriyle açığa çıkıp eyleme kalktı. Bu gelişmeler karşısında iyice çaresizleşen TC, en üst düzeyde toplantılar yaparak yayınladığı kararnamelerle özel savaşı tırmandırdı. Fakat bütün bunlara karşın halkın isyanını bastırmak bir yana itaatsizlik ve başkaldırı çeşitli eylem biçimleriyle her gün yeni mevziler kazanarak yükseliyor.

15 Mart'ta Nusaybin'de başlayan ve süreç içinde yayılarak gelişimini devam ettiren serîhildanın bilançosu kısaca şöyle:

13 Mart'ta Savur direnişçilerinin ateşlediği isyan fitili 14 Mart günü Nusaybin'de isyan havasına dönüştü. YXK (Devrimci Yurtsever Gençlik Birliği)'nin çağrısına uyan halk, Savur şehidimiz **Kamuran DÜNDAR** yoldaşın cenaze töreni için hazırlıklara başladı.

15 Mart: Nusaybin'in bütün esnafı kepenk kapattı. Öğrenciler okulları boykot etti. **Kamuran DÜNDAR** yoldaşın cenaze törenine 10.000'in üzerinde yurtsever katıldı. Cenaze töreninden dönen halk şehir merkezine yöneldi. Yürüyüş kortejini gören bütün kitleler katılarak sayı bir anda onbinleri buldu. Düşman kitle üzerine ateş etti, çok sayıda yurtsever yaralandı. Özel tim, 16 yaşındaki **Şemsettin ÇİFTÇİ**'yi ve küçük bir kız çocuğunu katletti. 700'ün üzerinde yurtsever gözaltına alındı. Düşman saldırılarına karşın, halk ayaklanmayı sürdürdü.

Aynı gün Nusaybin halk ayaklanmasıyla dayanışmak amacıyla Cizre, Silopi, Idil, Midyat ve diğer bazı ilçelerde eylemler yapıldı. Ayrıca Diyarbakır-Dicle, Elazığ-Fırat,

Ege, Çukurova, Malatya-İnönü üniversiteleri ile Ankara ve İstanbul'daki yüksek okullarda dayanışma eylemleri yapıldı ve yüzlerce öğrenci gözaltına alındı.

17 Mart: Nusaybin'de kepenk kapatma eylemi devam etti. Diyarbakır E Tipi, Antep Özel Tip ve Ceyhan Özel Tip cezaevlerinde savaş esirleri süreli açık grevine başladılar. Yine 18 Mart'ta da Nusaybin'de kepenk kapatma eylemi sürdü.

19-20 Mart: Cizre halkı direnişe geçti ve esnaf kepenk indirdi. Halk 7'den 70'e sokaklara dökülerek, "**Kahrolsun faşizm**", "**Yaşasın Kürdistan**", "**Bijî PKK**" sloganlarıyla yürüdü. Düşman saldırısı sonucu çok sayıda yurtsever yaralandı. Ayrıca düşmanın açtığı ateş sonucu **Salih ELÇİOĞLU**, **Mehmet YILMAZ**, **Yusuf ŞAHİN**, **Emin GÜN** ve 12 yaşındaki **Abidin TUNCER** şehit düştü. 350 dolayında yurtsever gözaltına alındı.

Halk Atatürk heykellerini parçaladı, sömürgeci kurumları ateşe verdi ve göndere ulusal bayrağımız çekildi.

Aynı gün Silopi ve Idil'de de esnaf kepenk indirdi.

21 Mart: Cizre'de sokağa çıkma yasağına rağmen Cizre'nin bütün tepelerinde Newroz ateşi yakıldı. Silopi ve Idil'den sonra Midyat esnafı da kepenk kapattı. Ayrıca öğrenciler okulları boykot ettiler.

Diyarbakır, Erzurum, İstanbul, Ankara, Eskişehir ve diğer illerdeki yüksekokullarda Newroz kutlamaları yapıldı ve Kürdistan halk ayaklanmasıyla dayanışma eylemleri gerçekleştirildi.

Yine 21 Mart günü Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi 3. sınıf öğrencisi yiğit Kürt kızı **Zekiye ALKAN** halk ayaklanmasını desteklemek ve Newroz'u kutlamak amacıyla Diyarbakır-Mardinkapı'da pankart açarak kendini yaktı ve şehit düştü.

22 Mart: Kepenk kapatma eylemine Kızıltepe ve Derik esnafı da katıldı. TC zor kullanarak işyerlerini açtırmaya çalıştı. Fakat halk kararlı direnişiyle bunu boşa çıkardı.

23 Mart: Bütün ilçelerdeki kepenk kapatma eylemi ve öğrencilerin boykot eylemi devam etti.

Cizre'de Cuma namazından çıkan halk yürüyüşe geçti, şehitlerin mezarlarını ziyaret ederek saygı duruşunda bulundu. Kısa sürede 10 bini aşan kitleye, düşman cesaret edip saldıramadı. Yine aynı gün Kızıltepe'de yaşları 8 ile 12 arasında olan yüzlerce çocuk protesto gösterisi yaptı.

Cizre'de panzerin altında kalarak ezilen **Abidin TUNCER** adlı çocuk Diyarbakır Tıp Fakültesi Hastanesi'nde şehit düştü. 5000'ü aşkın tıp öğrencisi **Abidin TUNCER**'in ölümünü morgun önünde protesto etti.

24 Mart: Cizre'de TC'nin bütün saldırılarına rağmen kepenk kapatma eylemi sürdü.

25 Mart: Cilospor-Bingölspor arasında oynanan futbol maçından çıkan seyirciler, "**Bijî Kurdistan**" sloganı atarak Çukurca'da yürüyüş yaptılar.

26 Mart: Diyarbakır Dicle

Üniversitesi'nde okuyan 5 bin öğrenci halk ayaklanmasıyla dayanışmak amacıyla boykot yaptı

27 Mart: Cizre esnafı ERNK'nin çağrısına uyarak kepenkleri açtı.

28 Mart: Mahsum KORKMAZ yoldaşı, şahadetinin yıldönümünde anmak ve halk ayaklanmasıyla dayanışmak amacıyla Silvan esnafı 1 gün kepenk kapattı.

30 Mart: Diyarbakır esnafı da kepenk kapatma eylemiyle dayanışma gösterdi. Kepenk kapatan bir kısım esnafın eylemi yarım gün sürdü.

3 Nisan: Batman halkı eyleme geçti. İşçiler grev yaptı, şoförler taktı kapattı, esnaf kepenk indirdi. Sömürgeciler, 2000 işyerinin kapı ve vitrinlerini kırdılar. Ancak düşmanın bu saldırısına rağmen 15 bin esnaf, TPAO'nun 5 bin işçisi ve bir o kadar da tarım ve inşaat işçisi greve gidecek eylemi başarıyla tamamladı.

4 Nisan: Lice esnafı da kepenk kapatarak ayaklanmaya katıldı. İlçenin çeşitli şehirlerinde kitlesel gösteriler oldu. Bu gösterilere düşman güçleri saldırdı. Çok sayıda kişi yaralanırken, 20 kişi de gözaltına alındı.

Aynı gün, Diyarbakır'ın Çınar ilçesinde kitlesel gösteri oldu ve halkla sömürgeciler çatıştı.

6 Nisan: Düşmanın zor ve tehditlerine rağmen Siirt'in Kozluk ilçesinde de esnaf kepenk indirdi.

7 Nisan: Diyarbakır'ın Hani ilçesi esnafı günboyu kepenkleri kapalı tuttu.

11 Nisan: Uludere esnafı, sömürgeci uygulamaları, Beytüşşebap katliamını protesto etmek ve gerillalarla dayanışmak amacıyla kepenk indirdi.

14 Nisan: Dersim esnafı da kepenk kapatarak halk ayaklanmasına katıldı. Yine 18 Nisan'da Dersim'in Nazimiye ilçesi esnafı kepenk kapattı.

Ayrıca Avrupa başta olmak üzere dünyanın dört bir yanına savrulmuş binlerce Kürdistanlı halk ayaklanmasıyla dayanışma eylemleri gerçekleştirdi.

31 Mayıs: Çoğunluğu çocuk ve kadınlardan oluşan bir grup Kerboran'da oturma eylemi yaptı. Eyleme özel tim saldırdı, 23'ü bayan olmak üzere 26 kişi gözaltına alındı. Bunun üzerine bütün halk tugaya yürüdü. Esnaf 3 gün kepenk kapattı.

Gözaltına alınan 26 yurtseverden 15'i Mardin Cumhuriyet Savcılığıınca serbest bırakılırken 11 yurtsever tutuklandı.

15 Ağustos: 15 Ağustos Atılımı'nın 7. yılına girişini kutlamak ve sömürgeciliği protesto etmek için Ağrı-Doğubeyazıt ve Kars-Göle esnafı kepenk kapattı. Düşmanın zorla dükkanları açma girişimleri halkın direnişi sonucu boşa çıkarıldı ve eylem başarıyla tamamlandı.

Yine, 16 Ağustos'ta Kars'ın Diyadin bölgesinin Tendürek dağlarında çıkan çarpışmada en az 15 düşman askeri ve 1 korucu öldürüldü. 3 ARGK gerillası da kahramanca savaşarak şehit düştü. Bu çarpışmada şehit düşen **Nurettin TURAN (Doktor Agit)**'in cenazesi Doğubeyazıt'da kaldırılırken, 10.000'in üzerinde kitle katılarak yürüyüş yaptı.

Öte yandan Diyarbakır'da 15 Ağustos günü 3.000 kişi sömürgeciliği ve savaş hazırlığını protesto etti.

Kürdistan halkı başlattığı serîhildanlarla sömürgeci otoriteyi yerle bir etti. Sömürgeci yasalar ve dayatmalar karşı gösterdiği itaatsizlikle düşmanın egemenliğine ağır darbeler indirdi. Korku duvarını aşan halkımız özgür yaşamın pratik sürecine girdi ve her gün geliştirdiği yeni eylem biçimleriyle buna biraz daha yaklaşıyor. Yine, yapılan kitlesel açık grevlerine de binlerce yurtsever katıldı. Başkaldırının boyutu yalnız Kürdistan'la sınırlı kalmadı, dünyaya dağıtılmış Kürdistanlılar içinde de yankısını buldu. Bağımsız ve özgür yaşam uğruna direniş halkımızın tek ve vazgeçilmez tutkusu haline geldi.

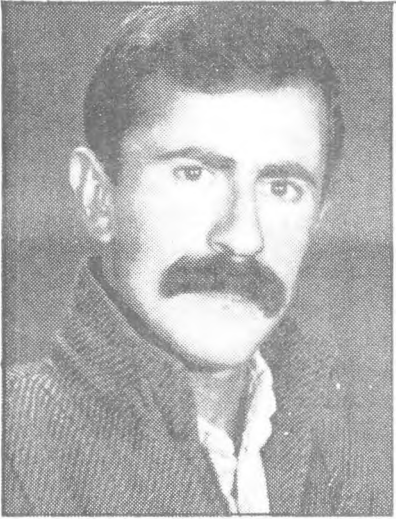
1990 Newroz'u ile başlayan serîhildan artık Kürdistan'da bir yaşam biçimi halini almıştır ve Bağımsız, Birleşik, Demokratik Kürdistan gerçekleşinceye kadar serîhildan bayrağı dalgalanmaya devam edecektir.

ŞANLI BOTAN DİRENİŞİMİZ BAĞIMSIZ KÜRDİSTAN'IN MÜJDESİDİR

90 Newroz'unda Nusaybin-Cizre'den başlayarak bütün Kürdistan'ı saran tarihi görkemli serîhildanımızın gelişim temelinde her biri kızıl bir abide olan değerli devrim şehitlerimizin kanları yatmaktadır. Kutsal bağımsızlık savaşımızı böylesi bir aşamaya ulaştırdıkları için, devrim şehitlerimizin anıları önünde bir kez daha saygı ile eğiliyoruz.

Devrim şehitlerimizin ölümsüzlüğü en anlamlı biçimiyle şanlı Botan direnişimizde dile geldi. Başkan APO'nun, "Doğru yaşam şehitlerin kendileridir" belirlemesi 90 Newroz direnişinde çocuk-genç-yaşlı-kadın-erkek tüm Kürdistan halkı tarafından kabul görerek, gerçek yaşamın ancak şehitlerin anılarına bağlı kalınarak ve onların yolundan yürünerek kazanılacağı gerçeği dile geldi.

Kürdistan serîhildanının en önemli merkezi olan Nusaybin-Cizre alanında direnişin böylesi yüksek boyutlarda yaşanmasında bölgenin tarihten beri derin yurtseverlik özelliklerinin etkisi önemli bir yer tutsa da uzun bir dönemden beri değerli halk önderlerimizin değerli emekleri, alın terleri ve kıpkızıl kanları belirleyici bir rol oynamıştır. 1977'lerle birlikte

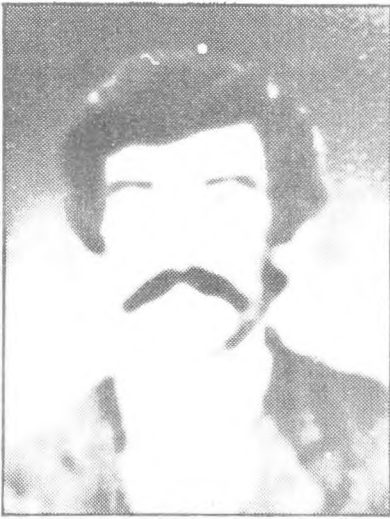

M. Emin ELÇİTORUN

Cizre alanında "APOCU" ruhun gerçek temsilcilerinden değerli halk önderi **Mehmet KURT** yoldaş ile atılan ilk adımlar bölgenin ulusal kurtuluşa açılımını sağlamıştır. Bununla birlikte Nusaybin-Cizre alanında o dönemlerde değerli emekler harcayan **Selman DOĞRU, Ahmet KURT, Darar AKAY (İbo), Latif CIZRE** gibi değerli yoldaşlar bugünkü gelişmelerin ilk tohumlarını atarak kızıl kanları ile sulamışlardır. Bu atılan ilk adımlar, Kürdistan kadınının önderi **Zozan, (Berivan)** yoldaş ile birlikte daha da güçlenerek, atılan tohumların kökleri kitlelerin derinliklerine inmiş, **Emin ELÇİTORUN, Nafi İMRET (Nizar), Enver ÖKTEN (Bawer), Adil ARSLAN (Baran)** yoldaşlar ile doruğa ulaşmış ve **Süleyman ARSLAN (Sarı Hüseyin)** yoldaşın şahadeti ile serîhildan alevlenmiştir.

Halkımız 90 yılı Newroz serîhildanı ile devrim şehitlerine ayaklanma ve isyanla sahip çıkışını gösterirken kendisi de bu savaşta ölümü göze alarak doğru yaşamı yeniden yaratmak için ayağa kalkacağını ispat etmiştir. 90 Newroz serîhildanında değerli şehitler verdik ama dökülen kanlar üzerinde Kürdistan halkı yüzlerce yıllık sömürgeci zincirleri kırmış, korku duvarlarını yerle bir etmiş ve kurtuluşu, özgürlüğü ve zaferi yakalamıştır.

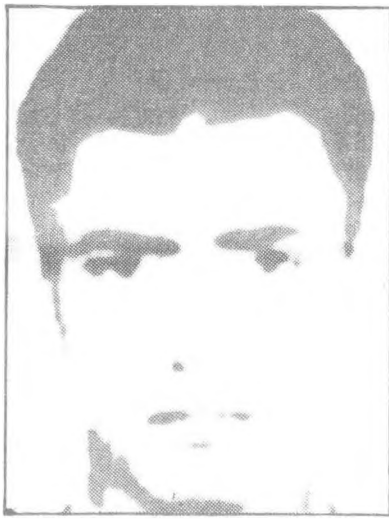
Serîhildanın üzerinde yükseldiği zemin böylesi büyük emekler ile döşenmişken gelişim seyri nasıl oldu? Bunu irdelemek ve öğretici sonuçlar çıkarmak, önümüzdeki süreç için de daha gelişkin ayaklanma-

Mehmet YILMAZ

lar yaratmak açısından yararlı olmaktadır. Bölgede 1990 mücadele süreci içine girilirken, "2000'li yıllara bağımsızlığın ve özgürlüğün zaferini sığdıralım" şiarı ile başlandı. 1990 yılının ayaklanmalar yılı olması gerektiği ve dönemin taktiğinin bu olduğu bilinci ile pratik çalışmalarda atılacak her adımın ayaklanmaya hizmet etmesi gerektiği esas alındı. Alanda, geçmişin yoğun devrimci emek birikimi ile objektif olarak çok güçlü zemin yaratma durumu sözkonusu idi. Bölgede hemen hemen bütün kitle devrimci savaş atmosferinin çok yoğun etkisi altında yaşıyordu. Her aileden muhakkak ya şehit, ya tutuklu veya savaşçı çıkma durumu sözkonusuydu. Ayaklanma için var olan çok güçlü objektif zemini subjektif planda hazırlamayı zorunlu bir çalışma olarak ele almak gerekiyordu. Nitekim böylesi bir adımı atabilmek için, 90 başlarından itibaren örgütlenme çalışmaları hızlandırıldı. Cizre alanında düşmanın uygulamalarına karşı kitlesel direnişler başlatma hedeflendi. İlk isyan ateşi bu alandan başlamasa da Kürdistan'ın birçok hassas bölgesinin her an başkaldırıya hazır olduğu bilindiğinden en azından başka alanlarda gelişecek bir direnişe güçlü bir şekilde omuz vermek gerekiyordu. Bu tarihi rolü Cizre alanı oynamalıydı.

Cizre bölgesinin geçmişten beri bir isyan ve başkaldırı geleneği olduğundan, gerek olgunlaşmış zemini ve gerekse geçmişteki pratik tecrü-

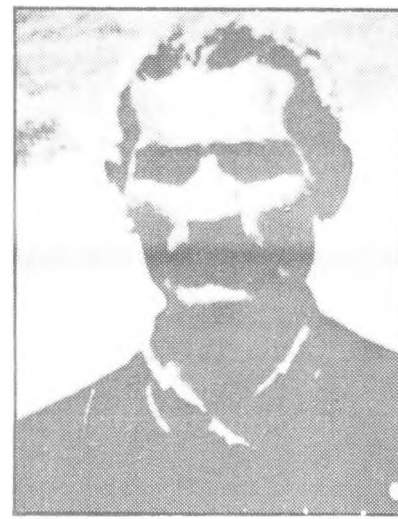

Şemsettin ÇİFTÇİ

belerinden dolayı bu tarihi rolü oynaması gerekiyordu. Kürdistan'da yüzyıllardan beri yaratılan korku duvarlarını güçlü bir yönelim ile yıkmak ve Kürdistan halkının sömürgeci uygulamalara karşı artık sessiz kalmaması gerekliliğini hayata geçirmek gerekiyordu. Bunda da öncülük görevi belirleyici bir önem taşımaktaydı. Bütün bu perspektifler ile pratik çalışmalar adım adım geliştirildi.

Halkın devrimci iktidarının yürütücü gücü olan Halk Komiteleri (Koma Gel) örgütlenmesi önemli oranda geliştirildi ve her mahallede kollar şeklinde örgütsel ağ oluşturuldu. Halkın örgütlenmeye oldukça yatkınlığı ve doğal bir örgütsel bağı sözkonusudur. Her aileden veya çevreden mutlaka tutuklu, savaşçı veya şehit yoldaşların varlığı bu doğal birliği oluşturmaktadır. Dolayısı ile bölgede günlük ilişkilerde ve konuşmalarda devrimin ağırlıklı olarak yaşanması ile devrim atmosferinin kitlelere nüfuz etmesi sözkonusudur. Savaşçı, tutuklu ve şehit aile ve çevreleri ile sıkı bir ilgilenme ve bunları en ön saflarda düşmana karşı kaldırmak için çaba göstermek gerekiyordu ve gereken yapıldı. Halk komitelerinin yanısıra öğrenci gençlik komiteleri, esnaf komiteleri, kadın örgütlenmesi geliştirildi. Ayaklanmalarda düşmanın katliam uygulamalarına karşı halkı korumak, bölgede Parti otoritesini tesis edip canlı tutmak ve kitlelere güven vermek için, silahlı eylem hücreleri örgütlendirildi.

Geliştirilen örgütlenme zemini üzerinde halka moral ve cesaret

M. Salih ELÇİOĞLU

vermek, düşmanı psikolojik etki altında bırakmak amacı ile devrimci zoru devreye sokmak için, uygun eylemlilik geliştirildi. 6 Şubat 90 tarihinde Cizre elektrik trafo binası sabotaj ile havaya uçuruldu. 16 Şubat 90'da düşmanın en önemli kurumlarından olan Hükümet Konağı, Adliye Sarayı ve veterinerlik binalarına kısa aralıklarla saatli bombalar ile sabotaj düzenlendi. Aynı günlerde bölgede azıllık halk düşmanı olan Fendo ve Bahri ismindeki ajanlar suikast timlerimiz tarafından ölümle cezalandırıldılar. 28 Şubat 90 gecesi Cizre'nin bütün mahalle ve sokaklarına 700 adet bildiri asıldı, dağıtıldı. Bu bildiriyi, serîhildan alevini yakan Sürgücü direniş şehitlerimizden değerli halk önderi **Süleyman ARSLAN (Sarı Hüseyin)** yoldaş kaleme almıştı. "Yurtsever Botan halkına" başlığını taşıyan bildiride Hüseyin yoldaş, altını çizerek, "Her Kürdistanlı, faşist Türk devletine bir acı tattırmalıdır" belirlemesinde bulunuyordu. Aynı bildiriden 1000 adet çevre alanlara da dağıtıldı. 6 Mart 90'da Cizre şehir merkezinin tüm sokak ve caddeleri afişler ve pullar ile donatıldı.

Bölgede yaşanan bu yoğun hareketlilik dağda gerillalarımızın etkin ve isabetli vuruşları ile tam bir bayram havasını veriyordu. Kürdistan 90 Newroz'una büyük bir coşku ile giriyordu. 27 Şubat 90 günü Cizre Dêra Dağı'nda bir gün boyunca devam eden büyük bir muharebede, düşman bölgedeki binlerce asker, özel tim ve teknik gücünü seferber etmesine rağmen 20'nin üstünde

kayıp verdi. Bu muharebe bölge halkı tarafından canlı olarak izlendi ve bu muharebenin büyük coşku ve cesarete etkisi oldu.

Cizre bölgesinde örgütlü çevreler yoğun bir ayaklanma propagandası ile görevlendirildiler. Özellikle o dönemde Romanya halk hareketi sıcaklığını koruyordu. Bu canlı örnek oldukça işlenerek aynı durumların bize de ilham vermesi gerektiği üzerinde duruldu. Bu yaşanan ortam var olan gelişkin zemini daha da güçlendiriyor ve ayaklanma için şartlar elverişli hale geliyordu. Özellikle şehit düşecek arkadaşların cenazelerine sahip çıkılarak bir bayram havası ile cenaze törenleri düzenlemek için çok yoğun çaba içerisine girildi. Bunun için imamlardan esnaf çevrelerine kadar bu durum kavratıldı ve kitleler tarafından kabul gördü. Halkımız Partimizin uygun gördüğü her türlü yaklaşımı bir savaş emri gibi kabul ederek büyük bir disiplin ile uymaktaydı.

13 Mart Sürgücü direnişinde 13 değerli halk önderimizin şahadeti bizi olduğu kadar kitleyi de derinden sarstı. Kitlelerde düşmana olan kin ve nefret büyük boyutlara ulaşırken, bölgedeki faaliyetlerin gelişmesinde

Abidin TUNCER

büyük emeği geçen **Süleyman ARSLAN (Sarı Hüseyin)** yoldaşın şahadetine nasıl bir karşılık vermemiz gerektiği bizleri büyük bir düşünce yoğunluğuna sokuyordu.

Bu direnişte şehit düşen yoldaşların cenazeleri eğer Cizre'ye getirilirse mutlaka bir görkemli cenaze törenine dönüştüreceğimiz yönünde hazırlıklar yapıldı. Ayrıca yaklaşan Newroz'u mutlaka kitlelerin yoğun katılımı ile kutlamak için hazırlıklar önemli bir aşamaya gelmişti. Öğrenci grupları okullarda örgütlenerek öğrencileri boykota hazırlıyordu. Bazı gençlik gruplarımız Newroz'da düşmana taşla, molotof kokteyliyle saldırmak için örgütleniyor ve hazırlanıyordu. Bu yürütülen hazırlıklar ile Sürgücü direniş şehitlerine gereken bir karşılık vermek için imkan ve olanaklar büyük avantaj oluşturmaktaydı.

Bu yönlü hazırlıklar içindeyken nihayet 15 Mart'ta Nusaybin'de ilk kıvılcım yakıldı ve şehit yoldaşlarımızdan **Kamuran DÜNDAR (Zana)**'ın cenaze töreni görkemli bir şekilde gerçekleşti. Cizre alanı için düşündüğümüz hazırlıklar aynı şekilde Nusaybin'de de yapılmış ve şahadete gereken karşılık verilmişti. Nusaybin halkı 90 Newroz serîhildanının ilk kıvılcımını yakarak düşmanın sömürgeci güçlerine saldırdı ve kepenklerini kapattı. Faşist sömürgeciler Nusaybin'deki bu gelişmelerin çevre bölgelere yayılmasını engellemek için şehrin giriş çıkışlarını kapattılar. Gelişmelerin basına yansımaları engellenmek istendi. Ancak en

yakın şehir olması itibarı ile, ayaklanma Cizre'yi aynı gün derinden etkiledi. Cizre'deki kitlelerimizin öfkesi çok yüksek boyutlara ulaştı.

Nusaybin'de yakılan kıvılcımın Cizre'de bir meşaleye dönüşerek tüm Kürdistan'a yayılması için tüm gücümüzü devreye soktuk. Bunun çok büyük bir fırsat olduğu ve bu isyan ateşinin gürleşmesi görevinin de en başta Cizre halkına düştüğü bilinci ile örgütlü tüm gruplarımızı uyardık ve ayaklanma için hazırlıklar

için daha çok azim, moral ve kararlılık geliştiriyordu.

Daha birkaç gün öncesinde Cizre'de bildiri dağıtılırken, dükkan ve evlerinin duvarına bildiri ve afiş asılan birçok insanımız sömürgeci vahşiler tarafından cadde ortasında dövülmüş ve komalık hale sokulmuşlardı. Tüm Cizre halkı bu uygulamalara şahit idi. Ancak alınan eylem kararı karşısında düşmanın içine girdiği çaresizlik ve zavallılık halkta çok büyük bir morale yol

yapıldı. Bunu çok görkemli bir şekilde karşılamak ve hayata geçirmek bizim için tarihi bir görevdi. Ayaklanmanın yaratacağı olumlu gelişmeleri önceden görüyor ve yüzlerce şehit pahasına da olsa bu adımın güçlü bir şekilde atılması için yoğun çaba içinde bulunuyorduk. Ancak Nusaybin direnişinin kesintisiz devam etmesi bizlere çok büyük bir moral ve güç kaynağı oldu. Cizre halkında bir bütün olarak Nusaybin'e destek verme istemi geliştirildi. 3 gün süren yoğun propaganda ve örgütsel hazırlıklar ile 18 Mart Pazar günü direnişi artık bizim devralmamız ve Nusaybin kıvılcımını bir meşale gibi elimize almamız kararını aldık. Halkımız sabırsızlıkla Partinin alacağı uygulama kararını bekliyordu. Nihayet 18 Mart Pazar günü saat 15'ten itibaren karar kitlelere açıklandı ve aynı saatlerde tüm Cizre halkına yayıldı. Parti kararına göre, Pazartesi günü sabahdan itibaren kepenkler açılmayacak, kontaklar kapanacak, okullar boykot edilecekti. Eylem kararının açıklanması ile Cizre'de adeta coşkulu bir bayram havası yaşandı. Tüm kitlemiz eylemin başarıya ulaşması için büyük çaba harcadı. Açıklanan karar ile, örgütlü gruplarımızdan ziyade yüzlerce gönüllü eylem bekçileri devreye girdi. Bunlar ev ev dükkan dükkan dolaşarak eylemin ne için yapıldığı ve bunun Kürdistan halkına ne derecede yararlı gelişmeler yaratacağı üzerine genişçe açıklamalar yaptılar ve ikna temeline hazırlıklar gerçekleştirildi. Kitleler, fakir-zengin bir bütün olarak, verilen talimatlara uyacaklarını belirtiyorlardı. Akşam saatlerinde artık ertesi günü eylem yapılacağını dost düşman herkes biliyordu. Düşman büyük bir panik içinde tanklarını panzerlerini harekete geçirdi. Aynı akşam şehre takviye askeri birlikler kaydırıldı. Alınan karar onlarda büyük bir korku ve panik yaratarak şaşkınlık içine soktu. Akşamdan itibaren aralarında sömürgecilerin kaymakamı ve emniyet müdürü de bulunan yüzlerce polis ve çevik kuvvet dükkanları tek tek dolaşarak karara uymamaları için korku içinde ricada bulundular. Cizre halkı tarihinde ilk defa sömürgecileri böylesi bir zavallı konumda görüyordu. Bu durum, kitlede birikmiş olan kin ve nefretin yanısıra eylemin başarısı

açıyor ve daha eylem başlamadan bunun olumlu etkileri gözleniyordu.

19 Mart Pazartesi sabahı Cizre'de bulunan 3000 dükkandan bir tanesi dahi açılmadı. Halkımızın bir bütün olarak Parti kararına uyması düşmanında var olan korku ve paniği daha da derinleştirdi. Aynı gün çevre bölgelerde bulunan özel tim birlikleri Cizre'ye getirildi. Bu durum karşısında bizim nerden ve nasıl saldıracağımızın beklentisi içinde çıldırma aşamasına girdiler. Büyük bir patlamanın sezgisini yaşıyordu düşman. Onlar biliyordu ki, yıllardır yaptıkları baskı ve işkencelerin hesabı artık sorulacaktır. Onlar insanlarımızın gözünden kin ve nefret okuyorlardı. Birkaç kişinin yanyana gelmesinden korkuyorlar ve halka evlerine girme-

tek vereceği" şeklinde idi. Ancak Pazartesi günü bunu yaratacak zemin oluşmadı. Çünkü düşman adeta sokağa çıkma yasağını uyguladı. Cadde ve sokaklara doldurulan binlerce asker, polis halkın toplanmasını engelliyordu. Çevre kırsal alan örgütlenmemize gönderilen talimatta çevre köylerimizin bir bütün olarak şehre inmeleri istendi. Ertesi günü çok planlı bir şekilde direnişi başlatma kararı alındı. Salı günü sabahdan itibaren çevredeki tüm köyler Parti talimatına uyarak şehre akın ettiler. Geceden itibaren ayaklanma grupları oluşturuldu. Ve her mahallede direnişi başlatma görevi ile görevlendirildiler. Buna göre bir mahallede başlatılacak ilk adım hemen diğer mahallelerde de izlenecek ve bir bütün olarak direnişe geçilecekti. Ayaklanma saati sabah saat 10 olarak belirlendi ve talimat tüm gruplara ulaştırıldı. Düşmanın bütün engelleme çabalarına karşın halk toplanıyor, cadde ve sokaklar insanlar ile doluyordu. Köylerden gelen örgütlü kitlelerimiz cadde ve sokaklarda gruplar oluşturuyordu.

Direnin Yenişehir-Dörtöyl çevresinden başlatılması uygun görüldü. Önceden tüm gruplara kesinlikle ateşli silahların kullanılmaması talimatı verilmişti. Yapılacak olan, sadece sömürgeci uygulamaları protesto yürüyüşü olacaktı. Düşmanın ağır yönelimleri karşısında taşla, sopayla, molotof kokteyliyle karşı durulacaktı. Yenişehir bölgesinde yürüyüş için şartlar elverişlilik arz etmekteydi. Bu yüzden ilk adımı buradan başlatılması gerekiyordu. Ancak ilk adımın atılabilmesi için de büyük cesaret ve fedakarlık gerekiyordu. Bazı legal milislerimizi görevlendirmemize rağmen gerekli adım atılamadı. Bunun karşısında Cudi Mahallesi sorumlusu **Bawer** arkadaş, şahadeti pahasına da olsa direnişi başlatma ile görevlendirildi. Büyük bir coşku ile görev üzerine yürüyen **Bawer** arkadaş ile beraberindeki grup ile birlikte Hükümet Konağı'na doğru ilk adımları atarak, "*Kahrolsun sömürgecilik*" sloganı ile yürüyüşe geçtiler. Bu ilk adım bir mıknaş gibi çevre sokak ve caddelerde bulunan insanlarımızı kendine çekerek, kısa bir süre içinde yüzleri-

tılar. Özel hareket timleri otel damlarına yerleşerek halkın üzerine ateş etmeye başladılar. Kariyerler, panzerler vahşice halkımıza saldırdı. Düşmanın bu vahşeti halkımızın direnişini durdurma yerine daha da gürleştirdi. Kin ve nefret seli artık durdurulamaz bir durum aldı. Ayaklanan kitleler düşmanın saldırılarını bertaraf etmek için yollara barikatlar kurdular. Bidonlar, taşlar, yanan lastikler ile birçok cadde sömürgecilere kapandı. Saat 11.00 sıralarında Cudi Mahallesi'nde evden çıkarak sloganlarla caddeye doğru koşan kitleye, düşmanın ateş açması sonucu insanlarımız tek tek yere düşüyor, fakat bunlar coşkun seli daha da gürleştiriyordu. Bu sırada boğazından ve göğsünden yaralanan 60 yaşındaki **M. Salih ELÇİOĞLU** yere düşmesine rağmen, "*Benim canım Kürdistan'a kurban olsun. Beni bırakın düşmana saldırın. İntikamımı alın*" diye bağırarak kahramanca şehit düştü. Onunla birlikte hamile bir kadın da yaralandı. Bu direniş esnasında Kürdistan kadını en ön saflarda koşuyor ve tilili'ler ile "*Gün namus günüdür. Evinde gizlenenler bizden değildirler*" diye bağırarak

kurtuluşa olan özlem ve sömürgeciliğe duyulan kin ve nefreti dile getiriyordu. Vahşi düşman bu gelişmeler üzerine milyonlarca mermi sıkarak direnişi durdurmak istedi. Yağmur

DSİ (Devlet Su İşleri), TCK (Kara Yolları), ZDK (Zirai Donatım Kurumu), Cizre Spor Tesisleri, Endüstri Meslek Okulu, Dicle Polis Karakolu, Ziraat Bankası, İş Bankası binaları tahrip edildi. Düşmana ait 20'ye yakın araç yakıldı, tahrip edildi. Resmi dairelerdeki Türk bayrakları indirilerek yerine ERNK bayrakları göndere çekildi. Saat 10.30'da başlayan büyük direniş düşmanın vahşice taramalarına rağmen, kesintisiz 2,5 saat sürdü. Bu direnişin sonucunda düşmanın vahşice taraması sonucu **M. Salih ELÇİOĞLU, Mehmet YILMAZ, Yusuf ŞAHİN, Emin GÜN** ve 12 yaşındaki **Abidin TUNCER** (panzerin altında kalarak şehit oldu) katledildiler. 100 kişi yaralanırken, 500 kişi gözaltına alındı. Düşman direnişi kırmak için yoğun ateşin yanısıra rastgele her önüne geleni tutukluyordu. Bunda fazla etkili olmayınca sokağa çıkma yasağı ilan etti. Düşmanın bu direniş sonucu içine girdiği zarar 4-5 milyar lirayı buluyordu.

Direnin kalkmış olan halkımızı en zor anında yalnız bırakmamak için olağanüstü çaba içinde olduk. Uyuyan devi uyandırmıştık. Bundan

leri, caddelere çıkmamaları söyleniyordu.

Halkımız elbirliği içinde Parti kararına uyarak o gün tüm esnaf dükkanları kapatmış, öğrenciler okulları boykot etmiş, şoförler kontakt kapatmışlardı. Nusaybin'de yanan kıvılcım Cizre'ye sıçramıştı. Bunu bir gösteri ve yürüyüş ile daha üst bir düzeye yükseltme görevi önümüzde durmaktaydı. Bunun gerçekleşmesi ile isyan ateşinin tüm Kürdistan'a yayılacağını bilincindeydik. Çünkü dönemin ayaklanma taktiği, "*Bir alanda gelişecek ayaklanmaya diğer bölgelerin de vakit geçirmeden des-*

binleri kapladı. Bundan cesaret alan diğer gruplarımız da bulundukları alanlarda aynı tarzda direnişi başlatıldılar.

Sabah saat 10.30'a doğru başlayan direniş düşmanı bir ölüm korkusu içine soktu. Bir anda Yenişehir Dörtöyl, Lise Caddesi, Mardin Caddesi, İdil Caddesi, Dağkapı Mahallesi ve Nusaybin Caddesi'nde olmak üzere 6 noktada birden direniş alevi başladı. Başlangıçta protesto yürüyüşü şeklinde başlayan direniş karşısında sömürgeci vahşiler içine girdikleri ölüm korkusundan dolayı rastgele halkımızın üzerine ateş aç-

gibi yağın mermiler altında her geçen an isyan daha da kızışmaktaydı. Çemkürük Mahallesi'nin kahraman kitleleri o alanda bulunan tüm sömürgeci kurum ve kuruluşları tahrip etmiş ve bu esnada **S. D.** adlı bir yurtsever tek başına uçaksavarlarla ateş eden panzerin üzerine çıkarak benzin bidonunu döküp ateşe vermek isterken düşüp ayakları panzer altında kalarak ezilmişti. Her mahalle kendi bölgesini barikatlarla düşman saldırılarına karşı korumaya almış ve TC'nin tüm kurum ve kuruluşları tahrip edilmişti. Bunun sonucu olarak TKİ (Türkiye Kömür İşletmeleri).

sonra bunu yönetme, yönlendirme görevi ile karşı karşıya kalıyorduk. Bunun için, halk ayaklanmasında önemli rol üstlenen kitleden insanları da içine alan Ayaklanma Yönetim Komitesi örgütlendirildi. Düşmanın sokağa çıkma yasağına rağmen, evden eve geçişler ve pusulalarla haberleşme usulü ile gruplararası ilişki sürdürüldü ve gerekli koordinasyonun devam etmesi sağlandı. İki gün süren sokağa çıkma yasağı boyunca halkımız tarihinde ilk defa gördüğü kadar derin bir şekilde birbirine bağlılık ve dayanışma örnekleri gösterdi. Evlerde kilerlerinde fazladan bulunan zahireler, unlar eşit bir şekilde komşular ile bölüşülüp, ve yeni yeni yaşanan üstün duygular ile birbirlerine büyük bir sevgi ve saygı gösterilmekteydi. Direniş esnasında yaralanan onlarca kişinin tedavileri evlerde gizli bir şekilde gerçekleştirildi. Sömürgecilerin sokağa çıkma yasağına rağmen, birbirlerini ziyaret etmeler engellenemedi. Özellikle tutuklu ve şehit ailelerine ziyaretler ve taziyeler gerçekleşti. Direniş şehitleri düşman tarafından morglarda gizlendi ve gece yarısı asker, polis gözetiminde toprağa verildi.

Cizre'de alevlenen isyan ateşi aynı gün Silopi ve İdil'de sıçradı ve buradaki halkımız örgütlü bir şekilde direnişi devralarak kepenk kapatma eylemine başladı. Cizre'deki kitlelerimiz düşmana kesinlikle taviz vermeyeceklerini ve gerekirse aylarca aç kalmayı dahi göze alabileceklerini dile getiriyorlardı. Cizre'de kararlıca sürdürülen direniş Kürdistan'ın diğer bölgeleri için de bir ilham ve cesaret kaynağı oldu. Kürdistan halkı tarihinde ilk defa böylesi boyutlu bir kitlesel direnişe geçiyor ve her geçen gün isyan alevi yayılarak devam

ediyordu.

23 Mart Cuma günü sokağa çıkma yasağı kaldırıldı. Belediye hoparlörlerinden ve polis otolarından saatlerce dükkanların açılması istendi. Kaymakam, anonslarla halktan dükkanların açılmasını istiyordu. Kimsenin buna uymadığını, halk karşısında otoritelerinin yerle bir olduğunu gören sömürgeciler, yeni direnişlerin korkusu ve şaşkınlığı içerisinde girmişlerdi.

Cuma günü hutbeden sonra direniş şehitlerinin mezarlarının ziyaret edilerek arkasından ikinci bir protesto yürüyüşü yapılması kararı alındı. Karar aynı gün tüm örgütlü gruplara ulaştırıldı. Bu kararın hayata geçirilmesinde, Koma Gel biçiminde örgütlenilen İmamlar Birliği'ndeki yurtsever imamlarımızın büyük emekleri oldu. Özellikle **M. E. X., M. B., Ş. N., M. R.** gibi yurtsever imamlarımızın aktif emekleri ile hutbe sonrası mezarlığı ziyaret gerçekleşti. Düşman bunu engellemek istediye de en başta imamların yürüyüşü ile tutanamayıp geri çekildi. Direniş şehitlerimizin mezarları başında bir dakikalık saygı duruşundan sonra, yüzlerce kişilik kitle hep bir ağızdan **"Şehidên PKK bêmîrinin", "Bijî Kurdistan", "Bijî PKK", "Bijî Serok APO"** sloganlarını haykırdı.

Mezarlığı ziyaretten sonra, sayısı binlere varan kitlemiz, Belediye Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Bununla birlikte evlerde bulunan kadın-çocuk-ihthiyar herkes koşar adımlarla ayaklanma coşkusu ile yürüyüş saflarına katıldı. **"Bijî PKK", "Bijî Kurdistan", "Bijî Serok APO"** sloganları onbinlere varan kişi tek bir ağızdan haykırıyordu. Bu seferki yürüyüşte düşmanın provokasyonlarını ve katliam yönelimlerini engellemek için, onlarca örgütlü yurtsever görevlendirildi. Halkın galeyana gelmemesi ve katliama uğramaması için büyük çaba harcandı. Onlarca kişinin elinden taşlar, sopalar alındı. Çünkü vahşi düşman kendisini topyekün bir katliama hazırlıyordu. Damlara makinalı tüfekler yerleştirilmiş, her sokak başı panzerler ile tutulmuştu. Cizre'nin çevre tepelerinde tanklar namlularını Cizre'ye yöneltmişler ve tam bir soykırım hazırlığı içindeydiler. Bunun karşısında halkımızı katlettirmemek için büyük dikkat gösterildi. İntikam hisleri kabaran onlarca köylünün ellerinden uzun namlulu silahlar alınarak geri gönderildi. Kesinlikle bizden bir merminin patlatılmaması konusunda talimatlar verildi.

Belediye Caddesi'ne varan yürüyüş korteji onbinlere ulaştı ve sömürgeci vahşilerin yüzüne **"Kahrolsun Türkiye Cumhuriyeti", "Yaşasın Kürdistan", "Yaşasın PKK", "Bijî Serok APO"** sloganları

haykırıldı. Nusaybin Caddesi'ne ulaşılınca 30 bine varan bir kitle oluştu. Sömürgecilerin kahrolan bakışları önünde büyük bir coşku ile Kürdistan insanı tarihinin en görkemli başkaldırısının coşku, sevinç ve gururunu yaşıyordu. Bu görkemli yürüyüş kolu mezarlığa geldiğinde, mezarlıkta bulunan Kürdistan devrim şehitliği önünde onbinlerce kişi yine bir dakikalık saygı duruşunda bulundu ve **"Şehidên PKK bêmîrlinin"** sloganı atıldı. Cizre Devrim Şehitliği'nde, bölgedeki savaş muharebelerinde şehit düşen, aralarında Cizre direnişinin gelişmesinde önemli bir zemin oluşturmuş olan **Berivan** yoldaşın da bulunduğu 30'a yakın yoldaşın mezarları bulunmaktadır. Kürdistan halkı özgürlüğün teminatı olan devrim şehitlerine olan bağlılığını 90 Newroz'u ile en üst boyutlarda gösterdi. Başkan APO'nun, **"Onların ardından: ağlamanın yerini zafer yaratmanın coşkusu almalıdır"** şeklindeki belirlemesi çok yüksek boyutlarda bu direniş ile bir yaşam biçimi haline geldi. Grup grup genç kızları-

Nusaybin isyan kıvılcımını daha güçlü bir serihildan meşalesine dönüştüren Cizre halkı, tarihinin en görkemli direnişini başlatmakla, tarihe yaraşır bir adım atmanın haklı gururu, mutluluğu ve sevinci içinde 8 gün direndi. Direniş, Kürdistan'ın büyük bir bölümünü, Dersim'den Yüksekova'ya kadar milyonlarca insanımızı kucakladı. Cizre halkı kararlı direnişi ile **"TEMEŞVAR"** rolünü oynadı. Direniş meşalesini Kürdistan'ın diğer bölgelerine devretmeyle tarihi rol oynamış oldu. Bu atılan ilk ve güçlü adım önümüzdeki süreç içinde geliştirilecek daha geniş ve boyutlu ayaklanmalar için büyük bir zemin oluşturdu.

Halkın, kepenklerin kapatılması'nın devam etmesi isteminde olmasına rağmen, halkın mağduriyeti gözönünde bulundurularak 27 Mart 90 tarihinde yayınlanan **"Botan-ERNK Cizre Bölge Temsilciliği"** imzalı bildiri ile kepenklerin açılması istendi. Parti kararına büyük uyum gösteren esnaf kitlemiz, hep birlikte dükkanlarını açtı.

mız şehitler üzerine türküler söyleyerek bir bayram ve düğün havası yaşattılar. Onbinlerce kitlemiz yine Belediye Caddesi'ne yönelerek şehir merkezinin içinde ikinci yürüyüş turunu gerçekleştirdikten sonra Parti talimatlarına uyarak dağıldı. Düşman güçlerinin büyük çaresizlik içinde yalvararak, **"Yaptığınızı yaptınız, tüm dünyayı başımıza kaldırdınız, yeter artık dükkanlarınızı açın"** şeklindeki yakarmaları karşısında halkımız, **"Biz dükkanlarımızı kapatırken, sizden emir almadık ki açınca sizden emir alalım! Parti ne zaman uygun görürse ve emir verirse o zaman açarız"** cevabını veriyordu

Newroz 90 serihildanı, yıllardır PKK önderliğinde yürütülen kutsal bağımsızlık mücadelemizin artık kitleler ile bütünleşerek zafere yürümesinin kesintisiz ve kararlıca olacağını dost-düşman herkese ispat etmiş oldu. Bunun Kürdistan genelinde yarattığı siyasal-örgütsel etkinin boyutları oldukça geniştir. Direniş bölgesinde ortaya çıkan durumda büyük bir nitel sıçramanın gündeme geldiği gerçeği vardır. Kitlelerin artık TC iktidarından koparak PKK önderliğindeki devrimci iktidarın etkisi altına girmesi ve bunun yaşamın her alanında kabul görmesi söz konusudur. Gerillalarımızın etkin ve isabetli vuruşları ile kırsal dağlık alanlarda

gelişen ikili iktidar süreci 90 Newroz serihildanıyla kent ve ovaları da kapsamış, Kürdistan halkını etki alanına sokarak, gelecekte pratik bir iktidar gücü olmanın güçlü adımlarını atmış oldu. Bölge halkımız artık sömürgeci mahkemelere başvurmuyor. En basit sorunundan en önemli davalarına kadar ERNK devrim mahkemelerine başvuruyor. Düşmana vergi verilmiyor, TC'ye ait tüm kurum ve kuruluşlar işlemez hale getiriliyor. 7'den 70'e tüm halkımız PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücedesinin zafere umut bağlıyor. Bunun için elindeki var olan tüm maddi-manevi gücü kullanıyor. Sömürgecilerin iktidarları ve otoriteleri her geçen gün etkisini daha da kaybediyor. Yaşamın her alanında devrimin etkisi yaşıyor.

Özellikle Kürdistan kadını serihildanlarda tarihsel rolünü oynadı. Yüzyılların sömürgeci baskı ve uygulamaların ve feodal düzenin esaretinde en fazla özgürlüğe muhtaç olan Kürdistan kadını direnişte en ön saflarda yerini aldı. Kürdistan kadınının bu görkemli başkaldırısı düşmana büyük bir ders vermiştir. Direnişte tıllı'ler ile düşman üzerine yürümenin yanı sıra kucagina aldığı taşlar ile direnişin etkin olmasında önemli rol oynadı. Direnişten sonra kendi aralarında güçlü birlikler oluşturarak, gelecekteki devrim görevlerine daha etkin bir şekilde hazırlanmaktadır.

Newroz 90 serihildanı düşman cephesinde nasıl ki büyük panik ve çaresizlik yaşatmışsa, bundan daha fazla bölgedeki yerel işbirlikçi-hain çevreleri etkileyerek, sömürgecilerin bu politikalarını kökten sarsmıştır. Koruculuk sisteminde gözle görülür bir dağılma ve panik yaşandı. Onlarcasının silahını teslim etmesinin yanı sıra birçoğu affedilmenin yollarını aradı. Artık bölgede ihanete yer yoktu. Kendilerini tamamen dışlanan bir yapıda gören bu çevreler önemli bir dağılma, teslim olma ve kaçış sürecine girdiler.

Düşman bölgedeki bu gelişkin potansiyeli dağıtmak ve etkisini kırmak

yönelimler kısa sürede tepkinin daha çok yükselmesine yol açtı. Düşman bununla halkı batıya göç ettirmeyi hedefliyordu. Ancak bunda başarılı olamadı. Bu yaptığının daha gelişkin ayaklanmalara yolaçacağı korkusu ile bu yasaklamalar kaldırdı. Bundan sonra tam tersi bir politika hayata geçirildi. Askiya alınmış olan bazı ihaleler yeniden devreye sokulmak istendi. Cizre'nin su sorununun giderilmesi için 4 milyar liralık bir tahsisat devreye sokuldu. Ayrıca belediyenin borçları ödenerek yeni tahsisatlar verildi. Tüm bunlar ile kitleyi yeniden kazanma ve kendi tarafına çekme hedeflendi.

Alandaki güçlü birlik ve beraberliği bozmak için MİT tarafından çok sinsi ve planlı bir çalışma başlatıldı. Cizre direnişini başlatanların dışardan gelen köylüler olduğu ve bunların huzursuzluk kaynağı oldukları propagandası yapılmak istendi. Eski Cizreliğin, yani **"Bajarilerin"** bu direnişe katılmadıkları şeklinde ikilik yaratacak bir planı hayata geçirmek istediler. Yani, **"Kurmanç", "Bajari"** ikiliğini yaratarak var olan birliği bozmak için çeşitli oyunlar tezgahlandı. Ancak bu planlar örgütlü bir şekilde geliştirilen propaganda ve üstüste dağıtılan açıklayıcı bildiriler ile tamamen etkisiz bir duruma getirildi.

Alanda ihbarcılık ve işbirlikçiliğin kökten sarsılması sonucu TC'nin istihbarat mekanizması felç oldu. Bölgede büyük gelişmeler olmasına rağmen en ufak bir ipucu ele geçirilemiyor ve düşmanın tüm baskın ve operasyonları boşa çıkıyordu. Bu durum düşmanın içinde bulunduğu acizliği daha da derinleştiriyordu. Bunun için, gözaltına aldığı yüzlerce insana milyonlarca lira teklifle bulunarak ihbarcılığı yeniden devreye sokma çalışmaları da sonuç almadı. Yurtsever insanlarımız düşmanın bu acizliğini daha da derinleştirerek ihanet tekliflerine karşı durdular. Bu politikalar tamamen boşa çıktı.

Şanlı 90 Newroz serihildanımız ile sömürgecilğin yüzyıllardır yaratmış olduğu kölelik ve esaret zincirleri kırıldı. Korku duvarları tek tek yıkıldı. 7 yaşındaki çocuk elleriyle zafer işareti yaparak düşmanın panzerleri üzerine yürüyorsa, kadınlarımız, genç kızlarımız tıllı'lerle ve **"kesk û sor û zer"** mendilleri ile halay çeker gibi düşmana saldırıyorsa ve 70'lik ihtiyarlarımız **"salavatlar"** ile camilerde namaz başlarında Başkan APO'nun selameti için dualar sıralıyorsa, bu Kürdistan'da yepyeni bir dönemin başladığının ifadesidir. Binlere varan devrim şehitlerimizin **"ayağa kalkın", "savaşın"** komutlarını onbinlerce insan bir emir gibi kabul edip ölümü hiçe sayarak ayağa kalkıyor, emre itaat ediyorsa, köhnemiş, miyadı dolmuş faşist TC rejimi için günler sayılıdır demektir.

Şanlı Botan ayaklanmamız yeni süreci başlatırken, bundan böyle gerilla ile ayaklanmanın içiçe ve birbirlerini destekleyip ilerletecek bir biçimde sürerek günden güne daha geniş ve örgütlü ayaklanmalar ile nihai zafere adım adım ulaşacağını kanıtlamıştır.

Halkımız bu pratik tecrübeye dayanarak gelecekteki güçlü atılımları daha örgütlü ve daha boyutlu olarak karşılayacaktır. Bu temelde, dönemin ayaklanma taktiklerini daha yaratıcı bir şekilde hayata geçirmek için yoğun örgütsel çalışmalara ihtiyaç vardır. Yeni durumu ancak daha güçlü adımlar ile karşılanarak nihai zafere doğru yürünecektir. Newroz ateşi her geçen yıl daha da gürleşerek, isyanın kutsal kızılıllığını tüm Kürdistan'a yayarak halkımızın özgürlük mücadelesini zaferle taçlandıracaktır.

-Yaşasın şanlı Botan direnişimiz!

8.9.1990

Zinar

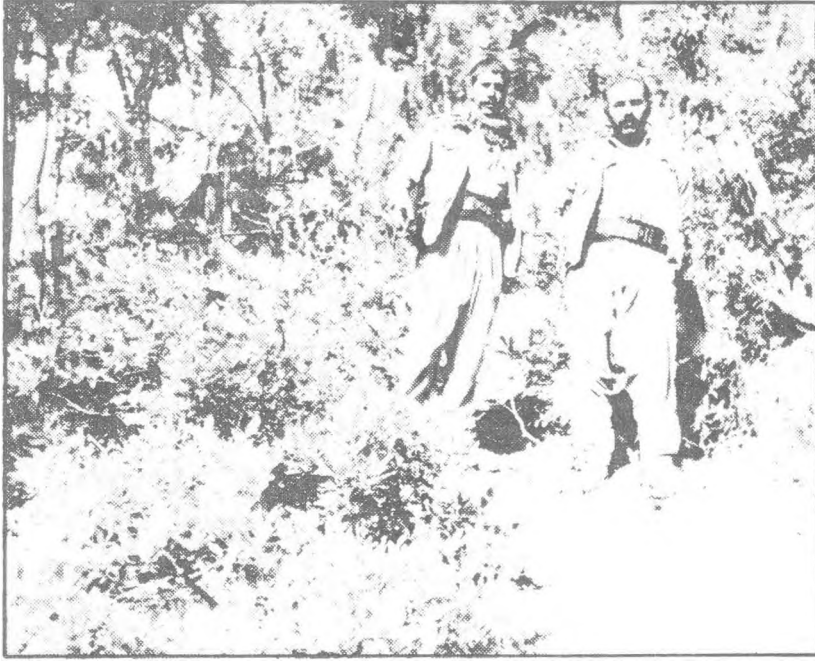
15 AĞUSTOS 1989-15 AĞUSTOS 1990 DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZ

Botan Eyaleti direniş şehitlerimiz

PKK-MK üyesi ve ARGK'nin büyük komutanı Şehmus YİĞİT (Harun) yoldaşı silahlı direnişimizin zaferinde yaşatacağız

Ulusal kurtuluş Halk Ordumuz-ARGK'nin yiğit komutanlarından, silahlı mücadelemizin doğuşundan bugüne getirilmesinde büyük emek sahibi, ölümsüz kahraman **Şehmus YİĞİT (Harun)** yoldaş, 24 Temmuz 1990'da Deşta Hayatê'de gerçekleştirilen bir eylemde ölümsüz şehitlerimiz kervanına katıldı.

Diyarbakırlı olan **Harun** yoldaş, Hareketimizin Partileşme aşamasında mücadeleye katıldı. 77-78'lere tekabül eden bu süreçten şehit düştüğü ana kadar yetkin bir mücadele pratiği sergiledi. Mücadelemizin karşı karşıya kaldığı tüm saldırılara karşı başından beri askeri özellikleri ile sivrilerek yetkin bir savaş verdi. 80 öncesi pratiğinde değer yaratan, değerleri koruyan bir pratiğin sahibi oldu. 80 sonlarında yurtdışına çıkarak Partinin yeni döneme hazırlık faaliyetleri içinde yer aldı, eğitim gördü. 82-83'lerde ülkeye ilk dönen gruplar içinde yer aldı ve Botan alanında mücadelenin başlatılıp

yükseltilmesinin tüm aşamalarında görev yürüttü. III. Kongre sonrasında, Parti taktiğinin hayata geçirilmesindeki üstün çabaları nede-

niyle Parti Merkez Komitesi üyeliğine getirildi. Botan alanındaki silahlı savaşımın en ön saflarında yer aldı, tüm büyük eylemlere katıldı. En

belirgin özelliği olan sürekli eylemliliği ile ulusal kurtuluş mücadelemizin yükseltilmesinin köşetaşlarından biri oldu. Botan alanında çeşitli sorumlu kademelerde görev yürüttü, en son Botan Eyaleti I. Bölge (Çukurca) sorumlusu ve silahlı birliklerin komutanı görevini yürütüyordu.

88 yılı Aralık ayında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek kendini yeniledi ve tecrübelerini Akademi öğrencilerinin eğitiminde yetkince kullandı. 89 Mayıs'ında 60 kişilik bir grupla yeniden Botan alanına giriş yaptı. Bu yılda mücadelemizde yaşanan tırmanışın öncüsü ve yürütücüsü oldu. Mücadelemizin zirveye ulaştığı 89 Eylöl eylemliliğinin önde gelen mimarlarından. Bu dönemde Çukurca alanında ve Botan genelinde düşmanın otoritesinin yerle bir edilmesi ve devrimci otoritenin tesis edilmesinde önderlik yaptı. Ordulaşma ve orduyu büyütme konusunda örnek bir pratiğin sahibi oldu, saflara yüzlerce yeni savaşçı kattı.

O askerlik sanatının yetkin bir uygulayıcısı, Parti militan özelliklerinin bir temsilcisi ve halkımızın yılmaz bir önderiydi. Onurlu yaşamı boyunca eylemden eyleme koşmuş, savaşla bütünleşmiştir. Bu eylemliliğiyle büyük değerler yaratmış, düşmanın korkulu rüyası, halkın ve savaşçıların ise güven kaynağı olmuştur.

Harun yoldaş, alçakgönüllü, fedakar, olgun ve cesur özellikleriyle saflarda derin sevgi ve saygı yaratmış, halkımızın evlatlarının ulusal kurtuluş mücadelesinde ayağa kaldırılmasında bir çekim merkezi ve eğitmen olmuştur. O, değerli özellikleri ve onurlu mücadelesiyle ARGK'nin ölümsüz komutanlarından biri olarak, zafere dek mücadelemize manevi komutanlık edecektir. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz; direnişi ve kanıyla bugüne taşıdığı mücadelemizi zafere ulaştıracağımıza and ediyoruz.

Zekeriya (Botan)

Afrinli. Lübnan'da mücadeleye katıldı. 3.5.1990'da Besta Biki'de şehit düştü.

Sabri DURU (Tekoşer)

Şirnak'ın Serdahl köyünden. 3.5.1990'da Besta Biki'de şehit düştü.

Selman ÖNCÜ (Azad)

Uludere'nin Becuhê köyünde 1989'da mücadeleye katıldı. 3.5.1990'da Besta Biki'de şehit düştü.

Mehmet TİMUR (Samet)

3.5.1990'da Besta Biki'de şehit düştü.

Alaattin TAŞ (Ali)

Çukurca'nın Mergani köyünden. 1989 yılında mücadeleye katıldı. 3.5.1990'da Besta Biki'de şehit düştü.

Faysal ...

Çukurca'dan. 3.5.1990'da Besta Biki'de şehit düştü

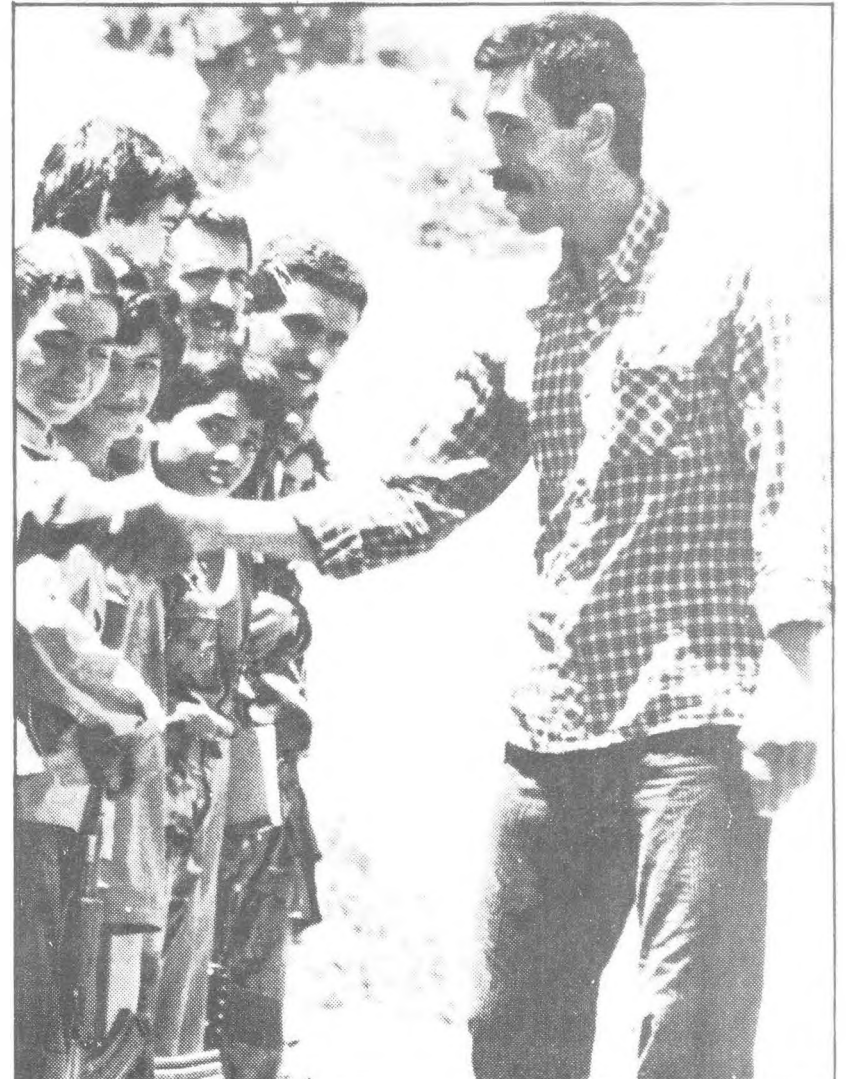
Metin ...

3.5.1990'da Besta Biki'de şehit düştü.

Mahmut ...

Xınıslı. 28.11.1989'da Cudi'de şehit düştü.

Abuzer ... (Abdullah)

1990'da şehit düştü

Yaşar ...

Besta Biki'de 3.5.1990 günü şehit düştü.

Sabri ... (Cemil)

Derik'in Tîrbêsiyê köyünden. Oymakkaya-Beytüşşebap'ta şehit düştü. Takım komutanıydı.

Ismet-Lokman (...)

Uludere'nin Merge köyünden. 1984 yılında saflara katıldı. Komata direnişinde şehit düştü. Takım komutanıydı.

Selim ...

Gabar'da şehit düştü.

Mirxan (...)

Komata direnişinde şehit düştü.

Emin ... (Welat)

Nerveh köyünden. Suda boğularak şehit düştü.

Ferhat ...

22.2.1990'da Kerê Dağı'nda şehit düştü.

Emin ...

4.3.1990'da Gabar'da şehit düştü.

Erdal ...

Gabar'da şehit düştü.

İsmet ÖNCÜ (Agit)

Uludere'nin Becuhê köyünden. 1969'da doğdu. 15.5.1990'da korucu çetelerin saldırısında şehit düştü.

Halim ...**Hasan ÖREK (Emin)**

Uludere'li. 25.6.1990'da Başkale ilçesinin Doğu Kürdistan sınırında şehit düştü.

Taciddin GÜRBÜZ.

Başkale-Kavalıpınar (Xelasu) köyünden. 25.6.1990'da Başkale'nin Doğu Kürdistan sınırında şehit düştü.

Aslan (...)

Uludere'lidir. 23 Temmuz 1990'da Şemdinli'nin Gerdi mıntkasında şehit düştü.

Halil ...

25.7.1990'da Şemdinli'nin Gerdi mıntkasında şehit düştü.

Serîhildan komutanı Fethi SİNCAR (Kamuran) yoldaş ölünsüzdür

1961 yılında Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Terê (İkipınar) köyünde dünyaya gelen **Fethi SİNCAR (Kamuran)** yoldaş, Ömeryan aşiretinden, orta halli ve yurtsever bir aileye mensuptur. İlkokulu doğduğu köyde ve liseyi de Kızıltepe'de bitirdi. Yüksekokulu kazanmasına ve okuma olanakları olmasına rağmen, Partinin istemi üzerine okula gitmeyerek 1979'da profesyonel devrimciliğe atıldı.

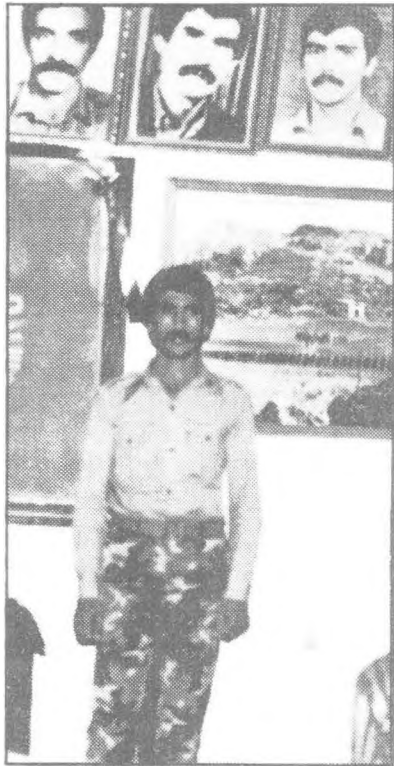
Kamuran yoldaş, 1975'ten itibaren, Güney Kürdistan'da faaliyet yürüten KDP'ye ilgi duymaya başladı. Fakat bu ilgi hiçbir zaman aktif desteğe dönüşmedi. Sonraki yıllarda ulusal kurtuluşçu düşüncelerin öğrenci gençlik arasında yaygın tartışılmasıyla bunlara ilgi duydı ve şehit **M. Emin ASLAN** yoldaşın etkisiyle 1978'de Hareketimizin sempatzanı haline geldi. Lise yıllarında PKK sempatzanı olan **Kamuran** yoldaş, liseyi bitirdiği 1979 yılından itibaren profesyonel devrimci yaşama atıldı. Bu dönemde yürüttüğü devrimci çalışmaları ağırlıklı olarak, Parti düşüncesini başta gençlik olmak üzere halk kitlelerine taşımak temelindedir. Alanda eskiden beri varlığını sürdüren reformist-teslimiyetçi ve ilkel-milliyetçi eğilimlere karşı etkin mücadele yürütür. Bu mücadelede zorunlu olarak yer yer pratik bir yönelime girmek durumunda kalır.

12 Eylül faşist darbesinden sonra Partinin çağrısına uyarak Lübnan sahasına gider. Burada bir yılı aşkın bir süre askeri ve siyasi eğitim görür. Eğitimde oldukça yetkinleşen **Kamuran** yoldaş, 1982 ortalarından 1983 ortalarına kadar Güney-Batı Kürdistan'da kitle faaliyetlerini yürütür. Bu alana Parti faaliyetlerinin taşırılmasında önemli katkıları olur.

1983 Temmuz unda **Kamuran** yoldaş, öncü birlik içinde yer alarak Botan'a yönelir. Bu alanda yeni dönem Parti faaliyetlerinin taşırılmasında keşif çalışmaları yürütür. Öncü birlikleri üslenme ve lojistik ihtiyaçlarının karşılanması çalışmalarına büyük bir istekle katılır. Yoldaşımızın bu dönemki faaliyetleri, Uludere, Beytüşşebap, Şırnak ve Çukurca alanlarında yoğunlaşır. Bu faaliyetlerde komutanlık veya komutan yardımcılığı düzeyinde sorumlu görevler üstlenir. Yine, Botan'da oluşturulan ilk ana birlikte sorumluluk alır. Botan'daki faaliyetleri 1985'in sonuna kadar devam eden **Kamuran** yoldaş, sayısız askeri eyleme çeşitli sorumluluklar üstlenerek katılır. Bu eylemlerin çoğunluğunu komutasında başarıyla yöneten yoldaşımız düşmana ağır darbeler indirir. Botan'a kurtuluş savaşımızın taşırılmasında ve burada üslenilmesinde büyük emek ve çaba sarfeden **Fethi** yoldaş bu dönemin ağır sorunlarının karşılanmasında ve giderilmesinde bütün enerji ve gücünü tereddüzsüzce harcamıştır. Yoldaşımız, büyük coşku ve moral gücüyle Botan'a gerillanın oturtulmasının harcını döşeyenlerin arasında yer almıştır.

Kamuran yoldaş, 1986 yılı başında daha ileri sorumluluklarla donatılarak Mardin Eyaleti'ne atandı. Bu eyaletteki faaliyetlerinde alan sorumluluklarını üstlendi. Sorumluluğunu üstlendiği bölgeler; Kerboran-Gercüş ve Nusaybin-Ömerli hatlarıdır. 1989'un başında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gidinceye kadar bu sorumluluklarını başarıyla yürüttü. 1990 Mart'ında Mardin Eyaletimizde başlayan serîhildanın doğuşunda **Kamuran** yoldaşın bu yıllarda yürüttüğü devrimci çalışmaların payı büyüktür.

Mardin'de birlik komutan ve komutan yardımcılıkları görevlerinde yer alan **Kamuran** yoldaş, gerillanın bu alanda gerçekleştirdiği eylemlerin birçoğuna imzasını atmıştır. **Kamuran** yoldaş, gerek Botan'daki faaliyetlerinde, gerekse Mardin'de çok sayıda şehir baskını, sabotaj, pusu, ajan cezalandırma, yollara mayın döşeme vb. eylemde yer aldı. Katıldığı eylemlerin çoğu da kendi komutasında gelişti. 1985 Uludere

baskınında komutan yardımcısıydı. Baskın esnasında düşman karakol baskınında komutanlık yaptı. Karakol baskınıni üstün komuta yetenekleriyle yönetti ve düşmanı etkisiz kıldı. Dolayısıyla Uludere baskınının başarıyla tamamlanmasında etkin bir rol oynadı. Yine Gercüş baskınında komutan yardımcısıydı. 1986'da gerçekleşen eylem başarıyla sonuçlandı. 1 Nisan 1988 Bagok Direnişi'nde sorumluluk düzeyinde yer almıştı. **Kamuran** yoldaş, komutasındaki birliğe iyi bir manevra yaptırarak, düşman çemberini yarmayı başardı. Çemberi yarma sırasında düşmana ağır darbeler indirildi. Fakat **Kamuran** yol-

daş da yaralandı. Yaralı olmasına rağmen direnişini sürdüren **Kamuran** yoldaş, tedavisi ardından yeniden silahlı mücadele içindeki yerini aldı.

Kamuran yoldaş, faaliyet yürüttüğü alanlarda sayısız köy ve kitle toplantısı yaptı. Bu toplantılarda güçlü Kürtçesiyle kitlelere bağımsızlık ve özgürlük düşüncesini taşıdı. Bu temelde Mardin halkının ERNK'de örgütlenmesinde büyük katkılar sundu. Yine yüzlerce gencin ARGK'de yer almasının öncüsü oldu. **Kamuran** yoldaşın da emekleriyle, Partimizin Mardin Eyaleti'ne attığı cephe örgütlenmesi ete kemiğe büründürüldü ve Mart 1990'da halk ayaklanması düzeyine ulaşıldı.

Kamuran yoldaş, yoğun bir siyasi ve askeri pratik içindeyken, Partinin kararı doğrultusunda 1989 başında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademi ortamına giden yoldaşımızın önünde duran temel görev uzun yıllar, hem de en zor koşullarda yaşadığı savaş pratiğini irdelemek, gerekli sonuçları çıkarıp bunu hem Akademi ortamına yansıtmak, hem de bu temelde yaşadığı yetersizlikleri aşarak Parti militan ölçülerine ulaşmaktı. **Kamuran** yoldaş, Parti ortamında bunun büyük uğraşına girdi. Akademi'de önemli görevler de üstlenerek, savaş pratiğini irdeleyip Parti çözümlemeleri temelinde yoğun bir faaliyete girişti. Ortaya çıkardığı sonuçlarla hem kendisini yenilemede, hem de arkadaş yapısını deney ve tecrübelerden yaralanırmada üstüne düşeni layıkıyla yerine getirdi.

Temmuz 1989'da yeniden ülkedeki savaş pratiğine yönelen **Kamuran** yoldaş, daha da güçlenmiş ve komuta yeteneklerini geliştirmiş ola-

rak bir grup yoldaşıyla birlikte Botan'a hareket etti. Akademi'den ayrılırken arkadaş yapısına verdiği son sözünde şunları belirtiyordu **Kamuran** yoldaş: "Önümüzdeki dönemin görevi olan Halk Demokrasisi'ni inşa etmede kendimi yetkin görüyorum. Bu görevleri her koşul altında, her alanda yerine getireceğim. Bu görevleri gerçekleştirmek az bir şey değildir; aynı zamanda emperyalizme ve Kürt gericiliğine de bir darbedir, onları yerle bir etmedir. Yine, Parti içindeki provokatörlerin planlarına vurulan bir darbedir; planlarının yıkılmasıdır. Arkadaşların huzurunda şunu yeniden belirtebilirim; bana düşecek her görevi kanımın son damlasına kadar yerine getireceğim. Bu esaslar üzerinde başta Parti Önderliğine, Partiyeye, şehitlere, dağ ve zindan direnişçilerine ve burada bulunan arkadaşlara söz veriyorum." Bu sözleriyle Partiyeye ve taktiğe bağlılıktaki kesin kararlılığını ortaya koyuyordu, **Kamuran** yoldaş.

Kamuran yoldaş, son damla kânına kadar verdiği söze bağlı kalarak, şahadetiyle başta yoldaşları olmak üzere Kürdistan halkını, davayı daha da yükseltmeye çağırılmaktadır. 15.3.1990 günü Şırnak'ta şehit düşünceye kadar silah omuzda Türk sömürgeciliğine ve yerel gericiliğe karşı üstün bir savaş yürüttü. Yürüttüğü savaş gerekli karşılığı buldu. Halkımız PKK'nin komutasında ayaklanma ve düşmana itaatsizlik dönemine girdi. Bunun gerçekleşmesinde **Kamuran** yoldaşın engin ve tükenmek bilmeyen enerjisi paha biçilmez değerdedir. **Kamuran** yoldaşın anısı, serîhildanla Kürdistan'ın dörtbir yanında yaşıyor, yaşayacaktır.

Zindan direnişçiliğinden dağ direnişçiliğine ulaşan bir yoldaş: Şadioğlu BATMAZ (Halil)

Zindan direnişi kahramanlarından **Şadioğlu BATMAZ (Halil)** yoldaş, 14.4.1956 tarihinde Elazığ'ın Karakoçan ilçesine bağlı Aşağı Alikan (Akçiçek) köyünde maddi olarak orta halli yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi.

İlkokul, ortaokul ve lise öğrenimini Karakoçan'da tamamladı. Daha sonra Bingöl Eğitim Enstitüsü'ne devam etti. Fakat okulun 2. sınıfında devrimci faaliyetlerinden dolayı tutuklandığından bitiremedi.

PKK ile ilişki kurmadan önce lise sıralarında devrimci ve ilerici düşüncelerle tanıştı. Fakat Hareketimizle tanışmaya kadar herhangi bir grupla ilişkiye girmede. Çünkü gruplardan hiçbirisi O'nun istemlerine cevap vermiyor. daha ziyade kemalizmin ağır etkisi altında yaşıyorlardı. Bu

ortamda **Halil** yoldaş, öğrenci gençliğin devrimci-demokratik taleplerine sahip çıkıyor, bunun mücadelesini sürdürüyordu. Hiçbir grupla örgütsel ilişkiye girmese de öğrenci gençlik içinde aktif mücadele yürütmekte, aynı zamanda da devrimci teoriyi araştırmakta ve gerçek çözümü bulmaya çalışmaktaydı. Nitekim aradığı doğrıyla 1976 yılı içinde karşılaşmaktadır. Bu yılda **Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN** ve şehit **Delil DOĞAN** yoldaşların şahsında, henüz grup aşamasında olan PKK hareketiyle tanışır ve hiç tereddüt etmeden sempatzan düzeyde faaliyetlere katılır.

Halil yoldaş, Karakoçan, Elazığ ve Bingöl'de devrimci faaliyetler yürütür. Bu faaliyetlerinde Kürdistan'daki sömürgeci-sistemlerin top-

lumumuzda yarattığı düşürül-müşlüğü teşhir ederken, kurtuluşun ulusal bağımsızlıktan geçtiğinin propagandasını yapar. Bu çalışmalarını başta öğrenci-gençlik olmak üzere halk içinde yoğunlaştırır. Yine, sosyal-şovenizmin Kürdistan'da yarattığı tahribatların teşhirini yapar ve bu eğilimlere karşı aktif mücadele yürütür. Ayrıca sivil faşist odaklara karşı Partimizin verdiği mücadelede de yer alır.

Halil yoldaş, bu devrimci çalışmalar için deneyken, 1979 yılında esir düşer. Diyarbakır zindanında 4 yılı aşkın süre her türlü vahşete maruz kalır. Diyarbakır direnişlerinin ulusal bağımsızlık mücadelemiz tarihindeki yeri bilinmektedir. Düşmanın burada önüne koymuş olduğu hedef devrimci kişilikte intiharı gerçekleştirip, insanlığa ve davaya düşman ucube bir tip yaratmaktır. Bu temelde, Kürdistan'da uyanan ve PKK'de ifadesini bulan özgür ve bağımsız kişiliği öldürerek sarsılan sömürgeci statükoyu yeniden tesis etmek amaçlıydı. Fakat TC'nin bütün yüklenmelerine rağmen, ihanet karşısında direniş zafer kazandı. **Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN** yoldaşın "Direnmek Yaşamaktır" şiarı bütün esirlerin yaşam felsefesi oldu. Bu esirlerden biri de **Mazlum** yoldaşın öğrencisi olan **Halil** yoldaş. O, öğretmeninin izinde Parti Önderliğine, Partiyeye, şehitlere ve halkına bağlılıkta asla kusur etmedi. Düşmanın canice saldırıları karşısında yoldaşlarıyla birlikte bütün ruh ve bilinciyle direnmeyi tek yaşam biçimi olarak aldı. Yaşamı pahasına kutsal değerlerden asla ayrılmadı. Yoldaşımızın zindan pratiği soylu bir direnişçilikle örülmüştür.

1983 yılında cezası biten **Halil** yoldaş, serbest bırakıldı. Fakat ailesini ziyaret etmesine dahı fırsat tanımadan askere götürüldü. Düşmana askerlik yapmak yoldaşımıza zor ve onur kırıcı geliyordu. O, hep Partiyeye ulaşmanın uğraşısı içinde oldu. Fırar etme tasarımları geliştirmiyordu. Fakat bir türlü Partiyeye ilişki kuramadığından bu tasarımlarını gerçekleştiremedi ve böylece askerlik bitti. Terhis olduktan sonra Karakoçan'a gitti ve Partiyeye ilişki arayışını sürdürdü. Ancak düşman, kendisine aman tanııymıyordu. Sürekli takip altında tutuyordu. Nitekim 1986'da yeniden işkenceye alındı ve 15 gün işkence gördü.

Halil yoldaş, Karakoçan'da düşmanın baskısı altında Partiyeye ilişki kurmanın zor olacağını düşünerek daha rahat ilişki kurabileceği anlayışıyla İstanbul'a gitti. Burada da geçimini temin etmek için en zor ve tortu işlerde çalışmaya başladı. Fakat burada da düşman, yoldaşımıza yaşam hakkı tanııymıyordu. Sonunda O'nu tutuklayarak 6 ay 10 gün Çorlu Cezaevi'nde esir tuttu. Tutukluluk döneminde Parti, İstanbul'da bulunan eşiyle ilişkiye geçti. Bunu duyan **Halil** yoldaş sevincinden göklere uçuyordu. Nihayet cezası bitti ve Parti, O'nu Avrupa'ya çıkardı.

O, Avrupa'ya gelir gelmez Partiyeye ulaşmanın kendisine verdiği coşkuyla faaliyetlere başladı. Fakat en büyük dileği ülkedeki sıcak savaşa katılmaktı. Her raporunda Partiden bunu talep ediyordu. Ama çalışmalara da bütün güç ve enerjisiyle katılıyordu. Avrupa'da bulunduğu dönemde merkezi eğitim çalışmalarında öğretmenlik yaptı. Daha sonra Duisburg bölgesinde birim sekreterliği düzeyinde sorumluluk üstlendi. Bu faaliyetlerinde başarılı bir pratik sergiledi. 1988'de sömürgecilik ve emperyalizmin yönlendirdiği provokasyon yoldaşımızın üzerinde oynamak istedi. Ama O, tavrını Partimizden yana koyarak, provokasyona karşı kararlı bir mücadele verdi.

Nihayet buyu bir süreyle beklemediği

Akademi'ye gitme kararı kendine iletilildiğinde sevincinden havaya uçuyordu 1988'in sonlarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. **Halil** yoldaş, Akademi'de Parti ölçülerine ulaşmayı esas aldı. Özellikle uzun yıllar esaret hayat yaşamamasından dolayı Partideki gelişmelerin

gerisinde olduğunun bilincindeydi. Ayrıca zindan vahşetinin üzerinde yarattığı tahribatları iyi görebiliyordu. Bu anlamda Parti ortamının kendisi açısından yeniden kendisini bulma ortamı olduğunu vurguluyordu. Partiyeye doğru katılım konusunda doğru temellerde yaklaşıyordu. Akademi ortamına doğru yaklaşım tarzı hızla kişiliğinde özgülleşmeyi sağlarken, Partinin taktik önderlik vasıflarına ulaşmayı da gerçekleştirdi. Parti, **Halil** yoldaşın taktik önderlikte daha da yetkinleşmesi için bir eğitim devresinde Akademi yönetiminde görevlendirdi.

Halil yoldaş, yönetimde yer aldığı zaman Partiyeye sunduğu bir raporunda yönetime yaklaşım olgusunu şöyle değerlendiriyordu: "Yönetime alınmanın asıl gerçekliğini düşünsel alanda kavramış durumdayım. Bu gerçekliğin sorumluluğunu giderek daha iyi özümseyebiliyor ve yaşamda ispatlamaya çalışıyorum. Asıl halkayı, bu ortamın aydınlatıcı gerçekliğinden, Parti Önderliğinin çözümlemelerinden ve yakın ilgisinden yakalamış durumdayım. Bana kalan, yakaladığım gerçekliği döneme uygun düşecek şekilde işletebilmektir. Bu yönlü çabalarım bu sürede olmuş, kendimi tanımamla birlikte arkadaş yapısına bir şeyler vermemde ön adım rolü oynamıştır."

Bu anlayışla yönetim pratiğine yönelen yoldaşımız, arkadaş yapısının eğitiminde önemli rol oynarken, kendisi de önderlik vasıflarını iyice olgunlaştırdı. Devre bittiğinde **Halil** yoldaş, savaşı yönetebilecek kapasiteye ulaşmış, bu yönlü hazırlıklarını

tamamlamış durumdaydı.

Temmuz 1989'da ülkeye yönelirken söylediği son sözleri başta Parti militanları olmak üzere bütün halkımıza çağrı niteliğindedi: "Değerli arkadaşlar, şu anda mutluluğun birinci basamağını yakalamış bulunuyorum. Asıl mutluluk siz yoldaşlarla ülkemizin ve Partimizin ana yüreği olan Botan'da buluşmak ve o topraklarımızda bağımsızlık mücadelesinin başarılarını en yüce doruklara ulaştırmaktır. Bu temelde zaferi taçlandırmakla asıl mutluluğumuza erişeceğiz." Bu sözleriyle yaşadığı mutluluğu ve sevinci ifade etmekteydi, **Halil** yoldaş.

Halil yoldaş, büyük bir moral ve yetkinleşmiş olarak ülke zeminindeki kurtuluş savaşında yerini aldı. Bir yıla yakın Botan'da düşmana karşı amansız bir savaş verdi. Sayısız çarpışmada yer aldı ve üstün başarılar sağladı. O aynı zamanda, zindan direnişçiliğini dağ direnişçiliği ile bütünleştirenlerin temsilcilerindendir. Kurtuluş savaşımıza henüz çok değer kazandıracağı bir dönemde, 15.3.1990 günü Şırnak'ta düşmana karşı son kez büyük bir savaş vererek, kahramanca şehit düştü. **Halil** yoldaş, devrimci yaşamı boyunca bağımsızlık ve özgürlük bayrağını hep yükseklerde dalgalandırdı. O'nun çok arzuladığı, savaşı Botan'dan Kürdistan'a yayarak zaferle taçlandırma yüce emeli bugün çok daha gerçekçi bir olgu haline gelmiştir. **Halil** yoldaş; bu kavgan Partin, yoldaşların ve halkın tarafından mutlaka zaferle ulaştırılacaktır. Anın bu zaferde yaşayacaktır.

48 yaşında savaşma azmiyle dolu olarak kavgaya atılan bir militan: Latif TEPE (Müslüm) yoldaş

Latif TEPE (Müslüm) yoldaş, 01.03.1941 tarihinde Dersim'in Nazimiye ilçesinde çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yoksul bir aileye mensup olduğundan çok küçük yaşlardan itibaren en zor işlerde çalışarak büyüdü. Yaptığı işler arasında inşaat işçiliği, pazarlamacılık, işportacılık, hammallık türünden ağır işler de vardı. Bu çilekeş yaşamı ve emeği ile büyümesi, daha sonra Parti saflarında O'nu gerçek bir Parti emekçisi haline getirdi. **Latif** yoldaş, bu zor

koşullar altında okuyarak liseyi bitirdi, fakat artık üniversiteyi okuyacak olanaklara sahip değildi.

Bu yıllar aynı zamanda ulusal ve sınıfsal kinin **Müslüm** yoldaşa iyice biçimlendiği yıllardır da. Çünkü **Müslüm** yoldaşın çocukluk yılları Dersim katliamının ağır etkileri altında geçer. Katliamı kendisi bizzat yaşamasa da yaşayanlar katliamın çok yakın taşıyıcılarıdır. Fiziki katliam üzerinden uzun bir süre geçmediğinden, Türk barbarlığının boyutlarını yaşayanlardan çok canlı dinler

Yine beyaz katliam olan Kürt kimliğini ezme ve Türkleştirme politikasını bizzat yaşar. Partiyeye sunduğu bir raporunda devrimci olmasındaki etkileri şöyle izah etmekteydi: "Devrimci olmamda, özellikle Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tercih etmemde Dersim katliamının derin etkisi, kaba biçimiyle de olsa kısmi yurtseverlik, okul ve askerlik dönemi ve yaşam kavgası sürecinde Kürtlükten ötürü uğradığım ağır ve yıpratıcı hareketlerin rolü olmuştur."

Nitekim, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki yabancılaştırma faaliyetlerine tepki duyar ve bilinçli olmasa da bu tepkisini ortaya koyar. "İstiklal Marşı" okunurken Kürtçe türkü söylediğinden dolayı 15 gün okuldan uzaklaştırma cezası verilir. Yine bir öğretmen arkadaşının Kürt millî duygularını horlayıcı ve aşağılayıcı hakaretlerine karşı çıkar. Öğretmeni protesto amacıyla iki arkadaşıyla birlikte okulu boykota götürür.

Sömürgecilere askerlik yaptıktan sonra Dersim Belediyesi'nde memur olarak çalışır. **Müslüm** yoldaş, burada da çeşitli politik etkinliklerde bulunur. Çünkü onun kişiliği sömürgeci uygulamalara tepki temelinde şekillenmiştir. Bilimsel ölçülere ulaşmasa da, kaba şekilde de olsa Kürt yurtseverlik özelliklerini taşımaktadır. Haksızlıklara tahammül etmez, bu anlamda da sürekli baskıya uğrar. **Müslüm** yoldaştaki bu ilerici özellikler O'nu, 1976 yılında PKK henüz küçük bir grupken tereddüt etmeden ilişkiye geçmesine götürür. Bilindiği gibi, bu yıllarda Dersim'de kendine "sol", "sosyalist" hatta "komünist" diyen yığınla parti ve grup vardır. Hemen hemen herkes bu örgütlerden birisiyle ilişkiindedir. Solculuk moda gibi bütün Dersimlileri sarmıştır. Fakat **Latif** yoldaş, bunlara itibar etmez ve güven duymaz. Çünkü istisnasız tümü Kürdistanı derceğini vadsıyan inkarcı yakla-

şımın sahipleridir. Dolayısıyla **Müslüm** yoldaş, bu güçlerin kemalist yaklaşımlarına sürekli kuşkulu yaklaştı ve güven duymadı. Hep Kürdistan sorununa doğru çözümlerin ve sömürgecilerle köklü bir hesaplaşmanın arayışı içinde oldu.

Grup dönemini yaşayan Hareketimizin alana müdahale etmesiyle, kurtuluşçu özellikleri ve direnişçiliği Hareketimizde gören **Müslüm** yoldaş, ilişkiye geçti. Bu andan itibaren çeşitli olanaklarını ve gücünü mücadelelerin hizmetine sundu. Bir yandan çalışırken diğer yandan da Hareketi maddi ve manevi yönden destekliyordu. Bu yıllarda özellikle Dersim alanında Hareketimiz, başını devletin çektiği çok yönlü saldırılarla karşı karşıyaydı. Bu saldırılar içinde sosyal-şovenizmden gelenler ağırlıklı yönü oluşturmaktaydı. Dörtbir yönden çembere alınan Hareketimiz, daha Dersim'e girmeden boğulmak istendi. Yine içten ihanet dayatılarak parçalanmaya çalışıldı. Bu koşullar altında mücadelenin gelişip kökleşmesi olağanüstü azim, çaba ve bağlılığı gerektiriyordu. **Müslüm** yoldaş, bu zor koşullarda bütün olanaklarını mücadeleye açarak hiçbir fedakarlıktan kaçınmadı. İkiriksiz bir tarzda mücadeleyi destekledi. Çünkü PKK'nin kurtuluşun tek güvencesi olduğunu o yıllarda görmüştü. Çok yönlü saldırı ve provokasyonların da PKK'nin bu kazandırıcı özelliklerinden kaynaklandığının bilincine varmıştı.

Bu yıllarda Dersim'de Hareketimizin gelişmesinde **Müslüm** yoldaşın yurtseverlik düzeyindeki faaliyetlerinin de katkısı olmuştur. Bir Parti emekçisi olarak bu yıllarda mücadeleye hizmet etmiştir. Nitekim bu faaliyetlerinden dolayı 1978'de belediye memuriyet görevinden açığa alındı ve aynı yıl süt fabrikasında işe başlandı. Bu süreçte süt fabrikasında meydana gelen soygun olayıyla ilgili görülerek gözaltına alındı, fakat delil yetersizliğinden serbest bırakıldı. **Müslüm** yoldaş, yurtseverliğinden dolayı uğradığı bu baskılardan yılmadı. Faaliyetlerini daha da güçlendirerek yürüttü.

Müslüm yoldaş, 12 Eylül askeri-faşist darbesinden sonra aranır duruma düştü. Yılgınlık ve kaçınılmanın yaşandığı bu ortamda **Müslüm** yoldaş, direnişten yana kesin kararlıydı. Nitekim 12 Aralık 1980 günü tümünden Parti saflarına katılarak, dağdaki silahlı birimlere ulaştı. Geride ise hiçbir geliri olmayan üç çocuklu bir eş bırakmıştı. Ama bu durum **Müslüm** yoldaşı yolundan alıkoymadı. O, ülke kurtulmadan ailesinin de kurtulmayacağını bilincindeydi. Belki mücadeleye katılmasa ailesinin ekonomik açıdan açlıkla karşı karşıya gelmesine fırsat vermeyecekti. Fakat bu durumda onursuz bir yaşama onay vermiş olurdu ki, yoldaşımız bunu asla kabul etmezdi ve etmedi de.

Müslüm yoldaş, 1981 yılında Partimizin çağrısı üzerine bir grup yoldaşıyla Lübnan sahasına gitti. Burada Partinin siyasi ve askeri eğitiminden geçti ve önemli gelişme kaydetti.

1983 yılında Partinin görevlendirmesi sonucu Avrupa faaliyetlerinde yer aldı. 1989 Nisan ayına kadar çeşitli düzeylerde görevler yürüttü. Hamburg ve Berlin'de 1983'te temsilcilik düzeyinde faaliyetlerde yer aldı. 1987'de Frankfurt alanında görev yaptı. Yine uzun dönem mali alan faaliyetlerini yürüttü. Son olarak da Fransa alanında sorumluluk düzeyinde görev yaptı.

Müslüm yoldaşın Avrupa'da faaliyet yürüttüğü dönemde Partimize en büyük provokasyonlar dayatıldı. Bu provokasyonlar, Dersimlilik kökenine oturtulmaya çalışıldı. Bu yönlü yoldaşımızın üzerinde de oynandı. Ancak O, provokasyonlara

karşı kararlıca mücadele etti ve Parti birliğini her şeyin üstünde tutarak, Parti Önderliğine sarsılmaz bir inançla bağlı kaldı. En zor koşullarda dahi O'nun yeri Partinin yanı olmuştur. Bunun için ne yapması gerekirse hiçbir ikircikliğe kapılmadan üstün bir özveriyle yapmıştır.

Ülke pratiğine katılma daima en büyük arzusuydu. İsrarla Partiden bu talepte bulunurdu. İsrarlı istemi karşısında Partinin çağrısı üzerine Nisan 1989'da Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademi yaşamına bütün coşku ve enerjisiyle katılım gösterdi. Akademi ortamına katılımın Parti militan kişiliğine tam ve doğru yaklaşmayla mümkün olacağını gören yoldaşların başında geliyordu. Militan ölçülere ulaşılmadan bazı teorik olguları algılamamanı hiçbir şeyi kurtaramayacağını sık sık vurgulardı. Akademi ortamına yaklaşımda özde doğru yaklaşmayı esas aldı ve bunun gereklerini ilerlemiş yaşına da bakmadan "18 yaşındaki bir gencin" ruhu ve coşkusuyla yaklaştı. Onda Parti ortamına doğru yaklaşım tarzı hem kendisinin Parti militan ölçülerine ulaşmasında önemli rol oynarken hem de arkadaş yapısının gelişiminde katkıda bulundu. Bir devrede Akademi yönetiminde yer alan **Müslüm** yoldaş, ülke pratiğine büyük coşkusuyla yöneldi.

Bir grup yoldaşıyla ülkeye yönelirken son sözünde coşkusunu şu cümlelerle anlatıyordu: "Bugün ülke pratiğine yönelirken bütün içtenliğimle şunu söyleyeyim; 48 yaşındaki biri değilim, gencecik kardeşlerimin duyduğu coşkunun ve heyecanın belki de daha fazlasını duyuyorum. Sorun uzun süre mücadele içerisinde olmak değildir. Aslında bugün duyduğum coşku ve heyecan Partinin vermiş olduğu ve yaratmış olduğu bir coşkudur. Cesaretimi, gücümü ve enerjimi ordan alıyorum. Bu anlamda kendimi yaşı değil, her zaman 18 yaşında gibi hissediyorum. Ve şu anda ülkeye yönelirken de aynı ruhla yöneliyorum... PKK gerçekliği yüce bir gerçekliktir. Bugün çağımızın en ilerici düşüncesi olan marksizmi tek temsil eden güç olarak, önder bir güç olarak bu gerçekliğe ulaşmanın öyle kolay ve basit olmadığını, bazı teorik belirlemelerle bu ölçülere ulaşamayacağını da belirteyim. Ama kişi dürüst sahip çıkar ve bunda da ısrarlı davranırsa, bu insanlık ailesinin şerefli bir üyesi olmayı hak ederse, bu büyük bir mutluluktur. Ben de ülke pratiğine yönelirken; görevlerimizin zorluğunun, davanın onurluluğunun bilincindeyim. Halka, Partiyeye, şehitlere bağlı olmanın, ancak bu görevleri yerine getirmekle mümkün olacağına bilincindeyim."

Müslüm yoldaş, 20 Eylül 1989 günü, bu coşku ve bilinçle donanmış olarak kutsal vatan topraklarındaki sıcak savaş görevlerine yöneldi. Bir yıla yakın süre Botan Eyaleti'nde çeşitli görev ve sorumluluklar üstlendi. Türk sömürgeciliğinin komplocu özel savaşına karşı çetin bir mücadele yürüttü. İlerlemiş yaşına rağmen bütün zorlukları PKK'den aldığı güçle yenmesini bildi ve Şırnak yakınlarında 15.3.1990 günü büyük direnişle PKK şehitlerinin içinde yerini aldı. Yoldaşımızdaki savaşma ve kazanma azmi göstermiştir ki; eğer PKK ruhuyla donanılmışsa davada yer almanın yaşlısı-genci olmaz. Yeter ki, Partiyeye doğru bir katılım gerçekleştirilsin. **Müslüm** yoldaşın, 48 yaşında silahı omuzlayarak Kürdistan'ın engin dağlarında kurtuluş savaşını yürütmesi, tüm yurtseverler için davaya katılım çağrısıdır. Bu çağrıya halkımız PKK önderliğinde her geçen gün daha fazla cevap vermektedir. **Müslüm** yoldaşın anısı, bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan yaratma azminde gerçek anlamını bulacaktır.

**ARGK'nin değerli komutanı Osman
SİDAR (Erdal) yoldaş
Halk Demokrasisinin inşası
mücadelemizde rehberimizdir**

1972 yılında Siirt'in Şırnak ilçesine bağlı Balveren (Gundikê Mellê) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Erdal** yoldaşın yaşamı TC sömürgeciliğinin baskı ve zulmü altında, yoksulluk içinde geçti. 12 Eylül faşist diktatörlüğünün Kürdistan'da uyguladığı vahşetten tüm ailesi payını alan **Erdal** yoldaş, bu duruma karşı düşüncelerini şöyle ifade ediyordu: *"Evet, düşmanın uyguladığı baskının nedenini biliyordum, bilince çıkarmıştım, ama elimden hiçbir şey gelmiyordu."* Yoksul Kürdistan köylüsünün yaşadığı zulmü yakından yaşayan yoldaşımız düşmana karşı büyük bir kinle ve öfkeyle doluydu.

1984 Şanlı 15 Ağustos Atılımı'ndan derinden etkilenen **Erdal yoldaş**, 1987'de ARGK safalarına büyük bir coşkuyla katıldı. **Erdal yoldaş**, kararlılığı, cesareti ve alçakgönüllülüğü ile savaşımlar arasında örnek alınan bir yoldaştı. Pratikte gösterdiği yiğit savaşıllığıyla sömürgeci TC ordusuna kan kusturan eylemlerde fiili olarak görev aldı. Henüz 14 yaşındayken safalarımıza katıldı. Bu katılım karşısında bütün aile fertleri, TC ordusunun zulmüne maruz kaldı. 1989 yılında iki ağabeyi ve babası gözaltına alınarak işkenceden geçirildiler.

Erdal yoldaş, saflarımıza katılırken, bu katılımın nedenini şu sözlerle ifade ediyordu: "Yüzyıllardan beri üzerinde baskı ve zulüm uygulanan bir Kürdistan halkı vardır. Bu halka bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi veren PKK'nin ideolojisi ve politikasını tek kurtuluş yolu olarak gördüm. Bizzat arkadaşlarla görüşüp saflara katıldım."

Botan Eyaleti'nde ARGK saflarında yürüttüğü yiğit savaşçılığıyla bir süre sonra manga komutanlığına ve genç yaşına rağmen kısa bir süre sonra da takım komutanlığına terfi etti. Komuta ettiği birliğinde bulunan savaşırların eğitiminde ve savaştırılmasında büyük bir rol oynadı.

1988'in Aralık ayında Akademi alanına daha yetkin görevlere hazırlamak amacıyla çağrıldı. Akademi'de kaldığı süre içinde Akademi yaşamına hemen ısındı. Eğitim sürecinde özlü katılımlıyla, katıldığı devreleri başarıyla bitirdi.

Partiden ülkeye, pratik savaş alanına gönderilmeyi talep etmesi üzerine, eğitimde ve disiplin alanında gösterdiği başarılar göz önüne alınarak 9 aylık eğitimden sonra tekrar Botan Eyaleti'ne komutan olarak gönderildi.

Erdal yoldaş, Botan'a gönderilmenden önce arkadaş yapısına verdiği son sözde, ülkeye gidişini ve mücadele konusundaki kararlılığını

şu sözlerle dile getiriyordu:

"Son sözümü vermeden önce bir şey belirtmek istiyorum. Bu yol yalnız benim değil, sizin, hepimizin yoludur. Bu yol üstünde kısa bir süre de sizinle ilerlemiş olduk. Eğitimimizi tamamlayıp gittiğimiz o topraklar üzerinde hepimiz birleşelim ve amacımıza ulaşalım. Bu yol hepimiz için zafer yoludur. Bu temelde son sözümü veriyorum.

Ben Akademi'ye gelmeden önce, bir dönem ülke mücadelesinde yer aldım. Fakat savaş içerisinde hiçbir zaman Partinin bizden istediği kişiliğe ve taktik önderliğe ulaşamadım. Bunu ne kişiliğime, ne çevreme hakim kılabilirdim. Döneme göre hareket etmedim. Bu da toplumsal etkilerin üzerimde bıraktığı bir sonuçtu. Kendimi ve insanlığı tanıyamıştım. Bunun için de bazı konularda geri kaldım.

Yeni bir insan olmak ve kişilik kazanmak için ve halkıma daha çok layık olmak için, yine taktik önderlik sanatında yetkinleşmek için, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelmek gibi bir şansım oldu. Partî Önderliği'nin çözümlerleri temelinde eğitim görmek beni geliştirdi. Bu alanda yığınla şey öğrendim.

Önümüzdeki dönemde Partinin bizden istediği taktik önderlik görevini, Parti Önderliğinin çözümlmeleri temelinde bilince çıkardım.

Dönemin bizden istediği taktik önderlik görevini bütün gücümle yerine getireceğime dair kendime güveniyorum.

Bilindiği gibi; önümüzdeki görevler daha da yüküldür. Halk Demokrasi-sinin inşası ve bir parça özgür vatan kurtarma, şiarımızdır. Dönemin yüklü görevlerine güçlü hazırlanmak zo-rundayız. Bu pratikte ispatlanacak bir konudur. Bu alanda aldığım güç ve güvenle bu görevleri başaraca-ğım.

Ben kendimi devrimin tüm görevlerine karşı sorumlu hissediyorum. Fakat her şeyden önce Partinin bana verdiği sorumluluğun bilincinde olarak, kendi kişiliğimi ve yoldaşlarımı yücelteceğime, burda aldıklarımı ülkede pratiğe geçireceğime dair, başta Parti Önderliğine, Partiye, devrim şehitlerine, Kürt halkına, dağ ve zindan direnişçilerine ve tüm arkadaşlara söz veriyorum."

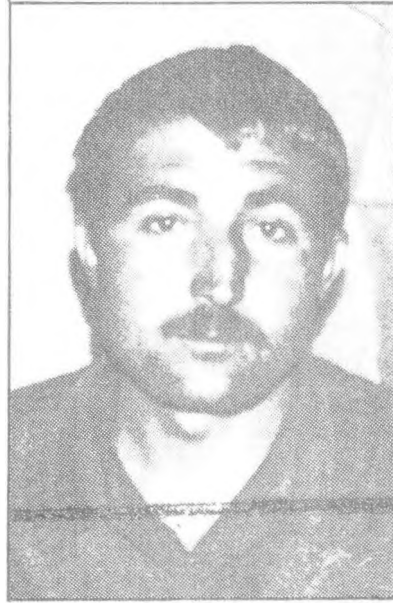
Erdal yoldaş, verdiği bu soylu ve kutsal yeminine bağlı kalarak 1989'un Eylül ayında komutan olarak Botan Eyaleti'ne yöneldi. 11 aylık komuta ve yönetim görevini layıkıyla ve dönemin komutanlık görevlerine uygun bir tarzda sürdürdü. Bu süre içinde, intikamcı karakteri ve mücadele azmiyle bölgede sömürgeci TC ordusuna ve uşak işbirlikçi çetelere karşı bir dizi eyleme komuta ederek yönetti. Düşmanın üzerine giden, vurarak parça parça koparan pratiğiyle, bir parça özgür vatan toprağı yaratma ve Halk Demokrasisinin inşası yolunda kararlı adımlarla ilerledi. Bu yönüyle birliği içinde sürekli örnek alındı. atılımcı yönüyle savaşçılara büyük bir moral kaynağı oldu. O, komutan olarak faaliyeti yürüttüğü süre içinde birliğini ve yoldaşlarını sürekli korudu. En çok fedakarlık gösterilmesi gereken görevlerin üzerine ölüme meydan okuyarak yürüdü. Arkadaşlarını yüceltti. Bu fedakar ve kararlı tutumunu şahadet mertebesine ulaştığı Çıray Dağı eyleminde de görmek mümkündür.

Eruh'un Çırav Dağı'nda pusuya düşen, sonra geri çekilen birliğini kurtarmak için, cephenin en ön saf-

larında günboyu çatışmayı büyük bir kararlılıkla sürdürdü. Çatışmanın gündüz bölümünde TC ordusuna büyük kayıplar verdirdi. Daha sonra çatışmanın gece bölümünde pusuyu yarmak ve çatışma alanından birliğini, gerilla taktiğinin bir gereği olarak kurtarmak amacıyla, düşman tarafından kurulan çemberin üstüne en ön saflarda yürüdü. Çemberi tam yarmak üzereyken düşmanın alçak kurşunlarına hedef olarak şehit düştü.

Erdal yoldaş, bu şahadetiyle, bir komutan nasıl yaşar, nasıl savaşır,

Nusret YAŞAR yoldaş yükselen savaşımda yaşıyor

Nusret YAŞAR (Fırat-Cemil) yoldaş, 15.3.1963 tarihinde Elazığ'ın Karakoçan ilçesine bağlı Gözerek köyünde doğdu. İlkokul mezunu olan **Nusret** yoldaş, çiftçilikle geçimini temin eden orta halli bir ailedendir. **Nusret** yoldaş, küçük yaştan itibaren ailesinin işlerinde çalışarak emeğiyle yaşayan biriydi 1980 yılında çalışmak için Almanya'ya gitti. Burada iltica ederek bir çiçekçi firmasında işe başladı. Daha sonra da inşaatlarda çalıştı.

Devrimcilikle ilk ilişkisi 1982'de Köln'de yapılan açlık grevinde başladı. Kendisini devrimciliğe çeken, daha çok devrimciler arasındaki çıkar gözetmeyen insancıl ilişkiyle oldu. Bu ilişkiler içinde **Nusret** yoldaş, kendi ulusal kimliğini tanımayışa başladı. Giderek Partinin ideolojik, politik ve eylemsel hattını tanıdı ve aktif sempatzizan haline geldi. Faaliyetlerde sempatzizan düzeyde yer alan **Nusret** yoldaş, hızla gelişip yetkinleşmeye başladı. Olgun ve dürüst bir kişiliği ile yurtseverlerce sevilip sayılan biri oldu. Yürüttüğü çalışmalarda Partiye bağlı, fedakar ve değer yaratan özellikleri, ileriye çıkan özellikleri oldu. Yürüttüğü faaliyetler daha çok yayın dağıtımı, propaganda yapma, maddi olarak mücadeleyi destekleme temelindeydi. 1984 yılında yapılan uzun yürüyüşte araba kullanarak, yürüyüşçülerin ihtiyaçlarını karşılama büyük çaba gösterdi. Ve bu eylemin üzerinde yarattığı etkiyle profesyonel devrimciliğe adım attı.

Bu yıllardan sonra Almanya'nın çeşitli alanlarında sorumluluklar üstlendi. Burada aranır duruma düşünce Fransa'ya geçip devrimci çalışmalarını burada yürüttü. Ardından Yunanistan'a geçti ve burada mali sorumluluk üstlendi. **Nusret** yoldaş, yaptığı bu çalışmalarda önemli gelişmeler sağlarken, kendisi de Parti ideoloji ve politikasıyla önemli oranda donandı. Fakat yoldaşımız açısından, Avrupa'daki ulusal kurtuluşçu faaliyetler mücadeleye önemli katkılar sağlasa da kendisinin asıl amacı kaynağa dönüş ve sıcak savaş hattında yer almakti. Bu istemi doğrultusunda Parti, O'nu 1986 yılında Lübnan sahasına aktardı.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde

fedakarlık, kararlılık nedir; tüm bu konularda ulusal kurtuluş mücadelemizin yarattığı ve her zaman, zaferi hedefleyerek anacağımız bir semboldür. Kutsal yemine sadık kalarak şanlı tarihimize kahramanlığıyla kendisini katmış ve şehitler katına yükselmiştir. ARGK gerillaları, yiğit komutanları **Erdal** yoldaşın yaşamını örnek alarak ulusal bağımsızlık ve Halk Demokrasisi yolunda zafere yürüyecek, dökülen o kutsal kanın hesabını soracak ve o kutsal kanın verdiği kararlılıkla mutlaka kazanacaktır.

askeri ve siyasi eğitime büyük bir istekle başlayan yoldaşımız eksiklik ve yetersizliklerini aşmada ciddi başarılar elde etti. Partiye yazdığı bir raporunda durumunu şu cümlelerle değerlendiriyordu: "Halkımız, her türlü değer yargılarından, insan onurundan, yaşamdan soyutlandırılmıştır. Bir zıvanalar toplumu yaratılmıştır. Ben de bu toplumun bir ferdi idim. Ben de çarpıtılmıştım. Ama PKK ile, onun ideolojisi, politikası, direnişçi özü ile tanıştıktan sonra yepyeni bir yaşam ve kimliğe ulaştım, hemen olmasa da belli bir süre sonra farkettim. Zaten PKK yeniden yaratılış hareketidir. Halkımıza yeni-

**Komata direniş kahramanı
Ömer İBRAHİM (Medeni)
yoldaşın anısı ölümsüzdür**

Ömer İbrahim yoldaş, 1959 yılında Derik'in Karaçağ köyünde dünyaya geldi. Yoldaşımız toprak sahibi iyi halli bir aile ortamında büyüdü. **Medeni** yoldaş, ileri görüşlülüğünden ötürü, devrimci yaşamından önce de yanlış bulduğu hiçbir şeyi boyun eğmeyen özelliklere sahipti. Bunun için geri alaile otoritesi ve sömürgeci eğitim okulunun yönetimini reddederek tanıımıyordu. Önemli özelliklerinden birisi de üstlendiği görevi mutlaka yerine getirmek ve hedefine ulaşmaktı. Kararlılığına kesin bağlıydı. Bunun için halkın içinde ve Parti saflarında her görevi üstlenebilir bir güce sahipti. Güçlü bir uygulayıcıydı. Her yönüyle önemli bir şahsiyet olduğu için, toplum içerisinde her kesim arasında saygın bir yer edinmişti. 1983-84 yıllarında Parti saflarına katılır ve tüm gücüyle parti çizgisini kitlelere tanıtır.

1987'nin Nisan ayında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Akademi ortamında Parti çizgisine çok bağlı ve büyük görevleri üstlenebileceğini kanıtladı. **Medeni** yoldaş, Kuzey-Batı Kürdistan'a geçmeden önce Ortadoğu'da Kürdistanlî kitleler arasında yıllarca faaliyet yürüttü. Ust

den kimliğini kazandıran harekettir. Şimdi ben de bu kimliğe ulaşmış bulunuyorum."

Akademide ideolojik ve politik olarak da derinleşen **Nusret** yoldaş, yaptığı araştırmalarla edindiği teorik birikimini mücadelenin hizmetine sunmaya çalıştı. Halk milisi üzerine kapsamlı bir araştırma yapıp broşür haline getirerek yoldaşlarının hizmetine sundu. Ayrıca kampta üstlendiği grup komutanlığı görevini başarıyla yerine getirdi. Genelde kamptaki arkadaşlarının eğitimine katkıda bulunurken, özellikle de grubundaki arkadaşların eğitimiyle yakından ilgilendi. Onların gelişmesinde önemli rol oynadı.

Kampta yürüttüğü çok yönlü faaliyetlerle **Nusret** yoldaş, komuta yeteneklerini geliştirerek kendisini ülkeye hazır hale getirdi. Çok arzuladığı ülke pratiğine yönelirken ciddi sayılabilecek bir eksikliği yoktu. Büyük bir coşkuyla Partinin görevlendirdiği alana yöneldi. Kürdistan'da Partiden kazandığı yeni kimliği ile düşmana karşı amansız bir savaş verdi. Bu savaşta düşmanı darbelerken, halk savaşının gelişip serpilmesinde büyük emek ve çaba sarfetti. Kurtuluş savaşımıza daha çok değer kazandıracağı bir aşamada düşmanla girdiği bir çarpışmada kahramanca şehit düşerek ölümsüzler kervanına katıldı.

düzeyde sorumluluklar da alan yoldaşımız, bu alanda çok değerli emek sahibi, halk önderi ve askeri yetenekleri taşıyan militan özellikleri temsil ediyordu.

Medeni yoldaş, 1989 yılında Ku-
zey-Batı Kürdistan'da ulusal özgür-
lük savaşımında yer aldı. En son
Beytüşşebap bölge yönetiminde yer
alan **Medeni** yoldaş, aynı zamanda
takım komutanıydı.

Beytüşşebap-Komata alanında 8.4.1990'da arkadaşlarıyla birlikte, sayıları binleri aşan sömürgeci faşist ordu birlikleri ve çeteler tarafından çembere alınırlar. Günlerce süren büyük muharebede ARGK gerillaları büyük bir direnişle yüzlerce düşman askerini imha ederler. Bu çarpışmada 22 ARGK savaşçısı da kahramanca direnerek şehit düşer. Şehit düşen bu yoldaşlarımızdan birisi de **Medeni** yoldaştı. Faşist TC, **Medeni** yoldaşın önder konumunu ve değerli özelliklerini bildiği için yoldaşımızı özellikle sağ olarak ele geçirmek istiyordu. Ancak bunun bilincinde olan **Medeni** yoldaş, son mermisine kadar direndi ve düşmanın eline sağ geçmemek için de son mermisini kendisine sıkarak soylu bir kahramanlık örneğini sergiledi. Bu soylu örneğiyle düşmanı hayretler içerisinde bir kez daha kahrederken, PKK'nin gerçekliğinde ölümde yaşamı yaratan kararlı militan kişiliğin sembolü oldu.

Anısı mücadelemize önderdir.

Silah arkadaşları

**Komata şehidimiz
Xwîn rêj (M. Ali KOLÇAK)
yoldaş kavgamızın
yemini olacaktır**

1985 sonlarında çok küçük yaşta savaşa katılır. Hakkarı merkeze bağlı Ertuş aşiretlerinden Gewdan aşiretine mensuptur. Küçük yaşta olmasına rağmen, alanda savaşa ilk katılanlardan birisidir. Kısa bir süre içerisinde savaş birlikleri arasında en aktif düzeylerde görev aldı.

Uludere, Beytüşşebap, Hakkari-Qaşuri alan birim faaliyetlerinde görev aldı. Genç yaşta olmasına rağmen, oldukça atak ve coşkulu. Aslında yaşamı Partiye taniyan, onun ahlakını, terbiyesini kendi kişiliğinde yaşatan yiğit ve kahraman bir yoldaşı. Zorluklar karşısında yılmayan ve en yiğit tavır ve tutumları sergileyen değerli bir komutandı.

1988'de manga, 89'da ise takım komutanlığı ve siyasi komiserliğe kadar ulaşmıştır.

Aldığı Parti terbiyesiyle Parti örgüt kişiliğiyle, disiplinli, kurallı kişiliğiyle, Partiye bağlılığıyla örnek bir kişilik sergilemiş olup en kritik dönemlerde Parti değerlerine sahiplik etmede güvenilir bir yapıya sahipti. Parti kültürünün, kurallarının, ahlakının, disiplinin adeta bekçiliğini yapardı. Yanlıslara karşı tavizsiz ve ilkeliydi. Çizgiyi yürütmeye en aktif düzeyde kendisini sonsuz bir fedakarlıkla veren birisiydi.

Canlı, coşkulu, esprili kişiliğiyle arkadaşları arasında sevilen, sayılan, sağlık konusunda gördüğü eğitimle savaşta yaralı yoldaşların en yakın destekçisi ve en zor durumlarda aranan birisiydi.

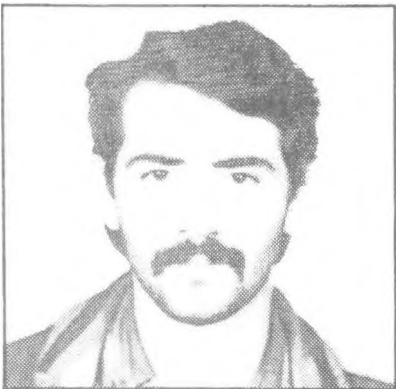
Beytüşşebap, Hakkari, Uludere, Qaşuri alanında yürütülen tüm siyasi, askeri ve örgütsel faaliyetlerde en aktif düzeyde görev yapan arkadaşlardan birisiydi. Bütün arkadaşlar adeta hep **Xwinrêj** arkadaşla olmak isterlerdi, çekim ve ilgi merkeziydi. Onun kadar görevleri üzerinde titizlikle duran, titreyen az sayıda arkadaş vardır.

8 Nisan 1990'da halkın yükselen kitlesel isyanlarının yaşandığı bir dönemde Beytüşşebap-Komata'da **22** yoldaşla birlikte faşist sömürgeci güçlerle girdikleri ve günlerce süren çarpışmada kahramanca direnerek şehit düşmüştür. Şehit düştüğünde komutanlık düzeyinde görev yapıyordu.

Halk tarafından çok sevilen, saygı duyulan bir yiğit kahramandı.

Xwinrêj yoldaşın anısı, ulusal kurtuluş savaşımızda, alanda gerillanın oturtulup-geliştirilmesinde ve halkımızın boyveren serhildanlarında ortaya koyduğu yoğun çabaları ve mücadelesiyle bize savaşımızda sonsuz güç kaynağı olacaktır.

Şehitlerin takipçisi Xıdır yoldaş unutulmayacak

"Şehitlerimiz, mücadelemizin önderi, rehberi ve ışığıdır. Direnişleri, halkımızın direnişinde devam ediyor. Onlar ki, doğru devrimciliğe, yurtseverliğe ve insanlığa ulaşılar. En

büyük görevimiz arkalarından gitmek ve yola devam etmektir. Uğruna kanlarını akıttıkları amaçlarını gerçekleştirmektedir. Kanımızın son damlasına kadar, ikirciksiz ve geri dönmeksizin arkalarından gitmek ve onların ulaştığı yüceliğe ulaşmaktır."

Xıdır yoldaş, şehitlere olan inancını ve bağlılığını bu soylu ve içten sözlerle belirtiyordu.

Xıdır yoldaş, 1967 yılında orta halli ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Öğrenimini teknik koleji bölümünde yapan **Xıdır** yoldaş, yaşamında çalışkan ve başarılıydı. Her Kürt genci gibi ailesine maddi katkıda bulunmak için, yazları iş bulur çalışırdı. 1985 yılına kadar kendi çapında Barzani ailesinin taraftarlığını yaptı. Bu yılda PKK'nin mücadelesiyle tanışır ve kent metropollerinde Partiye ve çizgisine gün geçtikçe daha çok yaklaşıyor. Başlangıçta işçilerin arasında devrimci mücadelenin propaganda-sını yaparak, yurtseverlik görevlerini yerine getiriyordu.

Xıdır yoldaş, Partiyi tanımak ve ideolojisini kavramak için tüm ağırlığıyla kendisini okuma ve incelemeye verdi, dönemin ve Partinin istediği devrimci kişiliğe ulaşmak için.

Hamza yoldaşın aracılığıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmiştir.

Xıdır yoldaş, kendisini ülkesine ve arkadaşlarına karşı sürekli borçlu görüyordu. Partiye ve Parti Önderliğine bağlılığın sembolü olmuştur. Bir raporunda şunu yazıyordu: "**Ben günbegün kişiliğimi tanıyorum... ve inanıyorum ki, Partinin istediği kişiliğe ulaşacağım ve ülke mücadelesindeki yerimi alacağım.**"

Her zaman ülke topraklarına geçmek istemini, Parti yerine getirince büyük bir coşkuyla ülkeye yöneldi. Girdiği bir çarpışmada büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek şehitler kervanına katıldı.

Halk kahramanı Kahraman yoldaş ölümsüzdür

Kahraman (Emin SOFİ) yoldaş 1966 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesine maddi imkanlar sağlamak için ağabeyiyle birlikte tortu işlerinde çalıştı. Öğreniminin yanı sıra metropol kentlere de giderek çalışıyordu.

Kahraman yoldaş, yurtsever bir aileden olduğu için Kürt partilerine yakınlık gösteriyordu. Başlangıçta reformistlerin ağına düştü, ancak onlara hiçbir zaman inanmadı.

Yoldaşımız, Parti çalışmalarının yoğun olduğu ve etkinliğinin bulunduğu bir alanda bulunduğu için, 1983 yılında ulusal birlik mücadelemize yakinen tanık oldu. Bundan etkilenecek gün geçtikçe daha da yakınlaşıyor ve mücadelemizin bir sempatizanı haline gelir.

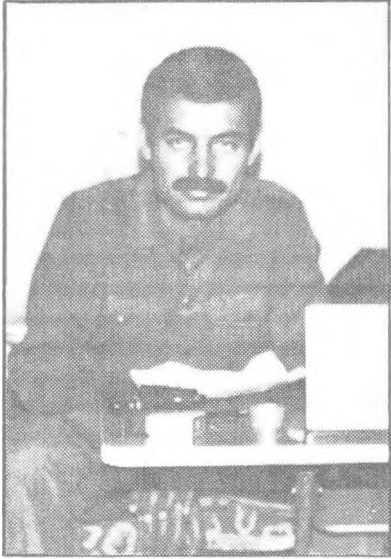
1988 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Amacı hem siyasi ve hem de askeri olarak kendisini geliştirerek döneme karşılık verebilecek kişiliğe ulaşmaktır. **Kah-**

raman yoldaş, ülkesinin bağımsızlığı ve halkının özgürlüğünün özlemiyle doluydu. Dağların hasretini çekiyordu. **Ozan Dijwar** yoldaşla birlikte **Agitlerin** diyarı Botan'da kaderlerine sahip çıkıyorlardı. Yaşamın tohumlarını kanlarıyla sulayarak şehitler kervanına katıldılar.

Kahraman yoldaş, çağdaş tarihin şehididir ve fedakarlığın sembolüdür.

Şehitlere söz ki, silahları yerde kalmayacak.

Özgürlüğün direniş kahramanı İsmail İbrahim yoldaş bizimledir

İsmail yoldaş, Partimizin militanlarından biriydi. Partinin Ortadoğu'ya girişinde saflara ilk katılan arkadaşlardandı. 1982 yılında Parti çalışmalarına katıldı. Şehit düştüğü ana kadar Parti Önderliğinin çizdiği hattan ayrılmadı.

İsmail yoldaş, 1960 yılında köylü ve toprak sahibi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. 6 yaşından sonra okula başladı. Yüksek öğrenimini inşaat mühendisliği bölümünde sürdürdü.

Yoldaşımız ulusal ve sınıfsal kine sahip olduğundan, bu öğrenim kendisini tatmin etmez. Çünkü ulusal kinini düşmana karşı kusmak için, sürekli devrimci bir çizgi arayışı içindeydi. PKK'nin bu çizginin temsilciliğini yaptığını gördü ve hızla Partinin otoritesi altına girdi. Askeri ve siyasi eğitimini tamamlayıp daha güçlü ve oturaklı bir kişiliğe kavuşması için Parti, O'nu 1985 Ağustos'unda eğitim kampına aldı.

1987 Özgürlük Yürüyüşü başlangıcıyla sıcak savaş alanına hareket etti. Özgürlük Yürüyüşünde büyük adımlar atarak önemli görevler yerine getirdi. Ve bu kutsal kavgamızda sonuna kadar direnerek ölümsüz şehitler halkasına katıldı.

Erdal yoldaş; düşmana karşı kin kaynağı ve Agitlerin diyarı Botan dağlarının sevdalısı

Ebdal Cebbar KALÊ (Erdal) yoldaş, 1971 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi

yurtsever bir ailedir. Öğreniminde ileri ve çalışkandı, değerli bir şahsiyetti.

Birçok kişi gibi başlangıçta O'nun da reformistlerle ilişkisi vardı. Ancak PKK'nin ismini duyunca büyük yakınlık gösterdi. Çünkü en büyük amacı ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin bir devrimcisi olmaktı. Her zaman ülke hasretine sahipti, bu uğurda paha biçilmez değerler feda etmek isterdi.

Erdal yoldaş, düşmana büyük bir kinle dolu olduğu için kendisini halkın ve ulusal mücadelenin görevleri karşısında sorumlu hissediyordu. Devrimci kişiliğe ulaşmak ve daha büyük görevlerin adamı olmak için yorulmak nedir bilmeyen bir çaba içerisindedi. Bunun için gururla her göreve koşardı. Bir müddet işçi birliklerinde yer alarak, hem onlarla birlikte çalışıyor ve hem de eğiterek örgütüyordu. Yine güvenlik çalışmalarında yer alarak, bilinçli ve duyarlı bir şekilde uşak-hain takımını gözliyordu.

1988 yılında Partinin istemi üzerine siyasi ve askeri eğitimini tamamlamak için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. **Erdal** yoldaş, Akademi'de Parti çizgisine gözbebeği ve canı gibi sahip çıkıyordu. Sürekli Parti çizgisinin dışında olanlara karşı duruyordu. Yine umutsuzluğa kapılmaz ve bu tür kişilerin gelişmesi için sürekli yardımcı olurdu. Bir raporunda şöyle yazıyordu: "**Hepimiz umutluyuz ki, istenen düzeye geleceğiz. Ülkeye geçmek için hazırlanacağız... Eskiye yıkıp yeniyi inşa etmek için... Özgürlük kapısında Partinin tüm istemlerini gerçekleştireceğiz.**"

Her zaman hırslıydı ve hep Partiden **Agitlerin** diyarına gitmeyi istiyordu. Yine bir raporunda şöyle yazıyordu: "**Akademi'ye geldiğim ilk günden şimdiye kadar tek umudum bir PKK savaşçısı olmaktır. Ve bu umuduma inanıyordum. Çünkü kararlıyım ve görüyorum ki, Parti çizgisini uygulayabilir ve temsil edebilirim.**"

Susuz bir insan nasıl su ararsa o da öyle Partiden ülkeye ulaşmayı istiyordu. Parti, önünü açtı ve bu istemi gerçekleştirdi. 1989'un baharında kendisini kutsal topraklara ulaştırdı. 1990 yazında düşmanla girilen büyük bir muharebede üstün bir moral gücüyle düşmana saldırıyor ve ağır kayıplar verdirerek yılların intikamını alıyordu. Düşmana olan tüm kinini kusarak amacına ulaşıyordu. Erüh'un Gabar dağlarında Qesrika Gelli mıntikasında büyük bir kahramanlık örneğiyle sonuna kadar direnerek şehitler kervanına katıldı.

Erdal yoldaş sürekli uyanıklığın ve devrimciliğin sembolüydü.

Ölüm, özgürlük için yaşamdır

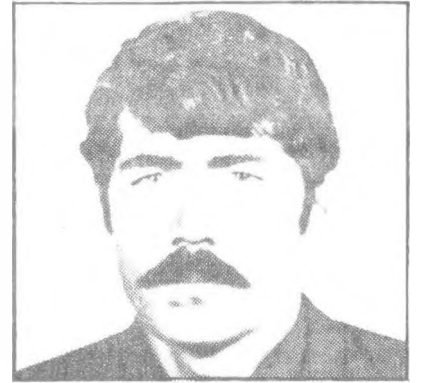
Ferhad (Ferit EHMED) yoldaş büyük bir inançla çalışmalara katılmıştır. Yaşamını bu dava uğruna sonuna kadar adadı. 1.1.1965 yılında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Ferhad** yoldaş, 1970 yılında kendi köyünde ilkokula başladı. Öğrenimini 1986 yılına kadar öğretmen okulunda devam ettirdi. Diğer birçok Kürdistanlı gibi yaşamını birçok zorluklar içerisinde sürdürür. Ülkesiz olduğu için kendisini değersiz ve özgürlükten yoksun görüyordu. Bağımsız değildi, her zaman zulüm ve baskı görüyordu. Şövence yaklaşımlarla karşılaşmıyordu. Kürdistan üzerindeki işgali bir türlü kabullene miyordu. Ancak her şeyi sineye çekmek zorunda kalıyordu. Her zaman gelecekte güçlü bir savaşçı olacağını düşünüyordu. Askeri yaşamın sevdalısıydı. Kutsal yurtseverlik görevlerini yerine getirmeye ve Kürdis-

tan halkının haklı davasının başarıya ulaşmasına katkı sunmak için Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesine katılmak istedi. 1985 yılında PKK'nin mücadelesini tanıdıktan sonra, tüm amaçları ve düşüncelerini bu saflarda gerçekleştirdiğini gördü. Bunun üzerine inancı daha da pekişti. Parti çalışanları ve devrimcilerle ilişki kurduktan sonra arkadaşlarının da yardımıyla gerçek esaslar üzerine hem kendini geliştirdi, hem de kitle arasında propaganda yaparak çalışmalara katıldı. Maddi-manevi olanaklarını Partiye sundu.

Çalışmalarını sürdüren **Ferhad** yoldaş, özellikle büyük bir inançla gerçek kişiliğe dönüşüm sağlamak için uğraş veriyor ve devrimci eylemliliğe, ulusal özgürlük mücadelesine katılmak istiyordu. 11.7.1989'da Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Devrimci ve askeri yaşamı, yeni yaşamı kişiliğinde somutlaştırdı.

Eğitimi tamamlandıktan sonra canı ve kanı pahasına da olsa mücadelesini sürdürmek istedi. Omuzladığı silahıyla, kin ve nefretiyle, Kürdistan dağlarında bin yılların intikamını almak, düşmanı ortadan kaldırmak amacındaydı. Partinin sunduğu olanaklar sonucu ülkede ARGK saflarına katılma umudu gerçekleştirdi, yoldaşımızın. Çalışmalarını sonuna kadar sürdürdü. Hiçbir zayıflık göstermedi. Düşmana karşı büyük bir kahramanlık örneği sergiledi. Halkına verdiği sözü yerine getirdi. Başı dik ölümsüzler kervanına katıldı.

Ferman yoldaşın soylu direniş yol göstericidir

Ferman BARÇIN yoldaş, 2.3.1953 tarihinde Erüh'un Fındık ilçesine bağlı Batê (Sulak) köyünde doğdu. Çiftçilik yapan, orta halli ve yurtsever bir ailedendir. Yoldaşımız evli ve dört çocuk babasıydı.

Ferman yoldaş, 1982 de Partinin ülkeye dönüş kararı alması ve girişi gerçekleştiren kurtuluş savaşını başlatmasıyla sempati duyup ilişkiye geçti. Bu tarihten itibaren aktif olarak mücadeleye destek sundu. Bu çalışmalarını yeni dönem mücadelemizin alana oturmasında sayısız yararları oldu. Daha sonraları halk milisi olarak faaliyet yürüten **Ferman** yoldaş, çetelere yönelik cezalandırma eylemlerine katıldı. Yine silahlı propaganda birlikleriyle beraber çeşitli askeri eylemlerde de yer aldı. Bu eylemlerde düşmanın darbelenmesinde rol oynadı.

Engin yurtseverlik duygularıyla dolu olan **Ferman** yoldaşın fedakar çalışmaları, çetelerin saldırılarının kendisine yönelmesine neden oldu. En son Fındık ilçesine bağlı Basa köyünde bulunurken Baho Ağa ve çeteleri tarafından ihbar edildi. Bunun üzerine esir alınan yoldaşımıza çok ağır işkenceler yapıldı. Fakat yoldaşımız bütün vahşi saldırılar karşısında mücadeleye bağlılıktan asla taviz vermedi ve görkemli bir direniş sergiledi. Direniş karşısında acze düşen düşman çareyi O'nu katletmekte buldu. 20.9.1985 tarihinde alçakça katledilen **Ferman** yoldaş, soylu direnişiyle bağımsızlık ve özgürlük şehitleri ailesinin onurlu bir üyesi olmaya hak kazandı. **Ferman** yoldaş mücadelemizde yaşıyor

Düşmanın korkulu rüyası olmuş bir kahraman: Nizar ACAR (Mustafa) yoldaş

Tatar'ın yaşadığı durumun daha da beterini Şırnak Kömür İşletmeleri Müdürü yaşıyordu, zira **Nizar** yoldaş mücadele saflarına katılmadan önce Şırnak Kömür İşletmeleri'nde çalışıyordu. Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki zenginlikleri nasıl talan edip sömürdüğü gerçeğini çok yakından görmüş ve yaşamıştı. Ülke-mizin zenginliklerini ve insanımızın emeğini gaspedenleri yaşayarak öğreniyordu. Bu, düşmana karşı olan kin ve nefretini daha da artırıyor ve ulusal kurtuluş saflarına katılmaya olan özlemini her geçen gün artırıyor. Düşmana indirilen her darbe O'nu mücadeleye davet eden bir çağrıydı. Artık sömürgecilerin toprağımızda zenginlikleri talan eden işletmelerinde bir işçi olarak kalmanın, kendi halkına, toprağına ve ulusa ihanet anlamına geldiğini, bugüne kadar düşmanın yaşattığı, bu kendi gerçekliğine ihanetin artık bir yerde parçalanması gerektiğini her geçen gün daha iyi anlıyordu. Henüz saflarımıza katılmadan önce Şırnak Kömür İşletmeleri Müdürü'nün kafasını iki defa kırmıştı. Bu, O'ndaki düşmana karşı olan kin ve nefretin artık bir isyan boyutuna ulaştığını ortaya koyuyordu. İşletme Müdürü'nün çok iyi tanıdığı bu yoldaşımızın saflara katılımını duyduğunda yaşadığı korkunun büyüklüğü, suçunun büyüklüğü kadardı.

Nizar yoldaş, mücadele saflarına katılmasından sonra kısa sürede büyük bir gelişim gösterdi. Canlı ve atak yapısı, üstün moral ve azmi, Partiye olan büyük inancı O'nun girmiş olduğu bütün çatışmalarda en iyi sonucu elde etmesini sağlıyordu. Sömürgeci orduyla girmiş olduğu bütün çatışmalarda, sürekli erlere; *"Savaşımız sizlerle değil, sizi savaşa süren komutanlardır. Sizi ölüme süren onlardır. Çekilin! Onlarla hesaplaşacağız"* tarzında propaganda yapmayı bir devrimci görev olarak yerine getirmekten geri kalmazdı. Türk sömürgeciliği, Kürdistan'da hiçbir çıkarı olmayan Türk işçi ve köylüsünü sermayenin çıkarları için ölüme gönderiyorsa, Türk halkına bu gerçeği açıklamak bir devrimci görevdir. Türkiye devrimcilerinin yaşadıkları örgütsüzlük, Türk burjuvazisinin Kürdistan'da yürüttüğü kirli özel savaşı besleyen en önemli kaynaklardan biridir. Yoldaşlarımız savaş cephesinde ilk mermilerini patlatmadan önce bu gerçeği sürekli haykırırlar.

Nizar yoldaş düşmanla girmiş olduğu bütün çatışmalardan büyük kahramanlıklar sergileyerek ve üstün başarılar göstererek çıkıyordu. Halk arasında, yüzü çil ve kumral oluştundan dolayı *"Bozo"* lakabıyla tanınırdı. 1989 yılında Şırnak'ın Cudi kesimi Benavaya mıntkasında sömürgecilerle girmiş olduğu çatışmada gerillaların sayıca ve silahça düşmandan çok zayıf olmalarına rağmen; çok sayıda düşman özel timini imha edip, bir helikopteri düşürdükleri ve günboyu süren çatışmada, düşmandan aldığı M-27 şeritli silahı ile büyük ve görkemli bir direniş örneği sergilemesi, O'ndaki komuta özelliğinin güçlülüğünü göstermektedir.

Nizar yoldaş, 1989 Temmuz'unda birlikte ayrı olarak takımıyla Cudi'nin Gazakaçka mıntkasında, saflara yeni katılan savaşçıların eğitimlerini yaptırırken o alanda tesadüfen geçen düşmanla karşılaşmaları sonucu başlayan çatışmada büyük bir kahramanlık örneği sergileyip şehit düştü. Gündüz başlayıp gece devam eden çatışmada düşman

büyük kayıplar vermesine rağmen bir türlü amacına ulaşamadı. Çatışmanın devam eden saatlerinde bir grup düşman kuvvetinin **Nizar** yoldaşın sağlam bir biçimde tuttuğu mevziye arkadan yaklaşması ile gelişen çatışmada **Nizar** yoldaş kahramanca direnerek, sloganlar ata ata şehit düştü. Kendisiyle birlikte başka bir yoldaşın da şehit düştüğü çatışmada düşman onlarca kayıp verdi.

Nizar yoldaş, özgür bir vatan özlemiyle Ulusal Kurtuluş Ordusu saflarında savaşırken bir gün sevdiği toprağına boylu boyunca uzanacağını

biliyordu. O'nun kızıl kanyla ıslattığı vatan toprağı özgürleşiyor ve **Nizar ACAR** yoldaş özgürleşen her karış vatan toprağında yaşıyor. Düşmanın ölümü dayattığı yerde O, direnişiyile yaşamı yaratıyor.

O'nun çizdiği yolda yürüyelim ve şehitlerimize layık olalım!

-Biji Serok APO!
-Biji PKK-ERNK-ARGK!
-Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği!
-Yaşasın direniş şehitlerimiz!

Silah arkadaşları

ARGK'nin korkusuz neferi Yasin ACAR (Cihat) yoldaş mücadelemizde yaşıyor

Bir halkın geleceğe olan umudunun karartıldığı yerde ölüm başlar. Tarihten silinen pek çok halkın ve uygarlığın başına getirilenler biraz böyle olduğu içindir ki, umutlarını yitirmeleri aynı zamanda sonları olmuştur. Uzun tarihi dönemlerde, çeşitli sömürgeci güçlerin egemenliğinde yaşamak zorunda bırakılan halkımızın da geleceği sürekli bu güçleri yıkıcı ve tahripkar etkileri altında karartılmıştır. Sömürgeciliğin her türlü olumsuz etkilerini toplumsal yaşamın bütün alanlarında yoğun bir şekilde yaşayan, başkalaşıma uğratılan kendi insani kimliğini bile kaybetme ile yüzyüze kalan halkımızın, ya bunu yaşamaya devam edip tarihten silinme ya da buna karşı direnip, tarihte kendi yerini yeniden özgür bir biçimde almaktan başka bir seçeneği kalmamıştır.

Yaşadığı gerçeklik tamamıyla böyle olan bir toplumun bireyinin kendi özgür, bağımsız ve insanca yaşam isteğini gerçekleştirme arzusu bu toplumsal gerçeklikten ayrı ele alınabilir mi? Kişi toplumu değiştirmeden kendi bireysel kurtuluşunu sağlayabilir mi? Düşmanın; uşaklık, ihanet ve kendi gerçekliğine tamamen yabancılaşıp ona adeta düşman olmaktan başka bir yaşam seçeneği bırakmadığı gerçeğine gözlerini kapatabilir mi? Hayır! "Ben Kürdüm" de değil, "ben insanım" diyen birinin kesinlikle kabul edemeyeceği, buna karşı direnişin, insanlığın, en soylu çıkışı olduğunu rahatlıkla görebileceği bir Kürdistan gerçekliğinde, insan olan her kimse bunu görmemezlikten, duymamazlıktan gelemeyiz. Partimizin çıkışıyla oldukça netleşen ve her insanımızın rahatlıkla görebileceği gerçekler, halkımızın artık ölüm uykusu gafletinden kurtarılması ve kendine getirilmesi ancak büyük direnişler temelinde sağlanmaktadır. Direniş, bugün Kürdistan'da yükseltildiği oranda halkımızın kendine gelmesi sağlanmaktadır. Halkımız kendine geldiği oranda da direniş yükseltilmektedir.

Direnen bir halkın kendi kahramanlarını, bu direnişin ortasında yattığını, her bir direnişin kendi içeri-

sinde sayısızca soylu değeri taşıdığını, bunlardan çıkarılan derslerin, bugün geleceğe olan umudumuzun ışıltıları olduğunu, yolumuzu aydınlatıldığını, her bir şehidimizin hayatını eğer iyi inceleysek açık bir şekilde görürüz.

Yasin ACAR (Cihat) yoldaş da yaşamıyla ve mücadelesiyle örnek bir kişiliğe sahipti. 1970 yılında Şırnak'ta dünyaya gelen **Yasin** yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğuydu. Her Kürdistan insanı gibi, O'nun yaşamı da sömürgeciliğin belirlediği çerçeve içerisinde sürüp giderken, Kürdistan'da Partimizin öncülüğünde ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesiyle, eski Kürt insanının içinde yaşamak zorunda bırakıldığı yaşamın daha fazla bilincine varmaya başladı. Ülke ve halk gerçeklerini artık her geçen gün daha iyi anlıyordu. Yükseltile ulusal kurtuluş savaşının halkımız üzerindeki etkilerini, O daha da sıcak ısıcağına ve daha büyük bir aydınlanmayı kendinde sağlayarak yaşıyordu. Bu, her geçen gün O'nun mücadeleye katılma özlemini kabartıyor ve bundan başka bir kurtuluş yolunun olmadığı gerçeğini gittikçe daha iyi anlıyordu. Kendisini bir taraftan mücadeleye hazırlarken, beraberinde katacağı yeni arkadaşları da hazırlıyordu. Onları eğitiyor, Parti ve mücadele hakkında bilgilendiriyordu. Nihayet 1988 bahar atılımında 4 arkadaşıyla birlikte ARGK saflarına katıldı.

Halkımızın eğitimsiz ve cahil bırakıldığı, verilen eğitimin de düşmanın açmış olduğu kurumlarda, ulusal gerçekliğimizi inkar temelinde olduğu gerçeğini gözönünde bulundurursak, halkımızın kendi öz çıkarları doğrultusunda eğitilip örgütlenmesi probleminin bizdeki ağırlığını daha iyi anlarız. **Yasin ACAR (Cihat)** yoldaş, gerek kendisinin ve gerekse yoldaşlarının eğitimi üzerinde en fazla duran bir yoldaştı. Beynimize kadar giren düşmanın oradan başlayarak imha edilmesi gerektiğini bunun da eğitimle olacağını biliyordu. Yine, devrimci teori ve pratiğin içiçeliğinin, birinin olmaması durumunda diğerrinin sakat kalacağını

çok iyi kavriyor ve eğitimini bu temelde geliştiriyordu. Tüm çevresini de devrimciileştirmek için çaba harcayan **Yasin** yoldaş bu konuda önemli gelişmeler yaratmıştır.

Yasin yoldaş sömürgecilerin en büyük işbirlikçilerinden olan Alihan Tatar çetesine karşı gerçekleştirilen birçok eylemde yer aldı. Son olarak komando elbiseleriyle gerçekleştirdiği bir eylemden dönerken, Şırnak'ın Bestler mıntkasında, üzerinde askeri komando elbisesi olduğu için, sömürgeci ordu birliğinin içine gizlice sızdı. Daha sonra düşmanın kendisini farkedip durdurmasıyla, bir kahramanlık destanı yaratarak düşmanın tam ortasında giriştiği çatışmada üç düşman askerini öldürüp, kendisi de şehit düştü.

Böylesine cesur, korkusuz bir kişiliğe sahip olan **Yasin** yoldaş kısa süren mücadele yaşamında büyük değerler yaratmıştır. Bugün mücadelemizin gelmiş olduğu aşamaya, direnişiyile büyük katkıda bulunan **Yasin** yoldaş mücadelemizde yaşıyor.

-Biji Serok APO!
-PKK savaşçıları ölümsüzdür!
-Biji PKK-ERNK-ARGK!
-Kahrolsun sömürgecilik ve yerli işbirlikçileri!

Silah arkadaşları

Büyük yurtsever ve kurtuluş mücadelemizin kahraman komutanı Serbest yoldaş serihildanda yaşıyor

Sömürgeci-faşist Türk devletinin halkımıza dayattığı imha savaşına karşı boyutlanarak yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi, her geçen gün büyük fedakarlıklar temelinde yeni mevziler kazanarak kurtuluşa doğru ilerliyor. Gerillanın görkemli saldırıları ve halk ayaklanmaları karşısında tutunamayan TC, özel savaşın her türlü taktiği ile, tükenmiş ömrünü uzatmanın terlerini döküyor. Faşist Türk sömürgeciliği ve yerli hain-uşak takımının kural tanımaz barbarlıkları ile halkımıza katliamı, sürgünü, işkence ve zulmü dayatmalarına, halkımız, başta Botan olmak üzere birçok alanda halk ayaklanmaları biçiminde muazzam direnişler sergileyerek karşı koymuş ve emperyalizmin uşağı TC'nin bütün özel-savaş taktiklerini gerilla ile elele vererek boşa çıkarmıştır.

Faşist Türk sömürgeciliğinin halkımıza hain-feodal uşak takımı aracılığıyla dayattığı çetecilik, işbirlikçilik ve uşaklık, halkımızın büyük fedakarlıkları ve görkemli direnişleri ile işlevsiz kılınmıştır.

Bu muazzam direnişleri sergileyen ve bulunduğu alanda halkın direnişine önderlik eden kahramanlardan biri de, Uludere'nin Qurara köyünden olup büyük fedakarlık ve direniş sergileyerek çeteciliği işlemez hale getiren ve alanda ARGK'nin milis örgütlenmesinin yaratılmasının öncülüğünü büyük başarıyla yapan, ARGK'nin yiğit komutanlarından **Serbest** yoldaştı.

Serbest yoldaşın Partimizle ilişkileri 1983-84'lerde milis düzeyinde başlar. Derin yurtseverlik ruhu ve bağımsız ve özgür yaşama olan özlemle, Parti görevlerini büyük coşku ve bilinç temelinde yürütür.

Tarihi 15 Ağustos Atılımının başlamasıyla direniş ve mücadele azmi bilinen **Serbest** yoldaş, Uludere ve çevresinde gerillanın onlarca eyleminde kuryelik ve milislik görevini başarıyla yerine getirmiştir. O, halkı-

mızın ulusal kurtuluşçu bilinçle donatılması ve direnişe kaldırılmasında, yetkin öncülüğüyle, komutanlık özellikleriyle halkın hayranlık duyduğu ve sürekli ihtiyaç duyduğu devrimci bir militandı.

Gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında TC, Botan'ın geneline olduğu gibi Uludere'nin Qurara köyüne de çetecilik ve işbirlikçiliği dayatır. **Serbest** yoldaşın ailesinin dışında tüm köy, feodal uşak takımının büyük işkence ve aldatmasıyla çeteleştirilir. Çeteciliği asla kabul etmeyen **Serbest** yoldaş, TC'nin ailesine dayattığı yoğun işkence, baskı, ekonomik olarak çökertme, kaçırtma ve her tür vahşi uygulamalarına rağmen sonuna kadar direnişle düşmanın bütün oyunlarını boşa çıkartmıştır.

Serbest yoldaş; faşist TC'nin dayattığı onursuz yaşama karşı soylu ve başı dik yaşamın sembolü olmuştur. **Serbest** yoldaş, çeteciliği teşhir ve ezmede büyük ve üstün başarılı bir pratik yaşamın da temsilcisi bir yoldaştır. Uludere halkının başına bela olan, zalimliğiyle ün

yapan yerli hain, çetebaşı Kaso'yu Uludere merkezinde tek başına cezalandırarak, halka karşı işlenen suçların cezasının mutlaka misliyle ödetileceğini göstermiştir. **Serbest** yoldaş, bu eylemiyle halk arasındaki saygınlığını zirveye tırmandırmıştır.

Serbest yoldaş, 1989 kışında dağa çıkarak Şırnak ARGK birliğine katılmıştır. Kış döneminde aldığı siyasi ve askeri eğitimle büyük gelişme yaşayan **Serbest** yoldaş, baharla birlikte onlarca gerilla eyleminde başarılar sağlayarak gerilla savaşımızın hanesine yeni kazanımlar eklemiştir. 1989 Mayıs'ında üstlendiği bir görevi yerine getirmek için gittiği Beytüşşebap-Mehre mıntıkasında düşmanın hain bir pususunda büyük bir direnişle şehit düştü.

Onurlu yaşamı ve direnişçi kişiliğiyle yoldaşlarının örnek aldığı, halkın sürekli aradığı ve andığı **Serbest** yoldaş, yiğitliğin, mertliğin ve kahramanlığın ifadesi olarak anılacaktır.

**-Halk kahramanları ölümsüzdür!
-Şehitlerimiz yaşıyor, savaşıyor!**

Bağımsızlık ve özgürlük savaşçıları diyarı Spêndarok'un kurtuluş savaşımıza iki armağanı: Karker ve Metin yoldaş

Spêndarok köyü, Kürdistan halkının tüm olumlu özelliklerini bağrında taşıyan, bağımsızlık ve özgürlük savaşçılarını kucaklayan, sömürgeci-faşist Türk ordusuna adeta tüm tarihin hesabını sorarak mezar olan ve bugün TC'nin en çok korktuğu Cudi Dağı eteklerinde konulanmış şirin bir Kürdistan köyü idi. Partimiz PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşına en erkenden kucak açan ve her türlü olanaklarını mücadelenin hizmetine sunan Spêndarok, silahlı mücadelenin hızlanmasıyla 10'un üzerinde evladını HRK saflarına kattı. Kürt yiğitliğini, mertliğini, cesaretini ve yurtseverliği en iyi biçimde temsil etti. En zor koşullarda bile, her şeyini ulusal kurtuluş savaşının hizmetine sunmaktan çekinmeyen, yüzlerce Kürt köyünden biri idi Spêndarok.

Spêndarok köylülerinin bu özellikleri nedeniyle, köy 15 Ağustos 1984'ten sonra barbar ve katliamcı sömürgeci güçlerin en çok üzerine gittikleri ve geri adım attırmak için her türlü insanlık dışı uygulamalara sahne olan yerlerin başında gelmektedir. Tabii ki, bu vahşete, sömürgecilerle birlikte onların işbirlikçileri, hain Kürt feodal aşiret reisleri de katılmaktaydılar. Bunların başında, büyük tarihsel ihanetiyle tanınan Alixan Tatar gelmektedir. Alixan Tatar, nasıl ki, babası eski isyanlarda TC ordusunun önüne düşerek isyanları bastırmak için her türlü alçaklığa girmişse, bugün kendisi de aynı şeyi en alçakça bir tarzda yapmaktadır. Her türlü baskı ve işkenceyi uygulayarak, köylülere geri adım attırmak istemektedir. Ama, bu insanlık dışı uygulamalar karşısında, değil geri adım atmak, tam tersine, Spêndarok köylülerinin PKK ve devrime olan bağlılıkları daha çok artarak, intikam almak, bağımsız ve özgür yarınlara kavuşmak için mücadeleye daha çok yardım ve savaşçı verdiler.

Sömürgeciler 1985'te halkı korkutarak, pasifikasyon politikasını yaşama geçirmek için çok sayıda köy gibi Spêndarok'u da boşaltmak istediler. Ancak tüm çabalarına rağmen

bunu başaramadılar. En sonunda tüm köylüleri, ihtiyar, genç, kadın, çocuk demeden köyün dışına çıkararak her türlü insanlık dışı uygulamalardan geçirdikten sonra tüm köyü talan edip, ardından ateşe verdiler. Köylüler şehirlere göçetmek mecburiyetinde kaldılar.

Doğup büyüdüleri, atalarının dedelerinin mezarları ve her türlü kutsal değerlerini, acı ve tatlı anılarının bulunduğu, adeta bir cennet parçasını andıran güzelim köylerini terketmek Spêndaroklular için kolay olmadı. Ancak Partimiz PKK önderliğinde gelişen özgürlük savaşından geri adım atmak bir yana, tam tersine ARGK'ye daha çok savaşçı vererek, sürgünün verdiği bütün zorluklara rağmen desteklerini sürdürdüler. Büyük halk kahramanımız **Agit** yoldaşın şehit düşmesinden sonra, Spêndarokluların iki yiğit evlad **-Kalender İLHAN (Metin)** ve **Abdullah ACAR (Yaşar)** yoldaşlar şehit düştüler. Spêndaroklular Parti ile olan ilişkileri kopmasına rağmen, sömürgecilere karşı olan kin ve öfkeyle mücadeleye daha çok bağlandılar ve gittikleri her şehirde mücadeleye katılmaya devam ettiler.

Yiğit Kürdistan halkının evladı ve Partimizin değerli militanı **Berivan** yoldaş, Cizre ve Silopi'de faaliyet yürüttüğü dönemde Spêndarok köylüleriyle de ilişki kurarak, onları daha da cesaretlendirdi. 1988'de Spêndaroklular şehirlerden, bağımsızlık ve özgürlüğün kalesi olan Cudi'deki özgürlük savaşçılarıyla ilişkiye geçtiler ve çok sayıda evlatlarını ARGK saflarına gönderdiler.

Saflara gelen savaşçılarından **Cemal BEYAR**, **Metin** yoldaşın ismini alarak, O'nun şehit düşmesinden sonra, mücadelesini devam ettirdi. **Cemal ACAR (Karker)** yoldaş da O'nunla birlikte mücadele bayrağını devralanlardandı. **Cemal BEYAR (Metin)** yoldaş, daha çocuk yaşta iken, tüm köy halkı tarafından sevilen bir kişiydi. Herkes O'na çok büyük değer verirdi. Olgun ve oturaklı bir kişiliği vardı. Partimizin 1983'te köy ile ilişki kurmasından sonra, küçük

yaşta olmasına rağmen, sürekli görev istemişti. Verilen görevleri en iyi ve eksiksiz bir şekilde yerine getirmeye çalışırdı. O'nun bu özelliklerinden dolayı, alanda faaliyet yürüten arkadaşlar, O'nu çok severlerdi. Küçük yaşta olmasına rağmen, Mutki direnişinde şehit düşen **İsmail** yoldaş kendisine silah kullanmayı öğretmişti. Becerikliliği ve olgunluğuyla O, küçük yaşta tüm yoldaşların gönlünde taht kurmayı başarmıştı.

1989'da artık gerilla saflarına bir savaşçı olarak katılmış, en büyük özlem ve arzusuna kavuşmuştu. Cesareti, fedakarlığı, azmi ve alçakgönüllülüğüyle, kısa sürede tüm birlikteki arkadaşlarının sevgi, saygı ve güvenini kazandı. Atikliği ve çevikliğiyle çatışmalarda gösterdiği başarı nedeniyle, yeni olmasına rağmen manga komutan yardımcılığına getirildi.

Yaralı bir yoldaş, Cudi'den başka bir alana aktarırken, düşmanın döşediği bir mayına basması sonucu ağır bir şekilde yaralandı. Sağ kaldığı iki saatlik süre içinde yaptığı konuşma ve haykırdığı sloganlarla etrafındaki tüm yoldaşları derinden etkileyerek devrime ve Partiye olan inancı daha da pekiştirdi. Büyük cesaret ve kahramanlık örneği sergiledi. **"Biji Serok APO", "Biji PKK", "Biji Kurdistan"** sloganlarıyla son nefesini verdi. Böylece, yüce şehitlik mertebesine yükselerek, **Agitlerin** yolunda, şehitler kervanına katılmış oldu.

Aynı köyden olan ve birlikte saflara katılan **Cemal ACAR (Karker)** yoldaş da 1970 doğumlu, yoksul bir ailenin çocuğuydu. Küçük yaştan beri babasıyla birlikte halkımızın tüm ulusal özelliklerinin saklı olduğu Cudi'de çobanlık yapıyordu. **Cemal (Karker)** yoldaş Cudi'nin tüm sadeliğini, cesaretini, kahramanlığını, adeta tüm görkemiyle kişiliğinde birleştirmişti.

Partimizin II. Kongre sonrası ülkeye dönüş yapan ilk grupları Cudi'de **Karker** yoldaşla ilişki kurmuştu. **Karker** yoldaş hiç tereddüt etmeden arkadaşlarla ilişki kurmuş ve giderek bu ilişkileri geliştirmişti. Bir yandan arkadaşların yaptığı konuşmaları cankulağıyla dinleyip kendisini geliştirir, diğer yandan da arkadaşların her türlü ihtiyaçlarını karşılayarak yardımcı olurdu.

Kürdistan çobanlarının, mücadelemizin ilk dönemlerinde çok büyük yardımları olmuştur. Cudi'ye ilk giden yoldaşlarımızın alana güçlü bir şekilde konulanmalarında, **Karker** yoldaşın da diğer yurtsever çobanlar gibi çeşitli konularda büyük yardımları dokunmuştur. **Karker** yoldaş ilk başlarda mücadeleye aktif olarak katılmak istemesine rağmen, yaşının küçük olması ve arkadaşlara yaptığı yardımlardan dolayı sürekli bekletiliyordu.

1985'te köylerinin boşaltılmasından sonra Partiyle ilişkisi koptu. Tekrar ilişkilerin kurulmasıyla birlikte hiç beklemeden, en büyük özlemi olan bağımsızlık ve özgürlük savaşçısı olmak ve içinde biriken kin ve öfkeyi boşaltarak, sömürgecilerden tarihi intikamını almak için, Cudi'ye gitti.

Katıldığı gerilla birliğinde cesareti, fedakarlığı ve coşkunluğuyla tüm yoldaşlarının gönlünü fethetmeyi başardı. Cudi'yi çok iyi tanıdığı için birliğin öncülüğünü yapıyordu. Bir görev için gittiği "Kahramanlar Diyarı" Gabar'da sömürgecilerle girmiş olduğu muharebede dokuz yoldaşıyla birlikte son mermisine kadar savaşarak şehitler kervanına katıldı. **Karker** yoldaş da şehit düşerken son nefesinde; **"Biji Serok APO", "Biji PKK", "Biji Kurdistan"** sloganlarını atıyordu.

Anıları mücadelemize önderdir.

Silah arkadaşları

Adil ARSLAN (Baran) yoldaş

Cizre'nin Sırsırık köyünde 1965 yılında orta halli ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi.

15 Ağustos Atılımı'ndan sonra Hareketimizle ilişkiye geçti. Cizre şehir merkezinde faaliyet yürüttü. Bu dönemde polise karşı güçlü eylemler gerçekleştirdi. Aranır duruma düşünce gerillaya katıldı.

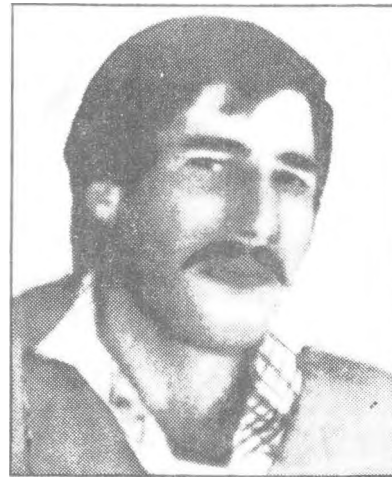
Baran yoldaş, Türk sömürgeciliğine ve yerli gericiğe karşı yüzlerce eyleme katılarak onlara güçlü darbeler vurdu. Düşman, **Baran** yoldaşı teslim almak için ailesine yöneldi. 1988'de milislik yapan kardeşini ve amcasının oğlunu katletti. Fakat **Baran** yoldaş, düşmana inat daha kararlı bir şekilde mücadelesini sürdürdü.

Baran yoldaş, güçlü komuta özelliklerine sahipti. Derin yurtseverliği, canlı, atak ve cesur özellikleriyle halk tarafından sevilen biriydi. Hızlı bir gelişme grafiği çizdi. Önce takım komutanlığı yaptı. Ardından Şırnak-Cudi alanlarının yerel komitesinde görev aldı. 1988 yılının sonlarında Şırnak Bölge Askeri Komutanlığı'na getirildi. Ayrıca Botan Eyalet Komitesi'nin de üyesiydi. Kısa süre sonra Bölük Siyasi Komiserliği'ne atandı. Şehit düşmeden önce ülkede yapılan Parti Konferansı'nda İç Merkez'e seçildi.

Baran yoldaş, düşmana karşı yüzlerce askeri eylem planladı ve komutasında gerçekleştirdi. Düşmana darbe indirmekte ustaydı ve bu yüzden de düşmanın korkulu rüyası olmuştur.

Son direnişinde kahramanlığını zirveye çıkardı. Gabar'da 15 Ekim 1989 tarihinde üç gün süren çarpışmalarda düşmanı hezimete uğrattırırken, kendisi de şahadet tacını giydi. **Baran** yoldaşın cesaret, fedakarlık ve azim dolu yaşamı kurtuluş savaşımızda yol göstericidir.

Mehmet (Mervan) yoldaş

1958 yılında yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Bir süre Filistin halkıyla birlikte İsrail siyonizmine karşı savaştı. Ardından Hareketimizle ilişkiye geçerek devrimci yaşama başladı.

Bir dönem ilkel-milliyetçilikle de ilişkiye girmişse de Partimizle tanıştıktan sonra ilişkilerini kesti. 1987 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ndeki eğitiminden güçlü bir şekilde yararlandı. Bu dönemde **Mervan** yoldaş, siyasi ve askeri olarak gelişip yetkinleşti. Eğitimden sonra bir dönem Akademi'nin çeşitli ihtiyaçlarını gidermede görevler üstlendi. Bu faaliyetleri olgun ve fedakar bir tarzda yürüttü. Fakat O'nun en büyük istemi sıcak savaşta yer almaktı. Bu istemi Parti tarafından kabul edilince **Mervan** yoldaş, 1989'da bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye yöneldi. Ülkede kısa bir süre savaş yürüten **Mervan** yoldaş, sömürgeciliğe karşı büyük bir kin ve cesaretle direndi.

Yoldaşımız 15 Ekim 1989'da Gabar'daki çarpışmada kahramanca

savaşarak şehitler kervanına katıldı.

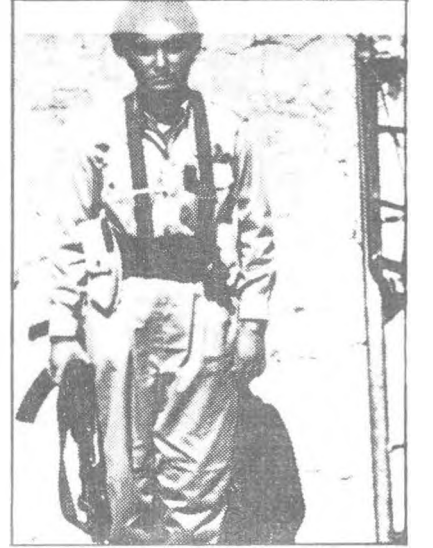
Haki yoldaş

1973 yılında Cizre'de dünyaya geldi. Ailesi çok yoksul olduğundan büyük zorluklar içinde büyüdü, holararak aşıldı ve ezildi.

Haki yoldaş, 1989'da askerlik yasası gereği ARGK'ye alındı. Kısa sürede yurtsever ve cesur bir savaşçı olduğunu ispatladı. Kurtuluş savaşındaki yaşama uyum sağlamada zorlanmadı. ARGK'ye katılımı içten benimseyerek, sömürgeciliğe duyduğu soylu kini savaş pratiğine aktardı.

Haki yoldaş, **Baran** yoldaşın komutasında birçok askeri eyleme katıldı ve büyük başarı gösterdi. En son 15 Ekim 1989'da Gabar'da girdiği çarpışmada direnerek şehit düştü.

Ayno Suphi Miho Atu (Dicle) yoldaş

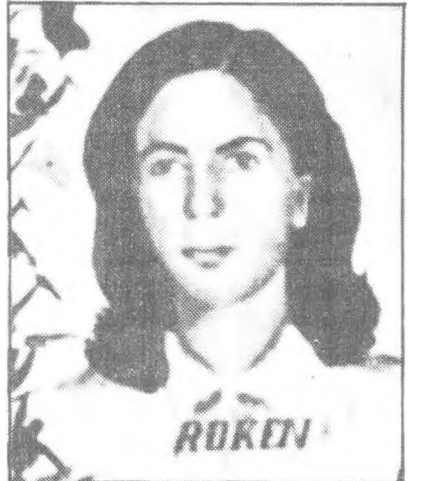

1970 yılında yoksul bir ailenin kızı olarak doğdu. Yaşamı, büyük zorluklar altında geçti. Küçük yaşta pamuk toplama vb. işlerde çalıştı. Bu zorlukların yanında her Kürdistanlı kadının karşılaştığı toplumsal ve ailesel baskıları yaşadı.

1980 yılında Hareketimizin yurtdışına çıkışı döneminde **Dicle** yoldaşın ailesi mücadeleden etkilendi ve Partimizin taraftarı haline geldi. Böylece **Dicle** yoldaş, mücadelemizle erkenden tanıştı. Küçük yaşına bakmadan görevlere talip oldu. Ancak toplum ve çevre baskısına maruz kaldı. O, bütün bu baskıları aşma mücadelesi yürüttü. 1987'de bunları aşarak Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencilerine katıldı.

Dicle yoldaş, gördüğü askeri ve siyasi eğitimde kişiliğinde önemli dönüşme ve gelişme yarattı. Ve Türk sömürgeciliğine karşı savaşmak için Botan'a yöneldi. Buradaki ulusal kurtuluş mücadelesi içinde başarılı çalışmalar yaptı. 15 Ekim 1989'da Gabar'daki çarpışmada şehitlik mertebesine ulaştı.

Halide HESEN (Rûken) yoldaş

1965 yılında doğdu Doğduğu alanda öğrenimini tamamladı. Terzi-

lik yaparak ailesinin geçimine katkıda bulundu. 1982 yılında Partimizle ilişkiye geçti. Bir süre propaganda yaparak ve maddi destek sunarak mücadeleye katkıda bulundu. 1984 yılında profesyonel devrimci yaşama atıldı.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde siyasi ve askeri eğitim gören **Rûken** yoldaş, bir süre kitleleri örgütlemeye faaliyetinde yer aldıktan sonra, savaş pratiğine yöneldi. Kurtuluş savaşında başarılı çalışmalar yapan **Rûken** yoldaş, 15 Ekim 1989'da Gabar'daki muharebede kahramanca savaşarak şehit düştü.

Kasım BİLDİK (Eşref) yoldaş

1964 yılında Cizre'nin Misiye köyünde doğdu. Ailesi ağaların yanında yarıcılık yaparak geçimini sağlamaktaydı. Bu yüzden **Eşref** yoldaş da küçük yaştan itibaren yarıcılık ve çobanlık yaptı. Daha sonra metropollerde çalıştı.

1984-85 yıllarında mücadelemizin etkisi Cizre'de gelişmeye başladı. Böylece **Eşref** yoldaş da Hareketimizle ilişkiye geçti. Nisan 1989'da **Eşref** yoldaş, edindiği silahıyla ARGK birliğine katıldı. Saflarda keşif, gözcülük, kuryelik, birlik içi koordine gibi görevler de yürüten yoldaşımız 15 Ekim 1989'da Gabar'daki çarpışmada şehitlik şerefine ulaştı.

Nazif (Nizar) yoldaş

1965 yılında Cizre'nin Bağmur köyünde doğdu. Yoksul ve yurtsever bir aileden olan **Nizar** yoldaş evli ve üç çocuk babasıydı.

1987 yılında mücadeleye tanıştı. Cizre şehir merkezinde milislik görevi yürüttü; düşmana yönelik birçok eylem gerçekleştirdi. Aranma durumu ortaya çıkınca **Nizar** yoldaş, dağdaki ARGK birliğine katıldı. 1988'de Cudi'de çıkan büyük bir çarpışmada düşmana ağır kayıplar verdirdi. Mermisi bitince düşmanın eline sağ geçmemek için, kendini yüksek kayadan aşağı attı ve ayağı kırılarak yaralandı. Tedavi için Ortadoğu'ya giderek eğitim gördü ve bu eğitimde iyice yetkinleşti. Eğitimden sonra 1989'un ilkbaharında tekrar ülkeye döndü. Cudi alanında manga komutanlığı yapan **Nizar** yoldaş, 4 ay sonra Cizre şehir faaliyetlerinin sorumluluğunu üstlendi. Şehirde düşmana büyük darbeler vurdu ve tekrar Gabar'daki askerliğe katıldı.

Cesur ve yurtseverlik duyguları güçlü olan **Nizar** yoldaş, 15 Ekim 1989'da Gabar'daki büyük muharebede kahramanca savaşarak şehit düştü.

Karker yoldaş

Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğudur. Yoksulluktan dolayı ancak ilkokulu doğduğu köy olan Silopi'nin Bışere köyünde okuyabildi. Küçük yaşta ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla metro-

pollerde çalışmaya başladı. Fakat hep ülkesine dönme özlemiyle yanıp tutuştu. Mücadelenin gelişmesiyle bu istemi daha da alevlendi ve döndü. Askerlik yasası gereği, ama gönüllü olarak ARGK'de savaşçı oldu.

1989 yaz aylarında Cudi'deki faaliyetlere katılan **Karker** yoldaş, erken gelişen bir savaşçı olduğunu kısa sürede kanıtladı. Çalışkan, girişken ve sürekli eylemci bir yapıya sahipti. En son 15 Ekim 1989 tarihinde Gabar'da düşmanla girdiği çarpışmada şehit düştü.

Selahattin yoldaş

Eruh'un Nihke köyünde doğdu. Ailesi yoksuldur. Bu yüzden de küçük yaşlardan itibaren çalışarak ailesine yardımcı olur. Bu koşullarda feodalizmin ağır etkilerini de yaşar.

15 Ağustos Atılımı'ndan etkilenecek uzun süre mücadeleye yurtseverlik düzeyinde hizmet eden **Selahattin** yoldaş, 1988 yılında savaşçı düzeyde silahlı mücadeleye katılır. Eruh ve Şırnak alanlarında yerel birlikler içinde savaşır. Savaşa çabuk uyum sağlayan **Selahattin** yoldaş, kararlı, cesur ve fedakar özellikleriyle hızla gelişir ve manga komutanlığına atanır. Partiye bağlılığı ve aldığı görevleri eksiksiz yapmak için gösterdiği çabadan dolayı yoldaşlarının büyük takdirini kazanır.

Selahattin yoldaş, Botan'daki yurtsever köylülüğün özlü, sade ve direnişçi kişiliğini çağdaş kurtuluşçu kişilikle şahsında bütünleştiren bir militandır. Düşmana karşı savaşta şehit düşünceye kadar, davada üzerine düşeni layıkıyla yerine getiren **Selahattin** yoldaş, savaşçı kişiliği ile köylü gençliğin en iyi temsilini yapmıştır. Anısı Kürdistan gençliğine önderdir.

Kemal... (Süphan) yoldaş

Kars'ın İğdır ilçesinde çobanlıkla geçimini temin eden bir ailedendir. Ortaokul mezunu olan **Süphan** yoldaş, küçük yaştan itibaren en zor işlerde çalışarak aile bütçesine katkıda bulunur. Yedi yıl gibi uzun bir süre metropollerde işçilik yapar.

Kars alanında mücadelemizin gelişmesiyle birlikte mücadeleye sempati duyar. Başta köyü olmak üzere yöreyi mücadeleye açmak için yoğun bir çaba sarfeder. Bu faaliyetlerinden dolayı sömürgecilerin ve yerel gericilerin boy hedefi olur. En küçük durumlarda bile işkenceye alınır. Fakat **Süphan** yoldaş, işkence ve baskılar karşısında yılmayıp direnir. 1988 yılında aranma durumuna düşünce nişanlısıyla beraber silahlı mücadeleye katılır.

Kısa bir eğitimden sonra yer aldığı ülke pratiğinde kararlı bir mücadele verir. Sağlam ve çelik gibi bir bün-yeye sahip olan **Süphan** yoldaş, doğa zorlukları da içinde olmak kaydıyla tüm zorlukları yenilmez bir irade gücüyle yenerdi. Örneğin, met-relerce kalınlıktaki karda 15 günlük bir yolculukta, birlikte olduğu arkadaşlarından çoğu yürüyemez duruma gelirken, O'nun yoldaşlarını kurtarmada göstermiş olduğu çaba ve azim örnek bir davranış olarak anılır. **Süphan** yoldaş, Çukurca alanında düşmanla girdiği bir çarpışmada büyük bir kahramanlık örneği göstererek şehit düştü. **Süphan** yoldaş, şahadet tacı giyerken manga komutanıydı.

Ferhan... (Azad) yoldaş

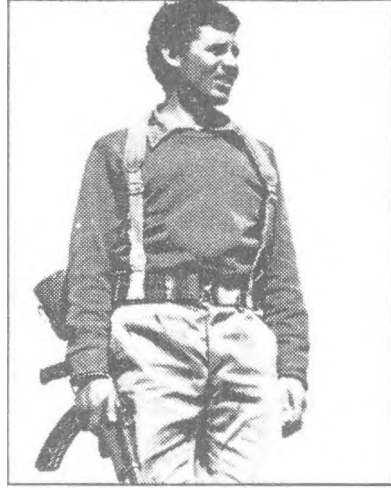
Uludere'nin Rıpan köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Azad** yoldaş, ilkokul mezunudur. Ailenin geçimi küçük yaşlarda O'nun omuzlarına yüklendiğinden zor şartlar altında büyür.

1982'de **Azad** yoldaş Hareketi-

mizle ilişkiye geçer. Küçük yaşına rağmen hep gerillaya katılmak ister. Fakat bu istemi yaşı küçük olduğundan her seferinde ertelenir. Yalnız **Ferhan** yoldaş bu isteminden asla vazgeçmez ve gerillaları her gördüğünde dile getirir. **Azad** yoldaşın bu istemi ancak 1988 yılında kabul edilir ve küçük bir gerilla olarak saflara katılır.

Küçük yoldaşımız sevimli, zeki, atılgan yapısıyla büyüklerle yarışır, adeta onlara taş çıkartır. Birliğindeki tüm gerillalar tarafından sevilir ve onlara moral kaynağı olur. **Azad** yoldaş, çarpışmalarda düşmanın üzerine cesurca yürümesiyle bütün yoldaşlarının takdirini kazanır. En son Çukurca'nın yaylalık kesiminde düşmanla girdiği bir çarpışmada 4 arkadaşıyla birlikte yığıtçe savaşarak küçük yaşta şahadet mertebesine ulaşır.

Reşit SÜLEYMAN (Şahin) yoldaş

Yurtsever ve orta halli bir ailenin çocuğudur. 1987 yılında üniversitenin biyoloji bölümünden mezun oldu.

Şahin yoldaş, Partimizle tanışmadan önce ilkel-milliyetçi güçlerle ilişkideydi. 1985 yılında Hareketimizle tanıştıktan sonra, kurtuluşçu çizginin PKK çizgisi olduğunu görerek ilkel-milliyetçilikle bağlarını kesti. **Şahin** yoldaş profesyonel devrimciliğe atılmadan önce, hem öğrenimini sürdürüyor ve hem de ajitasyon, propaganda ve kitle faaliyetini yürütüyordu. Özellikle öğrenci-gençlik arasında yaptığı çalışmalarda geniş bir taraftar kesimin ortaya çıkmasını sağladı.

Üniversitenin biyoloji bölümünü bitirdikten sonra profesyonel devrimciliğe atılma isteminde bulundu Partiden. Bu istemi kabul edilince 1987 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim gördü.

Akademi ortamında Parti kişiliğine ulaşmayı esas alan **Şahin** yoldaş, askeri ve siyasi olarak büyük gelişme kaydetti. Akademi çalışmalarına canlı, atılgan, uyumlu ve kolektif bir ruhla katılan **Şahin** yoldaş, aldığı görevleri layıkıyla yerine getirmede başarılı bir çabanın sahibiydi. Bir yılı aşkın kaldığı Akademi ortamında komuta yeteneklerini geliştirme ve taktik önderlik vasıflarını kazanmada başarılı bir çalışma yürüttü. Ülke pratiğinde **Şahin** yoldaş, çizgi devrimciliğinde çok yönlü yetkinleşerek yöneldi.

Savaşma azim ve kararlılığıyla ülkeye ulaşan **Şahin** yoldaş, kısa bir dönem yer aldığı kurtuluş savaşında düşmana aman vermeyen bir pratik sergiledi. Temmuz 1989'da Çukurca kırsalında çıkan ve günboyu devam eden bir çarpışmada 30 sömürgeci asker öldürülürken, **Şahin** yoldaş da direnerek şehit düştü.

Agit... (Edip) yoldaş

1968 yılında Pervari'nin Omyanus köyünde doğan **Agit** yoldaş, yoksul ve yurtsever bir çevrede büyüdü. Yöresinde aynı zamanda baskıcı aşiret ilişkileri güçlüydü.

Edip yoldaş, babasıyla birlikte göçer aşiretlerine çobanlık yapar ya

da zengin ailelerin sürülerine bakardı. Bu durum yoldaşımızda feodalizme ve aşiret baskıcılığına karşı küçük yaşlardan itibaren bir kinin oluşmasına neden oldu. Bu, O'nu çeşitli arayışlara itti. Fakat kapalı köylülük ilişkileri içinde bir çıkış yolu bulamamaktaydı. En sonunda Şırnak'ta Hareketimizle ilişkiye geçti ve kısa sürede aradığı çıkışı Partimizle yapacağını gördü. 1984 yılının Temmuz ayında 6 arkadaşıyla birlikte silahlı mücadeleye katıldı.

1985 yılında **Mahsum KORKMAZ** yoldaşın birliğinde yer alan **Agit** yoldaş, Çatak, Şırnak ve Uludere bölgelerinde faaliyet yürüttü. 1988 yılında takım komutanı düzeyine ulaşan **Edip** yoldaş, bu alanlardaki askeri eylemlerin birçoğunda fiili olarak yer aldı ve düşmana ağır darbeler indirdi.

Savaş pratiği içinde iyice pişen ve tecrübe kazanan **Agit** yoldaş, kurtuluş savaşına çok değer kazandıracığı bir dönemde, Temmuz 1989'da Kasuvari mıntıkasında bir kaza kurşunuyla şehit düştü.

Xalit KAYA (Haki) yoldaş

Şırnak'ın Ömer köyünde 1976 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğan **Haki** yoldaş, fakirlikten ancak ilkokulu okuyabildi. Küçük yaşlardan itibaren kömür ocaklarında çalıştı. Dürüst ve sade biri olduğundan ailesi ve çevresi tarafından sevilip sayılıyordu. Kişilik olarak atak, cesur ve fedakardı.

Askerlik Yasası gereği 15 Mayıs 1989'da ARGK saflarına alınan **Xalit** yoldaş, düşmana karşı kin ve öfke ile doluydu. Kısa sürede kurtuluş savaşına uyum gösteren yoldaşımız, girdiği bazı çarpışmalarda başarıyla savaştı. Yine mücadeleyi kavrama ve öğrenmede yoğun bir çaba gösteriyordu.

Haki yoldaş, Grêhemeşi Gariza mıntıkasında 3 Temmuz 1989 tarihinde düşmanla girilen bir çarpışmada son nefesine kadar savaşarak şehit düştü.

Emin DEMİRTAŞ yoldaş

1972 yılında Eruh'un Binisara köyünde doğdu. Ailesi yoksul olduğundan ancak ilkokulu köyünde okudu. Çobanlık yaparak ailesine katkıda bulunuyordu. Sömürgeci ve feodal zulmü hep yaşadı. Dolayısıyla sömürgecilğe büyük bir kin duyuyordu.

Emin yoldaş, küçük yaşlarda gerillalarla tanıştı. Ancak 1985 yılında düşmanın köyü ablukaya almaya başlamasıyla 3 yıl mücadeleye ilişkisi kesildi. Fakat **Emin** yoldaş, hiçbir zaman mücadeleye olan inancını yitirmedi. 1988 yılında Partiyile tekrar ilişkiye geçtiğinde ARGK'ye katıldı.

Şehit düşünceye kadar Eruh ve Gabbar bölgelerindeki çarpışma ve eylemlerin çoğunda yer aldı. Azimli, cesaretti, duyarlı ve savaşkan özellikleriyle sürekli gelişmeyi yaşıyordu. Manga komutanlığı yapan **Emin** yoldaş, 12 Eylül 1989 tarihinde Çiyayê Reş'teki çarpışmada şehit düştü

Cemal yoldaş

Şırnak'ın Xodan köyünde doğan **Cemal** yoldaş, göçebe ve yurtsever bir ailedendir. Ailesi Batuyan aşiretindendir. Kendisi ailesinin göçebe özelliklerinden dolayı hep çobanlık yapardı. Botan'ın engin dağlarında sömürgeciliğin bunaltıcı etkisinden uzak, özgür ve sade bir kişilik kazanmıştı. Kürtlük özelliklerini üzerinde taşıyan yoldaşımız, yurtsever ve özlüydü.

Alanda mücadelemizin gelişmesiyle, 1982'den itibaren mücadeleye destek sağlamaya başlar. Böyle bir ortamda büyüyen **Cemal** yoldaş, eli silah tutunca Nisan 1988'de saflara katıldı. Olumlu özellikleri ve mücadeleye bağlı oluşu kısa sürede gelişmesini sağladı ve manga komutanı oldu.

Gabar, Bestler, Şırnak ve Eruh bölgelerinde meydana gelen çarpışmaların ve eylemlerin birçoğuna bizzat katılarak başarılı bir pratik yürüttü. 12 Eylül 1989 tarihinde Çiyayê Reş (Karadağ)'da düşmanla girdiği çarpışmada **Emin DEMİRTAŞ** yoldaşla birlikte şehit düştü.

Ömer... (Cabbar) yoldaş

Cabbar yoldaş, 1974 yılında Şırnak'a bağlı Avyan köyünde doğdu. Ailesi yoksul olduğundan küçük yaşlardan itibaren çobanlık yaptı.

Avyan köyü genelde yurtsever bir köydür. Bu yüzden düşman köye baskı yapmaktadır. **Ömer** yoldaş, sömürgecilerin baskıları ortamında büyüdü. Dolayısıyla düşmanın bar-barlığına kinle doluydu.

Zorunlu Askerlik Yasası sonucu ARGK'ye katılan **Cabbar** yoldaş, mücadeleye yaklaşımı ve yoldaşlık ilişkilerine verdiği değerle örnek bir kişilik sergiledi. Düşmanla girdiği çarpışmalarda kararlı bir savaş pratiği yürüttü. Eylül 1989'da Uludere'nin Kaşuri mıntıkasında girdiği çarpışmada onlarca düşman askerini savaş dışı bırakarak üç yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Sekvan yoldaş

Sekvan yoldaş, Silopi'nin Derebaşı köyündendir. Ailesi yurtsever ve direnişçi özelliklere sahiptir. Bu direnişçilik daha çok Miri Botan aşiretinden gelir. Küçük yaşta çobanlık yaparak aile geçimine katkıda bulunan **Sekvan** yoldaş, daha küçük yaşta mücadeleye ilişkiye geçer. Milislik yaparak mücadeleye yaptığı hizmeti, 1989 yılında silahlı birimlere katılmaya döndü. ARGK gerillalarının saflarında sömürgeciler ve uşaklarına duyduğu kini konuşturma fırsatı yakalayan **Sekvan** yoldaşın gerilla yaşamı ne yazık ki uzun sürmedi. Katılımından on gün sonra, yani 17 Eylül 1989 günü, doğduğu köyün yakınında düşmanla girdiği çarpışmada iki yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Bu on günlük süre **Sekvan** yoldaşın, en mutlu ve özgür günleridir. Çünkü O, Türk sömürgeciliğine karşı asırların hesabını sormak için gerillaya katıldı. Halkın kurtuluşuna yapacağı katkı O'nu sonsuz derecede onurlandırıyor. On günlük de olsa bu yaşam **Sekvan** yoldaşa saygın bir yer kazandırmış ve O şehitler ailemizde onurlu yerini almıştır.

Cuma yoldaş

Silopi'nin Xinis köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Köyde traktör şoförlüğü yaparak ailesine katkıda bulunuyordu. Yöre özelliklerine göre ailesi zengin sayılırdı. Fakat bu **Cuma** yoldaşı

tatmin etmiyordu. Kurtuluş savaşına karşı sorumluluk duyuyordu. Mücadeleye katılma en büyük arzusu durumundaydı.

Daha önceki yıllar Partiyle ilişki kuran **Cuma** yoldaş, 1989 yılında bir ARGK gerilla birliğinin köyde yaptığı toplantıda bir grup arkadaşıyla birlikte saflara katıldı. Bütün köylüler yeni savaşçıları coşkuylla uğurlar.

Cuma yoldaş, savaşa katıldığı ikinci gün henüz silahsızken Cudi'de bir çarpışmada yer alır. Bu çarpışmada canlı ve atak bir pratik sergiler. Mevzideki yoldaşlarına su ve ekmek taşır. Bu tavrıyla çarpışmada şehit düşen yoldaşının silahını almaya hak kazanır. Savaşçı özellikleriyle ileri çıkan **Cuma** yoldaş, manga komutan yardımcılığına atanır.

17 Eylül 1989 günü Derebaşı köyü yakınında girdiği bir çarpışmada iki yoldaşıyla birlikte şehit düştü. **Cuma** yoldaş, çok az konuşan, fakat çok iş yapan biriydi. Şahadetiyle şehitlerimizin içinde onurlu yerini aldı.

Sekvan YILDIZ (Orhan) yoldaş

1974 yılında Şırnak'ın Balveren köyünde doğan **Orhan** yoldaş, yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğuydu. Çocukluk yıllarından itibaren çobanlık yapan **Sekvan** yoldaş, yurtsever ve politik bir çevrede büyüdü. Bu, O'nu erkenden mücadeleye katılmaya teşvik etti.

Küçük yaşlarda gerillaya katılan yoldaşımız, olgun özellikleriyle dikkat çekerek. Gerilla birliğinde daha çok kuryelik görevlerini yapardı. Dolayısıyla siyasi komiserlerle olan yakın ilişkisi, O'nun gelişimini hızlandırıyordu. Yoldaşlık ilişkilerinde örnek olan **Orhan** yoldaş, bütün yoldaşlarının sevgisini kazanmıştı. Birçok eylemde üstün çarpışma yetenekleriyle çok sayıda düşman imha ederek savaş yeteneğinin gelişkin olduğunu kanıtlamıştı. Emir-komuta işleyişine titizlikle uyar, görevlerini zamanında yapardı.

Derebaşı köyünde 17 Eylül 1989 günü düşmanla meydana gelen çarpışmada iki yoldaşıyla beraber kahramanca savaşarak şehit düştü.

Fevzi BAYAR Münir AYDINLIK Abbas ÇİĞDEM Üzeyir ERZİK Sadun BAYAR Reşit EREN

Bu yurtseverler halk milisidir. 17 Eylül 1989 tarihinde Derebaşı köyü yakınlarında **Sekvan, Sekvan YILDIZ** ve **Cuma** yoldaşlar düşman pususuna düşürülerek katledildiler. Bu olaydan sonra düşman tarafından bu 6 yurtsever insanımız, yoldaşlarımızın şehit düştüğü noktaya getirilerek kurşuna dizilmek suretiyle hunharca katledildi. Katliamdan sonra Derebaşı köylüleri Silopi'ye yürüdü. Burada yeni katılımlarla 2000'in üzerindeki bir kitle hükümet konağına yürüyerek katliamı protesto etti.

Derebaşı köylüleri Miri Botan aşiretine mensuptur. Bu aşiret, sömürgecileri hiç tanımamış ve sürekli direnişi yaşamıştır. Bu özellik günümüzde ulusal kurtuluş mücadelemizle bütünleşmiştir. Buna tahammül edemeyen sömürgeciler, köylülere sürekli baskı ve işkence uygulamaktadırlar. Düşman en son 6 halk milisimizi katlederek barbarlığın yeni bir örneğini sergiledi. Fakat halk katledilen yurtseverlere sahip çıkarak, şehitleri bağrına bastı.

Anılarını serhildanlarda yaşatacağız.

Azad yoldaş

Azad yoldaş, değerli yurtsever **Hasan Çavuş**'un oğludur. Babası da savaşçıdır aynı zamanda. Kuryelik ve değişik düzeylerde görev yapan ve alanlarda birimlerin oturtulmasında çabaları olan **Hasan Çavuş** yoldaş, oğlu **Azad**'a bir oğul gibi değil, bir yoldaş olarak yaklaşırdı. **Azad** yoldaşın babası, I-KDP içinde uzun süre peşmergelik yapmıştır. Ailesi göçebe bir aile olup Türkiye, İran ve Irak arasındaki alanda göçerlik yaparak yaşamlarını kazanırdı. **Azad** yoldaşın ailesi çok yoksul olduğu için, aile içinde en büyük çocuk olması nedeniyle daha küçük yaşlarda çok yoğun bir çalışmanın içerisinde kendisini bulmuştur.

Azad yoldaş, Kürdistan'daki yoğun feodal-ağa baskısını ve TC sömürgeciliğinin vahşi işkence ve uygulamalarını iliklerine kadar yaşamıştı ve bu temelde müthiş bir sınıf kinine sahipti.

Azad yoldaş, bir dönem I-KDP peşmergelerine kuryelik yapmıştır. Türkiye ile Irak arasında babasının kaçakçılık yapması nedeniyle, ailesinin resmi temsilcisiydi.

Parti ile ilk kez 1984'te tanıştı. Ve kısa süre içinde kurye düzeyinde faaliyetlere başladı. Güney Kürdistan'daki kamplarla ilişkileri sağlardı, ayrıca istihbarat edinme ve gerillaya lojistik sağlamada muazzam çabaları olmuştur.

1985'te, çok genç yaşta olmasına rağmen aktif olarak mücadeleye atıldı. Cesareti, atılganlığı, muazzam bir zekası vardı. Olayları kavramada olağanüstü bir zeka kıvraklığına, olguları, gelişmeleri değerlen-

Hasan Çavuş

dirmede güçlü bir politika perspektifine sahipti. Yaşadığı hayatın kendisine kazandırdığı engin bir deneyimi vardı. Tam dört dil bilirdi. Bunlar, Arapça, Türkçe, Kürtçe ve Farsçaydı.

Azad yoldaş, oldukça asi bir kişilikti. Peşmergelik yaparak, savaşarak yaşayan, yasadışı yaşamak s-

teyen muhacir olarak yaşayabilen birisiydi. Babasıyla beraber savaşta yer aldı.

1985'te Şemdinli grubunda bulunan **Nasır** yoldaşla birlikte görev almıştı. **Nasır** yoldaşın şehit düştüğü eylemde kendisi yaralanmıştı ve bu haline rağmen üç gün boyunca yürüyerek kimsenin yardımını almadan Irak'taki Parti kampına kendisini yetiştirmişti.

Daha sonra bu alan faaliyetlerinde militan düzeyde yerini almış ve yoğun bir aktif mücadelenin içerisine girmişti.

Azad yoldaş, arkadaşlar arasında, canlılığı, neşeli ve coşkulu oluşu ile tanınır, sevilirdi. Aynı zamanda yüksek bir espri anlayışına sahip birisiydi.

1985'te Çukurca, 86'da Şemdinli-Çukurca, 87'de Şemdinli, 88'de Çukurca alan faaliyetlerinde en aktif olarak görev yapan bir yoldaştı. Komutanlık özellikleriyle muazzam güçlükleri, zorlukları aşmada müthiş bir irade, azim ve cesaret sahibiydi.

1989 sonbaharında Hakkari alan faaliyetlerinde komutan düzeyinde görev yaparken, özel bir eylem için 4 arkadaşıyla birlikte gittiği Hakkari merkez baskınında çok şiddetli bir direniş ve çarpışmadan sonra kahramanca şehit düşmüştür.

Gerek geri cephe alanında, gerekse silahlı birimler içinde askeri ve siyasi otoriteyi sağlamada en aktif olarak çaba gösteren bir arkadaştı. Hakkari merkez baskını, Çukurca merkez baskını gibi birçok eylemde yer almıştı. Hemen her eylemde **Azad** yoldaş mutlaka en önde ve en aktif durumdaydı. Üstün zeka kıvraklığıyla, bütün zorlu eylem pratiklerinde O'nu görmek mümkündü.

Ulusal ve sınıfsal kurtuluş, savaşımızda **Azad** yoldaş bize, Partiye bağlılığın en derin anlamını, halka olan sevgi ve saygıda içtenliği ve engin bir yurt sevgisini miras olarak bırakmıştır. Halk içerisinde efsaneleşen kişiliğiyle kendisi sömürgecilğe, gericiğe ve emperyalizme karşı verdiğimiz "Onuru kurtarma" savaşımında bize ışık ve yol gösterici olacak ve anısı mücadelemizde sonsuza kadar yaşayacaktır.

Delil yoldaş

1968 yılında Şırnak'ta doğdu. Ailesi yurtsever ve yoksuldur. Bu yüzden öğrenimini sürdüremez. Şöforlük yaparak ailesine katkıda bulunmaya çalışır. Bu yıllarda bireysel çabaların kurtuluş olamayacağını görür ve çeşitli arayışlara girer. Kırsal kesimde ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesiyle ona sempati duyar. Özellikle feodallere karşı verilen mücadele yoldaşımızı etkiler.

Hareketle kurduğu sıkı ilişkiyle şehirde faaliyet yürütür. Özellikle gençlik arasında yaptığı çalışmalarla önemli sonuçlar ortaya çıkarır. En son 1988 yılı başında silahlı birliklerle kurduğu ilişkilere dayanarak örgütlediği 13 gençle gerillaya katılır.

Başlangıçta anabirliğe savaşçı olarak katılan **Delil** yoldaş, büyük bir çabayla hızlı bir gelişme gösterdi. Askeri ve siyasi alanda Parti militan ölçülerine ulaşmada önemli gelişme sağladı. **Delil** yoldaş inançta güçlü, çabada fedakardı. Bu özellikleriyle sürekli yenilenmeyi yaşayan **Delil** yoldaş, önce manga komutanlığı, kısa süre sonra da takım komutanlığına atandı.

Her yönüyle gelişmeye aday olan **Delil** yoldaş, sayısız çarpışmada yer aldı. Bu çarpışmaların tümünde etkin ve başarılı bir pratiğin sahibi oldu. Savaş içinde büyük deney ve tecrübe kazanan **Delil** yoldaş, çok daha yararlı olabileceği bir dönemde Ekim 89'da düşmanla girdiği çarpışmada Hakkari-Kayalar'da 3 yoldaşıyla birlikte kahramanca savaşarak şehit oldu.

Cemil Sait BARLAS (Ömer) yoldaş

1967 yılında Konya'nın Kulu ilçesine bağlı Tavşançalı köyünde doğan **Ömer** yoldaş, ortaokul mezunudur.

Ailesi, Abdülhamit döneminde sürgün edilen Kürtlerdendir. **Ömer** yoldaş, onlarca yıl Kürdistan topraklarından uzak yaşamasına karşın, Partimizle tanıştıktan sonra ata topraklarına dönüş yapan bir yoldaşımızdır. Dolayısıyla **Sait** yoldaşın kurtuluş amacıyla vatana tekrar dönüş yapması oldukça anlamlıdır. Bu tavrı, aradan bir asır da geçse, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'ı boşaltma hareketine verilmiş en anlamlı cevaptır. Kaynağa dönüş hareketinin gerçekleştirilmesi için bir çağrıdır. **Ömer** yoldaş, bu dönüşü başlatmanın öncülere içinde yer almakla çok onurlu bir çabanın sahibi olmuştur.

Ömer yoldaş, Norveç alanında çalışırken Partimizle 1986 yılında ilişkiye geçti. Avrupa'da kaldığı süre boyunca kitle faaliyetleri yürüttü, afişleme, pullama ve yayın dağıtımı gibi kurtuluşçu çalışmalar yaptı. Olgun ve ağırbaşlı özellikleriyle kitleler içinde saygın bir yer edindi.

Nisan 1987'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giden **Ömer** yoldaş, uzun bir dönem kaldığı Akademi ortamında disiplinli ve atak yapısıyla dikkat çekti. Siyasi ve askeri olarak yetkinleşen **Ömer** yoldaş, 9 Mart 1989 tarihinde ülke pratiğine yöneldi. Fakat ülkede kısa bir dönem sıcak savaş yaşadı. Çok özlemine çektiği vatan topraklarında girdiği bir çarpışma sonucu PKK şehitleri arasına katıldı. **Ömer** yoldaşın anısı, sürgünlerle Kürdistan'dan koparılan insanlarımızın tekrar vatan topraklarına dönüşüne yol gösteriyor.

HARUNA DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR

Bir görev için gittikleri Mardin'den geri dönerken Haruna mıntkasında ihtiyaçlarını karşılamak için 6 kişilik gerilla birliği bir köye uğrar. Bir düğün için köyde bulunan Baho Ağa ve çetelerine gerillaların geldiği ihbar edilir. Bunun üzerine çetelerle ge-

rillalar arasında çarpışma başlar. Kısa süre sonra çarpışmaya düşman askeri de katılır ve çarpışma iki gün devam eder. Çarpışmada çok sayıda düşman askeri ve çete ölürken gerillalar da kahramanca direnerek şehit düşerler.

Yaşar yoldaş

Mardin'in İdil ilçesinden olan yoldaşımız yaşamını kaçakçılık yaparak sağlıyordu. Evli ve çocuk sahibi olan **Yaşar** yoldaş, Hareketimizle tanıştıktan itibaren milislik yapmaya başladı.

15 Ağustos Atılımı sonrasında aktif olarak mücadelede yer almak istedi. Bu istemi sonucu Mart 1985'de ARGK saflarına alındı. Aynı yıl Partinin istemi doğrultusunda Ortadoğu'ya kurye olarak gitti. Akademi'de askeri ve siyasi olarak eğitim gördükten sonra Ortadoğu alan faaliyetlerine katıldı. Fakat ülkedeki savaşın gelişip boyutlanması O'nu hep ülkeye çekti. Bu durumunu dikkate alan Parti, O'nu yeniden Akademi'de eğitime aldı. Eğitim sonrası Botan planlamasının çalışmalarına katıldı.

Komuta yeteneklerini geliştiren **Yaşar** yoldaş, Temmuz 1989'da grup rehberi olarak Cudi'den ülkeye giriş yaptı. Kısa bir dönem Cudi'de kaldıktan sonra Bestler mıntkasına geçti. Burada ayağı sakatlandı ve bir süre pratik savaştan koptu. Ardından Haruna mıntkasındaki faaliyetlere katıldı. Şehit düşünceye kadar Gabar Dağı'nda çıkan çarpışmalarda aktif yer aldı. Haruna direnişinde şehit düştüğünde grup komutanıydı.

Cimşit yoldaş

İdil'de doğan **Cimşit** yoldaş, Haziran 1988'de mücadeleye katılır. İlk savaş alanı Cudi olur. Daha sonra Bestler'e geçerek, bir dönem burada mücadele yürütür. 1988 sonbaharında Gabar mıntkasına geçerek, şehit düşünceye kadar bu alanda kalır.

Cimşit yoldaş, savaşçı ve komuta yetenekleri olan bir yoldaşımızdır. Hızlı gelişen bir tempoya sahipti. Son dönemde takım komutan yardımcılığı görevini yürütüyordu. Kürdistan gençliğinin sarsılmaz inanç ve azmiyle dolu olan **Cimşit** yoldaş, şahadetiyle Kürt gençliğini dağların özgürlüğüne çağırmaktadır.

Kahraman yoldaş

Silopi'nin Bepil köyünde doğan **Kahraman** yoldaş, Eylül 1989'da mücadeleye katılırken 17 yaşındaydı. Yoksul ve yurtsever bir aileden olan yoldaşımız, gerçek kurtuluşu mücadelede gördüğünden, saflara genç yaşında katılmıştır. Beş yoldaşıyla Haruna direnişinde kahramanca savaşarak şehit düştü. Düşman, ailesine cenazeyi vermek istemedi. Fakat ailesinin merak tutumu karşısında vermek zorunda kaldı. Böylece **Kahraman** yoldaşın cenazesi çok sayıda yurtseverin katilimiyla toprağa verildi.

Zinar yoldaş

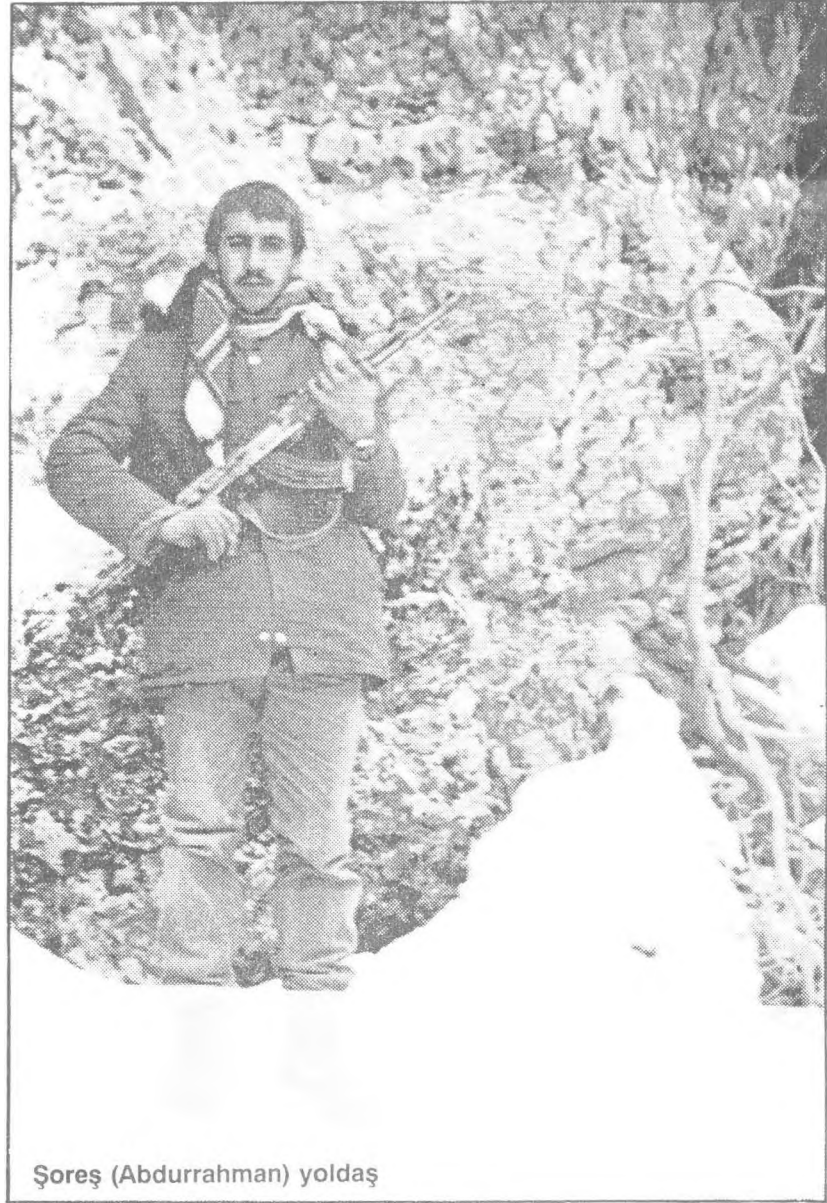
Nusaybinli olan yoldaşımız, 1989 yaz atılımı döneminde büyük bir istekle saflara katılmıştır. Önce Cudi grubuna katılan **Zinar** yoldaş, Mardin faaliyetlerine yardımcı olur amacıyla Eruh bölgesine gönderilir. Çok genç olmasına rağmen gerilla kurallarına çabuk adapte olur. Partiye bağlı ve yoldaşlarına yaklaşımda özenliydi. Hasta olmasına rağmen bunu gizlerdi ve hiç sorun yapmazdı. Şehit düşünceye kadar bütün yetenek ve gücünü davanın hizmetine sundu. Mücadelesini onderimizdir.

Hesinger yoldaş

Silopi ve Cizre bölgelerimiz, tarihsel olarak sömürgecilğe karşı durmuş, hep ülkenin kurtuluşu doğrultusunda çabalarını esirgemeyen alanlar olmuştur. Daha önceleri çeşitli reformist ve ilkel-milliyetçi güçlere destek sunarken, özellikle 15 Ağustos tarihsel atılımıyla halk kitleleri mücadelemizin etrafında bütünleşmiş, şimdiye kadar ARGK'ye yüzlerce savaştı vermiştir. Yüzlere varan şehidiyle de halk mücadeleye bütünleşmiştir.

İşte bu şehitlerden biri de **Hesinger** yoldaştır. 1989'da savaşa katılan yoldaşımız, Batuyan aşiretinin Berkevir köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğar. Ağa baskısı ve yoksulluk yüzünden Silopi'ye yerleşir ailesi. **Hesinger** yoldaş, burada demircilik yaparak yaşamını sürdürür. Fakat bunun kurtuluş olamayacağına görerek ARGK saflarına katılır. Cudi'deki ARGK gerilla birliğinde savaşıyan **Hesinger** yoldaş, kısa sürede iyi bir savaştı olduğunu ispatlar. Kısa bir savaş pratiğinden sonra Gabar'ın Beşuke köyünde özel tim ve çetelerin pususuna düşer. Yaralı olarak düşmanın eline esir düşen **Hesinger** yoldaş, düşmana karşı kararlı bir tutum takınır. Bunun üzerine telaşa kapılan çeteler tarafından kurşuna dizilir. Böylece **Hesinger** yoldaş, Gabar şehitler kervanına katılır.

Şoreş (Abdurrahman) yoldaş

Şoreş (Abdurrahman) yoldaş

1988 yılı başında Askerlik Yasası gereği ARGK'ye katılan **Şoreş** yoldaş, Eruh'un Fındık yöresindendir. Ailesi yoksuldur. Bu yüzden çobanlık yaparak ailesinin geçimine katkıda bulunuyordu. Gerillaya katıldıktan sonra gerilla yaşamını kısa sürede sevdi ve ona uyum sağladı. Faaliyetlere fedakarca katılan ve emek sahibi olan bir yoldaşımızdır.

1988 yılı boyunca hareketli ana-birlikte yer aldı. Bu süreçte yaşanan hemen hemen bütün eylem ve çarpışmalarda yer aldı ve en önde savaştı. Hızla gelişen **Şoreş** yoldaş, birliğin lojistik sorumluluğunu, ardından manga komutanlığı görevini yaptı. 1989 yılında bulunduğu Gabar alanında takım komutanlığına geti-

rildi. Düşmanın Gabar alanını kuşatmaya alma ve gerillayı ezme çabalarına karşı birliğin yükünü ağırlıklı olarak **Şoreş** yoldaş omuzladı. Gerek saldırılarda düşmanı darbelemeye, gerekse birliği korumada önemli rollerin sahibi oldu.

Şoreş yoldaş, düşmanın Ankara'dan getirdiği özel komando birliği ile saldırıya geçtiği 1989 sonbaharında Gabar alanında günboyu süren bir çarpışmayı yaşadı. Savaşçılığıyla düşmana onlarca ölü ve yaralı verdi. Bu çarpışmada kendisiyle birlikte şehit düşen **Eşref** yoldaşla kahramanca bir fedakarlık sonucu ARGK birliğinin kurtulmasını sağladılar. Anısını mücadelemizde yaşatacağız.

Eşref yoldaş

1989 atılımından etkilenecek saf-lara katılan **Eşref** yoldaş, Cizre'nin Masire köyünden yoksul bir ailenin çocuğudur. Kendisi yurtsever bir aile çevresinden gelmektedir.

Cudi ve Gabar alanlarındaki kurtuluş savaşında yer aldı. Yeni olmasına ve donanımsızlığına karşın taşıdığı yurtsever ve direnişçi öze düşmanla girilen çarpışmalarda başarılı bir savaştı olduğunu ispatlamıştır.

En son Gabar'da girdiği çarpışmada kahramanca savaşarak komutanı **Şoreş** yoldaşla birlikte şehitlik onuruna erişti.

Sait (Selim ...) yoldaş

Silopi'nin Xinis köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak

yaşamında önce Cudi'de faaliyet yürütür, ardından Gabar'da mücadele verir. Bu dönemde **Sait** yoldaş yoğun bir eylemlilik içinde yer alır. Askerlik yasaının iyi bir uygulayıcısı olur. Gittiği yerlerde güçlü propaganda özellikleriyle Halk Kurtuluş Ordusu sürekli büyütür. Yine savaşta atılan, soğukkanlı ve yoldaşlarını koruyan güçlü özellikleri vardı.

Birlik içinde çıkan bir düşman unsur, birlikleri buluşma noktasında düşmanla çarpışmaya çeker. Çarpışmada **Sait** yoldaş, Bisifing silahıyla düşmana ağır kayıplar verdirirken, kendisi de aldığı ağır yaralar sonucu şehit düşer.

Riyad yoldaş

Şırnaklı yoksul ve yurtsever bir aileye mensuptur. Maddi nedenlerden dolayı öğrenimini ancak ortaokula kadar sürdürebildi. Şırnak Maden Ocaklarında çalıştı. Burada sömürgecilerin emek gücümüzü sömürmesine ve zenginlik kaynaklarımızı talan etmesine bizzat tanık oldu ve düşmana nefretle doldu.

Riyad yoldaş, Botan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenerek örgütlediği 10 arkadaşıyla birlikte ARGK'ye katıldı. Katıldığı eğitimde teorik ve pratik olarak kendisini yetkinleştiren **Riyad** yoldaş, Parti taktiğinin iyi bir uygulayıcısı durumuna geldi. Güçlü özelliklerinden dolayı manga komutanlığına atandı.

Riyad yoldaşın içinde yer aldığı gerilla birliği bir gün Gabar'da düşmana pusu kurar. Pusuya düşen düşman konvoyu imha edilir. Fakat geri çekilme esnasında düşman pususuna düşülür. Burada **Riyad** yoldaş güçlü askeri taktikleri ve yeteneğini harekete geçirerek kurtulmayı başarır. 1988'de Cudi eylemliliğinde düşmana ağır kayıplar verdirir. **Riyad** yoldaş, en son Gabar Dağı'ndaki bir muharebede gece geç saatlere kadar savaşarak, şehitlik mertebesine ulaştı.

Hacı (Gabar) yoldaş

Cizre'nin Kanürlü köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğan **Gabbar** yoldaş, çobanlık yaparak büyür. Çobanlık yaptığı dönemde Botan dağlarını karış karış tanır. Daha sonra gerilla olduğunda bu bilgilerini mücadelenin hizmetine sunar.

Dağda sürü yayan **Hacı** yoldaş, bir gün ARGK savaşçılarıyla karşılaşır. Savaşçıların iknası sonucu 15 Haziran 1989'da ARGK'ye katılır. Belli bir dönem eğitim gören yoldaşımız, güçlü bir kişiliğe ulaşır. Kısa sürede manga komutanı olur. Girdiği eylemlerde düşmanı bozguna uğratır. Bahçesaray Kaymakamlık binasının işgal eyleminde yer alır ve aktif rol oynar. Batıl köyünde 3 ajani cezalandırma eyleminde yer alır. Yine, sömürgeci eğitim sistemine karşı etkin eylemler gerçekleştirir. Bunların dışında çok sayıda eylemin daha altında **Gabbar** yoldaşın imzası vardır.

Gabbar yoldaş, Gabar Dağı'nda çıkan ve gece geç saatlere kadar devam eden çarpışmada düşmana ağır kayıplar verdirerek, son mermisine kadar savaşır. Kendisi de almış olduğu ağır yaralar sonucu **Riyad** yoldaşla birlikte şehitler kervanına katılır.

Hamit (Şoreş) yoldaş

Cizreli yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğudur. Küçük yaşlarda çobanlık yaparak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Mücadelemizin gelişmesiyle etkilenecek sempatizan oldu. Cizre şehir merkezinde halk milisleriyle ilişki kurarak ARGK'ye katılma istemini bildirdi. Bu istemi kabul edilerek ARGK'ye savaştı olarak alındı.

Kısa sürede savaş koşullarına göre yaşamını biçimlendiren **Hamit** yoldaş, çetelere karşı amansız bir mücadele verdi. Köy korucularını

silahsızlandırma ve caydırma eylemlerinde aktif yer aldı.

Şoreş yoldaş, Partiye, değerlere bağlılıkta hassas olduğu kadar, onları korumasını da bildirdi. Dayanıklı yapısıyla, direngen, alçakgönüllü ve yorulmak nedir bilmeyen özelliklerinden dolayı bütün yoldaşlarının sevgisini kazanmıştı.

Gabar'da eylemliliğe yöneldiği bir dönemde **Şoreş** yoldaş, düşman birlikleriyle ARGK birliği arasında başlayan ve saatlerce süren çarpışmada son mermisine kadar savaştı, şahadet tacı giydi.

Zeki yoldaş

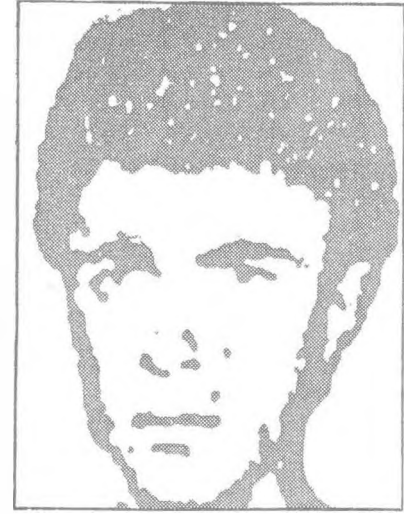
Şırnak'ın Gundikê Remo köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Küçük yaşta çobanlık yaptı ve ardından belli bir süre de Şırnak Kömür Ocaklarında çalıştı.

Gundikê Remo köylüleri yurtseverdir. Sömürgeciler zorla silah vermeye çalıştılar, fakat köylüler kabul etmeyip direndiler. Bu sefer de düşman köyü boşaltmaya kalkıştı. Ancak köylüler ölümü göze alarak topraklarından kopmadılar. Bu uygulama karşısında **Zeki** yoldaşın da içinde yer aldığı bir grup genç kırsal alana çekilerek ARGK saflarına katıldı. Böylece Gundikê Remo köylüleri düşmana kahredici darbeyi vurdu.

1989'un baharında saflara katılan **Zeki** yoldaş, siyasi ve askeri eğitime alındı. Eğitimini tamamladıktan sonra, aktif bir savaştı olarak mücadeleye katıldı. Katıldığı askeri eylemlerde, askeri yeteneğini sergileyerek örnek bir kişilik ortaya koydu. Kısa sürede Parti yaşamına uyum sağlayarak büyük gelişme kaydetti. Coşkulu, fedakar ve çalışkan özellikleriyle ileri çıktı ve manga komutan yardımcılığına getirildi. Verilen her görevi canla-başla yerine getiren bir yoldaştı.

Zeki yoldaş Gabar Dağı'nda düşmanla meydana gelen uzun çarpışmada Gabar şehitler kervanına katıldı.

Hasan KAYA (Ercan) yoldaş

1974 yılında Kars'ın Digor ilçesinin Araplı köyünde doğan **Ercan** yoldaş, orta halli ve kalabalık bir ailenin en büyük çocuğudur. İlkokulu köyünde bitirdikten sonra ailesine katkıda bulunmak için çalışmaya başlar. Küçük yaşta ailesi ve çevresine karşı kendisini sorumlu görür ve bu sorumluluğa uygun hareket eder. Canlı, atak ve sevecen özellikleriyle bulunduğu her ortama bir canlılık kazandırır. Bu ondaki kitlelerle kaynaşma vasıflarından ileri gelmektedir.

Ercan yoldaş da bu olumlu özelliklerin oluşmasında, yakını olan **Mahir CAN** yoldaşın etkisi olmuştur. Özellikle **Mahir CAN** yoldaşın sosyal-şovenlerin kurşunlarına hedef olması henüz küçük de olsa **Ercan** yoldaş üzerinde derinden etki bırakır. Sömürgeci baskı ve imha politikasına tanık olur. 12 Eylül'den sonra köylüler üzerindeki baskı, sindirme ve imha daha da sistemli bir hal alır. İşte **Ercan** yoldaş, böyle bir ortamda büyür ve teslimiyeti kabul etmez. O, hep **Mahir CAN** yoldaş gibi bir devrimci olmayı amaç edinir. Daha sonra

yoldaşlarına bunu şöyle anlatacaktır: *"Ben o yiğide, o şehide hayranım! Mahir ağabey gibi kahramanca şahadete ulaşmak ne güzeldir!!"*

9-10 yaşında iken metropollere çalışmaya gider ve üç yıl kadar çalışır. Ama Ondaki ülke aşkı sönmez. Nihayet 1988 atılımı, O'nu derinden etkiler ve Kürdistan'a döner. Coşkulu kişiliği ile gençlik içinde ulusal kurtuluşçu çevreler edinme çalışmalarına başlar. Fakat en büyük çabası da gerillayla ilişkiye geçmektir. Nitekim gerilla ile ilk karşılaştığı anda katılımı gerçekleştirir.

Ercan yoldaş, atak ve fedakar yapısıyla Parti kişiliğine ulaşmak için canla-başla çalışır. 1988-89 Benevok Direniş Şehitleri Eğitim Devresi'ni başarıyla tamamladı. Botan I. Savaş Bölgesi'nde faaliyet yürütecek grupta yer aldı. Faaliyet bölgesine ulaşmak için Zağrosların dondurucu soğuk ve tipisinde gidecekleri noktaya ulaşmaya çalışırlar. **Ercan** yoldaşın ayakları donar. Fakat O, bunu arkadaşlarına farketmeden, gruba moral veren ve yardımcı olan bir durum sergiler. Zor şartlar altında Çukurca'ya ulaşırlar.

Savaş alanına ulaşan **Ercan** yoldaş, büyük bir mutluluk duymaktadır. Yetenekli ve enerjik çalışmasıyla önemli kazanımlar ortaya çıkarırken, kendisi de hızla gelişmekteydi. Yoldaşımız 3 yoldaşıyla birlikte kahramanca savaşarak şehit düştüğünde manga komutanıydı.

Mahmut (Mehyeddin...) yoldaş

Askerlik yasa gereği ARGK'ye alınan **Mahmut** yoldaş, yoksul bir aileye mensup olup yurtsever bir çevreden gelmekteydi. Silopi'nin yurtseverlik ve Kürt mertliğini kişiliğinde somutlaştırmıştı.

Mesleği elektrikçi olan **Mahmut** yoldaş, Kürdistan'ın birçok şehri ve metropollerde çalışarak geçimini temin ediyordu. Temmuz 1989'da askere alınırken, adeta düğün törenine gider gibi gerillalarla dağa çıktı.

Silopi direnişinde de etkin yer alan **Mahmut** yoldaş, olgun, fedakar, çalışkan ve atak bir yapıya sahipti. Yoğun bir faaliyet sürecinden sonra 19 Ağustos 1989'da takımıyla birlikte donmuş kar üzerinde yol alırken talihsiz bir kayma sonucu düşerek şehit oldu.

Doğa zorluklarının şehidi olan **Mahmut** yoldaş, şahadetiyle yoldaşlarını derinden etkilemiş, fakat bu etkilene onların düşmana duyduğu soylu kini daha da bilemiştir. Anısına bağlı kalınarak mutlaka zaffer yakalanacaktır.

Hacı BAYRAM (Çetin) yoldaş

Şırnak'a bağlı Balveren (Gundikê Melle) köyünde 1968 yılında doğan **Çetin** yoldaş, ailesi yoksul olduğundan küçük yaştan itibaren kömür ocaklarında ve bazı zengin ailelerin işlerinde çalışır. Sömürgecilerin ve feodallerin yoğun sömürü ve baskısını iliklerinde yaşar. Bu baskılar onun yüreğini kinle doldurur. Sürekli özgür yaşam arayışı içinde olur. Fakat gerek ekonomik, gerekse diğer nedenlerle bir çıkış yolu bulamaz.

Askerlik çağına geldiğinde, Partiye katılmanın ilişki kanallarını bilmediğinden katılımı sağlayamaz. Feodallerin de tehditi sonucu **Çetin** yoldaş, düşmana askerlik yapmak zorunda kalır. Askerde sömürgeciler yoldaşımızı özel tim içine alarak mücadelemize karşı kullanmaya çalışırlar. Fakat **Çetin** yoldaş bunu reddeder ve ARGK'ye katılmaya and içer. Kaçıp saflara gelmek ister ancak bir yolunu bulamaz.

Askerliği biten **Çetin** yoldaş 1988

Sınır hattında şehit düşen yoldaşlarımız parçalanmış Kürdistan'ı kanlarıyla birleştirdiler

yılı başında mücadeleye katılır. Saf-lara geldiği ilk günde düşmanla çarpışma çıkar. Yoldaşımız çarpışmada büyük soğukkanlılık ve cesaret örneği gösterir. Cesaret ve fedakarlığı ile arkadaşlarının takdirini kazanan **Çetin** yoldaş, kendini komutanlığa hazırlar. Bu yönlü önemli gelişme sağlar. Şırnak ve Eruh bölgelerinde faaliyet yürüten **Çetin** yoldaş, manga komutanıyken Çirav Dağı'nda çıkan bir çarpışmada 8 yoldaşıyla birlikte büyük kahramanlık örneği sergileyerek şehitler kervanına katılır.

Cemal POSAT (Süphan) yoldaş

1954 yılında Şırnak'ın Spinderek köyünde doğan **Cemal** yoldaş, evli ve 10 çocuk babasıdır. Uzun süre çobanlık yapar. Özellikle hain Alihan Tatar'ın baskısı, üzerinden hiç eksik olmaz. En son bu hainin yakınlarından birinin öldürülmesi olayı yoldaşımızın üzerine atılır ve aranır duruma düşer. Düşmana teslim olmayan yoldaşımız tek başına dağda iki yıl yaşar. Daha sonra yakalanır, ancak olayı üstlenmez, delil yetersizliğinden serbest bırakılır.

1982 yılında Partiyile ilişkiye geçen Süphan yoldaş, Alihan Tatar ve uşaklarına karşı daha bilinçli mücadele eder. 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra sömürgeciler köylülere zorla silah verirler. **Cemal** yoldaş, silah almamakta direnir. Fakat 1985'te düşman zorla kendisine silah verir. Ama O, düşmanın beklentilerinin tersine gizlice Partiyile ilişki kurar. Sürekli saflara katılma isteminde bulunur. Bu istemi 1989'un yaz aylarında kabul edilir. Düşmana kinle dolu olan **Süphan** yoldaş, kararlı bir savaş yürütür. Eylül 1989'da Şırnak civarında çıkan bir çarpışmanın ardından 5 yoldaşıyla birlikte gerilla birliğinden kopar. 6 Kasım günü başka bir operasyon birliği ile Bestler Elmektepe mevkinde karşılaşırlar. Çıkan çarpışmada **Cemal** yoldaş, iki yoldaşıyla birlikte kahramanca savaşarak şehit düşer.

Selim ÇEVİK (Şevket) yoldaş

1968 yılında Şırnak'ın Avyan köyünde doğan **Şevket** yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğudur. Küçük yaşlarda çobanlık yaparak ailesine yardımcı oluyordu. Dolayısıyla sömürgecilik ve feodal baskının her çeşidine tanık olarak büyüdüğünden **Selim** yoldaş, düşmana karşı soylu bir kin duyuyordu.

1987 yılında Askerlik Yasası gereği ARGK'ye savaşçı olarak alınan **Selim** yoldaş, kısa sürede birliğine uyum gösterdi. Katılımdan hemen sonra düşman, ailesine yönelik baskı uyguladı. Fakat yoldaşımızın bundan olumsuz etkilenmesi bir yana sömürgecilere karşı daha kinli savaşmaya başladı.

Çok yönlü gelişmeye açık olan **Şevket** yoldaş, 1989 güz atılımında Bestler bölgesinde düşmanla çıkan bir çarpışmada kahramanca savaşarak şehadete ulaştı. **Şevket** yoldaş, bu çarpışmada manga komutanlık görevini yürütüyordu.

Saniye ÜRÜN (Zozan) yoldaş

Yoksul ve yurtsever bir aileden olan **Zozan** yoldaş, 1965 yılında Baykan'da dünyaya geldi. Ailesi ekonomik nedenlerden dolayı Manisa'nın Turgutlu ilçesine göçtü. Burada işçi olarak çalışan babasının ölmesi üzerine aile sorumluluğunu da üstlendi. Bir yandan öğrenimine devam ederken, diğer yandan çalışarak ailesini geçindirmek zorunda kaldı. Yüksekokul eğitimini, Fen Fakültesi'ni bitirerek tamamladı. Okulu bitirdikten sonra kısa bir süre çalışan **Saniye** yoldaş, burjuva düzen içinde bireysel kurtuluşun çözüm olmadığını hayatın canlı pratiğinden kavradı.

Partimizle 1988 yılında İzmir'de ilişkiye geçen **Zozan** yoldaş, devrimci yaşama adını attı. Ocak 1989'da Yunanistan alanına geçti. Bu alanda büyük bir coşkuyla Parti ideolojisini kavramak amacıyla eğitime başladı. Aynı yıl Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giden **Zozan** yoldaş, kişiliğini yabancı etkilerden arındırıp Parti ölçülerine ulaşmak için yoğun bir çalışma yürüttü. Kısa bir süre şehir planlama grubunda da yer alan yoldaşımız, devrimci mücadele pratiğine yetkin katılımı gerçekleştirmek için coşkulu bir çalışma yaptı.

Kasım 1989'da savaşa yönelirken eksiklik ve yetmezliklerini önemli oranda aşmış ve hazırlıklarını tamamlamış durumdaydı. Fakat Partiyeye ve davaya çok değer katacağı bir dönemde 29 Kasım 1989 tarihinde sınırda çıkan çarpışmada şehit düştü. Devrimci yaşamı kısa süren yoldaşımız, şehit düşerken gösterdiği kahramanlıkla Kürdistan kadını için davaya bir çağrı olmuştur.

Behiye YAŞIT (Hacer) yoldaş

1965 yılında Siirt'in Kurtalan ilçesinde doğdu. Yezidi kökenli ve yurtsever bir aileye mensuptur. 1985'te ailesiyle birlikte Almanya'ya gitti. Bu alanda Partiyile ilişkiye geçen **Hacer** yoldaş, 1986 yılına kadar yurtsever düzeyde faaliyetlere katıldı. Daha sonra profesyonel olarak çalışmalara katıldı ve Hunerkom'da kültür çalışmalarında yer aldı.

1988'de Yunanistan alanına gitti ve burada olgun, ağırbaşlı özellikleriyle Kürt kültürünü Yunan halkına tanıtmada çalışmalar yaptı. İstemi üzerine aynı yıl Akademi'ye gitti. Burada gördüğü askeri ve siyasi eğitimden sonra Güney Kürdistan'daki kitle faaliyetlerinde yer aldı. Bu faaliyetler içinde iken sürekli ülkedeki sıcak savaşa katılma iste-

minde bulunurdu. Nihayet beklediği gün ve özlediği an gelip dayandı. Kasım 89'da bir grup yoldaşıyla ülkeye yöneldi. Ancak ülkedeki savaşa adını attığı gün olan 29 Kasım 1989 tarihinde sınır boyunda sömürgecilerle çıkan çarpışmada kahramanca savaşarak şehitlik mertebesine ulaştı.

Abdullah İZER (Rojhat) yoldaş

1963 yılında Şırnak'ın Ramo köyünde orta halli ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi tarafından ilkokula gönderilir, ama O, yabancı bir dilden eğitim görmeyi gururuna yedirmez ve tepki duyarak üçüncü sınıfta okulu bırakır. Dağlarda çobanlık yaparak özgür yaşamı tercih eder.

Köyün hemen hemen tümü yurtseverdir ve ilkel-milliyetçi KDP ile ilişki halindedir. Yoldaşımız bu ortamda büyür. 1980 sonrası köylüler arasında dağda Kürt gerillalarının dolaştığı yolunu konuşmalar olur ve herkes kendi köylerine de uğramalarını bekler. Bunlardan biri de **Rojhat** yoldaşı.

Bir gün **Agit** yoldaş birliği ile köylerine uğrar ve toplantı yapar. **Rojhat** yoldaş çok etkilenir ve ilişkiye geçer. Bundan sonra gerillaya erzak taşır, kuryelik ve rehberlik yapar. Sonunda Mart 1984'te O da gerilla olur.

Beş yıl boyunca **Rojhat** yoldaş, Cudi'de sömürgecilere karşı silah elde savaşır. Düşmana önemli maddi ve manevi kayıplar verir. Ondaki savaşma azmi ve cesareti yoldaşlarının büyük takdirini kazanır.

1988 yılının sonunda savaş alanı olan Cudi'den ayrılır. Gittiği Akademi ortamında siyasi ve askeri eğitim görür. Akademide çalışmalar na canlı-

ve coşkulu katılır. Ama O, hep bir an önce hazırlıklarını tamamlayıp yeniden ülkeye ulaşma amacındadır. Kasım 1989'da ülkeye gidecek grupla birliktedir. Yeniden ülkeye ulaşma sevinci içindedir. Fakat 29 Kasım 1989 günü sınırda düşmanla karşılaşır. **Rojhat** yoldaş mevziye yatar ve basar tetiğe. Düşmana attığı her kurşun Cudi'deki özgür yaşamı selamlar. Son nefesine kadar direnerek şehadete ulaşan **Rojhat** yoldaş, şerefle taşıdığı özgürlük bayrağını yoldaşlarına devreder.

Hayrettin AK (Cesur) yoldaş

29 Kasım 1989 günü düşmanla sınırda girdikleri çarpışmada şehit düşen 12 yoldaşımızdan biri de **Hayrettin** yoldaştır. Nusaybin ilçesinin Hanık köyünde doğdu. İlkokulu bitirdikten sonra ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çalışmaya başlar. Çobanlık yaşamı O'nu doğaya bağlar ve Kürdistan aşkını bu yıllarda filizlendirir.

Ailesinin yoksul yaşam koşullarından dolayı Avrupa'ya gitmesiyle O da ülkeden ayrılmak zorunda kalır. Fakat Avrupa'ya hiç ısınmaz. Her şeye tepki duyar ve hep köyünü özler. Bir an önce köyüne dönmek için özlemini yaşar. Fakat nasıl döneceğini de bir türlü kestiremez. Partimizin kaynağa dönüş çağrısı **Hayrettin** yoldaşı etkiler ve ilişkiye geçer. Çünkü bu çağrı O'na dönüşün yolunu açmıştır.

Hayrettin yoldaş bir süre Avrupa'da yürütülen ulusal kurtuluşçu çalışmalarda yer alır, ancak asıl amacı ülkeye dönüşüdür. Akademi sahasına gideceği bildirildiğinde büyük coşkuyla kapılır. Özlemini çektiği ülkeye bir adım daha yaklaşmıştır çünkü.

Hayrettin yoldaş, Akademi ortamında verilen eğitimden en iyi şekilde yararlanır. Sportif ve canlı yapıyla Akademi ortamına erkenden uyum sağlar. Silaha hakim ve savaş ruhuyla dolu olan **Hayrettin** yoldaşın, özlemini çektiği ülke topraklarına ulaştığı anda şehit düşmesi acıdır. Fakat O'nun da içinde yer aldığı kaynağa dönüş hareketi mutlaka başarıya ulaşacaktır. Yoldaşlarımızın şahadeti bunu emreden bir talimattır.

Ahmet HACI (Ceger) yoldaş

1968 yılında yurtsever bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu köyünde okur. Ortaokulu

okumak için köyünden ve ailesinden ayrılır. Artık yaşamını kendi başına örgütlemek zorundadır. Önceleri okuma düşüncesi kendisinde hakimdir. Fakat 1982 yılında mücade- lenin yükselmesi O'nu da etkiler ve okumanın kurtuluş olmayacağını görür.

Birlikte şehit düştüğü **Dijvarê Hozan** yoldaşın kanıyla Partiyile ilişkiye geçer. Artık **Ceger** yoldaş gerçek kurtuluş yolunu bulmuştur. Öğrenci gençlik içinde bağımsızlık düşüncesinin propagandasını yapar ve çevreler oluşturmaya çalışır. Bir süre sonra düşmana karşı savaşmak istediğini Partiyeye bildirir. 1987 yılı sonlarında bu istemi kabul edilerek

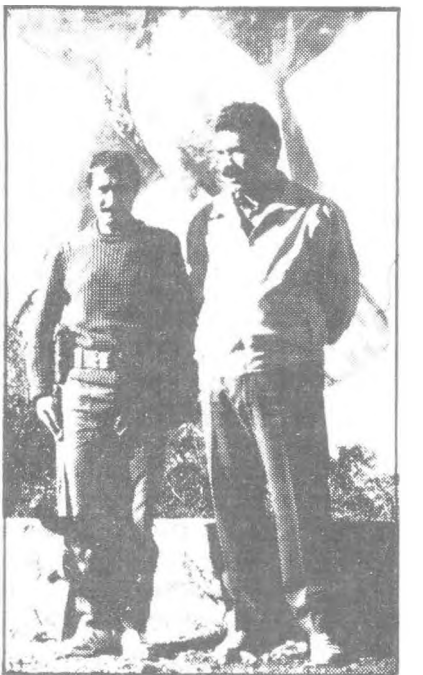

Dijvarê Hozan

Mahsum Korkmaz Akademisi'ne eğitime gider. Eğitimde Parti militan ölçülerine ulaşmayı esas alır. Hata ve yetmezliklerine karşı mücadele eder ve Parti ölçülerini şahsında somutlaştırmak için yoğun bir çaba içinde olur.

Eğitim sonrası Ortadoğu'da kitle faaliyetlerine katılır. Bu çalışmalarda önemli kazanımlar ortaya çıkar. Uzun bir dönem bu faaliyetleri yürüttükten sonra tekrar Akademi'ye çağrılır. Buradaki eğitimle son hazırlıklarını da tamamlayarak ülkeye yönelir. 29 Kasım 1989'da sınırda çarpışmada kahramanca savaşarak şehit düşer.

Cemil SAKILCAN (Zerdeşt) yoldaş

1967 yılında Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinin Kolacık köyünde dünyaya gelen **Zerdeşt** yoldaş, küçük yaşlarda çalışmaya başlar. Yaşı biraz

ilerleyince İstanbul'da ağabeyleriyle birlikte inşaatlarda çalışır. Ardından ailesi de İstanbul'a yerleşince ülke- den kopar.

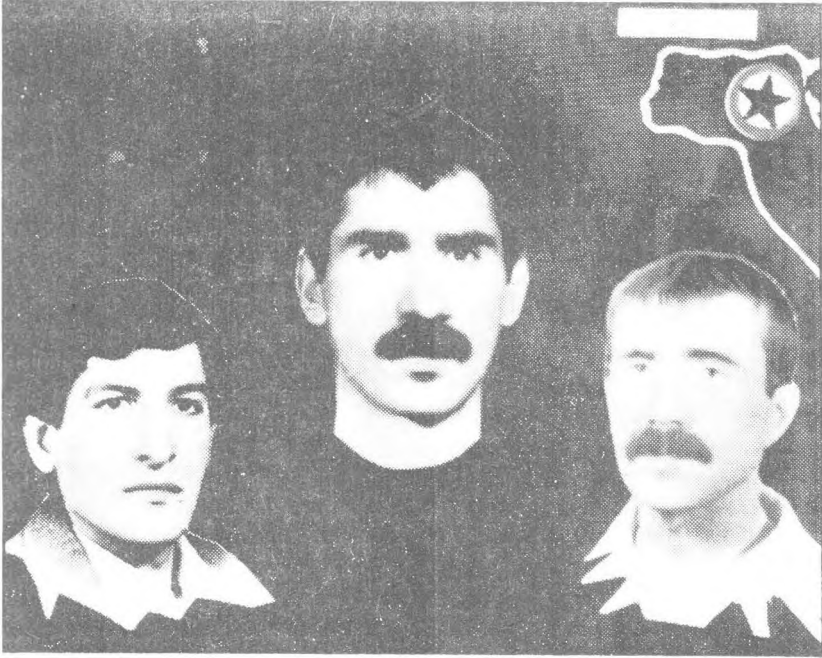
1986 yılında Libya'ya işçi olarak gider. Burada da inşaatlarda işçi olarak çalışır. Fakat yaşamın bütün acımasızlığını yaşasa da çalışmak **Zerdeşt** yoldaş için kurtuluşu sağla- maz. Bu durum yoldaşımızı sürekli bir arayış içinde tutar. Bu arayışları sonucu Libya'da Partiye tanıştır. Partideki gerçek kurtuluş yolunu gören yoldaşımız 1988'de faaliyetlere profesyonel olarak katılır. O'nun asıl amacı ekonomik nedenlerle koptuğu ülkesinin kurtuluş savaşında yer al- maktır. Partinin kararıyla Akademi'ye gelir. Akademi'de özlü ve sorumluluk duygusuyla hareket eder. Katıldığı "Halk Ayaklanmasına Doğru Eğitim Devresi"nde önemli gelişme ve dö- nüşümler yaşar.

Hazırlıklarını tamamlayan **Zer- deşt** yoldaş, bir grup arkadaşıyla savaşa yönelir. Fakat 29 Kasım 1989 tarihinde sınırda çıkan çatışmada son mermisine kadar savaşarak şa- hadet tacını giyer.

Zinar Ahmet HACI (Reşit) yoldaş

1968 yılında zengin bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen **Reşit** yoldaş, ilkokulu köyünde okuduktan sonra eğitimini devam ettirmek ama- cıyla şehre gider.

Yüksek öğrenim sıralarında politi- kayla ilgilenmeye başlar. Özellikle Partimiz önderliğinde yükselen ulu- sal kurtuluş mücadelesiyle yakından ilgilendir. Kürdistanlı bir aydının üst- lenmesi gereken role uygun hareket etmeye çalışır. Çok geçmeden Par- tiyle ilişkiye geçer.

Ali Hasan, Cahit ve Reşit yoldaşlar

1986 yılında gençlik içinde faa- liyetler yürütür. Özellikle ailesinin kendisini mücadeleden vazgeçirmek amacıyla yaptığı ekonomik vaatleri reddeder. Bu temelde ailesiyle kendi arasında bir mücadele başlar. Ve sonunda **Reşit** yoldaş, bu mücade- leyi kazanarak ailesini yurtseverle- ştirir.

Zinar yoldaş, birçok olumlu özel- likleriyle gelecek vaadeden direngen, fedakar ve cesur bir yoldaştı. Askeri ve siyasi eğitimini tamamladıktan sonra ülkeye yönelirken, 29 Kasım 1989'da sınırda şehit düştü. O da diğer sınır şehitlerimizle birlikte anı- lacak ve anısına halk iktidarı kurula- rak yaşatılacaktır.

Ahmet HAMZA (Ali Hasan) yoldaş

1963 yılında orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. ilkokulu kendi köyünde bitirdikten sonra, okumak amacıyla şehre gider. Fakat bir türlü okula ısınmaz. Kürdistan'ın

neden parçalandığı sorusu O'nu meşgul etmektedir. Alanda bulunan I-KDP'nin uzantısı olan gruplarla iliş- kiye geçer. Fakat bu gruplar beklen- tilerine cevap veremez. Bu yüzden **Ahmet** yoldaş araştırma ve incele- melerini sürdürür. Bu, O'nu Partiye katılım sağlamaya götürür.

Partiye kurduğu ilişki sonrası aktif sempatizan haline gelir. Özellikle ilkel-milliyetçi anlayışlara karşı ba- ğımsızlık çizgisinin mücadelesini yü- rütür. Belli bir süre Akademi orta- mında eğitim de gören yoldaşımız, kendini daha da geliştirir. Artık sıcak savaşa katılmak istediğini Partiye bildirir. Bu istemi kabul edilerek Kasım 1989'da sıcak mücadele ala- nına yönelir.

Kürdistan'ın parçalanmışlığını ka- bullenmeyen **Ahmet** yoldaş, düş- manın çizdiği sınırda 29 Kasım 1989'da çıkan çatışmada kahra- manca savaşarak şehit düştü ve parçalanmış Kürdistan'ın birliği yo- lunu kaniyle döşedi. Anısı Bağimsız, Birleşik, Demokratik Kürdistan'da yaşayacaktır.

Muhiddin Sait RAUF (Cahit) yoldaş

Direnışçi bir öze ve savaşçı bir kişiliğe sahip olan **Cahit** yoldaş, 1960 yılında Kürdistan'ın bir kasaba- sında dünyaya gelir. İlk ve orta öğre- nimini tamamladıktan sonra bir süre doğduğu yörede çalışır. Ardından girdiği üniversite sınavlarını kazana- rak hukuk fakültesine devam eder, fakat okulu yarıda bırakarak devrim- ciliğe başlar.

Muhiddin yoldaş, okul sıralarında marksist klasikleri incelemeye baş- lar. Bوندaki amacı Kürdistan toplu- munun parçalanmış halinden kurtu-

Musa YILDIZ (Serhat) yoldaş

Sınır hattı şehitlerimizden olan **Serhat** yoldaş, 1971 yılında Der- sim'in Çemişgezek ilçesine bağlı Anıl köyünün Tut mezrasında doğdu. Ba- bası Avrupa'da işçi olduğundan kü- çük yaşta aile sorumluluğunu üstle- nir. Bu durum onda sorumluluk duygusunun oldukça gelişmesini de birlikte getirir ve mücadele saflarında iken de kendisini gösterir.

Musa yoldaş, 1980 sonrası sö- mürgecilerin köy baskınları ve işken- celerine tanık olur. Bu onda ulusal kurtuluş mücadelesine bir ilginin doğmasına yol açar. Kafasının Kürdistan'ın kurtuluşu sorunlarıyla meşgul olduğu bir sırada babası tarafından Avrupa'ya işçi olarak gö- türülür. 1985 yılında gittiği Avrupa'da kendisine iş imkanları bulunur. Fakat O, bunlara tepki duyar. Hep köyün- deki doğal yaşamı ve ülkeyi düşünür. Çünkü Avrupa'daki Kürdistanlı gençliğin nasıl yozlaştırıldığını ya- kından görmekte ve bu yaşamdan nefret etmektedir. Nihayet 1988 yı- lında Partiye ilişkiye geçerek tekrar ülkeye dönmenin ilk adımını atar. Belli bir dönem Avrupa'daki faa- liyetlere katılır. Fakat O'nun asıl amacı ülkeye dönmektir. Bu yüzden de hep bunun dayatıcılığı içinde olur.

1989 yılı başlarında bu talebi ka- bul edilen **Serhat** yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Canlı, atak ve cana yakın özellikleriyle Akademi ortamına erkenden uyum sağlar. Bu temelde Partinin siyasi ve askeri çizgisini yoğun inceleyerek yeni dönem görev ve sorumlulukla- rına hazırlanır. Özellikle askeri ders- lere özel bir itina gösterir ve hiçbir şeyi eksik öğrenmemeye dikkat eder.

Bütün hazırlıklarını tamamlayan **Serhat** yoldaş, bir grup yoldaşıyla pratiğe yönelir. Düşmana karşı bütün kinini kismaya doğru yol alırken 29 Kasım 1989 tarihinde hudut boyunda düşmanla karşılaşılır. Çıkan çar- pışmada büyük kahramanlık örneği göstererek şahadete ulaşır.

Ramazan GÜLMEZ (Firat) yoldaş

Kaynağa dönüş hareketine katılan Kürdistanlı insanlarımızdan biri olan **Firat** yoldaş, 1963 yılında Siirt'in Baykan ilçesinin Çukurca köyünde doğdu. İlkokula gittiği yıllarda ekono- mik nedenlerden dolayı ailesi Manisa'nın Turgutlu ilçesine göçtü. Ülkeden bu kopuş **Firat** yoldaşa çok ağır geldi. Yeni yaşama uyum sağ- layamıyor, hep köyünü özliyordu. Bu yüzden okula da tepki duymaya başladı ve ilkokulu ancak bitirebildi.

Okuldan sonra işçilik yapmaya başladı. Fakat hep ülke özlemiyle dolu dolu yaşıyordu. 1978'e doğru

gelindiğinde karşılaştığı sorunların çözümünü giderek netleşmeye başladı. Bu yıllarda Partimizle ilişkiye geçen **Ramazan** yoldaş, yıllardır köyüne duyduğu özlemin ve sevginin asıl nedenini anladı. Bulunduğu alanda aktif bir sempatizan olarak faa- liyetlere katıldı. Kavrıldığı kadariyla Parti ideolojisini çevrelere aktarmaya başladı. Bu çalışmalarını 1982 yılına

kadar sürdürdü. Bu yılda Partiye ilişkisi koptu. Ama hiçbir zaman Par- tiye olan inancını kaybetmedi, sürekli ilişki arayışı içinde oldu. 1987-1988'lerde metropolde Partiye tekrar ilişki kurdu. Bu ilişki sonucu Yunanistan'a geçti ve buradan Akademi'ye ulaştı.

Firat yoldaş, coşku ve alçakgö- nüllülüğü ile dikkati çekerek. Aldığı eğitimden güçlü sonuçlar çıkarır ve kendini savaşa göre hazırladı. Hep yıllar önce koptuğu ülkesine ka- vuşmanın coşku ve özlemini yaşırdı. Nitekim ülkeye gitme kararı kendi- sine iletilindiğinde dünyanın en mutlu insanı oldu. Fakat ülkedeki sıcak savaşı yaşayamadan sınırda çıkan çatışmada 29 Kasım 1989 tarihinde şehit düştü. **Firat** yoldaşın şahadeti yurtdışında yaşamak zorunda bira- kılan Kürdistanlılara kaynağa dönüş için bir çağrıdır.

Zeki DAĞLIKAN (Firaz) yoldaş

1969 yılında Siverek'te doğdu. Daha küçükken ailesi Çukurova'ya göçtü. Kimliği olmadığından **Firaz** yoldaş, okula gidemedi. Ailesi yurt- sever olduğundan ülkedeki gelişme- lerden kopmadı. Özellikle Partimizin

Siverek'te yerel işbirlikçilere karşı verdiği mücadele ailesini etkilemiş ve Parti taraftarı bir yurtsever aile haline getirmişti. **Firaz** yoldaş, böyle bir ortamda doğal bir PKK'li olarak büyüdü.

Firaz yoldaş, metropolde tarım ve inşaat işlerinde çalıştı. Haksızlıklara tahammül edemez ve karşı dururdu. En son çalıştığı bir inşaat firmasında işçileri greve götürdüğünden işten atıldı. Sürekli bir arayışın içinde olan **Firaz** yoldaş, Partiye ilişki kurarak Akademi ortamına ulaştı.

Akademi'de çok yönlü yürütülen eğitim faaliyetlerine katıldı. Atak ve hareketli yapısıyla askeri bir kişiliği olduğunu kanıtladı. Eksiklik ve ye- tersizliklere karşı mücadelecı bir kişiliğe sahip olan **Firaz** yoldaş, doğ- ruları savunmada ve geliştirmede direngendi.

Ülke pratiğine adımını atarken sı- nırda çıkan çatışmada 29 Kasım 1989'da şehit düşmesiyle, uzun dö- nem düşmana karşı savaşıma fırsat- ını yakalayamadı. Ama O'nun şaha- deti ülke topraklarına bir davet ve anıya bağlı kalmanın bir gerekçesi- dir. **Firaz** yoldaş, PKK şehitleri ailesi- nin onurlu bir üyesi olarak bağımsız ve özgür Kürdistan'da yaşayacaktır.

Ömer AKDOĞAN yoldaş

Kurtuluş savaşımızın değerli bir milisi ve savaşçısı olan **Ömer** yol- daş, 1945 yılında Beytüşşebap'ın Piroza köyünde dünyaya geldi. Evli ve yedi çocuk sahibi olan yoldaşımız, yurtsever bir aileye sahipti. Mücade- lemize uzun dönemden beri sempati duymaktaydı. Önce kendi ailesini ve çevresini örgütleyerek olanaklarını mücadeleye açtı. 1983 yılına kadar yurtsever düzeyde faaliyet yürüttü. Bu tarihten sonra milislik yaptı. Bu dönemde tek başına veya diğer yurtseverlerle birlikte çetelere karşı çok sayıda eylem gerçekleştirdi. En son çetelerle tek başına girdiği bir çatışmada çok sayıda çeteyi öl- dürdü ve yaraladı. Bu eylemden sonra gerillaya katıldı. ARGK safla- rında kuryelik vb. birçok görevi yerine getirdi.

7 Eylül 1989 tarihinde içinde yer aldığı gerilla birliği alandan geçiş yaparken Kato Dağı'nın Deriye Zêr (Altın Kapı) noktasında düşman çemberine düştü. Çıkan çatışma- nın ikinci gününde **Ömer** yoldaş kahramanca savaşarak şehit düştü. Çatışma 4 gün, 4 gece devam etti. Düşman havadan Kato Dağı'nı bom- baladı. Fakat sonuç elde edemedi, gerillalar çemberi yarıdı. Alınan bilgi- lere göre, düşmanın 9 askeri öldü ve çok sayıda da yaralandı.

Ömer yoldaş, derin yurtseverliği ve azımkar savaşçılığıyla ulusal ba- ğımsızlık mücadelesinin yolunu ay- dınlıyor.

Xalit yoldaş

Uludere'nin Ripin köyünden yok- sul bir aileden olan **Xalit** yoldaş, 1988 yazında 10'a yakın arkadaşıyla ARGK'ye katıldı. Saf, temiz ve fedakar bir kişiliğe sahipti. Yaşamda oldukça coşkuluydu. Partiye bağlıydı ve arkadaşları için hep moral kayna- ğıydı.

Xalit yoldaş, Uludere, Beytüşşe- bap, Hakkari ve Çukurca'da çok sayıda çatışmada yer aldı ve üstün başarı gösterdi. Sürekli gelişme gös- teren yoldaşımız, önce manga komutanlığı ve giderek takım komu- tanlığı görevlerinde bulundu. Bu- lunduğu çatışmalarda yoldaşları için bir güven kaynağıydı. Çünkü savaş alanında inisiyatifli ve üstün bir manevra kabiliyetine sahipti.

Güçlü komuta yeteneklerine sahip olan **Xalit** yoldaş, Kasım 1989'da şehit düşerek Botan halkının kalbine gömüldü.

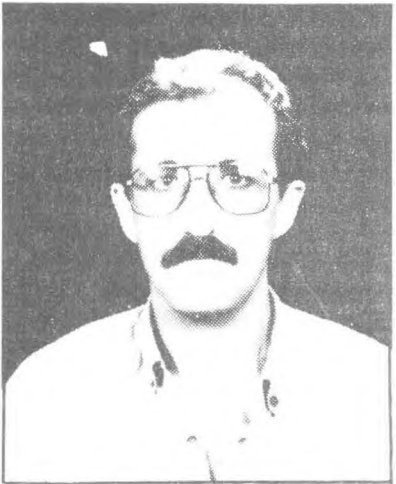
Mardin Eyaleti direniş şehitlerimiz

Kürdistan'ın çağdaş bağımsızlık mücadelesine kanlarını gururla akıtan Felat ve Çekdar yoldaşlar onur abidelerimizdir

14 Temmuz 1990 günü Ivan-Warzik-Xelila köyleri üçgeninde Kürdistan halkı ve tarihi yeni bir direniş destanına tanıklık etti. Bu destanı yaratanlar zindan direnişlerinin yılmaz kahramanı **Mahmut TANRIKULU (Felat)** ve Mardin Eyaleti gerilla komutanı **Mehmet ADIR (Çekdar)** yoldaşlardı.

13 Temmuz günü içinde **Felat** ve **Çekdar** yoldaşların da bulunduğu ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği Kerboran'ın köylerinden birine görevli olarak gidiyor. Düşman gerilla birliğinin kaldığı evi kuşatmaya alıyor. Çarpışma uzun süre devam ediyor. Özellikle **Felat** ve **Çekdar** yoldaşların isabetli vuruşlarıyla düşman kuşatması yarıyor. Fakat **Çekdar** yoldaşın yüksek bir yerden atılması sonucu bacağı kırılıyor, **Felat** yoldaş da yaralanıyor. 13 Temmuz günü meydana gelen bu çarpışmada düşman çemberi yarılsa da büyük operasyon başlatılıyor. İki yaralı olduğundan gerilla birliği fazla uzaklaşmıyor ve yaralı olan **Felat**'la **Çekdar** yoldaşlar bir sığınağa bırakılıyorlar. İkinci gün, yani 14 Temmuz'da iki unsur düşmana teslim oluyor ve yaralı yoldaşlarımızın kaldıkları sığınağı ihbar ediyorlar. Bunun üzerine sömürgeciler sığınağın etrafını sarıyorlar. Yaralı durumda olan yoldaşlarımız son mermilerine kadar çarpışıyorlar. En son mermilerini de düşmanın eline sağ geçmek için kendilerine sıkarak ölüm-süzleşiyorlar.

Çarpışmalara tanıklık eden yurtseverlerin bildirdiğine göre: yoldaşlarımız her iki çarpışmada da düşmana ağır kayıplar vermişlerdir. Çarpışmalarda başından sonuna kadar yoldaşlarımız, Partiya ve halka bağlılıkta gösterdikleri üstün özveriyle halk kahramanlığına yaraşır bir tarzda direnmişlerdir. Bu direnmenin sonucudur ki; yurtsever Kerboran halkı yoldaşlarımızın şehit düştüğünü duyar duymaz isyana kalkmıştır. Esnaflar kepenkleri, şoförler kontakları kapattılar. Binlerce yurtsever, düşmanın, cenazeleri adeta halktan kaçırarak Warzik köyüne gömdüğü yere akin etti. Yine çarpışmanın ikinci günü Kerboran halkı sivil ayaklanmaya yöneldi. Fakat sabahın erken saatlerinde büyük askeri güç yağın sömürgeciler evinden sokağa çıkan yurtseverleri zorla evlerine dağıttılar.

Ivan direnişinde kahramanca son mermisine kadar savaşarak şahadete ulaşan **Mahmut TANRIKULU (Felat)** yoldaş, 1957 yılında Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde dünyaya geldi. Evli ve bir çocuk babası olan **Felat** yoldaş, yoksul bir aileye mensuptur. İlkokulu Silvan'da bitirdikten sonra, ortaokul ve liseyi Batman, ardından lise son sınıfı Suruç'ta

okudu. Öğrenim yıllarında okul harçlığını çıkarmak ve ailesine yardımcı olmak için kahvelerde, lokantalarda vb. işlerde çalıştı.

Felat yoldaşı, devrimleşmesinde rol oynayan etmenlerin başında sömürgecilik koşullarında yaşadığı yoksulluk, horlanma, dışlanma gibi nedenler bir arayışa iter. Bu arayış sürecinde çeşitli sorunlarla karşı karşıya gelir. En sonunda 1976 yılında Batman'da büyük önder **Mazlum DOĞAN** yoldaşla tanışır. **Mazlum** yoldaşla tanıştıktan sonra hayatının akışı değişir. Yaşam, bir anlam kazanır ve hayatı sevmeye başlar. Artık karşılaştığı sorunları **Mazlum** yoldaşın yol göstericiliğinde rahatlıkla çözer ve Kürdistan'ın içinde bulunduğu sömürgecilikten kurtuluş yolunu, geleceğin aydınlık günlerini görmeye başlar. Grup döneminden itibaren başta öğrenci gençlik olmak üzere çeşitli komitelerde yer alır. Kitlelere ulusal bağımsızlık düşüncelerinin propagandasını yapar. Bildiri dağıtır, afişleme yapar, gösterilerin örgütlenmesinde yer alır.

Canla-başla katıldığı mücadelede giderek gelişen ve yetkinleşen **Felat** yoldaş, daha ileri düzeyde eylemleri planlar ve gerçekleştirir. Bu eylemler içinde çalışmaları finanse etmek amacıyla yapılan soygunlara, yine halk düşmanı işbirlikçiler ve TC'nin çeşitli kurumlarında yer alan ajan unsurlarına yönelik baskın türü cezalandırma eylemleri vardır.

Belli bir dönem Diyarbakır'da da devrimci çalışma yürüten **Felat** yoldaş, 21 Eylül 1979'da esir düştü. Esaret hayatı dokuz yıl sürdü. Zindanda Türk barbarlığı, egemen kılıp, devrimci kişilikler özlerinden boşaltılıp ucube tipler haline getirilmek istendi. Nitekim ruhunu her an düşmanın önüne yitiren böyle tipler de çıkmadı değil. Numusu, onuru, bütün kutsal değerleri pis canını kurtarmak için satanlar oldu. TC, bu yapıyı tümden zindana egemen kılmak için tüm gücünü ortaya koydu.

Fakat satılmışlar bir avuçtu. PKK'nin direnişçi ruhu ve yaşam tarzı egemenlik kurdu. Ölümde yaşamı yaratma esirlerimizin tek yaşam felsefesi idi. Bunun için her şey ortaya kondu. Yüceleşmenin, onurlaşmanın doruğu yaşandı. Ve sonunda direniş ihanete galebe çalarak, bu pis illet bir daha dirilmemesine, toplumuzun bünyesinden sökülüp atılıncasına mahkum edildi.

İşte, direnişle ihanet arasındaki tarihsel hesaplaşmada yer alanlardan biri de **Felat** yoldaşı. Öğretmeni **Mazlum**'dan öğrendiklerini harfiyen uyguluyor ve bu konuda üzerine düşen görevleri eksiksiz yerine getirerek Kürdün onurunu doruklarda tutuyordu. O'nun için ölümün hiçbir anlamı yoktu; yeter ki Parti Önderliğine, Partiya ve halka hiçbir zarar gelmesin. Bu değerleri biraz da olsa koruyup zafere yaklaştırıyorsa **Felat** yoldaş için en büyük mutluluk oldu. Yaşamın kendisi direnmedir. Hele hele Kürdistan koşullarında nefes alıp vermek bile direnmeyle mümkündür. **Felat** yoldaş bu ruhla yaşadı ve direnişin zafer kazanmasında büyük emek sahibi oldu.

Aralık 1988'de tahliye oldu. Bu dönemde Partiya ulaşmak için yoğun çaba sarfetti. Fakat çeşitli zorluklardan ötürü ilişki kuramadı. Düşman, O'nu Şubat 1989'da tekrar esir aldı ve 1989 Mayıs'ında yeniden tahliye oldu. Artık bu sefer **Felat** yoldaş Partiya ulaşmayı başaracaktı. Partiya ulaştığı an yaşamının en mutlu anını yakalamış olur yoldaşımız.

Aralık 1989'da Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giden **Felat** yoldaş, esaret yıllarının zorla Partiden koparmasının ortaya çıkardığı boşluğu hızla doldurma çalışmasına başlar. Çünkü kendisi esirken Parti her yönüyle gelişme ve olgunlaşmayı yaşamıştır. Kürdistan halkı Parti etrafında kenetlenmiş, öncüsünün izinde yürümektedir. Açık ki, bu halkın öncüsü olmak olağanüstü güçlü olmayı zorunlu kılmaktadır. Bunun

Felat (Mahmut TANRIKULU) yoldaşın anısına!

Kollarını uzatarak
Gülmsedi kızılbaşın güneşe.
Sözü vardı tüm yoldaşlarına,
Andım olsun demişti
Özgürleşen Kürdistan topraklarına.
Sözünü tutmaya gelmişti
Toprağa usul-usul
uzanan yoldaşım.
Mavzer parıltısıyla ışıdayan,
Çelik ayaklara boyun eğdiren,
Gerillaların diyarı olan
dağlarım kavuşmaktı isteği.
Kölelik dünyasını yıkarak,
İşkencelerden kanayan
yaralarını kapatarak,
Oğuşturuyordu üşüyen ellerini.
Hasretini gidermeye gelmişti,
Kızılbaşın Kürdistan
topraklarında.
Hep bir umut beslemişti
yarınlara dair.
Direnişlerle örüyordu hücrelerinde
yaşam duvarını.
Diyar-ı Bekir'i söylüyordu
intikam diye mavzeri.
Unutamamıştı Mazlum'un
üç kibrit çöpünü,
Dörtlerin kor ateşini.
Sözü vardı kızılbaşın
Kürdistan topraklarına.
Bakıyordu şafağın kızılına
Ateş gibi korlaştırıyordu güneşi

teslimiyete olan öfkesi.
Dağlar yine uluydu,
Sular daha bir coşkun akıyordu,
Vatana olan özlemini,
sevgisini köreltememişti
Diyar-ı Bekir'im
kanlı mahzenleri.
Yüzyıllık, binyıllık
Acısını,
kederini,
ve özlemini
Hiç silinmemecesine
Saklamıştı yüreğinin
dip köşesine.
Zelzelelerin
hırçınlaştırdığı,
ululaştırdığı
ve güneşin
kızılbaştırdığı
Doruklarında,
özgürlük ateşlerinin
eksik olmadığı
dumanıyla
karıyla
Şahin bakışlı yiğitlerinle
Taşlarınla başka bir dünya yapan
gerillalarınla
Özleminle bir başkasın
Kürdistan'ım.
Ve dağlarında sakladın kızılbaşın
FELAT'ımın yüreğinde
yanan isyan ateşini.

SIPAN / 20.08.1990

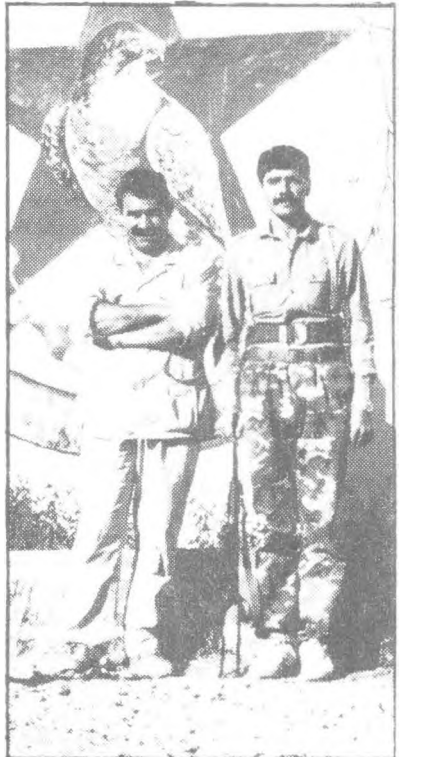
bilincinde olan yoldaşımız, Partinin gelişim temposuna ulaşmak için çok çalıştı. Adeta zamanı ikiye-üç katlayarak onunla yarışa girdi. Yoldaşımızdaki bu tempo, hızla Partinin önderlik ölçülerine ulaşmayı sağladı. Artık **Felat** yoldaş salt bir zindan direnişçisi değil, yeni dönem koşullarında halkı ayaklandırıp, ona komuta edecek yeteneklere de ulaşacaktı.

1990'da bu yoğun hazırlıklar temelinde ülke zeminine yürür. Düşmandan sorulacak hesabı vardır, **Felat** yoldaşın. Zindandaki vahşeti, halkına uyguladığı barbarlığı nedeniyle bin yıllık hesaplaşmayı TC ile yapacaktır. **Felat** yoldaş, bunları düşündükçe daha da kinlenir, düşmanın üzerine nasıl yürüyeceğinin hesabını yapar. Ülkede düşmanla hesaplaşması kısa bir döneme de sığsa, **Felat** yoldaş, Türk sömürgeciliğine yönelik yaptığı saldırılarda TC'yi sarsar ve bu oranda kitleleri ulusal kurtuluş mücadelesi doğrultusunda hareket ettirir. Başarılı bir savaş yürüten yoldaşımız, zindan direnişçiliğiyle dağ direnişçiliğini kendisinde yoğunlukla güçlü bir kişilik haline gelir. Şahadetiyle özgürlük bayrağını yoldaşlarına ve halkına devrederken, oldukça huzurluydu. Çünkü bu davanın mutlaka zafere ulaşacağını iyi biliyordu.

Felat yoldaş kutsal emanetimizdir. O'nu zafere ulaştırmak boynumuzun borcudur.

Felat yoldaşla birlikte kahramanca savaşarak ölümsüzleşen **Mehmet ADIR (Çekdar)** yoldaş, Cizre'nin tanınan ailelerinden birine mensuptur. Ailesi varlıklı olmasına rağmen ağırlıklı olarak sömürgeciliğe karşı durmuş, sık sık da direnişlerin başını çekmiştir. Bu yüzden **Çekdar** yoldaş, geleneksel Kürt yurtseverliğinin güçlü olduğu bir çevrede büyüdü. Her ne kadar asimilasyoncu Türk eğitim kurumlarında okuduysa da ailenin yurtsever özelliklerinden dolayı Türk kültür ve yaşam tarzından 'azla' etkilenmedi. Kürt ulusal

değerlerini yaşayan ve sömürgeciliğin ülkemizdeki varlığından tiksinti duyan ve nefret eden bir ortamda büyüdü. Bu ortam O'nun sürekli Türk rejimiyle çelişkili bir durumu yaşamasını, dolayısıyla bundan kurtulmanın arayışı içinde olmasını sağladı. Bu yüzden onda hiçbir zaman, olanakları olsa da bireysel kurtuluş düşünceleri oluşmadı. Kürdistan toplumunun vahşi sömürgecilikten kurtuluşunun gerekliliğine inandı. Gerçi küçük yaşlarda bu kapsamlılıkla düşünmesi mümkün değildi. Fakat sömürgeciliğin varlığından nefret etmekteydi. Yaşı ilerleyip ortamı ve varlık gerekçesini kavramaya başladıkça, nasıl kurtulunabileceğinin yollarını aradı. Özellikle 12 Eylül faşist rejiminin halkımıza uyguladığı vahşet, **Çekdar** yoldaşın daha çok düşünmesine ve düşmana duyduğu kinin keskinleşmesine yol açtı. Fakat mücadele etmenin bir yolunu da bulamamaktaydı. Bu durum 15

Ağustos tarihsel atılımına kadar devam eder. 15 Ağustos genelde ol-

duğu gibi **Çekdar** yoldaşa da yol gösterici olur. Bundan sonra kurtuluş mücadelesi yükseldikçe yoldaşımızı kendisine doğru çekmeye başlar.

Çekdar yoldaş, uzun bir dönem Partiyile ilişkiye geçemez. Kendi olanaklarıyla, uzaktan savaş gerçekliğini kavradığı kadarıyla propagandasını yapar, sömürgeci savaşı teşhir eder. Cizre alanında kurtuluş savaşımızın yükselmesiyle birlikte ilk fırsatta Partiyile ilişkiye geçti. Belli bir dönem yurtsever düzeyde kitle çalışmalarını yürüttü. Bu çalışmalarla başarılı gelişmeler yarattı. Yurtseverlik duyguları, Parti yurtseverliği ile birleşince bilimsel bir tabana oturarak daha da derinlik kazandı. Bu derinlik kitleler içinde saygın bir otorite ve güven kaynağına dönüştü. Ta bu dönemde **Çekdar** yoldaşa çok konuşan değil, çok çalışan özelliği belirginlik kazanır. Yine azim, inanç ve fedakarlık en gelişkin özellikler olarak kişiliğinde somutlaşır. Dava için yapılması gereken hiçbir özveriden kaçınmayan, gereklerini zorlukların ve olanaksızlıkların düzeyine bakmadan mutlaka yapan bir üslubun sahibi oldu. Zaten kitlelere güven veren özelliği de **Çekdar** yoldaş-taki Kürdistan devrimi lehine verdiği kararlılıktaki kesinliktir.

1988 yılında ARGK'ye katılan **Çekdar** yoldaş, yaklaşık 9 ay silahlı faaliyet yürüttü. Daha çok Cizre ve

Kerboran alanlarındaki gerilla birliklerinde yer aldı. Bu süreçte daha hızlı gelişme gösterdi. Çok kısa dönemde komutanlık ve bölge sorumluluklarını üstlendi. Bu görevlerinde başarılı bir pratik sergiledi. Özellikle düşmanla girilen çarpışmalarda güçlü komuta yetenekleriyle hem birliğini iyi yönetip ya hiç ya da çok az kayıplarla yönlendiriyor, hem de düşmana ağır darbeler indiriyordu. Ondaki cesaret ve saldırı ruhu gerillanın güven kaynağı olurken, düşmana da korku salmaktaydı.

Çekdar yoldaş, hızlı ve istikrarlı gelişme gösteren özelliklerinden do-

layı iyice yetkinleşmesi için 1988'in son günlerinde Parti tarafından Mahsum Korkmaz Akademisi'ne çağrıldı. Akademi ortamında Partiye katılımı doğru yapmayı esas aldı. Bütün coşku ve azmiyle eğitim çalışmalarına katıldı. Partinin ideolojik ve politik çizgisini en iyi kavramak için yoğun bir çalışmaya başladı. Gece yarılarında kadar Parti çözümlerini incelerdi. Hep şunu vurgulardı: "*En zor şartlarda Parti bize bu kadar aydınlatıcı olanaklar sunuyor. Bunlardan en iyi şekilde yararlanmamız gerekir. Bir daha böyle bir fırsat yakalayamayız. Öy-*

leyse çok çalışmak zorundayız. Ben Akademi'ye gelmeden önce Parti'yi en iyi temsil eden biri olduğuma inanırdım. Fakat burada gördüm ki; yürüttüğüm faaliyetler Parti çalışmalarına ne kadar da tersmiş. Şimdi kendi durumumu Parti taktiği ile karşılaştırdığımda yanlışlarımdan ne kadar büyük olduğunu görüyorum. Bunları aşmak için Akademi ortamını iyi değerlendirmek zorundayım."

Bu anlayış temelinde eğitime katılan **Çekdar** yoldaş, en hızlı şekilde önderlik ve komuta yeteneklerine ulaşmayı yakalamaya çalışan Akademi öğrencileri içinde geliyordu. Eğitimde kişilik devrimini temel alıp büyük oranda bunu başarırken, teknik bilgiler üzerinde de en ince ayrıntılarına kadar durur ve öğrenirdi.

Katıldığı eğitim devresini başarıyla tamamlayan **Çekdar** yoldaş, önderlik sanatında daha da olgunlaşması için Akademi yönetimine atandı. "*Her şeyden önce devrenin başlamasıyla birlikte Partinin bana vermiş olduğu sorumluluk, dönemin görevlerini karşılayabilmek, omuzlayabilmek, var olan sorunlara çözüm gücü olabilmek, Parti çalışmalarının yürütülmesinde önüme çıkacak her engeli aşmak, dolayısıyla her sahada eğitime ve eğitime ilkesini esas alarak dönemin yetkin devrimciliğini sergilemek zorunda olduğumun bilincinde olarak Parti ölçülerini esas alma konusunda Partiye verdiğim söze bağlı kalacağım olan inancım tamdır."* Bu sözleri yönetimde yer aldığındaki Partiye yazdığı raporda dile getiren **Çekdar** yoldaş, yönetim pratiğine tamamen bu ruhla yaklaştı. Hem öğretme, hem öğrenme ilkesini temel aldı. Verdiği askeri derslerle Akademi öğrencilerinin birer gerilla olarak yetişmelerinde etkin rol oynadı. Yine Kürtçe verdiği siyasi derslerde Partinin ideolojik ve politik çizgisinin kavratılmasındaki çabası büyük oldu.

Çekdar yoldaş, aynı zamanda bir moral kaynağıydı. Yoldaşlarıyla, boş zamanlarda hemen kolkola girerek folklor oynardı. Özellikle halaylarda güzel sesiyle söylediği klasik Kürt türkülerini herkesi coştururdu. Hele Bablakan türküsünü unutmak mümkün değil.

Dehşik direnişindeki kahramanlığın yol göstericidir

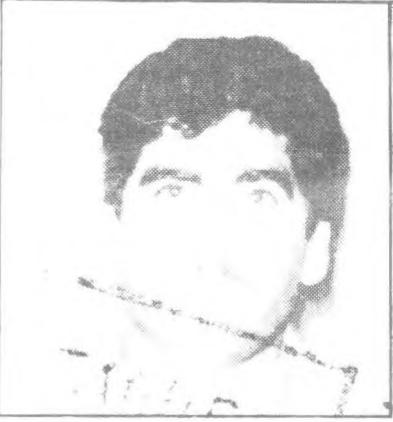
Seyda (Mehmet...) yoldaş, Partimize sempati duymadan önce reformist örgütlere sempati duyuyordu. Fakat reformistlerle olan ilişkisi, O'nu hiçbir zaman tatmin etmiyordu. Giderek bu çizginin zafer getiremeyeceğini kavrayarak ilişkisini kesti. Yörede silahlı mücadelemizin ge-

Moral, coşku, azim, cesaret ve fedakarlığın engin temsilcilerinden olan **Çekdar** yoldaş, Partinin ideolojik ve politik görüşlerinde derinleştikçe düşman karşısında yenilmez bir irade haline geldi. Mutlaka kazanma gücüne ulaşan yoldaşımız, atak ve askeri kişiliği ile PKK komutan tipinin iyi bir profilini çiziyordu. Bütün hazırlıklarını tamamlayan **Çekdar** yoldaş, birlikte Akademi'ye gittikleri şehit **M. Salih Yiğit** yoldaşın da içinde bulunduğu bir grup yoldaşıyla tekrar savaş pratiğine yöneldi.

1.8.1989 tarihinde ülke zeminine yönelirken verdiği son sözünde; "*İnanıyorum ki; nerede ve koşullar nasıl olursa olsun, zaman ve mekan farketmeksizin iç ve dış düşman saldırılarına burada aldığım eğitim ve güçle karşı duracağım. Bu temelde burada aldığım bilinç ve güçle örgütlü yaşamda, nerede olursa olsun mutlaka Parti çizgisini esas alacağım. Son gün ve kanımın son damlasına kadar hiçbir zaman Parti çizgisinden çıkmayacağıma dair, Parti Önderliğine, Partiye, devrim şehitlerine, dağ ve zindan direnişçilerine, tüm Kürdistan halkına ve buradaki arkadaşlara söz veriyorum"* diyen **Çekdar** yoldaş, gerek savaş pratiğinde, gerekse son şehit düştüğü anda bu sözünün eri olmuş, Parti çizgisine ve ruhuna bağlı kalarak şahadete ulaşmıştır.

Kısa bir dönem kaldığı savaş içinde kurtuluş savaşına ileri bir düzeyde komutanlık yaptı. Bu görevini genç yaşına rağmen büyük azim ve fedakarlıkla yerine getirdi. Mardin Eyaleti'nde serihildanların başlamasında yoldaşımızın emeğinin de büyük olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Nitekim şehit düştüğü haberi yayıldığı zaman başta Kerboran halkı olmak üzere, Mardin halkı, büyük üzüntü duymuştur. Halkın yoldaşımıza duyduğu bu sevgi, O'nun düşmana aman vermeyen savaş azminden kaynaklanmaktadır. **Çekdar** yoldaş, büyük direnişle halkımızın kalbine gömülürken, kutsal bağımsızlık ve özgürlük bayrağını yoldaşlarına devrederek ölüm-süzleştirdi. Anısı mücadelemize yol gösteriyor.

Davaya her koşulda bağlı kalmayı bilen bir militan: Şükrü SİNCAR

1990 yılında Şırnak'ta şehit düşen **Fethi SİNCAR** yoldaşın kardeşi olan **Şükrü SİNCAR (Remzi)** yoldaş, 1958'de Mardin'in Ömerli ilçesi Terê (İkpinar) köyünde doğdu. İlkokulu doğduğu köyde okuyan **Remzi** yoldaş, liseyi Kızıltepe'de bitirdi.

Ekonomik nedenlerden dolayı 1978'den itibaren Adana'ya yerleşen **Remzi** yoldaş, Adana, Tarsus ve Mersin'de karayollarında idari memur olarak çalıştı. Partiye katılınca kadar da bu işi sürdürdü.

Devrimci düşüncelerle ilk kez lise sıralarında tanıştı. Yoldaşımızın yetiştiği alan, sömürgecilikle çelişkilerin keskin olduğu bir alan durumundadır. Bu, **Remzi** yoldaşın yurtsever duyguları çocukluğundan beri taşımasına vesile olur ve onu doğal olarak anti-sömürgeci saflarda yer almaya götürür. Fakat, **Remzi** yoldaşın lise yılları aynı zamanda yığınla sahte anti-sömürgeci eğilimin varlığını sürdürdüğü yıllardır da. Bu anlamda ortada bir netsizlik vardır. Bu koşullarda **Remzi** yoldaş, hiçbir siyasal akımdan yana tavrını net koymaz. Ama anti-sömürgeci mücadele içinde aktif yer alır ve sömürgeci baskılara karşı öğrenci gençlikle birlikte mücadele eder 1976'da okuldaki polis baskısını protesto etmek için bir grup arkadaşıyla birlikte okulu boykota götürür. Bunun üzerine Mardin'den takviye asker getiren okul idaresi, zorla boykotu bastırır ve çok sayıda öğrenci gözaltına alınır. Gözaltına alınanlar içinde **Remzi** yoldaş da vardı. Gözaltı döneminde ağır işkence yapılır. Daha sonra diğer öğrenciler bırakılırken **Remzi** yoldaş, 6 arkadaşıyla birlikte tutukla-

nır. Bir ay Diyarbakır'da tutuklu kaldıktan sonra, kamuoyu baskısı sonucu tahliye edilirler.

Metropollerde çalıştığı dönemde de **Remzi** yoldaş Kürdistanlılar içinde Türk sömürgeciliğinin uygulamalarını genel anlamda teşhir çalışmaları yapar. Bu çalışmaları, 15 Ağustos tarihi atılımına kadar sürer. 15 Ağustos Atılımı, genelde olduğu gibi **Remzi** yoldaş üzerinde de derin etkiler yaratır. Artık **Remzi** yoldaş açısından netsizlik ve keşmekeş durum ortadan kalkmıştır. Kürdistan'da devrimin öncülüğünü yapacak güç bütün görkemliliği ile ortaya çıkmıştır. Bundan sonra **Remzi** yoldaş, PKK'nin sempatisini haline gelerek, Partinin propaganda çalışmalarını kendi olanaklarıyla yürütmeye başladı. Bu çalışmalarla bulunduğu metropol alanlarda Kürdistanlı yurtsever çevrelere ortaya çıkardı. Aynı zamanda da Partiyile sürekli bir ilişki arayışı içinde oldu. Nihayet aradığı ilişkiyi 1987'nin sonlarında sağladı. Partiyile ilişkiye geçen **Remzi** yoldaş, çalışmalara daha büyük enerji ve güçle yöneldi. Adana, Tarsus ve Mersin hattında ulusal kurtuluşçu faaliyetleri planlı bir tarzda Partinin öncülüğünde yürütmeye başladı. Yürüttüğü çalışmalar; Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş savaşının propagandasını yapmak, sömürgeci özel savaşı teşhir-tecrit etmek, yayın dağıtmak ve maddi açıdan kurtuluş savaşını beslemek için aidat toplamaktı. Bu faaliyetleriyle **Remzi** yoldaş, önemli bir örgütsel güç ortaya çıkardı. Kürdistanlıların birliğinin yaratılmasında önemli çalışmalar yaptı.

28 Ekim 1988'de sömürgecilerin Çukurova'da yaptıkları operasyonlarda **Remzi** yoldaş da aranır duruma düştü ve tutuklanmalardan dolayı Partiyile ilişkisi koptu. Çalıştığı işinden de ayrılan yoldaşımız, yenden Partiyile ilişki kurmaya çalıştı. Fakat ilişki kuramadı. Daha fazla beklemek kendisinin de esir düşmesi sonucunu doğuracağından, tek çare olarak Güney-Batı Kürdistan'a geçmek zorunda kaldı. **Remzi** yoldaş, 1988'in sonlarında hiç tanımadığı sınırlardan yığınla zorluğu göze alarak Güney-Batı Kürdistan'a geçti.

Burada yurtseverlerle ilişki kurarak Mahsum Korkmaz Akademisi'ne ulaştı.

Parti ortamına zorlu sınavlardan geçerek gelen **Remzi** yoldaş, bu özgür ortamda kendi gerçekliğini tahlil etmeye yöneldi. Parti militan ölçülerine ulaşmayla ancak, devrimci görevlerin yapılabileceğinin bilincinde olan **Remzi** yoldaş, kişiliğindeki yetmez ve yanlışlıklarını eğilimleri Parti terbiyesinden geçirme savaşına girişti. Eğitimden askeri ve siyasi olarak çok yönlü yararlanarak kişilikte önemli oranda yetkinleşme ve politikleşmeyi sağladı. Olgun ve ağırbaşlı kişiliği ile bütün arkadaşlarının takdirini kazandı ve üstün dereceyle Akademi'den mezun oldu.

"*Bu süreçte birçok yetmezlik ve eksikliklerimi bilince çıkarıp, kararlı bir şekilde üzerine gittim. Bunların önemli bir bölümünü giderdim diyebilirim. Geriye kalan eksikliklerimin de ülke pratiğinde üzerine gideceğim. Parti Önderliğinin çözümlemelerinden ve burda aldığım eğitimden güç alarak ülke pratiğine yöneliyorum. Özellikle dönemin yeni sloganı olan 'Halk Demokrasisi' ve bunun somut ifadesi olan 'İkili iktidar'ı hayata geçirmek için yetkince hareket edeceğimi belirtebilirim"* diyerek, 1.8.1989 günü Mardin pratiğine yönelen **Remzi** yoldaş, büyük bir azimle kurtuluş savaşında yerini aldı. 19.1990'da ulusal kurtuluşçu görevlerinin başındayken, Kızıltepe'nin Dehşik köyünde **Seyda** ve **Berivan** yoldaşlarla birlikte sömürgecilere karşı kahramanca çarpışarak şehitler kervanına katıldı.

Bir yıla yakın süre devrimci savaşta yerini alan yoldaşımız, sömürgeciliğe karşı güçlü bir savaş yürüttü. Mardin'de ulusal bağımsızlık düşüncesinin kitlesel başkaldırıya dönüşmesinde **Remzi** yoldaşın emeği de önemli katkılar sundu. Harcanan emek, çaba ve dökülen kutsal kanlar halklaşarak zafer yolunda emin adımlarla yürüyor. **Remzi** yoldaşın şehit düşerken de gösterdiği görkemli direniş düşmana korku, halkımıza ilham kaynağı olmuştur. **Remzi** yoldaşın anısı yolumuzu aydınlatan bir işiktir.

İşmesiyle sempati duydu ve ilişkiye geçti. Yurtseverlik düzeyinde kitle faaliyetleri yürüttü. Bu çalışmalarda önemli kazanımlar ortaya çıkardı. Daha sonra gerillaya katılma isteminde bulundu ve 1987'nin sonlarında saflara katıldı. Mardin'in Derik bölgesinde 3 ay kadar silahlı

faaliyetin yanısıra kitle çalışması yaptı. Partiye sonsuz bağlı olan **Seyda** yoldaş, hızla gelişmeye başladı. Oadaki bu istikrarlı gelişmeyi dikkate alan Parti, O'nu eğitim için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne çağırdı.

1988'in baharında Akademi'ye giden **Seyda** yoldaş, Partinin kendisine sunduğu olanaklardan iyi yararlanmasını bildi. Partinin çizgisine ters düşen bütün anlayış, eğilim ve davranışlarından önemli oranda arınarak gelişip yetkinleşmeyi yaşadı. Ekim 1988'de bir grup yoldaşıyla birlikte tekrar Mardin faaliyetlerinde yer almak için ülke pratiğine yöneldi. Ülkeye gittikten sonra birkaç ay Ömerli alanındaki faaliyetlere katıldı.

Ardından Mazıdağı, Karacadağ ve IV. Bölgenin çeşitli alanlarında faaliyet yürüttü. Bu faaliyetlerinde silahlı mücadelenin yanısıra kitle faaliyetlerini de yürüttü. En son şehit düşünceye kadar Kızıltepe alanında başarılı çalışma yaptı.

Seyda yoldaş, 1 Ağustos 1990 tarihinde 2 yoldaşıyla bulunduğu Kızıltepe'nin Dehşik (Ülker) köyünde ihbar sonucu düşman kuşatmasına alındı. Üç saat kadar süren şiddetli çarpışmada kahramanca savaştı; ve **Şükrü SİNCAR, Sultan BATU (Berivan)** ve çarpışmada yer alan **Abdi** adlı yurtseverle birlikte şehit düştü. **Seyda** yoldaşın şahadeti yol göstericidir.

□

Sultan BATU (Berivan): Dehşik direnişinde şehit düştü.

Kürdistan'ın parçalanmışlığını şehit bedeninde ortadan kaldıran bir abide: Xebat (Abdurrahman KAPLAN) yoldaş

Kürdistan'da sömürü ve baskı katmerlidir. Bir yanda faşist sömürgeci-lik hiçbir kural ve kaideyle bağdaşmayan sömürü ve baskıyı uygularken, sömürü ve baskının tarihte uygulanan tüm biçimlerini Kürdistan toplumunda görmek mümkündür, bir yandan da toplumda gücü yeten diğer toplumsal sınıf ve tabakaları baskı altına alır. Bir yerde bu, toplumumuzda dağ kanununun geçerli olduğunun ispatıdır. Aynı soydan olanlar, yani aynı kabile ve aşiret içinde olanların, tarihi süreç içinde şu veya bu nedenle bir kısmı hakim güç haline gelirken, bir kısmı da ezilen, sömürülen güç durumuna

düşer. Bu ezilen ve sömürülen kesimler üzerine her türlü baskı yöntemi uygulanarak bunlar sömürülürler. Bunların mal ve mülkleri üzerinde tasarrufta bulunurlar. Ya "xulam" -köle- haline getirilir ya da serfleştirilirler; tıpkı Türklerin, Türkmenleri serfleştirdikleri gibi.

Bilindiği gibi, Kürdistan toplumu atomlarına kadar düşmanları tarafından bölünüp parçalanmış bir toplumdur; aşiret aşiret, kabile kabile, aile aile bölünüp parçalanmış bir toplumdur. Aşiret soy zinciri kabileye nazaran biraz daha gerilere kadar götürülebilir. Kabilenin soyu soppa aşirete göre biraz daha belirsizdir.

Aşiret birkaç kabilenin birleşmesinden meydana gelir. Bizim ulusal-toplumsal gerçekliğimizin diğer bir özgünlüğü, "Kurmanç" denilen toplumsal birimin varlığıdır. "Kurmanç"lar Kürdistan toplumunda soyu-soppa aşirete ve kabileye göre az olan, Kürtçe yazarsak "kem bavik" denilen kesimdir. Toplumumuzda en çok baskı gören, en çok sömürülen, en çok horlanan kesittir. Denilebilir ki bunlar, Kürdistan toplumunun proleter çekirdekleridir, kısacası "Kurmanç"lar toplumumuzun Türkmenleştirilen kesimidir.

Dinin toplumumuz uyuşturduğu, kendi öz gerçekliğine yabancılaştırdığı bilinen bir durumdur. Dinin uyuşturucu etkisi "Kurmanç"lar üzerinde daha katmerlidir. Diğer yandan çalışma ve yaşam koşullarının ağırlığı, faşist sömürgeciliğin ve aşiretçi-feodal yapının bu kesim üzerindeki baskısı bu kesimi alık bir duruma düşürmüştür. Baskı, sömürü, zulüm ve dinin uyuşturucu etkisi bunların -Kurmançların- ufkunu karartmıştır. Bu söylediklerimiz acı, fakat gerçek.

Bunların felsefesi, "Em destê bin barîna, em bikeşin e maricitin em nakeşin e harişitin." Türkçesi; "Biz taş altında eliz; çekersek yüzölür, çekmezsek ezilir." Bu çaresizlik felsefesidir. Kendi kaderlerine istemeyerek razı olma felsefesidir. Bu felsefeyi, toplumumuzun bireylerinin beyninden çıkarmak için, PKK'nin düşüncesini topluma götürmek gerekiyordu. Ancak PKK'nin ulusal kurtuluşçu düşüncesi eski gerici düşünceleri toplumumuzun bireylerinin beyninden çıkarabilir, toplumumuzu ve toplumumuzun bireylerini faşist sömürgeciliğe ve ajanlaşmış feodal-komprador sınıfa karşı PKK önderlikli ulusal kurtuluş hareketinin saflarında eyleme çekebilir.

PKK önderlikli ulusal kurtuluş hareketimiz ortaya çıkmadan önce, özellikle "hudut" boyları ve Kürdistan'da milli özün canlı olduğu alanlar ilkel-milliyetçiliğin etkinliği altındaydı. İlkel-milliyetçilik -KDP- ne uluslaştırıyordu toplumumuzu, ne halklaştırıyordu. Düşüncesiyle, eylemiyle toplumumuzun çağdaş gelişmesi önünde engel oluyordu. Toplumumuzu birleştirici değil, var olan parçalanmışlığı daha da derinleştirici idi, toplumumuzu çıkmazla yüzyüze bırakıyordu. Zaten sınıf konumları gereği bunlardan uluslaştırmacı ve halklaştırmacı bir rol beklemek, onlara böyle bir rol atfetmek eşyanın tabiatına aykırıdır.

Ulusal kurtuluş düşüncesinin ağırlıklı olarak "hudut" boylarına taşırılması 1983 yılına rastlar. Partimiz, 12 Eylül askeri-faşist darbesinin işbaşına oturtulmasından sonra, güçlerini yeni dönem için düzenli olarak geri çekmiştir. Yeni dönem için yeterli bir hazırlıktan sonra başta Hakkari sahası olmak üzere -Hakkari'de de ağırlıklı olarak Uludere (Klaba)'de- "Hudut" boyları gücümüzün konumlandığı yerlerdendir. Bu alandaki kitlelere ulusal kurtuluşçu düşünceye götürüldüğünde onların direnişe çekilmesi zor olmamıştır. Geçmişte de bu alan halkı, özellikle başta İngiliz emperyalizmi ve sonra da onun uşağı Irak sömürgeci yönetimine karşı direnme içinde olduğundan bu sahada direnişçi bir kişilik şekillenmiştir.

Uludere'de Guyî aşireti yaşar. Bu alanda ilk ulusal kurtuluşçu düşünceleri taşıdığımız yer ise Mijîn'dir. Mijîn, Guyî aşiretinin Kurmançları olan bir toplumsal kesimdir. Mijîn köylüleri ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanıştıktan sonra akın akın PKK önderlikli ulusal kurtuluş hareketinin saflarına geldiler. Kahramanca düşmana karşı direnerek şahadete ulaşan kahramanlar çıktı bu köyden. Oğulları, kızları şehit olan babalar evlatlarının yeri boş kalmaması diye

diğer evlatlarının elini tutup ulusal kurtuluş hareketinin önder gücü PKK ile önderliğindeki ERNK ve ARGK'ye getirdiler. Yüzyılların hesabını sömürgeci güçlerden ve ajanlaşmış feodal-komprador sınıftan sormak için getirdiler.

Bu anı yazısında, Mijînli bir halk kahramanının, Halk Ordusu komutanının yaşamı ve mücadelesini anlatmaya çalışacağız. **Xebat** yoldaş, Mijîn köyünde doğup büyür. PKK Önderlikli ulusal kurtuluş hareketinin saflarına katılmadan önce, ailesinin işlerinde çalışır, çobanlık yapar. Yukarıda da söylediğimiz gibi, çalışma olanakları bu sahada çok azdır. Bu nedenle her aile bireyi daha çocuk yaşta ailesinin geçimine katkıda bulunmak durumundadır. Bu tarzda ailede üretimde bulunulmazsa zor olan aile geçimi daha da zorlaşır, aile maddi olarak kendisine yetecek değerleri üretemez. Bir de Mijînliğin Kurmanç oluşu, ailenin geçimine katkıda bulunmayı daha da zorunlu bir hale getirmektedir. Çünkü diğer kabile ve aşiretler bunların mal ve mülklerini sürekli talan etmekte, yağmalamaktadır. Bu nedenle Mijînli her sürekli diğer kabile ve aşiretlerle

yoldaş da vardır.

Xebat yoldaş, daha ilk gün sömürgeci-faşist düşmanın askerleri ve köy korucuları ile çıkan çatışmada yaralandı. Ayağından yara almıştı. Yarasını çefiyesiyle (desmal) bağlar ve Kêla Mamê'den Bestler'e kadar gelir. Bestler'deki arkadaşları gördükten sonra, yaralı olduğunu söyler. Bestler, Kêla Mamê arası iki gece normal yürüyüşle ancak yürürebilir. Hele bir gün bir gece süren çatışmadan sonra bu süre iki gün artar. Ama **Xebat** arkadaş aç, susuz, yorgun, bir de yaralı haliyle diğer arkadaşları gibi bu yolu yürür. Bestler'de arkadaşlar, "Niye bize daha önce söylemedin yaralı olduğun" dediklerinde, "Arkadaşların morali bozulmasın diye söylemedim" cevabını verir. Bu da manevi komutanımızın halka ve yoldaşlarına ne kadar bağlı olduğunun en iyi ifadesidir.

Xebat arkadaş, ARGK saflarında ortaya çıkan yanlış düşünce ve hareketlere karşı yerinde ve zamanında bazen de nükteli bir tarzda arkadaşlarını eleştirmekten çekinmezdi. Bir seferinde bir anabirlik komutanına, onun Parti üslubu dışındaki hareketlerine karşı, hiç çe-

çatışma içindedirler. **Xebat** arkadaş, daha çocuk denecek yaşta, çalışmak amacıyla sömürgeci Türkiye metropollerine çalışmaya gider. Burarlarda en ağır işlerde, inşaatlarda, pamuk ve portakal bahçelerinde çalışır.

Ulusal kurtuluşçu düşünceyle tanıştığından henüz 15 yaşlarındadır. Aile için, ister kendi köyünde olsun, ister sömürgeci metropollerde olsun çalışmanın kurtuluş olmadığını kavrar, daha çok genç yaşlarda ulusal ve toplumsal kurtuluş için ARGK saflarına katılır.

Xebat yoldaş, ARGK'ye kendi köyünden bir grup arkadaşıyla birlikte 1988 güzünde Kêla Mamê Dağı'nda katıldı. Kêla Mamê zozan (yaylalık) olduğundan, karlar kalktığı zaman üslendiğimiz bir dağdır. Yüksek, serin, çıplak ve engebeli bir dağdır. Mijîn bu dağın güney eteklerinde kurulan bir köydür. **Xebat** yoldaş, saflara katıldığı gün, ARGK güçleriyle, sömürgeci kolluk kuvvetleri ve çeteler arasında gece başlayıp diğer gün akşama kadar süren dişediş bir çatışma oldu. Bu çatışmada O'nunla birlikte saflara gelen **Ferhan** yoldaş, mevsisine top mermisi düşmesi sonucu yaralandı. Arkadaşları tarafından oradan alınıp zorunlu olarak bir mağaraya bırakıldı. Çatışma alanı sömürgeci faşist düşmanın kuşatması altında olduğundan, bir hafta sonra **Ferhan** yoldaş almak için, yaralı olarak bırakıldığı yere bir grup arkadaş gitti. Ancak, sadece su isteyip, suyu içtikten sonra "**Berxwedan jiyane**" şiarıyla şahadete erdi **Ferhan** yoldaş. Aynı grupta kahraman ARGK komutanlarıyla, düşmana esir düşmemek için kendisini yalçın kayalardan atarak ulusal ve toplumsal kurtuluş davası şehitleri arasına katılan **Bedri**

kinmeden şunu söylemiştir: "*Tû wek mişkê zêr dîtiye!*" (Sen altın gören fare gibisin.) Bunu, "sen sonradan görme ağasın" anlamında kullandı. Gerçekten çok yerinde bir benzetmeydi. Ana birlik komutanımız, yapımız üzerinde tam sonradan görme ağalar gibi hareket ediyordu.

Xebat yoldaş, ARGK saflarına savaşçı olarak katıldı. Kısa sürede manga komutanlığına, ardından takım komutanlığına yükseldi. Her zaman sömürgeci-faşist düşmana karşı kinle ve saldırı ruhuyla doluydu.

20 Nisan 1990'da Güney Kürdistan'da faşist Irak sömürgeciliği tarafından boşaltılmış, yakılmış, yıkılmış bir Asuri köyü olan Sinat'ta **Xebat** arkadaş, tepe nöbetindeyken, tepedeki nöbet noktasına saldıran, faşist sömürgeci düşmanın çok sayıda askerine karşı çatışarak, komutanı olduğu grubun kurtulmasını sağlamıştır. Aynı çatışmada, 10'a yakın düşman askeri öldürülmüş veya yaralanmıştır. **Xebat** yoldaş, bu çatışmada şahadete ermiştir. Kuzey Kürdistan'la Güney Kürdistan'ın tam birbiriyle birleştiği yerde, sömürgeci güçlerin dikmiş olduğu "Hudut taşlarının" olduğu yerde şehit düşmekle, **Xebat** yoldaş, ülkemizin kuzeyini ve güneyini birleştiren gerçek bir abide olmuştur. O'nun şahadeti şahsında ülkemizin birliği bir kez daha dile gelmiştir.

Çok yakın olan zaferi daha da yakınlaştırmak ancak, şehitlerimizin anılarını ulusal kurtuluş mücadelesinde yaşatmakla mümkündür. Şehitlerimiz ise ancak onların anısına Bağımsız-Birleşik-Demokratik Kürdistan'ı gerçekleştirdiğimiz zaman müsterih olabilirler.

Mücadele arkadaşları

4 9 1990

Tenin Dağı Uludere ile Beytüşşebap'ı birbirinden ayıran yüce bir dağdır. Çıplaktır, buz gibi suları vardır ve bazı yerlerinden kar hiç eksik olmaz. Sonbahara doğru otlar sararmaya başladığında, karın olduğu yerler adeta baharı çağırıştır. Tenin Dağı'nın güney yamacında çoğunlukla Guyî aşiretine mensup köyler bulunur. Kuzey yamacında ise Jirkî aşiretine mensup köyler bulunur. Guyî aşireti ile Jirkî aşireti arasında hem Tenin'deki yaylalar yüzünden, hem de başka nedenlerle sürekli çatışma çıkar. Sömürgeci-faşist düşman, halkımızın birliğinin sağlanmaması için bu tür çelişkilerden sonuna kadar yararlanır.

Tenin, bir yandan Xabur (Gomata) Vadisi'ne uzanır, diğer yanda ise, Suvarê Meydanê (Geçit, boğaz anlamında) ile Kêla Mamê dağlarından ayrılır. Tenin yaylaları Sindîler'inmiş önceden. Sindî aşireti Xaxo dolaylarında oturan bir aşirettir. Yıllarca Güney Kürdistan'da Irak sömürgeci-liğine karşı elde silah direnen bir aşirettir. Guyî aşireti Sindî aşiretiyle "savaşarak", onların söylediklerine göre, çok sayıda ölü ve yaralı vererek Tenin'i Sindîlerin elinden almış. Bu nedenle Tenin'e Guyî aşireti "TENİN'Ê SİNDİYANI" adını vermiştir. Tenin üzerine türküler yapılmış, ağıtlar yakılmıştır. "Hey Teninê Teninê Kavle reş Teninê!" Bu ağıtlar, türküler söylenirken, Tenin ve çevresinde oturanlar savaşa gidiyorlarmış gibi ve çatışmada imişlercesine halay çekerler. Toplumumuzda kişilik, tarihi süreç içinde sarp doğa koşullarında ve toplumumuzun çeşitli kesimlerinin birbiriyle veya düşmanla mücadelesi ortamında savaş içinde şekillenmiştir. Yani Kürdistan dağları gibi sarp, görkemli ve alnı açıktır.

Bu anı yazısında yapabilirsek, Uludere'ye bağlı Becûhê köyünde oturan kahramanlar yaratan, kahraman bir ailenin sömürgeci-faşist düşmana ve ajanlaşmış feodal-komprador sınıfa karşı direnişini anlatacağız.

Becûhê, Tenin Dağı'nın Güney eteklerinde kurulmuş, bağları, bahçeleri bol, buz gibi soğuk suları olan bir köydür. Tenin Dağı'ndaki yaylalarda hayvancılıkla uğraşarak Güney Kürdistan'a yakın olmalarından dolayı sınır ticareti yaparak ve az olan ekilebilir topraklarında ziraatçılıkla, bağ ve bahçe işleriyle geçimlerini sağlarlar. Sömürgeci otoritelerin denetimi hudutlarda zayıfladığı zaman, geçimlerini ticaretten ve kaçakçılıktan normal düzeyde sağlarlar. Eğer sömürgeci güçlerin denetimi hudutlarda güçlü olursa, kendileri için geçimlerini sağlamak çok zor olur. Yani, ekmeğini taştan çıkarma deyimi, hudutlarda sömürgeci denetim yoğunlaştığında tam onlar içindir. Bu durumda geçim çok zorlaşır. Bunu bilen sömürgeci güçler halkımızın bu zayıf yönünden yararlanarak, her türlü hal ve yöntemi deneyecek onları kendilerine bağlamak isterler. Aynı şekilde, çeşitli kabile, aile çelişkilerini kullanarak onları kendilerine bağlamaya çalışırlar.

Kürdistan'ın tüm parçalarında bu taktik uygulanır. Becûhê köyünün de çeteleştirilmesi için bu taktik uygulanmıştır. Başlangıçta tüm köy halkı silah almamak için direnmiştir. Sömürgeci-faşist düşman bu köyde kabileler arası çelişkilerden ve geçim zorluklarından yararlanarak, her türlü yol ve yöntemi deneyerek, bu köylülere istemlerinin dışında silah vermeyi, bunları çeteleştirmeyi başarmıştır. Bu köyde çeteciliği ilk kabul eden KUK (Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları) ileri düzey sorumlularından Dırbasê Xello olmuştur. Bu, yıllardır halk içerisinde yurtsever, ulusal kurtuluşçu olduklarını iddia eden bunların, düşmanın kendilerine en ufak bir fiske dahi vurmadığı

Kahraman bir aileden iki kahraman şehit: Xalit ve Ömer ÖNCÜ yoldaşlar

şartlarda bile ne kadar uşak ve ikiyüzlü olduklarının açık bir ifadesi olmuştur.

ÖNCÜ ailesi, Becûhê köyünde PKK önderlikli ulusal kurtuluş düşüncesi ile ilk tanışan ailelerdendir. Ulusal kurtuluşçu düşüncüyle tanışır tanışmaz her türlü yardım ve desteği ulusal kurtuluş hareketine sunmuştur. Her türlü baskı, şantaj, işkence bu aileyi çeteleştiremediği gibi, ulusal kurtuluş hareketine de desteklerinin azalması şurda kalsın, daha da artmıştır. Bu sahada bu aile Partimizin bir kalesi olmuştur.

ÖNCÜ ailesinden **Xalit**, Hareketimizle tanışır tanışmaz dağa çıkmak, sömürgeci-faşist düşmana karşı savaşmak istemiştir. Parti, kendisine köyde kalmasını, milis konumunda bulunmasının daha iyi olduğunu söylediğinde hemen itirazsız kabul etmiştir. Uludere'de, Uludere'ye yakın Beytüşşebap köylerinde ve "hudut"a yakın Güney Kürdistan köylerinde milislik yapmıştır. Bu dönem, ilkel-milliyetçi KDP ile sosyal-şoven IKP (Irak Komünist Partisi)'nin bize her türlü engeli çıkardığı, TC ile KDP (Kürdistan Demokrat Partisi)'nin bize karşı "Hudut komutanlığı" oluşturdukları, KDP'nin "*Huduta otuz kilometreye kadar yakın yerlerde faaliyet yürütmeyin, eylem koymayın*" diye bize tasfiyeyi dayattığı, hatta arkadaşlarımızı komployla şehit ettikleri, arkadaşlarımızın mücadeleden vazgeçmesi için erzaklarını kestikleri bir dönemdir.

Böyle zor bir dönemde, her yolumuzun önünde önemli engellerin, engellemelerin olduğu bir dönemde **Xalit ÖNCÜ** yoldaş, elbiseden iase teminine, istihbarattan gerilla gruplarımızın öncülüğüne; bizzat eylemlere katılmaya kadar en tehlikeli görevleri üstlenerek, en azılı düşman ajanlarını kendi kurşunlarıyla cezalandırarak milislik görevini yerine getirmiştir. 1985 yılında Garlı Xello'yê Xecê'yi bir grup yoldaşıyla birlikte cezalandırmıştır. Kendini faşist TC'ye para karşılığı satan, alanda halkımızın genç kadınlarını, kızlarını zorla düşmana peşkeş çekmeye yeltenen bu ajan-hain, yoldaşlarımızın kurşunlarıyla Gar köyünde hakkettiği cezayla cezalandırılmıştır.

Xalit yoldaşın 1986 kışında faaliyeti için gittiği Derê Hinê köyünde -bu köy Tenin Dağı'nın kuzey eteklerinde kurulmuş. Beytüşşebap'a bağlı, Guyî aşiretinden bir köydür- kaldığı eve faşist Türk ordusunun iki subayı gelir, insanlıkla bağdaşmayan davranışlarda bulunurlar. Zaten kimse de faşist Türk ordusunun subaylarından insanca davranmasını beklemiyor. Bunlar hayvanlaştırılmış insanlardır. **Xalit** yoldaş başta bunları uyarır. Buna rağmen faşist sadist subaylar evdeki kadına sarkıntılık etmeye yeltenince **Xalit** yoldaş yurtsever bir Kürt insanının, bir PKK militanının takınacağı tavrı takınarak tabancasını çeker ve faşist iki köpeği öldürür. Bu faşist köpeklerden birisi ölmeden önce **Xalit** yoldaşı yaralar. **Xalit** yoldaş evdeki samanlığa saklanır, iki gün sonra kanı kaybından dolayı, uğruna savaşığı Bağımsız-Birleşik-Demokratik Kürdistan yolunda şehitler kervanına katılır.

Xalit yoldaşın şahadetinden sonra, sıra neferi olarak bekleyen kardeşi **Ömer** yoldaş hemen ARGK saflarına katılmak istedi. Partinin istemi ve mücadelenin çıkarları için, köyünde kalması ve milislik konumunu sürdürmesi daha uygun görüldü. O da Partinin bu istemini geri çevirmedi. Ulusal kurtuluş mücadelesinin çıkarları gereği gerillaya ka-

tıldığı Ağustos 1988 yılına kadar milislik görevini yürüttü.

Ağustos 1988'de artık köyde kendisini barındıramayacağını ve mücadeleye o koşullarda katkı sunamayacağını anlayınca -her gece düşman kendi evinin etrafını sardığından- gerillaya gelip katılmaya karar verdi. Gerillaya katıldığı günler İran-Irak savaşının durduğu günlerdi. Faşist Saddam rejiminin her türlü silahla halkımıza saldırdığı, halkımızı soykırımdan geçirmek istediği, ilkel-milliyetçi KDP'nin direnirse, faşist Saddam rejiminin kimyasal silah kullanıp halkı soykırımdan geçireceğini iddia ederek direnmeyi tavsiye ettiği -sanki direnilmezse Saddam faşist rejimi kimyasal silah kullanmazmış gibi! Nitekim Halepçe'de kullandı, 5000'i aşkın insanımızı katletti-, reformist-istikrarsız YNK (Yekitiya Nîştîmanîya Kurdistan)'nin de aynı taktiği güttüğü, halkımızın binlerce yıldır yaşadığı topraklardan koparılıp TC ve İran gibi sömürgeci yönetimlere muhtaç edildiği bir dönemde.

Ömer (Delil) yoldaş, o günlerden bir gün kendisine önceden hazırladığı askeri elbiseyle -bu elbise peşmerge elbisesi biçiminde dikilmiş renkli bir elbiseydi; bir de aynı kumaştan bir kasket dikmişti, kendisine- kendi silahı ve sekiz şarjörük rax'ıyla gelip, yıllardır saflarına katılmak istediği ARGK'ye katıldı. Hani, kale burcu gibi delikanlı deyimi var ya; işte öyle bir delikanlıydı. Yakışıklı, uzun boylu, yürüyüşü de bir o kadar görkemliydi. Yürürken, ayağının altındaki toprak bile sallanıyor gibiydi.

1989 kışında Uludere'deki gücümüz, yönetimi hemen hemen gaspeden feodal, despot, bozguncu, tasfiyeci iki unsur, kısacası TC'nin ve feodal-komprador sınıfın kusmuğu iki unsur -Zeynel ve Antepli Mahmut- tarafından her türlü uygulamaya maruz bırakılmıştı. Bu iki unsur yapıyor-yaptırmıyor, yapıda yoz ilişkiler geliştiriyor, yapıyı baştan çıkarıyordu. **Delil** yoldaş, daha başından itibaren her türlü tehlikeyi göze alarak bunlara karşı çıktı. Çünkü TC'nin ve ajanlaşmış feodal-komprador sınıfın kusmuğu bu iki kişilik, gözünü kırpmadan halkımızın en seçkin evlatlarını cezalandıracak kadar gözüküyordular. Bu iki unsur onlara karşı çıktı diye **Delil** yoldaşı ajan olmakla suçladılar. **Delil** yoldaş sağıın-solun dediğine bakmadan bunlara karşı mücadelesine devam etti. Onlar ne kadar eylemsizliği dayatsalar, **Delil** yoldaş o kadar eylemliliği dayattı. Onlar yozluğu geliştirdiklerinden **Delil** yoldaş devrimci ahlak ve yaşam ölçülerini geliştirdi. Onlar yoldaşlık ilişkilerini aşındırmaya çalıştıklarından **Delil** yoldaş, yoldaşlık ilişkilerini egemen kılmaya çalıştı ve egemen kılmayı başardı da.

1989 baharında **Delil** yoldaş takım komutanlığına getirildi. Uludere sahasında kışın yaşanan olumsuzlukları bertaraf etmek, eylemsizliği eyleme dönüştürmek, baharda sömürgeci-faşist düşmanın imha planlarını boşa çıkarmak için, onbeş günlük kısa bir sürede, onbeş-yirmi askeri eylem gerçekleştirdiler. Kêla Mamê dağlarıyla, Tenin Dağı'nın keşiştiği boğazda Suwara Meydanê Karakolu'na baskın eyleminde, arazi uygun olduğu ve iniş aşağı olduğu için Bisifing'in roketi Bisifing'de durmuyordu. **Delil** yoldaş ince bir iplikle roketi Bisifing'e bağlamış, atışı bizzat kendisi yaparak tam isabet ettirip, düşman mevzisini imha etmeyi başarmıştı.

Delil yoldaş 1989 yazında görevli olarak gittiği bir eylemden dönüşte, kendi takımından nöbetçiyi kontrol etmek istemiş, nöbetçi de üzerinde komando elbisesi olduğundan dolayı, düşman askeri olduğu endişesiyle bir kurşun sıkmıştı. Kurşun **Delil** yoldaşın kalbine isabet ettiğinden, **Delil** yoldaş, Güney Kürdistan'la, Kuzey Kürdistan arasında çizilen suni hudutta şehit düştü. O'nun şahadeti, halkımızın birliği, özgürlüğü ve ülkemizin bağımsızlığının, diğer tüm şehitlerimiz gibi, temel harcı olmuştur.

Komutanımız, yoldaşımız **Delil**'in şahadetinden sonra evde kalan tek erkek çocuk olan küçük kardeşi de bir sıra neferi olarak ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katılmak istedi. Parti katılmasını istemiyordu, çünkü bir ailenin tüm erkek evlatlarını almak, aile için de, ulusal kurtuluş hareketi için de iyi değildi. Fakat, **ÖNCÜ** ailesinin en küçük oğlu da

ARGK saflarına katılmak istiyordu. Partinin her türlü ikna çabalarına rağmen dağda ARGK gerillalarının yanından ayrılmıyor, günlük her türlü işe koşuyordu. Kürdistan insanı çok gururludur. Fakat, Kürdistan insanı ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanıştıktan ve ulusal kurtuluş hareketi saflarına katıldıktan sonra inanılmaz derecede alçakgönüllü oluyor. En küçük kardeş de **ÖNCÜ** ailesinde iken çok gururluydu. Ulusal kurtuluş hareketi saflarına katıldıktan sonra inanılmaz derecede alçakgönüllü oldu. Dağda ekmezsiz kaldığımız zaman hemen hamur yoğurup ekme pişiriyordu. Halbuki Kürdistan toplumunda ekme yapmak kadın işidir diye düşünülür ve erkekler de hiçbir kadın işine elini buluşturmaz!

Bağımsız-Birleşik-Demokratik bir Kürdistan kurmak ve korumak ancak her Kürdistan ailesinin **ÖNCÜ** ailesi gibi bağımsızlık ve özgürlük düşüncesiyle eyleminin birer kalesi haline getirmekle mümkündür.

Tüm şehitlerimiz gibi, **ÖNCÜ** ailesinin şehitleri için de ölüm yok ki!..

Savaş arkadaşları
7 Eylül 1990

Anın ulusal birliğe yürümenin harcıdır

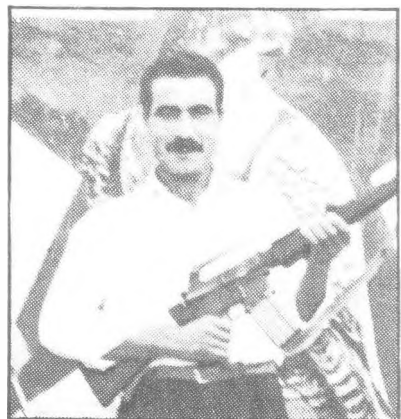
Mihemmed yoldaş, varlıklı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. 1987'de üniversite öğrencisiyken mücadeleye sempati duydu ve bulunduğu öğrenci çevresinde ajitasyon, propaganda ve örgütsel çalışma yaptı. Bu faaliyetleriyle öğrenci-gençliğin mücadele etrafında saf tutmasında büyük emeği geçti.

1988'de tümenden mücadeleye katılan **Mihemmed** yoldaş, Akademî'ye giderek siyasi ve askeri eğitim gördü. Eğitimden iyi yararlandı ve kişiliğinde güçlü devrimci dönüşümler yarattı. Ardından yenedi kitle faaliyetlerinde görevlendirildi. Aldığı sorumlulukları başarıyla temsil etti. 1988'in sonlarına kadar kitle çalışmalarında başarılı örgütsel faaliyetler yürüten **Mihemmed** yol-

daş, 89'un başında tekrar Akademî ortamına gitti. Kendisine sunulan yeni olanaklardan da iyi yararlanan yoldaşımız, 89 baharında Botan Eyaleti'nde görevlendirildi. Fiziksel olarak da güçlü olduğundan M-BKC (orta otomatik) silahını taşıyor ve kullanıyordu. Girdiği çarpışmalarda ağır silahıyla kararlıca savaşarak düşmana ağır kayıplar veriyordu. 89'un sonunda girdiği bir çarpışmada kahramanca savaşarak PKK'nin şehitler ailesine katıldı.

Mihemmed yoldaşın en büyük arzusu Kürdistan'ın parçalanmışlığını ortadan kaldırarak Bağımsız, Birleşik ve Demokratik Kürdistan'ı yaratmaktı. Bu arzusu mutlaka gerçekleştirilecek ve anısı abideleştirilecekti.

Ömer yoldaş

Urfa-Viranşehirli olan **Ömer** yoldaş, ağırlıklı olarak metropollerde şçörlük yaparak geçimini temin

ediyordu. Urfa'da mücadelemizin yükselmesiyle etkileneip, sempatizan düzeyine gelmişti.

İstemi üzerine 1989 yılında Mahsum Korkmaz Akademîsi'ne giden **Omer** yoldaş, iki devre eğitim gördü. Eğitim sürecinde, üzerindeki devrimci yaşam dışı özelliklerine karşı kararlı bir mücadele yürüttü. Bunun sonucu kişiliğinde önemli dönüşüm sağlayarak devrimcileşti. Temmuz 1989'da ülke pratiğine yönelirken siyasi ve askeri olarak önemli gelişme kaydetmişti.

Ülkede Mardin Eyaleti I Bölgesinde manga komutan yardımcılığı düzeyinde kurtuluş savaşını yürüttü. Eylül 1989'da Midyat'daki bir çarpışmada son mermisine kadar savaşarak şehit düştü.

Serêkaniyê direniş şehitleri özgürlük ve bağımsızlığın müjdecisidirler

Serêkaniye ve Bezekê direniş kahramanlarımız, halk direniş tarihimize yepyeni, kıpkızıl bir sayfa daha eklemenin onuruyla kutsal Kürdistan toprağına tohum tohum ekildiler; zindanlardan, yüce, erişilmez sarp dağların doruklarından, zafer güneşinin son ışıltıları arasından özgürlük gününe yürüyen şehitler kervanının ebedi yolcuları arasına katıldılar; ne mutlu onlara!

Yıl 1989, ılıklık bir 9 Ekim günü... Düşman pusuda, düşman sinsi, düşman kol geziyor hain hain. Bir pusu, bir pusu daha, ardından binbir pusu daha ve yayılıyor düşman sansarca...

Gün akşama el vermek üzere, güneş nazlana nazlana ışıltılarını ovoidan toplamakta, dağın yeşilimsi doruklarına ince bir siyahlık düşürmekte; yaslı kadınlar gibi karanlığa mı bürünecek baştan eteğe?..

Ve...

Bir kurşun, bir kurşun daha. sonra kurşun selleri bir yağmur sağanağı misali başlıyor Serêkaniye kayalıklarını dövmeye. Kleşler zilgit çalarken, ölüme halay tutuyor beş çiçek demeti... Gece, bürünüyor karanlığa. Gece yaslı, gece ağlamaklı, gece hüzünlü... Bülbüller ötmüyor artık, keklikler sekmiyor; börtü böcek siniyor karanlığın koynuna. Bir defne ağacının ipiri yaprakları sararmaya başlıyor ağır ağır... Sonra kıvrılıveriyor bir köşesinden ve kurumaya başlıyor doku doku. İpince kızıl bir örtü, yüksek kayalıklardan sıcak sıcak akmaya başlıyor Serêkaniye deresinin serin sularının kucağına...

Orhan yoldaş, bir kol uzattı Batman'dan ta Serêkaniye'ye, el verdi **İsa** yoldaşa, ta Kıbrıs'tan kefenini yırtıp koşa koşu yetiştirirdi halaya **Zinar** yoldaş. Gurik'ten elele iniverdiler **Serdar** ve **Dijwar** yoldaşlar... Elele tutuşup halay tuttular beşi bir yerde...

Orhan (Selahattin AYANA) yoldaş, 1976 yılının sonlarıyla 1977 yılının başlarında Partiyeye sempati duyarak katılırken henüz ortaokulu okumaktaydı. Partiyeye büyük devrimcilerimizden **Ahmet KURT** yoldaşın vasıtasıyla katıldı.

Orhan yoldaş, Partiyeye katılışını şöyle dile getirmekteydi: *"Ulusal kurtuluş savaşına sempati duymamın esas nedeni, haksızlığa karşı olmak ve Kürtlüğü, Kürdistan'ı sevmektir."*

1977 yılında Batman'da bildiri dağıtma, propaganda yapma gibi faaliyetlerle devrimci yaşama başlayan **Orhan** yoldaş, bu faaliyetlerini istihbarat toplamayla sürdürerek 1979 yılında Partinin resmen ilanından sonra, birkaç arkadaşla birlikte basın-yayın faaliyetine başladı. Önce Batman Lisesi sorumluluğu, ardından 1979 sonbaharında Batman Yerel Komite Sekreter Yardımcılığı görevini başarıyla yürüten **Orhan** yoldaş, bu görevlerinin yanı sıra Batman yerelinde askeri-siyasi onlarca eyleme katılmıştır. Partiyeye bağlı, kararlı ve mücadeleci çabalarının düşmanın gözüne batması sonucu 10 Nisan 1980'de yakalanarak işkenceye alınan **Orhan** yoldaş, işkenceci Türk polis ve askerlerinin tüm vahşiyane uygulamalarına karşın kararlı bir şekilde direnerek sır vermemiş, Partinin direnişçi çizgisine bağlı kalmanın onurunu yaşamıştır.

Diyanbakır zindanında altı yıl kalan **Orhan** yoldaşın zindan yaşamı direnişlerle doludur. Mahkemelerde Partiyeye sempatiizan düzeyinde savunmuş, birçok kez açık grevi ve ölüm orucu eylemlerine katılmış, tüm zindan direnişlerinde kararlıca yer almış ve PKK Ana Davası ile Siirt-Batman gruplarının karar aşamaları

esnasında mahkeme salonunda onlarca Türk askerinin çemberinde, faşist Türk yargıçlarının yüzüne sloganlar haykırarak işkence ve haksızlığı lanetleme cesaretinde bulunmaktan çekinmemiştir.

Zindanda iki yıl kadar koşuş-şurumluluğu yapan **Orhan** yoldaş, 18 Nisan 1986 yılında tahliye olmuş, ancak düşman tarafından zorla askere götürülmüştür. Askerdeyken arkadaşlarıyla ilişkiye geçen **Orhan** yoldaş, daha altmışsekiz günlük asker iken firar ederek halkının arasına, ulusal kurtuluş saflarına koşagelmıştır. Gerilla mücadelesine Mardin alanında katılan **Orhan (Selahattin AYANA)** yoldaş, üç yıl kadar bir savaşımdan sonra şehitler kervanına katılmanın onuruna ererken bir raporunda da belirttiği gibi: *"Partinin önderliğinde yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini kanımın son damlasına kadar yürütmekte kararlıyım"* sözlerine bağlı kalarak gencecik bedenini düşmana sağ teslim etmemiştir.

Anısı hep mücadelemize ışık tutacak olan **Orhan** yoldaş, şehit olmadan önce Partiyeye ve Kürdistan halkına verdiği mücadele sözünü bir raporunda şöyle belirtmiştir:

"PKK bayrağı altında Kürdistan ve Kürdistan halkının kurtuluşu, tüm dünya ezilen halklarının ve proletaryanın kurtuluşu uğruna faşist Türk sömürgeciliğine, emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşacağıma, devrimci militan ölçülerle bağdaşmayan olumsuz özellikleri üzerimden atmak için azami gayreti göstereceğime, Partiyeye, halka ve devrim şehitlerine sonuna kadar bağlı kalacağıma söz veririm."

İsa (Hüsrev YILDIRIM) yoldaş, Nusaybin'e bağlı Çalê köyünün Serêkaniye mezrasından. Doğduğu yerde halkının kalbine gömülme onuruna ererken, henüz onyedisinde gencecik bir filizdi. Partiyeye sempatisi daha çocuk yaşta köye gerilla gruplarının gelip gitmeleriyle başladı. Daha sonra mücadele içinde şehit olan **Delil (M. Latif YILDIRIM)**, **Celal (Nevaf YILDIRIM)** ve sömürgeci faşist cellatlarca hunharca katledilen **Zübeyir YILDIRIM** adlı akrabalarından da etkilenecek gencecik yaşta silahlı kuşanıp düşmana karşı savaşa katılmıştır.

İsa yoldaş, Partiyeye katılışını özeçmiş raporunda şöyle belirtmektedir: *"Köyümüze çok baskı, işkence ve hakaret yapıldı. Bu durumda kafamda şekillenen düşünce ise, Parti saflarına katılarak silah kuşanıp faşist sömürgeciliğe karşı savaşmak şeklindeydi."*

Ömeryan aşiretlerinin ileri gelen ailelerinden olmasına karşın, aşiretçilik fikrini kafasından ve yaşamından tamamen atmış olan **İsa** yoldaş, *"Ailenizle arasında çatışma olan biri Parti saflarında olursa ne yaparsınız"* sorusuna verdiği cevapta, *"Böyle bir durum söz konusu olursa omuz omuza vererek faşist düşmana karşı savaşmak bana güç verir"* diyerek, Kürdistan halkının

PKK önderliğinde adım adım inşa edilen ulusal birlik ve beraberlik çabasını dile getirmiştir.

Kısa süren özgürlük savaşımında **İsa** yoldaş, Partiyeye ve halka bağlı, kararlı ve özverili çalışmasıyla öne çıkarak birçok kez grup idaresinde yer almış, atikliği, sevecenliği ve tatlı diliyle halkın ve yoldaşlarının kalbine taht kurmuştu.

Doğduğu toprak parçası üzerinde şehit düşen **İsa** yoldaş, kanının son damlasına kadar yüzlerce faşist Türk askerine karşı, yiğitçe direnerek düşmana baş eğmemiştir. Kürdistan gençliğinin isyan kıvılcımı olan **İsa** yoldaş, daima mücadelemizde yaşayacak ve anısı yolumuzu aydınlatacaktır.

Dijwar-Baran (Abdurrahman TURAN) yoldaş, şehitler kervanına katıldığında henüz onaltısına yeni ayak basıyordu. Türk militarist güçlerinin faşist kurşunları, gencecik bedenini şahadete erdirirken, yaşlıları ana kucağında, oyun dalışındaydılar. Ancak **Dijwar** yoldaş, daha filiz yaşta düşmanın tanıdığı, halkın bir isyan kıvılcımı olarak dağ doruklarını şenlendirmeye karar vermişti.

Partiyeye, köyleri olan Cibiltinê'ye gelen gerillaları görerek sempati duymuş, çoğu kez gerillaların nöbetini tutmuş, kuryelik vb. görevlerde bulunmuştur. Gerillalara duyduğu yoğun sempati sonucu sürekli onların yanında olmayı, onlarla birlikte dağda olmayı çok kez ısrarla istemesine rağmen, yaşının küçük olması nedeniyle bu isteği gerillalar tarafından hep ertelenen **Dijwar** yoldaş, onaltısına ayak basar basmaz gerillalara, *"İşte büyüdüm, ben de halkım için savaşmak istiyorum. Bu kez beni reddedemezsiniz"* diyerek kendini saflara aldirtmıştır.

Her Kürdistanlı aile gibi **Dijwar** yoldaşın da ailesi yoksuldu, bu nedenle Kürdistan köylüsünün çilesini yakinen bilen **Dijwar (Abdurrahman TURAN)** yoldaş, ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla kazak vb. örmekteydi, ancak gerillalar ile tanıştıktan sonra bu becerisini Partinin hizmetine sunmaktan çok sevinç duymuştur.

Grup içerisinde kararlılığı, atikliği ve sevecenliğiyle ilgi toplayan **Dijwar** yoldaş, kısa süren dağ yaşamında Kürdistan'ın yiğit gençliğinin bir özgürlük meşalesi olma bilinciyle, düşmana karşı kanının son damlasına kadar yiğitçe çarpışarak, destansı bir direnişle şehitler kervanına katılma onuruna ermiştir. Kısa süren mücadeleyle dolu anısı, hep yolumuzu aydınlatacak, Kürdistan gençliği **Dijwar** yoldaşın yolunda şaşmaksızın ilerleyecektir.

Muhittin... **Serdar** yoldaş Nusaybin'in Gurik (Kuşkaya) köyünde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. **Serdar** yoldaş, lise mezunudur. Ailesinden mücadele saflarında olanlardan etkilenecek 1984 yılında sempatiizan olarak mücadeleye katıldı. Bu dönemde propaganda faaliyeti yürüttü ve kuryelik yaptı. Bu yüzden düşmanın dikkatini çeken **Serdar** yoldaş, 1988 yılında tutuklandı. Kendisine yapılan yoğun işkencelere karşın soylu bir direniş sergiledi.

1989'da silahlı mücadelede fiili olarak yer aldı. Mardin'deki bir gerilla birliğinde yer alan **Muhittin** yoldaş, güçlü bir savaşçı olduğunu çarpışmalarda gösterdiği başarılarla kanıtladı. Derin yurtseverlik duygularıyla dolu olan **Serdar** yoldaş, Partiyeye derinden bağlıydı.

Serdar yoldaş, 1989'un Ekim ayında düşmanla Çiyayê Ömeriyê-Habîsê'de girdiği çarpışmada **İsa** yoldaşın da içinde bulunduğu

dört yoldaşıyla birlikte şehit düştü. **Serdar** yoldaşın kahramanca savaşarak şehit düşmesi kitleler üzerinde etkiye bulundu. Onların mücadele etrafında daha da kenetlenmesine neden oldu.

Zinar (Edip KAHRAMAN) yoldaş Nusaybin'in Çalı köyünde yoksul bir aileden olan **Zinar** yoldaş, küçük yaşta babasını kaybedince yaşam kavgasına atıldı. Yaşamı zorluklar içinde geçen yoldaşımız sömürgeciliğe karşı kinle büyüdü.

15 Ağustos Atılımı genelde olduğu gibi **Zinar** yoldaşı da derinden etkiler. Düşman köy koruculuğunu geliştirmek için **Zinar** yoldaşın amcasına zorla silah vermeye çalışır. O dönemde köy muhtarı olan **Zinar** yoldaş, buna karşı çıkar. Ancak amcası daha fazla baskılara dayanamayarak köyden göç eder. Buna karşın yoldaşımız köyde kalarak baskılara karşı direnir. En sonunda yoksulluğa dayanamayarak metropolde çalışmaya gider. Fakat, O metropolde de Partiyeye ilişki arayışı

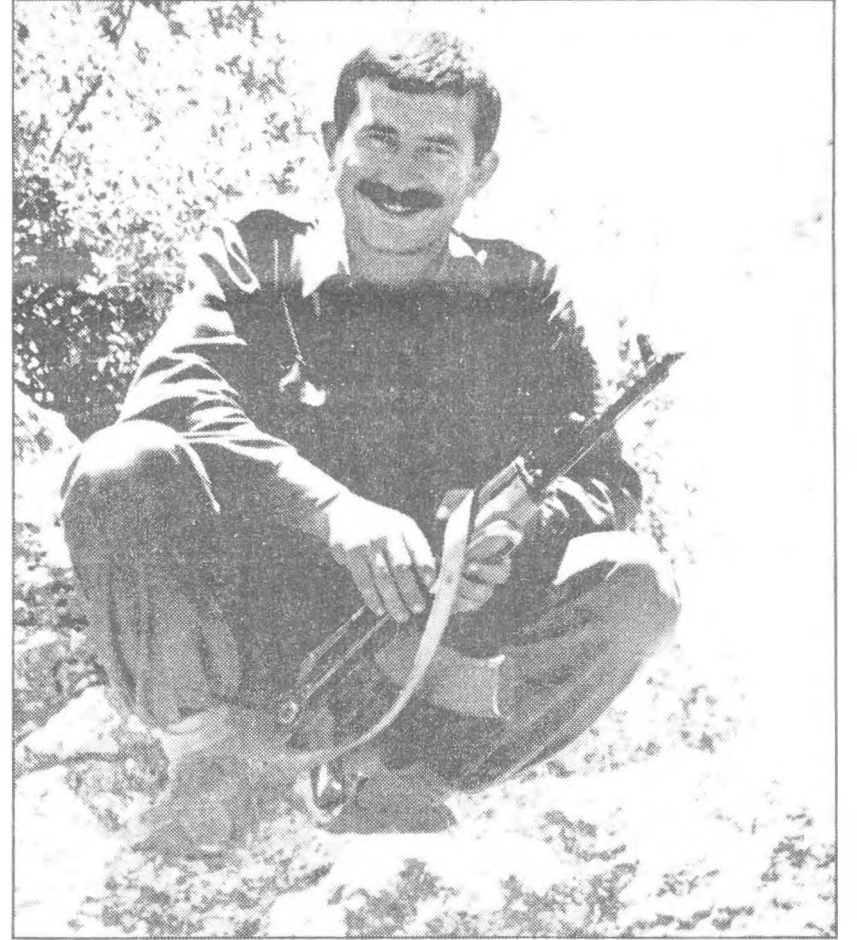
içindeydi. Partiyeye ilişki kurunca azimkar bir tarzda çalışmalar yapmaya başladı. Bu çalışmaları sonucu tutuklandı, işkencede direndi. Salıverildiğinde ilişkide olduğu arkadaşları tutuklandığından yine ilişkisiz kaldı. Bu ortamda sömürgeciler O'nu askere götürdü. O, askerde firara teşebbüs etti, fakat yakalandı. Nihayet, askerlikten izinli geldiğinde yeniden Partiyeye ilişki kurarak, halk ordusunun bir neferi oldu.

Zinar yoldaşın canlı, atak bir yapısı vardı. Sömürgecilerle binyılların birikmiş kınıyla savaşıyordu. En sonunda 9 Ekim 1989 tarihinde Nusaybin'in Pınarbaşı köyü yakınında sömürgecilerle girdiği bir çarpışmada 4 yoldaşıyla birlikte kahramanca savaşarak şehitler kervanına katıldı.

-Serêkaniye direniş şehitleri ölümsüzdür!
-Yaşasın Beşler'in direniş destanı!

Silah arkadaşları

ARTIK DÖRTLER'İN DESTANI YANKILANIYOR BEZEKÊ OVASINDA

Gün, ağır bir uykuda; gece karanlık perdesini örtüvermiş Bezekê Ovası'na... Ova sessiz, ova suskun, ova, patlamaya hazır fırtına öncesi bir suskunlukta... Düşman, hain pusularını sermiş dörtbir yana, ağır misali. Kuytuluklara sinmiş Bezekê kayalıklarının şen bülbülleri rahatsız, tedirgin... Düşman çember üstüne çember germekte Bezekê kayalıklarında. Gece, ağır ağır ilerliyor; bir türlü ilerlemek istemiyor saatler, yıldızlar donuk, ay küskün.

Ve güneş, boy göstermekte sarsız! Şafak, söküp sökmeme kararlı. Karanlıktan ipince bir perde kalkıyor ve suskunluk fırtınaya gebe.

Bir kırıltı, ufak bir ses ve sonra kleş sesleri dolduruyor Bezekê Ovası'nı. Gerilla birliğinin atik ve seri ateşi düşman pususunu yerle bir ediyor. Pusudan böğürtüler ayyuka çıkarken ikinci pusu, derken üçüncü taranıyor. Düşman acz içinde bir türlü cesaret edemiyor tetiğe dokunmaya.

Pusular peşpeşe, çember üstüne çember germiş düşman ve ölmek.

tükenmek bilmiyor zavallı Mehmetçikler... Gerilla birliği, taraya taraya yarıyor düşman çeperini. Direniş, destanlaşıyor Bezekê kayalıklarında. Gün, geceden kopmanın eşğinde ve yoldaşlar, geride bırakıyor düşmanı, böğürtüler içinde. Aniden aydınlanıyor Bezekê Ovası, güneş, ılıklık kollarıyla sarmalıyor dört yiğit canı ve helikopterler vızıldamaya başlıyor Bezekê Ovası'nda... Yoldaşlar, silahlarına davranıyorlar, ancak... Ancak mermisiz zilgit çalmıyor gerillanın yavuklusu...

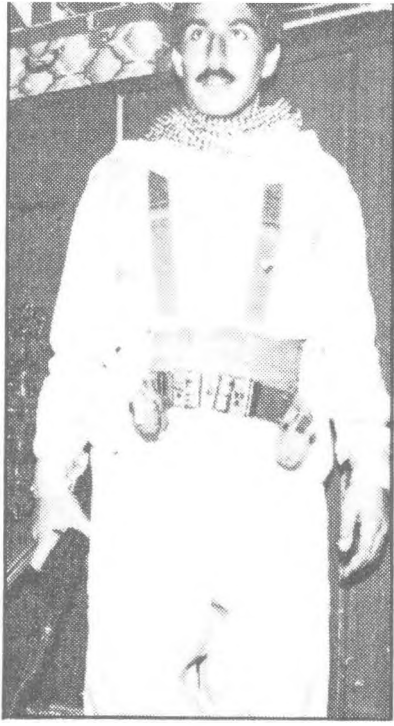
Battal (M. Salih YİĞİT) yoldaş, Nusaybin'in Derê köyünden olup Bezekê Direniş Şehitleri'ne katılmadan önce Mahsum Korkmaz Akademisi'nde siyasi ve askeri eğitimini tamamlamış olarak ulke topraklarına dönmüş ve Partinin döneme denk taktik hattını oturtmak göreviyle Mardin Eyaleti İkinci Bölge Sorumluluğu'na atanmıştı. Mardin Eyalet Komitesi içinde yürütme bürosunda yer alan **Battal** yoldaş, Akademi'ye gitmeden önce uzun bir süre Nusaybin şehir faaliyetlerinde yer almış, fedakar ve becerikli çaba-

lariyla öne çıkması sonucu halkına daha da yararlı olmak amacıyla Akademi'ye giderek eğitim görmüş ve tekrar vatanına dönerek düşmana karşı kararlıca savaşım vermeye başlamıştır.

Partiye bağlılığının yanısıra askeri alanda da yetkin olan **Battal** yoldaş, sürekli düşmana darbe vurma azmiyle dopdoluydu. Cesur, atik ve halkla iyi ilişkiler kurmada güçlü olan **Battal** yoldaş, uğrunda can verdiği halkının gönlünde taht kurmuştu. Bezekê çatışmasında yoldaşlarıyla birlikte son kurşununa kadar savaştıktan sonra okul olarak kullanılan sığınağa çekilmek zorunda kalmış, ancak bir gece önceki çatışmada düşmanın eline yaralı olarak geçen Xecê adlı unsurun ihanet etmesi ve eğitim görmüş olduğu sığınağı düşmana göstermesi sonucu düşman, sığınağın etrafını binlerce asker-polis ve kontra ile kuşatmış, tüm teslim alma çabalarına karşın **Battal** yoldaş, yoldaşlarına, "**Rêhevalno berxwedan jiyane!**" diye haykırarak onlarla kucaklaşıp elde kalan bombayla şahadete ererek düşmana teslim olmamış, arkadaşlarıyla beraber şehitler kervanına katılmıştır.

Bomba patladığı halde sığınağa yanaşmayan düşman, uzun müddet sığınağın içini taradıktan sonra, ancak sığınağa girme cesaretinde bulunabilmiştir.

Battal yoldaşın, düşmanın yüreğine bu denli korku salan, mücadele dolu yaşamı, Bezekê direniş kahramanlığıyla destanlaşarak özgürlük tohumu olup halkımızın bağrına serpilmiştir. **Battal** yoldaşın anısı mücadelemize ışık tutacaktır.

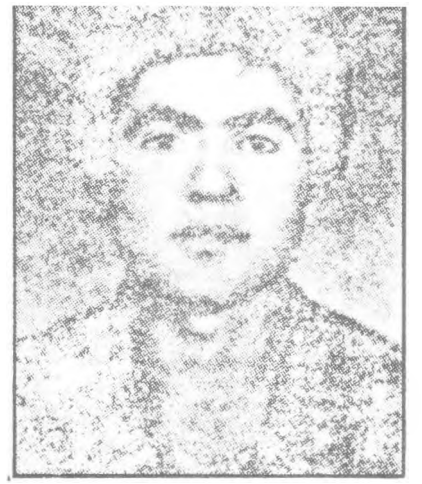

Reşo (Ahmet) yoldaş, yurtsever bir ailenin evladıydı. Birçok Kürdistanlı genç gibi mücadeleye şanlı 15 Ağustos Atılımımızdan sonra sempati duyarak Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitime katılmış ve uzun bir süre sınır hattında görev yürütmüştür. Aynı amaçla ülkede bulunan **Reşo** yoldaş, diğer yoldaşlarıyla birlikte Bezekê direniş şehitleri kahramanlık destanına kaniyla imzasını atarken, düşmanın Kürdistan'ı bölüp parçalamaya siyasetini ve pratiğini de böylelikle boşa çıkarmanın onuruna ermiştir. Cesur, kararlı ve fedakar olan **Reşo** yoldaşın anısı mücadelemize ışık tutacaktır.

Çiya (Fahrettin TURAN) yoldaş, Nusaybin'in Cibiltinê köyünden olup mücadeleye 1987 yılında kurye göreviyle başlamış, başarılı çalışmasıyla öne çıkarak Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim görmeye gönderilmiş ve eği-

timden sonra yurda dönerek halkına daha yararlı olma çabasına katılmıştır. **Çiya** yoldaş da Bezekê direniş şehitleriyle birlikte yiğitçe direnerek halkın kalbine gömülme onuruna ermiştir. Anısı mücadelemize ışık tutacaktır.

Serhildan (Serhat ELMAS) yoldaş, mücadele saflarına katıldığı kısa zaman zarfında cesur, kararlı, azimli ve direngen kişiliğiyle yoldaşlarının gönlünü fethetmiş ve halkın yoğun sempatisini kazanmıştır.

Nusaybin'in Akarsu nahiyesinden olan **Serhildan** yoldaş, haksızlığa ve zulme isyan etmenin gencecik timsali olarak Bezekê direniş şehitleri arasına katılıp, kahramanlık destanı yaratma onuruna ermiş, yoldaşlarıyla birlikte son mermisine ve kanının son damlasına kadar çarpışarak düşmana boyun eğmemiştir. **Serhildan** yoldaşın kısa ama mücadele dolu direngen yaşamı, yolumuzu aydınlatan kahramanlık meşalesi olacaktır.

-Bezekê direniş şehitleri ölümsüzdür!

-Yaşasın Dörtler'in kahramanlık destanı!

Silah arkadaşları

Xirabêkevîr direniş kahramanları

1990 atılımını güçlü karşılamak amacıyla yapılan Mardin Eyalet Komitesi toplantısından çıkıp kendi faaliyet bölgeleri olan III. ve IV. bölgelere hareket etmişlerdi dört can yoldaş. Toplantıda Parti Önderliğinin talimatları doğrultusunda tarihi kararlar almışlardı. Bu kararların en önemlisi, halkı 90 baharında serihildana kaldırmaktı. Bütün hazırlık ve çalışmalar buna uygun yapılmıştı. Bunun için dört can yoldaş; **Davut, Bozan, Delil ve Avareş** yoldaşlar böyle bir tarihi anın komutan ve önderleri olarak toplantıdan coşku ile ayrılmışlardı. Bir an önce kararları faaliyet bölgelerine ulaştırmak için sabırsızlanıyorlardı. Yolculuk esnasında bir yerde konaklamaları gerekti. Fakat bulundukları alan düzlüktü. Bu yüzden yakında bulunan köydeki bir yurtsevere konuk oldular. Fakat köydeki ajan, gerilla komutanlarının varlığını hissedince düşmana ihbar etti. Düşman 3 Ocak 1990 günü saat 18.00 sıralarında 50-60 metre mesafede evi çift çembere almaya başladı. Komutanlar açısından yeni bir kahramanlık destanını ulusal bağımsızlık tarihi-mize eklemekten başka yapacak bir şey kalmamıştı. Ev sakinlerini kendilerine zarar gelmesin diye çıkardıkları sonra, düşmanın eline geçmesin diye silah, mermi ve bomba dışında her şeylerini imha ettiler. 4 Ocak'ın şafak vakti gerilla komutanlarının ateşiyle çarpışma başladı. Öğleden sonra saat 14.00'e kadar aralıksız süren çarpışmada düşmana ağır kayıplar verdirildi. Bu saatlere kadar dört halk önderi son mermi ve nefeslerine kadar savaşıyor ve Ömerli'nin Xirabêkevîr destanını yaratarak ölümsüzleştirdiler. Böylece, fiili olarak ayaklanma kararlarını bölgelerine ulaştıramadıysalar da görkemli eylemleriyle bu mesajı halka taşıdılar. Zorla düşmandan komutanlarının cenazelerini alan halk, cenazelere binlerce kişiyle katılarak serihildan provası yaptı. Mesaj yerini bulmuştu.

Davut ve Seyda yoldaşlar

Ahmet GÜDEN (Davut) yoldaş

Halk ayaklanmamızın yaratıcılarının en güçlü halkalarından biri olan **Davut** yoldaş, Mardin'in Derik ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Yurtsever olan ailesinin yörede Hareketimiz gelişmeden önce ilkel-milliyetçi hareketle ilişkileri olmuştu. Ancak ulusal kurtuluşçu düşüncelerin alanda gelişmesiyle ilk ilişkiye geçen ailelerden biri oldu. 1970'li yıllarda kardeşi şehit **Mahmut GÜDEN**'in profesyonel faaliyetlere başlamasıyla **Davut** yoldaş da okuduğu lisedeki aydın-gençlik içinde aktif rol oynar. Giderek öğrenimden kopan **Davut** yoldaş, tümünden mücadelenin hizmetinde yer alır.

Kardeşi **Mahmut GÜDEN** yoldaş, 1980'de GAP Direnişi'nde kahramanca savaşarak şehit düşer. Ailesi yörede en fazla sömürgeci saldırılara hedef olan bir aileydi. Bütün bunlar yoldaşımızı daha çok mücadeleye sarılmaya götürür.

1980-81 yıllarında Partimizin geri çekilme döneminde **Davut** yoldaş da Parti kararıyla Lübnan sahasındaki hazırlık çalışmasına katılır. Bu çalışmalara aktif katılan yoldaşımız oldukça gelişir. Belli bir dönem sınır çalışmalarında yer aldıktan sonra, 1983'ün baharında çalışmaları ülkeye kaydırmak amacıyla sorumlu düzeyde Mardin bölgesinin öncü birlik faaliyetlerine katılır. En ağır yükü omuzlayarak Mardin böl-

gesindeki bütün çalışmalarda emeği olur.

Davut yoldaş, 1986'da III. Kongre çalışmalarına katılmak üzere yeniden Ortadoğu'ya gider. Kongre'nin resmi toplantılarına ulaşamaz. Fakat Kongre'nin dönüştürücü özelliklerinden en çok yararlanan yoldaşlardan biri olur. Kongre çizgisinden her türlü sapmaya karşı kararlı mücadele verir. Bunu en başta da kendi kişiliğini yetkinleştirerek yapar. Yine Mahsum Korkmaz Akademisi'nin esaslarının oturtulmasında büyük emeği vardır.

1988 Nisan'ında tekrar eyalet komitesi üyesi ve siyasi komiser olarak Mardin Eyaleti'ne döner. O, III. Kongre çizgisini en iyi özümseyen komple bir devrimcidir. Bu ruhla eyalet çalışmalarına katılır ve çizgi doğrultusunda dönüşümlerin yapılmasına büyük emeği geçer.

O, 4 Ocak 1990'da Xirabêkevîr'de şehit düştüğü ana kadar Parti Önderliğine, Partiye, yoldaşlarına ve halka bağlılıkta kusur etmemiştir. Üstün meziyetlere sahip olan bir halk önderidir. Ondan öğreneneğimiz, cesaretin, fedakarlığın, azmin ve özgürleşmede yüceleşmenin bilürleşmiş ifadesidir. Anısı, bize daima yol göstericidir.

sinden yoksul ve yurtsever bir ailenin ferdidir. **Bozan** yoldaş, evli ve iki çocuk babasıdır.

Halkımız üzerinde uygulanan siyasi, askeri ve ekonomik baskılardan nasibini alan **Halil** yoldaş, küçük yaşlardan itibaren İstanbul'da terzilik yapmaya başlar. Bu yıllarda sık sık ülkeye gidip gelen **Bozan** yoldaş, mücadelemizden etkilenecek sempatisiz durumuna gelir. 1980'lerin ortalarında Fransa'ya giden yoldaşımızdaki vatan aşkı daha da alevlenir. Yine bu alanda hem terzilik yapar, hem de özellikle gençlik içinde kitle çalışmaları yürütür. Giderek Partiye ilişkileri derinleşir ve yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi O nu hep ülkeye çeker. 1988'de Avrupa'da katıldığı merkezi eğitimde siyasal olarak yetkinleşmede önemli gelişmeyi yaşar. Her yönüyle gelişmeye açık olan yoldaşımız, eğitim sonrası kendi istemi ve Parti kararıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Bozan yoldaş, Akademi ortamında hesapçı yaklaşımlara hiç itibar etmez. Parti gerçekliği karşısında kendi gerçekliğini ortaya serer ve adeta kendi gerçekliğindeki yabancı ayırık otlarını tek tek ayırıştırarak ayıklar. Böylece Parti çizgisini ve önderlik gerçekliğini kişiliğinde so-

Halil TUNÇ (Bozan) yoldaş

Mardin-Kerboran (Dargeçit) yöre-

mutlaştırır. Fedakarlığı, atılganlığı, cesurluğu ve askeri yetenekleriyle ileri çıkar ve bütün yoldaşlarının

saygısını kazanır. Üstlendiği görevler üzerinde titiz davranır ve mutlaka başarılıdır. Partide yarattığı güven; askeri dehası önemli kişilik özelliğidir. **Bozan** yoldaş eğitim döneminde muazzam bir kişilik dönüşüm ve gelişimini yaşadı.

1989'un Mayıs'ında ülke zeminine yönelirken, Mardin Eyalet Komitesi üyeliğine atanmıştı. Kısa süre de olsa yürüttüğü siyasi ve askeri görevlerde büyük başarılar sağlamıştı. IV. Bölge'ye **Avareş** yoldaşla birlikte mudahale gucu olarak gitmişlerdi. Etkin eylemlerle alanı yeniden canlandırmışlardı.

Bozan yoldaş, Xirabêkevîr'de 4 Ocak 1990'da girdiği son çarpışmada askeri yeteneğini sonuna kadar konuşturmuş, kalabalık sayıdaki düşman gücünü darbelemeye önemli rol oynayarak yeni bir diriliş destanının yaratıcıları içinde onurlu yerini almıştır. Ölümsüz komutan **Bozan** yoldaş, serihildanlarda yaşıyor.

Ekrem ÖZBEK
(Delil-Ekrem) yoldaş

Mardin'in Ömerli ilçesinde yaşayan yoksul bir aileden gelmektedir. Aile çevresi sömürgeciliğin her türlü baskısına maruz kalmış, bu yüzden yaşam olanakları kalmamıştı. Bunun sonucu **Delil** yoldaş, Lübnan'a gide-

rek çalışmaya başladı. Partimizle bu alanda ilişki kurdu. Bu alanda Partiyi daha yakından tanıma olanağına kavuştu. Kürtlüğün doğal ve sade özelliklerini üzerinde taşıyordu. Ayrıca sömürgecilikten kaynaklanan baskıları yaşadığından, isyankar ve mücadeleciydi.

Delil yoldaş, Hareketimizle kısa sürede bütünleşmeyi sağladı. 1986 yılına kadar Akademi ile dış alanlar arasında kuryelik ve şoförlük gibi, ancak çok güvenilir kişilerin yapabileceği işleri yaptı. O tarihte, Türk Özel Harp Dairesi'ne bağlı çeşitli ajan kolları Partiyeye yönelik komplo hazırlıkları içindeydi. **Delil** yoldaş bunları açığa çıkarıp etkisiz kılmada başarılı çalışmalar yürüttü. III. Kongre'nin güçlü dönüştürücü eğitiminden de geçerek sağlam bir militan kişilik olarak şekillendi. Yoldaşımızın, en belirgin özelliği, gelişmeyi önce pratikte, sonra teoride yaşamasıydı. Bu onda güçlü pratikçi özelliklerin şekillenmesine yol açmıştı.

Delil yoldaş, 1987 yılında Avrupa'daki Parti çalışmalarında görevlendirildi. Bir süre Fransa'da tutuklu da kalan yoldaşımız, Avrupa'da çeşitli faaliyetler yürüttü. En son Belçika alan sorumluluğu ve Benelux komitesi üyeliği görevlerinde yer alarak, olgun kişiliği ve atak yapısıyla büyük yararlılık göstermiş, iyi bir kitle önderi de olduğunu göstermiştir. Yine Avrupa alanında Partimize dayatılmaya çalışılan ajan-provokasyon faaliyetlerinin boşa çıkarılmasında önemli rol oynamıştır.

Parti kararı doğrultusunda 1989'da yine Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Burada gördüğü eğitimle daha da güçlenen **Delil** yoldaş, Ekim 1989'da bir takviye güç ve yeni dönem hazırlıklarının taşıyıcısı olarak ülke zeminine, Mardin Eyalet Komitesi üyesi olarak yöneldi. Kısa süre de olsa yürüttüğü devrimci çalışmalarda önemli kazanımlar ortaya çıkardı. Xirabêkevîr'deki son direnişisiyle bağımsızlık ve özgürlük bayrağını yoldaşlarına devrederek ölümsüzleşti.

Adnan YILMAZ (Avareş)
yoldaş

Aslen Urfa-Hilvanlı olan **Avareş** yoldaş, Diyarbakır'a yerleşmiş yoksul ve emekçi bir ailedendir. Mücadelemizden etkilenmesi, Hilvan direnişi ve bu direnişte şehit düşen **Halil ÇAVGUN** yoldaştan dolayı olmuştur.

1980'ler öncesi dönemde bir yandan araştırarak Parti ideolojisini kavramaya çalışan **Avareş** yoldaş, diğer

yandan da aktif pratik mücadele içerisinde yer alıyordu. O dönem reformistlerinin etkisinde olan Diyarbakır şehir merkezinde bunlara karşı da yoğun bir faaliyet yürütüyordu. Gençlik örgütlenmesine büyük emeği geçti. 1980'de Kızıl Hafta boyunca kepenk kapatma eylemi ve genel grevi örgütlemeye olağanüstü bir çalışmanın içinde oldu.

1980'de düşmana esir düştü. Düşmanın teslimiyet ve ihaneti dayattığı bir ortamda O, **Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin** öncülüğünde Parti ruhu ve çizgisi temelinde direndi. Partiye ve halka bu en zor koşullarda bağlı kalmanın onuruna ulaştı. Düşmanın bütün saldırılarını inancıyla boşa çıkarıp yenerken direnişi egemen kılıyordu. Karamsarlığa, inançsızlığa ve moralsizliğe düşme O'nun yaşamında yoktu. O, Diyarbakır zindanlarında moralin, inancın, kararlılığın sembollerinden biri olmuştur.

6 yıl zindanda yattıktan sonra O, daha büyük bir azimle sıcak mücadeleye atılmak istiyordu. 1988 yılında Partiyeye kurduğu ilişki sonucu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne ulaştı. Kısa sürede ortama yabancı-

lık ve fiziksel rahatsızlığını aşarak, Akademi çalışmalarında çok yönlü yer aldı. Döneme özgü mücadele ve savaş sorunları üzerinde yoğunlaşarak, direnişçi kişiliğinde büyük gelişme yaşadı. Bir ara görevlendirildiği Lübnan-Barlîyas alanında yararlı çalışmalar yaptı. Fakat sürekli sıcak savaşta yer alma istemini Partiye ilettili. **Adnan** yoldaş, Mayıs 1989'da

Bozan yoldaşla birlikte, Mardin Eyalet Komitesi yedek üyesi olarak IV. bölgeye giderek sorumluluklar üstlendi. Alanın düz arazi özelliklerine rağmen geliştirdiği eylemlilikle bütün kını düşman üzerine kusmaya çalıştı. En son Xirabêkevîr direnişinde zindanlardaki vahşetin öcünü alırcasına düşmana karşı dişe-diş bir mücadele vererek şahadete ulaştı.

Savur direniş kahramanlarımız

Süleyman ARSLAN
(Hüseyin) yoldaş

Yaşamını halkına adayan ve bu temelde halklaşan büyük komutan ve değerli insan **Hüseyin** yoldaş, 1.7.1960 tarihinde Adana'da dünyaya geldi. Aslen Dersimli olan yoldaşımızın annesi Türk, babası Kürtür. 1938 Dersim katliamında dedesi katledildi ve ailesi sürgüne gönderildi. Aile, daha sonra Kürdistan'a dönüşü sağlasa da sömürgecilerin beyaz katliamından da nasibini alır.

Hüseyin yoldaş her ne kadar düşmanın "Kürtlüğü öldürdüm" dediği bir zeminde asimilasyonun ve küçük-burjuva etkilerinin güçlü olduğu bir çevrede büyümüşse de O'nun kişiliğine damgasını vuran esas yön Dersim katliamında katledilen dedesinin gerçekliği ve bunun çevre üzerinde yarattığı saygınlıktır. Bu nedenle O, Kürdistan gerçekliğinden kopmadı.

Hareketimizin 1977 yılında hızlı bir gelişme yaşadığı bir dönemde, **Hüseyin** yoldaş, Elazığ Lisesi'nde öğrenciyken ilişkiye geçti. Ve bu dönemde çeşitli görev ve sorumluluklar üstlendi. 1982 yılında Partinin çağrısına uyarak yurtdışına çıktı. Bu dönemde siyasi ve askeri eğitimini tamamlayarak, 1983 yılında tekrar ülkeye giriş yaptı. 1985 yılına kadar Lolan kampında çalışmalar yürüten **Süleyman** yoldaş, Mayıs 1985'te bir takımılık güçle birlikte Şirvan, Mutki, Sason, Hizan alanlarında yaşanan yoğun eylemlilik içinde takım sorumlusu olarak yer aldı. Bu dönemde şehitlerden **Veli YAŞAR, Ramazan KAPLAN, Ali UĞUR, Veysi BADEM** yoldaşlarla beraber canlı ve aktif bir

faaliyetlilik içinde bulundu. **Hüseyin** yoldaş, yoğun çatışma ve şahadetlerin yaşandığı bu dönemde direnci, kararlılığı, halka, Partiye ve yoldaşlara bağlılığı en üst düzeyde temsil etmiştir.

Bitlis alan çalışmalarında yer alırken, Partinin III. Kongre çalışmaları için Merkez Komite üyelerini çektiği, tasfiyeciler pratiği mahkum etme çabalarını yoğunlaştırdığı süreçte, **Hüseyin** yoldaş Eruh alanındaki Parti faaliyetleri içinde en ileri düzeyde sorumluluklar üstlendi. III. Kongre çalışmalarına ülkede yükselttiği örgütsel ve eylemsel faaliyetlerle güç kattı.

1987'de Eruh alanında ve Ana Birlik faaliyetlerinde yönetim düzeyinde, 1988'de Botan Ana Birlik Siyasi Komiseri olarak görevler yürüttü. 1988 Aralık Konsey toplantısında Konsey üyeliğine seçildi ve Eruh faaliyetlerinin sorumluluğuna getirildi. 89'da Eruh'ta Ana Birlik tarafından yürütülen siyasi-askeri eylemlilikte yer aldı. Eylül ayında yapılan Ülke İçi Parti I. Konferansı'na bazı gelişmelerden dolayı katılmadı. Konferans kararıyla Garisan (Pervari) faaliyetlerinin sorumluluğuna getirildi. Bu dönemdeki faaliyetlerinde bir yandan yaptığı toplantılarla halkı eğitip ayaklanmaya hazırlarken, diğer yandan da örgüt gücünün eğitiminde aktif rol oynadı. Ayrıca Eruh alanının yanısıra Garisan, Şırnak, Silopi ve Cizre alan faaliyetlerinde önemli çalışmalar yapan **Hüseyin** yoldaş, Ocak 1990'da yapılan Merkez Komite toplantısında, Merkez Komite üyeliğine İç Merkez üyesi olarak seçildi. Parti faaliyetlerinin yeni dönem hazırlıkları

için gittiği Mardin Eyaleti'nde 13 Mart 1990'da Savur direnişinde 12 yoldaşıyla birlikte kahramanca savaşarak şehit düşüncüye kadar görevlerini başarıyla yürüttü.

Partimizin gelişim aşamalarını, sınıf savaşımını ve altüst oluşları biz-zat yaşayan **Hüseyin** yoldaş, bu gelişmelerin bilincinde olarak kendi kişiliğinde de en keskin bir dönüşümü yaşamıştır. Kişilikte yeni ile eskinin çatışması ve yeninin eskiye galebe çalmasını şahsında gerçekleştiren bir önder ve komutan olmuştur **Hüseyin** yoldaş. Özellikle Dersim kişiliğinin bilinen kendine özgü özelliklerini devrimci ve radikal tarzda aşır Partinin militan ölçülerini tutturmada O, seçkin bir temsilci olmuştur. O, devrimci yaşamını bazı dar kaplara sığdırmayan, daima geleceğin aydınlığını yaşayan ve istikrarlı bir pratik grafiği çizip Parti Önderliği'nin temposuna ulaşmayı temel alan bir yoldaştı. Bu yüzden **Hüseyin** yoldaşın kahramanlığını, davaya, Partiye, yoldaşlarına, halkına bağlılığını ve bu uğurda gösterdiği üstün fedakarlığı izah etmek oldukça zor bir olaydır. O'nu en iyi tanımlayan, şahadetiyle bir halkın ayaklanmasıdır. Hiçbir şey bundan daha çarpıcı bir şekilde O'nun mücadelemizdeki yerini ve büyüklüğünü dile getiremezdi. O, dağda savaşan gerillanın namusunda mermi, her ulusal kurtuluş savaşçısının beyninde ve yüreğinde sömürgeciliği yakan volkandır. Anısı mücademizde sürekli yanan bir meşale olacaktır.

Abdullah AVCI (Salah)
yoldaş

Mardin savaş cephesinin yılmaz komutanı **Salah** yoldaş, 1956 yılında Urfa'nın Hilvan ilçesinin Bargaç köyünde dünyaya geldi. Yoksulluk içinde büyüdüğünden yazın mevsimlik işçi olarak çalışıp endüstri meslek lisesini bitirdi. Hareketimizle 1977 yılında Ceylanpınar'da ilişkiye geçti.

Abdullah yoldaş, askeri grup sorumluluğu, yerel komite sekreterliği, eğitim kamplarında grup sorumlulukları, bölge komite üyeliği, silahlı propaganda grubu komutan yardımcılığı, temsilcilik gibi önemli görevler üstlendi. Ceylanpınar, Eruh, Mardin, Lübnan alanlarında Parti faaliyetleri yürüttü. **Salah** yoldaş, ülkeye ilk giriş yapan öncü gruplar içinde yer alarak, belli bir dönem Şırnak alanında faaliyet yürüttü. Bu dönemin zorluğu ve hassasiyeti gözönüne getirilmeden

Davut ve Salah yoldaşlar

Salah yoldaştaki azim ve kararlılık rahatlıkla anlaşılabilecektir. Bu dönem 12 Eylül sömürgeci-faşist rejiminin kendini en güçlü hissettiği, dolayısıyla bütün toplumsal muhalefetin bastırılmış olduğu bir dönemdi. Düşman Kürdistan'da yeni bir çıkışın artık olamayacağına kendini inandırmış durumdaydı. Şırnak alanı ise 12 Eylül öncesi Hareketimizin etkinliğinin fazla gelişmediği bir alandı, bu nedenle halk önemli oranda mücadelemize yabancıydı. Bütün bu zorlukları aşarak, mücadeleyi yeniden yükseltmek büyük bilinç, azim ve fedakarlık gerektiriyordu. İşte, bu özellikleri kendisinde somutlaştıranlardan biri de **Salah** yoldaşı.

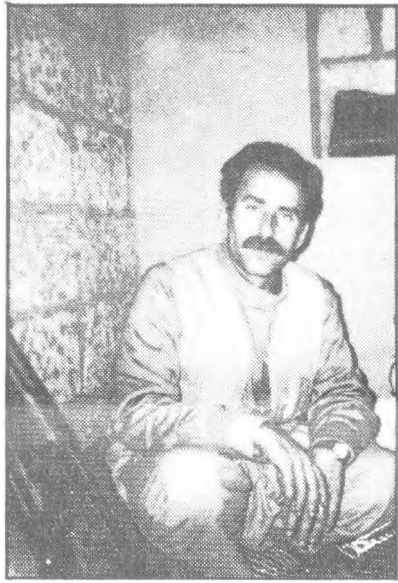
1984 yılında Mardin alanında yönetim düzeyinde faaliyet yürüttü Nusaybin-Ömerli alanlarında kitle çalışmaları, örgütlenme ve askeri çalışmalarda bulundu. 1985'e kadar yürüttüğü bu faaliyetler sonucu Mardin Eyaleti komite üyeliğine seçilerek askeri sorumlu yardımcılığına getirildi. 21 Mart 1985 tarihinde ilan edilen ERNK'nin kuruluş çalışmalarında aktif rol oynadı. **Salah** yoldaş, Ömerli, Nusaybin, Midyat, Derik ve Kızıltepe alanlarında komutan düzeyinde önemli görevler başardı. 1986 yılında Partinin çağrısı üzerine III. Kongre çalışmalarına katıldı. Bu süreci yoğun yaşayarak önemli dönüşümler ve Parti çizgisine ulaşmak için büyük gelişme yaşadı.

1988 yılı başında Mardin alanında yaşanan olumsuz pratiği durdurmak ve Parti hattını oturtmak için görev olarak tekrar ülkeye döndü. Faaliyetlerde önemli düzeltmeler yapmış, bozguncu-tasfiyeci pratikle mücadele etmiştir.

1989 yılında yapılan Ülke İçi I. Parti Konferansı'nda Merkez Komite üyeliğine seçildi. **Salah** yoldaş, zorlu dönemler yaşayarak Savur'da 13 Mart 1990'da şehit düştüğü güne kadar davaya, Partiye ve yoldaşlarına bağlı kalmıştır. Bütün mücadele yaşamı boyunca Parti bilinci ve silahıyla ajanlaşmış kurum yapı ve Türk ordusuyla şiddetli bir savaşı yaşamıştır. Bu kutsal kavgada zorluklar ve eksiklikler ne olursa olsun hiçbir zaman ikircikliğe düşmemiş, davanın gerçek bir komutan ve militanı olduğunu kanıtlamıştır. O'nun bu özlü ve sonuç alıcı pratiğidir ki; Mardin halkı O'nun manevi komutasında serhildana kalkmış, sömürgeci zora halkın zorunu dayatmıştır. **Salah** yoldaş, Kürdistan halkının ruhunda yaşayan isyandır. O, ayaklanan bir halkı yoldaşlarına bırakarak, zafere ulaşmayı oldukça kolaylaştırdı. O'nun yoldaşları açılan bu yoldan Başkomutan APO'nun komutasında Bağımsız, Birleşik ve

Demokratik Kürdistan'ı mutlaka yaratarak O'nun anısını burada abideleştireceklerdir.

Abdulkерim TEMEL (Zinar) yoldaş

Savur direniş kahramanlarından olan **Zinar** yoldaş, 1949 yılında Nusaybin'de doğdu. Halkın daha çok sınır ticareti yaparak geçimini sağladığı bu yörede büyüdü. O da yaşamını sürdürmek amacıyla sınır ticareti yaptı. Sık sık sınırı geçtiğinden halkımızın mayınlarla, tellerle nasıl suni olarak bölünüp, parçalandığını gördü ve yaşadı. Bu, doğal olarak onda sömürgeciliğe karşı nefretin oluşmasına neden oluyordu. Yine bu ticari faaliyet esnasında sömürgecilik ve suni sınırlardan kaynaklanan ağır sorunlarla karşılaştı. Bunlar yoldaşımızda sınırların bir gün mutlaka kalkıp halkımızın ve ülkemizin birleşeceği özlemini geliştiriyordu. Hem bu zorluklar ve toplumumuzun parçalanmış durumu, hem de yettiği çevrenin yurtsever konumu **Zinar** yoldaşta derin bir yurtseverliğin oluşmasına neden oldu. Bu yurtsever duygular O'nu ilkel-milliyetçilikle ilişki kurmaya götürdü. Fakat ilkel-milliyetçi eğilim O'nun beklentilerine cevap vermiyordu. Bu yüzden sürekli bir arayış durumunu yaşadı. En sonunda bu arayışına **Mazlum DOĞAN** yoldaşın Nusaybin'de verdiği seminer bir cevap oldu. Seminer **Zinar** yoldaşın kafasındaki kurtuluşa ilişkin sorulara doyurucu yanıtlar verdi. Bundan etkilenen **Zinar** yoldaş bağımsızlık çizgisinden yana tavrını koydu.

Zinar yoldaş, 1978 yılında Parti saflarında aktif faaliyet yürütmeye başladı. Faaliyet yürüttüğü alanlarda ilkel-milliyetçi anlayışlara karşı ilkeli bir mücadele yürüterek, bu anlayış sahibi öğelerin halkın yurtseverlik duygularını sömürmesine fırsat vermemeye çalıştı. Yine aile çevresini

mücadelemize kazandırarak Partiyi olanaklarından yararlandırdı. Özellikle de yurtseverlik duygularını bilimsel ölçülerdeki yurtseverlikle bütünleştirme çabasını yoğunlaştırdı.

Kendisini bir bütünyle kurtuluş sorununa veren **Zinar** yoldaş, yedi çocuk sahibi olmasına karşın bu durumu Parti karşısına çıkarmadı. Tam tersine ailesini bir bütünyle Parti ailesinin üyeleri haline getirmeye çalıştı ve bunu da büyük oranda başardı. **Zinar** yoldaşın Parti saflarında olan kızına hitap ederken, "O artık benim kızına değil, yoldaşımdır" demesi, O'nun bu soylu anlayışının ifadesidir.

Partinin 80 sonrası yurtdışında başlattığı büyük hazırlıklara O da Nusaybin hudut boyunda katıldı. Bir grup yoldaşıyla bu görevi başarıyla yerine getirdi. Ardından Partinin kararıyla yoldaşımız da eğitim kampına gitti. Bir dönem siyasi ve askeri eğitim gördükten sonra Ortadoğu'da kitle faaliyetlerinde yer aldı. 1984 yılında ülkeye yöneldi. Botan'da silahlı birimler içinde yer alarak örgütlenme ve propaganda faaliyetlerine katılır. Daha sonra Doğu Kürdistan'a geçti ve 1989 yılına kadar Kürdistanlı kitleler içinde faaliyet yürüttü.

Partinin kararı üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. 1990 Halk Ayaklanması Doğru Eğitim Devresi'nde hem öğrenci hem de öğretmen olarak yeni döneme hazırlandı. Mardin Eyalet planlamasına da katılarak çok yönlü hazırlıklarını tamamlayıp bir grup arkadaşıyla ülkeye yöneldi. 13 Mart 1990 tarihinde 12 yoldaşıyla Savur'da şehit düşünceye kadar halkı ayaklandırma faaliyetlerini yürüttü.

Zinar yoldaş, derin yurtseverlik duygularıyla dolu, Partinin öz güç ilkesine sonuna kadar bağlı ve fedakar bir faaliyetin sahibi olmuştur. Bilimsel ölçülerle bütünleştiği halkın bağrından kopup gelen **Zinar** yoldaş, onu ayaklandırarak şehitler kervanına katıldı. Anısı mücadelemize önderdir.

Kamuran DÜNDAR (Zana) yoldaş

Şahadetiyle bir kıvılcım olup halkı ayağa kaldıran **Zana** yoldaş, 1970 yılında Nusaybin'de ekonomik durumu iyi olan yurtsever bir ailenin

çocuğu olarak dünyaya gelir. Okul yıllarında sömürgeci baskılardan payını almış, haksızlıklar karşısında arkadaşlarını koruyan bir kalkan olmaya çalışmıştır. Durust, olgun ve saygılı bir kişilik sahibi olup, Türk sömürgeciliğine duyduğu kını, nefreti, büyük halk sevgisiyle bütünleştirmiştir. Bunu savaşıma azmi ve kararlılığına dönüştürmüştür.

1988 yılında, Akagıl köyünde gerillalarla karşılaşınca onlardan etkilenir, daha sonra şehit **M. Salih YİĞİT** yoldaş kanalıyla mücadeleye katılır. Ülke pratiğinde canlı ve atak bir pratik sergiler. Kurallara gösterdiği uyum ve dikkati ile gelişmeye aday olduğunu ortaya koyar. 1988 Eylül ayında Partinin kararıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Akademi ortamındaki istikrarlı gelişmesiyle arkadaşlarına örnek olur. Daha da gelişmesi için Parti tarafından sürekli önü açılır, bu amaçla "Halk Ayaklanması Doğru Eğitim

sına düşen bombanın üzerine kendisini atar ve etkisiz hale getirir. Böylece yoldaşlarını korumak için kendisini feda etmeye hazır olduğunu gösterir. Buradaki cesaret, tedakarlık ve ataklığıyla bütün yoldaşlarının kalplerinde yer edinir.

Eğitim sonrası bir grup yoldaşıyla ülkedeki savaş pratiğine yönelen **Zana** yoldaş, kısa bir dönem kurtuluş savaşında yer alır. Mücadelemize çok değer katacağı bir dönemde düşmanla girdiği çarpışmada büyük kahramanlık göstererek tarihimize 12 yoldaşıyla birlikte Savur Direniş Kahramanları halkasını ekler. Savur Direniş destanı kurtuluş savaşımızda yeni bir dönemin başlatıcısı oldu. Bu halk savaşının silahlı boyutuna eklenen kitlese başkaldırı dönemi idi. Artık Kürdistan'da halk sürekli bir başkaldırı ve isyan dönemindeydi. **Zana** yoldaşa ne mutlu ki; böyle bir dönemin başlatılmasının kıvılcımı oldu.

Zana, Garip, İbrahim yoldaşlar

Devresi'nde Akademi yönetiminde görevlendirilir. Kendisine tanınan bu olanaktan da iyi yararlanan **Zana** yoldaş, önderlik sanatında kendisini yetkinleştirir. Sorunları kavrayan, öğrendiklerini kavratmada büyük ve sabırlı bir çaba gösteren **Zana** yoldaş, olgun, canlı ve coşkulu özellik-

Garip yoldaş

Garip yoldaş Urfa'nın Ceylanpınar ilçesindendir. Ailesi yurtsever olduğundan küçük yaşlardan beri Partiyi tanır. Babası yurtseverliği nedeniyle uzun yıllar cezaevinde yattı ve ailesi sömürgecilerin baskılarına maruz kaldı. **Garip** yoldaş böyle bir ortamda büyüdü. Dolayısıyla sömürgecilere kin ve öfke duymakta ve mücadele etmeyi kaçınılmaz bir görev olarak görmekteydi. Yine küçük yaşlarda Adana'da çalışmak zorunda kaldığından sömürünün ne olduğunu da yaşayarak öğrenmişti. Bütün bunlar bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratmanın ne kadar zorunlu olduğunu tartışma götürmez bir gerçek olarak öğretti **Garip** yoldaşa. Kurtuluşun ancak PKK'nin önderliğinden geçtiğini iyi bilen bir yoldaştı. Bu yüzden Partiyeye ilişkisi olmadığı yıllarda kendi olanaklarıyla faaliyet yürütüyor, kitlelerde kurtuluş özlemini canlı tutmaya çalışıyordu.

Uzun yıllar Partiyeye ilişki arayan **Garip** yoldaş, beklediği ilişkiyi Adana'da yakaladı. Bundan sonra faaliyetlere daha canlı ve planlı katılan **Garip** yoldaş, yürüttüğü kitle faaliyetleriyle önemli gelişmeler sağladı. Fakat O'nun asıl istemi kaynağa dönüp silahlı mücadelede yer almaktı. Israrlı istemi üzerine **Garip** yoldaş, 1989'da Akademi'ye gitti. Akademi çalışmalarına disiplinli bir tarzda katıldı. Oldukça olgun, seviyeli ilişkiler kuran ve yoldaşlarına bağlılıkta kusur etmeyen özelliklere sahipti. Fazla konuşmayan, ama çalışmalara canlı-başla katılan fedakar bir yoldaştı. Kendisini geliştirmek için Partinin sunduğu olanaklardan en iyi yararlanıp Parti çizgisinde yetkinleşmeye çalışan yoldaşlar içinde yer alıyordu. Uzun süre kaldığı Akademi ortamında olgun ve istikrarlı bir gelişmeyi yaşayan **Garip** yoldaş, Parti Önderliğinin güvenlik biriminde de yer alarak bu görevi de layıkıyla yerine getirdi. Çok yönlü yetkinleşen **Garip** yoldaş, çok arzuladığı silahlı

serek Lübnan'ın Barliyas şehrine yerleşti ve çalışarak yaşamını sürdürmeye başladı. 15 Ağustos Atılımından etkilenecek yeniden Partile ilişkiye geçti. Bu alanda çeşitli faaliyetler yürüterek, ardından eğitim talebinde bulundu. Bu talebi Parti tarafından kabul edilerek Mahsum Korkmaz Akademisi'nde siyasi ve askeri eğitim gördü.

13 Mart 1990 tarihinde Savur'da şehadete ulaşan **İbrahim** yoldaş, verilen görevleri inançla, azimle ve fedakarca yerine getirirdi. Eli her işe yatkın olan yoldaşımız, haksızlıklara her zaman karşı çıkan ve doğruları savunan bir proleterdi. Newroz şehidi olarak, Kürdistan'da her yurtseverin ulaşmak istediği kutsal yaşama ulaşarak ölümsüzleşti.

Zeki DOĞAN (İsa) yoldaş

Newroz, birlik, direniş ve isyan geleneğini Savur'dan halka taşıranlardan biri de **İsa** yoldaşı. 1965 yılında Nusaybin'in Bawerne (Balı-

Partile ilişki arayışına girdi. Fakat ilişki imkanını ancak 1988 yılında yakalayabildi. Bundan sonra Mardin alanında kısa bir süre de olsa milislik faaliyeti yürüttü. Görevlerini cesaretle, fedakarca, azimle ve bitmez tükenmez coşkuyla yerine getirdi. Partile ilettiği bir raporunda silahlı birimlerde yer alma isteminde bulundu ve bu istemi uygun görülerek ARGK saflarına alındı. ARGK'nin değerli bir savaşçısı olan **İsa** yoldaş, düşmana duyduğu derin kinini girdiği

topluluğuna katılıp halkımızın ayaklanmasında bir kıvılcım oldu. Nusaybin'den başlayan serihildan dalga dalga Cizre'den Silopi'ye, Kızıltepe'ye, Derik'e, Diyarbakır'a, Doğubeyazıt'a kadar yayılarak bütün Kürdistan'ı sardı. **İsa** yoldaş halk ayaklanmamızda ölümsüzleşti.

Mahsum TEPE (Haşim) yoldaş

çarşımalarda ona indirdiği darbelerle eyleme dönüştürdü. En son 13 Mart 1990'da Savur'da 12 yoldaşıyla birlikte Türk sömürgeci birliklerine karşı son nefesine kadar kahramanca savaşarak Newroz şehitleri

13 Mart 1990 tarihinde Savur'da sömürgecilere sığıttığı intikam kurşunları bir volkan gibi patlayarak Kürdistan'a yayılırken, kendisi de şahadet tacı giydi. Anısı kurtuluş savaşımızda yaşıyor.

Şervan yoldaş (ortada); Savur direnişinde şehit düştü

Rıdvan KARDAŞ (Hogir) Mazıdağı ilçesinin Hamdullah mıntıkasında çıkan çatışmada şehit düştü.

Veysi GEZER (Lokman) yoldaş

1968 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yoksulluktan dolayı ilkokul öğrenimini bile tamamlamadan Batman'da çeşitli tortu ve zor işlerde çalışmaya başladı. 12 Eylül öncesi Batman'da mücadelemizin gelişmesiyle birlikte **Lokman** yoldaş da Hareketimizle ilişkiye geçti. Bu dönemde bildiri dağıtma, pullama yapma ve propaganda faaliyetleri yürütmeye gibi çalışmalara katılan yoldaşımızın 12 Eylül sonrası Hareketimizle ilişkisi koptu.

Hareketle ilişkisi kopan **Veysi** yoldaş, sürekli ilişki arayışı içinde oldu. Ayrıca metropollerde inşaat işçiliği yaptı. 1987'de Hareketimizle yeniden ilişki kuran yoldaşımız, 1988 yılının Haziran ayında İzmir'den Mardin Eyaleti'ne gelerek Savur'daki ARGK birliğinde yerini aldı. Bu dönemde yerli işbirlikçilere ve sömürgeci ordu güçlerine karşı gerçekleştirilen birçok eylemde güçlü bir savaş pratiği sergiledi. Eylül 1989'dan itibaren de Mardin Eyaleti'nin II. ve III. bölgeleri arasında illegal kurye olarak görev yürüttü.

2 Eylül 1989 tarihinde yine kuryelik görevini yaparken bir işbirlikçi tarafından katledildi. Kızıltepe'deki peşmerge kampından gelen I-KDP zihniyetli birini Botan'a aktarıırken Ömerli'nin Xirbê Tixup köyü yakınlarında verilen bir mola esnasında **Lokman** yoldaş, uyurken bu unsur tarafından alçakça katledildi.

Lokman yoldaşın katledilmesi bir kez daha göstermiştir ki; ilkel-milliyetçi anlayış sahipleri halkımızın kurtuluşunun hizmetinde değil, bizzat katledilmesinde düşman elinde birer maşadırlar.

M. Reşat YEL (Ramazan) yoldaş

Nusaybin'in Kutlubey köyünde 1963 yılında dünyaya geldi. Ailesi yoksul olduğundan, ilkokuldan sonra yatılı okul sınavlarına girip kazanan **Ramazan** yoldaş, Isparta'nın Yalvaç ilçesinde bulunan Atatürk Lisesi'ne devam etti. Burada yoldaşımız yoğun bir kemalist eğitimden geçti. Lise 2. sınıftayken siyasi nedenlerden dolayı okuldan ayrıldı ve Midyat'ta liseyi bitirdi. Liseden sonra ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla İzmir'de çalışmaya gitti. Bu arada üniversite sınavlarına giren **Ramazan** yoldaş, açık öğretim fakültesinde öğrenimine devam etti. Mücadeleye katıldığı 1987 yılında bu okulun 3. sınıfındaydı.

Partile tanışması 1978 yılına dayanır. 1980'e kadar, yurtsever düzeyde, bulunduğu alanlarda faaliyet yürütür. Bu yüzden bir süre de cezaevinde yatar. 12 Eylül 1980 darbesiyle Partile ilişkileri kesilir. Bu yıllarda "*devrim hayal oldu*" anlayışı **Reşat** yoldaşı yıkar. Artık kabullenmese de düzenin çizdiği çerçevede yaşamak zorunda kalır. Bu arada evlenir de. Fakat 15 Ağustos tarihsel atılımı **Ramazan** yoldaş-taki bağımsızlık ve özgürlük düşüncelerini yeniden filizlendirir. Partile ilişki arayışına girer ve aradığı ilişkiyi 1986 yılında kurar. İzmir'de kurduğu bu ilişkiyle devrimci çalışmalara başlar. Ama en büyük arzusu sıcak savaş içinde yer almaktır. 1987 yılında ülkeye dönerek kurtuluş savaşındaki yerini alır.

Silahlı mücadeleye büyük bir istekle katılan **Ramazan** yoldaş, arkadaşlarına bağlı, onlara yardımcı olan, neşelendiren ve canla başla çalışan biriydi. Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Mistinê köyü yakınlarında düşmanla girdiği bir çarpışmada kahramanca savaşarak şehit düştü.

mücadele pratiğine 1990 yılı başında bir grup yoldaşıyla yöneldi.

Savaş pratiğinde kısa bir dönem kalan **Garip** yoldaş, düşmana karşı ne kadar kinli olduğunu savaşıyla ortaya koydu. Güçlü komutanlık yetenekleri taşıyan yoldaşımız bunları tam sergileme fırsatını bulamadan 13 Mart 1990'da Savur'un Gresera mıntıkasında girdiği çarpışmada **Süleyman ARSLAN** ve **Abdullah AVCI** yoldaşların komutasındaki gerilla birliğiyle düşmana 50'nin üzerinde kayıp verdirerek şehitlik mertebesine ulaştı. Savur kahramanlarının soylu direnişi, Kürdistan halkında yankısını buldu ve halk serihildanı başlattı. Serihildanı yaratan **Garip** yoldaşın anısı, halk ayaklanmaları-mızda yaşıyor.

Diyan OSO (İbrahim) yoldaş

Savur Newroz şehitlerinden olan **İbrahim** yoldaş, 1959 yılında dünyaya geldi. İlkokula gittiği yıllarda babasını kaybetti. Dedesinden kalma zeytin tarlasında hem ağabeylerine yardım etti, hem de okula gitti. Fakat bu yaşlarda asimilasyoncu-sömürgeci eğitim sistemine tepki duydu. "Keşke bizim de devletimiz olsaydı da, Kürt okuluna gitseydim" diye düşünen **Diyan** yoldaş, beşinci sınıfta okulu bıraktı.

İbrahim yoldaş, 19 yaşında düşmanla ilişkisi olan amcasının kızıyla zorla evlendirildi. Fakat O, bu evliliği hiçbir zaman kabullenmedi ve sürekli kurtulma çareleri aradı.

Hareketimizle ilişkileri 19-20 yaşlarında başladı. Sempatizanlık düzeyinde çeşitli faaliyetler yürüttü.

İbrahim yoldaş, aile ilişkisini ke-

çebaşı) köyünde doğdu. İlkokulu doğduğu köyde bitiren **Zeki** yoldaş, yoksulluktan dolayı daha fazla okuyamadı. Küçük yaşlarda yaşam kavgasına atıldı. Yaşamın bütün zorluklarını en acımasız yönleriyle yaşayarak, sömürgeciliğin vahşeti ortamında büyüdü. Dolayısıyla Türk sömürgeciliğine düşman duygularla doluydu.

Partimizle geri çekilme döneminde ilişki kurdu. Fakat ailesinin ağır ekonomik sorunlarından dolayı katılamadı. Ancak 12 Eylül sömürgeci faşist darbeden sonra halka yapılan zulümü bizzat görüp yaşama, onda düşmana karşı savaşmanın kutsallığı düşüncesini iyice pekiştirdi. 15 Ağustos büyük atılımı genelde olduğu gibi **İsa** yoldaşta da derin etkiler yarattı ve

Orta Eyalet direniş şehitlerimiz

Metin yoldaşın şahadeti ulusal birliğimizde bir ışıktır

13 Mayıs 1990'da Kurtalan'a bağlı Sarıbe köyünün Helerê mezrasında 3 kişilik ARGK gerilla grubu ile çok sayıda özel tim ve askerden oluşan düşmanla büyük bir çarpışma olmuştu. Bu çarpışma gerilla grubunun düşman pususuna düşmesiyle başlamıştı. Düşmanın en az 4 özel tim elemanı ve 6 askerinin öldüğü çarpışmada **Ali AGAL (Metin)**, **Halit BALTA** ve **Kendal** yoldaşlar kahramanca savaşıp şehit olmuşlardı.

Ali AGAL (Metin) yoldaş, Beşiri'nin Baziveren (Kumgeçit) köyünde yurtsever ve orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yörede feodal ilişkilerin yoğun ve kendisinin de yezidi Kürtlerinden olmasından dolayı sömürgecilerin yarattığı çelişki ve çatışmalar yumağı içinde büyüdü. Toplumumuzun arasındaki çatışmaların kaynağında sömürgeci Türk devletinin yatlığını erkenden farkederek **Metin** yoldaş, onunla mücadele etmenin gerekli olduğuna inanarak mücadeleye atılır. Fakat yöresinde reformist ve teslimiyetçi güçlerin varlığı sözkonusudur ve derneksel çalışmalar yapılmaktadır. Bunlarla ilişkiye geçer ve çeşitli çalışmalar yapar. Fakat bu çalışmalar O'nu tatmin etmemektedir. Bu güçlerin kurtuluşu sağlayamayacağını görür. Bundan dolayı da sürekli bir arayış içinde olur.

1979 yılında Almanya'ya gider. Fakat hiçbir zaman Almanya'daki yoz ve kişiliksiz yaşama itibar etmez. Ulusal değerlere bağlı kalarak mücadele etmenin koşullarını yaratmaya çalışır. Giderek kurtuluş düşünceleri de olgunlaşmaya başlayan **Metin** yoldaş, bu alanda kurtuluş mücadelemizle ilişkiye geçer. İlişkiye geçtiği andan itibaren hiçbir fedakarlıktan kaçınmaksızın kurtuluşçu faaliyetler içinde etkin yerini alır. Almanya'nın Celle şehrinde bir yandan taksi şoförlüğü yaparak mücadeleye maddi destek sağlarken, diğer yandan başta aile çevresi olmak üzere bulunduğu alanda örgütsel-pratik çalışmalar yapar. Özellikle sömürgecilikten kaynaklanan sün-i-yezidi din çelişisini kitleler içinde giderip ulusal birliği yaratmada etkin faaliyet yürütür. Böylece geniş çevrelerin mücadeleye açılmasında büyük emek sahibi olur.

Metin yoldaş, 1984 yılının Nisan ayında yapılan uzun yürüyüşün Hannover-Bonn kolunda şehit **Beri-**

van (Binevş AGAL) yoldaşla birlikte yer alır. Almanya'nın değişik alanlarında çeşitli sorumluluklar alarak başarılı çalışmalar yürütür. 1987'de Batı Fransa'daki ulusal kurtuluşçu faaliyetleri sorumluluk düzeyinde üstlenir. Buradaki çalışmalarında da azimkar, fedakar bir pratik sergiler. Yurtseverlerin birliğini yaratmada büyük emek harcar.

Metin yoldaş, büyük-küçük ayrımı yapmadan üstlendiği görevleri büyük bir coşkuyla, canla başla yapardı. Bu yüzden de yoldaşları ve kitleler tarafından sevilip sayılan biriydi. Derin yurtseverliğe sahip olan **Metin** yoldaş, kaynağa dönüşü yapmayı esas alan bir çalışma yürütürdü. En başta da kendisini buna hazır hale getirdi.

1988 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademi'de Partiye doğru katılımı gerçekleştirmek için yoğun çaba sarfetti. Eğitim sonrası kısa bir dönem kitle faaliyetlerine katıldı ve 1988'in sonunda tekrar Akademi'ye gitti. İkinci kez gittiği Akademi ortamında daha da olgunlaşan dönemin militan görevlerini yerine getirmek için her olanaktan yararlanmasını bilen bir hazırlık içerisinde girdi. Dürüst, uyumlu, sade, yapmacıklıktan uzak, gösterişe kaçmayan, tam tersi bundan nefret eden, olgun ve ağırbaşlı bir kişilik olarak bu özelliklerini daha da yetkinleştirdi. Her yönüyle dönemin ihtiyaç duyduğu militan tipi kişiliğinde somutlaştıran **Metin** yoldaş, 1989 baharının sonlarında bir grup yoldaşıyla birlikte kaynağa dönüşü çok çoşkulu olarak gerçekleştirdi.

Çok iyi tanıdığı Beşiri-Kurtalan bölgelerindeki faaliyetlerde sorumluluklar üstlendi. Ülkeye ulaşır ulaşmaz **Metin** yoldaşın ilk yaptığı iş şehit **Berivan** yoldaşın mezarını ziyaret etmek oldu. **Berivan**'ın anısı önünde saygıya dururken O'na, bir kez daha Parti Önderliğine, Partiye, şehitlere ve halka bağlı kalacağına dair söz verdi. **Metin** yoldaş, devrimci yaşamında bu sözünün eri oldu. Gittiği her alanda kitleleri birleştirdi, onlarla kaynaştı ve kurtuluş savaşına sevketti. Sömürgecilerle girdiği çarpışmalarda Parti silahını sonuna kadar yetkince kullandı ve onları darbeledi. O'nun şahadeti; yurtdışında yaşamak zorunda bırakılan Kürdistanlıların kaynağa dönüşüne çağrıdır.

Şehir devrimimizin militanlarından Mehmet Salih BİLEN ve Bayram DAMLAYICI yoldaşlar yolumuzu aydınlatıyor.

Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ve önder gücü PKK, toplumumuzda ulusal ve sınıfsal kurtuluştan çıkarı olan tüm sınıf ve tabakaları ve bu sınıf ve tabakalardan bireyleri kendi bünyesine almakta, onları kişilik olarak, sınıf olarak dönüşüme uğratmakta, sömürgeci-faşist düşmana ve ajanlaşmış feodal-komprador sınıfa karşı eyleme kaldırmaktadır. İşçi sınıfından, köylülükten, kent küçük-burjuvazisinden, lümpen proletaryadan, kısacası tüm sınıf ve tabakalardan bireyler, ulusal kurtuluşçu ideoloji ve politikayla tanıştıktan sonra, hemen geçmişlerini sorgulamaktadırlar. Geçmişlerinin lanetli bir geçmiş, iğrenilecek bir geçmiş olduğunun bilincine varmaları zor olmakta, fakat geç olmamaktadır.

dünyaya gelir. Şehitler şehidi ve şehitlerimizin beyni ve yüreği olmasını bilmiş **Mahsum KORKMAZ (Agit)** yoldaşın köylüsüdür. Ailesi aslen Mardin'in Gercüş ilçesine bağlı Mirdesi köyündendir. Uzun yıllar önce çıkan bir kan davasında dedesi vurulur. Dedesinin vurulmasıyla aile dağılır. Ailenin bir kısmı Silvan'a, bir kısmı Suriye egemenliğindeki Kürdistan parçasına göçer. Daha sonra Silvan'a göçen aileden babasının amcası ölür. Bu nedenle ailenin geçim yükü **M. Salih** yoldaşın babasının omuzlarına düşer. Bu dönemde bu sahada feodal-komprador Mahmut Azizoğulları'nın yanında ırgatlık-çobanlık yaparak geçimlerini sağlarlar. Yıllar sonra bu köyden göçüp Bismil'in Kopirîyê köyüne gö-

mükmün olmuştur. PKK'nin başaşağıya giden bu süreçte en devrimci tarzda müdahalesi, ister toplumdaki sınıf ve tabakalarda olsun, isterse bu sınıf ve tabakaların bireylerinde olsun, bünyelerinde insanlık için, yurtseverlik için, demokrasi için, sosyalizm için yaşayan bir tek hücreleri kalmışsa bu yaşayan hücre yaşamayan, yaşatmayan ve çevresine mikrop saçan hücrelere birer birer galebe çalmıştır. Yaşamaya hakkı olanla olmayana ayırt etmiştir.

M. Salih BİLEN yoldaşın çalıştığı işler, toplumumuzun ağırlıklı kesiminin çalıştığı, Türkiye metropollerindeki ve Kürdistan şehirlerindeki en tortu işlerdir. Kendisi, bu çalıştığı işleri Partiye sunduğu özgeçmiş raporunda şöyle ifade etmektedir: *"Köyden şehre geldikten sonra çok işte çalıştım. Daha çocuk sayılırdım. Önce sigara, çakmak taşı, benzin, sigara yaprağı, çocuk kitapları (Teksas, Tommiks vb.), tatlı vb. gibi şeylerle geçimimizi sağlamaya çalıştım. Daha sonra Batman'da tuğlada çalıştım. Sonra inşaatlarda demirci, kalıpcı olarak çalıştım. Bir süre sonra gurbete çıktım. Antalya, İzmir, İstanbul'da inşaatlarda çalıştım Son olarak İstanbul'da inşaat işini bıraktım. Bundan sonra tamamen bir serserilik yaşamım oldu. Bu dönemde sömürgeci güçlerin Kürt gençliğine karşı kurduğu tuzağa tamamiyle batmıştım. Kumar kulüplerinde sabahlara kadar kumar oynamaktan tut, adam soymaya kadar her türlü kötü alışkanlıklar içinde yuzydım. Bu yaşamın akışı içinde bir gün dışarda iki gün içerdeydim (cezaevi) diyebilirim. Bu yaşam, Partiye tanışincaya kadar sürdü."*

Devrimci yaşam ve o devrimci yaşamı şekillendiren ideoloji, yani ulusal kurtuluş ideolojisi ve bilimsel sosyalizm, kişi ne kadar düşmüş-düşürülmüş bir yaşam içinden gelirse gelsin, eğer bu ideolojiyi kendi ideolojisi ve kendi ulusunu, sınıfını kurtuluşa götürecektir ideoloji olarak kabul ederse ve özümserse kişiyi eğitir, sınıf dönüşümüne uğratar ve yüceltir. Bu yücelik, bizi halkın özgürlüğü ve ülkenin bağımsızlığı için mücadele etmeye ve hepimiz için en yüce mertebeye olarak saydığımız şehitlik mertebesine yükseltir. İşte **Mehmet Salih BİLEN** yoldaş, halkının özgürlüğü ve ülkesinin bağımsızlığı için mücadele ve şahadet şerefine ermiştir, yücelmiştir.

Mehmet Salih yoldaş, devrimci olmadan önce defalarca hapse girer çıkar. Fakat lümpen-yoz davranışlardan dolayı hapse girer. Hapishanenin kendisine bir yararı olmaz. Ulusal kurtuluş hareketiyle tanıştıktan sonra hapishane de kendisi için bir okul rolünü oynar. Cezavi direnişinin başından sonuna kadar içinde yer alır, hiçbir zaman sömürgecilerin bahsettikleri "rahat" bir yaşama kanmaz, aldanmaz. Kendisine 13 yıl ceza verilir faşist-sömürgeci TC tarafından. Cezası bittikten sonra tahliye olur olmaz, hemen yeni dönemde başlatılan ulusal kurtuluş savaşının saflarına katılmak ister. Arkadaşları görmeden önce polis, MİT elemanları hiç rahat bırakmazlar kendisini, hep takip ederler. Hapishane çıkışından sonra arkadaşları görmek için birçok yerde dolaşır. Batman, İstanbul, Bursa vb. alanlarda ilişki arar. Batman'da bir kez daha gözaltına alınır. Bira-

İşte, **Mehmet Salih BİLEN (Seyitxan)** yoldaş da, böyle bir yoldaştır. Ulusal kurtuluş hareketi ve önder gücü PKK saflarına geldikten sonra hep geçmiş yaşamını sorgular; bu yaşamın birakalım yurtsever, demokrat, sosyalist bir yaşam olmasını, insanlıkla bile çelişki teşkil eden, iğrenilmesi gereken bir yaşam olduğunun, lanetli bir yaşam olduğunun bilincine varır. Bu eski yaşamı, eski kişiliği önce kendi kişiliğinde dönüşüme uğratmaya başlar. Kendi kişiliğinde dönüşümü sağladıktan sonra ancak, kendi toplumunu ulusal ve sınıfsal kölelikten kurtarabileceğine inanır. Bu durumu, **Mehmet Salih** yoldaş şu cümlelerle ifade ediyor: *"Yüzlerce insan bağımsızlık ve özgürlük uğruna şehit düşerken, ben kendim bireysel yaşamım için, alabildiğine serseri bir yaşam içinde, sağa-sola koşup, kabadayılık, nedensiz kahramanlık peşinde koştuğumu anımsadıkça kendime düşman kesiliyorum, adeta bir iğrenme duygusuyla doluyorum."* (Özgeçmiş raporu, sayfa 4)

M. Salih BİLEN yoldaş 1961 yılında Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde

çerler. Bu köyde çıkan bir kavgada abısı bir köylüyü öldürür. Bu yüzden yeni bir kan davası başlar. Orayı da bırakıp gitmek zorunda kalırlar. Daha sonra Bismil'in Kanî Kule köyüne yerleşirler. Oradan da ağa baskısından dolayı göç ederler. Ve sonunda Batman'a yerleşirler.

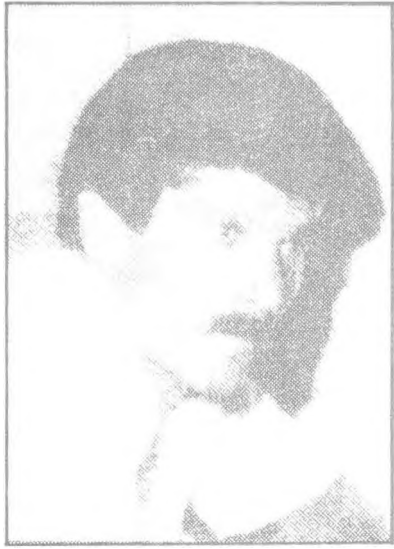
Mehmet Salih (Seyitxan) yoldaşın ve ailesinin yaşam öyküsü kısaca böyledir; kan davası, göç, ağa baskısı; göç... Hemen hemen hiçbir yerde kalıcı olamama... Hemen hemen toplumumuzun çoğunluğunun yaşamı böyledir. Bir de sömürgeci devletler bu yaşamı öve öve bitiremezler. Bu tür yaşam toplumumuzu ulusal-sınıfsal çıkarlarını göremeyecek kadar köreltmıştır. Toplumumuzu atomlarına kadar parçalamıştır. Bu nedenle toplumumuz iflas ettirilmenin eşiğine getirilmiştir. Hatta iflas ettirilmiştir. Toplumun ve bireyin ufkunu karartılmış; basit kişisel çıkarların dışında ulusal ve toplumsal çıkarlar uğruna mücadele etme, bu gibi yüce idealler uğruna mücadele etme ancak PKK'nin, iflas ettirilmek istenen ulusal ve toplumsal güçlere ulusal kurtuluşçu ideolojiyi götürmesiyle

kıldıktan sonra polis kendisinden oniki günde bir karakola gelmesini ister. Polislerin bu istemine olumsuz cevap verir Karakola gelmeyeceğini, zira sürgün cezasının kalktığını, karakolla hiçbir ilgisinin olmadığını, bir daha evi basılırsa kendilerini mahkemeye vereceğini, tüm dergi ve gazetelerde bu durumu yayımlatacağını söyler ve bunun üzerine Batman'da polis üzerine daha fazla gidemez.

M. Salih BİLEN yoldaş, 1989 yılında belli bir süre Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim görür. Uzun yıllar hapiste kalmasından dolayı kendisinde sinirli, gergin bir ruh hali oluşmuştu. Fakat Akademi'de kaldığı süreçte kendisini yeterli düzeyde PKK militan ölçülerine ulaştırır. Faşist Türk sömürgeciliğini ülkemizden kovmak için hırsla kendisini geliştirmeye çalışır. Azim ve coşkuyla ülke pratiğine yönelir. Ülkeye yönelirken kendi duygu ve düşüncelerini 23.5.1989 tarihinde şu sözlerle ifade eder: *"Arkadaşlar, bilindiği gibi ülkeye yönelmek üzereyiz. Her şeyden önce ülkeye yönelirken, ülkeye yönelmenin bende doğurduğu sevinci dile getirmek istiyorum. Son derece azimli ve sevinçliyim. Savaşma konusunda içimde son derece de büyük bir istek vardır. Uzun bir dönemden beri Akademi'de bulunuyorum. Akademi'nin bizim mücadelemiz açısından taşıdığı önem bilinmektedir. Burası bir bilim ortamıdır. Her şeyden önce gelişmek isteyen, halkının geleceği ve kaderi konusunda etkin bir rol sahibi olmak isteyen her insan burada belli bir kişilik dönüşümü gerçekleştirmek zorundadır."*

Diyarbakır şehir merkezinde 1990 yılı Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarında bir dizi eylem gerçekleştirildi, ARGK gerillaları tarafından. Sömürgeci-faşist düşmanın çok sayıda asker ve polisi öldürüldü. Çok sayıda araç, gereç, tahrip edildi. Bu ayların -Temmuz, Ağustos, Eylül- ve bu aylarda bazı günlerin halkımız ve Ortadoğu halkları için anlam ve önemi büyüktür. 14 Temmuz halkımızın en seçkin evlatları, önderlerimiz; büyük insan, büyük Komünist **M. Hayri DURMUŞ** ve enternasyonalist kahraman **Kemal PİR** yoldaşlar önderliğinde teslimiyete ve ihanete karşı başlatılan büyük ölüm orucunun yıldönümüdür. 15 Ağustos günü HRK'nin kuruluşunun ilan edil-

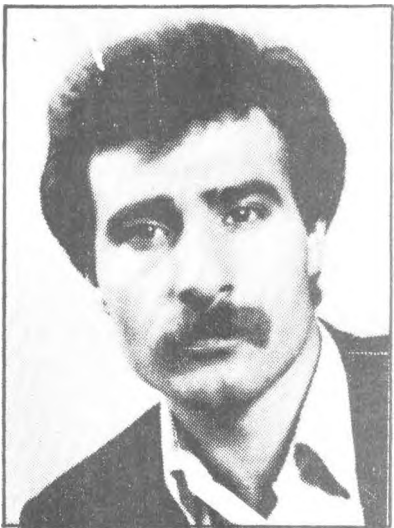
diği gündür. Eylül ayı, halkımızın, Türk halkının ve Ortadoğu halklarının başına bela edilen 12 Eylül askeri-faşist diktatörlüğünün işbaşına oturtulduğu gündür. Bu vesileyle bu aylarda gerçekleştirilen eylemlerin ve bu aylardaki şahadetlerin anlam ve önemi tarihidir. Örgütleyici ve eyleme kaldırıdır. İşte **Mehmet Salih BİLEN** yoldaş da bir dizi eylemde yer almıştır. Hem düşmanın kendisine zehir ettiği yaşamın hesabını kişisel düzeyde bu eylemlerde sormuş, hem de sömürgeci-faşist düşmanın halkımıza zehir ettiği yaşamının hesabını sormuştur. Yine, Eylül ayı başında gerçekleştirilen bir intikam eyleminden sonra gizlendikleri evde, yoldaşı **Bayram DAMLAYICI** ile birlikte sömürgeci faşist düşmanın kolluk kuvvetleri tarafından sarılırlar. Çıkan çatışmada dört faşist polis cezalandırılır, bir faşist polis de yaralanır. **M. Salih BİLEN** yoldaş ile **Bayram DAMLAYICI** yoldaş Kürdistan'ın bağımsızlığı, Kürdistan halkının özgürlüğü için şahadete ererler.

Diyarbakır merkezinde 8 Eylül 1990'da kahramanca direnenek şehit düşen **Bayram DAMLAYICI** yoldaş, **Mehmet Salih** yoldaşın teyzesinin oğlu ve dava arkadaşıydı. **Mehmet Salih BİLEN** ve **Bayram DAMLAYICI** yoldaşlar görkemli direnişleri ile halkımızın kalbinde taht kurmuş, ölümsüzleşmişlerdir. Anılarını mücadelemizde yaşatacağız

İkibinli yıllar, PKK önderlikli ulusal kurtuluş hareketi için zafer yıllarıdır. Zafer, ancak ve ancak şehitlerimizin devrimci yaşam ve mücadelelerini kendi yaşam ve mücadelemizde yaşatırsak hem mümkün, hem de daha yakındır.

Şeyh Mehmet ALTUNBAŞ yoldaşın şahadeti kaynağa çağrıdır

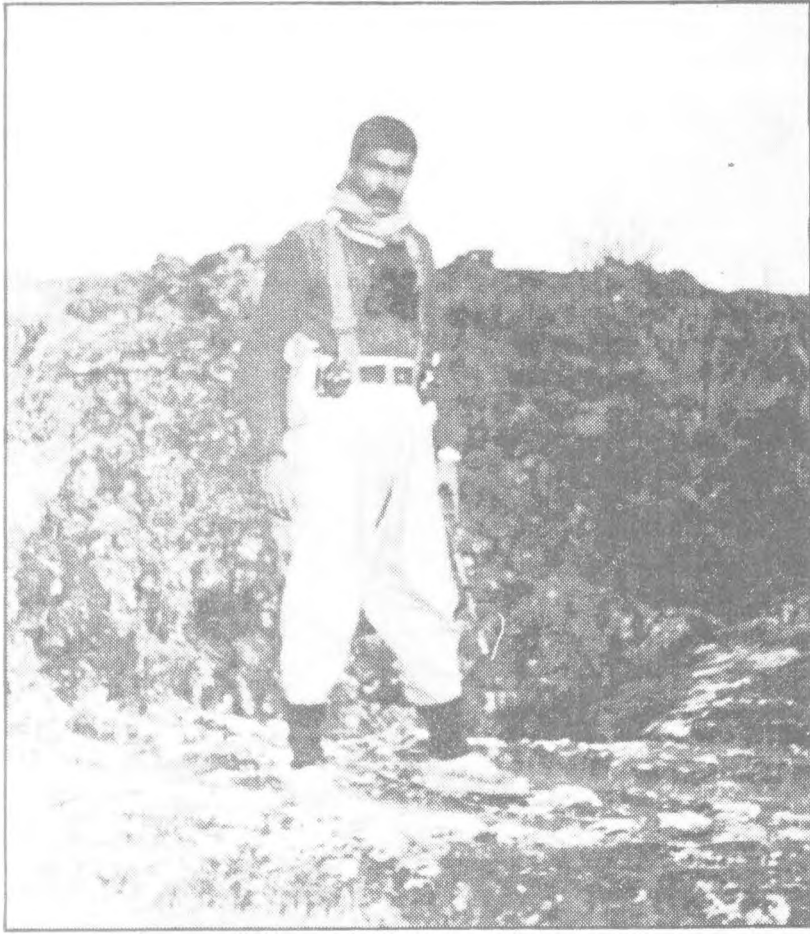
Şeyh Mehmet ALTUNBAŞ (Çermikli Halil) yoldaş, 1961 yılında Diyarbakır'ın Çermik ilçesine bağlı Bawak (Pınarlı) köyünde doğdu. **Mehmet** yoldaş, yoksul bir aileden olduğundan eğitimine ortaokulda son verdi. Ailenin bütçesine katkıda bulunmak amacıyla 7 yaşından itibaren çalışmaya başladı. Başlangıçta ailesiyle birlikte yazın Adana'ya gider, pamuk toplar ve çapa yapardı. Büyüdükçe de Türkiye'nin metropollerine gitmeye başladı. En çok gittiği şehir de İstanbul'du. İstan-

bul'da ayakkabı boyacılığı yaptı, kasaplarda çırak olarak çalıştı, garsonluk ve aşçılık yaptı, inşaatlarda çalıştı. 1979'da evlendi. Evlendikten kısa bir dönem sonra çalışmak amacıyla mülteci olarak Almanya'ya gitti. Almanya'da da en ağır ve zor işlerde çalıştı.

Mehmet yoldaşın doğup büyüdüğü yöre Şeyh Sait İsyanı'nı yaşamıştır. Sömürgecilerin bu isyanı bastırmada başvurdukları katliamları dinleyerek büyüdü **Mehmet** yoldaş. Bu, ilkel ve geri de olsa, Kürt milli duygularının yoldaşımızda gelişmesine vesile oldu. Bir de feodallerin ve sömürgeciliğin baskı ve talanını yaşayan **Mehmet** yoldaş, bu düzene kinle büyüdü. Nitekim Hareketimizin, çetebası Celal Bucak eşkiyasına karşı Siverek'te verdiği mücadele, yoldaşımızı etkilemiş ve onda köklü dönüşümler yaratmıştır. Bunun sonucu O, 1979'da PKK'nin bir sempatisini aldı. Fakat ekonomik nedenlerden dolayı 1980 yılında Almanya'ya gitmek zorunda kalınca, bu alanda mücadeleye fazla bir destek sunma fırsatı yakalayamadı.

Almanya'da karşılaştığı zorluklardan dolayı, 1982 yılına kadar Partiye ciddi sayılabilecek düzeyde bir iş-

Batıkarakoç direnişinde Xebat yoldaşın askeri ruhu yol gösteriyor

Batıkarakoç'ta 16 Şubat 1990 günü başlayan ve aralıksız iki gün devam eden büyük bir muharebe olmuştu. Bu muharebede gerillalar üstün bir savaş ortaya koymuş, ARGK'nin vuruş tarzı en iyi temsil edilerek düşmana büyük zaiyat verilmişti. Çarpışmalarda köylüler gerillanın yanında yer alarak, çeşitli biçimlerde destek sunmuşlardı ve bu da gerillanın başarısını oldukça kolaylaştırmıştı. Çarpışmalarda acze düşen düşman, çareyi toprakla evi yerlebir etmekte bulmuştu. Fakat gerillalar köylülerin desteği ile düşman çemberini yararak çok az bir kayıpla kurtulmayı başarmışlardı.

Batıkarakoç muharebesi, taşıdığı muhteva bakımından adeta 90 baharında gelecek serihildanları müjdelemişti. Çünkü muharebe başta Diyarbakır olmak üzere yöredeki halk üzerinde derin etki yaratmış, onu isyanın eşğine getirmişti.

İşte bu muharebenin kahramanlarından biri de **Xebat** yoldaşı. **Xebat** yoldaş, çarpışmanın başından sonuna kadar kahramanca savaşarak, düşmana ağır darbeler vurdu. En son düşman çemberini yoldaşlarıyla birlikte yarmayı başardı. Fakat bu esnada yaralandı. Yaralı haliyle fazla ilerleyemeyen yoldaşımız, çarpışma alanının yakınında bir yere gizlendi. Yalnız ihanet sonucu yeri düşmana ihbar edildi. Etrafı çembere alınan yoldaşımız son mermisine kadar çarpışarak şehit düştü.

Batıkarakoç direnişçisi **Xebat** yoldaş, yurtsever ve yoksul bir ailenin

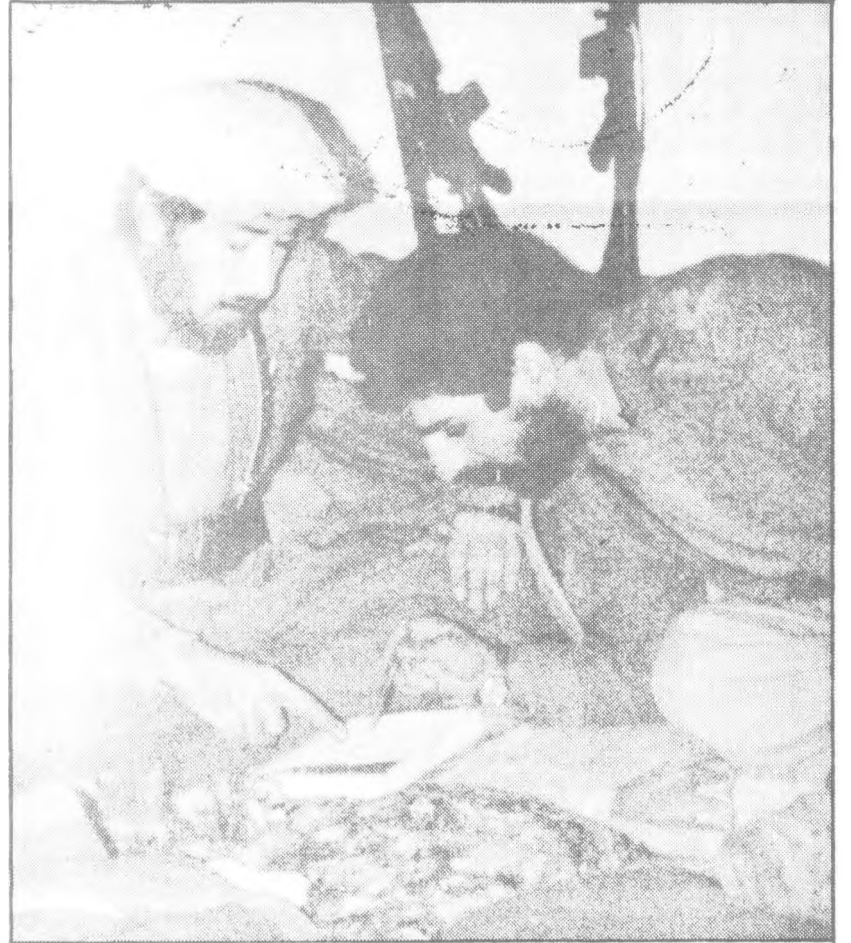
çocuğu olarak, dünyaya geldi. Yaşamı yoksulluktan dolayı büyük zorluklar içinde geçti. Hep aşağılandı, sömürüldü ve ezildi. Bu çilekeş ya-

şam onda sömürgeciliğe öfke ve kını büyüttü. Bu durum, yoldaşımıza küçük yaşlardan itibaren silaha ve askerlik sanatına karşı ilgi duymaya yol açtı. Adeta bu yolla düşmandan öç almayı bu yıllarda düşünür oldu ve buna göre hazırlandı. Bu yüzden de savaşçı bir ruhla büyüdü. Alanda mücadelemizin gelişmesiyle ilgi duymaya başladı. Bütün yoksulluğuna rağmen kazandığı bütün parayı Partilere harcıyordu.

Xebat yoldaş, ısrarla mücadeleye katılma talebinde bulunuyordu ve bu konuda oldukça da dayatıcıydı. Yalnız bir kardeşi mücadele saflarında olduğundan ailesine bakması için bu istemi Parti tarafından kabul edilmiyordu. Fakat O, dayatıcı tavrıyla en sonunda istemini kabul ettirdi.

Savaşa katılımıyla durdurulamaz bir istek ve arzuyla eylemden eyleme koşar oldu. Büyük kararlılık, askeri yeteneğe ve cesarete sahipti. Mayıs 1988'de Mardin-Derik alanına aktarıldı. Bu alanda da hemen hemen bütün askeri eylemlerde yer aldı ve düşmana ağır darbeler indirdi. En son Diyarbakır-Çınar alanındaki faaliyetlerde yer aldı. Batıkarakoç'ta şehit düştüğü ana kadar yüksek savaşma azmiyle mücadele etti.

Yiğit direnişçi **Xebat** yoldaşın anısı bağımsız ve özgür Kürdistan'da yaşayacaktır.

Delil yoldaş (şapkalı olan), şehit Bozan (Halil TUNÇ) yoldaşla birlikte

Delil yoldaş, 16 Şubat 1990 tarihinde Diyarbakır'ın Batıkarakoç köyünde sömürgeci güçlerle çıkan çatışmada **Xebat** yoldaşla birlikte şehit düştü.

mücadeleye katılırken, en büyük dileği de kaynağa dönüşü gerçekleştirmek ve bunu Partiye yazdığı raporlarında sürekli yineliyordu.

Mehmet yoldaşın bu istemi Parti tarafından kabul gördü ve 1986 yılında Akademi ortamına gitti. Akademi ortamında, kişiliğinde bulunan Partidışı zaaf, yetmezlik ve yetersizliklerini aşmak için kendisine yönelik ciddi bir mücadele yürüttü. Akademi'de bulunduğu dönemde PKK III. Kongresi'nin çözümleyici platformlarını da yaşadı. Kongre sürecindeki çözümleyiciliği kişiliğine iyi yansıtmasını bilen **Mehmet** yoldaş, bu olanağı değerlendirdi. Kişiliğinde köklü devrimci dönüşümü yaratarak yanılığını yenip Parti kişiliğine büyük oranda ulaşmayı başardı.

Partinin çözümlemeleri temelinde

ülkeye yönelen **Mehmet** yoldaş, iki yıla yakın süre geliştirdiği savaş pratiği ile sömürgecilere ağır darbeler indirdi. Orta Eyalet'te 1988 yılında şehit düşünceye kadar, önemli kazanımlar ortaya çıkardı. Gerillanın, bu eyaletimizde kitleselleşmesinde **Mehmet** yoldaşın engin ve fedakarane çabaları oldu.

Mehmet yoldaş, Parti Önderliğine, Partiye ve yoldaşlarına sonsuz bağlılıkla bağlıydı. Onun için Parti birliği her şeyin üstünde gelen yüce bir birlikti. Değerlere bağlı, değer yaratmada hiçbir fedakarlıktan kaçmayan bir pratiğin sahibiydi. **Mehmet** yoldaş; kurtuluş yolunda akıttığın kanın Parti birliğini daha da pekiştirdi. Anın mücadelemize yol gösteriyor.

Vahdettin KITAY (Veli) yoldaş

7 Ekim 1989 tarihinde Bingöl'ün Yamaç bucağının Haz köyünde düşmanın kurduğu pusuya düşüp 3 yoldaşıyla birlikte şehit düşen **Veli** yoldaş, 1958 yılında Bingöl'ün Dere-nazik köyünde doğdu. Küçük yaşta babasının ölmesi ve annesinin evi terketmesinden dolayı yoldaşımızın yaşamı sefalet ve yoksulluk içinde geçti. İlkokul ve ortaokulu kendi köyünde okudu. Tunceli Öğretmen Lisesi'nin yatılı sınavını kazanarak liseyi burada okudu.

1976 yılında başladığı lise öğrenim yılları ulusal kurtuluş fikirlerinin gençlik arasında hararetle tartışıldığı yıllardır. **Veli** yoldaş, ulusal kurtuluş düşüncelerinin kendi okuluna taşıyıcılığını yapan **Cuma TAK, Seyfettin ZOĞURLU, Mehmet SEVGAT** ve şehit düşen onlarca devrimcinin yanında yerini alır. Bu yıllar, devrimci mücadele açısından olanakların son derece kısıtlı olduğu ve çok yönlü saldırıların geliştirildiği yıllardır. **Veli** yoldaş, olanakların açılmasında ve saldırıların aşılmasında sağlam bir dayanak oluşturmıştı. Yoldaşları içinde alçakgönüllü, fedakar ve uyumlu özellikleriyle birleştirici bir rol oynarken, sorunların çözümünde de aranan bir yoldaştı. Çıkan pratik sorunların çözümünde ilk başvurulanların başında gelirdi, **Vahdettin** yoldaş.

Halk içinde de atik, canlı ve ağırbaşlı özellikleriyle sevilip sayılırdı. Bu, O'nun doğal bir halk önderi konumuna gelmesini sağlamıştı.

1979 yılına kadar ulusal kurtuluş mücadelemizin Dersim ve Bingöl alanlarında gelişmesinde sayısız hizmetler sunan **Veli** yoldaş, bu yılın sonlarında özel bir sorunu çözmek için Almanya'ya gitti. Gittiği Hamburg ve Oldenburg şehirlerinde geniş bir Kürdistanlı çevrenin olduğunu görür. Bu yüzden buralarda faaliyet yürütmenin yararlı olacağını düşünür. Ülkedeki yoldaşlarına yazdığı mektuplarında bu durumu izah eder. Ayrıca buradaki devrimci görevleri asgari düzeyde çözdüğü an ülkedeki devrimci mücadelede yer almak için hemen döneceğini de vurgular.

Veli yoldaş, Hamburg, Bremen ve Oldenburg bölgelerini ulusal kurtuluşçu faaliyetlere açmada bir köprü olur. Onlarca alanda seminerler düzenler, ulusal kurtuluşçu düşüncelerin propagandasını yapar ve yeni dönemi kitlelere taşırır. Geniş bir Kürdistanlı kitlenin yurtsever düşüncelerle donatılmasında önyak olur. Şehit **Ömer AKKAYA (Zaza Hasan)** yoldaş ile birlikte yürüttüğü bu çalışmalarında **Vahdettin** yoldaş, kitleler içinde sevilip sayılan biri haline gelir. Yine Semir provokatörünün faaliyetlerine tavrı alır ve müca-

dele yürütür.

Veli yoldaş, Nisan 1984'te yapılan uzun yürüyüşün Hannover-Bonn kolunu tertip komitesinde yer alır. Ardından Frankfurt bölge sorumluluğuna atanır. Buradaki faaliyetlerinde de Parti anlayışının ve mücadele tarzının iyi bir taşıyıcısı olarak emekçilerin saygınlığını kazanır.

Israrlı istemi üzerine Partinin çağrısıyla **Veli** yoldaş 1985 yılında eğitim kampına gider. Parti III. Kongre sürecini de yaşayan yoldaşımız, dönemi iyi değerlendirerek komuta özelliklerini yetkinleştirir. Bir dönem Mahsum Korkmaz Akademisi yönetiminde de yer alan **Veli** yoldaş, sürecin Akademi öğrencilerine kavratılmasında önemli rol oynar. Kendisi de Partinin yönetme ve yönetilme sanatında yetkinleşir. Dönem özgürlük yürüyüşü hamlesinin başlatıldığı dönemdir. Bu döneme hazırlanan yoldaşımız, Diyarbakır-Bingöl Eyalet sorumluluğuna atanır.

1987 bahar atılımında görev alanına ulaşır. 2 yıl süreyle yürüttüğü faaliyetlerle bölgede önemli gelişmeler yaratır. Düşmanın, işbirlikçi-ajan yapıları ve teritoryal sisteme

ölümcül darbeler vurmada birinci derecede rol oynar. **Veli** yoldaş, bu faaliyetleriyle bölgede bir otorite haline gelir. Nitekim şehit düştüğünde 5000 kişinin cenaze törenine katılması bunun en iyi örneği olmaktadır. O'nun şahadeti kitleleri ayağa kaldırmaya yetmiştir. **Veli** yoldaşın anısı halk ayaklanmalarımızda yaşıyor.

Abdullah BUCUKA (Necmi) yoldaş

7 Ekim 1989 tarihinde **Vahdettin KITAY** yoldaşla birlikte Bingöl'ün Yamaçlı bucağına bağlı Haz köyünde düşmanla girdiği çarpışmada kahramanca direnerek şehadete ulaştı. Bingöl-Metan köyü doğumludur. Diyarbakır zindanında 7 yıl esir kaldı, direniş saflarında yer alarak düşmana boyun eğmedi. Zindandan çıktıktan sonra Halk Kurtuluş Ordusu saflarında mücadelesine devam etti. Mücadelesi boyunca fedakar ve alçakgönüllü özellikleriyle yoldaşlarında saygı yarattı. Anısı ölümsüzdür.

Rojhat (Fehmi ...) yoldaş

Lice ilçesi; Dibek (Derxust) köyü doğumlu olan **Rojhat** yoldaş, evli ve 3 çocuk babasıydı. Olgunluk ve yurtseverlik özellikleri gelişkindi. 1989 sonbaharında gerillaya katıldı. Henüz bir aylık savaşçı iken **Vahdettin KITAY** ve **Abdullah BUCUKA** yoldaşlarla birlikte 7 Ekim 1989'da Bingöl'ün Yamaçlı bucağına bağlı Haz köyünde şehit düştü.

Hasan Basri BOĞATEKİN (Halim) yoldaş

1972 yılında Bingöl'ün Şaban köyünde doğdu. Babası Avusturya'da işçi olduğundan ailesini de yanına aldı. Böylece **Halim** yoldaş, küçük yaşta ülkesinden kopmuş oldu. Fakat bu fiziki bir kopuştu. Zaman zaman izine gittiğinde Kürdistan O'nun kalbinde yer ediyordu. Dolayısıyla Avrupa'daki yaşam koşullarına uyum sağlayamıyordu ve ruhen ülkeyi yaşıyordu.

Partimizle ilişkiye geçen **Hasan** yoldaş, Devrimci Yurtsever Gençlik Birliği (YXK)'nin Avrupa kolu içinde

faaliyet yürüttü. Fakat O'nun asıl amacı sevdalandığı Kürdistan'a dönüp savaşmaktı. Bu istemini çeşitli kereler Partiye ilettilğinde kendisine, şimdilik bekle deniliyordu. Bu durum O'nu oldukça sabırsızlandırıyordu.

Bu dönemde **Halim** yoldaş, kanser hastalığına yakalanmıştı, fakat hastalığını kimseye açmıyor, bir sır gibi saklıyordu. Yoldaşımızın ısrarlı istemi sonucu ailesi, O'nu Bingöl'deki akrabalarının yanına gönderdi. **Halim** yoldaşın bundaki amacı gerillaya

ulaşmaktı. Bingöl'e gittikten sonra bir yandan ilişki arayışına girdi, diğer yandan bir Parti temsilcisi gibi hareket ederek gençlik içinde faaliyet yürütmeye başladı. En sonunda örgütlediği bir grup arkadaşıyla kırsal kesime çekilerek ARGK'ye katıldı.

Halim yoldaş, büyük bir şevk ve canlılıkla faaliyetler içinde yer aldı.

Fakat her geçen gün hastalığı ilerliyordu. Hastalığını gizlemesine karşın giderek farkediliyordu. Ekim 1989'da kanser hastalığına yenik düşerek şehadete ulaştı. **Halim** yoldaş, ilerlemiş hastalığına rağmen göstermiş olduğu direngenlik ve vatan aşkı ile mücadelemizde yol göstericidir.

Yiğit Kürt kızı Zekiye ALKAN onurumuzdur

15 Mart'ta Savur direniş kahramanlarının çağrısına uyarak Nusaybin'de başlayan halk ayaklanması, kısa sürede yayılarak Kürdistan'ın çeşitli şehir ve kasabalarında ayaklanmalarla devam etti. Bu ayaklanmalara bir milyon civarında Kürdistanlı katıldı. 1990 Newroz şafağında başlayan serihildan Türk sömürgeciliğini bir yıkımla karşı karşıya getirirken, mücadelemizi de yeni bir sürece ulaştırdı. İşte Kürdistan'da hızlanan ve ayaklanma boyutuna ulaşan halk savaşımıza en güçlü katkısı yapanlardan biri de yiğit Kürt kızı **Zekiye ALKAN** oldu. **Zekiye** yoldaş, 21 Mart Newroz günü "Newroz ateşi çalı-çırpıyla yakılmaz, Newroz ateşi en iyi insan ateşiyle yanar" diyerek Diyarbakır surlarında üzerine tiner dökerek gencecik bedenini alevlere terketti. Bu büyük eylemiyle, Newroz'u yaratan Med hareketinin isyan meşalesini çağdaş Med hareketi PKK'ye taşıdı. **DÖRTLER**'in Diyarbakır zindanlarındaki isyan kıvılcımlarını Diyarbakır surlarına taşıyarak artık sökülmemecesine bağımsızlık ve özgürlük bayrağını dalgalandırdı.

Bu soylu eylemin sahibi olan kahraman **Zekiye** yoldaş, Gümüşhane'nin Kelkit kazasında doğdu. Küçük yaşlardayken ailesinin göç ettiği İzmir'de büyüdü. Babası müteahhitlik yaptığından varlıklı sayılabilecek koşullarda, fazla zorluklarla karşılaşmadan büyüdü. Lise eğitimini burada tamamladıktan sonra girdiği üniversite sınavlarını kazanarak Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde öğrenimine devam etti. Yetiştirdiği koşullardan ve Türk eğitim kurumlarında asimilasyoncu kültür-

den nasibini aldı ve Kürt ulusal değerlerine yabancılaştırılmaya çalışıldı. Fakat Türk sömürgeciliğinin, O'nun insani özünü fazla dejenere etmeye gücü yetmedi. Okul sıralarında bilimle de tanışan **Zekiye** yoldaş, toplumsal çelişkilerle karşılaştı ve bunlara çözüm bulmaya çalıştı. Eğitim amacıyla gittiği Diyarbakır'da kendi asıl gerçeği olan Kürt gerçekliği ile karşılaştı ve bunu araştırmaya başladı. Bu yıllarda ulusal kurtuluş mücadelemiz de gelişme gösteriyor ve Kürdistan toplumunu derinden etkiliyordu. Bu gelişmelerden etkilenen **Zekiye** yoldaş, PKK'deki çözümleyici özellikleri görmede, aydın olmasından dolayı fazla zorlanmadı. Bu temelde Kürdistan gerçekliğine yönelen **Zekiye** yoldaş, kendi ulusal kimliğini yeniden kazanmaya başladı. Böylece bir tıp doktoru olma yerine, halkın toplumsal ve ulusal sorunlarını tedavi etmeye çalışan devrimci olmaya karar verdi. Bulunduğu öğrenci-gençlik içinde aktif faaliyet yürütmeye başladı. Boykotlar örgütledi, açlık grevlerini geliştirdi. Bu eylemlerin en başında kendisi yer alıyordu.

Kürdistan'da serihildanın başlaması ve halkın başkaldırıya yönelmesiyle birlikte **Zekiye** yoldaş da eyleme kalktı. Gerçekleştirdiği görkemli eylemiyle Kürdistan halkının kahraman ve korkusuz kızı olmaya hak kazandı. **Zekiye ALKAN**'ın eylemi; umudun, cesaretin, azmin ve kahramanlığın zirvesi ve bize ilham kaynağıdır. Yine O'ndaki cesaret ve kahramanlık özgürlüğe susamış Kürdistan kadınına yol göstericidir. Anısı halk ayaklanmalarımızda yaşayacaktır.

Geçmişten bugüne bir direniş yatağı:

ORTA EYALETİMİZ

Kuzey-Batı Kürdistan'ın en güzel bölgelerinden biri olan Orta Bölge-deki gezintimize başlamak istiyoruz. Şimdiye kadar fazla tanınmayan Orta Bölgemizi, dağıyla, ovasıyla, şehitleriyle, mücadelesiyle, kısacası tüm özellikleriyle tanıtmak istiyoruz.

Esas konumuza geçmeden önce, bu bölgemizin kısa tarihçesini sunmak istiyoruz.

Orta Bölgemiz, Kürdistan tarihi boyunca, en önemli direnmelere sahne olmuş ve bu direnmeler sürecinde büyük katliamlara, işgallere, talana uğramış olmasına karşın kendisini yine de tüm güzelliğiyle günümüze kadar ulaştırabilmiştir.

Daha Medlerin ilk oluşumunda kendilerine başkent seçtiği Diyarbakır, Mervanilerin başkent seçtiği Silvan (Ferqin) bu alanda bulunmaktadır. Geçmişten günümüze kadar gerek Kürt halkının, gerekse de işgalci ve istilacı güçlerin temel almak istediği bir alandır. Büyük İskender'den, Doğu Roma İmparatorluğu ve Osmanlılara kadar tüm istilacıların ilk el attıkları alan yine Orta Bölgemiz olmuştur. Kuşkusuz bu istilalar sürecinde olan korkunç savaşımlara sahne olduğu gibi, büyük oranda yıkım ve harabeler de ortaya çıkmıştır.

Yakın tarihe baktığımızda, sömürgeci Türk devleti de Kürdistan halkına karşı açtığı yok etme savaşında bu alanı temel almıştır. Burayı ilk elden işgal ettiğini, kurumsallaştırmak istediğini ve buradan kalkarak diğer alanlara açıldığını görüyoruz.

Sömürgeci ve işgalci güçler açısından bu kadar önem arzeden bu alanımız halkımız açısından da büyük önem taşımıştır. Medler ve Mervaniler döneminde olduğu gibi, günümüzde de bu önemli özelliğini korumaktadır.

Parti hareketimizin ilk sondaj çalışmalarının yapıldığı, Kürdistan zemininde ilk el atılan alanlardan biridir Orta Bölge. Bu alan geçmişte nasıl Kürt halkına ev sahipliği yapmışsa, günümüzde de Parti hareketimize ev sahipliği yapmaktadır.

Partimizin bu alanda kurulması, bu tarihsel boyuttan kaynaklanmaktadır. (Partimizin kuruluş toplantısı Diyarbakır-Lice'ye bağlı Fis köyünde gerçekleştirilmiştir.)

Yine, düşmanın Parti hareketimizi imha etmek için kendisine temel aldığı alanların başında bu alan gelmektedir. Diyarbakır zindanı, burada bulunmaktadır ve burada Partinin en güçlü şekilde savunulması olayı yaşanmıştır. Düşman, bu halkadan tutarak Hareketimizi imha etmek istemiştir. Bugün Kürdistan'da yürüttüğü savaşın komuta merkezi yine bu alanda bulunmaktadır. Tarih boyunca bu rolü hep oynadığı gibi, günümüzde de bu alanımız her iki güç açısından da böyle bir rolü oynamaktadır.

Kısaca alanın tarih içindeki gelişimi konuduktan sonra, şimdi de Orta Bölgemizi tüm yönleriyle tanımak için, gezintimizi alanın geçmiş ve güncel durumuyla tanıyarak sürdürmek istiyoruz. İlk durağımız Akdağ (Çiyayêspî). Akdağ, eyaletin en yüksek dağıdır. Soğuk suları, yemyeşil yaylaları, geniş ormanlık sahası, insanı buraya aşık kılıyor. Zorlu geçen kış aylarında bembeyaz karla kaplı, alanın ortasında dimdik ayakta durması, bir başka güzellik veriyor Akdağ'a. Gerillaya analık yapan, onu düşmandan koruyan ve düşmana karşı hep kinle dolu olan bir kaledir Akdağ. Alandan geçen birçok istilacı güç burayı kendisine temel üs yapmıştır. Büyük İskender'den Osmanlılara kadar her istilacının Kürdistan'a sahip olmak için temel aldığı bir

yerdur.

Aşağıya doğru indiğimizde, kuzey-batımızda tarihi Palu kenti. Geçmişte düşmanı hep uğraştıran ve her fırsatta kendisine karşı isyana kalkan bir beldemiz görünür. 1925 isyanında topluca düşmana karşı ayağa kalkan, köleliği kabul etmeyen, bu uğurda binlerce şehit veren ve şehitleriyle hala ayakta duran Palu, bugün de yeni bir ayağa kalkışın hazırlığındadır.

Hemen kuzeyimizde, binlerce yıldır akan suyun oluşturduğu Murat Vadisi uzanır. Bu vadinin içinden akan Murat suyu hep çağlar durur, sömürgeci hegemonya ve esaret altında olmanın verdiği hırsıla kıvrıla kıvrıla vadiden akarak, Fırat'a karışır. Vadiden akarken çıkardığı korkunç sesler, insanı ürpertiler içinde bırakır.

Batiya doğru yol aldığımızda, karşımıza maden yataklarıyla dolu, engin dağlar ve derin vadilerden oluşan Maden ilçesi çıkar. Aklimıza hemen ilk gelen, tüm bu maden yataklarının kimler tarafından talan edildiğidir. Halkımız açlığa, yoksulluğa mahkum edilirken, bu kadar zengin maden yataklarını sömürgeciler talan etmektedir. Evet, tam bir talan merkezi. Düşman yangından mal kaçırır gibi, mücadelemizin kendilerinde yarattığı korku ve panikten dolayı hızlı bir şekilde çullanmış, zengin madenlerimizi talan etmektedir. İnsan bu durumu gördüğünde nasıl tahammul edebilir ki? Halkımızın bu kadar kan dökerek sahip olduğu bu

Mehmet İNAN

topraklardan, bu zenginliklerden en ufak bir şekilde yararlanmaması nasıl kabul edilebilir ki?

Güneye doğru yolumuza devam ettiğimizde, dağ ve ormanlıklarla kaplı olan Dicle (Piran)'yi karşıımızda buluyoruz. 1925 isyanında sömürgeciliğe karşı ilk kıvılcımın çakıldığı yerdir Dicle. Binlerce insanın kan döktüğü, sömürgeciliğin ağır darbeleri yediği ancak hala da hakimiyetini icra ettiği bir alandır. Ağır katliama uğradıktan sonra uzun süre sessiz kalan burası, kendi gerçek önderlerini gördükten sonra, yeniden ayağa kalkmanın hazırlığına girmiştir. Dicle, yalnızca böyle mi tanımlanabilir? Hayır, hemen karşıımızda sömürgeciliğin korkulu rüyası dört kahraman yatıyor. Keşan direnişinin yaratıcıları, halkımızın yiğit evlatları ve Partimizin dört değerli militanı, **Mehmet İNAN (Ahmet)**, **Mehmet BEKİROĞLU (Welat)**, **Aydın KOŞAL (Zinar)** ve **Mehmet AKGÜL (Sadun)** yoldaşlar burada yatmaktadır. Bu kutsal topraklar uğruna geçmişte onbinlerce Kürt insanının

döktüğü kana, yeni bir kan karıştı. 18 Mart 1987 günü, bir vatan haininin ihbarı ve çıkan çatışma sonrasında ölümsüzleşen dört halk kahramanı, ölümden yaşamı yaratan kişilikleriyle tüm Dicle halkını yeniden kendisine döndüren dört militan yatar karşıımızda. Onlar ki en zor koşullarda halkımıza öncülük eden, her yerde Partiyi temsil eden, harcadıkları emek ve çabayla mücadelemizi bugüne kadar getiren ve ölümleriyle bize zaferin yolunu gösteren kahramanlardır.

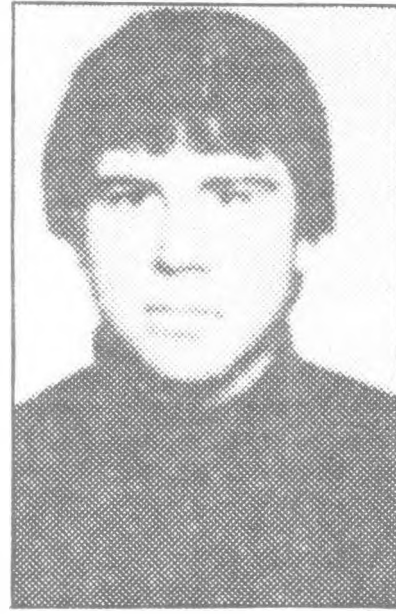
Buradan başlayarak gezimizi güne doğru biraz daha sürdürüyoruz. Karşımıza Ergani, Eğil ve Diyarbakır Ovası çıkıyor. Özgürlüğe susamış bu toprakların bağrında büyük çatlaklar açılmış. Kin duydukları, nefret ve isyan ettikleri sömürgeciliğin ve onların uşaklarının hala kendilerine hakim olmalarıdır bunun nedeni. Kocaman Diyarbakır Ovası'nın üç-beş çapulcunun çullanıp, talan ettiği verimli toprakların yanbaşımda halkımız aç ve susuzdur. Kimin umurundadır ki, bu halkın aç olması? İnsanlığın ve tarihin düşmanları insanlıktan ne anlarlar ki? Leş kargaları gibi çullanmış ve habire talan ediyorlar. Kocaman Diyarbakır Ovası tahıl ambarı olmasına karşın, halkımız ekmeğe muhtaçtır. Sorun sadece açlık da değil, susuzluk daha da beterdir. Kürt kadını saatlerce yürür, sırtında su taşıyarak, yaşamını böyle idame eder. Yanbaşımda sürekli çağlayan Dicle suyunun hiçbir faydası dokunmaz halkımıza. Suriye ve Irak bile bu sudan faydalanırken, halkımız hiçbir faydasını görememektedir. Nedeni çok açık ki, faşist sömürgeciliktir. Halkımızın can ve mal düşmanıdır sömürgeciler. Barbar düşman böylece halkımızı "terbiye" etmek istiyor.

Dönüp Dicle'ye baktığımızda hemen karşımıza bağımsızlığı ve özgürlüğü simgeleyen Rutan Tepesi çıkıyor. Burada halkımızın kin ve öfkesinin sembolleri olan üç kahraman yatıyor. Halkımız her baktığında bu tepeye, düşmana daha fazla kin ve nefret duyuyor. Çünkü kendisinin üç önderini burada görüyor, onların emir ve talimatlarını buradan dinliyor.

Ülkemizin hangi tarafına bakarsanız bakın, karşınıza ölümsüz şehitlerimiz çıkacaktır, her karış toprakta onları görür, onların emirlerini duyarsınız.

Yıl 1987. 8 Nisan. Yine bir vatan haininin, satılmışın ihbarı ve yine çatışma. Onlarca düşman ölüsü ve yaralı var ama, öte yandan üç dağ gibi militan şahadete ulaşıyor. Bağımsızlık ve özgürlük uğruna, hiç yılmadan çalışan, tüm olumsuzluklara rağmen Parti çizgisini savunan ve uygulayan bu üç kahraman; **Mustafa AYÇİÇEK (Kazım)**, **M. Zülfü YILDIZ (Hesinger)** ve **Suat UĞUR (Diyar)** canlarını feda ederek, pratikte Parti politikasını temsil ettiklerini ortaya koydular. Onlar canlarıyla bir kez daha şunu kanıtladılar: Bağımsız ve özgür olmak, buna ulaşmak, ancak can ve kan vermayla mümkündür. Yine şu kanıtlandı ki, koşullar ne olursa olsun, devrimci kurallar ve politik öngörü hiçbir zaman bırakılmamalıdır.

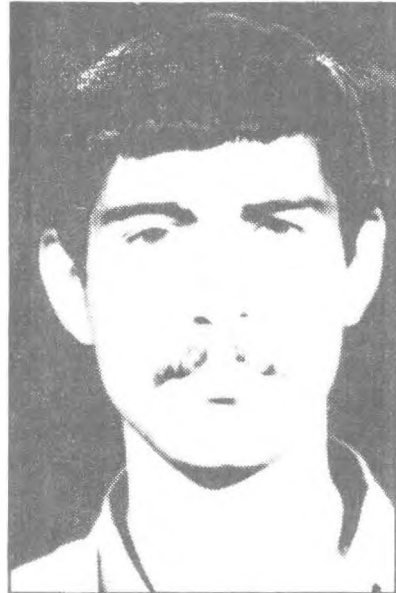
Gezimize devam ediyoruz, Akdağ yine tüm görkemliliğiyle dimdik ayakta duruyor. Belli ki kin ve öfkesi artmış, patlamaya doğru gidiyor. Güneydoğuya doğru yine açılıyor. Karşımıza İnceburun dağları ve Hani

Mustafa AYÇİÇEK

çıkıyor. İnsanın aklına ilk gelen şey, 25'lerde bu alanda yaşayan halkımızın haklı isyanı ve isyan sonrasında düşmanın binlerce insanımızı kılıçtan geçirmesidir. Ondan sonra ise, sinme ve uykuya dalma dönemi açılmıştır. Ama içten içe halkımızın sömürgeciliğe karşı beslediği kin ve nefret duygusu açıkça farkedilebiliyor. İsyân sonrası baskı, işkence, sürgün olayları, önderlikten yoksunluk, halkımıza belli bir süre de olsa düşmana boyun eğdirmiş ve uysal bir duruma düşürmüştür. Düşman burada her türlü politikasını hiçbir engelle karşılaşmadan uygulamıştır. Binyılların kin ve öfkesi, PKK'de somut ifadesini bulmuştur. Halkımız içten içe beslediği kin sömürgeciliğin üstüne boşaltmak imkanına kavuşmuştur. Bu fırsatı artık yakalamıştır. Artık bu kadar acı, işkence, yoksulluk ve açlığın hesabını sormaya başlamıştır. Kendi gerçek önderine burada kavuşmuştur. Artık onu durduracak hiçbir şey yoktur.

Henüz 25 isyanında döktüğü kan kurumamışken, Hani halkı, 30 Temmuz 1988 günü sabah top sesleriyle uyanıyordu. Binlerce düşman askeri, tankına, topuna ve helikopterine karşı topu topu 9 yiğit evladı, en

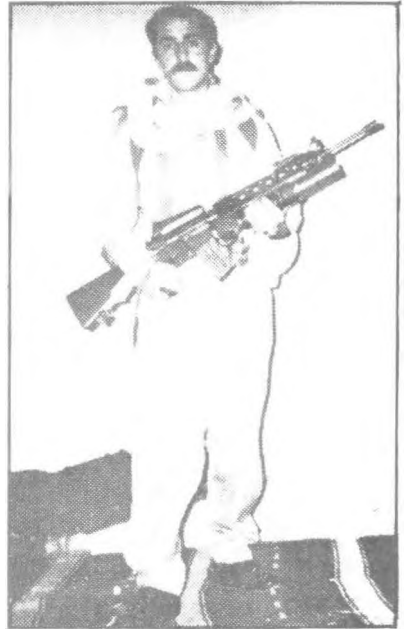

M. Zülfü YILDIZ

uygunsuz şartlarda düşmana karşı saatler boyu kahramanca direniyor, düşmana büyük kayıplar verdirdikten sonra halkımızın kalbine gömülüyordu. Evet, büyük anlamı olan ve tarihe Serde Direnişi olarak geçen bu direnişte **Veli TEYHANI (Kemal)** ve **Ömer AKKAYA (Zaza Hasan)** yoldaşlar ile komuta ettikler halk kahramanları, burada sömürgeciliği bir kez daha yenilgiye uğratıp halkımızın kalbine gömülüyorlardı. Hani halkı, bu kahramanların direnişinde

bağımsızlığı ve özgürlüğü görüyordu. Onlar, düşmana karşı koydukları direnişle, hem düşmanı yenilgiye uğratmış ve hem de düşmanın tüm barbarlığını gözler önüne sermişlerdi. Bu kadar gücüne rağmen tam bir acizliğe düşen düşman, insanlığın suç saydığı kimyasal silahları, bu dokuz halk kahramanına karşı kullanmışlardı. Tüm dünya onun barbarlığına bir kez daha tanıklık ediyordu. Evet, halkımızın acısı büyüktü. Güçlü önderlerini burada kaybetmişti. Ama onların izinde, her türlü zorluğa rağmen yürüyeceğine bir kez yemin etmişti. Ve bu yemine bağlılığını 1990 Newroz'unda gösterdi. Gerillayı bağrına bastığı gibi, düşmana karşı tepkisini, Newroz'da koyduğu kitlesel eylemle gösterdi. Artık bir kez ayağa kalkmıştı. Ne olursa olsun mutlaka hedefine ulaşacaktı. Bu yolda hiçbir engel tanımayacaktı. Düşmanın tüm engellemelerine rağmen, son tavrı bunun en açık örneği idi.

Hani halkının hemen yanbaşımda gerek geçmişte ve gerekse de günümüzde düşmana karşı her zaman isyan halinde olan Lice halkı bulunuyor. İnceburun dağlarının doğuya doğru uzandığı geniş vadinin içinde, Lice karşımıza çıkıyor. Ormanlık, dağlık ve ovalık alanlarıyla Lice, şirinliğiyle dikkat çeken yerlerden biridir.

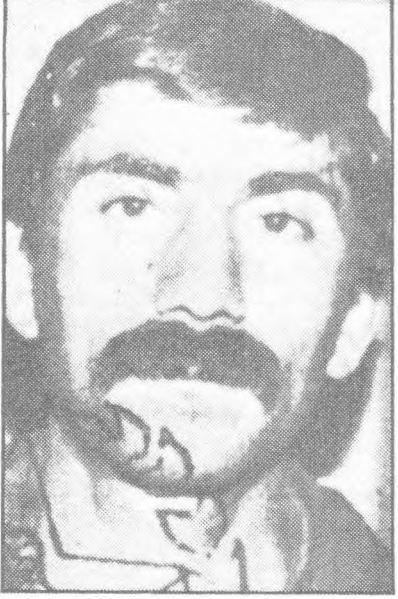

Veli TEYHANI

Lice, 25 isyanında isyana katılmış, önemli kayıplar vererek kendisini bugüne kadar getirmiştir. Alanda yurtseverlik her zaman canlılığını korumuştur. Bundan dolayı, 50'lerden sonra gelişen KDP'ye, önemli oranda destek vermişti. Daha sonra gelişen ve Kürdistan halkının kurtuluşu adına hareket ettiğini söyleyen tüm güçler, bu alanda önemli oranda destek bulmuştur. Ancak Lice halkı sadece bu güçlere yardım ve destek vermekle kalmadı. Kendi gerçek önderi PKK ortaya çıktığında hemen ona sarıldı. Ve Partinin ilk temelleri burada atıldı. Evet, Parti ilk kuruluşunu burada gerçekleştirdi. Lice, Partiye sadece ev sahipliği yapmakla kalmadı, aynı zamanda kendi öz evlatlarını da mücadelenin hizmetine soktu. **Seyfettin ve Alaattin ZOĞURLU'lar** **Veysi HAN-TAŞ'lar** ve daha niceleri... Mücadele geliştikçe Lice'nin desteği de önemli oranda arttı. Maddi-manevi tüm desteğini sunduğu gibi, yüzlerce evladını da saflara göndermiş ve daha da göndermektedir. Lice halkı bununla da yetinmedi. Her şehidin cenazesini binlerce insan toplanarak, sömürgeciliğe karşı gövde gösterisine dönüştürüyordu. Her anlamlı günde tüm Lice halkı, düşmana karşı topluca kinini kusuyordu. En son örneğini 1990 Newroz'unda uç gun sureyle kapattığı kepenklerle okulların

boykotuyla ispatladı. Düşmanın tüm baskı ve yalvarmalarına rağmen, Lice halkı, Newroz'a ve şehitlerimize en anlamlı biçimde sahip çıktı. Kendi bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna her türlü desteği vermeye hazır olduğunu ortaya koydu.

Güneye doğru yol aldığımızda karşımıza, ünlü Diyarbakır çıkıyor.

Ömer AKKAYA

Tarihte hep düşmanın istilasına uğramış, ama hep de direnmiş, direnişe evsahipliği yapmış konumuyla karşıımızda dimdik durmaktadır Diyarbakır. Evet, Kürtlerin ilk başkenti, Amed. Daha sonra değişik imparatorlukların hakim olduğu, ünlü surlar örerek kendisini korumak zorunda kalan Diyarbakır şehri....

Ya Diyarbakır'ın günümüzde taşıdığı anlamı. Bunu yazıyla izah etmek zor bir olay. Çünkü burada, Kürdistan tarihini ters çeviren, karşı-devrimi en açık bir yargılamaya tabi tutan, özelde halkımızın, genelde insanlığın önderleri olan kahramanlar yaşıyor.

Mazlumlar, Hayriler, Kemaller ve diğer önderlerimiz! Onları anlatmak kolay değil. Diyarbakır artık onlarla ifade edilir. Diyarbakır demek, **Mazlum, Hayri, Kemal** demektir. Buraya gözünüz iliştiğinde ilk aklınıza gelecek olan, bu kahramanlar ve görkemli direnişleridir. Ve onların direnişleriyle parça parça ettiği Diyarbakır zindanıdır.

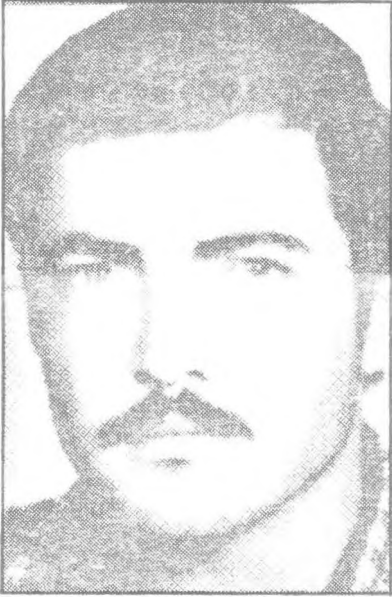
Bu kadar önder burada haykırır düşmanı yargılar da, Diyarbakırlılar etkilenebilir mi? Kuşkusuz insan ilişkilerine kadar sarsılır bu direnişler karşısında. Nitekim, önderlerimizin çağrısı yankısını bulmuştur da. Her anlamlı günde düşmanın tüm önlemlerine rağmen, Diyarbakırlılar ayağa kalkmayı sürdürüyorlar. Newrozlardan ölüm oruçlarına kadar, tüm eylem dönemlerinde Diyarbakırlılar ayaklandılar. Sömürgeciliğe karşı beslediği kını burada eyleme döküyor halkımız, önderlerinin çağrısına hemen cevap verebiliyor. Newrozlarda artık ateş yerine insanlar kendilerini yakıyor: **"Newroz ancak böyle kutlanılır"** diyor **Zekiye ALKAN** bunun sembolü oldu. Ama bu son değil. Artık halkımız ateşlerde yanmaya alıştı, özgürlüğün ne olduğunu biraz da olsa bu öncülerinin şahsında gördü. Bağımsızlık ve özgürlük uğruna her şeyini vermeye hazırdır Diyarbakırlılar.

Doğuya doğru yol almaya devam ediyoruz. Bu kez, güzel ovası, engin dağları, geniş vadileri ile yurtseverliğin kaynağı Ferqin (Silvan) çıkıyor karşımıza. Tarihimizde belirgin bir yeri var Ferqin'in; Mervanilerin başkenti. Tüm işgal ve istilalara rağmen hala ayakta ve güçlü yurtseverliğin kaynağı olarak duruyor. Taşdığı bu öz kaynak, günümüzde daha da coşkun ortaya çıkıyor. Kendi gerçek önderliğini bir kez bulmuştur. Buradan dehalar çıkıyor ortaya. **Agitleri, Eyüpleri, Cahitleri** yaratan bir vatan parçası. Sadece bunlar değil, daha yüzlercesi vardır. Silvan halkı bununla yetinmiyor, önderlerinin verdiği

talimatlara harfiyen uyuyor. Hiçbir şeyden çekinmiyor, geri durmuyor. Ne olursa olsun, önderlerine bağlı kalacağını pratikte kanıtıyor.

İşte 28 Mart 1990. Başkomutan **Agit** yoldaşın anısı karşısında tüm Silvan halkı ayakta, selama duruyor, önderlerinin anısı önünde saygıyla eğiliyor. Düşman yükleniyor, yüzlerce kadın-çocuk dayak altında. Ama kim durur ki, Başkomutan emir vermiş, ne olursa olsun bu emir mutlaka yerine getirilecektir. Ve en anlamlı günde Silvan halkı şehitlerine, önderlerine böyle kahramanca sahip çıkıyor.

Uzun bir yol alarak yine Akdağ'dayız. Uçsuz bucaksız vadiler, kızgın yaz güneşi ve buz kesen sular, insana neşe veriyor. İnsan özgürlüğü burada kokluyor. Buraya çıktığında insan kendisini özgür görüyor. Akdağ'dan doğuya doğru açılıyor. Yemyeşil dağlar uzanıyor, deniz gibi ormanlarla kaplı. Gerillanın hayat suyu burası. Düşmana korku veriyor. Düşman buraya her baktığında tir tir titiyor. Çünkü burası gerillanın yuvası, düşmanın en fazla darbe aldığı yerdir. Ancak düşmanın korkusu sadece buradan kaynaklanmıyor, tarihi nedenleri de vardır. 25 isyanında en fazla düşmanın kırıldığı yerdir burası. Yadoların (Yadin Paşa) merkez üssü, Genç alanıdır. Geri bir önderlikle de olsa, düşmana karşı büyük direnişler konulmuştur. Çok kan dökülmüştür. Ama sonuçta ağır bir yenilgi alınmış-

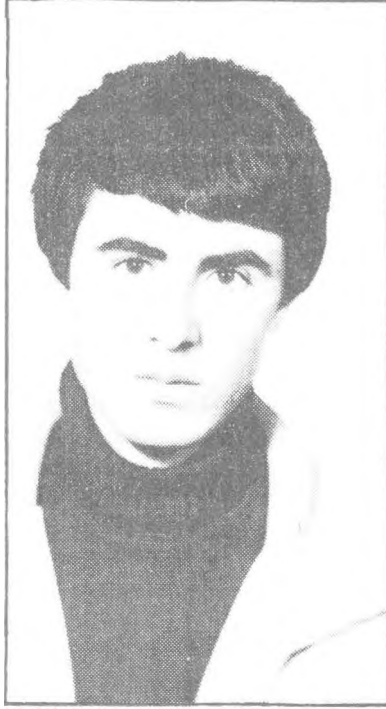
Seyfettin ZOĞURLU

tır. Halk artık öndersiz ne yapacağını şaşırmış durumda kalmış, düşman en vahşi barbarlığı sergilemiş, katliamlar, sürgünler peşpeşe gelişmiştir ve ardından halkımız elli yıllık bir uykuya yatırılmıştır. İçten içe kin ve nefret duysa da uzun yıllar bunu dile getirecek ortam bulamamıştır.

Ardından çağdaş önderi PKK'yi bulur karşısında. Önce biraz tereddüt eder, bir 1925 yenilgisi daha yaşayabileceği kaygısını duyar. Ama süreçle içinde bu kaygısından sıyrılır. Çünkü artık çok farklı bir mücadele yürütülmektedir. Ne aşiretsel ne de bölgesel bir olaydır yaşanan; tümnden farklıdır. Savaşan kişilikler de farklıdır. Sonuç ne olursa olsun yapacağı tek şey vardır; ayağa kalkmak ve tek umudu olan gerillaya sahip çıkmak.

Doğudan batıya yönelince kocaman bir vadi çıkar önünüze. Vadi boyunca binlerce yıldır akan Murat suyu, belli ki özgürlüğe susamıştır. Sonra gözleriniz aniden Murat boyunca uzanan Vartağ düzlüğüne ilişir. Burada insan biraz duraksıyor, durup düşünüyor. Üç büyük kahramanın savaşta komut verişlerini duyar gibi oluyor insan. Evet, burada bin yılların kin ve öfkesinde kişiliğinde somutlaşan üç kahraman yaşıyor. Halkımız buraya "ziyaret" diyor, çünkü üç önderi burada yatıyor.

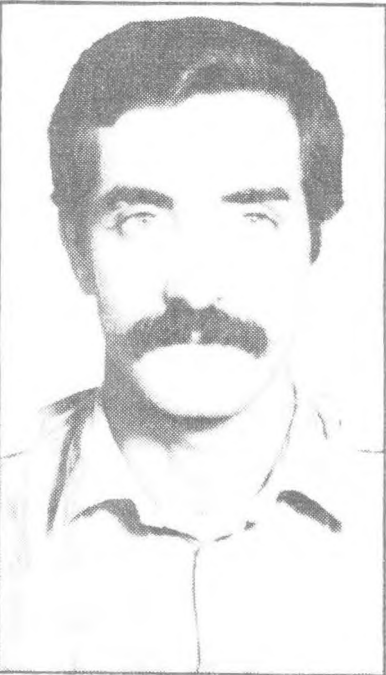
Yıl 1987, 10 Ağustos. Bir muharebe meydanı. Düşmanın onlarca kaybı var, fakat Kürdistan halkının üç kahraman önderi de şehitlik mert-

Veysi HANTAŞ

besine ulaşıyor. Unutulur mu burası hiç? Burada, PKK-MK üyesi ve önderi **Haydar KARASUNGUR (Hüseyin)** yoldaş ile **Orhan ELELÇİ (Halim)** ve **Cemil** yoldaşlar yatıyor. Tarih burada bir kez daha dile geliyor ve onlar halkımızın kalbine gömülüyor, ölümden yaşamı yaratıyorlar böylece. Toprağa düşen bu şehitler şunu bir kez daha kanıtlıyorlar: Özgürlük, eşitlik, demokrasi, ancak böyle gerçekleştirilebilir. Genç toprağı bir kez daha kana bulandı. Halkımız bir kez daha ırkılıyor. Önderleri böyle toprağa düşer, kök salarken, kendisi durur mu hiç? Daha fazla mücadeleye sarılma, ne olursa olsun önderlerinin verdiği emirleri mutlaka yerine getirme; işte tek yemini budur.

Yolculuğumuz devam ediyor. Genç'in arazisi geniş, her tarafı deniz gibi ormanlarla kaplı. İnsanın hep durup seyrederesi geliyor. Soğuk suları, derin vadileri, bir başka güzelliği oluşturuyor. Bu vadilerde kurulmuş, köyler sıra sıra duruyor. Gözleriniz alanı şöyle bir taradığında bazen kahpe düşmanın karakollarına takılıyor. Bir kin, bir nefret duygusu sarıyor benliğinizi. Ne güzel topraklar, ne güzel köyler ve vadiler, ama esaret altında! Acaba ne zaman buralar özgürlüğü tadacak, diye düşünüyor insan. Ama özgürlüğün pek yakın olduğu artık her şeyden bellidir. Artık ne dağ, ne orman, hiçbir şey düşmanı burada görmek istemiyor. Ve o anda gözleriniz Direkli Tepesi'ne ilişiyor. Hemen duraksamak zorunda kalıyorsunuz. Durup dinliyorsunuz, çünkü burada

Haydar KARASUNGUR

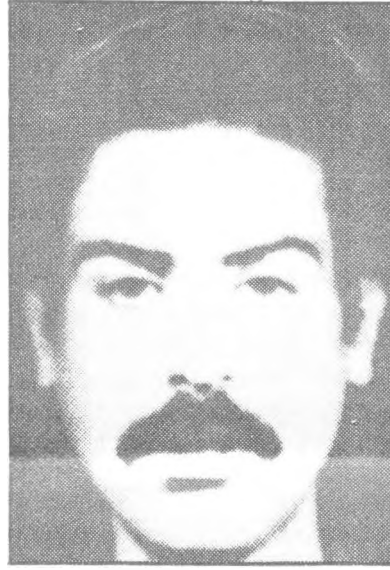
da kahramanlar yatıyor. Her karış toprak kanla sulanmış, daha da sulanacaktır. Özgürlük ağacı ancak böyle yeşerip meyve veriyor. Özgürlüğün bedeli olan bu şehitler, yeni hamlelerin yaratıcılarıdır da aynı zamanda.

Tarih 11 Ekim 1987, günboyu bir muharebe yaşanıyor. Direkli Te-

pesi'nde. Binlerce düşman askeri, en üst TC kurmayları yürütüyor operasyonu, ne olursa olsun sonuç almak peşindedir faşist cellatlar. Dengesiz koşullarda süren şiddetli bir çatışma var. Günboyu süren kahramanca direniş düşmanın sonuç almaya izin vermiyor. Toplam iki manga gerilla var karşılarında, ama halkımızın binlerce yıllık kin ve öfkesi temsil ediliyor burada. Düşmana geçit verilmiyor. İlerleyen saatlerde çatışma hızlanıyor. İt sürüleri gibi yığıldırılan özel cellatlar, sonuç almaya çalışıyor. Ama bir türlü sonuç alamıyorlar. Gün akşama döndü, fakat saatler bir türlü ilerlemiyor, adeta can almak için uzuyor, inat ediyor.

Yeniden hızlanan saldırı ve yoğunlaşan çatışma sonunda yüzlerce düşman ölüsü yanında, dört kahraman toprağa düşüyor: **Celal KAHRAMAN (Ahmet)**, **Kadri ÖZKAHRAMAN (Cabbar)**, **Abdurrahman BÖLÜĞİRAY (Cemal)** ve **Mehmet GÜLER (Hüseyin)**. Halkımızın bu dört yiğit evladı, Partimizin militanları burada kahramanca direnerek şehitler kervanına katıldılar.

Halkımızın acısı büyük, dört önderi burada yatıyor. Onların toprağa düşüşünü kabullenmek çok zor ama savaşın kaderi budur. Savaş yasaları

Orhan ELELÇİ

böyle işliyor. Kanın, canın, barutun olmadığı bir savaştan bahsedilmeyeceğine göre, bedelleri de kabul etmek gerekiyor. Ama bir şartla; onların emrettiği yoldan hiçbir engel tanımadan yürümek şartıyla!

Yolumza devam ediyoruz. Sıra sıra dağlar, geniş vadiler, yemyeşil ormanlarla karşılaşıyoruz. Dağların enginliği insana huzur veriyor. Burası Botan mıntıkası. Geçmişte güçlü direnişlerin yaşandığı yöreler. Binlerce düşman askeri burada kırılıyor. Vahşi düşman, vahşetini burada sergiliyor. Kadın-çocuk demeden tüm insanlar burada yakılıyor. Tam bir harabeye dönüşüyor alan. Daha sonra sürgünler başlıyor ve alan tümnden insanlara yasaklanıyor. Aradan uzun yıllar geçiyor. Yeniden hayat canlanmaya başlanıyor burada, insanlarımız yeniden burada hayatı canlandırıyor.

Devam ediyoruz; engin sıradağlar, derin vadiler... Şimdiye kadar düşman bile zaptedememiş buraları. Kışın zorlu geçen doğa şartları, imkansızlıklar burada yaşamı çekilmez hale getirmiş, ama halkımız inatla tutunmuş burada. Çünkü burada az da olsa özgürlüğün havasını koklamış. Karşımıza Şan dağları çıkıyor. Kuzeyde Murat Vadisi ıssız bir alan görünümünde. Durup seyrederken alanı, birden gözümüz Deréabas Vadisi'ne ilişiyor. Durup dinliyoruz, birdenbire ırkılıyor. Burada da iki kahraman yatıyor. Halkımızın kin ve öfkesinin sembolü olan iki kahraman yatıyor.

Tarih 20 Eylül 1989. Kahpe düşman pususu ve toprağa düşen iki can var orada. Halkımızın iki değerli evladı, ARGK'nin komutanlarından **Şehmus OLUK (Sami)** ve değerli savaşçı **M. Zahad DUMAN (Celal)**

yoldaşlar burada yatıyor. Ülke adım adım kanla sulanıyor. Yeni hayatın müjdecileri böylece ortaya çıkıyor. Özgürlük adımları sıklaştıkça şehitler de daha fazla toprağa düşüyor.

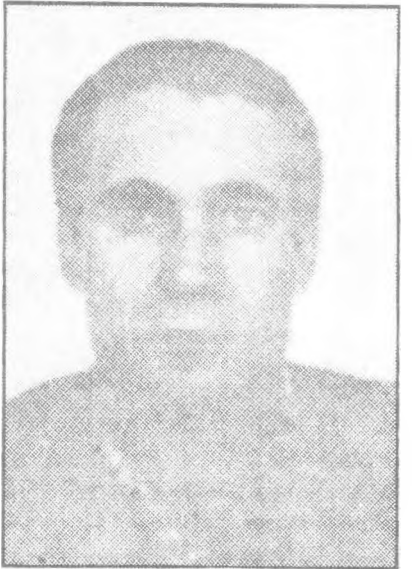
Artık her karış toprak kanla sulanıyor. Özgürlük ve bağımsızlığın bedelidir bu.

Gözlerimizi yine Şan dağlarına, oradan da Muş'a doğru dikeyoruz. Zaptedilmez bir doğa var burada; günlerce süren vadiler, saatlerce süren yüksek dağlar, uçsuz bucaksız süren vatan toprağı. Burada insan rahatlıyor, özgürlük havasını teneffüs ediyor. Şan dağlarını aşıyoruz, karşı-

Celal KAHRAMAN

mıza, ünlü Merato Dağı, Zovaşen Kato, Sason çıkıyor. Burası onlarca kahramanın kanı pahasına hayat verdiği bir yerdir. **Cahitlerin, Berivanların** kaniyla sulanmış bu topraklar, özgürlük kokuyor. Hemen karşıda Kozluk göze çarpıyor. Hemen geçip gidemiyoruz; çünkü burası da onlarca şehidin kaniyla sulanmıştır. **Rızgarların** kaniyla sulanmıştır burası. Buralar özgürlük istiyor, artık yeter diyor, bu esaret, bu baskı. Ve çağrı hemen yankısını buluyor Kozluk'ta. Kozluk halkı bu önderlerinin izini takip ediyor, onların verdiği komutu hemen uyguluyor. Tüm anılarını birleştirip, Newroz'da dile getiriyor. Düşman şaşıyor, kendisini en fazla güvenlikte hissettiği burada birden karşısında böyle görkemli bir isyan görünce şaşıyor. Düşman anlamıyor ki, burada onlarca önderin kanı vardır ve bu kan boşuna dökülmedi. Bu halk artık eski halk değil.

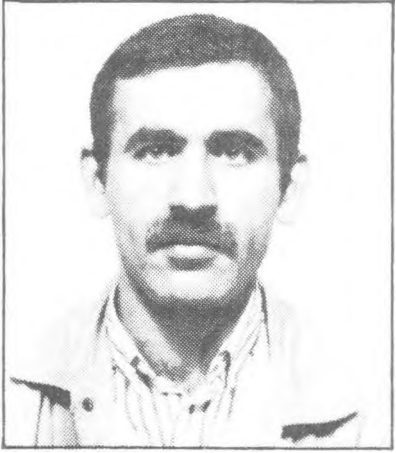
Kadri ÖZKAHRAMAN

Halk güçlü bir silaha kavuşmuş, PKK gibi bir önderliğe ulaşmış, artık durabilir mi? PKK'nin şahsında özgürlüğü görüyor, artık onu kimse durdurabilir mi? Yanıbaşında Botan ve her gün özgürlük silahlarının sesleri kulağına geliyor.

Şimdiye kadar kendi rolünü yeterince oynamadı bu alan, ama hızla bu rolünü oynamaya doğru yol alıyor. Tarihin kendisine yüklediği görevi daha fazla bilince çıkarmıştır ve onun için hızla bu yolda yürümeye devam etme hazırlığındadır. Tüm Kürdistan satında yükselen mücadelemiz artık Orta Bölgemizde de yankısını daha güçlü bulacaktır.

Güneybatı Eyaleti direniş şehitlerimiz

Malatya-Pötürge direnişinin büyük komutanı Arif yoldaş; ataklığın, cesaretin, isyancı ruhun ve mücadeleci kişiliğin yol göstericidir

21 Haziran 1990 tarihinde ihbar alan sömürgeci özel savaş birlikleri, Malatya'nın Pötürge ilçesine bağlı İnekderesi mevkiine büyük bir operasyon düzenlediler. ARGK gerillalarını çembere alan düşman birlikleriyle gerillalar arasında çarpışma başladı. Çarpışmada düşmana ağır kayıplar verdirildi. Fakat **Mehmet ÖNER (Arif)** yoldaş da, komutasındaki gerilla grubundan 3 gerilla ile birlikte kahramanca savaşarak şehit düştü. Şehit düşen diğer üç gerilla **Mehmet BALÇIN (Battal)**, **Mehmet Ali DAĞDEVİREN (Hüseyin)** ve **Firaz** yoldaşlarıdır.

Pötürge direnişinde komutasındaki gerilla birliğini bütün askeri yeteneklerini kullanarak başarıyla yönetip düşmanı darbeleyen **Arif** yoldaş, Adıyaman'ın Kahta ilçesindedir. Ailesi yoksuludur. Yoksulluk koşullarında yüksek okulu bitirdi. Politikayla ilişkisi okul yıllarında başladı. 1975-80 döneminde genelde öğrenci-gençlik içinde başlayan devrimci kabarışta yer aldı. Bu yılların sonlarına doğru devrimci saflarda netleşmenin ortaya çıkmaya başlamasıyla PKK'den yana tavrını koydu. **Arif** yoldaş bir raporunda bu yıllardaki durumunu şöyle değerlendiriyordu: "Kürdistan ve Türkiye'de 1975-80 yıllarının dehşetinin dışında kaldım; ancak sadece gelişmelerin yansımasını okul yıllarında yaşadım. Köydeki yapımdan kopmamam, aile bağlarına boyun eğmem nedeniyle fiilen devrimci gelişmelerin içerisine girmedim; 1978-80 döneminde de Partimizle ilişkilerimi bu düzeyde tuttum. Sadece gelişen mücadelenin sözlü propagandasını çevremde geliştirmekle yetindim, yeterli bir araştırma-inceleme ve kavrama içerisine de girmedim. Kısaca ülkemizin her alanında çağın en barbar düşmanına ve her soydan işbirlikçi, hain-uşak takımına karşı insanlığın en soylu eylem biçimi olan devrimci direniş yükselten PKK ve böylesi bir Partinin sempatzanı sıfatıyla bu dönemde hiçbir şey yapamamanın, daha sonraki dönem üzerimde olumsuz etkileri uzun süre devam etti." (Özeleştirir raporundan, Serxwebûn, Mart 1987)

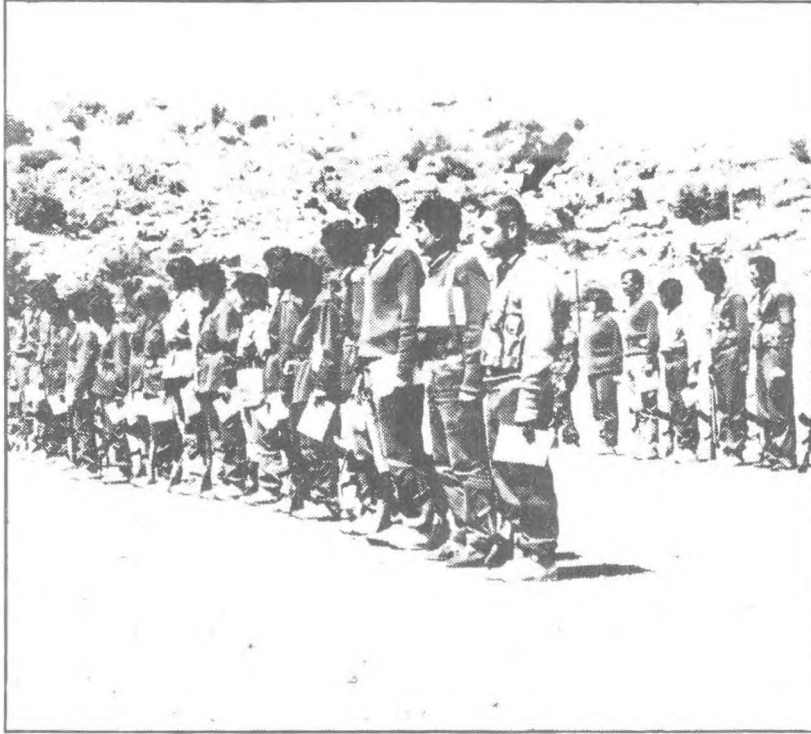
Partiye katıldıktan sonra **Arif** yoldaş, hep bu yılları yeterli değerlendirememenin ezikliğiyle yaşadı. Adeta bu yılların boşluğunu telafi edercesine maratona kalkmış bir koşucunun hızıyla mücadeleye yöneldi. Bir yönüyle Partinin teorik, ideolojik ve politik hattını derinlemesine araştırma-incelemeyle başladı, diğer yönüyle de kişiliğinde somutlaştırmaya çalıştığı Parti çizgisini pratiğe aktarma, ona örgütsel bir motif kazandırarak eyleme dökmeye hedeflerine yöneldi. Onda bu tarz yaklaşım muazzam gelişmelerin ortaya çıkmasına neden oldu. Bunun için de,

gerekli olan bütün enerji, çaba ve fedakarlığını ortaya koymaktan hiçbir zaman kaçınmadı. Kaldı ki yoldaşımız, bu yıllarını hiç de boşa harcamamıştı. Başta öğrenci-gençlik olmak üzere kitleler içinde yoğun bir ajitasyon ve propaganda faaliyeti yürütmüş, küçümsenmeyecek gelişmeler yaratmıştı. Fakat O'ndaki hayıflanma; bu yıllarda bütün enerji ve çabasını mücadelenin hizmetine sunamamanın ezikliğindendi.

1980 sonrasında Almanya'ya gitti ve burada evlenip işçi olarak çalışmaya başladı. Evliliğinden de bir kız çocuğu sahibi oldu. Fakat Avrupa'daki yaşam O'na pek iç açıcı gelmiyordu. Gerçek kurtuluşun bu yolla sağlanamayacağını kısa sürede farketti ve bu alanda faaliyetler içinde çok aktif yer aldı. Hem üretime katılarak ailesinin geçimini sağlıyordu, hem de ulusal kurtuluşçu faaliyetleri çok atak bir tarzda yürütmeye çalışıyordu. **Arif** yoldaşın fiilen devrimci mücadele içinde yer almasıyla ailesinin engeliyle karşılaştı. Yoldaşımız, ailesinin durumunu şöyle değerlendiriyordu: "Yöremizde okuma geleneğini ilk geliştiren ailemiz olmuştur. Bu yönüyle aile fertlerinde kısmen aydınlaşma, toplum

leşmeyi esas alan bir yönelim olmuştur. Bu yönüyle de O, fiili kaynağa dönüşü yapmadan da, Avrupa alanındayken ruhsal olarak kaynağa dönüşü yapmıştı. Zaten sık sık şunu vurgulardı: "Kaynağa dönüşün anlamı; kişinin ruhsal ve pratik olarak Partilileşmesidir. Bunu gerçekleştiren militan her yerde mücadelenin hizmetinde kurtuluş için savaşır ve ülkeye gitmek için de Partinin talimatına her an hazırdır ve cevap verir; büyük bir coşkuyla buna yönelir. İşte, böyle bir militan, kaynağa dönüşü gerçekleştirmiş demektir."

Arif yoldaş, bütün dürüstlüğü ile Partiye katılımını en başta da eşi ve küçük kızını devrimcileştirerek gerçekleştirdi. Bütün ailesiyle Partinin hizmetine giren **Arif** yoldaşın pratiği, "aile, devrimci olmaya engeldir" mazeretine de verilmiş en iyi cevaptır. O'ndaki özgürleşme, ailesini özgürleştirmeye başlar. Bu yönüyle de, "Kürdistan'da toplumun özgürleştirilmesi ailenin özgürleştirilmesiyle en sağlam temellere oturur" devrimci yaklaşımının özlü biçimini **Arif** yoldaşın pratiğinde görmekteyiz. Kölelik zincirlerinin kırılması, aydınlık geleceğe yürümeye sömürgeciliğin düşürdüğü Kürt aile yapısının aşılıp

sorunlarıyla CHP'cilik yörüngesinde kısmen ilgilenme, Kürt özü ile Türk biçimi arasında etkin bir taraf olamama durumu vardır. Düzenle ilişkiler, çatışma noktasına varılmadan boyun eğme, gemisini kurtarma eğilimi sürekli hakim olan yan olmuştur. Bu nedenle devrimci fikirlerle tanışmam fazla bir engelle karşılaşmadıysa da, daha sonra gelişen ilişkiler ve fiilen devrimci saflara katılım karşısında ailede büyük bir tedirginlik yaşanmış ve düzenin eve iyi para getiren bir memuru olma husus esas olarak, ilk şekillendiğim aile ortamı ve devrimcileşebilmek için kölelik zincirlerini kırmaya nereden başlanmasının zorunluluğunu vurgulamak içindir.

Yurtseverlik özü taşıyan ama fazla yaşamayan aile ortamı, ateşli bir yurtseverlikten devrimciliğe geçiş değil, devrimcilikten -ama tabi küçük-burjuva kemalist yönü ağır basan devrimcilik- yurtseverliğe geçiş gibi bir tersten gelişme yaratmıştır." (a.g.y.)

Arif yoldaş, böylesi bir ortam ve devrimciliğe tersten bir geliş yaşasa da, O'ndaki özgürleşmeye tutkunluk derecesi bütün zorlukları aşıp Parti-

dönemsel taktik devrimciliğe ulaşmak her Parti militanının temel görevi durumundadır" (a.g.y.) diyen **Arif** yoldaş, her şeyden önce kendisi böyle bir pratiğin sahibi olmaya çalışırdı.

Arif yoldaşla çalışmak devrimci çalışmanın en kolayı olmaktadır. Her şeyden önce sürükleyici önder kişiliğiyle bütün yoldaşları harekete geçirmek, zevkle devrimci görevleri yapmak kişide büyük arzu haline gelmektedir. Güçlü perspektifler sunarak önü netleştirmesi, böylece yapılacak görevleri kolaylaştırması ve ayrıca kendisinin de hareketli ve canlı özellikleriyle görevlerin üzerine yürümesi yanındakilerde büyük bir istek yaratırdı. Bastırmacı olmayan, uyumlu ve yoldaşlarına büyük değer verip onları yücelten özellikleri herkesin kendisiyle çalışma arzusunu geliştirdi. Yine birlikte çalıştığı yoldaşlarının devrimcileşmesinde gösterdiği çaba O'nun en belirgin özelliğidir. Eleştirileri yapıcı, olgun ve yol göstericiydi.

Partiye katılımı çok yönlüydü. Mücadelenin tek yönlü sorunlarıyla değil; teorik, pratik, kültürel vd. bütün alanlarına ilgi duyar, üzerinde yoğunlaşır, araştırır-inceleyer, çözüm gücüne ulaşırdı. Resmi toplantılarda girdiği tavır; mücadele sorunlarını irdelemek, tartışmak ve bu temelde toplantılarda güçlü kararların çıkmasını mutlak aktif rol oynardı. Çünkü O, ruhta Partiyi yaşayan ve benliği ile Parti hizmetinde olan bir militandı. Bu temelde başlangıçta yanlış olan Partiye katılımını bilimsel ölçülerle düzeltilmiş ve doğru katılımı gerçekleştirmişti. Dolayısıyla O, salt Partinin bazı görevlerini yapan bir memur değil, bütün görevlerini yürüten taktik bir öncü anlayışıyla soruna yaklaştı ve bu halkayı yakaladı. Bu yüzden çözümleyici ve üretkendi ve hızla gelişerek Partinin taktik önderlik vasıflarını kazandı.

O'ndaki istikrarlı gelişme ileri düzeyde sorumluluklar almaya götürdü. Avrupa faaliyetlerinde birinci derecede sorumlu olan birimde yer aldı. Avrupa'nın çeşitli ülke ve bölgelerinde uzun yıllar birinci derecede sorumluluklar üstlendi ve bunları başarıyla yerine getirdi. Parti tarihimizde bir zirve ve dönüm noktası olan III. Kongre'de delege olarak yer aldı. Güçlü bir kavrayış yeteneğine sahip olan **Arif** yoldaş, Kongre platformundan ve sonraki eğitimden en iyi dersler çıkardı ve sonuçlarını kişiliğinde yansıtarak çok köklü dönüşümlere ulaşmaya çalıştı.

Kongrede çıkardığı sonuçlar ve ulaştığı düzeyi ileri bir seviyede oldu. "Belki, yüzeysel algılandığında veya ulusal kurtuluş hareketinin şu veya bu örneğinden yola çıkılarak, Kürdistan halkını da bağımsızlığa kavuşturmak için hiç de olağanüstü bir devrimcilik gerektirmediği gibi bir yanılgıya düşülebilir; veya proletaryadışı sınıfların ruh ve yaşam ölçülerinde çakılıp kalınarak, iflahı mümkün olmayan bir tutuculuk, tasfiyecilik ve giderek ilerici insanlığın en soylu eylemi olan devrimin karşısında, kişi kendisini bulabilir.

PKK tarihini inceleyen veya bizzat yaşayan herkes bu gerçekliği görmek durumundadır. Yine Parti III. Kongremizin platformunda bulunan ve Kongre belgelerini daha iyi bir devrimci olmak için inceleyen her arkadaş, Partimizin ve halkımızın soylu devrimci eylemi karşısında

kendisini daha iyi değerlendirebilecek, en yapısal denen hastalıklara karşı daha etkin bir savaş verebilecek ve Kongre çizgisine ulaşmak için yüreğini, beynini, yeteneklerini zirvede birleştirdiği an gerçek bir Parti militanı haline gelebilecektir." (a.g.y.)

Buradaki değerlendirme bile, tek başına O'ndaki kavrayışın ulaştığı boyutu ve derinliği göstermeye yeterli olmaktadır. Sorunların özünü yakalama ve çözümlerini bulmada fazla zorlanmayan bir kişilikti. Bu yönüyle de Partinin büyük bir değeri, **Arif** yoldaş.

III. Kongre sonrasında Avrupa'daki düzeltme hareketinde yer aldı. Kongre'den aldığı güçle düzeltme çalışmalarına büyük bir atakla başladı ve önemli gelişmelerin sahibi oldu. Avrupa örgütlenmesinin özerk-tutucu ve çizgi dışılığını, ülkeye yönelik temel taktiği oturtma çalışmalarına katıldı. Bütün provokatif ve engelleme çalışmalarına karşı **Arif** yoldaş, Parti taktiğini alana oturtmak için yoğun bir çaba yürüttü. Her türlü çizgi dışılığa, provokasyon hareket ve eğilimlerine karşı, Parti hatında yer alarak, Partiye bağlı kaldı. Yönlendirdiği bütün birimleri ülkedeki siyasi ve askeri faaliyetleri yapacak şekilde biçim ve öze kavuşturmaya çalıştı.

1988'in sonbaharında Partinin çağrısı üzerine yeniden Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademide ortamdaki canlı, coşkulu ve teorik birikimini arkadaş yapısına aktarmada üzerine düşeni en iyi şekilde yaptı. Akademi yönetiminde de yer alan **Arif** yoldaş, 1989'un ortalarında fiili olarak kaynağa dönüşü gerçekleştirdi. İçinde yer aldığı Güneybatı Eyalet Komitesi'nde Adıyaman ve çevresi bölge sorumluluğuna getirildi. Bilindiği gibi Adıyaman 12 Eylül sonrası düşmanın üzerinde en çok oynadığı ve ajan yapıyı kurumlaştırmada önemli mesafe aldığı bir alandır. Bu yüzden daha önceki Parti müdahalelerinin büyük oranda boşa çıkarıldığı, komplolarla müdahale gruplarının imha edildiği bir yerdir. **Arif** yoldaş, sorunları böylesine ağır olan bir alanda canla-başla bir faaliyet yürüttü. Düşmanın ajan faaliyetlerini boşa çıkarmada önemli gelişmeler yaşandı ve gerilla alana oturtuldu. Bu gelişmelerde **Arif** yoldaşın çözümleyici kişiliği ve emeği belirleyici derecede rol oynamıştır.

O, faaliyet yürüttüğü her zeminde iyi bir baş, çözümleyici ve devrimi ilerletici bir kişilik olmasını bilmiştir. Özellikle bir yıl süren Adıyaman pratiği zafer dolu gelişmelerle yüklüdür. O'nun erkenden şehit düşmesiyle Partimiz ve halkımız seçkin bir militanını kaybetmiştir. Fakat O'nun Partiye ve halka bağlı mücadelecilik kişiliği, sayısız **Arifler** yaratacak güçtedir. Nitekim bu kaynaktandır ki; O'nun devrettiği devrimci bayrak bugün daha yükseklerde dalgalanmakta, her gün devrimci savaşımız ileri mevizlere doğru akmaktadır. Şahadetî halk kitlelerini harekete geçirmiş, boşluklar hemen doldurulmuş ve faaliyetlerde atılım yaşanmıştır. Partimiz ve halkımız O'nun anısına bağlılığın gereği olarak, manevi komutasında kaynağa dönüşü de tamamlayarak, bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratacak ve anısını abideleştirecektir. **Arif** yoldaş; atak, mücadelecilik ve cesur kişiliğin yolumuzu aydınlatan bir meşaledir

Kürtlüğün-Kürdistan'ın, onurun-şeref, yiğitliğin-kahramanlığın kı-sacası, halk olarak insanlık vasıfla-rına ulaşmanın yaratıcıları ol-malarındandır ki, Parti Önderliği **"En büyük değerlerimiz şehitleri-mizdir"** demektedir. Bu nedenle, şehitleri yaşamları ve mücadelele-riyle tanıyarak yaşamak ve ya-şatmak her Kürdistanlının temel gö-revlerinden biridir.

Her biri, birbirinden yüce ve ulusal bağımsızlık mücadelemizin gerçek sahipleri olan şehitler kervanına, 21 Haziran 1990'da Malatya-Pötürge'de bir ihbar sonucu düşman kuşatma-sında kalan ve uzun bir çarpışma sonucu bir grup arkadaşıyla şehit düşen **Mehmet BALÇIN (Battal)** yoldaş da katıldı. **Mehmet** yoldaş, Pazarcık'ın Cennetpınar köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dün-yaya geldi. Sömürgecilik tarafından Kürdistan halkına biçilen kaderin, tüm zahmet ve sıkıntısını gördü, yaşadı. Parti hareketimizin ilk ça-lışma alanlarından biri olan Pa-zarcık'ta 1978 yılında Hareketi ta-nıyan **Mehmet** yoldaş, 1980'de mücadelenin aktif bir militanı olarak saflarda yerini aldı. Bu dönemin temel görevleri olan örgütlenme ve propagandada, ayrıca ajan ve işbir-likçilere karşı mücadelede aktif ve kararlı bir çalışma sürdürmesi, O'na arkadaşları ve halk içinde haklı ola-rak büyük bir güven ve saygı ka-zandırdı. Gittiği her ortamı neşeyle canlandıran özelliği, O'nu sevgiyle aranır kılardı.

Mehmet (Battal) yoldaş, müca-delenin aktif bir militanı olarak görev yaptığı bir dönemde, Eylül 1980'de başka bir arkadaşıyla düşmana esir düştü. Sorguda düşmanın her türlü vahşice işkencesine karşı **Mehmet** yoldaş, faaliyetlere ilişkin bir tek sır vermeyerek Partiye ve halka bağlılı-ğın sınavını yüz akıyla verip. Akıllı bir saygı ve güvenin sahibi oldu. Halkı yıl zindanda kalan **Mehmet** yoldaş,

Kaynağa ve mücadeleye bağlılığın soylu örneği Mehmet BALÇIN yoldaş yolumuzu aydınlatıyor

düşmanın esirlere yönelik ki-şisizleştirme uygulamaları karşı-sında devrimci onur ve kişiliğe sahip çıkma ilkesinden şaşmadan, birçok yoldaşıyla Parti direniş çizgisinde yürümeyi esas aldı. Düşmanın ki-şisizleştirme ve bitirme uygulamala-rına inat, mücadeleye bağlılığı art-mış, düşmana karşı duyduğu kin ve öfke daha da bilenmiştir.

1986 yılında zindandan çıkan **Mehmet** yoldaş, iki yılı aşkın bir süre Partiye ve gerillaya ulaşamamanın derin acısını yaşadı. Bir an önce Partiye, gerillaya ulaşma gayretleri sonuç vermemişti. Eyaletteki gerilla-nın yaşadığı bazı talihsizlikler ve faaliyetlerde içine girilen bazı yet-mezlikler nedeniyle gerillanın alanda darbe yemesi, gerillaya ve Partiye ulaşmayı zorlaştırmıştı. İşte bu dö-nem boyunca **Mehmet** yoldaş, düş-manın akla hayale gelmeyecek bin-bir türlü maddi ve manevi baskısına

maruz kalmıştır. Özellikle ajanlaştı-rmak için başvuru olan oyunlar ve bas-kılar, O'nu derinden yaralamıştı. Yine, düşmanın genelde Kür-distan'da, özelde Güneybatı Eyaleti için önüne koyduğu göçertme poli-tikasının yaygın olarak uygulandığı bu alanda, düşmanın kaçırma giri-şimlerine inatla karşı koyan **Mehmet** yoldaşın ulusal ve toplumsal ya-bancılaştırmanın yol açtığı kişisiz tipin kendisinden, toplumdan ve ül-keden anlamsızca kaçışına karşı sergilediği tavır anlamlıdır, öğretici-dir. Anlamlıdır, öğreticidir çünkü, ya-şanan alanda Kürtlük ve Kürdistan adına neredeyse canlı bir öge kal-mamış, kendi gerçekliğinden önu alınmaz bir kaçışın yaşandığı bir lanetli durum hakim olmuştu.

İşte böyle koyu bir karanlığın orta-sında onur, şeref ve namusa sahip çıkmış, yüzyıllarca hukmu suren barbarlıktan intikam almak ve bu

idealler için gözünü kırpmadan ölüme giden can yoldaşlara verilen sözün gereklerini yerine getirmek için, cehennem karanlığında da olunsa ihanete, teslimiyete ve kor-kaklığa inat, bir kıvılcım olunması gerekiyordu. **Mehmet** yoldaş, Parti direniş tarihinde örnekleri yaşanmış ve her militan için bir emir olan bu gerçekliğin bilinciyle yaşadı ve yü-rüdü. Bu yaşam ve yürüyüş tarzı, PKK'nin öğrettiği ve kazandırdığı tarzıdır.

Mehmet yoldaş, hasretini çektiği gerillaya ulaşmanın sevincine 1989'un başlarında ulaştı. Gerillaya ulaştığı anda, *"Benden bir saniye daha beklememi istemeyin"* diyerek mücadeleye katılımındaki kararlı tu-tumunu sergiliyordu. Nihayet ger-illaya katılmasıyla birlikte, biriken kin ve intikamı, bir bir düşman üze-rine kusarak sağlam yürüyüşünü sürdürdü. Birçok intikam eylemi içinde yer alan **Mehmet (Battal)** yoldaş, 1989 Ağustos ayında **Mehmet ÖNER (Arif)** yoldaşla birlikte, düşmanın inisiyatifinde gelişen bir çarpışmada yüzlerce kişilik çete, kontr-gerilla ve çapulcu ordusuyla gün boyu çarpışarak üç kontr-gerilla elemanı ve çeteyi öldürmüş, bir ço-ğunu da yaralayarak saf dışı bı-rakmışlardı. Her iki yoldaşın yalnız başlarına sergiledikleri bu kahra-manlık, Adıyaman'da kederli yurtse-ver halka bayram sevincini yaşa-tırken, düşmanı da kahretmiştir.

Mehmet yoldaş, Partiye, halka ve şehitlere karşı taşıdığı sorumluluk bilinciyle, azim ve kararlılıkla gö-revlerinin üzerine cesaretle gidip, görev alanında hizmetler vermiştir. Bu doğrultudaki hizmetlerini sürdür-düğü bir dönemde, 21 Haziran

Arif, Battal yoldaşlar

1990'da Malatya-Pötürge'de İnek-deresi mevkiinde düşmanla gi-riştikleri uzun bir çarpışmada düş-mana ağır kayıplar verdirerek **Mehmet ÖNER (Arif)**, **Mehmet Ali DAĞDEVİREN (Hüseyin)** ve **Firaz** yoldaşlarla birlikte şahadete ulaş-mıştır.

Mehmet yoldaşın kişiliğinde so-mutlaşan PKK militan kişiliğidir. So-mutlanan bu kişilik, rolünü oynamış ve mücadeleye önemli katkılar sağ-lamıştır. Yaratılan bu değerler, sür-dürülen ulusal kurtuluş mücade-le-mizde bizlere her zaman güç ve ilham kaynağı olacaktır. Tüm şe-hitlere olduğu gibi **Mehmet BALÇIN (Battal)** yoldaşa da olan bağlılığımız ve sözümüz, teslim aldığımız bay-rağı azim ve kararlılıkla daha da yükseklere taşımak olacaktır.

Mehmet Ali DAĞDEVİREN (Hüseyin) yoldaşın anısı ölümsüzdür

Barbar Türk sömürgeciliği çığ gibi büyüyen ulusal bağımsızlık müca-delemiz karşısında, çaresizliğin son bir çabasıyla en alttan en üstteki çalışanına kadar tüm kurum ve kuru-luşlarını yoğunlaştırılmış özel sava-şın hizmetine sokarak ulusal kurtu-luşu boğma girişimine karşı Par-timizin "yoğunlaştırılmış devrimci savaş taktiği"nin uygulayıcıları olan militan ve savaşçıları ülke toprakla-rında günbegün yeni destanlar yara-tarak, "ikibin yıllarına doğru vatani özgürleştirme" şiarının birer uygu-layıcıları olmaktadırlar.

Bu zorlu dönemecin taşıdığı hayati önemi bilen Parti militanları bölünmez iradeleriyle yüklenerek, özgürlük yolunu aralamaya devam ediyorlar. İşte onurlu, onurlu olduğu kadar da kutsal olan bu kavgada yürüyen, halkımızın en değerli evlat-ları kanlarıyla ülkeyi sulayarak yarın cennet vatanını yeşertiyorlar. Kanıyla cennet vatanı sulayan ve yarınlara hazırlayan değerli bir yol-daşımız da 21 Haziran 1990'da Malatya'nın Pötürge ilçesi kırsal ke-siminde şehit düşen **Mehmet Ali DAĞDEVİREN (Hüseyin)** yoldaştır.

Mehmet Ali DAĞDEVİREN (Hüseyin) yoldaş, 1966 yılında Adı-yaman'ın bir köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha küçük yaşlardayken ailesiyle birlikte Malatya'nın Doğanşehir ilçe-sine yerleşerek yaşamını burada sür-dürdü. Yoksul olan ailesi, geçimini rençberlik (yarıcılık) yaparak sürdür-üyordu. **Hüseyin** yoldaş, küçük yaşlardan itibaren ailenin tüm dertle-rine ortak olup kendisine düşen payı omuzlayarak, sömürgeciliğin halkı-mıza biçtiği çileli yaşamın tüm zor-luklarını yaşadı ve gördü. Yoksulluğa karşı savaşımı ona güçlü bir irade kazandırarak mevcut yaşamı daha

çocukken sorgulamaya başladı. Bir taraftan ailenin geçimine yardım ederken, diğer taraftan öğrenimine devam etti. Yaşadığı alanda asi-milasyon politikasının yarattığı ulusal tahribat sonucu, ulusal gerçekli-ğinden uzaklaşan ve yabancılaşan **Hüseyin** yoldaş, 1988 yılında kendi-siyle irtibata geçen Parti militanları-nın Kürt-Kürdistan gerçekliğini ve sürmekte olan ulusal kurtuluş müca-delesi gerçekliğini anlatıp kavratma-larına kadar, kendi ulusal ve topluml-sal gerçekliğinden uzak kalmıştı. 1988'de Samsun'da okumakta ol-

duğu üniversitede Partiyi tanıyan **Hüseyin** yoldaş, okulu üçüncü sı-nıfta terkederek, 1989 Ağustos'unda Partinin bir neferi olarak savaş-maktan başka bir yaşamın anlamsız olacağı inancıyla saflara katılmada karar kıldı.

Hüseyin yoldaş, ilk kez kendisine bağırını açan özgürlüğün simgesi dağlara adım atıyordu. Bunlar ilk adımlardı ama anlamlıydı, çünkü ilk defa özgür bir ortamda soluyabi-liyordu. Bilinen bir şeydi: "özgürlüğün en değerli şey olduğu". Bir anlamda dağların sunduğu özgürlük ortamı

mutlu kılıyordu O'nu. Bu duyguları köleliğin hükmünden kurtulan tüm insanlar duyar. Bu duygularla dolu olan **Hüseyin** yoldaş, Nurhak ve Engizek dağlarında bir bahar çiçeği gibi capcanlıydı. Bu canlılık O'nu ulusal kurtuluş ideallerine daha sıkı bağlıyordu. İki aylık kısa bir süre Engizek'lerde gerillayla yaşayan **Hüseyin** yoldaş, kişiliğiyle, olgun davranışlarıyla tüm yoldaşlarının güven ve sevgisini kazandı. **Hüseyin** yoldaş, Parti tarafından 1989 Ekim'inde Mahsum Korkmaz Aka-demisi'nde eğitim görmek üzere bir

grup arkadaşıyla Ortadoğu alanına gönderildi.

Hüseyin yoldaş, Partinin Akademi eğitimiyle kendisine verilen desteğin büyük bir fırsat olduğunu bilerek ve bunun önemini daha ilk günden kav-rayarak Parti militan kişiliğine ulaş-mak için, olanca gücüyle kendisine yükledi. O, kaybedilecek zamanının olmadığını iyi biliyordu. Daha yeni gittiği ülkede birçok zorlu görevin kendilerini beklediğini iyi biliyordu. İşte bu nedenlerden dolayı geri dö-nüşün hazırlıklarını tamamlamak için girdiği eğitim devrelerine tüm gü-cüyle yüklenerek militanlaşmada önemli gelişme sağladı. Akademi yaşamında yapıcı ve olgun özellik-leri, arkadaş yapısında kendisine saygı ve sevgi kazandırıyor. Gö-revlere ve değerlere karşı sorumlu-luk duygusu örnek gösterilen yanla-rıydı. Akademi ortamında beş ay kalan **Hüseyin** yoldaş, Parti yaşa-mını ve militan özelliklerini şah-sında somutlaştıran bir gelişim gös-tererek ülke pratiğine yönelmeye hak kazanmıştı. Partinin kendisini ülke pratiğinde görevlendirme kararı açıklandığında, bu kararı büyük bir sevinçle karşılayan **Hüseyin** yoldaş, duygu ve düşüncelerini yazdığı bir raporunda şöyle ifade ediyordu: *"Bu karar hayatımın (geçmiş yaşamıma hayat dersek tabii) en anlamlı, an-lamlı olduğu kadar onurlu ve şerefli bir karardır. Amacım, bu onurlu karar çerçevesinde onurlu mücade-leye katkıda bulunacak bir çalışma sergilemek ve önümüzdeki doksanlı yılların bize attığı rolü oynamak olacaktır."* Bu sözleriyle **Hüseyin** yoldaş yürüyüşündeki kararlılığı açık bir ifadeyle dile getiriyordu.

Bir grup yoldaşla 1990 Nisan baş-larında ülke pratiğine yönelen **Hüseyin** yoldaş, özlemiyle yanıp tu-

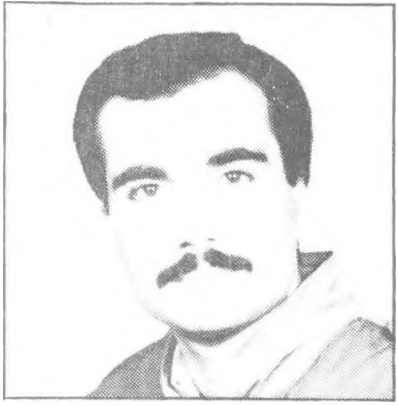
tuştığı ülkeyle tekrar kucaklaştı. Ülkenin yüceliklerine eriştiğinde özgülüğü tekrar solumanın en büyük mutluluğu olduğu kesindi. Ancak ülkeyi adım adım zaptetme ve özgülleştirme görevi yakıcı olarak önlerinde duruyordu. Geriye tüm iradesini ve yüreğini bu görevler üzerinde yoğunlaştırmak kalıyordu.

Hüseyin yoldaşın da bilip özümsemiği gibi, "90'lı yılların attığı rollerin oynanması" için, bir grup yoldaşıyla görevlendirildiği Adıyaman bölgesindeki çalışmalarını sürdürdükleri bir dönemde, 21 Haziran'da Malatya'nın-Pötürge ilçesinde barbar düşmanın yoğun bir kuşatması sonucu uzun bir çarpışmaya girerek düşmana ağır kayıplar verdirdikten sonra, **Mehmet ÖNER** (Arif), **Mehmet BALÇIN** (Battal) ve

Firaz yoldaşlarıyla yeni bir kahramanlık destanı yaratıp şahadete ulaştı.

Biz şehitlerin ardılları olarak biliyoruz ki, dökülen kanlar ve verilen bedeller sonucudur ki kölelik zincirleri parçalanmış ve ulusal bağımsızlık yolu ulaşılmıştır. Yine biliyoruz ki, ulusal kurtuluş mücadelesinde ulaştığımız bu merhalenin temel yaratıcıları şehitlerimizdir. Bu kanıtlanmış bir gerçektir. Bu bir gerçektir, o halde şehitlerin izledikleri doğrultuda yürümek ve haykırıkları son şiarlarına ulaşmak namus borcudur. Onları anma ve layık olmanın anlamı, bu borcu yerine getirmektir. Bu sözü tüm şehitlere vererek, **Mehmet Ali DAĞDEVİREN** yoldaşın şahsında onları saygıyla anıyor ve selamlıyoruz.

Firaz yoldaş direnişiyle tarihteki yerini aldı

Firaz (Ferid OSMAN) yoldaş, orta halli ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1969 yılında dünyaya geldi. **Firaz** yoldaşın ailesi de ilk Partiyile tanışan ailelerden biriydi.

Firaz yoldaş, 1988 yılına kadar mücadelenin bir sempatisi olarak kaldı. Ancak bu tarihten sonra daha aktif olarak gençlik çalışmalarında yer aldı. Çok güçlü bir şekilde devrim

sağladı ve büyüme kaydetti. Devrimci öğrencilerin sembolü haline gelmişti. Özelliklerinden birisi araştırmacılık yönüydü. Devrimciliği tam olarak tanımak ve kavramak için kitaplarla adeta arkadaş olmuştu. PKK'nin istediği devrimci kişiliğe ve her zaman kavgaya göre kendisini hazırlıyordu. Daha geniş çalışmalar içerisinde yer aldıktan sonra, her zaman için ülkeye ulaşmak en büyük istemi oldu.

1990'ın başlangıcında tekrar Akademî'ye döndü ve ülkeye giriş hazırlıklarına katıldı. Büyük bir coşkuyla ülke topraklarına kavuştu ve ülkede halkı, dağıyla-ovasıyla ülkeye bağlı kılmak için sembolleşen bir komutan oldu. 21.6.1990'da Pötürge'de kanının son damlasına kadar kahramanca direnenek tarihteki yerini aldı ve ölümsüzler halkasına katıldı.

Her zaman, "Bu tarihi sorumluluğu

birliklerine ulaştı ve her zaman için görevlerini başarıyla sürdürdü. Alçakgönüllü ve hırslıydı.

1988'de Akademî'ye gitti ve erkenden Akademî ortamına uyum

kanımın son damlasına kadar yerine getireceğim" diyordu ve yerine getirdi.

Silah arkadaşları

Direnin sembolü, yiğitliğin, kararlılığın diğer adı: Bişar AKBAŞ (Aliyê YUNUS)

Ulusal kurtuluş tarihimiz nice şehitlerin kanlarıyla büyük bir emekle yazılır ve ulusal toplumsal başkaldırının temelleri atılırken, kısıvrak bağlanmış umudun kördüğümüne kılıç sallayan, direnişleriyle destanlaşan kahraman kişilikler isimlerini bir bir tarihe tüm parlaklığıyla yazdırıyorlar.

Onlar kanı toprağa, alınterini gelen güne, aydınlığın gün ateşine katık ederler.

O nedenledir ki kanla yıkanan ülke toprağı, yeşeren tohumları ve ekilen cesareti bire bin veriyor. Yüzyıllardır ekilen korkuyu mezara gömüyor.

Bunlar zindanda yaşamı ölümle yaratarak **Mazlum** olur, **Kemal** olur, alevler içinde **Ferhat** olur. Zirvesi bulutlarla taçlanan dağ doruklarında **Ağit** olur, **Bedran** olur, süngü olup ihanetin göğsüne saplanan **Hamza** olur onlar.

Bişar Hoca da onlardan biridir. 1954 yılında Mardin'in Talate köyünde doğar, 4 çocuklu yoksul bir ailenin en büyük çocuğudur.

Yaşamının büyük bölümü yoksulluk içinde geçer. Talate köyünde ailesi bir kan davası yüzünden köylerini terkedip Ceylanpınar'a yerleşir. Okula Ceylanpınar'da başlayan **Bişar Hoca**, lise yıllarında (öğretmen okulunda) tam bir sürgün hayatı yaşar. Haksızlıklara boyun eğmediği için hep sürgün edilir.

Bişar Hoca bu durumunu şöyle ifade ediyordu: "Ergani'de yatılı okulda okuyordum. Yabancı ve Kürt olduğumuz için sürekli horlanıyorduk. Bir gün tarih dersinde faşist bir öğretmen Ergenekon Destanı'nı anlatırken, dayanamayıp 'Siz köpek soyundan mısınız hocam' dedim. Bunun üzerine kavga edip Malatya'ya sürüldüm. Malatya'da da faşistler tarafından Aydın'a sürgün edildim. Bu arada faşistlere karşı büyük bir kinle doluydum. Kürt ve Kürdistan gerçeğinin farkına varmış, sürekli okuyordum."

Bişar Hoca, öğretmen okulunu Aydın'da bitirir. Ardından evlenen **Hoca**, İnci ve Ziver adında iki çocuk sahibi olur.

1979 yılı başlarında hareketimizle tanışan **Bişar Hoca**, Ceylanpınar'da öğretmenlik yapıyordu. TOB-DER faaliyetlerinde yer aldı. Okul gönderine bayrak çekmediği, "İstiklal Marşı" okutmadığı ve bölücülük yaptığı savıyla gözaltına alınır. Bu yakalanma ajan Kadri Alan'ın ölümle cezalandırılmasından sonra gerçekleşir. İşkencede sömürgeci sadist cellatlara karşı ölümsüz bir direniş sergiler. Uzun bir süre işkencede kalan **Hoca** bahar sonlarında tutuklanır.

Diyarbakır Askeri Cezaevi'nde Esat Oktay Yıldırım döneminde cezaevi direniş tarihinde **Hoca**'nın önemli bir yeri vardır. Vahşet karşısında amansız bir direniş sergilemiştir. **Hoca**'nın bu direnişine sömürgeci bile şaşırıyor, kendisine saygı duyuyorlardı. İşkenceye direnirken cellatlarla alay ederdi.

Bir gün işkenceci çavuş Mevlüt Aydın, 4. kattaki **Bişar Hoca**'ya seslendi, "**Hoca** biz üç kıtada at oynatmış ataların evladiyız, sizin gibilere bu vatani terketmeyiz. Ya bu deveyi güdersin, ya bu diyardan gidersin **Hoca**" dedi. İşkencecinin bu sözüne **Bişar Hoca**, "**Ben Aliyê YUNUS** um, size teslim olmam, yiğitsen gel beni teslim al" diye cevap verdi. Bu söz karşısında cellatlar büyük bir acze düştüler. O, esprituél ve kararlı yaklaşımıyla zindan direnişçilerinin moral kaynağıydı.

"**Aliyê YUNUS**" adını **Kemal Pir** yoldaş **Hoca**'ya takmıştı. Bu efsaneleşmiş bir Kürt kahramanının adıdır. **Bişar Hoca** direnişiyle bu efsaneyi her yönüyle gerçek kıldı. **Hoca**'yı anlatmak kolay değil. Pislige bu-

laşmamış Kürtlüğün yiğitliğini, mertliğini, kahramanlığını, alçakgönüllülüğünü kendi bağrında taşıyan korkusuz bir savaşıydı. Diyarbakır zindan sürecinde direnişin en ön saflarındaydı. 83 Eylül ve 84 Ocak direnişlerinde yer aldı. 12 Eylül mahkemelerinde Partiyi en ön saflarda savundu. Halka ve Partiyeye bağlılığıyla güven verendi. Taviz vermez kararlı kişiliği hep ön plandaydı. **Hoca** çok disiplinliydi ve bu alanda da tavizsizdi. Ölüm orucunun 42. gününde görme ve duyma kabiliyetini kaybettiği halde arkadaşlarının morali bozulmasını diye kimseye hissettirmedi. Sömürgeciler O'nu ölüm orucundan vazgeçirmek için çocuklarını ve ailesini kullandılar ama O hiç taviz vermedi.

1986 yılında bir grup arkadaşla beraber Malatya Cezaevi'ne sürgün edildi. Malatya'ya geldiği gün işkenceci gardiyanlar O'nun direnişini anlatmakla bitiremiyorlardı. Bu direnişçi tavrıyla cezaevi müdürü ve idare üzerinde büyük bir saygınlık yaratmıştı. İdare atacağı her adımda **Bişar Hoca**'ya danışmak zorundaydı. Diğer sol güçler üzerinde de aynı saygınlığı yaratmıştı. Partiyi temsil etmede ve yönetim olayında tam bir usta politikacıydı. Malatya'da 87 yazında yapılan 17 günlük açlık grevine sahra kesesinden hasta olduğu halde katıldı, eylemi bırakmadı. 1987 Ağustos'unda Antep Cezaevi'ne sürgün edildi. Antep Cezaevi'nde de tavizsiz direnişçiliğini sürdüren **Hoca** aynı saygınlığı bu cezaevinde de yarattı. Düşmana karşı müthiş bir kin ve nefretle doluydu. Ben tahliye olmadan önce yaptığımız bir sohbette **Bişar Hoca**'ya, "**Hoca**, ben tahliye oluyorum. Sen de 90'ın Ocak'ında çıkıyorsun, seninle mutlaka aynı cepheye buluşuruz" dedim. **Hoca** karşılık olarak, "**Ben galiba biraz yaşlandım, ama kanım ve bedenim bu vatana yeter. Hiçbir şey yapmam da cezaevinden çıkınca üzerine tank bile gelse, taş varsa taş, bıçak varsa bıçağımlı çeker tankın karşısında dururum, gelsin o tank beni ezsin, kanım bu halkın bağımsızlık ve özgürlük ağacını sulatsın**" cevabını verdi.

O güzel insanı anlatmak kolay değil, yüreğine Partimizin önderliğini anlatılamaz bir bağlılıkla yerleştiren,

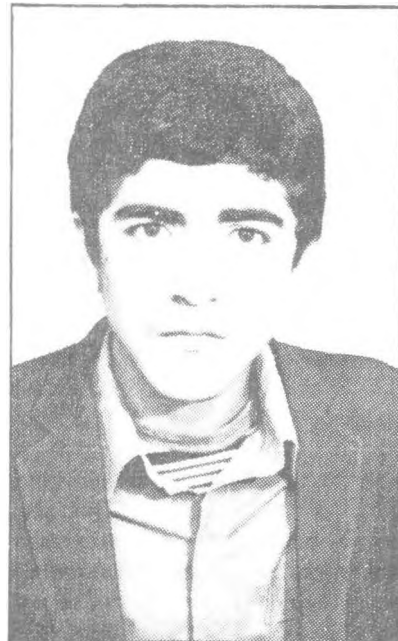
cesareti, yigıtlığı ve yoldaşlarına bağlılığı O'nun kadar yaşamının ve varlığının tek nedeni yapan insan gerçekten çok azdır.

90 Ocak'ında **Hoca** tahliye oldu. Ceylanpınar'a gitti, faaliyetlere başladı. Düşmana karşı kinini kusmak için çok sabırsızdı. Örgütçü yeteneğiyle hemen bir intikam timi kurdu. Bu tim içinde daha önce cezaevinden çıkan **İsmail GÜL** arkadaş da vardı. **Bişar Hoca** için düşmandan hesap sorma anı gelmişti. **Hoca**'nın planı, onca zulmün hesabını sormak ve düşmana vurup imha etmektir. O'nun için ölüm hiçbir şeydi. Yaşam boyunca hep ölüme meydan okudu, artık an O'nun için vurma, düşmanı yerle bir etme anıydı. Büyük bir coşkuyla arkadaşlarıyla beraber eylem planını yaptı. Hedef, bölge halkına kan kusturan özel timlerdi. **Hoca** ile beraber silah arkadaşları yattılar pusuya, düşman cıpi pusuya yaklaşırken **Hoca**'nın beklediği an gelmişti. Mevzisinden fırladı, silahını büyük bir coşkuyla kullanarak intikam mermilerini boşalttı. Düşman cıpi imha olmuştu. 10 tane özel tim elemanı cezalandırılmıştı. Düşman binlerce askerini bölgeye yığdı. **Hoca** ve arkadaşları sabahlara kadar düşmanla çatışmak zorunda kaldılar, cephaneleri de tükenmişti. Ancak düşmana bu çatışmada da kayıplar verdirmişlerdi. Düşmanın yoğun ateş hattı karşısında, 23 Mayıs 1990'da Ceylanpınar'ın bir köyünde "**Aliyê YUNUS**" **Hoca** ve bir yoldaşı şehit oldular. **Hoca** olumu gülerek karşıladı. Kanı toprağı sularken özgürlük mücadelemize katık oldu. Günümüzün çağdaş "**Aliyê YUNUS**" u olarak destanlaştı, kahramanlaştı, soylu mücadelemizde şehitler abidesinde yükselerek, ulusal kurtuluş mücadelemize damgasını vurdu.

Bişar Hoca, avuçlarında sınıksız bir yürek atışlarıyla ve Kürdistanı yüreğinin, bilincinin en orta yerine oturarak türküleştirdi.

Bişar Hoca'mızı attığımız her adımda anmak, O'nu yaşatmak bizim boynumuzun borcudur. Atılan her adımda, düşmana vurulan her darbeye, kazanılan her zaferde **Hoca**'yı anacağız. Döktüğü o kutsal kan yerde kalmayacak, değerlerimizin gerçek sahibi **Bişar Hoca**'lardan aldığımız güçle mutlaka kazanacağız.

PKK militanlığının seçkin örneği Muhittin AYALP yoldaş ölümsüzlüğüyle yolumuzu aydınlatıyor

Muhittin AYALP (Sadun) yoldaş, 1964 yılında Bozova'nın Çıkan köyünde çiftçilikle geçimini sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi.

İlk ve orta öğrenimini değişik yerlerde tamamlayan **Muhittin** yoldaş en son girdiği İstanbul Üniversitesi

Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni dördüncü sınıfta terketti.

Küçük yaşlarda Partiyeye sempatisi başlayan **Muhittin** yoldaş, lise yıllarında bir sempatan grup oluşturarak küçük çapta faaliyetlere başladı. Mücadelemizin etkin olarak geliştiği ve maddi-manevi bir güç haline geldiği Urfa yöresinde, yaşlılarına göre daha bilinçli-duyarlı ve algılaya yeteneğiyle daha fazla kavrayan bir özelliğe sahip olması O'nun devrimci düşüncelerle tanışmasını sağladı.

Partimizin ulusal kurtuluşçu siyasetini tanımak, onu özümsemek için çok yoğun çaba harcadı. O dönemlerde, daha küçük yaşlarda olmasına rağmen kendi halk gerçekliğini bilince çıkarmada gecikmemiş ve tek kurtuluş yolunun PKK önderliğindeki bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi olduğuna inanmıştı.

Güçlü bir yurtseverlik özüne sahipti. Bunun için de, 1980'lerde bile Partinin direnişçi çizgisini küçük çapta da olsa bulunduğu ortamda kabul ettirme ve bu çerçevede okul arkadaşlarını biraraya getirme yönünde büyük uğraşları vardı. Aynı zamanda çok yönlü bir kişiliği vardı. Derslerinde çok başarılıydı. 12 Eylül

cuntası geldiğinde ondaki devrimci duygular bir volkan gibi fırlıyordu. Devrimci mücadeleye katılma isteğiyle bir grup arkadaşla birlikte okulu bıraktı. Ülkeye döndüğünde devrimci düşüncelerin yeniden filizlendiğini gören **Muhittin** yoldaş, liseyi Birecik'te bitirdi. Daha sonraki dönemlerde üniversiteye girerek, devrimci çalışmalarını orada yürütmeye başladı. Gerek öğrenci kesiminde ve gerekse diğer kesimlerde sürekli bir çevre ediniyor ve onları kazanmaya çalışıyordu. Bu arada özel bir işi dolayısıyla gittiği Fransa'da 6 ay kaldı. Bu sürede sürekli bir şekilde Parti yayınlarını okudu. Burada faaliyet yürüten arkadaşlarla ilişkiye geçen **Muhittin** yoldaş, Parti merkezi eğitiminin yürütüldüğü **Mazlum DOĞAN Okulu, Halil ÇAVGUN Devresi'**ne katıldı. Bu sürede devrimciliğin ne demek olduğu üzerine

savaşımızın yetkince geliştirildiği Araban'da 9 Eylül 1990'da sömürgeci güçlerle girdiği çatışmada en yüksek devrimci direniş geleneğini ve Partinin direnişçi-savaşkan ruhunu temsil ederek kahramanca çarpıştı ve şehit düştü.

O, kişiliği ve yaşamıyla örnek alınması gereken ve ulusal kurtuluş mücadelemizde halkımızın kazandığı en büyük ve yüce idealler uğruna en büyük fedakarlıkların yapılması gerektiğini kanıtlayan ölümsüz ve yol gösterici bir önderdir.

O'nun yaşamı ve kişiliğinde somutlaştırdığı olgular mücadelemizde azmin, iradenin ve inancın zaferini kanıtlamaktadır.

Halkımızın bağımsız ve özgür yaşama isteği ve bunun için Partimiz PKK önderliğinde geliştirdiği savaş, bağrında birçok kahramanı ve yiğit önderi yaratmıştır. Sömürgecilerin

onları en aزیyla en fazla sonuç verecek şekilde değerlendiren bir devrimciydi.

Proleter bir yaşamı vardı ve proletaryanın devrimci-direniş çizgisinde sonuna kadar mücadelede kararlıydı.

Parti içerisindeki her türlü sınıfdışı anlayışa olduğu kadar düşmana karşı da acımasızdı. Bu konuda yine bir raporunda şöyle diyordu: *"Bugün Partimizin en çok uğraştığı ve Partiyi zorlayan sorun, düşmanın dolaylı etkileri ve Kürdistan'ın yüzyıllardan kalma tortularının bir sonucu olan ve kendisini Parti içinde ortayolculuk olarak yansıtan anlayışın tahribat ve engelleyiciliğidir. Objektif bir düşmanlığın yaygın yaşanması tasfiyeciliğidir. Partimizin kesin kararı da bu durumun çözülmesi ve tasfiyesidir. Engel olan gözbebeği de olsa, çıkarılması zorunludur. Geçmiş yaşamın teslimiyetçiliği,*

köleliği, insanlıktan uzaklaşma noktasına gelmesi ve düşmana hizmet edecek konuma gelme akla getirildiğinde, pratik faaliyetlerde ortaya çıkan güç getirememenin, vuruş tarzını tutturamamanın, düşmanın hesaplarını kolaylaştırması ve bir tohumluk devrimci olma lanetli şeylerdir."

O, Parti çıkarlarını en önde bayraklaştırıp, savaş meydanlarına taşıran en dürüst, en fedakar ve kişisel çıkarlarından arınmış örnek devrimcilerdendi.

O, yürüyüşünü zafere yöneltmiş, Partimizin öncülüğünde gelişen kurtuluş mücadelemizin zafere doğru yürüyüşünde en önde giden komutanlarından olmuştur.

Ülke pratiğindeki 15 aylık sürede, düşmana olan öfkesini tüm enerjisi ve bilinciyle, savaşta dile getirmiş ve silahlı mücadelenin güçlü bir uygulayıcısı olarak düşmana karşı aman-

sız bir savaş pratiği sergilemiştir.

O'nun yaşamı ve kişiliği, ulusal kurtuluş mücadelemizde bizlere ışık tutacak ve anısı mücadelemizde sonsuza dek yaşayacaktır.

Sadun'a;

Sen son nefesine kadar, ölüme inanmayarak ölümsüzlüğü seçtin. Savaşımızda halkımızın başaşağı giden tarihini ayakları üstüne oturtun ve bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratma yolunda kendini ölümsüz şehitler merhalesinde anıtlattırdın.

Bizler, senin direnişçi çizgimizi temsil eden kişiliğini cesaret ve fedakarlıkla yaşatacağız.

Şahadetin mücadelemizde bizlere güç veren bir destan olarak kalacaktır.

Bıraktığın yerden devam edeceğimize dair sana söz veriyoruz.

Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz!

Mücadele arkadaşları

geniş bir kavrayışa sahip oldu.

Bu devrede pratik faaliyet için de özel eğitim gruplarına katıldı. Kendinde somutlaştırdığı ve pratikte mutlaka uygulanması gereken görev bilinciyle, görevli olarak İstanbul'a gitti. 1987 yılından itibaren burada Parti-Cephe faaliyeti yürüttü. Görevini 1988 Eylül'üne kadar sürdüren **Muhittin** yoldaş, bulunduğu alandan ayrılarak Yunanistan'a geçti. Burada kısa bir eğitim devresi yaşadıktan sonra Akademi'ye giden **Muhittin** yoldaş, Mart-Nisan-Mayıs 1989 döneminde Akademi yönetiminde yer aldı. Akademi'ye gittiğinde şunları söylüyordu: *"Yoğun bir eğitime ve devrimcileşmeye ihtiyacım vardır. Devrimci eğitimimi zamanında tamamlayıp Parti üslup ve ölçülerine ulaşacağıma ve ona uygun davranacağıma, bu temelde dönemin görevlerine hazır olacağıma inanıyorum."*

Tüm gücü ve bağlılığıyla yöneldiği eğitimini başarıyla tamamlayan **Muhittin** yoldaş, Güneybatı Eyaleti'ndeki çalışmaları geliştirme ve savaşımızı daha da güçlendirme azmiyle bu alana yöneldi. Bölgedeki çalışmalarında Parti çizgisini temsil eden ve savaşın yoğunlaştırılması için şart olan bir eylemlilik geliştirdi. Komuta düzeyinde faaliyet yürütüyordu ve komutanlık görevlerini eksiksiz yerine getirmek için olanca gücüyle çalışıyor, sömürgecilere darbe vurma yönünde kararlı ve etkin eylemlilik pratiği sergiliyordu. Özellikle bölgedeki ajan-işbirlikçi kesime karşı geliştirdiği eylemlerle alanda büyük bir sempati toplamış ve halkın gözünde kahramanlaşmıştı. Halkla yakın ilişkiler içine giriyor, gerillayı, devrimciliği halkın gözünde etkili bir hale getirip destanlaştırıyordu. En son yöneldiği ve

halkımız üzerinde yarattığı ulusal-toplumsal baskı ve katliamlar ve böylesine geri bir yaşama "hayır" diyen Kürdistan halkı ve onun biricik önderi PKK, tarihte büyük bir direniş sayfası açmışlardır. İşte bu direniş ruhu savaş içerisinde yetişen halk önderlerinde somutlaşır. **Muhittin** yoldaş, fedakarlık ve cesaret sembolüydü. Tüm pratik faaliyetlerinde bu özelliklerini en azami derecede mücadeleye katan ve kararlılığıyla komutanlarının izinde engel tanımadan yürüyen güçlü bir önderdi.

Parti değerlerine kesinlikle sahip çıkardı ve bu konuda sürekli çevresini eğitmeye çalışırdı. Fedakarlığıyla, cesareti ve yiğitliğiyle bütünleştirdiği Parti siyasetini her şartta uygulamaya çalışır ve bunu en azami dereceye çıkarırdı.

Fiziki olarak ufak-tefek bir yapısı olmasına rağmen, O'nun inancı, Partiyeye ve halka olan bağlılığı çok büyüktü. Parti içerisindeki her türlü proletaryadışı anlayışlara karşı sonuna kadar mücadele etti. Gerek kendisindeki, gerekse arkadaşlarındaki bu tür anlayışlarla mücadele ederek onları mahkum etmede tereddütsüz bir pratik sergiledi.

Muhittin yoldaş, çizgi devrimcisi olma yolunda, Partiyeye ve halka karşı görevlerini eksiksiz yerine getirmek için olanca gücüyle çalıştı. O inancını ve bağlılığını pratikte göstermeyi bir devrimci ilke olarak benimsemiş ve tüm yaşamı boyunca bunu uygulamıştır.

Gerilla mücadelesinin, yöneldiği Güneybatı Eyaleti'nde geliştirilip yaygınlaştırılması için, yürütülecek faaliyetleri hazırlama ve planlama çalışmalarında en aktif rolü üstleniyordu.

O, fedakarlıkta hep en öndeydi. Parti değerlerine en çok sahip çıkan,

Zorlu bir mücadele yaşamının yarattığı militan Hamit EMEK yoldaşı mücadelemizde yaşatacağız

Yaşamı güzelleştiren, ona değer katıp yücelten, ölüme yaşamı yaratan en kutsal varlıklarımız şehitlerimizdir. Onlar ki, bağımsız ve özgür bir Kürdistan uğruna seve seve ölümü kucaklayan; fedakarlık, azim, kararlılık ve Partiyeye, halka olan bağlılıklarıyla, mücadelemizi büyütüp güçlendirerek ölümsüzlüğe erişen devrimin canlı birer abideleri durumuna gelmişlerdir. Özellikle de, Kürdistan gibi karanlıklara gömülmüş, kölelikten başka hiçbir seçeneğin reva görülmediği bir ülkede, düşmana karşı kahramanca direnerek, özgürlük ve bağımsızlık uğruna çekinmeden kanlarıyla her karış toprağı sulayarak, savaşımızın en önemli temel taşlarını oluşturmuşlardır. Bu değerli varlıklarımızın anılarını daima canlı tutmak, şehitlere bağlılığın bir gereği olarak onların bıraktıkları yerden devam etmek en büyük yoldaşlık görevimizdir.

Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesinde şehitler kervanına katılan yoldaşlarımızdan biri de **Hamit EMEK (Hacı Musa)** yoldaştır. **Hamit** yoldaş, 1962 yılında Urfa'nın Suruç ilçesinin Yatırtepe köyünde dünyaya gelir. Ailesinin yoksul olmasından ötürü öğrenimini ancak ilkökul düzeyinde görür. Okuldan ayrıldıktan sonra ailesine maddi açıdan katkı sunmak amacıyla daha çocuk yaşlardayken çalışmaya başlar. Yaz aylarında tarla işlerinde çalışır, kışın da fotoğrafçılık yaparak ailenin geçimine katkıda bulunur. Devrimci düşüncüyle tanışmaya kadarki süre içerisinde ailesinin tüm sorumluluğunu üstlenir. 1977 yılının sonlarına doğru Suruç alanında faaliyet yürüten arkadaşlardan etkilenerek Parti ile ilişkiye geçer. O dönemde bu alanda profesyonel düzeyde faaliyet yürüten ve daha sonraki süreçte şehit düşen **Müslüm BARIN** yoldaşın teşvikiyle eğitim çalışmalarına katılır. Eğitim çalışmalarında, henüz çok genç ve yeni olmasına rağmen, pratik zekası, ataklığı ve fedakarlığıyla dikkatleri üzerinde toplar. Eğitimi başarıyla tamamladıktan sonra kitle içerisinde, daha çok da gençlik kesimi arasında profesyonel düzeyde örgütlenme faaliyetlerine başlar. Bitmez-tükenmez çabası, canlılığı ve örgütleyici yeteneği, O'nun kısa sürede önemli gelişmeler kaydetmesinde en büyük etken olur. O'nun devrimci mücadeleye katılımı, yaşamının önemli bir dönüm noktasını oluşturur. Zaten devrimci mücadeleyle tanışmazardan önce de sürekli bir arayış içerisinde olmuştur. Özellikle kendi halkına karşı uygulanan baskı, haksızlık ve hor görülme bir türlü hazmetmemiş; içerisinde bulunduğu yaşam koşullarının acıma-

sızlığı, bilinçsiz de olsa, düşmana karşı onda nefret ve intikam alma duygusunu körüklemiştir. Ailesinin yurtsever olması da buna eklenince aradığını devrimci düşüncede bulmuştur. Devrimci olduktan sonra kendisine verilen tüm görev ve sorumlulukları aktif olarak yerine getirir. Halkına olan derin bağlılığı ve insanlık sevgisi onun en belirgin özellikleriydi. Faaliyet yürüttüğü süre içerisinde düşman tarafından 3-4 kez de gözaltına alınmış ve daha sonra serbest bırakılmıştır.

1979 yılının sonlarında, Partimizin geriye çekilme döneminde, alanda bulunan pek çok kadronun alanı terketmesinden kısa bir süre sonra Partiyeye ilişkisi kesilir. Tekrar ilişkiye geçmek için Mersin alanına gider, ama irtibat kuracağı kimseyi görmez. Ardından 12 Eylül faşist cuntasının işbaşına gelmesi sonucu, düşman, tüm devrimci güç ve yurtsever kitlelere yönelik olarak yoğun bir tutuklama hareketine girişir. **Hamit** yoldaş da, 1981 yılının başlarında Mersin'de iken, yapılan bir ihbar sonucu yakalanarak cezaevine konulur. O'nun cezaevine girmesiyle birlikte düşman, Kürdistan'daki her aileye yöneldiği gibi, yoldaşımızın da ailesine yönelerek onları yaşadıkları alanı terketmeye zorlamıştır. O cezaevinde bile, düşmanın azgınca yönelimine ve her türlü işkencesine maruz kalmasına rağmen, devrimci inancını zerre kadar yitirmemiş; düşmana karşı direnmesini bilmiştir. Cezaevi yaşamı, O'na pek çok konuda deneyim kazandırmıştır. O'na direnmeyi, sabırlı ve olgun olmayı öğretmiş; O, sınıf mücadelesinin keskinliğini daha iyi kavrayarak, yaşamın en yüce yanlarının ne olduğunu bilince çıkarmıştır. **Hamit** yoldaşın cezaevi pratiği 1983 yılında sona erer. Cezaevinden çıkar çık-

maz, Mersin'de oturan ailesinin yanına gitmek zorunda kalır. Çünkü düşman, O'nun kendi alanında kalmasını yasaklamıştır. Bu dönemden sonra uzun bir süre Partiyeye geçemez. Özellikle ailesinin maddi durumunun oldukça kötü olması, tüm sorumluluğun O'nun omuzlarına yüklenmesine neden olur. Geçimini sağlamak için Mersin'de çeşitli işlerde çalışır, şoförlük yaparken, kullandığı aracın kaza yapması sonucu, araçta bulunan bir kişinin ölmesi üzerine, ölüme sebebiyet vermek suçundan tutuklanarak yaklaşık sekiz ay cezaevinde kalır. Burada iken bazı önder arkadaşları da yakından tanıma fırsatını bulur.

O'nun Partiyeye tekrar ilişkiye geçmesi 1986 yılında gerçekleşir. Daha çok ailesine maddi gelir sağlamak için Suriye'de bulunan akrabalarının yanına gittiğinde burada Partili arkadaşlarla karşılaşır. Özellikle yakın akraba çevresinin de Parti sempatisi olması, O'nu çok etkiler. Partinin tekrar saflara katılma yönündeki çağrısına ilk etapta net bir cevap vermez. Bir taraftan üstlendiği aile sorumluluğu, diğer taraftan Partinin mücadele anlayışı arasında kısa bir süre bocalar; bu, O'nun kendisiyle de bir iç hesaplaşmaya girmesine vesile olur. Kısa sürede içine girdiği eksikliği gidererek, Kürdistan'da kendi ailesinin durumunda olan binlerce aile olduğunu; bunu kökten çözmenin ancak düşmana karşı savaşmakla, mücadele etmekle mümkün olacağını tüm yönleriyle bilince çıkarır. Kısa bir süre bu alanda faaliyet yürütür; pek çok Parti yazını okuyarak eksikliklerini giderme yönünde büyük bir çaba içerisinde girer. Kısa bir süre burada faaliyet yürüttükten sonra Lübnan alanına gider; ardından Partinin O'nu çağırması üzerine Akademi sahasına

gelir. Burada aldığı askeri ve siyasi eğitimde kişilikte belli bir dönüşüm sağlayarak, ideolojik-politik yönden kendisine sunulan tüm imkanlardan azami ölçüde yararlanmaya çalışır. 1988 yılı sonlarında en büyük istemi olan ülkeye yönelme talebine Parti tarafından olumlu yanıt verilerek; Suroç alanına gönderilir. Oraya gider gitmez, geçmişte taraftar olan ve düşmanın 12 Eylül'den sonraki uygulamalarıyla sindirilmiş, inançsız bırakılmış pek çok kişiyi Parti çatısı altında toplar. Fakat bu alanda düşmanın yaptığı tahribatlardan nasibini alan ve düzenin ajanlaştırdığı bazı kişilerin ihbarı sonucu düşman, bu alanda operasyonlarını sıklaştırarak birçok sempatan çevremizi tutuklar. Henüz örgüt tabanının sağlam olmayışından dolayı halkın zarar görmemesi için zorunlu olarak tekrar Suriye'ye geçiş yapar; ardından Partinin çağrısı üzerine Akademi sahasına gelir. Bu alana yeniden gelmesi onun açısından çok faydalı ve olumlu olmuştur. Özellikle Parti Önderliğinin çözümlemeleri doğrultusunda tekrar kendisini gözden geçirme, eksikliklerini daha iyi görüp bilince çıkarma şansını yakalar. 89'un son aylarına kadar Lübnan'da faaliyet yürütür. Ardından tekrar Akademi ortamına gelir. Daha güçlü bir temelde ülkeye yönelmek için planlama grubuna dahil edilir. **Hamit** yoldaşın kamp içerisindeki yaşama uyumu, fedakarlığı, yoldaşlarına derinden bağlı-

lığı, ataklığı O'nu tüm yapı tarafından sevilen, kabul gören bir kişi haline getirmiştir. Özellikle ince esprili oluşu, sürekli neşeli olmasıyla arkadaşların moral kaynağı olur. O'nu yakından tanıyan mücadele arkadaşları, kişilik olarak gayet olgun, sade, aynı zamanda da siyasi ve askeri yönden Partinin kazandırdığı yetenekleri, kişiliğinde somutlaştıran olumlu bir yapıya sahip olduğunu belirtmektedirler.

Hamit yoldaş, 1990 atılımında, bir grup arkadaşla birlikte ülkeye yönelir. O'nun ülkeye yönelirken coşkusu, gözlerinden okunan mutluluk ve kendinden emin tutumu, arkadaşların moralini yükseltmek için yaptığı esprilerle kopardığı kahkaha tufanı hala kulaklardan silinmiş, gözlerimizin önünden henüz kaybolmuş değildir. 1977'de başlayan devrimci yaşamında Partiye bağlılığı, devrime sonsuz inancı, kararlılığıyla örnek

bir pratik sergilemiştir. Sömürgeci düşmanla çarpışmak için ülkeye gitme istemini Partiye yazdığı her raporunda, her fırsatta dile getirmiştir. Bu istemi gerçekleştikten sonra sözünün eri olmasını bilmiş, çok kısa bir süre sıcak savaşımada kalmasına rağmen, düşmana yönelik çeşitli eylemlere aktif olarak katılıp, kahramanca savaşarak bunun doğruluğunu pratikte kanıtlamıştır. **Hamit** yoldaş, 19 Haziran 1990 tari-

hinde, en verimli olabileceği bir zamanda ana birlikten görevli ayrılan bir grup gerillayla hareket ederken, bir ihbar sonucu Adıyaman-Besni'de düşman pususuna düşerler. Son mermisi tükeninceye kadar kahramanca savaşarak, fiziki olarak aramızdan ayrıldığında umut vaadeden bir yoldaşımızdı.

O, kısa süren mücadele yaşamını, devrimci sorumluluk anlayışı ve proletarya sınıfının marksist-leninist ideolojisinin Partide somutlaşmış biçimiyle donatmış; Partinin, sonuna kadar yılmaz bir savunucusu olmuştur. Partinin militan ölçülerini yakalamada büyük bir gelişme kaydetmiş, yaşamını halkına ve devrime adanmış yüce bir kişiliğin sahibi olmuştur.

Hamit yoldaş; sen şahadetinle toprağa düşen, yeni ve özgür yaşamın bir nüvesi oldun. Bizler de sizin aydınlatığınız yolun birer takipçisi olacağımıza, özgür ve bağımsız bir Kürdistan yaratmak için sizlere layık olacağımıza söz veriyoruz. Senin huzurunda tüm şehit yoldaşların içtiği intikam yeminini tekrarlıyoruz: Kürdistan halkının binlerce yıllık kinini, nefretini düşmana kusacağız; Parti çizgisinin sonuna kadar savunuculuğunu üstlenen yoldaşların olarak mücadele ateşini Kürdistan'ın doruklarında yükselteceğiz; Kürdistan'da yükselen serihildan ateşle sömürgeci düşmanı yurdu-muzdan söküp atana kadar bu sözüme bağlı kalacağız!

Besni şehidimiz Metin yoldaşı mücadelemizde yaşatacağız

Bağımsız ve özgür geleceğimizin teminatı olan şehitler ordusuna, halk demokrasisine doğru giderken, 19 Haziran 1990'da Adıyaman-Besni direnişinde **Metin (Ali ÇİFTÇİ)** yoldaş da katılarak, Halk Kurtuluş Ordumuzun manevi komutanları arasındaki yerini almıştır.

Metin yoldaş, 1.2.1966'da Antep'in Araban ilçesine bağlı Gümüşpınar köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokulu kendi köyünde okur. 1980'de ilkokulu bitirerek, kendi köyüne yakın olan Süpürgüç (Akbudak) köyünde ortaokula başlar. Ancak babasının rahatsızlığı ve ekonomik nedenlerden dolayı Avrupa'ya gitmek zorunda kalmasından, kendisi öğrenimini devam ettiremez. 1983'te ortaokulu ikinci sınıfta bırakmak zorunda kalır. Babasının evden ayrılması ve ailenin en büyük çocuğu olması, **Metin** yoldaşın daha küçük yaşta ailenin geçimine katılmasını zorunlu kılar. Çok genç yaşta ailesinin sorumluluğunu üstlenir. Ailenin kendi işlerinde çalışarak onun geçimini sağlamaya çalışır, onu yönetir-yönlendirir. 1986'ya kadar devam eden bu yaşamın zorlukları daha küçük yaşta **Metin** yoldaşı sömürgeci gücün zulmüyle tanıştırır. Bir yandan zorlu olan bu yaşamda ailenin sorunlarına güç getirmeye çalışırken, diğer taraftan sömürgeci-faşist rejimin zulmü altında onu tanımaya çalışır. Faşist rejimi tanıdıkça ona olan öfkesi artar, ulusal ve sınıfsal kini bilendir. Yaşam, O'nu bu zorlu durumdan kurtulmanın, gerçek bir kurtuluş yolu bulmanın arayışına teşvik eder. **Metin** yoldaş, bunun arayışı içinde olurken, yaşama kavgasındaki çabasıyla, insanlara olan sevgi ve saygısıyla, çevresinin sempatisini toplar, insanların sevgisini kazanır. Yaşamındaki bu özelliği, O'nun daha küçük yaşta çevrede dikkate alınan biri olmasını sağlar. Canlı ve coşkulu tutumuyla, yaşama olan bağlılığıyla, yardımseverliğiyle çevresinde örnek biri olur.

Metin yoldaşın bulunduğu alan, Parti mücadelemizin ilk girdiği ve hızla gelişerek yayıldığı bir alan olduğundan, çevresinin etkisiyle **Metin** yoldaş da bu dönemde ulusal kurtuluşçu düşüncelerle tanışır ve

etkisi altına girer. Fakat yaşı daha küçük olduğundan aktif bir katılımı sağlayamaz, ilgi ve sempati duy-makla yetinir. Bu ilgi ve sempati, gelecekte mücadeleye aktif katılımın garantisi olur.

12 Eylül faşist rejiminin işbaşına gelişi ile, Parti hareketimiz, devrimci davasını yürütmek ve onun kadrolarını eğitmek için, zorunlu olarak geri çekilme sürecini yaşar. Bu durumu fırsat bilen düşman, baskı ve zulmünü tırmandırarak kitle ve sempatan çevremizi sindirmek için faşist terör uygular. Bu terörle Kürdistan'daki uyanışı bastırmaya çalışan düşman, bunlarla da yetinmez. 12 Eylül faşist rejiminin diğer bir

hedefi de, Kürdistan gençliğini özünden boşaltarak, kendisine yabancı, rejime her yönüyle hizmet eden bir tip yaratmaktır. Bu politikasını önemli oranda tutturmuş, Kürdistan gençliğini özünden boşaltmış, kendisine ait ne varsa ona düşman, başkasına ait ne varsa ona tapan bir duruma getirmiştir. Ancak **Metin** yoldaş, kendi şahsında düşmanın bu kişiliksizleştirme politikasını bencil, çıkarıcı, lümpen tarzı yaşamı boşa çıkardı. O, ne doğanın zorluklarına ne de faşist rejimin uygulamalarına yaşamında asla taviz vermedi. Bu yönü ustalığıyla çevresindeki gençlere sürekli örnek oldu. Bu dönemde mücadeleyi sınıfsal temelde, prole-

taryanın devrimci çizgisi doğrultusunda tanıma imkanı bulamayan **Metin** yoldaş, 1986'nın ortalarında Avrupa'ya çıkar. Avrupa'da bir süre akraba çevresinin içinde kalır. Avrupa'nın hiç de anlatıldığı gibi bir kurtuluş alanı olmadığını görür ve tereddütsüz, her onurlu insanın seçeceği ve gözünü kırpmadan yaşamını adayacağı bağımsızlık ve özgürlük gibi kutsal özelemler uğruna mücadele ve direniş yolunu seçer. Zaman kaybetmeden Parti ile ilişkiye geçer, kararlılığını belirtir ve Partiden bu yönlü imkan ister. Partimiz **Metin** yoldaşın bu talebini yerinde ve soylu bir talep olarak değerlendirir ve O'nu Parti saflarına layık görür.

1986'nın sonlarına doğru Avrupa'da Parti merkezi eğitimine alınır, üç ay kadar bir süre siyasi eğitim görür. Bu süre içerisinde **Metin** yoldaş, var olan yeteneklerini güçlendirmek ve devrim davasında başarılı olmak için tüm çabasını sarf ederken, sıcak yoldaşlık ilişkileriyle, üstün moral gücüyle, sürekli canlı ve coşkulu yapısıyla, algılama ve kavrama gücüyle arkadaşlarının sempatisini toplar. Eğitim okulunun örnek bir öğrencisi durumuna gelir. Kendisinin biricik istemi, kutsal vatan toprağı üzerinde görev almak, düşmanla düşediş hesaplaşmak olmasına karşılık Parti kendisini önce Avrupa alanında görevlendirir. **Metin** yoldaş, Almanya'nın Duisburg bölgesinde bir süre birim üyesi düzeyinde faaliyet yürütür. Daha sonra Hollanda'nın Amsterdam ve Arnheim alanlarında bölge sekreterliği düzeyinde faaliyetlere katılır. 1988'de Partimize dayatılan provokatif faaliyetin karşısında olur, provokasyona karşı mücadelede yer alır, Parti çizgisine sahip çıkar ve Parti değerlerini korur.

1988'in sonlarına doğru **Metin** yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne alınır. Burada ülkeye yönelik hazırlık çalışmalarına katılır, askeri ve siyasi eğitim görür. Ülkeye hazırlık çalışmalarında **Metin** yoldaş, hem iyi bir öğrenci, hem iyi bir öğretmen, hem gerilla, hem de komutan olmak için çalışır. Canlı ve atılgan yapısı ile, bulunduğu her

ortamda öne çıkar, dikkatleri üstüne çeker. Nerede canlı bir ortam varsa orada belirir. Bu hayat dolu özelliklerine, dürüstlüğü ve sadeliği de eklenince **Metin** yoldaş, Partisinin doğal bir militanı, kitlelerin bir önderi durumuna gelir.

Metin yoldaş, eğitim sürecinde iken bir süre Lübnan sahasında da ulusal kurtuluşçu faaliyetlerde bulunur. 1990 baharıyla birlikte Partinin bahar atılımı hazırlıklarına katılır. Mart'ta yıllardır özlemini çektiği vatan topraklarına, bir grup yoldaşıyla birlikte döner. **Metin** yoldaş, arzusuna Mart sonlarında kavuşmuştur, sevinçlidir. Çünkü O, yeryüzünde insanoğlunun gelebileceği en onurlu seviyeye gelmiştir. Artık düşmanla tarihi hesaplaşmasını yapabilecektir. Halkına layık olabilmek için ölmesi gereken yerde ölecek -ki bu Kürdistan'da en kutsal yaşamdır-savaşması gereken yerde savaşmasını bilecektir. **Metin** yoldaş, bağımsızlık ve özgürlüğün yaratılması mücadelesinde yer aldığı ve insanca bir yaşamın ancak böyle yaratılabileceğinin bilincindedir. Vatan toprakları üzerindeki mücadele yaşamı kısa da olsa, **Metin** yoldaş, arzusuna ulaşmaktan doğan içten bir çabayla hareket etmiş, tüm olgunluğunu göstererek, pratiğin içinde; Partiye, halka ve şehitlere bağlılığın sonucu olarak 19 Haziran'da Adıyaman-Besni'de düşmanla girdiği çatışmada kahramanca direnerek soylu özgürlük ağacını kanlarıyla sulayarak büyüten şehitler kervanına katılmıştır. Şahadetiyile biz mücadele yoldaşlarına ve halkımıza önemli görevler yüklemiştir; Kürdistan halkını daha çok düşünmeye, sömürgecilerin barbarlıklarına müsaade etmemeye, evlatlarına, oğul ve kızlarına sahip çıkmaya davet ederken, bunun yolunun da Parti Önderliğinin yol göstericiliğinde PKK-ERNK-ARGK saflarında birleşmekten ve topyekün savaşmaktan geçtiğini göstermiştir.

Evet **Metin** yoldaş ve tüm şehit yoldaşlar! Uğruna kanınızı aktığınız bu topraklarda tarihi hesaplaşmalar büyüyecek, oluk oluk kan aksa da vasiyetiniz olan, Bağımsız ve Özgür Kürdistan yaratılacak, isimleriniz tarihe altın harflerle yazılacaktır.

Halil (Hasan BAŞÇI) yoldaşın anısı mücadelemizde zaferin simgesi olarak yaşayacaktır

Halil (Hasan BAŞÇI) yoldaş, 1966 yılında Pazarcık'ın Ortadehliz köyünde dünyaya gelir. Ailesi çiftçilik yapar ve yörenin ölçülerine göre orta halli sayılır. İlk öğrenimini kendi köyünde bitirdikten sonra ortaokul ve liseye Pazarcık'ta devam eder. Hafta sonunda ve sömestr tatilinde ev ekonomisine katkıda bulunmak için ailenin çalışan fertlerine yardımcı olur.

Parti hareketimizin faaliyetlerinin aydın gençlik arasında en yoğun geliştiği alanlardan birisi de Pazarcık ve Pazarcık lisesiydi. **Halil** yoldaş da ortaokulu okurken çocuk denecek yaşta olmasına rağmen, filizlenen ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duyar.

1978-79 yılları toplumsal çelişkinin yoğunca işlendiği yıllardır. Ne var ki, kitleleri Parti çizgisi doğrultusunda harekete geçirmeyen bir kadro yaklaşımı bu yıllarda Pazarcık alanı için de sözkonusudur. Her ne kadar buradaki mevziler kolay kolay düşmana teslim edilmemişse de cunta sonrasında düşman geçici de olsa Parti örgütlenmesini dağıtmış ve Partinin alanda bulunan bütün taraftarlarıyla bağları kopartmıştır.

Geriye çekiliş yılları dediğimiz 1980-81 yıllarında örgütsel kriz derinlik kazanmış, 1980'lerin ortalarına kadar düşmanın yoğun baskıları kitleleri belli bir panik içine itmiştir. Pasifikasyonun tüm yöntemlerinin hayata geçirildiği bu yıllar, düşman bir taraftan alanı boşaltırken, geri kalan kesimi de asimile etmek için yoğun bir çaba içine girmiştir. Alanı

terketmeyen **Halil** yoldaşın, sömürgeciliğe duyduğu soylu kinle, koşulların daha da ağırlaştığı bu yıllarda böyle bir karar vermesi, O'nun Partiye ve halka olan bağlılığının bir gereğidir. Bu yıllarda sürekli bir arayış içindedir. Partiye ve halka olan özlemini sürekli koruyarak, bunu yaşamının her alanında kanıtlamaya çalışır. Profesyonel devrimci yaşama atılmadan önce, samimiyeti, dürüstlüğü ve fedakarlığı ile köyde ve alanda, halk nezdinde itibar kazanmıştır. Antep'te dersaneye gittiği dönemde ve Samsun'da yüksek öğrenim sırasında, yaşanan yoğun çelişkileri daha iyi görmüş, bunun çözüm yolu olmadığını bilince çıkarmış, tek çözüm yolunun ulusal kurtuluş mücadelesinde olduğunu, daha fazla görerek yoğun bir çaba içine girmiştir. Üniversite öğrenimi gördüğü Samsun alanında kendi olanakları ile yurtsever aydın gençlikle beraber çeşitli faaliyetlerde bulunmuştur.

Bu sırada kendisinin alanı olan Güneybatı Eyaleti'nde yoğun bir siyasal, örgütsel mücadele yürütülmekteydi. Yaşamı boyunca devamlı arayış içinde olan **Halil** yoldaş, alanda faaliyet sürdüren Parti kadroları ile bağlantı kurduktan kısa bir süre sonra, verilen perspektifler doğrultusunda örgütsel faaliyetlere başlar. Bunun yeterli olmadığını her zaman dile getiren **Halil** yoldaş, *"Köydeki ve alandaki yoldaşların kanı yerde kalmamalı, onların ellerindeki bayrak göklerde dalgalanmalı"* der ve profesyonel devrimci

yaşama atılır.

Halil yoldaş profesyonel devrimci yaşama atıldıktan sonra, bir taraftan Parti gerçekliğini kavramak için, Parti Önderliğinin çözümlemeleri üzerinde yoğunlaşarak, dönemin sorumluluğunu öğrenmeye çalışırken, pratik yaşamda da, fedakarlığı, dürüstlüğü, cesurluğu ve kararlılığı ile hem yoldaşları tarafından sevilen-sayılan biri olmuş, hem de ağırbaşlılığı ile halk nezdinde kısa sürede itibar kazanmış, halka bilinç taşımayı kendine esas ilke edinmiştir.

Dönemi gelişmelerle karşılama sorumluluğunu taşıyan **Halil** yoldaş, faaliyet sürdürdüğü Pazarcık bölgesinde, düşmanın 89'da aldığı kayıpları telafi edebilmek için giriştiği bir operasyonda, Davutlar köyü, Doğanlıkarahasan mezrasının yakın bir alanında 1 Eylül 1990 günü çıkan çatışmada mevzileri düşmana teslim etmemek için, **Adnan** yoldaşla birlikte kahramanca direnerek şehit düşmüştür.

Halil ve **Adnan** yoldaşlar, kan dökmeksizin, mevzilerin düşmana teslim edilmemesi gerektiğini bilen, genç yaşta olmalarına rağmen direnerek kendilerini ulusal kurtuluş mücadelesine feda eden kahramanlardır.

Partimizin direniş geleneğini sürdüren **Halil** ve **Adnan** yoldaşlar, bağımsızlık ve özgürlük için yol gösteren şehitler kervanına katılarak ölümsüzleşmişlerdir.

Halil ve **Adnan** yoldaşlar, sizler halka ve Partiye bağlılığın bir gereği olarak, en zor koşullarda sömürgeciliğe karşı, cesur, fedakar ve samimi bir pratik sergileyerek yüceltiniz. Bizlere bırakmış olduğunuz bayrağı yere düşürmeyerek, zafere taşıyacağımıza dair yüce anınız önünde söz veriyoruz.

Siz şehitlerin direnişi, bizim intikam yeminimiz olacaktır!

Silah arkadaşları

Adnan yoldaş, davaya sınırsız bağlılığın sembolüydü

büyüdü. Artık öğrenimini daha fazla sürdüremezdi. Çünkü, PKK'li devrimcilerden biri olmayı arzuluyor ve her zaman bunu istiyordu.

Adnan yoldaşın tek isteği devrimcileşmek, ülkesi ve halkı için savaşmaktı. Bu isteğinin gerçekleşmesi için Parti, O'na olanaklar sundu. Askeri ve siyasi eğitimini tamamlamak için 1987'de Mağsum Korkmaz Akademisi'ne alındı. Ülkedeki silahlı savaşıma katılmak için hazırlıklara katıldı.

Akademi'de tüm gücünü ortaya koyan, Partinin önlerine sunduğu olanakları iyi kullanarak büyük fedakarlıkta bulunan, devrimci kişilikte dürüstçe ilerleyen ve Parti kişiliğine daha çok yaklaşanlar için bir sembol olmuştu.

Eğitimden sonra mücadeleye katılarak halkın arasında ulusal özgürlüğün çalışmalarını yürüttü. **Adnan** yoldaş, çalışkan kişiliğiyle, devrimci bilimi algılıyor ve halka kavratılabiliyordu. Her görevi kaldırabilecek duruma ulaşmıştı. Devrimci ahlak ve güçle yoğrulmuştu. Yetenekleriyle halkın her kesimini pasif yurtseverlikten devrimci çalışmaya çekebiliyor ve onların, takdir ve saygınlığını kazanabiliyordu.

Adnan yoldaş, tüm güç ve yeteneklerini çalışmalara veriyordu. Gelişmelerin önünü açmak için tüm gücünü sarfediyordu. Bölgesindeki çalışmaları ilerletmek için ağırlığını koyuyordu. Partiyi ve değerleri gözbebeği gibi koruyordu. Çalışmaların ilerletilmesi için hiçbir zorluktan ve fedakarlıktan kaçınmıyordu. Herkesin kalbinde yer edinmişti.

Evet, yoldaşımız yalnız bu çalışmalarlarıyla yetinmiyordu. Yüreğinde

düşmana karşı büyük bir kin vardı. Ve bu, devrim şehitlerine büyük bir bağlılığa dönüşmüştü. Devrim şehitlerinin devrimci kişiliğine ulaşmak için her zaman çalışıyor ve dengeli bir şekilde kendisini hazırlıyordu. Parti gerçeğini, önderliğini iyice kavramak ve bunu doğru bir şekilde uygulamak için çalışıyordu. Yoldaşlarının ülkeye doğru hareket etmesi onda sınırsız bir gönül ferahlığına yol açıyordu. Ancak onlarla birlikte olmadığına üzülmüyordu. Bunun için raporlarında sıcak savaş ortamında yer alma istemini dile getiriyordu.

Nisan 1990'da istemi gerçekleştiriyor ve ülke yolu O'na açılıyordu. Yazdığı son sözünde; *"Ülkedeki çalışmalarımı kaldırabilmek için yüzyüzyüz hazırım ve bu, bendeki yılların istemidir. Partiye söz veriyorum ki, tüm gücümle kendimi vererek bu uygulamanın temsilcisi olacağım"* diyordu. Yine arkadaşlarına ve akrabalarına gönderdiği mektubunda, *"Ben namus ve şeref katına doğru gidiyorum. Evet burada belki yaşamımızı sürdürebiliriz, ancak gerçek ve özgür yaşam orada gerçekleşiyor. Düşmanla savaşmaktan daha değerli bir şey yok, bunun için tüm arkadaşlar kendini hazırlamalı"* diye yazıyordu.

1 Eylül 1990 günü Maraş'ın Pazarcık alanında, faşist Türk ordusuna karşı büyük bir direnişten sonra **Hasan** yoldaşla birlikte **Adnan** yoldaş da ölümsüz şehitler kervanına katıldı.

**-Direnişi yolumuzu aydınlatıyor!
-Şehitlerimiz ölümsüzdür!**

Silah arkadaşları

Celal yoldaşın bağımsızlık yolu devam edecek

Şehitlerimizin dökülen kanları özgürlüğün bedelidir, devrimin ateşini daha da gürleştirmek içindir. Evet, Kürdistan halkı, aydınlığa susayan halklardan biridir. Gözlediği aydınlığa ulaşana kadar çok bedel ve kahraman vermekten çekinmeyecektir.

Celal yoldaş, emektar ve yoksul bir anne ve babanın çocuğu olarak 1960'ta dünyaya geldi. Ailenin geçimine katkıda bulunmak için en ağır ve tortu işlerde çalıştı. 1987 yılında bağımsızlık ve özgürlük mücadelesiyle tanıştı. Başlangıçta sahip olduğu yetenek ve olanaklarını, devrimci yeteneklerle birleştirebilen, Kürt folklorunu geliştirebilen ve bu yetenekleriyle halkın arasına girerek büyük bir sabır ve yorulmak nedir bilmeyen çabayla kapalı olan her kapıyı açabilen bir yoldaşımızdı.

Celal yoldaş, çalışmalarıyla her zaman için halkın kalbinde yer edindi. Büyük bir metanet, hırs ve inancıyla sıcak bir yaklaşımı vardı. Her zaman ağır görevlerin altına girerdi. **Celal** yoldaş, çalışmalarında halka ve amaçlarına bağlıydı. Mal ve

mülkünü, bağ ve bahçesini halka ve Partiye adamıştı, tıpkı canını adadığı gibi.

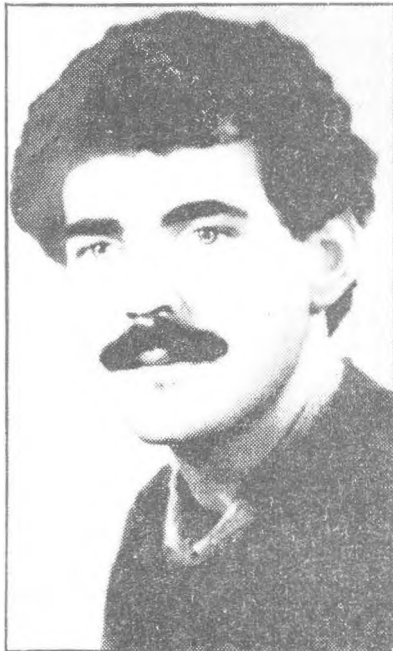
Daima düşmana kin güderek büyümüşü. Çalışmalara içten katılımı vardı. Bunun için Partiden hep halkın mücadelesine ve **Agitlerin** saflarına katılmayı istedi. Parti, isteğini kabul etti. Sınırsız bir sevinçle 1990 baharında sınırı aşarak, sıcak savaş alanına doğru gitti. Evet, gerillanın safında erkenden yer edindi ve onlara bağlandı. Her zaman büyük bir fedakarlıkla hem kendisinin ve hem de arkadaşlarının yükünü kaldırırdı.

Celal yoldaş, büyük bir direnişte kendisini arkadaşlarına feda etti. Maraş'ın Engizek dağlarında faşist Türk ordusuna karşı büyük bir kahramanlık örneğini sergileyerek manevi komutanlarımızın kervanında ölümsüzleşti.

Celal yoldaş, sınırsız bir fedakarlığın ve zalimlere karşı büyük kinin sembolüydü.

-Şehitlerimiz ölümsüzdür!

Mustafa MENAN yoldaş; direnişin kesintisiz sürecektir

Mustafa (Selim) yoldaş, zengin bir ailedendir. Kürt halk gerçekli-

ğinden ve yurtseverlikten uzak düşmüştü. 1986 yılında PKK'nin mücadelesiyle tanıştı ve ulusal kavgaya bağlandı. 1988 yılına kadar bir dost olarak üzerine düşeni yaptı. Daha sonra aktif olarak mücadeleye katıldı. Gerillaların sınır geçişlerinde rehberlik yaptı. Bu çalışma süreci içerisinde sürekli gelişme kaydederek her PKK'li devrimcide olması gereken özellikler edindi.

Her seferinde geri dönmek üzere sınırı geçmek biricik istemiydi. Sonunda Partinin istemi üzerine, geri gelmemek üzere sınırı geçti. (Zaten yoldaşımızın sahte suni sınırlara inancı olmadı.) Her seferinde üstün bir kabiliyet ve güçlü bir moralle görevlerini yerine getirdi. Yine her zaman yoldaşlarına köprü olmak isterken, faşist düşmana karşı bir volkan gibiydi.

Gerilla grubundan ayrılırken geçtiği alanda uşak muhbirler tarafından

ihbar edildi. Bunun üzerine düşman O'nu çembere aldı. Tek başına aslanlar gibi direndi. Düşmanın tüm "teslim ol" çağrılarını hemen reddetti. Teslimiyete yer vermiyordu. Direndi İslahiye-Antep şehitler kervanına katılana kadar.

Mustafa yoldaşa ve bağımsızlık mücadelemizin ölümsüz şehitlerine söz veriyoruz ki silahları yerde kalmayacak.

Silah arkadaşları

Sabri (İzzettin MAHMUT) yoldaş kalbimizde yaşayacaktır

Sabri yoldaş, emektar ve yurtsever bir ailenin mensubu olarak 1967 yılında dünyaya geldi. 15 Ağustos Atılımı, O'nu **Agitlerin** saflarına çekti. 1986 yılında okuduğu okulu bırakarak devrimci mücadeleye ka-

tıldı. Tek amacı kendisini PKK'nın devrimci kişiliğine ulaştırmaktı. Parti, kendisine şans tanıdı ve Akademi'ye alındı. Burada devrimci yoldaşlığın ve fedakarlığın sembolü oldu.

Köylüler arasında güçlü devrimci çalışmalar yürüttü ve onların büyük sevgi ve saygısını kazandı. Halk arasında birlik sağlamak için bilinç taşıdı.

Sabri yoldaş, çizgiyi uygulamada çok güçlüydü ve birçok alanda derinlemesine uyguladı. Her zaman dağdaki direnişe katılmak istediğinden dolayı, Parti, istemini 1990 baharında kabul etti. Bunun üzerine sınırın ötesine geçti ve bağımsızlık yolunda ilerledi. Ancak içindeki vatan hasretini dindiremeden ölümsüz şehitler kervanına katıldı.

tanımadan önce yurtseverlikten ve halkın gerçeğinden uzak düşmüştü.

15 Ağustos Atılımı'ndan bir yıl sonra, yani 1985 yılında halkın üzerinde büyük bir etki yaratılmıştı. **Yusuf** yoldaş da kendi öz gerçekliğine dönüp mücadele saflarına katıldı. Bir müddet Lübnan çalışmalarını yürüttü. Her zaman sıcak savaş alanına ulaşmak istiyordu. Parti kendisine yol açtı ve Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Görevlerine ve yoldaşlarına fedakarca bağlıydı.

Dersim'de şehit düşen **Hasan BÜLBÜL** yoldaşın kardeşi olan **Rüstem** yoldaş, 1958 yılında Kayseri'nin Sarız ilçesine bağlı Tavla köyünde dünyaya geldi. İlkokulu köyünde okuduktan sonra girdiği yatılı okul sınavlarını kazanarak Aydın'da ortaokula başladı. Fakat birinci sınıftan sonra okuma hakkını kaybetti.

Yoksulluktan dolayı küçük yaşta çalışmaya başladı. Böylece sömürünün hangi anlama geldiğini bu yıllarda tanıdı. Ayrıca ailesi Kürdistan'dan sürgün edilen ailelerden olduğu için yabancılaşmayı önemli oranda yaşadı.

Ankara'da çalıştığı yıllarda çeşitli sosyal-şoven örgütlerle ilişkiye giren **Rüstem** yoldaş, 12 Eylül'le birlikte bu güçlerin içine girdikleri durumdan dolayı başarıya ulaşamayacaklarını kavradı.

1984 yılında Libya'da işçi olarak çalışırken Hareketimizle ilişkiye geçen **İbrahim** yoldaş, evli ve bir çocuk babasıydı. Bu alanda katıldığı eğitimde gösterdiği çaba sonucu Kürdistan ulusal gerçekliğine önemli

Kendisini geliştirdikten sonra tekrar halkın arasına döndü. **Celal** yoldaşa kapalı kapıları açıyordu. Görevini fedakarca ve başarıyla yerine getiriyordu. Ama her zaman ülkeye doğru gitmek istiyordu. Bir raporunda şöyle yazıyordu: "*Ben ülke için hazırım. Sevincimi dile getiremem. Partiye ve Parti Önderliğine sonuna kadar bağlıyım. Halkımı bağımsızlık ve özgürlüğe kavuşturmak için tarihi sorumluluğumu yerine getireceğim...*" Evet, Parti, isteğini yerine getirince

İbrahim BÜLBÜL (Rüstem) yoldaş

oranda ulaştı. Alanda kitle ilişkileri ve eğitiminde faaliyet yürüttü ve önemli gelişme yarattı. 1986 yılı

Ali AY (İzzet) yoldaş

Yoldaşımız çocuk yaşta annesini kaybetti, babası da evi terketti. Bu nedenle **İzzet** yoldaş ana-baba şefkatinden yoksun Suruç halkı tarafından büyütüldü. Yaşamı büyük zorluklar içinde geçti. Sahipsiz büyümesi O'nu toplumdışı, başıboş bir yaşama itti. 1979 yılına kadar devam eden bu toplumdışı yaşamı bu yıldan

sonra umut dolu yeni bir yaşama yerini bıraktı. Bu yıldan sonra **İzzet** yoldaş, adeta yeniden doğmuştur. Görmediği ana-baba sevgisi yerine çok daha yüce olan PKK saflarında vatan sevgisine kavuştu. Artık umutsuzluk, yerini büyük ve soylu umuda terkeder. **İzzet** yoldaş kaybettiğini sandığı her şeyi çok daha görkem-

1990 baharında ülke topraklarına kavuştu. Bu uzun yolda yağmur, rüzgar ve kasırga demeden azimle ilerledi ve direndi.

Yusuf yoldaş, Mart 1990'da Pazarlık'ın Abbasiye köyünde çıkan büyük bir çatışmada faşist Türk ordusuna karşı kahramanca direnerek ölümsüzler birliğine katıldı.

Halk her zaman kalbindeydi ve hepsinin kalbine girdi

Silah arkadaşları

başlarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giden **Rüstem** yoldaş, III. Kongre sürecini de yaşadı. Kendisini iyice yetkinleştiren yoldaşımız, Kongre sonuçlarını taşımak amacıyla tekrar Libya alanında görevlendirildi. Bu doğrultuda üstlendiği görevleri layıkıyla yerine getirmek için yoğun çaba sarfetti.

1989 yılı sonlarında tekrar Akademi ortamına giden **Rüstem** yoldaş, bir dönem eğitim gördükten sonra ülke pratiğine yöneldi. Ülkeye yönelirken Halk Demokrasisini inşa görevini önüne hedef olarak koyan yoldaşımız, ülkeye girdikten kısa bir süre sonra 1990 yılı başlarında sömürgecilerle girdiği bir çarpışmada şehit düştü.

Rüstem yoldaşın devrimci mücadele pratiği bir kez daha göstermiştir ki, PKK hareketi salt Kürdistan'da yaşayan halkımızı kurtuluş doğrultusunda savaştırmıyor, asırlar önce sürgün edilen Kürdistanlılarda da ulusal bilinci uyandırıyor ve Kürdistan'a çekiyor. Kaynağa dönüş ruhunun militanı **Rüstem** yoldaş mücadelemizde yaşatacağız.

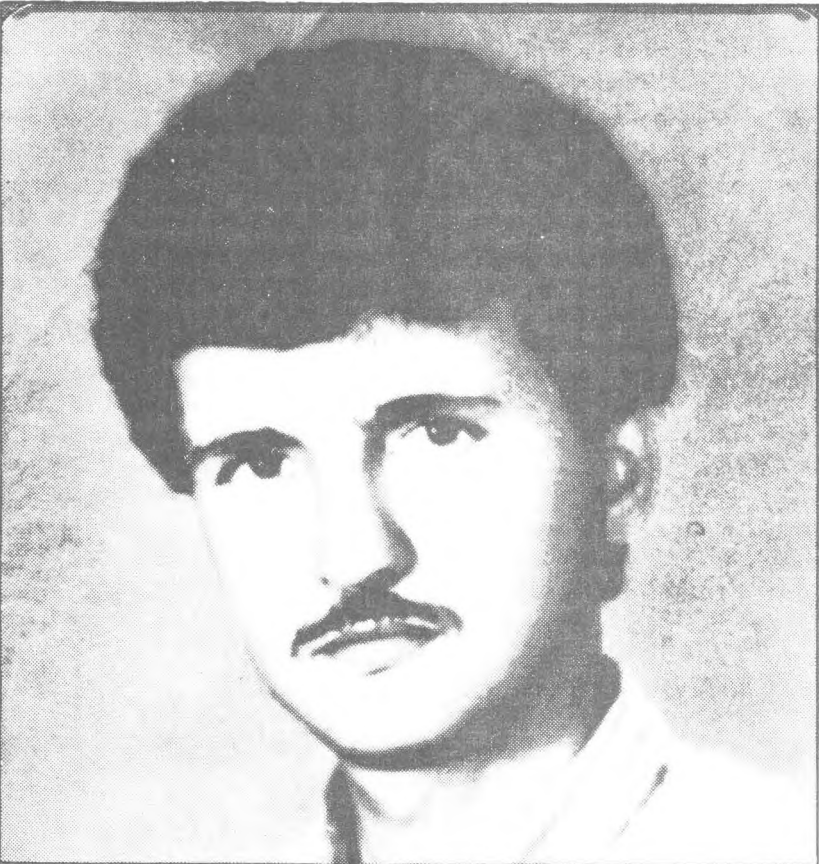
lice kazanma mutluluğunu yaşar.

Partiyle ilişkiye geçen **İzzet** yoldaş, sempatanlık düzeyinde faaliyetlerde yer alır. Okuma-yazması olmadığından zorlansa da eğitim çalışmalarına katılır. Bu eksikliğinden dolayı yoldaşımız daha çok mücadelenin pratik sorunları üzerinde yoğunlaşır. Böylece okuyamadan kaynaklanan boşluğu böyle telafi etmeye çalışır. Partiye ve mücadeleyi tehlikelerden korumaya çalışan kararlı bir pratik yürütür.

Askeri-faşist darbeden sonra tutulanır. Bir yıla yakın kaldığı Diyarbakır zindanında düşmana karşı direnir. 1981'in sonbaharında Suruç Grubu Davası'nda mahkemeye çıkarılır ve ilk duruşmada tahliye edilir. Çıkar-çıkılmaz Partiyle ilişki arar, fakat o dönemin bilinen nedenlerinden dolayı Partiyle ilişkiye geçemez. Bunun üzerine Mersin'e giderek çalışmaya başlar. Burada kendi gücüne dayanarak kitleler içinde propaganda yapar. Bir arkadaşıyla birlikte Partiyle ilişkiye geçmek için bir kaçakçıyla anlaşılır. Kaçakçıya verecek paraları olmadığından soygun yaparlar. Fakat soygun başarısız sonuçlanır ve ikisi de yakalanır. Aylarca içerde yattıktan sonra **İzzet** yoldaş serbest bırakılır.

İzzet yoldaş yoğun ilişki arayışı sonucu 1987 sonunda Partiyle bağlantı kurarak Akademi'ye gider. Burada askeri ve siyasi eğitim görür. Ülkeye yönelmeden önce şehir faaliyetleri planlama grubunda yer alır ve şehir faaliyetlerine hazırlanır. 1988 Haziran'ında ülkeye giriş yaparak Suruç'ta faaliyet yürütür. 88-89 kışında, çalıştığı birimle birlikte yeniden yurtdışına çıkar. Kısa bir eğitimden sonra Botan'a yönelir. Orada bir süre faaliyet yürüttükten sonra Suruç'a geçer. Burada faaliyet yürütürken, bulunduğu ev düşman tarafından keşfedilir ve kuşatmaya alınır. Vahşi sömürgeciler silahlı olan **İzzet** yoldaşı, tutuklama, yargılama gereği dahi duymaksızın evin önüne çıkıp anında kurşuna dizerler. Vahşi düşmandan **İzzet** yoldaşın intikamını alacak, kanını yerde bırakmayacağız

Munzur XELİL (Yusuf) yoldaş direnişiyle ölümsüzleşti

Munzur XELİL (Yusuf) yoldaş, yurtsever ve emektar bir ailenin ço-

cuğu olarak 1960 yılında dünyaya geldi. Yaşamı şehirlerde geçti. Partiyi

Mustafa AYALP (Meçhulî) yoldaş dağlarımızın özgürlük türküsünde yaşıyor

Ulusal kurtuluş mücadelemizin boyutlandığı bu aşamada yiğit yoldaşımız **Mustafa AYALP (Meçhulî-İsmail)** yoldaş, direniş ruhunu, davaya bağlılığını, alçakgönüllülüğünü ve bağımsızlık silahını bizlere miras bırakarak ölümsüzleşti. **İsmail** yoldaş özgürlük yolumuzda sönmeyen bir meşale olacaktır. **Agitlerin** ölüm-süzler ordusu saflarında her zaman anısıyla yolumuzu aydınlatacaktır.

İsmail yoldaş 1961'de Urfa'nın Halfeti ilçesine bağlı Çikan köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi de Kürdistan toplumunun başaşağıya gidişini derinden yaşıyordu. Hakim sömürgeci ulusun yaratmış olduğu en büyük tahribatlardan biri olan asimilasyonun en yoğun yaşandığı alanlardan birisiydi bu ailenin yaşadığı alan. Ailesi ekonomik nedenlerden dolayı parçalanmıştı. Böylesi bir ortamda çocukluğu geçen yoldaşımız, çocukluğunu yaşayamamış, ilkokulu dahi ekonomik nedenlerden güçlükle bitirmiştir. **İsmail** yoldaş, daha ilkokulu okurken çobanlık ve ırgatlık yapmış, aile bütçesine katkıda bulunmaya çalışmıştı. Ancak hiçbir zaman okula gitmeyi istememiştir. **İsmail** yoldaş, ilkokuldaki yaantısını anlatırken şöyle derdi: *"Okumayı seviyordum, ancak okula gitmemek için de her yola başvuruyordum."* Evet, yoldaşımızın, kini, nefreti okumaya, bilime karşı değil, daha o yaşlarda sömürgeci eğitim sistemine karşı olmuştur. Nihayet O'nun dikbaşlı, isyankar davranışları, daha ilkokuldayken öğretmeninin dikkatini çekmiş; öğretmeninin O'nu sindirmek ve boyun eğdirmek için başvurduğu tüm baskı ve bastırmalara karşı direnmiş ve boyun eğmemiştir. Hatta bir gün Türkçe dersinde Kürtçe konuşması üzerine öğretmen tarafından cezalandırılır. O, bunu gururuna yediremez, çünkü, kendisi açısından

ceza alacak bir suç işlememiştir ve haksız yere cezalandırılmıştır. Bu haksızlığa O, Atatürk'ün portresini kırarak cevap vermiştir. Çocuk yaştaiken gösterdiği bu kararlı tavır daha sonraki yaşamında da devam edecektir.

İsmail yoldaş, ilkokulu bitirdikten sonra uzun süre çobanlık ve ırgatlık yapar. Ulusal kurtuluş mücadelemizin boyutlandığı 77-78'lerde Hareketimizin derin etkisini yaşar. Ve sempatanın düzeyinde çalışmalara katılır. Bu yıllarda profesyonel olarak saflara katılmak ister ancak çevrenin ve ailenin baskıları sonucunda bunu başaramaz. Sömürgecilerin bu dönemden sonra artan baskıları ve uzun yıllar sürekli çalışmasına rağmen emeğinin karşılığını alamayışi nedeniyle ve aynı zamanda dünyayı tanıma, okuyup öğrenme çabalarının burada sonuçsuz kalması sonucunda çareyi yurtdışına çıkmakta bulur. 1980'de yurtdışına çıkar.

1984'e kadar Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde fabrikalarda çalışır. Aynı zamanda yoğunca araştırıp okuması söz konusu olur. Bu dönemde Avrupa'da Türk soluyla girdiği tartışmalarda ulusal meseleyi onlara da kabul ettirmeye çalışır. Bir yandan da Partiyle yeniden ilişki kurma çabası içinde olur. 15 Ağustos Atılımı, O'nu da derinden etkiler. Bu dönemde Almanya'da örgütle bağ kurar ve saflara katılır. Şehit düştüğü ana kadar profesyonel devrimcilik hayatı devam eder.

İsmail yoldaş, uzun bir süre Avrupa alanındaki kitlemiz içerisinde cephe faaliyetleri yürütür. Amacı kendisi gibi ülkesinden ve halkından kopmuş, kendi tabiriyle "Özbenliğini kaybetmiş", emperyalist burjuvazinin pençesinde erimeye yüz tutmuş ve o yaşamın en çirkef batağına gömülme tehlikesini yaşayan insanlarımızı yardım etmektir. Bu çalışmalara

rını bitmez-tükenmez bir enerji ve sonsuz bir azimle yürütür. Oldukça önemli kazanımlar ortaya çıkarır. Kişilik olarak ilgi merkezi olabilmesi, Avrupa alanı kitlemiz içinde sempati kazanmasını sağlar. Halkın sorunlarıyla yakından ilgilenir ve doğru devrimci düşünce temelinde çözüm gücü olmaya çalışır. Bu süreçte Hollanda alanında da sorumlu düzeyde faaliyet yürütür. Bir yandan başarılı bir faaliyet ortaya koyarken, diğer yandan devrimci eğitimini süreklileştirerek kişilik dönüşümünü sağlamaya çalışır. Hollanda alanından sonra sorumlu düzeyde Almanya-Bonn alanında görev üstlenir.

Bu faaliyet içerisinde ülke topraklarında yaşanan sıcak mücadeleye duyduğu özlem gün geçtikçe kabarıyor, kaynağa dönüş talebini sık sık örgüte iletliyordu.

Bu talebi kabul edilerek 1989 baharında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir. Bu alanda da yoldaşları tarafından sevilen ve sayılan biri olur. Eğitim ve yaşama özlü yaklaşımıyla sürekli militan kişiliği yakalama savaşımını verir. Altı aylık bir eğitim süreci O'nu yetkinleştirir ve on yıldır özlemini çektiği ülke topraklarına ulaşmaya hazır hale getirir. Güçlü bir militan grupla birlikte yıl sonuna doğru ülkeye yönelir.

İsmail yoldaş, güçlü kişiliğinin yanısıra güçlü bir fiziğe de sahipti. Ülkeye girişteki uzun yolculuk boyunca yoldaşlarına sürekli yardım etmiş, onların çantalarını da yer yer taşıyarak zor anlarında yüklerini paylaşmış, grupta moral kaynağı olmuştur. 89 kışında ülke topraklarına ayak basar. Mevsim kış olmasına kıştı ama **İsmail** yoldaş baharı yaşıyordu. Newroz coşkusu vardı ruhunda. Ufku geniş, sevdası büyüktü. Gözlerinde kavganın kararlılığı, aydınlığın umudu vardı. Grup içerisinde yaşam tarzıyla, kişiliğiyle, olaylara bakış açısıyla, üslubuyla yoldaşlarına örnek oluyordu. Her türlü zorluğa karşı göğüs germesi, O'nu direnmenin ve özgürlüğün bir sembolü yapıyordu. Planları büyüktü ve hep *"Büyük düşünmek gerek"* derdi. *"Kızıl hattı ilan etmeye az kaldı"* derdi ve bu, O'nun devrime inancının bir kanıtıydı. Ülke zeminindeki faaliyetlerinde kitleye olumlu yaklaşımıyla ulusal kurtuluşçu devrim bilincini birçok insanımıza taşımış, birçok savaşçı yoldaş kazanmıştı. Ülkenin Güneybatı Eyaleti'nde mücadele yürütüyordu. Engizetlerin, Nurhakların, Binboğaların, Karadağın yorulmaz savaşçısı **İsmail** yoldaş, 1 Eylül 1990'da kahpece hazırlanmış düşman pususuna düştü ve soylu direnişleriyle şehitler mertebesine yükseldi.

Dikbaşlı, özgürlük kokuyla yüce dağlarımızın büyük kahramanı **İsmail** yoldaş, estirdiği özgürlük rüzgarıyla düşmana korku salmış, kişiliği, ruhu ve heybeti bin yılların ezikliğini kasırgaya çevirmiş, sömürgeci Dehakların adeta nefesini kesmiştir. O; sevdasını, özlemini, tutkusunu biz özgürlük savaşçılarına teslim etti. Bizler gururluyuz, bağımsızlık toprağıımıza bir kızıl gül daha ekilmiştir, bağımsızlık toprağını kızıl kanıyla sulamıştır. Özgürlük savaşçıları ölümsüzdür. Amacımız, yoldaşımızın anısını yaşatmak ve yüzlerce **İsmail** yaratmaktır. Anısı mücadelemize önderdir. **SÖZ ONURDUR, ONURU ÇİĞNETMEYEGİZ!**

Silah arkadaşları

Hasan BİNDAL (Hamza) yoldaş

Hamza yoldaş, feodal ve küçük-burjuva komplocu anlayışın doğurduğu bir cinayetle 25 Ocak 1990 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'nde katledildi.

Yoldaşımızın komplocu anlayış sahibi bir unsur tarafından katledilişini ve ortaya çıkardığı sonuçları Parti Önderliği şöyle değerlendiyor: *"Hamza... şehit Haki, Halil ÇAVGUN, Mazlum, Kemal, Hayri yine Agit ve yüzlercesi... Her birisi bir pırlanta değerinde olan bu şehitlerin bu son halkasında 90'ın 25 Ocak'ında olması, tarihin bir çözümlenemeye iççe yaşaması büyük bir pratik hizmetin de sahibi olması, Partimizin tarihinde O'nun da bir kilometre taşı olması gerektiğini ortaya koyuyor. Beş yıldır bu sahada candan ve sadakatle çalıştı. Her arkadaşına şu veya bu düzeyde hizmeti oldu. Belki görünmez ama,*

hepimize şu veya bu şekilde hizmeti olmuştur. Acısından bahsetmeyeceğim. Ve olayın kendisinden de bahsetmeyeceğim. Ama düşüncede ve ruhta beni şüphesiz derinliğine etkilemiştir ve hatta biraz daha yenilenmeye götürecektir. O'nu, biz Partinin anlamlı şehitlerinden birisi olarak görüp, Hareketimizin temel taşlarından birisi haline getireceğiz. Zaten yaşamıyla yetişmiştir. En ufak bir acı da duymuyor şehit olurken, olağanüstü bir durumda çok soğukkanlı. Bu ne demektir. Ölüm onun için yok! O'na somut bir biçimde daha layık olmanın büyüklüğünü yaşayabilmeliyiz..."

Hamza yoldaş, Urfa'nın Halfeti ilçesine bağlı Ömerli köyündendir. Ulusal kurtuluşçu ideolojinin 1976'larda Kürdistan'a taşırılmasıyla birlikte Hareketimiz saflarında yer almış; bir dönem öğretmenlik yaptığı alanda legal düzeyde faaliyet yürütmüştür. Ardından öğretmenliği bırakıp, profesyonel devrimciliğe atılmıştır. Mücadelenin hizmetine sunduğu olanakları ve yetenekleriyle büyük değerler yaratmış, 1980 sonrası yurtdışına çıkış ardından Ortadoğu alanında Partiye ve hemen her yoldaşa büyük bir fedakarlık ve özveriyle hizmet etmiştir. O, sahip olduğu derin yurtseverlik, engin insan sevgisi ve bitmez tükenmez fedakarlığı, çalışkanlığıyla gerçek bir değerdi, insan sıfatına en çok layık olan bir yoldaştı. O, gece gündüz ulusal kurtuluşun temellerini ören gerçek bir usta, bir emek kahramanıydı. Her türlü kişisel çıkar anlayışından, kaptislerden uzak, Parti militan özelliklerinin somut bir timsali, Partileşmenin örneğiydi. O'nu kelimelerle anlatmak yetmeyecektir, O'nu tanımak ve anlamak; Partiyi, halkı, emeği tanımak ve anlamaktır, çünkü O: bütün bunların bir bileşkesiydi.

Hamza yoldaş şahadetiyle bütün yoldaşlarının feodal-komplocu ve tasfiyeci pratiklere karşı kendini gözden geçirme, yenileme talimatını vermiştir. Bu talimatıyla Partinin 1990 hamlesine kalkışında bir kilometre taşı olmuş ve serhildanı yaratmıştır. Verdiği mesaj gerçeklerle yüklü ve daima yol göstericidir. Bu anlamda sonuç yaratmada emredici bir kaldıraçtır. **Hamza** yoldaşta dile gelen PKK ruhu ve fedakarlığı Kürdistan halkı var oldukça yaşayacaktır. Anısı mücadelemizde bir meşaledir!

Halk kahramanlarımızdan İsmet ÖMÜRCAN yoldaşın anısına

İsmet ÖMÜRCAN yoldaşı birkaç sayfa yazıyla dile getirmek, sözle O'nu anlamak ve anlatmak mümkün değildir. O, Kürdistan insanının tüm saf temizliğini ve ezilmişliğini şahsında yaşayan birisiydi. Bu yazıyla şehidimize karşı olan görevlerimizden birini sınırlı da olsa yerine getirmeye çalışacağız.

İsmet yoldaş, 1963 yılında emekçi ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Maraş'ın Pazarcık ilçesine bağlı Bayramgazi köyünde dünyaya geldi. Ailesinin tüm geçimi emek gücüne dayandığı için, **İsmet** yoldaş bir taraftan okula giderdi, diğer taraftan okul giderlerini karşılamak ve aile ekonomisine katkıda bulunmak amacı ile hafta sonları ve tatillerde ırgatlık yapardı. Daha çocuk yaşta sömürü ve baskının en katmerlisini yaşamıştı.

İlkokulu bitirdikten sonra da çeşitli metropol şehirlerinde (Adana, Mersin, Osmaniye, Silifke vs.) ücretli işçi olarak çalışmaya başladı. Gittiği alanların verdiği yabancılık ve tortu işlerin ağırlığı ile, aile ve memleketten kopuşun verdiği burukluk ve acıyı tüm benliğinde duyuyordu. Ama ekmek kavgası O'nu daha ço-

cuk yaşta büyük sorumluluklar altına sokmuş, bu yaşama mahkum etmişti.

İsmet yoldaş, bu acılı ve çileli yaşamı yaşayan milyonlarca Kürt insanından birisiydi. Bu yaşam zor da gelse ve kahredici de olsa kaderciliğe mahkum edilen insanımız için başka çare yoktu. Gencecik fidanlar ana topraklarından sökülüp atılarak vanaşet ve namertlik kokuyla, bir bütün ulusal kimliğine yabancılaştıran topraklara savruluyordu ve hala da savrulmaktadırlar. Bütün bu acıların ve horlanışın ağırlığını iliklerinde taşıyan **İsmet** yoldaş, sonunda her Kürt insanı gibi gerçek kurtuluş yollarını aramaya başladı.

1976-77 yıllarında ulusal kurtuluşçu düşüncenin Kürdistan genelinde olduğu gibi Pazarcık alanına da taşırılmasıyla özellikle gençlik arasında muazzam bir sempati oluştu. Gerçek kurtuluş yolunu bulan Kürdistan insanı hızla saflardaki yerini aldı ve kısa sürede mücadele kitlesel bir karakter kazandı. **İsmet** yoldaş, köyüne bayram iznine geldiğinde özellikle gençliğin ulusal kurtuluşçu çalışmalarından etkilenecek saflara katıldı. Gerçek kurtuluş yolunu bulan

İsmet yoldaş, çevrenin tüm ısrarlarına rağmen, yeniden çalıştığı şirkete dönmeyerek köyde kaldığı süre zarfında aktif çalışmalara katıldı. O her zaman pratiğe en önde yürüdü. Devrimci görev ve sorumluluğu karşısında yaptıklarını az bulan **İsmet** yoldaş, kısa süre sonra kırsal alanda faaliyet yürüten yoldaşlarına katılır. Dönem, sömürgecilerin halkımıza tehdit mesajı olarak sunduğu Maraş katliamı akabinde sıkıyönetimin ilan edildiği ve de faşist terörün giderek zirveye tırmandırıldığı, ağır baskı, işkence ve operasyonların yaşandığı cunta arifesidir. Bu ortamda birçok küçük-burjuva ruhlu unsur fırsat buldukça kaçma yollarını ararken **İsmet** yoldaşın mücadelesi için kırsal alana çekilmesi, O'nun davaya, halkına, yoldaşlarına ve bir bütün olarak insanlığa bağlılığın ölçüsünü göstermektedir.

Hareketimizin yurtdışına çekildiği ve yaygın tutuklamaların yaşandığı bu dönemde, kadroların da amatörlüğü eklenince, koşullar oldukça zorlaşmıştır. Alanda kalan son grubun birbiriyle bağlarının kopması sonucu **İsmet** yoldaş, köy biriminden yardım almak amacıyla köye döner. Asırlardır halkımızın sırtına bir kene gibi yapışan ihanet bir kez daha hükmünü icra eder ve **İsmet** yoldaş ihbar edilir. Bunun üzerine köyü basan sömürgeci kolluk kuvvetleri **İsmet** yoldaşı tutuklarlar. **İsmet** yoldaşın durumu sömürgeciler tarafından yeterince bilinmemesi rağmen, yapılan ihbarda, kendisinin aranan amcasının oğlu **Mustafa ÖMÜR-CAN** yoldaş ve diğer yoldaşlardan haberdar olduğu belirtilir. Yakalandıktan sonra Maraş sıkıyönetim komutanlığında iki ay boyunca yapılan en ağır işkence ve insanlık dışı baskılara rağmen, sömürgeciler, **İsmet** yoldaşın ağzından tek kelime alamazlar.

Faşist sömürgeci Türk devleti savaş esirleri şahsında tarihsel ihaneti yeniden meşrulaştırmayı amaçlamakta, Kürt ve Kürdistan olgusu üzerine serptiği ölü toprağı altında filizlenerek dal budak salan direnişe tahammül göstermemekte ve bu yolda sergilediği her türlü vahşeti ve insanlık dışı uygulamaları mübah görmektedir. Bu bağlamda savaş esirleri üzerinde her türlü vahşeti uygulamakta ve insan aklının alamayacağı işkence metodlarını denemektedir. Bu vahşet karşısında savaş esirlerimizin sömürgecilerin ve cellatlarının yüzüne haykırdıkları "**DİRENMEK YAŞAMAKTIR**" ve "**SİZLER İŞKENCE YAPMAKTA KENDİNİZİ NE KADAR ÖZGÜR SAYARSANIZ, BİZLER DE KONUŞMAYIP DİRENMEKTE O KADAR ÖZGÜRÜZ**" direniş şiarlarını **İsmet** yoldaş da kendisine ilke aldı. Gördüğü en ağır işkence, onur kırıcı hakaretler karşısında gösterdiği kahramanca direnişle düşmana tek kelime bilgi vermeden insanlık ve devrimci onurunu sonuna dek korudu. Bunun karşısında çılgına dönen cellatlar Ekim 1981'de **İsmet** yoldaşı işkencede katlettiler.

Sömürgeciler, **İsmet** yoldaşın şahsında yaşadıkları korkuyu O'nun cesedine karşı da gösterirler. **İsmet** yoldaşın cesedini halka ve yakınlarına göstermeden gömerler. Çünkü sergiledikleri vahşet tablosunu halkın görmesi durumunda tepkiler daha büyüüp isyan alevlenecektir. Bundan korkan sömürgeciler mezarı mühürlerler. Aradan üç yıl geçtikten sonra dayatmalar sonucu mezar savcılıkça açılır ve cesedin baş kısmı otopsiye gönderilir. Sömürgecilerin bunu yapmasının nedeni, suç failini ortaya çıkarmak değil (ki söz konusu suçlu bir-iki unsur değil, insanlarımızın vahşetle katledilmesini resmileştiren sömürgecilerdir), kitlenin vahşete olan tepkisinden korkularıdır. Yıllar yılı gözü yaşlı insanlarımız otopsinin sonucunu beklemekte-

dirler ve kimbilir daha ne kadar bekleyeceklerdir?

Devrimimizin ölümsüz şehitlerinden **İsmet** ve **Mustafa ÖMÜR-CAN**'lara kendilerini kan bağlarıyla yakın görenler ve "mücadele arkadaşları"! Şehitlerimize bağlılık, onlara karşı saygı-sevgi; gözyaşları döküp kaderci bir beklenti içinde olmak değildir. Bu, olsa olsa duygusal bir yaklaşımdır. Onların vasiyeti, böyle bir yaklaşımı kabullenmez, onlara asıl bağlılık kanları ile suladıkları bu kutsal yolda yürümek, onların silahlarını devralıp ahlaklarını bırakmamaktır. Artık gün, hiçbir gerekçeyi ve bahaneyi kabullenmeyip, pratikte kendini ispatlama günüdür. Gün, **İsmetlere** yapılan işkencelerin ve **Mustafalara** sıkılan namert kurşunların misliyle intikamını alma günüdür. Gün, Avrupa'yı kurtuluş kapısı sayıp insanlığına, halkımıza ve de şehitlerimize karşı sorumsuzca bir yaşamın sahibi olma değil, şehitlerin vasiyeti olan özgür-bağımsız Kürdistan'ı yaratma günüdür. Bu temelde sizleri daha sorumlu bir yaşama davet ediyor ve bunun gereklerini yerine getireceğinize inanıyoruz.

Sömürgeci işkenceler altında ser verip sır vermeyen kahraman direnişimiz **İsmet ÖMÜR-CAN** yoldaşı şahadetinin 9. yıldönümünde saygıyla anıyor, direniş bayrağını daima yükseklerde dalgalandıracağımıza dair and içiyoruz.

Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencilerinden Bager ve Şerif
24.09.1990

Sosyal şovenizmi şahadetiyle mahkum eden Oruç ÖLFECİK yoldaşı Türkiye ve Kürdistan halklarının kardeşliğinde yaşatacağız

Oruç ÖLFECİK yoldaş, Pazarcık'ın Bayramgazi köyünde 1963 yılında emekçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yaşamı anlamaya başladığı andan itibaren Kürdistan insanının tüm ezilmişliğini ve horlanışını benliğinin ta derinliklerinde duymuştu. Türk egemenlerinin halkımızı mezhep çelişkisi gibi suni çelişkilerle parçalaması ve birbirine yabancılaştırmasına yaşadığı pratikle tanık oluyordu. 1976'larda ulusal kurtuluşçu ideolojinin taşırılmasına kadar bu suni çelişki Pazarcık ve çevresinde de yoğunca yaşanmaktaydı. **Oruç** yoldaşın da ailesi sünni mezhebinden olup 1950'lerden itibaren küçük bir kabile olarak, alevi mezhebenden olan Bayramgazi köyüne yerleşmişti. **Oruç** yoldaş, toplum içindeki bu suni çelişkilerin tüm ağırlığını çocuk yaşta yaşamaktaydı. Bu çelişkileri körüklemekle yetinmeyen faşist Türk sömürgeciliği halkımız üzerinde uyguladığı asimilasyon, işkence ve her türlü çağdışılık en katmerli bir biçimde Pazarcık toplumu üzerinde de icra etmekteydi.

Oruç yoldaş, bu suni çelişkilerin ve ezilmişliğin asıl suç failinin sömürgeciler olduğunu daha ortaokul çağlarında bilince çıkarır ve sömürgecilere karşı büyük bir kin duyar. Bu temelde devrimci bir arayış içerisine girer ve Pazarcık alanında kemalizmin beslemesi DHB ile tanışır. Gıdasını CHP (kemalizm) solculuğundan alan bu sosyal şovenist güç, toplumun alevi kesimi içinde faaliyet yürütüp sünni kesimi horlama, onlara tepeden bakma ve devrim mücadelesinin dışına atma ilkesini, örgütlendiği Malatya, Pazarcık, Dersim vs. alanlarda en yakıcı bir biçimde ortaya koymuştur. Bu anlamda saflarına gelen sünni kesimden insanlara yaklaşımı da aynı

biçimde horlayıcı olmuştur. **Oruç** yoldaşa da yaklaşımları böyle olur; O'nu hor görür, ayak işlerinde çalıştırır, kemalist yaklaşımlarla O'nu devrimci mücadelenin dışına atmaya ve yıldırmaya çalışırlar.

Tüm bu kemalist yaklaşımlar karşısında **Oruç** yoldaş, devrimciliğe olan inancını ve kurtuluş özlemini kendi benliğinde yaşayarak 1976-77 yıllarında Antep Düztepe Lisesi'nde ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanışır. Gerçek kurtuluş yolunu bulan **Oruç** yoldaş, kısa sürede aktif çalışmalara katılır ve ulusal gerçeklik karşısındaki konumunu algılamak ve gerçek devrimciliği bilince çıkarmak için yoğun bir araştırma ve inceleme içerisine girer. Bu temelde sömürgeciliğe olan kini daha da arttığı gibi, sosyal şovenizmin gerçek yüzünü, sınıf temellerini bilince çıkararak onun teşhiri ve mahkumiyeti, saflarındaki dürüst unsurların daha fazla aldatılmaması için aktif bir çalışma içerisinde olur. Yoldaşların anlatımlarını pürdikkat dinler ve algıladıklarından sonuç çıkarmaya çalışır. Kısa süre sonra büyük enternasyonalist önder **Haki KARER** yoldaşın verdiği bir eğitim çalışması içinde yer almaya başlar. Eğitime özlü yaklaşımıyla tartışmalara aktif katılır ve aldıklarını özellikle öğrenci-gençlik çevresine aktarmada muazzam bir çaba sarfederdi. Sorunlara yaklaşımda olgun ve çözüm gücü olmaya çalışırdı. Alçakgönüllü ve sempatik özellikleriyle yaşlıları arasında örnek bir konuma sahipti. Ulusal kurtuluşçu düşüncenin şahsında özgür ve bağımsız geleceği gören **Oruç** yoldaş, geçmişteki içine kapanıklığı aşarak çevresine moral saçan bir insan oldu. Görevler üzerine önde yürüyerek en ağırını ve zorunu omuzlayan fedakar kişiliği ile yoldaşları arasında büyük bir saygınlık ve sempati yaratmıştı.

Devrimciliğin olmadığı bir ortamda devrimcilikten dem vuran, bu yüce erdemler adına insanlarımızın saf ve temiz duygularını çıkarlarının hizmetine sokan sosyal şoveni gruplarının maskeleri kurtuluşçu düşüncenin Kürdistan'a girmesiyle birer birer düştü. İnsanlarımız gerçek devrimciliğin ve kurtuluş yollarını bilince çıkartıp hızla ulusal kurtuluşçu saflarda yerlerini aldılar. Artık küçük-burjuva yaşamlarını daha fazla uysal saydığı insanlarımızın omuzunda idame edemeyeceklerini anlayan sosyal şovenler gerçek yüzlerini gizlemeyerek, mücadelemizin geliştiği her alanda olduğu gibi özellikle Pazarcık ve Antep Şehit Şahin (Düztepe) Lisesi'nde polisle işbirliği yaparak ulusal kurtuluşçu güçler ve öğrencilere silahlı saldırı ve kompolar düzenlemekteydiler. (Ki bu dönem Düztepe Lisesi'nde her okuyan öğrenci DHB'nin nasıl polisle işbirliği içerisinde olduğunu iyi bilmektedir.) Bu saldırılar karşısında can telasına düşen küçük-burjuva ruhlu tipler kaçma yollarını arayıp düşkünlüklerini gösterirken **Oruç** yoldaş, hiçbir tereddüde düşmeden sonuna kadar aktif bir mücadele içerisine girdi.

1980 yılında okulların tatil olmasıyla birlikte köye dönen **Oruç** yoldaş, hayvancılıkla uğraşan ailesiyle birlikte yaylaya gider. Bulundukları yaylada DHB yanlısı bir aile de bulunmaktadır. Söz konusu ailenin çocukları DHB şefleri tarafından örgütlendirilerek bir komplo sonucu 1980 Ağustos'unda **Oruç** yoldaş hunharca katledilir. Tarih, halkımız ve insanlık karşısında suç işleyen sosyal şovenler suçlarına yeni bir suç daha ekleyerek gerçek yüzlerini bir kez daha açığa vururlar.

Şehitlerimizin kanıyla yeşeren çorak topraklarımızı giderek güzelleştirken, hızlı bir tempoyla özgürlük ve bağımsızlığa yürüyen savaşımız da artık ileri bir boyut kazanmıştır. Bunun karşısında misyonu dolan Türk somurcılığı, sosyal şovenizm ve

bir bütün olarak gericilik gerçek yeri olan tarihin çöplüğüne doğru hızla ilerlemektedir. Şehitlere bağlılığını pratikte ispatlayarak savaşını erişilmez boyutlara getiren PKK, bundan sonra da şehitlerin vasiyeti olan bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratma yürüyüşünde hızlı tempolarla ilerlerken tüm ilericilerin, devrimci ve demokratların bu yürüyüşe güç ve destek vermeleri insanlığın gereklerinden biri haline gelmiştir. Şahadetinin 10. yıldönümünde **Oruç** yoldaşı

saygı ile anarken, sosyal şovenizmi bir daha belini doğrultamaz şekilde mahkum edişimizin gururunu duyuyor, Türkiye ve Kürdistan halklarının kardeşliği temelinde yarınlara güvenle yürüyoruz. **Oruç** yoldaşın anısını enternasyonalizmin yüce bayrağını daha da yükselterek ölümsüzleştireceğiz; and içiyoruz.

Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencilerinden Bager
23.09.1990

İstanbul şehidimiz Sefkan yoldaşın şahadeti her türlü provokasyon ve komployu ezmede andımızdır

Ulusal kurtuluş mücadelemiz kitlesel halk hareketleriyle yeni bir evreye girdi. Halkımız her türlü sömürgeci zora karşı ayağa kalkarak tarihinde ilk kez bağımsızlık ve özgürlük yolunda Partimiz öncülüğünde kenetlenerek, bağımsızlığa ve özgürlüğe olan tutkusunu açığa vurmuştur. Kürdistan halkı binbir çelişkiyle parçalanmışlığına karşın, ulusal birlik ve dayanışma yolunda gerçekleştirdiği kitle eyemliliği ile Partisine ve gerillasına olan bağlılığını dile getirmiştir.

Ulusal kurtuluş saflarına dünyanın dörtbir yanında katılım var iken, sömürgeciliğin yarattığı yabancılaşma ve asimilasyon politikalarına rağmen, saflara koşanlar elbetteki vatanın en değerli evlatlarıdır. Özgür bir vatan için şehit düşen ve yaşamı ölümsüzleştiren militanlarımızdan biri de **Bayram KARATAŞ (Sefkan)** yoldaştır.

Sefkan yoldaş 1971 yılında Konya'nın Cihanbeyli ilçesine bağlı Yünlükuyu köyünde doğdu.

Sefkan yoldaş kendi halkının bin yıla yaklaşan kinini düşmana kusmak ve yüzyılı aşkın bir süredir vatanından koparılmışlığından dolayı -ki ailesi Abdülhamit dönemi sürgünlerindendir-, vatan topraklarını görmek, havasını koklamak ve onunla bütünleşmek amacıyla Partimizin önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yer aldığı bir dönemde şehitler kervanına katıldı.

Sefkan yoldaşın şehitliği bağrında ayrı bir özelliği de taşımaktadır. Çünkü O, en yoğun baskı, işkence ve katliamın yapıldığı Kürdistan topraklarından çok uzaklarda olmasına rağmen, yine de ülke topraklarına, kaynağa dönüşü gerçekleştirmiştir ve bu soylu mertebeye ulaşmıştır. Bu gerçeklik, **Sefkan** yoldaşın yüceliğini daha da artırır.

Sefkan yoldaş, ilk ve orta okulda çok başarılı bir öğrenci olmasına rağmen, ailesinin bulunduğu alanda yabancı olması ve çevresindeki Türklerin kendisine sürekli "Kiro, pis Kürt" şeklindeki hitapları, O'nu uşaklaştırma ve asimilasyon yuvaları olan okullardan soğutmuş ve lise birinci sınıftayken okulu terketmek zorunda kalmıştır. **Sefkan** yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yazdığı özgeçmiş raporunda, devrimci olmasını ve harekete katılımını şöyle dile getirmektedir: "*Devrimci olmamda ilk başta Kürt oluşum ana etkindir*

Ayrıca babamın arabasıyla Irak'a gittiğimiz dönemlerde ben genelde Cizre'de kalıyordum. O dönemde halkımızın nasıl bir yaşam sürdürdüğünü görüyordum, kendi kendime eziklik duyuyordum. Bu arada Partinin sesini duymuş, bazı araştırmalar içerisine girmiştim. Örneğin teyzemin bir çocuğu vardı. Ondan bir şeyler öğrenmiştim. Ayrıca Cizre'de kaldığımız otelde, otelcinin çocuğuyla devamlı tartışıyorduk. Oradan bir şeyler kavramıştım. Daha sonra Avrupa'ya İsviçre'ye gittiğimde, orada arkadaşlarla tanıştım. Burada Partiyi daha iyi tanımaya çalışarak, kendi gücüm oranında bir şeyler yapmaya başladım. Bu beni tatmin etmeyince iki-iki buçuk ay sonra, 1988'in üçüncü ayında profesyonel faaliyet yürütmeye başladım."

İsviçre'de cephe faaliyetlerinde ataklığı, kararlılığı, direngenliği ve halkına çok değer vermesi, O'nun halkın sevgisini kazanmasına yol açmıştı. İsviçre'de bir müddet kaldıktan sonra görevli olarak Almanya'ya geçti. Almanya'da da aynı başarıyı gösteren **Sefkan** yoldaş burada belirli bir eğitimden geçerek kendi halk gerçekliğini daha iyi kavramaya başlamış ve sürekli Partiye ülkeye gitme istemini belirtmiştir. Bunun üzerine Parti kendisinin istemini yerine getirmiş ve 1989 yazında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmiştir. Akademi'deki eğitim faaliyetlerine canlı katılımı, yoldaşlarına karşı eğitici yaklaşımı, ataklığı ve disiplinli yaşamıyla dikkatleri çekmiştir. Akademi'de yaklaşık bir yıl kalan **Sefkan** yoldaş Partinin eğitim devresinden ve Parti II. Ulusal Konferansı'ndan almış olduğu güçle gelişme kaydetmiş; Parti tarafından döneme dayatılması gereken taktik olan şehir devrimleri için metropolde görevlendirilmiştir.

Sefkan yoldaş yöneldiği alan olan İstanbul'da Ağustos 1990'da alçakça bir komplo sonucu şehit düştüştür. O'nun şahadeti biz mücaddele arkadaşlarına önemli bir görevi dayatırken, halkımıza da evlatlarına sahip çıkmasını, bunu yaparken de PKK'ye, onun değerlerine sahip çıkması gerektiğini dayatmaktadır. Ne komploculuk, ne de faşist Türk sömürgeciliği devletin yürüttüğü özel savaş bu yoldaşımızın intikamını almamızı engelleyemeyeceği gibi, komplocular ve gıdalarını aldıkları sömürgeciler intikamımızın ateşiyle yanacaklardır

Serhed Eyaleti direniş şehitlerimiz

Kağızman direnişçilerimizin şahsında PKK gerçekliği sömürgecilere bir kez daha diz çöktürdü

Yakın dönem tarihimize altın harflerle yazılan direniş anlamak, ancak PKK'yi anlamaktan geçer. PKK anlamaksızın acıları, sevinçleriyle yaşanan gelişmeleri algılamak, öldü denilen bir halkın şaha kalkışını ve sergilenen görkemli kahramanlıkları anlamak mümkün değildir. PKK'yi kitabi olarak tanımaya kalkışmak ise büyük bir yanılgı olur. PKK gerçekliğini tanıma mutluluğuna erişmek, ancak yaşanan direnişçi pratikleri tanımakla mümkün olur. Bu pratiklerin en gerçekçi ve çarpıcı olanları ise, hiç kuşkusuz, yüzlerce devrim şehidinin soylu direniş pratikleridir. Onun için de bu şahadetler çok iyi kavranmalıdır. Ülkemizdeki şehitlikler hiçbir yerde görülmedik denli büyük ve yüce anlamlar taşımaktadır. Hiç kuşkusuz şahadetlere bu içeriği kazandıran ülkemiz ve halkımızın mevcut gerçekliğidir.

Evet, Kürdistan denilince, adı ve insanı unutilan, unutturulan harabe vatan akla gelir. Tek bir canlılık emaresine rastlanılmayan, çorak ve ölmün sesiz uykusuna yatan diyar akla gelir. Burası insanlığın katledildiği, zulmün ve vahşetin kol gezdiği, sömürünün sınır tanımayan kamçısının dinmediği ve de Kürdistan ve Kürdün "K"lerinin bile telaffuz edilemediği yerdir. Kendisi için konuşamaz, üretmez böyle ölü bir toplumu yeniden diriltme, ayakları üzerine dikerek çıkarları için harekete geçirme öyle kolay değildir. Bunun için büyük fedakarlıklar, yüce emekler ve soylu çabalar gereklidir. İşte, bu soyluluğu doruk noktada gösteren şehitler en ön sırada yer alırlar. Devrime duyulan sonsuz inancın, halka ve Partiye bağlılığın örnek simaları olan direniş şehitlerimiz aynı zamanda geleceğin bağımsız ve özgür Kürdistan'ının da mimarlarıdır. Partimizin yüzlerce kahraman militan ve savaşıncısının görkemli direnişlerinin yarattığı değerler, mücadelemizi bugünkü aşamaya getirmiştir. Destanlar yaratan direniş şehitlerimizin acısı büyük olmuş, ama bıraktıkları devrimci mirası da hiçbir şeyle ölçülmeyecek kadar büyük olmuştur. Bu miras ki, doğan her boşluğu bire onla kapatmış ve halk kitlelerini devrime seferber etmiştir. Bu direnişlerimizin en son halkalarından bir tanesi de 4 Mayıs 1990'da gerçekleşen Kağızman Direniş'i'dir.

Direniş sayfasına imzalarını atan Kağızman direnişçilerinin şahadetlerinin anlamı özellikle Serhed Eyaletimiz açısından büyük olmuştur. Onların aramızdan fiziki olarak ayrılması acı bir kayıp olsa da, şahadetleriyle, yapılması gerekenlerin neler olduğunu gösterdikleri gibi, düşmanın "hazmettim" dediği bir alanın kolay yutulur bir lokma olmadığını ve nerede olursa olsun vatanımızın her karış toprağını kanımızla sulayabileceğimizi kanıtladılar. Onlar, düşmanın en fazla umutlu olduğu bir yerde ve tüm dezavantajlara karşın PKK'yi hakkıyla temsil etmesini bildiler. Onlar, hangi koşullarda olursa olsun düşmana asla boyun eğmemeyi, son nefeslerine kadar direnerek kutsal kanlarını Kürdistan topraklarına akıtmayı bildiler. Sömürgeciler, tam amaçlarına ulaştıklarını sandıkları bir anda, tüm umutlarını yerle bir ederek destanlar yaratan kahramanlarımız **Yaşar Hoca (Ahmet TOSUN), Dilşad (Ahmet ERTAŞ), Sefkan (Serhat DE-**

Enver GÜNGÖR

MİRTÜRK), Serdar (Enver GÜNGÖR), Ferhan (Ferhat AKSU-Van) Rubar (Mehmet TREN-Malazgirt) yoldaşların şahsında PKK'nin tunçtan direnişine çarptılar. Gerilla grubunun yerini, geçeceği hattı tespit eden sömürgeciler, binlerce kişilik güç ve ağır silahlarla tüm stratejik noktaları ve geçiş hatlarını tutup, bölgeyi çember altına alarak kuşattılar. Çıplak arazide şafakta grubu pusuya düşüren sömürgecilerin açtığı ilk ateşle **Sefkan ve Ferhan** yoldaşlar şehit düştüler. İki yoldaşımızı şehit eden sömürgeci kuvvetler, tüm grubu avladıkları düşüncesiyle, sevinçten çılgına dönerek harekete geçtiler ve çemberi daraltmaya başladılar. Ama, çok geçmeden yarıldıklarını anladılar. Gerilladan aldıkları karşı darbeye neye uğradıklarını şaşırarak adım atamaz duruma geldiler. Zafer sarhoşluğunu yaşarlarken yedikleri darbenin acısıyla, şehit yoldaşlarımızın bedenlerine yüzlerce kurşun sıkıp alanı top yağmuruna tuttular. Gerillaların kolay yutulur lokma olmadıklarını anlamalarında cesetlerimizden dahi korkmaya başladılar. Orada yatan yiğitler dipdiriydiler ve her an saldırıya geçebilirlerdi. Daha kısa bir an önce kışla yek vücut olmuş **Sefkan**, nasıl da yoldaşlarını tek tek geçirmişti. Gözleriyle görmüşlerdi bunu. Tüm ataklığıyla şaha kalkan sarı genç canlıydı. Nasıl da yarındaki esmer yoldaşına yardıma koşmuştu. İşte, ikisi de adeta özgür geleceğe doğru koşuyorlarcasına hazır bekliyordular. Öyleyse, onlara aralıksız yağmur gibi kurşun ve topar gönderilmeliydi. Evet, faşist sürü, yoldaşlarımızın cesetlerinden dahi korkuyordu, onun için de neleri varsa üstlerine boşaltıyorlardı. Üstelik bir de yedikleri darbenin acısı korkularına eklenince bu canilerin bir an bile durması mümkün değildi.

Halkımızın kahramanları, Partimizin yiğitleri kutsal kanlarını Kürdistan topraklarına akıttılar ve ölümsüzleştiler. **Sefkan ve Ferhan** yoldaşların ettikleri direniş tohumu ve akıttıkları kanlar daha taptazeydi. Onlar, PKK'nin direnişçi geleneğinin sürdürücüsü olmayı bildiler. Onların direniş gerilla grubunun daha da direnç kazanmasını sağladı. Onlar ilerlenmesi gereken yolu şahadetleriyle gösterdiler. İşte, çok geçmeden bu

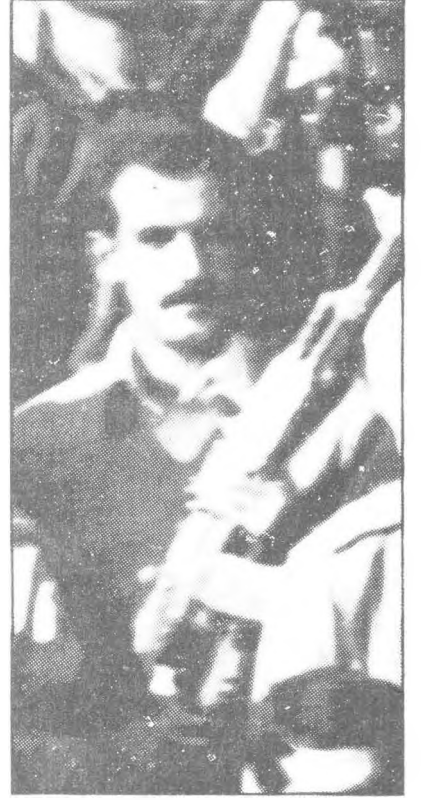
yolda diğer dört yoldaş da yürümesini bildiler. Düşmanın çemberini daraltmasını önlemek ve grubu sağlamlaştırmak için başları dik ve gururlu yürüyerek ilerleyen **Yaşar Hoca, Serdar, Dilşad ve Rubar** yoldaşların kahramanlık sahnesi açılıyordu. Teppeyi ele geçirmek isterlerken ilerleyen düşman grubunu fark edip, pusuya yatan bu arkadaşlar, düşmana en etkili darbeyi vurarak geri püskürttüler. Özel timi, polisi, komandosu ve tankı-topu fazla sökmüyordu artık, çünkü karşılarında PKK militanları vardı. Düşman, hesaplayamadığı bu direniş karşısında bozguna yatan bu arkadaşlar, düşman erken saatlerinde, şafakta başlayan çatışmanın yeni güçler ve daha fazla ağır silahla takviye edilmesi zorunluydu. Yoksa gerillalarla başa çıkmak mümkün değildi. PKK'nin direniş duvarına çarpan kafaları yarılmış, **Serdarların** dik ve keskin bakışları kışla ile birleşerek yürüklerini dağıtmıştı. Ayıplarını nasıl kapatacaklarının telaşı da bir başka sorun olmuştu. Bekledikleri takviye ile bir sürü faşist daha gelmişti. Ama, onlar da acizdiler. Çaresizliğin verdiği ruh haliyle top ve ağır silahların eşliğinde ilerlemek istiyorlardı. Ağır topların gölgesine sığınmadan artık tek bir adım ilerleme cesaretini kendilerinde bulamazlardı. Hele ikinci sefer grubu güvenceye almak için ayrılan **Yaşar Hoca, Dilşad, Serdar ve Rubar** yoldaşların pususuna düşüp ağır kayıp verince tam dehşete düşerek yerlerinde çakılıp kalmışlardı. Burada aldıkları ikinci darbe ile kayıpları daha fazla artan sömürgeciler şaşkına döndüler. "Çiğnemedен yutarız" dedikleri lokma boğazlarında düğümlenmiş, onları boğuyordu. İçerisine girdikleri çıkmaz, bir girdaba dönüşmüştü. Gerillaları düşürmek öyle kolay olmadığı gibi, atıkları her adım kendilerine mezar oluyordu. Onun için de alanı adım adım topraklarla döverek ve yoğun ateş altında tutarak çemberi daralttılar. Artık güç üstünlüğü fazla yarar sağlamayınca, tekniğe ağırlık verdiler. Çakallar sürüsü, bir türlü yaklaşma cesaretini gösteremediği mevzileri yoğun top ateşine tuttu. Her mevziye onlarca top atıp, yüzlerce mermi boşaltarak, kahramanca direnen dört yoldaşımızı şehit etti. Şehitlerimize yaklaşmanın riskini bildiklerinden ve bu korkuyu hep yaşadıklarından an-

Mehmet TREN

cak yoğun ateşin refakatinde cesetlere ulaşabildiler. Gözü dönmüş çakallar tattıkları yenilginin hincını, toprakla parçalanan cesetlere hakaret ederek almak istediler. Talancı-lıklarını bir kez daha uyguladılar. Gerillaların üzerlerindeki bireysel eşyalarını hemen kapıp üstlerinin ele geçirmemeleri için gizlediler. Çapulcular, tarihsel karakterlerinden hiçbir şey kaybetmeksizin, özelliklerini aynen koruyorlardı. Yine, bire on kayıplarına ve muazzam güç denge-sizliğine rağmen, zaferlerini ilan ettiler. Oysa ki bu, tam bir çarpıtma ve kocaman bir yalandan ibaretti. Gerillalar karşısında muazzam bir yenilgi almış ve tüm çabalarına rağmen halktan gerçekleri gizlemeye muvaffak olamamışlardı.

Yaşar Hoca, Dilşad, Serdar, Sefkan, Ferhan ve Rubar yoldaşların sergiledikleri direniş, sömürgecilere alanda en büyük darbeyi vurmuştu. Onlar başları dik ve gururlu bir şekilde canlarını feda ettiler. Onlar düşmanı dahi itirafa zorlayan destanlar yaratarak vatan topraklarıyla kucaklaştılar. Tüm dezavantajlara rağmen Partimizin direnişçi geleneğinin iyi birer temsilcisi olduklarını kanıtladılar. Sömürgecileri dehşete düşüren gerçek de budur. Sömürgecilerin "mideye oturtum" dediği lokma değil, nasıl yaman ve keskin birer kılıç olduklarını gösterdiler. Aslında, düşmanın da anlayamadığı şey, başını çarptığı PKK'nin zırhtan direnişiydi. Nitekim, bu gaffetleri onlara çok pahalıya ödettirilmişti. Yenilgilerini gizlemek için çok sahtekar bir tutumu, sanki zafer kazanmışçasına sadece 1 özel tim elemanının vurulduğunu açıkladılar. Kitlelerin bu iddia karşısındaki tavır, gülüp geçmek oldu. Çünkü, kitle sömürgecilerin verdiği onlarca kayba tanıklı. Aynı gün sivilere yasaklanan Kağızman ve Kars hastanelerine yüze yakın ölü ve yaralı sevk edildiğine bizzat kitleler tanık oldular. Çatışmada kullanılan iki helikopter çatışma sonrası dört sefer yaparak kayıpları taşıırken, bunlardan bazıları da lıdır ve Erzurum'a aktarıldı. Evet, bu işin sadece bir yönüdür. Aslında en önemlisi, sergilenen görkemli direnişti. Binlerce özel tim, polis, komando ve korucu ile top tav vb ağır

Ahmet ERTAŞ

silahlar başta olmak üzere alabildiğine geniş teknik imkanlarla, detaylı istihbarat ve ihbarlarla, bir avuç gerillaya karşı savaşma dünyanın hiçbir yerinde görülmemiştir. Üstelik mevzilenen tek bir taşın olmadığı çıplak bir yerde, hem çember atma, hem de tüm geçiş yerleri ve stratejik noktaları tutma avantajıyla birleşen muazzam güç ve olanaklar denge-sizliğinde 12 saat süren direniş nasıl izah edilecektir. Açık ki, bunun tek izahı, Kağızman direnişçilerinin şahıslarında somutlaştırdıkları, üstün PKK bilinciyle yoğrulmuş devrimci inanç ve Apocu ruhtur. İşte, sömürgecileri dize getiren ve yüreklerine korku salan gerçek budur. Çünkü, onlar bu gerçekte çöküş ve ölümlerini görmektedirler. Her an bunun verdiği ruh hali sömürgecileri çılgına çevirmektedir. PKK'nin gerçeğini bir türlü kabullenmek istemeseler de, her pratik adım, çatışma ve eylem onları bu gerçeğe yüzyüze getirmektedir. Nitekim, bazıları bu gerçeği itiraf ederek, **"Bunlar nasıl insandır", "tek biri bu kadarımıza karşı çatıştı", "yaralıyken bizi vurdu"** vb. sözler sarf etmektedirler. Hayır, robotlaşmış, insanlığını kaybetmiş ve kafaları insanlığa karşı kin ve nefret duygularıyla doldurulmuş bu sadistler, hiçbir zaman gerçekleri tam anlayamazlar. Barbar geleneğin takipçileri her direnişimiz karşısında zavallılaştıktan kendilerini kurtaramazlar. Kağızman direnişçilerimiz bir kez daha onların bu gerçeğini ortaya sermiştir. Kürdistan'ın bir daha onlara mezar olacağını kanıtlamıştır. 4 Mayıs'ta son nefeslerine kadar kışla-lerini çalıştıran kahramanlarımız bu gerçeği en çarpıcı biçimde göstermişlerdir. Onlar vatanın kutsal topraklarıyla kucaklaştılar. Ama peşlerinden binleri ayağa kaldıracak kadar güçlü bir devrimci miras bırakarak ayrıldılar.

Kağızman direnişimizin görkemliliği tartışılmazdır. Düşman en olumsuz koşullarda ağır bir biçimde dar-belenmiş ve bu, kitleleri derinden etkilemiştir. Bu direnişin ortaya çıkardığı ve çıkaracağı değerler hiçbir şeyle ölçülmeyecek kadar yüce ve büyüktür. Ama, bu yoldaşlarımızı yüklü görevlerin beklediği bir dönemde kaybetmemiz acı ve ağır olmuştur. Kayıplarımıza ve onlardan

doğan boşluğa dövünerek, geri adım atarak yaklaşmak, şehitlere yapıla-bilecek en büyük kötülüktür. Ka-ğızman direnişçileri şahadetleriyle yeniden direniş mesajını vererek, görevlerin mutlaka yerine getirilme-sini emrettiler. Onlara layık olma ve onların içinde yürüme de ancak böyle olur. Yine, ortaya çıkan çatışmadan gereken dersleri çıkarma ve yetersizlikleri bilince çıkararak sürece yürüme de bir o kadar önem-lidir. Savaşta her şey mümkündür ve bedel ödenmeksizin hedefe ulaşıl-maz. Kayıplar biçiminde somutlaşan bedel, bazen savaşın doğal sonucu olurken, bazen de bariz hatalar so-nucu olmaktadır. Yadırgadığımız, doğal kayıplar değil, olmaması gere-ken kayıplardır. Yani, hatalarımız sonucu ortaya çıkan kayıplardır. Bu hatalar hiçbir zaman direnişleri göl-gileyemez, ama kabul de görmezler. Kağızman direnişçilerimiz kahra-manca direnmiş ve muazzam güç dengesizliği ile dezavantajlara rağ-men düşmana ağır darbeler indir-mişlerdir. Onlar, Partiyi en iyi bir biçimde temsil etmişlerdir. Ama bu, hatalarımızı görmememizi değil, on-lardan ders çıkarmayı da zorunlu kılar. Öyleyse, Kağızman çatışma-sına yol açan nedenleri açmak ve bu kapsamda yaklaşarak sonuç çı-karmak önemlidir.

Gerillaya en büyük avantajı sağ-layan özelliği, onun üzerinde hareket ettiği zemini tanımasıdır. Yani, kitle ve coğrafyayı tanımasıdır. Kitle ve coğrafyanın durumuna göre kendi-sini örgütleyen gerilla, nerede ve nasıl bir hareket tarzını izleyeceğini çok iyi hesaplar. Düşmanı, az güç ve zayıf teknik donanıma rağmen bu gibi avantajlarına dayanarak yen-mek, gerillanın en önemli ve vazge-çilmez özelliklerindendir. Bundan yoksun olan bir grubun tesadüfler üzerinde hareket edeceği çok açıktır. Kİ savaşta tesadüfler, bilinmezlikler olmaz diye bir kural yoktur. Ama, mümkün oldukça bunları aza indir-gemek zorunludur. Gerillanın savaş

tarzıyla uyuşmayan bir hareket tar-zına önlem olarak sürekli sağlam zemine ayak basmak zorunludur. Aksi halde çıkacak çatışma ve ey-lemeler de kendi zeminimizde ve inisiyatifimizde olmayacaktır. Bu tür savaşta sonuç itibarıyla başarı da kazanılsa kabul edilmeyecek bir sa-vaş stildir. Kağızman çatışması da bu kapsamda değerlendirildiğinde, görülecektir ki, yanlış bir hareket tarzı sonucu gelişmiştir.

Kitle ve coğrafyayı tanımayan ge-rilla birliği, genel bazı bilgilere daya-narak hareket etmiştir. Kimlere dayanılacağı fazla bilinmediği için, uğranmaması gereken bazı yerlere uğranmıştır. Bu da düşmana detaylı istihbarat bilgileri ile ihbarların git-mesiyle sonuçlanmıştır. Düşman, hemen harekete geçmenin gereğini duymamış, tam kıvamına getirdiğine inandığı ve hazırlıklarını tamamladı-ğı anda gerilla birliğini kuşatmıştır. Tam da istediği yer ve zamanda birliği çatışmaya zorlamıştır. Coğraf-ya tanınmadığı için, yürünmemesi gereken yollar kullanılmış, daha kolay ve hızlı manevra mümkün olduğu halde zorlanma ve yol alamama du-rumu olmuş, tespitli ve uygun konak-lama yerleri seçilememiştir. Onun için de çatışma gerillanın aleyhinde ve kabul edilmemesi gereken ko-şullarda gelişmiştir. Kitle ve araziye hakimiyet kurmadığı için sergilenen yanlış hareket tarzı, gerillanın dayan-dığı avantajları dahi aleyhine çe-virmiştir. Çıkan ihbarları yerinde de-ğerlendiren düşman ise hazırlıklarını tamamlayarak, çok sayıda gücünü alana yığıp, çetelerin yardımıyla da güçlerini akşamdan mevzilen-dirmiştir. Çember atıp stratejik yer ve geçiş noktalarını tutarak şafakla ge-rilla birliğini pusuya düşürmüştür. Böylece, gerillayı istediği zaman ve yerde çatışmaya çekmiştir.

Yanlış hareket tarzına neden olan diğer bir şeyse; doğa koşullarını dikkate almadır. Her mevsime göre örgütlenmek ve hareket etmek zorunlu iken, hep aynı tarzı tutturmak

birçok hatanın nedeni olmaktadır. Kağızman çatışmasının geliştiği ye-rin esas stratejik ve yüksek noktaları karlarla kaplı olduğu için grup, dağın eteklerinde hareket etmiştir. Bu du-rum kaçınılmaz olarak gerillanın ma-nevra kabiliyetini sınırlamıştır. Yete-rince manevra yapamayan birlik, arazinin durumunu da dikkate alarak örgütlenmelidir. Çatışmanın geçtiği sahanın yüksekleri karlı, etekleri ise çıplak olduğu için ancak küçük grup-ların hareket etmesine elverişlidir. Daha fazla sayıda insanın hareketi ise hantallaşmayı, gizlenmenin zor-laşmasını doğurur. Demek ki, gerilla hareket tarzını etkileyecek en ufak etmenleri dahi hesaba katmalıdır. Doğru hareket tarzını tutturmamak, sonuçta gerillayı istemediği du-rumlara sokar.

Yine, bu çatışmanın çıkmasına neden olan ihbarcılarının konumuna da değinmek gerekir. Her ne kadar tanımadan, tesadüfen uğranılmışsa da, bu şahısların konumu da ilginçtir. Eski ilişkiler ve yurtsever olarak tanı-nan bu unsurların polisle nasıl bü-tünleşebilecekleri bir kez daha or-taya çıkmış bulunuyor. Bu tiplere karşı devrimci uyanıklık hiçbir zaman elden bırakılmamalıdır. Aşırı şüphe-ciliğe ve güvensizliğe vardırılmaksı-zın, her insanla ilişki kurulduğunda bir durum değerlendirmesini yapmak ve tedbir geliştirmek zorunludur. İn-sanlarımızın zayıflıkları ve düşmanın baskı veya çeşitli vaatlerle düşürme çalışmaları gözardı edilmeksizin he-saplar yapılmalıdır. Birçok komp-locunun, katilin durumları buna ör-nektir. Son ihbarcılarının durumu da pek farklı değildir. Özellikle eskiden şu veya bu düzeyde bizimle ilişkide olan bu tiplerin düşürülmesi halinde çok daha tehlikeli olabilecekleri unu-tulmamalıdır.

Özellikle son Kağızman çatışma-sının bu biçimde gelişmesine neden olan eksikliklerden gereken dersleri çıkarmak bir kez daha kendisini dayatmaktadır. Direniş şehitlerimizin son emirlerinden bir tanesi de bu

olmaktadır. Eğer, onlara bağlılıktan bahsedilecek olursa, onların kahra-manlıklarını örnek alarak, bir daha bu tür acı sonuçlarla karşılaşmamak önemli bir görevdir. Bu bariz hata-lardan doğan en olumsuz koşulları değiştiren ve düşmana misliyle pa-halı ödetiren, hiç kuşkusuz yoldaş-larımızın kahramanca direnişleriydi. Sömürgeciler, Kars alanında ilk sefer bu kadar görkemli bir direnişle karşı-laşıyorlardı. Kürdistan'ın en ku-zeyinde yer alan bu ilimizde uygula-dığı sömürgeci politikaların tuttu-ğuna tam da kendisini inandığı bir dönemde bu direnişin ortaya çıkması onu en fazla çılgına çeviren şey oldu. Asimilasyon temelinde insan-larımız milli özelliklerinden kültür ve dilinden uzaklaştırılmıştır. Denilebilir ki, beyaz katliamın en fazla gerçek-leştiği belibaşlı Kürdistan merkezle-rinden bir tanesi Kars'tır. Alan kitlesi, başta en dinamik kesimi olmak üzere metropolden Avrupa'ya, Arap çölle-rinden Kıbrıs'a kadar dörtbir yana savrularak, adeta alan boşaltılmıştır. Mücadeleye katılımı önlemek ve in-sanlarımızın özünü boşaltarak yoz-luğu geliştirmek gibi daha birçok uygulamayı düşman içiçe uygulaya-rak sonuca ulaşmak istemiştir. Bir taraftan kendilerini uygulamalarının başarılarıyla avuturlarken, diğer ta-raftan alanda istenilen gelişmelerin olmaması onları epey umutlandı-rmıştır. Tabii ki, umutlar oldukça boştu. Çünkü, düşmanın hangi uy-gulaması ve bu uygulamanın dozajı ne olursa olsun var olan öz kendisini koruyor. Biraz işletildiğinde canlı ve yurtsever öz yansımaktadır. Ka-ğızman direnişi, düşmanın alan üze-rindeki hesaplarını yılmaz etmiştir. Sindirilen, korkutulan kitleler, bu di-renişle adeta kendilerine geldiler. Alan kitlesi, ilk sefer böylesine gör-kemli bir direnişe tanık oldu. Kitleler altı yoldaşın şahadetini bir türlü haz-metmedi. Düşmanın beklentisinin tersine kitlelerdeki tepki çok daha şiddetli ve açık oldu. Yaşamlarını kendileri için feda edecek kadar

soylu önderlerini gören alan kitlesi toplu ve açık tavır belirlemekten geri durmadı. Adeta yas bağlayan kitlele-rin öfkesi doruk noktada oldu, kitlenin çeşitli toplu tepkilerine düşman karşı-lık veremez oldu. Yeni Cizrelerin yaratacağı tehlikeleri bildikleri için, geri adım atmak zorunda kaldılar. Patlama noktasına gelen kitleler ise direnişe sahip çıktı. Sinme ve korku-nun beklentisinde olan sömürgeciler, tersi bir manzarayla karşılaştılar. Daha dün uygulanan katliamlardan, özellikle de 1915 Ermeni katlia-mından sonra kitleler suskun ve tedirgin bir biçimde hep ne zaman kendilerine sıra geleceğini bekle-mişt. Daha sonra uygulanan beyaz katliamla bu pasifikasyon ortamı daha da pekiştirilmişti. Aslında bu sefer de düşmanın böyle bir bekle-nisi vardı. Ama gelişmeler onların beklemediği biçimde olunca, şaşkın-lık içinde geri adım attılar.

Kağızman direnişçileri, kitleleri muazzam direnişleriyle iliklerine ka-dar etkilemiş ve düşmana karşı kin ve öfkelerini bilemişlerdir. Başta Kurt kitlesi olmak üzere, bir avuç hain dışında, TC'nin bize karşı kullanmak istediği azınlıklar da dahil herkesi düşünmeye ve tavır belirlemeye it-mişlerdir. Tüm dürüst insanlar bu kaybın acısını duydukları gibi, dire-niştin gurur da duymuşlardır. Her vesileyle acılarını dile getirdikleri gibi bu direnişe duydukları hayranlığı da belirtmişlerdir. Kahraman direnişçi önderlerini gören kitleler cesaret al-mış ve toplu kitlesel direnişlerin ilk adımlarını atmışlardır

Direniş abideleri **Yaşar Hoca, Dil-sad, Serdar, Ferhan, Rubar** ve **Sefkan** yoldaşları bir kez daha anar-ken, onların anılarına bağlılığın ge-reği olarak devrimci görevlere sıkı sıkıya sarılmak ve eksikliklerden ders çıkarmak zorunludur. Yeni dö-nem direnişçilerimiz arasında önemli bir yer alan ve yeni döneme damga-sını vuran Kağızman direnişçilerinin ölümsüzleşen anıları sürekli yaşa-yacaktır.

Sait yoldaşın anısına

HALKIMIZIN DİRENİŞ KALELERİ OLAN ŞEHİTLER, TARİHİN YARGICIDIRLAR

bına uğramıştır.

Sait yoldaş, yürüttüğü yoğun ça-lışmalardan dolayı kısa zamanda düşmana hedef olmuştur. 12 Eylöl faşist cuntasının Kürdistan'da ku-durmuşçasına teröre, katliama baş-laması, halkı işkence odalarına dol-durması ve PKK kadro avına çıkması, belleklerde kanla yazılıdır. Düşmanın saldırdığı temel silahımız olmuştur halkımız ve onun yılmaz evlatları. Özgürlük adına yola çıkan PKK hareketi gün geçtikçe halkla-şıyor; düşman, zulüm, baskı, işken-ceyle karşı koyuyor, onun yeşerdiği her alanı ateşe tutuyordu. Ne var ki bu uygulamalar, insanlıkdışı her türlü dayatmalar, yürünen haklı yoldan döndürmeye yetmiyordu. Buna karşı düşman azgınlaştıkça azgınla-şuyordu, kadrolara ulaşmadıkça -ki, halk onları; yüreğinde, koynunda saklıyor, besliyordu- o kudurmuş-lukla halka saldırıyor, PKK adına ne varsa zindanlara dolduruyor, zindana çeviriyordu her yeri. Cuntanın bu saldırılarına bir tek silahla karşılık verilebilirdi: **DİRENMEK**. Ve, dağda, zindanda inatla direnişin sahibi ol-muştu yoldaşlarımız, devrimcilerin yarattığı direnişlere, acılarla, yaratıl-an devrim şafağına selamla sahip çıkmıştır halkımız. Sömürgecilerin tahammülü kalmamıştı özgürlük sa-vaşçılarına. Geceli-gündüzlü faşizmi yayıyordu yaşamın odaklarına.

Cuntanın işbaşına gelişi ardından açılan Kürdistan'ı zindanlaştırma sü-reci, **Sait** yoldaşın yaşamında da yeni bir dönem açıyordu. Yeni bir direniş mevzisi açılmıştı. Halkının özgürlüğü kavgasından koparılıp alınmış, tutuklanmıştı. Bu kez yılların özlemiyle yürüdüğü yola düşman

pusu kurmuş, O'nu dört duvar ara-sına kapatacak kadar korkak oldu-ğunu göstermişti. Orda düşmanla yüzyüze savaşıyordu. Düşman, O'nu dışardaki kızgın pratiğinden ko-parmıştı ama, özgür düşüncesine zincir vuramamıştı. Azim ve inanç dolu yüreğini teslim alamamıştı. Kıyasıya bir mücadele başlıyordu bu kez zindanda.

Bir halkı tümnden PKK militanları şahsında zindana doldurmuştu, az-gın düşman. Hem de toprakları zin-danlaştırarak. Buna rağmen, düş-man amacına ulaşamadı. Çünkü her zindan, her hücre, her bir karanlık yurt parçası direniş kalesine çevril-miş, tarihe ses vermişti. Savaş esir-leri başta Diyarbakır zindanı olmak üzere, Aydın, Antep, Malatya, Ma-mak, Çanakkale ve İstanbul zindan-larında düşmanla direş-diş, kana-kan bir mücadele vererek KÜRDİS-TAN'ın sesini dünyaya duyurmuş-lardı. Ser verip sır vermeyen kahra-manlar olarak, sömürgeciliğe karşı davayı, Partiyi en onurlu bir şekilde temsil etmiş, düşmanın her militan şahsında düşürmeye çalıştığı mü-cadeleyi yoldaşlarımız şanlı dire-nişleriyle ayakta tutmuşlardı. Her türlü insanlıkdışı, onur kırıcı, yok edici çabaya karşı bedenleriyle dur-muş ve düşüncelerinden taviz ver-memişlerdi. Her savaş esirinin tek tek her hücresi düşmana öfke ku-suyordu. Affetmek yazmıyordu kita-bımızda düşmanı.

Kanla, tırnakla kazılan bu yollarda bir gün özgürce dolaşmanın tadına varacaktı **Sait** yoldaş da. Yıllarını hep o günlere ulaşmanın özlemiyle dolu olarak yaşadı. Destanlar yaşa-mıştı zindanlarda Destanlar yara-

tlmıştı görkemli bir tarih olarak. İnanç, irade, kanla düşman en güçlü kalesinde boşa çıkarılmıştı. Tarih ya-ratmışlardı soğuk taşlar, betonlar arasında. **Mazlumlar, Hayriler, Mahmutlar** ve daha nice kahra-manlar zindanların yılmaz direniş komutanları olarak Kürdistan'ın dağ-larında yükselen mücadeleyi bes-leyen birer kaynak olmuşlardı.

İşte böylesi bir ölüm yatağında sömürgecilere karşı direniş sahibi olan **Sait** yoldaş, kanla-canla yol-daşlarını bir an bile yalnız bı-rakmayarak, ortama olumlu hiçbir özelliğini kaptırmadan, inancının zerresini yitirmeden sonuna kadar özgürlük ve bağımsızlık meşalesini yürütmüştür. **Sait** yoldaş diğer yol-daşları gibi, tüyleri ürperten, bilinci durduran uygulamalardan geçmişti. Ancak hep inanç, sevinç, umut do-luydu. O Aydın Cezaevi'nin karanlık ortamında **Dursun Ali Küçük** ve **Hüseyin Makallı** yoldaşlarla birlikte en şanlı direnişi sergiledi.

Cezaevinden çıktıktan sonra hiç zaman kaybetmeden tekrar Partiyeye ilişkiye geçip TC faşizmine karşı zindandaki direnişini dışarda da sür-dürmüş, en ön saflarda çatışmış, üstün siyasal-askeri-örgütsel yete-nekleriyle güçlü bir komutan sıfatına erişmiştir. O devrimci militan kişiliği, olgunluğu, yurtseverliği ile birleştir-miş, direnişçi özelliğiyle beraber güçlü bir önderlik vasfı sergilemiştir.

1988 yılında İran'a ve ardından da Irak alanına geçti. Bu iki alanda Parti eğitiminden geçti ve daha güçlü bir donanımla ülke pratiğine yöneldi. Geçirdiği eğitim sürecinin ürününü, savaşım zemininde, örgütsel ça-lışmalarında aktif olarak çalışarak.

değer yaratarak vermiştir.

Sait yoldaş, bu güçlü siyasi-askeri-örgütsel formasyonla, Bo-tan-Serhed Eyaletleri Konferansı çalışmalarına katıldı. En aktif deste-ğini vererek güçlü bir çalışmanın oluşmasında rol oynadı.

Sait yoldaş, Muş-Zilan alanındaki pratiğiyle Partiyeye büyük zemin oluşturmıştu. O'nun komutasında, bu alanda geliştirilen devrimci eylemli-lik, düşmanın alan üzerindeki planla-rını altüst etmişti.

1989 baharında, komutasındaki birliğiyle beraber Ağrı'da düşmanla iki gün süren bir çarpışmaya girdi. Çatışmada yoldaşlarıyla birlikte güçlü askeri yetenekleriyle düşmana güçlü darbeler vurarak örnek bir pratik sergiledi. Çatışmadan birliğini sağ-salim çıkartmayı başarmıştı, güçlü bir komutan olarak. Ancak düşman aldığı ağır darbelerle daha da azgınca saldırıya geçmiş, alanı kuşatmaya alarak dağ-taş birliği arıyordu. Bu kuşatma zinciri kırıla-madı. Saatler süren yeni bir ça-tışmayla düşmana bir kez daha ağır bedeller ödettirildi. Ancak, çember yarılamadı ve halkın direnişçi önderi, ARGK'nin ölmez kahraman komu-tanı **Sait** yoldaş, Ağrı'nın üzerine kara bulutlar çökerterek üç yoldaşla birlikte şehit düştü.

O, Parti, ülke, halk onurunun dire-nişçi timsaliydi. Ne içerde ne de dışarda direniş silahını asla elden düşürmemiş, en zorlu koşulların, dö-nemin komutanı olarak, zafere yü-rüyen halkın yolunda bir nefer olmuştur.

O, tarihi yargılayan, Kürdistan'ı Vietnamlaştıran, destanlarda türkü türkü ovalara esen, yüreğine çöken bahar isyanıyla ülke davasının ölümsüz bir komutanı olarak Kürdis-tan halkının yüreğinde yaşayacaktır

Silah arkadaşları

Dersim Eyaleti direniş şehitlerimiz

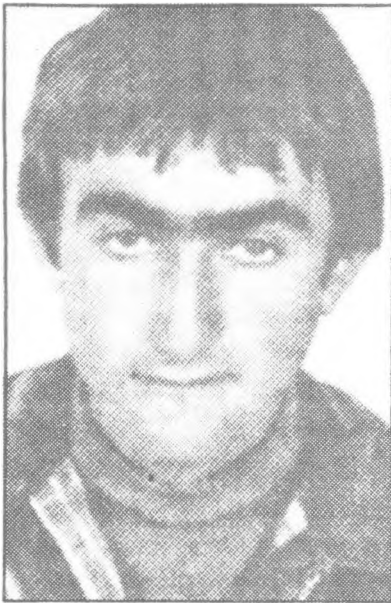
SULTANBABA'DA MEDYA'NIN ÖZGÜR ÇOCUKLARININ DİRENİŞ TÜRKÜSÜ

Halkların tarihlerinde mücadelelerine dönüm noktası olmuş, adeta bir halkın yeni yaşama ayak basmasına motorize güç olmuş, stratejik anlamda büyük öneme sahip coğrafik konumlanma yerleri vardır. Hele bu yerlerin önemi; bağımsız, özgür, sosyalist bir yaşama ayak basmış ve basma yolunda emin adımlarla ilerleyen halklar için hayattır. Bir halkın var olma-yok olma meselesinin gelip çatıştığı itici güç konumundadırlar. Buralarda tarihi hesaplaşma, var olma-yok olma arasında keskinleşir ve düğüm burada çözülür. İşte böylesi yerler çok görülmüştür. Sovyetler Birliği'nde tarihi 17 Ekim Devrimi'nde bir Petersburg Meydanı, Sovyet proletaryasının kanyla kızışmış, halklar hapishanesinin başı Rus Çarlığı bu kan deryasında boğulmuş. Petersburg Meydanı, dünya proletaryasının ve ezilen halklarının kurtuluşu yolunda aydınlatıcı güç olmuştur. Küba'nın bir Sierra Maestra'sında daha devrimin başında Castro'nun "*Biz bu davayı 12 kişiyle şimdiden kazandık*" sözü yalnız Latin Amerika'nın küçük ada ülkesi için değil, tüm sömürge, yeni-sömürge ülkelerin mücadelelerinde bir bayrak görevini görmüştür. Hele hele Vietnam'ın Saygon zindanlarında Vietnam devrimcilerinin gösterdiği eşsiz direniş tüm ilerici insanlığı yakıcı bir ateşle sarmış ve Vietnamlı devrimciler tarih sayfalarına birer abide olarak geçmişlerdir.

Ülkemiz Kürdistan'da da böylesi tarihi öneme sahip yerler oldukça yoğundur. Halkımızın tarihe damgasını vurmuş direniş ve bunun karşısında "kara leke" gibi duran ihanetin hesaplaşmaları böylesi yerlerde çözümlenmiştir. İşte halk tarihimize Diyarbakır zindanı, Cudi, Gabar, Herkol, Ağrı, Bagok günümüzde dipdiri ayakta duran ve düşmana karşı adeta bir halkın soylu davasının, kininin en üst noktada yoğunlaştığı yerlerden sadece birkaçıdır. Tarihte eşi görülmemiş, adeta yerden fıskırarcasına sömürgeciliğin yüzüne şamar gibi inen bu direnişler halkımıza ve tüm dünya ilerici insanlığına çok şeyler öğretmiştir. Buralarda fıskıran, yeni bir yaşam, insanlık cumhuriyetine doğru en soylu adımlar ve bir halkın yeniden hayata gözünü açmasıdır. Ve Sultanbaba Dağı... Diğer adıyla direnişin kalesi, direniş dağı. Dersim'de halkımızın onbinlerce yiğit evladına beşiklik yapmış, adeta ana görevi gören, halkımızın "kara lekeye" karşı öfkesinin zirvede birleştiği, düşmanı çıldırtan ve gittikçe de kudurtan konumuyla görkemli duruşu. Bu konumundan dolayıdır ki Kürdistan halkı içinde kutsallaşan, efsaneleşen yapısıyla heybetli duruşu vardır. Gerçekten duruşuyla insana güven verir ve direnişe davet eder konumdadır Sultanbaba Dağı. O, Kürdistan halkının namusu, onuru, şerefidir. O, yiğit insanlarımızın türkülerine, şiirlerine, yazılarına sürekli adını yazdırmış, adeta tek başına "yeni bir Kürdistan"dır. O'na baktıkça **Seyit Rızaların, Ali Şerlerin**, Kürdistan halkının masum insanlarının, şereflerini korumak uğruna her türlü insanlıkdışı davranışa uğramayı göze alan namuslu genç kızlarımızın ve süngü uçlarında sallanan bebelerimizin haykırıışları gelir insanın aklına. Kısaca, Sultanbaba, Kürdistan direniş şehitlerinin adıdır, dilidir, sesidir. Etrafındaki yoksul, aç, sefil fakat bir o kadar şerefli, onurlu, namuslu köylülerimiz göz nuru gibi korur onu. Böylelikle onun yaşamıyla çevredeki köylünün yaşamı birbirini

bütünlük. O olmadı mı köylümüz, köylümüz olmadı mı o yaşayamaz. Günlük yaşamın bir parçasıdır Sultanbaba. O, tarihimize mücadele-mize beşiklik etmekle kalmamış, halkımızın soylu, biricik davasının en ileri noktaya sıçraması ve adeta insanoğluna yeni bir yaşamı öğretmesi için, geliştirdiği eşsiz direnişle insanlık tarihindeki tüm baskılara, sömürülere, talanlara "dur" diyen ve "insanlar mutlu, şerefli, onurlu yaşamın en yücesine layıktır" şiarını tüm dünya ilerici insanlığına öğreten yüce Partimizin de direniş odağıdır. İşte Sultanbaba'nın gerçek büyüklüğü Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde en yüce noktaya ulaşmış ve direniş şehitlerimizin akıttığı her damla kan halkımızın kızıl şafağa yürümesinde en büyük ivme gücü olarak burada da kendisini göstermiştir. Sultanbaba PKK'nin devrimci militan ruhunun en yüce sembolle-rindendir. O, Asur'a, Selçuklu'ya, Osmanlı'ya ve barbar Türk işgalciliğine zindandır, ölümdür. O, Medya'dır, Mervani'dir, Mahabad'tır; bağımsız, özgür, demokratik Kürdistan'dır. Sultanbaba, Medya'nın özgür çocuklarının direniş türküsüdür.

İşte Sultanbaba'nın önemi buradan gelmektedir. Her taşı direnişin, görkemin adıdır... Tarih 13 Nisan 1988. Dağın boğazından aşağı doğru uzanan tarihi Ağpanos Vadisi. Tarih Ağpanos Vadisi artık direnişin tekrarlamaya hazırıdır. Bu direniş türküsü, kızıl bir türküdür ve vadi bu uğurda isim değiştirmeye hazırıdır artık. Evet artık Ağpanos Vadisi, "Çetinkaya Direniş Vadisi"dir. Vadide haykıran, PKK'nin ve direniş şehitlerimizin gür sesidir. Yıkılan ise binlerce yıllık köhne bir tarih ve soysuz yaşamın temsilcisi sömürgeciliktir. Tutuşturulan meşale **Ulaş (Ali Musa TOP), Haydar (Celal ÇETİNKAYA)**

Ali Musa TOP

yoldaşların ve nice devrim şehitlerimizin meşalesidir artık.

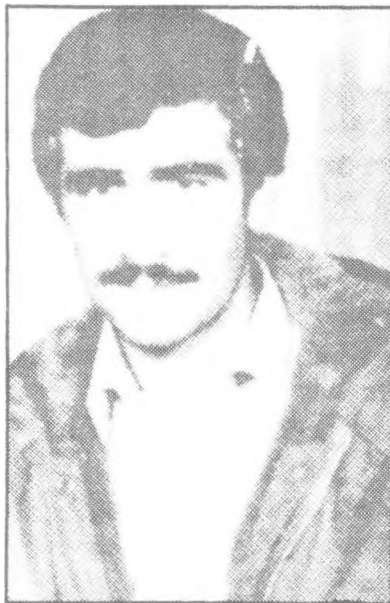
Ve tarih 10 Nisan 1990. Nisan ayı, baharın olgunlaşması, bu doğrultuda yaşamın olgunlaşması ayı olarak bilinir. Doğa; temiz, saf bir yaşama kucak açar. "Tarih tekerrürden ibarettir" denir. Evet, 10 Nisan'da başlayan, tarihin yeniden tekerrürünün Nisan coşkusuyla kucaklaşmasıdır. Namusun, şerefin ve nihayet direnişin doğanın coşkusuyla kenetlenmesidir. Devrim şehitlerimizin kızıl kanının bereketli Nisan yağmurlarına katılması ve ülkemizin kutsal topraklarının yıkanmasıdır.

Güne böyle coşkuyla eşlik edeceğine, alanda bulunan gerilla birliğinin de yeniden yaşama başlaması kadar doğal bir şey yoktu. Tüm

arkadaşlar "kış pratiği"nden en yüksek moralde çıkmış, adeta düşmana darbe vurmak için sabırsızlık içindeydiler. Kamp yeri, birkaç günlükte geçici olarak kalınan, ondan sonra da hep birlikte "bahar pratiğine" atılmak için bir hazırlık yeri idi. Tüm arkadaşlarda moral doruk noktadaydı. Her türlü konuşma ve sohbetlerin konusu, her arkadaşın kendi şahsında nasıl bir pratik yaşayacağı ve böylelikle düşmana en ağır darbenin nasıl vurulacağıydı, Partiyeye, halka nasıl bir kazanım sağlatmasıydı. Pratiğe atılacak grup, eğitim grubuydu ve yeniydi. Ama yüzlerde okunan coşku sanki "bin yıllık gerilla" izlenimi veriyordu insana. Pratiğe başlamak için tüm arkadaşlar o kadar sabırsızdılar ki, adeta her saniye başı halaya duruyor, türkü tutturuyorlardı.

Tüm arkadaşlarda bu coşku yaşanırken habersiz olunan bir durum vardı: İhanet. Böyle bir coşkunun içinde bu durumun ortaya çıkacağı kimsenin aklına gelmemişti. Gerçi Kürdistan'da bu lanetli kelime alışılmadık bir kelime değildi, fakat coşkunun yoğunlaştığı yerde böylesi durumların ortaya çıkabileceği düşünülmemişti. Ancak Kürdistan halkının yakasına bir "kara leke" gibi yapışan bu durum kendini 10 Nisan'da soysuzca piyasaya sürmüştü. Evet. Alanda ihbar durumu yaşanmış ve sömürgeci kolluk kuvvetleri gerilla birliğinin bulunduğu noktayı günlerce süren azgın bir hazırlıkla gözetim altına almıştı. Tüm arkadaşlar bu durumdan habersizdi. Çünkü mevcut koşullar durumu olanaksız kılmıştı. Ancak bir kere de ihanet yaşanılmıştı.

10 Nisan 1990 günü düşman daha sabahın 7'sinde kampın karşı noktasında bulunan Ağpanos köyüne helikopterlerle indirme yaptı. Bu arada yaya birlikleri de köyde hazırı ve

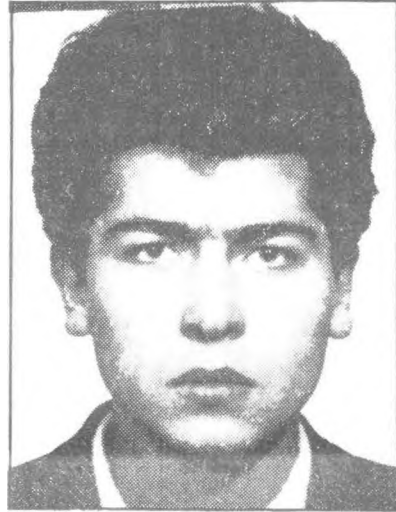

Celal ÇETİNKAYA

sürekli gerilla birliğinin bulunduğu noktayı gözetliyorlardı. Böylelikle düşmanın gözetimi altında olmanın farkına varılmıştı. Artık gerillaya düşecek tek iş, stratejik noktaları tutup "aktif savunma" içine girmektir. Yapılan da bu oldu ve mevzilere çekilip düşmanla çatışmaya hazır hale gelindi. Manevra yapma olanağı anlık olarak kalmamıştı. Çünkü düşman çoktan her tarafı binlerce kişilik gücüyle kuşatma altına almıştı. Ayrıca hareket yönünün olması gereken noktalar da manevra yapmaya uygun değildi. Coğrafya koşulları bunu engelliyordu.

Çatışmadan önce ve çatışma anında düşman, gerilla birliğimiz ve halkımız karşısında sınırsız bir korkaklık ve saldırgan, vahşi bir tutuma

girdi. Evet, sanki binlerce kişiyi ve tüm tekniği kendisi değil de o küçük gerilla birliği alana yığmış izlenimi veriyordu. Haksız da değildi. Binlerce yıllık tarihi baskısının hesabını kısıcık Parti tarihimize gösterilen eşsiz direnişler, ona çok pahalıya ödetmişti. Bu yüzden ta Diyarbakır'dan, Siirt'ten özel timlerini getirmişti. Böylece sabah saat 7'de çatışma başlamıştı. Çatışma anında gerilla birliğimiz üç grup şeklinde konumlanmıştı Sultanbaba Dağı'nda. Ve direniş tüm görkemliliğiyle başlıyordu. Artık kusanlar devrimci intikam mermileriydi. Sultanbaba'nın heybetliliği gerillanın intikam türküsüyle bütünleşmişti. Dağ, taş direnişi haykırıyordu. Tüm yürekler yek vücut olmuş düşmana aman tanı-mıyordu. Aşağıda konumlanan grupta **Serdar** ve **Azad** arkadaşlar da vardı. Bu iki arkadaşın direnişi ve düşmana inisiyatif vermeyen saldırı ruhu hemen göze çarpıyordu...

Serdar (Nasır COŞKUN) yoldaş, 15 Nisan 1973'te Ağrı'nın Hınıs ilçesinde doğdu. Daha kendisi iki yaşındayken ailesi, sömürgeciliğin bilinçli olarak yarattığı, halkımızı örgütsüz bir yapıya itip kendi egemenliğini rahat sürdürmesine zemin sunan suni çelişkilerden olan kan davası yüzünden Kars'ın Sarıkamış ilçesine göç etmişti. Kendisi devrimci mücadelemizin etkisini çok çabuk hissetmiş, daha 17'sindeydi. Ancak olgunluğu ve soğukkanlılığıyla kırk yıllık gerillayı andırıyordu. En büyük özelliği, engin yurtseverliği idi. Gerçekten Kürdistan'da çok az insana nasip olan bu özellik tüm içtenliğiyle **Serdar** yoldaşa hemen kendini açığa vuruyordu. Bu yüzden ki daha 6 aylık pratiği, O'nu devrimci militan özellikler kazanmada çok hızlı bir konuma itmişti. Çabukluğu, atılganlığı ve alçakgönüllülüğüyle tüm arkadaşların gönlünde taht kurmuştu. Eğitim devresini en başarılı derecede tamamlayan arkadaşların başındaydı. Daha mücadeleye katılır katılmaz söylediği "*Ben yetki konusunda kendimi şu anda hazır hissetmiyorum. Çünkü PKK çok yüce bir kurumdur ve yetki sorumluluk gerektirir. Sorumlu devrimcilik de olağanüstü bir çalışmayı beraberinde getirir*" sözleri O'nun özlülüğünü her şeyiyle ortaya koyuyordu. Engin bir fedakarlığa sahipti. PKK'nin kollektif çalışma azmini kendinde çok rahat somutlaştırmıştı. O, her şeyiyle proletar kişiliği yakalamada ve Partimizin militan kişiliğine ulaşmada çok hızlı tempoyla ilerliyordu. Evet, yaşının küçüklüğü, canlılığı ve engin kavrayışıyla tamamen ters orantılıydı. O, "Ağrı'nın vaadedilmiş intikam çocuğuydu". Ailesi, Ağrı İsyanı'nın ateşini yakından hissetmiş ve bu durum **Serdar** yoldaşa derin izler bırakmıştı. Sömürgeci eğitim kurumlarında okumuş, fakat hiçbir

zaman olumsuz etkilenmemişti. Bu durum, tersine, O'nda devrimci bilinci yoğunlaştırmış ve sömürgeci düzen içinde bireysel kurtuluşun olamayacağını şu sözleriyle açıklamıştı: "*Ben, liseden sonra Hukuk Fakültesi'ne girip avukat olmak istiyordum. Fakat Partimizin geliştirdiği direniş mücadelesi karşısında ben, bu düşüncenin sakat bir düşünce olduğunu anlamada güçlük çekmedim ve bireysel kurtuluşun da ancak devrimle olabileceğini çabuk farkettim.*"

Azad (Bayram PERVANLI) yoldaş, Diyarbakır'dan alana gelmişti. Oldukça yurtsever bir ailedendi. Fakat yöre itibarıyla yüzyıllardır halkımızı çok olumsuz etkileyen dini etkilerin tahribatlarını çok yakından hissetmişti. Kendisi medrese eğitimi

Sert olmalı adımların

bastıkça

yeri göğü titreten

solukların derin olmalı...

Çekmeli ciğerlerine

bütün havasını

ülkenin

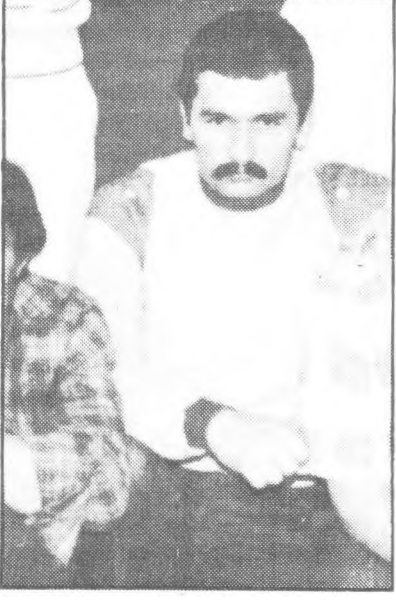
görmüştü. Ancak engin yurtseverliğe böylesi engeller karşı dikilebilir miydi? Elbetteki hayır. **Azad** yoldaş da bu öze günden güne geliyordu. Özellikle çatışma anında faşist subayın "teslim ol" çağrılarını karşı bizzat halkın da tanık olduğu bir biçimde ardarda silahını ateşlemiş ve direnişin en görkemlisini sergilemişti. Engin pratiğiyle kendini kanıtlamıştı. Adeta her pratik işe kendisi koşardı. Evet bu özellikleriyle **Azad** yoldaş, dini ideolojinin etkilerinden çok çabuk sıyrılmış ve komünist kişiliğe ulaşmayı kendine rehber edinmişti. O da daha 18'indeydi; fakat yurtsever özü O'nu yüce bir kişiliğe ulaştırmaya yetiyordu.

Evet, çatışmada direniş gün boyu sürmüş düşman adeta çığına dönmüştü. Halkın anlattıklarına göre, bizzat faşist albayın ağzından şu sözler sıklıkla büküle dökülmüştü. "*Dersim İsyanı'ndan sonra alandaki en büyük çatışma ve en büyük kaybımız budur.*" Sergilenen direnişle düşman güçleri onlarca kayıp vermiş ve bir o kadarı da Sultanbaba'nın eşsiz kuytuluklarında kaybolmuştu. Durumu hazmedemeyen sömürgeci faşistler tüm öfkelerini Ağpanos köylüsünden almak istemiş, fakat karşılaştıkları direnişin benzeriyle burada da karşılaşarak tamamen yıkılmışlardı. Evet, Sultanbaba'da gerilla ve köylünün kolkola direnişi tarihe bir destan olarak geçmiştir. Bu destan bulunduğu yerle sınırlı kalmamış; direnişten hemen sonraki gün Dersim şehir merkezinde Dersim halkı direnişe selamla karşılık vererek yüzde yüzlük katılımıla "kepenk kapamış" ve üzerine düşeni yerine getirmişti.

Evet, Sultanbaba'da tarihi Kürt yiğitliği ve PKK'nin militan direnişi çizgisi içiçe işlenmiş ve destan yaratılmıştır. Burada; **Mazlum, Hayri, Kemallerin** genç takipçileri **İhsanlar, Faikler, Mehmet Eminler** bir daha dile getirilmiş ve şehitler halkasına iki yeni nefer daha eklenmiştir.

Serdar, Azad ve daha nice şehit yoldaşlar! Siz rahat uyuyun! Dünya şahittir ki, sizi namularımızdan çıkan intikam türküleriyle anıyoruz, anacağız

TEMMUZ-AĞUSTOS ŞEHİTLERİ HALK KAHRAMANLIĞININ SEMBOLÜDÜR!

Mehmet YALÇINKAYA

H. Hüsnü EROĞLU

...Ve sonra diz bağları çözüldü elinden kurbacı düştü diz çöktü diz çöktü direncimize vahşet diz çöktü ihanet...

Son soluklarına, son kalp vuruşlarına kadar direndiler. Zafere olan inançları tamdı. Gözlerindeki parıltı, yüzlerine oturan gülümseyiş, sözlerindeki kesinlik ve kararlılık kavganın yiğitlik ve güzelliklerle dolu özünü yansıtıyordu. **Mazlumlari, Hayrileri, Kemalleri, Delilleri** tanımışlardı... "Ölümlerden yeni yaşamlar yaratma" içtenlikleri, müthiş güzellikte yürek yangınlarını tutuşturmuştu. Geleceğe, özgürlüğe, insanca yaşama olan özlemleri, zafere olan inançları kadar büyüktü, yüceydi. Bu yücelik, onları, düşman saldırılarını yerle bir eden, en yüce insanlık, halk ve devrim değerlerini yaşatan kitlesel fırtınanın nefer başları yapmıştı... Vuruşları, gerilla kadar keskin ve öldürücü; onun kadar sonuç alıcı ve yaşatıcıydı. Vuruşlarıyla Ninova surlarına yüklenen koç başları gibi zulme, baskıya ve işkenceye diz çöktürmüş, halklara "cennetin" kapılarını kapayarak cehennem ateşi taşıyan Dehakların başını vurmuştu.

Bu bir efsane değildi. Başkaldıran, ayağa kalkan halkımızın gerçekliği idi. Çağdaş Kawaların, Çağdaş Spartaküslerin, Bronaların nefesi, yüreği, direnci; kölelikten kurtulma, özgürleşme isteminin dile gelişi, savaşıydı. Bu savaş, bu onurlu kavga zindanlarda kesintisiz olarak sürdü. Parti, halk ve insanlık değerlerini yaşatma kavgasında olanlar, zulmün çıplak-keskin yüzüne aldırmandan savaştı-yürüdü. Kavga dan kaçmadı. Şehitlerin yarattığı onur ve insanlık mevzilerine yerleşerek, zindan zindan, hücre hücre, yürek yürek direndi-karşı koydu. Yüreklere ve dirençleri kadar, yaşamları da özgür insanlık cumhuriyetinin onurunu, sıcaklığını taşıyordu. Bu sıcaklık "Ağustos sıcaklığı" kadar yakıcıydı, onun kadar yiğit ve tarihseldi. Bu sıcaklık, baskı, işkence, sürgün, açlık ve ölümlerle dolu olan direnme savaşında acı ve zorlukları göğüsleyen, ölümü gülerek, isteyerek karşılayan şahadet sıcaklığıydı; Temmuz-Ağustos'du, **Hüseyin EROĞLU ve Mehmet YALÇINKAYA** yoldaşların boyun eğmeyen, teslimiyet ve ihaneti kabullenmeyen direnciydi.

Evet, bugün 2 Ağustos. Düşman, "katli helaldir" diye "ferman buyurdu": İnsanca, onurluca bir yaşam için ölüme yatanlar "diyardan-diğara sürülmeli, ölümleri pahasına açıklık grevleri kırılmalı, direnişleri boşa çıkarılmalıydı." Ama, "Ferman padi-

şahınsa dağlar bizim"di. Ve düşman sürgünlere, olanca vahşetine rağmen dağlar kadar yüksek, erişilmez ve onurlu olan yüreklerle, inançla yürütülen kavgaya hükmedemedi. Çünkü bu kavgada şahadete ulaşanlar direnişi düşmanın ulaşamayacağı boyutlara çıkarmış, inanç ve irade güçleriyle kavganın, kavgada zaferin teminatı olmuşlardı.

Evet, bugün 2 Ağustos. Sömürgeci zulme, baskı ve imha savaşına karşı bayraklaşan **Hüseyin Hüsnü EROĞLU ve Mehmet YALÇINKAYA** yoldaşların şahadetinin birinci yıldönümü. Kahraman şehitlerimiz tüm gerçekliği, mücadelecilik anıları ve kişilikleriyle ulusal kurtuluş kavgamızda, yüreğimizde yaşıyor. Şehitlerimizin yol gösterici ve emredici anıları manevi önderler olarak iç ve dış düşmana karşı savaşımıza yön veriyor; direnişimizin, partili birlik ve kişiliğimizin bağlayıcı merkezi, manevi komutanlığı oluyor. Bu maneviyat; sağlam yürek, sağlam adım ve partili birlikle düşmana karşı daha kararlı, daha militan, daha sonuç alıcı, direnişler geliştirmemizi, mevzileri daha sağlam tutmamızı sağlıyor.

Temmuz-Ağustos Direnişi, zindanlarla sınırlı kalan, düşmanın zindanlardaki saldırılarıyla çerçevelenen bir direniş değildi. Düşmanın saldırısı ve ortaya çıkan Temmuz-Ağustos eylemliliği; TC'nin PKK savaş esirleri şahsında Kürdistan halkına karşı yürüttüğü özel savaşa, baskı ve imha siyasetine karşı siyasal bir tavır, kitlesel bir cevaptı; faşizmin, devrimci tutsaklar şahsında Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkına, demokrasi güçlerine dönük yürüttüğü teröre karşı onurlu bir karşı koyuştu. Düşmanın direniş odaklarını ezme, bitirme saldırılarına, faşist kudurganlığına karşı bir haykırış, bir meydan okuyuştu. Temmuz-Ağustos Direnişi; halkımızın var olma, inatla yaşama, kavgayı en güç koşullarda bile yükseltme kararının, büyük azim, cesaret ve fedakarlıklarla yaşam bulmasıydı. Temmuz-Ağustos Direnişi; sömürgeciliğin PKK'yi yanlışlaştırma, ulusal kurtuluş savaşımızı bastırma, Türk ve Kürt halkları ve devrimci güçleri arasında oluşan devrimci yakınlık ve mücadele birlikteliğini bozma, komplo ve provokasyonlara karşı halkların kardeşliği ve mücadele birlikteliğini güçlendirme; tasfiyecilik, teslimiyetçi güç ve yönelimlere karşı, devrimci direniş birlikleri ve eylemliliğini çıkararak, düşmanın bölücü, dağıtıcı ve ırkçı-şoven karakterini açığa çıkarma anlamında daha kapsamlı, daha işlevsel bir role sahipti.

Türk sömürgeciliği ve emperyalizm, Partimiz PKK önderliğinde geli-

şen ulusal kurtuluş savaşımız karşı-sında tam bir çıkmaza girmişti. Halkımızın her alanda her cephede yükselttiği savaş, Kürdistan'da sömürgeciliğin siyasal ve askeri otoritesini etkisiz kılmıştı. Özellikle 89 bahar ve yaz atılımlarıyla gerilla güçlerimizin ardarda büyük darbeler indirerek savaşı müthiş bir eylemlilik ve süreklilikle her alana yayması, düşmanı tam bir panik içine sokmuştu. Kürdistan'da Halk Komiteleriyle kendi savaş ve yönetim birimlerine ulaşan halkımızın, sömürgecilğe karşı başkaldırısı ülke topraklarında teslimiyet ve ihanetin, yılgınlık, umutsuzluk ve iddiasızlığın değil; halkımızın sömürgecilikle tarihsel hesaplaşması, intikam andı olan İNTİFADA'nın ilk belirtilerini de ortaya çıkarmıştı. Yaratılan ikili iktidarla düşman Kürdistan'da toplumsal-hukuksal dayanaklarını da önemli oranda yitirmişti. TC'nin klasik "Kürdistan Politikası" iflas etmiş, uluslararası alanda da siyasal dayanaklarını yitirmeye başlamış, kendi aleyhine yeni siyasal güç dengeleri oluşmaya başlamıştı. Evet, TC en geniş anlamda bir iflası, bir çıkmazı yaşıyordu. Ve bu ulusal kurtuluş savaşımıza karşı geliştirdiği politikalarla sınırlı değildi. Bu, faşizmin iflas etmesi, alternatifsiz kalarak tıkanması anlamına gelirdi. Ve bu sömürgecilğe karşı geliştirdiğimiz ve büyük emek kahramanlarıyla ortaya çıkan binlere varan şehitlerimizin kanı, canı, bilinç ve özlemleriyle kesintisiz olarak yürütülen 6 yıllık ulusal kurtuluş savaşımızın bir sonucuydu. Bu gerçeklik TC'yi halkımıza ve gerillaya karşı her cepheden ancak umutsuz bir saldırıya geçiriyordu. Kürt halkı açıkça "düşman" ilan edilmiş, halkımıza karşı yürütülen imha savaşı tımandırılmıştı. Temmuz-Ağustos eylemliliği süreci bu anlamda halkımız ile sömürgecilik arasında savaşın her alanda en yoğun tarzda yaşandığı, halkımızın açıkça "düşman" ilan edilerek imhasının hedeflendiği, düşmanın gerillayı bastırarak etkisizleştirmek için tüm vahşeti, tüm özel savaş ordularıyla halkımıza ve gerillaya yüklen-diği, ancak buna karşı halkımızın ve gerillanın düşmana karşı müthiş bir direniş sergileyerek düşmana büyük kayıplar verdirip ezdiği, halkımızın zindan direnişinden aldığı güçle düşmana daha bir kararlılık ve yiğitlikle yüklendiği bir süreçtir.

Düşman bu süreçte zindanlara da yüklendi. Zindanlar; halkımızın susmayan, konuşan, başkaldıran sesi, yüreği idi. Zindanlarda sömürgeci faşizmin baskıcı, imhacı, düşkünleştirici, sınıfsal ve toplumsal mücadeleden alıkoyucu uygulamalarına karşı ölümüne direnişler, karşı koyuşlar sergilendi. **Mazlumlari, Hayrileri ve Kemallerle** yaratılan direniş geleneği sömürgeci vahşete karşı insanlık onurunu yücelten, halk olarak var olma, özgür yaşama tutkusunu eylemleştiren bilinç oldu. Zindanların siyasal, toplumsal mücadeledeki örgütleyici, birleştirici ve savaştırıcı özelliği faşizme karşı kitleleri politize ediyor, siyasal savaşıma çekiyor, toplumsal güçler üzerindeki baskı, sinmişlik, korku ve pasifikasyonu parçalayarak soluk almalarını sağlıyor, yön veriyordu.

Zindanlar, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde önemli bir rol oynuyordu. Ve sömürgecilğe karşı ikinci cephe konumundaydı. Bu cephe düşmanı darbelediğçe halklarımızın birlik ve mücadele cephesini güçlendiriyordu. Eskişehir Özel Tip Cezaevi'nde "1 Ağustos Genelgesi" ile gerçekleştirilen saldırılara: ge-

nelde zindanların, özelde PKK savaş esirlerinin, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde oynadığı siyasal rolü bitirme saldırılarına karşı geliştirdiğimiz Temmuz-Ağustos Direnişi; düşmanın tüm saldırılarını boşa çıkarttı. Temmuz-Ağustos Direnişi, tüm zindanlara yayılmış, Kürdistan'da gerillanın yaz atılımıyla bütünleşmişti. Gerilla vuruşları kadar keskin, kararlı olan Temmuz-Ağustos Direnişimiz düşmanı zindan cephesinde de bozguna uğratmıştı. Temmuz-Ağustos Direnişi düşmana karşı halklarımızın onuru ve siyasal savaşını temsil ediyordu. Düşmanın yenilgisi bu anlamda halklarımızın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine karşı yenilgisi anlamına geliyordu. Bu nedenle düşman azgınca saldırıyor. Eylem içinde Aydın Cezaevi'ne yapılan sürgün, baskı ve işkencelerle direnişi kırmaya çalışıyordu. Evet, düşman aç, susuz, havasız, bir deri-bir kemik kalmış tutsaklara, Cudi, Herekol, Gabar... dağlarında gerilladan yediği darbelerle azgınlaşıyor, azgınlaştıkça saldırıyordu... Bu saldırılar sonuç vermedi. 14 Temmuzların, 15 Ağustosların militan savaşçı-atılımcı ruhu, nasıl ki TC'nin ezme ve yok etme saldırıları karşısında gerillayı ve halkımızı zafere götürdüyse; bu ruh, bu başkaldırı Temmuz-Ağustos Direnişini de zafere götürdü. **Hüseyin EROĞLU ve Mehmet YALÇINKAYA** yoldaşların şahadetiyle kutlanan, teminat altına alınan bu zafer düşmanı her alanda geri püskürttü. Ulusal kurtuluş ve zindan mücadelesinde oynadığı rolle büyük deneyim, tecrübe ve derslerle dolu olan bir kilometre taşı oldu.

Devrimciler, demokratlar, yurtseverler!

Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi bugün, düşmanın tüm saldırılarına rağmen kıran kırana yürütülen, düşmana darbeler indirerek yenilgilere uğratan halkların birlik, dayanışma ve mücadele yolunu açan bir gerçekliğe dönüşmüştür. Bugün Türkiye ve Kürdistan'da kan ve can pahasına geliştirilen gerilla ve zindan direnişleri, Türk halkı ve devrimci-demokrasi güçlerinin mücadelesi ve bu alanda ortaya çıkan gelişmeler birik ve dayanışmaya, sömürgecilik ve emperyalizme karşı mücadeleye bir çağrıdır. Devrimci saflarda en militan özelliklerle birleşmeye, faşizme karşı devrimci savaş örgütlerini oluşturmaya bir davettir. Düşmanın halklarımıza, ulusal ve sosyal kurtuluşçu güçlerimize dönük azgınca saldırıları, hayasızca, alçakça geliştirdiği işçi, köylü katliamları tükenişinin, soluksuz kalışının ifadesidir. Türk halkının yiğit evladı, büyük önder enternasyonalist **Kemal PİR** yoldaşın da belirttiği gibi, *"... faşizm ışıktan ve sestten korkar..."* yani faşizm; karanlıkları, suskunluk ve sessizlikleri, sinmişlik ve teslimiyeti sever ve ancak böylesi bir ortamda yaşayabilir.

Türkiye ve Kürdistan'da sömürgeci faşizme karşı kitlesel başkaldırıları sesimizi ve haykırışlarımızı yükseltelim! Ses ve ışık başkaldırısıdır. Baskı, sömürü ve yılgınlığa karşı isyandır. Ses ve ışık bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm giden yoldur. Bu yol direnmekten faşizme karşı başkaldırmaktan geçer. Bugün Türkiye ve Kürdistan her zamankinden daha aydınlıktır. Ve halklarımız daha çok mücadele azmi ve isteğiyle doludur. Kürdistan'da yükselen özgürlük savaşı, Türkiye'de faşizme karşı direniş

ateşini tutuşturuyor. Türkiye ve Kürdistan'da işçi, memur, aydın, öğrenci, esnaf, köylü ve gençlik... baskı ve sömürüye, sinmişlik ve suskunluğa başkaldırıyor. Bu ne demektir? Bu, halkımızın; faşizmin zorla, baskı ve katliamlarla aldığı her şeyi geri istemesi, baskı ve köleliği kabullenmeyerek, insanca-özgürce bir yaşam için faşizme karşı direnmesi, direniş kanallarını genişleterek, ekonomik, demokratik ve siyasal talepleri doğrultusunda savaşmaya başlaması demektir. Bu savaş doğru temelde örgütlelim ve iktidara yöneltilim! Türkiye'de gelişen işçi, köylü, öğrenci, memur... direnişlerine; Kürdistan halkının geliştirdiği ulusal kurtuluş savaşına; özgürlük tutsaklarının yükselttiği zindan direnişlerine doğru yaklaşalım! Direniş bütünlük ve örgütlülük içinde yürüelim ve bu anlayışı siyasal-toplumsal mücadele birliklerimize egemen kılalım! Faşizmi, devrimin görkemli parıltısı ve sıcaklığı içinde boğmanın, savaşan bir halk gerçekliğine ulaşarak devrimi kucaklamanın yolu budur!

Partili yoldaşlar, savaş esirleri!

Partimiz ve halkımızın sömürgecilğe karşı geliştirdiği her direniş her başkaldırı düşmanın kendini başarıya ulaştırdığını sandığı, halkımızı ve Partimizi darbeleyip ulusal kurtuluşçu, önder konumundan çıkararak dağıttığını düşündüğü koşullarda ortaya çıkmış, düşmanı bozguna uğratarak bağımsızlık ve özgürlük savaşında kahramanca bir yuruyuşun sahipliğini yapmıştır. Ulusal kurtuluş düşüncesinin ve PKK'nin ortaya çıkışı, zindanlarda **Çağdaş Kawa Mazlum** un eylemi, **Dörtlerin** ateşi, **Hayrilerin** Büyük Ölüm Orucu. Partimizin ülkeye dönüp ve 15 Ağustos Atılımı, Cephe ve Ordulaşması. Temmuz-Ağustos Direnişi ve **Hüseyin EROĞLU ve Mehmet YALÇINKAYA** yoldaşların şahadeti. Hep böylesine tarihsel anlarda ortaya çıkmıştır. Bu, halkımız ve Partimizin sömürgecilğe ve emperyalizme karşı ulusal kurtuluşçu kararlılık ve sağlamlılığını, cesaret ve azmini vurguladığı gibi, bu tarihsel karar ve atılımlar; Partiyi ve mücadeleyi geliştirici, yön verici roller oynamıştır.

Bugün halkımız düşmanla her alanda bir savaş içindedir. Bu, düşmanın her koldan saldırıya geçtiği, savaşımızı boşa çıkartmak için tüm güçlerini harekete geçirdiği anlamına gelir. Düşman bir yandan Parti ve önderliğe dönük saldırı, sızma, komplo ve provokasyonlarla Partiyi dağıtmaya çalışırken, öte yandan işbirlikçi, ilkel-milliyetçi, teslimiyetçi güçleri hazırlayarak Parti ve ulusal kurtuluş savaşına karşı tasfiyecilik, teslimiyetçi anlayış ve eğilimleri güçlendirmeye çalışıyor. Düşman her örgütsüz bireyi, her dağınık ilişkiyi, el atılmamış her alanı örgütlemeye, savaşımıza karşı kullanmaya çalışıyor. Parti ve mücadele saflarında ortaya çıkan ve son derece dağıtıcı, tasfiyecilik bir rol oynayan, yanlış, yanlışlı ve yetmez özellikleri geliştirerek Parti ve mücadelemizi vurmaya çalışıyor. Bugün Parti ve halk olarak büyük kazanımlara, zengin deneyimlere sahibiz. Şehitlerimizin mücadelecilik anıları, bizlere devrettikleri miras, yaratıcı ve savaştırıcı özelliktedir. Ve bizlere Parti ölçülerinin ne olduğunu, bu ölçülere nasıl ulaşılabilineceğini, nasıl savaşılması gerektiğini, savaşta zaferin nasıl elde edilebileceğini; yanlış, yanlışlı, yet-

mez kişiliklerin nasıl aşılabileceğini göstermektedir.

Temmuz-Ağustos Direnişi ve bu direniş **Hüseyin EROĞLU** ve **Mehmet YALÇINKAYA** yoldaşların şahadetleri doğru kavranıldığında bu daha iyi anlaşılacaktır. Çünkü yoldaşlarımızın şahadeti; aniya bağlı kalarak, Parti, halk ve mücadeleyi sahiplenme, düşmana karşı en güç koşullarda, soluk alıp-vermenin dahi imkansız hale geldiği, baskı ve işkencenin had safhaya ulaştığı, en eşitsiz koşullarda düşmana karşı inanç ve irade gücüyle militan bir direnişçiliğin sergilendiği; düşmana ödün vermeden, korku, panik ve umutsuzluğa kapılmadan ölümü kucaklayarak zaferin teminat altına alındığı, kavganın, Apocu kişiliğin, militan savaşçılığın adıdır. Bu şahadet; düşmanın, Partimizi yalnızlaştırmaya, zindan direnişlerini kırarak bastırma çabasını boşa çıkaran; Türk ve Kürt halkları arasındaki birlik ve dayanışmayı güçlendiren, ulusal kurtuluş savaşımıza daha güçlü atılımlar yaptırarak halkımızı sömürgeci özel savaşa karşı İNTİFADA'sını ortaya çıkaran halk kahramanlığıdır. Bu kahramanlık; gerilla ve zindan savaşılarının yaşam tarzıdır. Bu kahramanlık; Partimiz PKK'nin ideolojik, politik hattının ihtilalciliği, düşmana karşı güçlü-kalıcı başarılar elde eden tüm sızma, komplo ve provokasyonları boşa çıkaran çizgi devrimciliğidir. Bu kahramanlık; özel savaşa karşı devrimci

savaşı her alanda bilinç ve cesaretle dayatmak, basit, örgütsüz, hedefsiz ve günü birlik savaşma değil, bilinçli ve örgütlü savaşmak ve yaşatmaktır. Bu kahramanlık; güçlü bir örgütçü olmak, yöntem ve düşünce zenginliğine ulaşarak süreci ve sorunları doğru kavrayarak doğru taktikler geliştirmek.

Evet, Temmuz-Ağustos şehitlerinin mücadaleci anıları oldukça zengin ve emredicidir. Şehitlerimizin mücadeledeki rollerini sürekli kılmak, devrettikleri mirasa dayanarak güçlü atılımlarla güçlü mevziler elde etmek, şehitlerimizi partili kişiliğimiz, yaşantı ve mücadelemizle bütünleştirmekle mümkündür. İşte, düşmana karşı direnişin, elde edilen zaferin sırrı; en güç koşullarda direniş ve atılım kararı almak ve bu kararı Parti, halk ve devrime bağlılık temelinde hayata geçirmek, ölüme direnmek, ölünmesi gereken yerde ölmesini bilmek, böylece düşmanın elinden silahını çekip almaktır.

Düşman, Temmuz-Ağustos ve gerilla eylemliliğiyle büyük darbeler aldı, yenilgilere uğradı. Bu, düşmanı daha da azgınlattı. İkiyaka... Çevrimli... vb. kitlesel katliam ve soykırımlarıyla "Kanun Hükümünde Kararname" ve "Genelgeler"iyle halk savaşımızı bastırmaya çalıştı. Ancak Parti ve şehitlere bağlılıkta tereddüt etmeyen halkımız, kadını, erkeği, yaşlısı, genci ve çocuğuyla başkaldırdı, çılgınlıkları, sloganları, taş ve sopalarıyla düşmanın üstüne yü-

rüdü, kahramanca karşı koydu, direndi.

Bu durum, zindanlar için de geçerliydi. Temmuz-Ağustos şehitleri zaferin teminatı olmuş, mevzileri sağlam tutmuştu. Düşmanın "Özel Tip Cezaevleri" politikası boşa çıkarılmış, yönelimi durdurulmuştu. Temmuz-Ağustos Direnişi, cezaevlerinde yeni bir sürecin başlangıcı olmuştu. Bu süreç, mevzileri sağlam tutma, mücadeleyi ulusal kurtuluş mücadelesiyle birleştirme, her alanda yetkinleşme, yaratıcı ölçülere ulaşarak Parti militan kişiliğini daha güçlendirmek, kişilikle yaşantıdaki tüm yetmezlik, yanlış-yanılgılı anlayışları aşma sürecidir. Bu süreç yetkinleştiricidir ve bu sürecin yaratılmasında şehitlerimizin rolü belirleyicidir.

Ancak düşman bu sürece egemen olmak için bugün daha hesaplı, daha kapsamlı saldırı hazırlıkları içindedir. Bu bizlere daha büyük sorumluluklar yüklemekte, acil ödevler önümüze koymaktadır. Her şeyden önce direniş süreciyle birlikte yaşantı ve kişiliğimizde açığa çıkan zaaflar ve yetmezlikler aşılmalı, içerde ve dışarda Parti ve mücadeleyi güçlendiren, yönetebilen örgütlü bir kişilik özelliğine ulaşılmalı, Partili yapı ve kişiliğimizde militanlaşma sağlanmalıdır. Bu ne demektir? Bu, her şeyden önce şehitlerimizin mücadeleciler anılarını doğru kavramak, onların manevi önderliğinde sürecin dayattığı ihtiyaçları görev ve sorumlulukları doğru

belirlemek; sorun ve ödevler karşısında atıl, verimsiz değil; aktif ve üretken olmak, daha yetkin bir pratiğin sahibi olabilmek için ideolojik, politik, örgütsel ve eylemsel alanda Parti ve mücadele gerçekliğini bilince çıkarıp, süreci geriden izleyen, dışında kalan değil, sürece yön veren, kendinden başlayarak, düşünceden-eyleme, her alanda devrimci üslubu konuşturmaktır. Şehitlere, Parti ve Önderliğe bağlılığın, halk olmanın, halkla yaşamının anlamı budur.

O halde; ilişki ve yaşantıda, düşünce ve eylemde ortaya çıkan zaaf-lara, sınıfdışı özelliklere yönelim ve Parti militan ölçülerini tutturalım! Düşmanın tüm saldırı ve özel savaş ve özel cezaevleri politikalarını boşa çıkaralım! Devrimi örgütleyen, devrimci özellikleri savaştıran, düşmanı soluksuz bırakan bir pratiğin sahipliğini yapalım! Apocu vuruşlarla düşmanı her alanda kahredelim! Siyasal duyarlılıkla, üstün savaş sanatımızla düşmanın bozguncu, tasfiyeci, komplocu yönelimlerini; halkımız ve Partimize hazırlanan ölüm tuzaklarını boşa çıkaralım! Her alanda, her cephede yükselttiğimiz savaşta daha öldürücü bir ateş gücüne ulaşalım, devrimci intikam eylemlerimizle düşmanı adım atamaz duruma getirelim!

Evet, onlar son nefeslerine, son kalp vuruşlarına kadar direndiler.

Hüseyin; Eskişehir Özel Tip'in ölüm koridorlarında avurtları çökmüş, siyah kıvrıkcık saç ve sakalları uzamış, elinde yanan sigarasıyla

daracık pencereden ufukta kızışan güneşin ilk ışınlarını seyrederken; "...**BU KEZ DÜŞMANI MAHVEDECEĞİZ, HER ŞEYİ, TÜM HAKLARIMIZI ALACAĞIZ... ÖLÜMLER PAHASINA BU DİRENİŞİ KAZANACAĞIZ...**" diyordu. Evet şahadetleri pahasına direniş kazanıldı. **Hüseyin** ve **YALÇINKAYA**'lar zaferi inançla göğüsledi... **Hüseyin** ve **YALÇINKAYA**'lar doğan güneşle birlikte yükseliyordu... Halklara gülerrek yükselen güneş. Temmuz-Ağustos sıcaklığıyla ülke topraklarımızı aydınlatarak, bereketlendirerek, şehitlerimiz; halkımıza yeni, özgür bir yaşamı müjdeliyordu...

-Hüseyin Hüsnü EROĞLU ve Mehmet YALÇINKAYA yoldaşların mücadeleciler anıları ölümsüzdür!

-Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm!

-Kahrolsun teslimiyet ve ihanet!

-Yaşasın Temmuz-Ağustos Direnişimiz!

-Yaşasın halkların kardeşliği, birlik ve mücadelesi!

-Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

-Yaşasın Başkan APO!

-Yolumuz Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin yoludur!

PKK Savaş Esirleri
2 Ağustos 1990

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI!

Kürdistan halkı tarihsel bir yıldönümünü kutlamaya hazırlanıyor.

Bu kutlayış, salonlarda, kuytu yerlerde atılan haması nutuklarla değil; gerillanın faşist Türk sömürgeciliğinin tepesinde patlayan mermilerinde, yere düşen öncümüz gerillanın daha yükseklere çıkarılan bayrağında, şehirlerimizi kavrayan SERİHILDAN'larda, tutsakların direnişlerinde, kendi yurtdışında ama gönül-ruhu Kürdistan'da olan yurtsever halkımızın yurt özlemlerinde somutluk kazanıyor, gerçekleşiyor.

15 Ağustos, Kürdistan halkı ve tarihi açısından tarihsel bir adımdır. Bir halkın kaderini değiştirecek ulusal kurtuluş sürecinin çok önemli bir dönemesidir.

15 Ağustos, tarihi boyunca haksız, tek yanlı, imhacı savaşa karşı halkımızın verdiği soylu bir yanıtıdır; haksız savaşa, ulusal imha savaşına karşı haklı ve ulusal kurtuluş savaşının ilanidir.

15 Ağustos, kimliksiz, tarihin dışına itilmiş bir halkın adı yasaklanmış, belleklerden silinmeye çalışılan bir ülkenin ulusal kimliği, onun ulusal özgürlüğü ve bağımsızlığı için verdiği mücadelesini SİLAH'la boyutlandırdığı tarihsel bir dönüm noktasıdır.

Genel olarak ulusal kurtuluş mücadelemizin ve özel olarak 15 Ağustos Atılımımızın toplum tarihimizde, halkımızın zihinsel, ruhsal ve politik tutumunda yarattığı devrimci dönüşüm ve değişimi uzun uzadıya anlatmak bu mesajın kapsamı dışındadır. Ancak şu kadarını söyleyebiliriz.

Bizde, Kürdistan toplumunda yaşanan sözcüğün gerçek anlamında bir DEVRİM'dir. Eskiye ait çürüyen, bize yabancı, bize ait olmayan yan, özellik ve eğilimi, kişilik biçimlerini yıkan, dağıtan, parçalayan, yok eden bir devrim! Ulusal ve toplumsal değerlere ulaşma, bu değerler temelinde ulusal kimliği, özgür kişiliği yakalama doğrultusunda gelişen bir devrim! Köle, korkak, pısrık, çok boyutlu olarak düşürülmüş, ufkı ve ruhu karartılmış, bilinci çarpıtılmış, kimliksiz, kısacası ucube bir halk gerçekliğinden, düşünen, dostunu-düşmanını tanımaya başlayan, ayağa kalkan, direnen, kaderini eline alan, tarihin ve yaşamın ÖZNESİ konumuna yükselen onurlu ve kim-

likli bir halk/ulus gerçekliğini yaratmak, bu doğrultuda devrimsel gelişmeler kaydetmek sanıldığı kadar az şey değildir.

Daha dün ruhu köle düşünce ve tutumlarla kararan, düşmüş Kürt halkı, bugün yaşamının her alanında kaderine sahip çıkıyorsa, tarihini kendi öz elleri, yüreği-beyni ile çözmeye başlıyorsa bu çok önemlidir. Olanaksız gibi duran zoru başarmaktır. Gerillada, serihildanda, zindanda, yurtdışında vatan özleminde kaderine, davasına, haklarına ve kimliğine sahip çıkmaya başlayan, özgürlüğü, ulusal ve toplumsal kurtuluşu uğruna yüzlerce, binlerce yiğit evladını toprağa veren, toprağa düşen gerillanın bayrağını daha dokuklara dikmek için müthiş bir yarış içinde olan bir HALK/ULUS, yenilgiye uğratılamaz. Yeni bir kişilik yeni bir ruh, atılımcı ve fethedici bir yaklaşımla tarihe yaklaşan bir halkın özgürlük yürüyüşünde ZAFERİ bugünden yakalamak ve yaşamak mümkündür.

Evet, yok oluştan ayağa kalkan bir halk gerçeğini yaratan PKK önderliğinde Kürdistan halkı, 15 Ağustos Atılımcı ruhu ile 90'larda ikibinlerin eşliğinde büyük ZAFER ipini göğüsleyecektir.

15 Ağustos Atılımı ve o temelde gelişen çizginin dayattığı hedef bundan başkası değildir.

Yiğit Kürdistan halkı, yabancı diyarlarda vatan özlemi çeken siz yurtsever Kürdistanlılar!

15 Ağustos, ulusal kurtuluş savaşımızı açan adımın adı değildir sadece. Aynı zamanda tüm Kürdistanlılara, ezilen ve sömürülen Kürtlere bir ÇAĞRI'dır!

Çağrı, vatan'a, binlerce yıldır düşmanın çizmeleri altında ezilen, horlanan, aşağılanan, adı yasaklanan, tarihten ve belleklerden silinmeye çalışılan VATAN'a çağrıdır. Vatan'ı kurtarma, bağımsızlık ve özgürlüğünü kazanma kavgasına, yasaklanan adını özgürleştirme, KÜRDİSTAN adını ülkemizin dört bir yanına yazma savaşına katılım çağrısıdır!

Daha dün kadar kederimiz, yaşamımız, tarihimiz yabancı güçler tarafından tayin ediliyordu. Parçalanmış, kimliksiz, düşürülmüş sö-

mürge vatanımız, PKK ile ulusal diriliş ve kurtuluş sürecine girdi. İşte 15 Ağustos, her yurtsever Kürde, ezilen Kürt yığınlarına, Kürdistan'da yaşayan her bireye KAVGAYA, SA-VAŞA, SERİHILDAN'a (intifadaya) açık bir DAVET'tir.

Ulusal birliğe, ERNK'de mücadele ve iktidar gücüne ulaşmaya, tarihin ve siyasetin öznesi olmaya, yani kendi kendini yönetmeye ve tarihini ele almaya bir davettir bu.

Halkımızın 15 Ağustos'a verdiği karşılık, görkemli oldu. Gerillaya bölük bölük katılım, tüm varlığını ulusal kurtuluş, vatanın özgürlük davasına açma, onun hizmetine sunma biçiminde oldu. Ve bu siyasal bilinç ve tutumunu SERİHILDAN (intifada) ile doruklandırdı. Bu süreç tüm hızıyla sürüyor, genişleyerek derinleşiyor...

Kürdistan'daki bu gelişmeler göz kamaştırıcıdır, atılan her bir adım, tarihsel bir önemdedir. Ancak henüz için başlangıcındayız. Yapmamız gereken çok şey var; enerji, yetenek ve gücümüzü en son noktasına kadar konuşturmak, bitmek bilmez bir çabayla çalışmak zorundayız.

Öte yandan düşmanımız ideolojik ve politik alanda büyük bir iflas ve krizi yaşıyor. Askeri planda geçen her gün çıkmazı-aşmazı derinleşmesine rağmen, özel savaş tahkim etmekten, kararnameler, katliamlar ve bastırma hareketini yaygınlaştırmaktan geri durmuyor. TC, baskı ve şiddet araç ve yöntemlerinden başka bir yönetim dili bilmiyor. Osmanlı'dan devraldığı bu geleneği, bugün özel savaşta en uç noktada derinleştirmiş bulunuyor. Daha fazla yetki, daha çok silah, daha çok kobra ve pumalar, daha çok korucu, daha çok askeri yığınak, daha çok bastırma-imha ve katliam... İşte TC'nin onun özel savaş biçiminde somutlanan ve süren sömürge yönetiminin anladığı tek dil bundan başkası değildir.

İdeolojik alanda TC iflas etti. "Dağ Kürdü" masalı sona erdi; TC'nin ideolojik hegemonya araçları (partiler, eğitim kurumları, bayramlar, basın, TRT vb.) Kürdistan'da etkisiz duruma geldiler. Bu, TC'nin beyin olarak felç olmasıdır. Şu anda özel savaş rejimi bastırma ve imha araç-

larını tahkim ederken, derinleştirirken; öte yandan muhalefet partileri, özellikle SHP, Kürt raporları yayınlarak TC'ye, özel savaşa "yeni" bir ideolojik açılım getirme denemesini yapıyor. Bu iki yönelim birbirini bütünlüyor: TC'nin Kürdistan'daki sömürge egemenliğini iki ayakları üzerine oturup güçlendirmeyi, ebedi olarak sürdürmeyi hedefliyor.

İşte düşmanımızın böyle yönelimler içinde olduğu böyle bir dönemde, 15 Ağustos'u kavramak onun devrimci-atılımcı ruhunu özümsemek-sindirmek, temsil ettiği özgür ve güzel geleceği düşüncede, kişilikte, ruhta, pratik-siyasal davranışta ete-kemiğe büründürmek her zamankinden daha fazla bir öneme sahiptir. Bu, ulusal kurtuluş kavgasına, ERNK saflarına, gerillaya, serihildana koşmak anlamına geliyor. Ulusal davaya, vatanın özgürlük davasına katılmak tüm varlığını ona katmak ve adamak yurtseverliğin en sıradan bir gereği oluyor...

Yiğit Kürdistan halkı!

Zaferi yakalamaya, geleceği kazanmaya mecburuz. Başka bir seçeneğimiz yok. "**Ya özgür vatan ya ölüm!**" şiarı bizim yaşam tarzımız olmalıdır. Bunun dışında başka bir yol, yaşam tarzı en utanç verici bir kölelik ve lanetli bir düşkünlükten başka bir şey değildir.

Daha dün kadar halk olarak nesnel konumumuz utanç verici bir kölelik ve lanetli bir konumdu. Adsız, kimliksiz, kişiliksiz yeryüzünde dolanmak. ordan oraya savrulmak herhalde onurlu bir yaşam değildi. PKK bu lanetli konuma karşı bir başkaldırı hareketidir. Kimlik, kişilik, onur ve özgürlük gibi soylu kavramları geliştirmek ve egemen kılma kavgasının adı, PKK'den başkası değildir.

15 Ağustos, köleliğe, kimliksizliğe, onursuzluğa, bu lanetli konumların baş sorumlusu sömürgecilığe, emperyalizme ve işbirlikçiliğe karşı açılan kavganın, tarihsel düello ve hesaplaşmanın silahlı düzeye sıçratmanın başlangıcı, dönüm noktasıdır. Halkımızın ulusal kurtuluş

savaşı kararını pratiğe geçirme kararlılığını, yiğitlik ve mertliğin en üst boyuttaki ifadesidir. Ve altı yıldır kahramanca, yüzlerce şehidin kanı pahasına bu tarihsel hesaplaşma, vatani kurtarma, öcümüzü alma, özgürlüğü yakalama düellosu en şiddetli bir şekilde sürüyor. Savaşımız katlanarak büyüyor, halkımızın beyrinde, yüreğinde, ruhunda, vatan topraklarının derinliklerinde yaygınca kök salıyor. Bugün ettiğimiz yol, hem geleceğimizin güvencesinin temeli oluyor, hem de büyük zaferin önümüzdeki yılların somut sorunu olduğunun belirgin ipuçlarını veriyor.

Zaferin yakın olduğu inancı, heyecanı ve zaptedilmez coşkusu ile savaşa, vatan davasına yüklenmekten başka çaremiz yoktur.

Yurtsever halkımız!

Ulusal kurtuluş savaşımızın 15 Ağustos Atılımı'nın altıncı yıldönümünde geleceği kazanmak, bugünü zaferle tamamlamak inancı ve bilinciyle sizi PKK-ERNK-ARGK silahlarına her zamankinden daha büyük bir şevkle sarılmanızı istiyoruz. Safları sıklaştırmak, birliği güçlendirmek, silahları keskinleştirmek ve zafer, özgürlük için bu silahların atış gücünü yoğunlaştırmak görevinin üzerine tüm varlığınıza yürüyün!

Şehitlerin kavgası, vatan, özgürlük ve bağımsızlık savaşı için gerillaya, serihildana ERNK, ARGK'ye! İşte görev budur.

ARGK'nin ön biçimi olan HRK'nin de kuruluşunun yıldönümü olan 15 Ağustos'u gerçek anlamda kutlamanın yolu da bundan başkası değildir.

-Yaşasın 15 Ağustos Atılımımız!
-Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği ve emperyalizm!

-Yaşasın ulusal kurtuluş savaşımız!

-Yaşasın ARGK ve ERNK!

-Yaşasın Büyük Önderimiz

Abdullah ÖCALAN yoldaş!

-Yaşasın Kürdistan işçi sınıfı ve halkının şanlı önderi Partiya Karakerên Kurdistan!

Çanakkale, 1 Ağustos 1990

M. Can Yüce, Sakine Cansız,

D. Ali Küçük

Bir bayan gerillanın günlüğünden...

"Saat 22.00. Artık takımlar ve mangalar sıralarını alarak pür dikkatlice manevra hareketine başladık, yürüyor, yürüyoruz..."

25 Temmuz 1990: Erken saatlerde uyanıp sabahki içtimadan sonra tüm arkadaşlar mangalar halinde yerlerini aldılar. Saat 05.20 sıralarında kahvaltı yapılıyordu. Henüz saat 06.00 olmamıştı ki nöbetçi arkadaşlardan, düşmanın dört bir koldan noktamıza doğru geldiğine dair haber geldi. Bu arada kahvaltı bitmek üzereydi. Saat 06.00'a geliyordu. Gelen bu haber üzerine, Dr. B. ve İ. arkadaşlar hemen dürbünleri alarak beraberce nöbetçilerin yanına gittiler. Yarım saat sonra arkadaşlar döndüler ve tüm arkadaşların her ihtimale karşı çanta ve diğer eşyalarıyla hazır olmalarını istediler. Tüm arkadaşlar hızla hazırlanıp emir ve talimatları beklediler. Bulunduğumuz sırttan düşman tarafından görülmemiz ihtimaline karşı, Dr. arkadaş tarafından verilen talimatla sırtın arka tarafındaki kayalar arasına konumlanıp beklemeye başladık. Ekmek yapan arkadaşlar suyu da unlarına koymuşlardı ancak, bu durum üzerine tekrardan suyu naylon üzerinden akıtarak kuru unu bir torbaya, ıslanıp hamurlaşan kısmı da bir naylona sarıp bir torbaya koydular.

Dr. arkadaş, arkadaşları toplayıp iki mangayı 3-4 koldan mevzilere göndermek için hazırladı. Zaten bir manga da tepeciydi. Arkadaş, *"Bakın heval, mevzilerinizi iyi yaparak yerleşin. Düşman geldiğinde vurun, mermilerinizi fuzulî harcamayın, dikkat edin. Mevziyi bırakmak yok, panik, heyecan yok, bunu yapan cezalandırılır"* diye açıklama yaptı. Doktor arkadaş konuşmasını bitirdikten sonra, arkadaşları gönderdi. Gölpinar Takımı da yine o biçimde hareket etmiş; yani arkadaşlar mevzilere gönderilmiş. Hemen hemen gücün çoğu ve iki bayan arkadaş G. ile R., mevzilere gitmişler, ancak üç bayan arkadaş ve daha önceki çatışmada yaralı olan bir arkadaş kalmış, bizlerden ise bir mangaya yakın erkek arkadaş ile biz bayan arkadaşlar kalmıştık. Dr. arkadaş ise bir arkadaşla beraber düşmanı izleyerek, arkadaşların mevzilerini kontrol etmeye çalışıyor.

Henüz çok erken bir saatteyiz, çatışmak için elverişli bir zaman değil, düşman gelse mecbur çatışacağız bu sımsıcak günde. Üstelik ekmek de yok ve gün çok uzun. Düşman, hain çetelerle beraber sürüler halinde bizlere doğru ilerliyor. Düşman gücü binlerce kişilik; Kato'dan Bindorinê'den, Masuriye tarafından, Tahtereşê'nin üst kırsımlarından bizim bulunduğumuz Tahtereşê Dağı'ndaki noktaya doğru operasyonunu geniş ve çok koldan geliştiriyor; parça parça hareket ediyor.

Bu arada arkadaşlara ekmek lazımdır. N. ve M. isimli bayan arkadaşları görevlendirerek ekmek yapmalarını söyledim. Arkadaşlar ekmek yapmaya başladılar. Biz kalan arkadaşlar da bekliyoruz. Durumlar nasıl olacak ve bu koca, uzun sıcak gün susuz, ekmezsiz mevzilerde nasıl geçecek? Anabirlik de arkamızdaki noktadaydı, kendileri de mevzilere gitmişler.

Saat 07.00, 08.00 ve 09.10'da silah atışları başladı, hem düşman, hem grubumuz ve hem de arkadan Anabirliğimiz çatışmaya başladı.

Çatışmanın başlamasıyla, verilen emir üzerine sırta doğru tırmadık, uygun kayalar dibine biz mevzilere gitmeyen arkadaşları yerleştik. Düşman havan topları kullandığından dolayı ancak böyle korunabiliriz. Dr. arkadaş bizleri oraya çağırırdı, ardından *"Herhangi bir durumda bu yu-*

kardaki tepede mevzilerinizi alırsınız" dedikten sonra yanında olan arkadaşla beraber Gölpinar Birliği'nin mevzilerinin yanına yardıma gideceklerini, orada zayıflıkların görüldüğünü söyledi. Ardından, *"Herhangi bir durumda haber gönderirsiniz"* diyerek karşıya doğru hareket etti.

Sabah erkenden biz bayanlar manga toplantımızı yapmıştık. Aslında iki gün önceden diğer arkadaşlar toplantılarını yapmışlardı ancak bizler temizlik vb. işlerden dolayı yapamamıştık. Toplantımızın notlarını ve bu günlüğümü her çatışmada olduğu gibi bu sefer de çantadan alarak çakmakla beraber cebime koydum; herhangi bir tehlikede yakıp imha etmek için.

Saatler durmadan ilerliyor, fakat bizlere çok yavaş ilerliyor gibi geliyordu. Saat 11.00'e geliyordu; bizler karşıda mevzilenmiş arkadaşları seyrediyoruz. Çatışma kızışmış; düşman havan topları ve lav silahı ile yine A-4 ve diğer uzun namlulu silahlarla durmadan tarıyor. Bir havan topu tam arkadaşların üstüne düştü, yine kurşunlar yağmaya başladı. Bu arada mevzi yerlerini değiştiren arkadaşları hedef, düşman mevzilerini keşfetmiş, onlar da yer değiştirmek zorunda kalmışlardı.

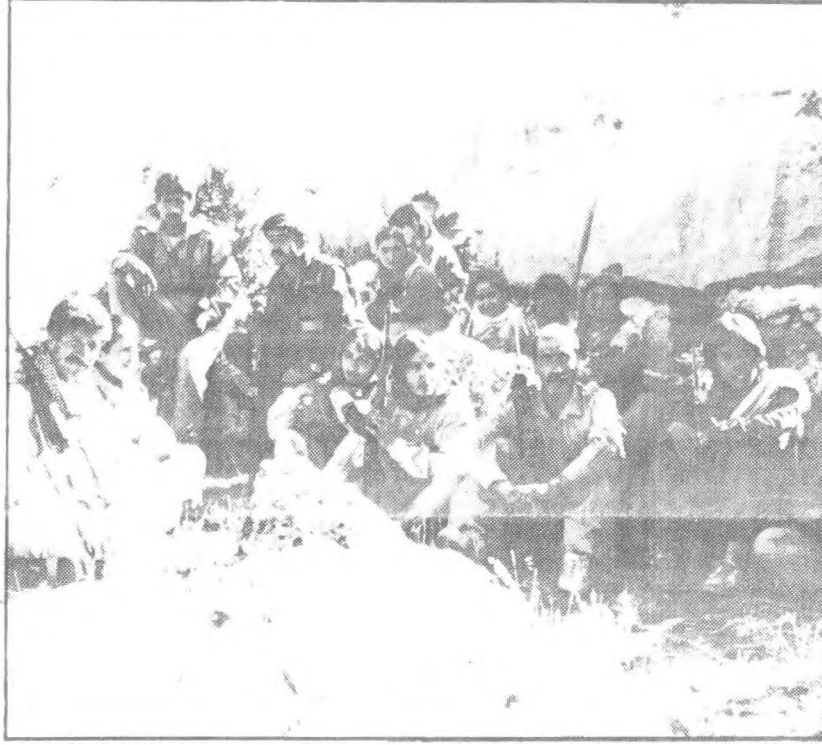
Yine, bir başka mevziye lav silahı sıkıp top attılar, dumanlar çıkıyor mevziden. Önce toz duman yükseldi ardından ise siyah duman. Meğerse top burada **Kahraman** isimli arkadaşına değmiş ve arkadaş şehit düşmüş. Yine aralarına havan topu düşen arkadaşlardan durmadan yere düşenler oluyor; işte birisi ayakta ve yine yere düşüyor, yanına giden arkadaşlar oluyor ve duruyorlar. Burada top arkadaşlara değmiş, **Halil** arkadaşın ayağındaki kalındamar kopmuş ve ayağı parçalanmış. **Halil** arkadaş mevzilere gitmiş olan bayan arkadaşlar da görüyor ve yanına gidiyorlar. **Halil** arkadaş Dr. arkadaşın yanına aşağıya getirene kadar, o arada silah arkadaşlarının elinde şehit düşüyor.

Yine mevzilerden duman yükseliyor; bu sefer **Ağit** ve **Emin** arkadaşlar şehit düşüyorlar. **Ağit** ve **Emin** yoldaşların silahları parçalanmış, ama diğer eşyaları ancak kurtarılabilir. Cesetleri alma fırsatı ise olmuyor.

Mustafa yoldaş, **Kahraman** yoldaşın silahını almak isterken orada tarama yapan hainlerin ve düşmanların kurşunlarına hedef olarak şehit düşüyor.

Tüm bunlar gözümüzün önünde olup bitiyor. Ateş ise her koldan sürüyor. Saat 12.00'ye doğru, ekmek yapan bayan arkadaşlar işlerini bitirmiş olarak tüm ekmeği sırtlayıp bizlere doğru geldiler. Beraberlerinde diğer bayan arkadaşlar ile daha önce yaralanmış olan R. arkadaş ve henüz yeni ellerinden yaralanmış bir arkadaş da var. Yeni yaralı, Mardin üzeri yeni gelmiş bir savaşçı, E. arkadaş. Düşman kurşunu başparmağının üstünü parçalamış ve durmadan yaradan kan akıyor. Yaraya sarılmış olan mendili açarak yeniden

yarayı sardım. Yaradan akan kan bu sıcak havada hemen koku yapıyor. İlk kez bir yaralı arkadaşı kendi elimle sarıyorum. Her iki elim de kan içinde kalmış, su da yok yıkamak için ve sıcak havada kanlı olan ellerim çok kötü koku yapıyor. Midem bulanıyor ama her şeye rağmen dişlerimi sıkarak kendi kendimi sakinleştiriyorum. Diğer yandan, yanımdaki 10'dan fazla arkadaşın düşmana görünmemesi için azami çaba sarfediyorum. Çünkü mevzilerde değiliz, kayaların arasındayız. En ufak bir görünme halinde düşman havanlarla bu gücü imha edebilir. Yaralı E. arkadaşın mevzisinde olan **İsa** isimindeki arkadaş da yaralanmış, Dr. arkadaş **İsa** arkadaşını aşağıda bir ağacın gölgesine götürmüş tedavi etmeye çalışıyor. Benim de Ş. arkadaşla birlikte oraya gitmem için haber geldi, tedaviye yardımcı olmamız için Dr. arkadaş çağırıyor. Taşları siper ala ala koşarak inmeye başladık. Artık iki-üç metre mesafe kal-

mıştı ki Dr. arkadaş ellerinde iki silah, şütük ve raxtlarla ayağa kalktı, geri dönmemiz için işaret verdi. Yapacak bir şey kalmamıştı, buraya kadar getirilen yaralı **İsa** arkadaş da şehit düşmüştü. Belki kurtarılabilir diye Dr. arkadaş bizleri de yardıma çağırıyordu ama henüz yetişmeden kaybetmiştik **İsa** yoldaşı. **Halil** ve **İsa** yoldaşların cesetlerini, Dr. ve birkaç arkadaş düşmanın eline geçmemesi için oralarda gömmeye çalışıyor.

Sonra Dr. arkadaşla beraber yukarıya doğru tırmadık, artık nefes nefese hareket ediyorum. Arkadaşların yanına varınca gölgeye çekilerek biraz soluklandım. Dr. arkadaşın, *"R. arkadaş, haydi daha yukarıya mevzilere doğru tek tek eğilerek gidin, çünkü karşıdaki mevzilere düşman gitmiş, burası giderek daha da tehlikelileşiyor, S. arkadaşın bulunduğu o üste doğru gidin ve arkadaşları uygunca yerleştirin oralara, haydi çabuk olun"* demesiyle kendim öne geçerek, ardından gelen arkadaşlara, *"Beni takip edin"* deyip hızla siperden sipere yürüdüm. Yarım saat sonra arkadaşların üstteki mevzilerine vardık, yer uygundu, dörder dörder tüm arkadaşları kayaların arasına yerleştirdik. Dr. arkadaş ise bizlerden yana sağ kolda mevzilendi.

Saat 01.30'a geliyordu. Bizler daha da güvenli bir yerde olmamıza rağmen, düşmanın karşısında bulunduğumuz için yine de arkadaşların hareket etmelerini ve sesli konuşmalarını yasaklamak zorunda kaldım. Yaralılar ikide bir *"Kan akıyor"* diyerek çağırıyorlar, her seferinde yara bezini değiştirerek yara-

larını yeniden sarıyordum. Diğer yandan ateş hattındaki arkadaşlar mevziden mevziye aç susuz çarpışmaya devam ediyorlardı.

Bir ara silahların sesi kesiliyor ve yarım saat sonra yeniden başlıyor. Ateş kızışıyor. Zaman çok yavaş ilerliyor. Saat 16.00 sıralarında, mevzilerde olan iki bayan arkadaş ile bir grup diğer arkadaş, Dr. arkadaşın talimatı üzerine mevzilerden çekilerek yanımıza geldiler. Arkadaşların şehit oldukları tepeden geldiler, gelmeselerdi hepsi de imha olmaktan kurtulamayacaktı. Gölpinar Takımı'ndaki şehit ve yaralı arkadaşlar tamamen eksikliklerin kurbanı. Mevzilerinden hareket etmişler ve yerlerini gören düşman imha etmiş. Yine, Gölpinar Birliği'nin tepe nöbetçileri üst tepeye çıkmamışlar, o tepeyi alan düşman işte buradan mevzilerimizi görerek taramış.

Şehit düşen yoldaşların, **Emin** yoldaş dışında, bir yıl ya da birkaç ay oluyor saflara katılışları. **Emin** yoldaş ise Mardin'den gelmeyi ve Akademi'ye de gitmişti. Hepsini de yiğit ve kahramanca özelliklere sahipti, henüz gencecik fidanlardı. Düşmanın kör kurşunlarına hedef oldular. **Emin** yoldaş komutandı, yine **Ağit** yoldaş yardımcıydı. **Kahraman** yoldaş, geçen Maminüs çatışmasında da mevziye sıkışmıştı. O çatışmada **Volkan** (Ahmet...) yoldaş şehit olmuştu. **Kahraman** yoldaş ise son anda kurtarılabildi. Çok atik, fedakar ve

cesaretiyle düşmana korku salan bir yoldaştı. **Ağit** yoldaş, birliğin moral gücüydü, halay ve türkülerle tüm yoldaşlarını neşelendiriyordu. O, mevzide düşmanın *"Teslim olun"* çağırısına karşı kurşunlarla cevap vererek, *"Siz bilmiyor musunuz ki biz APOCU'yuz, PKK'liyiz. Bizlerde teslim olmak yoktur"* diyerek son nefesine kadar savaşıyordu. Yine, **Halil** yoldaş da öylesine kahramandı. **İsa** yoldaş henüz bu baharda Van üzeri gelerek katılmıştı saflara. Kısa sürede hızla gelişmiş ve komutan özelliklerine kavuşmuştu. O, artık diğer yoldaşları gibi, ARGK'nin yiğit komutanlığına aday ve gelişen bir yoldaştı. **Mustafa** yoldaş, aslen Toranis köylüsüydü, Jirki aşiretine mensuptu. Tam da köylerinin yakınında, şehit **Kahraman** yoldaşın silahını almaya giderken şehit oldu. **Mustafa** yoldaş, genç yaşta önce milislik yapmış, deşifre olunca bu baharda saflara fiilen katılmıştı. **Mustafa** yoldaşın aşireti düşmanla işbirliği yapıyor ve çetedir. Onlar her şeylerini beş kuruşa satarak Botan alanında hainliğin belkemiği oldular. **Mustafa** yoldaş ise, tüm bunları lanetleyerek büyük bir onur ve gururla gerçek kurtuluş yolu olan, Partimizin önderliğinde verilen ulusal kurtuluş mücadelemizde yerini aldı. Küçük yaşlarda iken öksüz kalmış, annesi çocuklarını büyüttüştü binbir zorlukla. Henüz küçükken, kardeşini ve kızkardeşini öldüren başka aşirete mensup bazılarıyı vurmuş ve mahkum olmuştu. O, kokuşmuş ve geri aşiretçi yapı içerisinde kaybolmadan, onlara karşı koyarak, halkına ve vatanına hizmet etmenin en

büyük şeref olduğunun bilinciyle, hiçbir kişisel çıkar gözetmeksizin davaya hizmet etmiş, düşmana ve işbirlikçi-hain, gerici aşiretsel yapıya karşı direnerek çevrede en güzel örneği teşkil etmişti. Büyük bir cesaret, fedakarlık ve üstün bir moralle hareket etmişti son anına kadar.

Evet, savaştır, şehit verilir fakat kendi yetersizliğimiz sonucu şehitleri vermeyi insanın vicdanı kabul lenmiyor.

Gün yavaş yavaş kararmaya doğru gidiyor, fakat düşman ateş keseceğine daha da hızlandırıyor. Bugün boyunca havan toplarıyla ve diğer silahlarla tüm etrafı taradı. Arkadaşların durumu nedir, halen haberimiz yok. Havan toplarını durmadan mevzilere doğru fırlatıyor. Düşman. Toplar Tahtereşê Dağı'nın kayalarına «güm» diye çarpıp patlıyor. Saat 20.00. Akşam artık. Üstten geri çekilme emri geldi, biz arkadaşlar tek tek, aralıklı olarak uste doğru çıktık, daha sonra aşağıya doğru geri çekilmeye başladık. Aşağıda arkadaşlar toplanmışlardı bile.

Susamış ve acıkmış arkadaşlar Elindeki tasla S. arkadaş suyu sırayla arkadaşlara veriyordu ve ardından gündüz yapılan ekmek her arkadaşta verildi. Bir saatten fazla burada bekledik, ancak Anabirliğimizden haber yok. Bu arkadaşlar bizden habersiz başka koldan geri çekilmiş olmalılar.

Evet günboyunca süren çatışmada 6 şehit verdik ve biri hafif iki yaralımız var. Düşmanın, kaybını bilmiyoruz. Ne kadar olsa da düşman daima yaptığı gibi bu sefer de gözler Yalan söyleme, sömürgeci-faşist TC'nin karakteridir. Çünkü korkuyor, gerçek kaybını söylese, halkımızın morali, sevinci ve mücadelesi daha da yükselecek. Diğer yandan, kendisindeki bunalım, moralsizlik, korku ve panik daha da büyüyecek. TC faşizmi her çatışmada milyonlarca lira zarara giriyor, böylece ekonomik olarak da çöküşü daha da derinleşiyor.

Saat 22.00. Artık takımlar ve mangalar sıralarını alarak pür dikkatlice manevra hareketine başladık, yürüyor, yürüyoruz. Önde keşifçiler ve öncü gözçüler, arkada artçılar ve arada arkadaşlar. Bazen molalar veriliyor, arkadaşlar su vb. ihtiyaçlarını gördükten sonra yine hareket ediyoruz.

Saat 02.30'da tam artık gideceğimiz noktaya az kalmıştı ki, birden silah sesi ortalığı kapladı. Aydınlatıcı fişekler de atıyor düşman. Öncülerimiz düşman pususuyla karşılaştılar ve birden tüm arkadaşlar yere yatarak dağın yamacına yapıştık.

Düşman durmadan tarıyor, bu arada bir-iki arkadaş da karşı ateşle cevap verdi. Aslında karşı ateş tamamen pusuya girmiş olan öncülerimizin geri dönmeleri içindi. Öncüler bu arada fırlayıp gelirken, E. ismindeki arkadaş gelemedi. Kendisi de düşmana ateş etmiş böylece yerini öğrenen düşman kendisine doğru tarama yapıyor. Tüm uğraşlara rağmen, E. arkadaş geri dönmedi.

E. arkadaş olumlu özellikleri ağır basan bir kişiliğe sahipti. Çok üzül-düm, yoksa o da mı şehit oldu?

Artık sabah sayılır. Nereye çekileceğiz? Geriye olmaz; çatışma yeridir. Bindarini? O da olmaz; düşman belli bir dönemden beridir orada konaklayarak stratejik yerleri ve yolları tutmakta. Gideceğimiz noktanın yolunda da, işte düşman pususu. Diğer taraf ise vadi; su ve geçit vermeyen kayalarla kaplı. Şimdi ne olacak? Kesin her arkadaş bugün de akşama

kadar çatışma olacağını düşünüyordur. Eğer böyle olursa, bu yorgun argın halle arkadaşlar mahv olurlar.

Geriye çekilme emri verildi ve böylece E. arkadaş dışında tüm arkadaşlar geriye doğru harekete başladılar. İki yüz metreye yakın pusu yerinden uzaklaşmıştık ki, daha arkadan düşmanın durumunu izleyen Dr., İ., S., F. vd. arkadaşlardan yeni bir talimat geldi: «*Arkadaşlar dursunlar!*» Arkasından yine bir talimat: «*Arkadaşlar geriye dönsünler?*» Böylece, geriye ve pusu karşısı olan alana kendimizi bırakarak, dere suyu kenarından hiç ses falan çıkarmadan, hatta ayakların bile sesine dikkat ederek harekete başladık. Yaklaşık 2.30 saat pusu yerinden uzaklaşmış olarak, kayalardan, sudan geçip iniş-çıkışlardan sonra karanlık bir ormana geldik. E. arkadaş için de tüm arkadaşlar üzüldüler. Gerçi durumu belli değildir; şehit mi oldu, yaralandı mı, yoksa kendisi emekleye emekleye pusu yerinden uzaklaşarak gizlendi mi? Bütün bu olasılıklar mümkün.

26.7.1990: Saat 05.00'i geçiyor. Karanlık ormandayız. Burada yemeğimizi buz gibi taze suyla yedikten sonra, karşı dağın açıklığı nedeniyle yarım saate yakın ilerledik ve artık daha da gizli ve karanlık ormanın içine yerleştik. Tüm eşyaları uygun bir kamuflajla gizledik. Nöbetçiler değişti ve diğer arkadaşlar yorgunluktan dolayı uykuya dalmaya, dinlenmeye başladılar.

Ormanın etrafındaki sıradağların üzerinde arkadaşların düşman gücünü görmeleri üzerine bu sefer daha da dikkatli olmaya çalıştık.

Şüphesiz ki bu korkudan falan değildi; çatışmadan yeni çıkmıştık, yeni bir çatışma aleyhimize olurdu. Aslında çatışmalar gerilla için her zaman kötüdür, tercih edilmez. Çünkü gerillanın taktiği ile bağdaşmaz. Nitekim şehit düşme olaylarının çoğu da çatışmalarda oluyor. Yine, cep-hane ve erzak sorunu da çatışmalarda ağır bir sorun olarak ortaya çıkıyor. Esas hedef, alana girmek ve burada düşmanı uğraştırıp, darbe vurmaktır. Düşman da bizlere darbe vurmak için her türlü yol ve yönteme başvuruyor, gözçüler, stratejik noktaları tutma, pusuları atma ve geceleri dolaşma gibi taktikler, hepsi özel eğitilmiş timler ve hain çetelerce uygulanıyor.

Akşam haberlerinde Türkiye radyosu, 4 şehidimizden bahsetti, diğer iki şehidimizin cesetleri demek ki bulunmamış. Yine, pusu olayından hiç bahsetmedi. Bu durumda E. arkadaşın kurtulmuş olması ihtimali büyüdü. (Nitekim birkaç gün sonra E. arkadaş gelip bize ulaşacaktı. Pusudaki çatışmadan sonra silahını ve diğer teçhizatını saklayıp bir ağacın tepesinde iki gün gizlenmiş. Daha sonra bir köye gidip milislerimiz vasıtasıyla bize ulaşmış. Bu durum hepimizi sevince boğdu.) Aynı günde, Pervari, Beytüşşebap, Uludere, Şemdinli, Miks, Şırnak ve diğer birçok yerde arkadaşlarla düşman güçleri arasında çatışmalar olmuştu. Düşman haberine göre, tüm bu çatışmalarda bizim gruptakiler dahil 8 arkadaş şehit olmuş, 2'si yaralı olarak ele geçmiş. Şehitlerimizin sayısı aslında 10'dur, çünkü **Halil ve İsa** yoldaşların cesetleri saklandı. Yiğit komutanlarımız, yoldaşlarımız yarınları yaratmak, yeni nesillere

özgür ve bağımsız bir geleceği devretmek için, vatan ve halk için canlarını verdiler. Vatan Kürdistan'ın özgür geleceği için daha nice, nice yiğitleri şehit vereceğiz. Kuşkusuz, bu savaştır ve savaş kanla, terle, emekle, üstün moral ve inançla, çağdaş kişilikle, çağdaş ideoloji ve politikayla kazanılır. İşte tüm bunların temsilini yapan Partimiz ve onun militanlarıdır.

Akşam karanlığı çökünce, daha da ileriye doğru harekete geçtik. Yürüyüşümüz sırayla değil; iz bırakmamak ve düşmanı şaşırtmak için dağınıkça ve dikkatlice ilerliyoruz. Yarım saat sonra karanlık ormanda durduk. Bir grup arkadaş, yakında olan köylere hem erzak hem de istihbarat edinmek için gittiler. Burada kendilerini bekledik. Saat 02.00 sıralarında çıkageldiler, böylece tüm arkadaşlar yine kural ve kaidelere dikkat ederek ilerlemeye devam ettik.

Gür akan dere suyunu geçtikten sonra yine durduk ve henüz karanlıkken, daha yukarıdaki ağaçlar arasında kamuflajımızı yaparak konakladık.

Dağ üstünden adeta şelale gibi, fakat gurce akan temiz suyun yanıbaşındaydık. Suyun akışı insana canlılık veriyordu.

Öğleden sonra arkadaşlar çay ve ekmeklerini hazırladılar. Bu arada yaralı arkadaşlara pansuman yaptım.

Dr. arkadaş, dumanın çıkmaması için, S. arkadaş da sacın başına koymuştu. S. arkadaş yurtsever bir aileden gelme. 89 baharında askeri kanun gereği bir grup gençle beraber saflara alınmış. Her çatışmada ve tüm işlerde kendisi en önde koşar. Atak, çevik, uyanık, cesareti, feda-

kar ve aynı zamanda da üstün sorumluluk ruhuna sahip bir arkadaş. Saflara gelişi kısa süreç olmasına rağmen, hemen gelişti ve komuta özelliklerine kavuştu. O nedenle arkadaşlar arasında sevilen ve sayılan bir arkadaşdır. Kendi ağabeyisi de şu anda bizlerle hareket ediyor, o da artık saflara katılmıştır. Evli ve çocukları vardır sanırım.

Saflarımızda böyle nice değerli arkadaşlar vardır, düşmana her hareketiyle ölümcül korku salan arkadaşlardır.

Akşam karanlığının iyice çökmesiyle bulunduğumuz noktadan ayrılıp yakındaki köye doğru harekete geçtik, bir-iki saat sonra da köydeydik.

Bu köyden saflarımızda bulunan arkadaşlar var, biri de F. arkadaş. Gölpınar Birliği'nin yönetiminde yer alan arkadaşlardan birisi. Bizler, F. arkadaşın ailesinin evi önünde durduk. Bazı sorumlu arkadaşlar içeri geçerken kalan diğer tüm arkadaşlar güvenlik açısından dışarda oturduk. Bu arada köylüler akşam yemeği getirdiler. Yemeklerimizi henüz yiyorduk ki, o ana kadar bayan arkadaşların varlığından haberleri olmayan ancak, yeni öğrenen tüm köy kadınları akın ettiler. Öylesine mutlu ve sevinçliyidiler ki, her arkadaşı birkaç sefer öpüp kucakladılar. Arkadaşları 3-4 aydan beridir görmediklerinden dolayı çok özlemişlerdi. Kadınlarla ilgilenerek, kendilerine gelişmeleri anlattık, ulusal kurtuluş mücadelemizin propagandasını yaptık. Yine Kürdistan kadınlarının mücadeledeki yeri üzerine konuştuk. Kadınlar sevinçten yerlerinde duramıyorlardı.

Sabaha doğru ayrılarak köye yakın bir noktada konakladık. Tüm

etrafta yurtsever insanlarımızın oluşu bizlere canlılık veriyordu.

27 Temmuz'dan 30 Temmuz'a kadar aynı noktada kaldık.

Noktamız köye yakın olduğu için ziyarete gelip giden köylüler oluyor. Düşman etrafta olduğundan dolayı bizler aşağıya su almaya gidemiyoruz, bu görevi de köylüler yapıyorlar.

Bir gün «bêrî»ye (hayvanları sağmaya) giden kadınlardan üçü noktamıza çıktılar. Kadının biri durmadan, «*Mala xayina bişevite! Ay, ez kur-bana we me, hun ber ve tavê, û bi ava germ îdare dikin!*» (Hainlerin evi yansın, size kurban olayım, bu güneşin altında sıcak suyla idare ediyorsunuz!) diyerek bayan-erkek tüm arkadaşları başlarından, gözlelerinden öperek kucaklıyor. Kadın, bir şehit yoldaşın ya annesi ya da yakını oluyormuş. Kesin bilemiyorum. Selamlaştıktan sonra kadınlar bizlerden ayrılarak koyunlarını sağmaya gittiler.

Tam üç gündür burada erzağımızı köylüler sağlıyor. Düşman hem köye gelip gidiyor, hem de etraftan ayrılmıyor.

Radyo, savaşımdan ve birçok yerlerde olan çatışma ve eylemlerden bahsediyor. Çatışmamız esnasında gizlediğimiz iki yoldaşın cesedini de bulmuşlar. Her tarafta savaş ve gelişmeler yoğun. Sömürgeci-faşist TC daima kayıplarını gizliyor. Er geç bunu da savaşımdan ortadan kaldıracaktır. Kurtuluşçu gerillalar olarak sömürgeci düşmana ve yerli ihanete öyle vuracağız ki, düşman isteğinde değil, bizler istediğimizde karşılaşacağız. İşte o zaman, tam vuracak ve düşmanı son ferdine kadar vatanımızdan atacağız. Bu günler uzak değil.

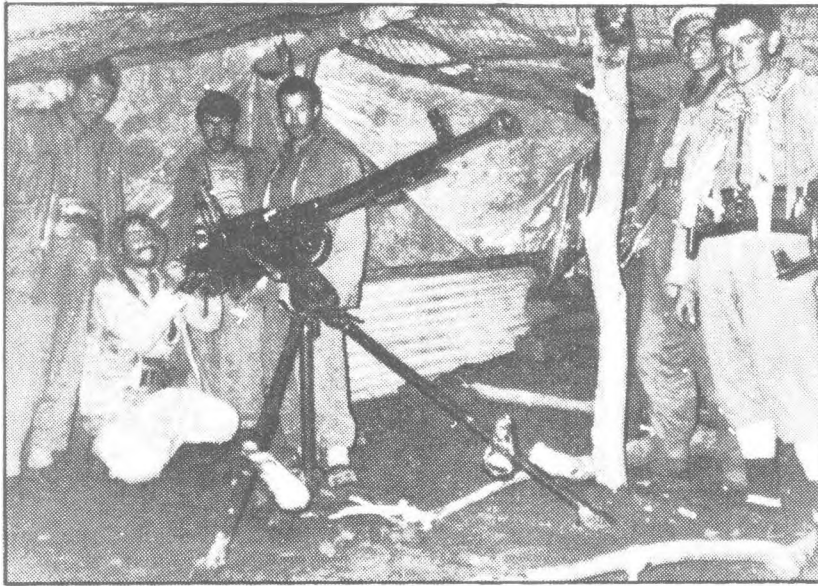
R.

Serîhildanlara nasıl ulaştık

Partimizin ulusal kurtuluşun ilk kıvılcıklarını tutuşturduğu dönem halk tarihimizin en anlamlı ve soylu eylemi olarak ilk sözcüklerin ortaya atıldığı dönemdir. Bu sözcükleri dile getiren kişilikler, taşıdıkları büyük karakter ve ruhsal yücelikleri ile, her türlü yenilmişliği, köleliği yerle bir edecek ve zaferin garantisi olan vuruşun mayası olmuşlardır. Atılan bu ilk soylu adım, sonraki bütün görkemli gelişmelerin temeli olmuştur. Bu adımın sahipleri, taşıdıkları bilinç, ruhsal büyüklük ve kararlıca atıkları adımları ile daha sonraki kahramanca yürüyüşün başkomutanları, maddi-manevi öncüleri olmuşlardır. Bugünkü gelişmelerin özünü oluşturan gerçeklik, bu öze sıkı sıkıya bağlıdır.

Bizlerin ve halkımızın zorlu süreçlerin üstesinden gelişi, önderlikle özdeşleşen Partiye bağlılıkla mümkün olmuştur. Bu kadar düşürülmüş bir toplum ve bireyleri olarak bizler, "kılıç artıkları" denilen, "ayağa kalkamazlar" diye kesin hüküm biçilen bir gerçeklikten çıkıp bugün ülkemize, Partimize, insanlığa karşı alını ak olarak ruhsal ve manevi bir rahatlığı yaşıyor ve onurluca ayakta durabiliyorsak, bunun tamamen Parti Önderliğinin aydınlatıcı, ayağa kaldıracı, onore edici, yücelterek kurtarıcı üslubu ile yakından bağlantılı olduğu unutulmamalıdır. Bu, yaşanan gerçeğin yalın bir ifadesidir sadece. Buna yeterli bir düzeyde layık olan bir karşılığı verdiğimiz, istenen tempoya ulaştığımızı söyleyemeyiz. Bunun yoğun çabası devam etmektedir. Çok açıktır ki, buna layık olanlar; bu uğurda kahramanca savaşıp şehit düşen yüzlerce kadro ve komutan yoldaşıdır. Bu şan ve şeref onlarındır. Partimiz PKK ve Kurtuluş Ordumuz ARGK'nin başarısının hamuru bu soylu yüce değerler bileşiminin temsili ile, onların halkımızın ve insanlığın yüreğinde saygın bir

yer edindikleri açık bir gerçektir. Bunun için bu yoldaşlara minnet borcumuz olduğunu unutmuyoruz. Halk olarak sıradan bir nefes alabiliyor, bir parça onurlu bir durumu yaşayabiliyorsak bugün, bu tamamen bu değerli varlıklarımız sayesinde.

Bize yaşam gücü veren; yoldaşlık bağı, Parti ruhu gibi bizi bir araya getiren değerler bütünüdür; ülkemiz Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğüne duyulan özlemdir. Çoğunlukla, bu güzel kelimeleri bir araya getirip onların boş tekrarını yapmayı sevmeyiz ve gerekli de görmeyiz. Gerçek olanı, bu kelimelerin dahi izah edemeyeceği kadar içimizde gizlidir. Bunu yaşayanlar, bu kelimelerle izah etmeseler de birbirlerini anlarlar. Savaşta, mevzide ve en zor şartlarda birbirlerine gösterirler, hissettirirler. Bu güven bağı, onları yenilmez kılandır, bütün zorlukları aştıran gerçektir.

Bu zorlu yaşamın bazı kesitlerini aktarırken, bunun yaşanan gerçeklerin çok küçük bir yüzdesi olduğunu belirtmek istiyoruz. Bir gün uygun koşulları yakaladığımızda, bu ger-

çekleri bütün yönleriyle tarihe mal etmeyi bir görev bileceğiz.

1987-1988 yılları, Parti III. Kongre çizgisinin savaşım sahasına aktarılması ve genel Parti çalışma sahaslarına egemen kılınması için harekete geçildiği, bunun savaşımıyla geçen zorlu yıllardır. Parti çizgisinin

taktik uygulama görevlerinin pratiğe aktarılmasının başarılması için bir yandan Mardin Eyaleti üzerinden, öte yandan Doğu Kürdistan üzerinden yapılan müdahale, peşpeşe gelişen müdahaleler zincirinin ilk halkalarıydı. Ülke içinde bulunan savaş güçlerimize Kongre çizgisini özünden sapıtarak aktaran ve sonuç alınmasını engellemek isteyen, Kör Cemal vb.'nde somutlaşan tasfiyeciliği bertaraf etmek yanında, yetmez devrimciliğin dar ve geride seyreden konumunu ve savaşın durumunu değişiklikle uğratmak da zorlu görevler zinciri olarak ortaya çıkıyordu. Bu süreç genelde bir geçiş süreci olarak Parti değerlendirmelerinde yer alır. Savaş durmamıştı ancak, zorluklara rağmen, yorulmak bilmeyen amansız bir beyin ve beden çalışması ile mutlaka Türk özel sa-

vasının imha çabalarına karşı direnmekle kalınmamalı, savaşa atılım kazandırılmalıydı.

Başta Parti Önderliğinin olmak üzere yüzlerce Parti savaşçısı ve çalışanının, ansızın ve beklenmedik biçimde yaşanan tüm şahadet olaylarına karşılık, temposu düşmeyen çabalarıyla artık sonuç aşamasına geliniyordu. Gerçi kurtuluş savaşı-mız boyunca tempo ve çalışmalar süreklilik arzeden bir şekilde savaş geliştikçe yoğunlaşıyorduydu da, 88 yılının diğer yıllardan farklı olan yanının bunun daha da hızlanması olduğunu unutmamak gereklidir. Sadece ülke içinde ve dışında ortaya çıkan tasfiyecilik ve iç engellerin ağırlığıyla da değil, Türk özel savaşının sivil ve askeri kurumlaşması, özel kolordu, özel valilik vb. çok değişik tasfiyecilerün örgütlenmesi ve yürüttükleri kural-kaide tanımayan savaşa yüzlerce günahsız insanımızın işkence-lerden geçirilmesi, tutuklanması, kurşuna dizilmesi, sürgün edilmesi gibi uygulamalarla da karşı-devrim tırmanışa geçmişti. Yıllardır halkımızın başına kabus gibi çöken KDP savaş ağalarının kara ihaneti, bununla eşgüdümlü ve ihanetin diğer bir halkası olarak Avrupa'da ortaya çıkan avukat ajan-provokatörünün alçakça çıkışı, TC'nin ve emperyalizmin Partimize, Parti Önderliğine karşı saldırıları ve bunları boşa çıkarmak için sergilenen direniş, yürütülen zorlu savaşım bu sürecin ana özellikleri oluyordular.

Bulunduğumuz ülke zemininde, Avrupa'da ortaya çıkan provokasyon ilk duyulduğunda bu kara ihaneti teşhis etmekte zorluk çekilmedi, aksine bu durum savaşa daha sorumluca sahip çıkma ve atılım kazandırma kararlılığını körükledi. Hiçbirimizin, Parti Önderliğine yardımcı olmak, savaşa atılım kazandırarak onların kara ihaneti ile elde etmek istediklerini kursaklarında bırakmak,

büyüyen ve Parti Önderliği etrafında daha da kenetlenen PKK gerçeğini dünyaya bir kez daha duyurarak onları bu gerçek karşısında damla damla öldürmekten başka düşüncesi yoktu. Diğer yandan hedefimiz, taktik önderliğin yaşadığı yetmezliği aşarak erozyona uğratan Parti öncülüğü ve hakimiyetini yeniden hakim kılıp gelişen bir yürüyüşü başartmak, yaşama ve savaşa hakim olan, köylülüğün ve küçük-burjuvazinin yaşam ve savaş tarzının ürünü köylü asi çeteciliği ile avare asi çetecilik anlayışını pratikte mahkum edip Parti öncülüğü ve hakimiyetinde gelişen gerilla savaş tarzına ulaşmak. taktikdışılığın yaşandığı ve inisiyatifin elden kaçırıldığı konumu değiştirerek inisiyatif ele geçirmek, önümüzdeki 89 kış sürecini iyi bir fırsat olarak kullanarak örgüt işleyiş tarzı, kural ve disiplini yaşamdan savaşma tarzına kadar taşıyarak yapı-mıza hakim kılmak ve böylece mevcut zorlukları aşmaktı. Bu kuralların ve işleyişin zayıflatıldığı ortamda içimize sızdırılan ne olduğu belirsiz kişileri açığa çıkarmak için olduğu gibi, yaşama ve savaşma gücünü kaybetmiş geçici yol arkadaşlarından ve tehlikeli tiplerden saflarımızı arındırmak için de bu gerekliydi. Nitekim, kısmi bir yönelimle bunlar ortaya çıktılar. Kaçmayı başaranlar da oldu, ancak yüklü tahribata yol açan bazı ajan ve kara ruhlular tipler saflardan temizlenerek yapımız saf, temiz bir hale getirildi. Sömürgecilerin özel savaş dairesinin tüm bu ajanların önüne koyduğu görev, birim komutanlarını öldürmek, köy ilişkilerimizi ve milisleri tanımak, sığınak ve depoların yerlerini öğrenmek, konumlanma noktalarını öğrenmek ve sonbaharın son ayının son günleri en yakın karakola sığınıp durumu devlete bildirerek mevcut birimleri giderek olumsuzlaşan iklim koşullarında sıkıştırıp imha etme olanağını

sağlamaktı.

Bu hain çabaların sahipleri askeri örgüt bilgisi ve tecrübesi ile boşta çıkarılırken, döneme kapsamlı yaklaşıp 88 yılını imha yılı olmaktan çıkarıcı çıkış yollarını açımlayan ve 88 sonunda elimize ulaşan Parti Önderliğinin, **"Özel savaş ve amaçları"** başlıklı talimatı, sorunun ciddiyetini kavramamızı sağladı. Parti Önderliğinin çözüm yolları için önümüzü aydınlatan yaklaşımları ve talimatı bu engelleri aşmamızda en belirgin rolü oynadı. Kış çalışmalarımız, TC radyosundan şifrelerle ya da yalan haber verme gibi işaretlelerle gelen talimatları boşta çıkardı. 10 dolayında ajan açığa çıkarılıp etkisizleştirildi. Kış çalışmalarımızda, büyük bir rahatlık, ama ihtiyatı elden bırakmayan yoğun bir uğraşla başlıyorduk. Bu görevin ağırlığı, komuta kademesindeki birçok arkadaşın dışarı çıkması, görevlere daha büyük duyarlılık ve sorumlulukla sarılmayı gerektiriyordu. Asıl sorun, 88'in olumsuz etkilerini ortadan kaldırmak, yapımızı güncel temel görevler üzerine eğitmek, yoğunlaştırmak ve önümüzdeki zorlu görevleri başara-cak düzeye getirmektir. Yine, güvenlik tedbirlerimizi sıkı bir disiplinle sürekli ayakta tutarak, acımasız beyaz düşmandan kurtulup ayağımızı kara toprağa basacak güne ulaşmaktı. Bunun sabırsızlığı hepimizde vardı.

Günlük yaşamımız hareketli idi: Sabah içtima (bir araya toplanıp sayım yapma, spor vb.), içtima sonrası yemek, iki bölüm (kadrosavaşçı) halinde sürdürülen eğitim. Tüm gücümüz için asgari hedef manga komutanlığı idi. Giderek daha üst görevler için hazırladığımız başka bir kesim arkadaşlarımız da vardı. Her derse komisyonlar hazırlanıyor, dersler seminer biçiminde veriliyordu. Öğleyn ara verilip yemek yeniyor, kısa bir dinlenmeden sonra tekrar eğitime devam ediliyordu. Eğitim saat 16.00'da sonu-çlanıyordu. Gece yakmak için odun toplama işiyle beraber, nöbetler ve gece çalışmalarına geçiyorduk. Gece çalışmaları tartışma ve bireysel çalışmalarla asgari saat 22.00'ye kadar sürüyordu. Saat 22.00'ye kadar uyanık kalınması zorunlu-uydu, ondan sonra serbestlik vardı.

Üslendiğimiz vadinin en üst noktası "tepecikler" dediğimiz stratejik savunma noktası olurken, her üslendiğimiz noktada ilk savunma mevzilerimizi de hazır tutuyorduk. Her sabah erkenden keşif kolu çıkarıyorduk. Köylerden şehre kadar istihbarat ağıımız çalışıyordu. Köylü yurtsever insanlarımızın, halkın aktif desteği büyük güven kaynağı oluyordu. Askerin her hareketi, kıpırdanışı anında bize ulaşıyordu. Kış koşullarında daha onlarca hayvan yüküyle bizi erzaksız bırakmamak için metrelerce yüksek karı yarıp bize ulaşıyorlardı. Şehirden elbise, çorap, kazak, battaniye dahi ulaştırıyorlardı. Muskalar yollayarak, tanrının bizi korumasını temenni ediyor, sürekli dua ettiklerini, bunu birbirini tanıyan dostların toplu halde yaptıklarını mektuplarıyla bize iletiyorlardı. Bu destek ve güven bizim çalışmalarımıza daha sıkı sarılmamızı getiriyor, önemli bir moral kaynağı oluyor, daha sorumluca harekete zor-luyordu.

En önemli sorunlarımızdan birisi elbise sorunu idi. Kış soğukunda iradedışı ateşe sokularak yakıtığımız şalvar ve çorapların sayısını unutmıştık. Birçok arkadaş battaniye parçasını şalvarına dikmek zorunda kalmıştı. Yine, yer değiştirirken, iz bırakmamak için, küçük vadilerde buzları kırarak bazen bele kadar varan suyun içinde uzun yürüyüşler yapmamız diğer önemli bir sorunu-muzdu. Bazen 3-4 saat bu durumda yürüyorduk. Bir parça kara toprak

görünceye kadar bunu yapmak zorundaydık. En acısı da halen genç yaşta olan savaşçı arkadaşların titreyen vücutları, kıpkırmızı kesen yüzleri ve soğuktan tutmayan ellerini nefesleriyle ısıtmaya çalışmaları ve mağrur bakışlarıyla bunu hissettirmeleri, gözlerini arada bir kaçıarak, **"işte ben zayıf değilim, ben üşümedim bak"** diye çaresiz gayretleriydi. Bunu gururlarına yediremiyorlardı, ama kış acımasızdı. Buzlu sular da yürüdükten sonra tekrar karlı alana çıkıp karları temizlemek ve çadır yer açmak gerekiyordu. Bunun gayreti ve gücünü ispatlamak ve fedakarlığıyla da görev yapma gücünü göstermek isteyen arkadaşlar hemen ateşi yakmaya koyuluyor, zayıf değil güçlü olduklarını göstermek için de, **"Aşacağız, aşmalıyız zorlukları"** diyorlardı. Bu çaba ve gayret bir yarış gibi hep sürdü. Yüksek tuttuğumuz moral etkeni ile ancak, hiçbir ilacımız, bir hapımız bile olmadığı halde, hastalanmak türünden bir fire dahi vermeden kışı geçirmeyi başa-rabildik. Ancak bu silahla görevlere bağlılık ve yoldaşça dayanışma aşı-tılabildi bu zorlukları. Bu moral gücünün sayısız örnekleri yaşanıyor-ardığımızda. Örneğin, dört saat yürü-dükten sonra kara ayak basarken bir arkadaşın, **"Senin ayakkabın nerde"** demesine şaşırın A. arkadaş, katıla katıla gülererek, **"Hiç farketmedim, düşmüş. Zaten farketmiyorum, böyle de kışı yeneriz"** diyordu. Ayağı yanan bir arkadaş, siyahlaşan ayağını gösterip gülererek, **"Bahara kadar iyileşmezse keser atarım"** diyordu. Bu fedakarlık ve emekler bütünlüğünün aşırtmayacağı zorluk yoktu. Kış boyunca depodan yoldaşların erzaklarını taşıyan, tek bir gün onları aç bırakmayan lojistik birimindeki fedakar arkadaşlar, sabahın soğukunda kesici buzlu sular da yürüyüp her gün keşif yapan güvenlik komitesi, sabahtan akşama kadar ara-lıksız çalışan ve yoldaşlarını yeni döneme hazırlayan eğitim birimi, sırf bizim izlerimizi kaybetmek için hayvanlarını saatlerce yolu bozarak yürüten, düşmanın iz bulması ve gerilla güçlerine zarar vermesini engellemek için didinen milis köylülerimizin fedakarlığı, dağdaki gerillasını düşü-nerek onu sıcak tutmak için askeri takım elbiseyi, kazağı, çorabı elle-riyle diken köy kadın ve kızları ile Parti milisi şehir çalışanlarının emeği; daha nicesini sıralayabileceğimiz bütün bu büyük kahramanlık ve fedakarlık örnekleri olmasaydı, bu zorlu günleri atlatmak kolay ol-mazdı.

Sürekli olan şehir ve köy bağlantılarımızla yerel seçimlere müdahale ederek istemlerimiz doğrultusunda sonuçlanması için çalışıyorduk. Ki bu konuda halkın beklentisi, Partinin kararı idi. Partinin ne düşündüğü onlar için önemliydi. Bu konuda Parti öncülüğü ile kararına inanç tamdı. Nitekim genellikle istemlerimiz doğrultusunda sonuçlar alıyorduk. Bir yandan siyasal gelişmelerin yol açtığı atmosferin yarattığı hareketlilik yaşanırken, öte yandan Partinin bahar atılımının nasıl olacağını öğren-mek isteyen ve görev bekleyen yüz-lerce insanımız fırsat buldukça bize ulaşıyor, sorularına cevap arıyor ve aldıkları görevleri yerine getirmek için geri dönüyorlardı. Bu insanları-mız yaşamımıza bakıp hayretlerini ifade etmeden edemiyorlardı. Tüm zorluklara rağmen savaşçıların dinçliğine ve morallerinin yüksekliğine hayret ediyor, öte yandan 60 kişilik birimizin vadiyi kaplayan yerleşimini gördükçe biraz tedirginlik geçirdikten sonra güvenle bir günlerini bize ayırıp coşkuyla ayrılıyorlardı. 1989 konusundaki düşüncelerimizi, Parti görüşünü öğrendikçe adeta sevinçten uçuyorlardı, ancak tecrübelerinin verdiği bilgili yaklaşımla, ihtiyatlı davranmayı telkin etmekten

de geri durmuyorlardı.

Eğitim faaliyetini, 30 civarında milis ve taraftarın katıldığı sade bir törenle sona erdirdik. **"Botan Eyaleti Askeri Akademisi, Şırnak I. Şube"** imzalı kimlikleri eğitim adaylarına törenle vererek eğitimi sonu-çlandırdık. Köylü milislerimizin bu sevincimizi paylaşımları, bu şart-larda dağa gelişi göze almaları ve böylesi bir günde yanımızda olmaları oldukça önem taşıyordu.

Artık ağırlıklı çabalar pratik üze-rinde yoğunlaşıyordu. Fakat arkadaşların coşku ve canlılıklarını doğru kanalizetmek, hassas ve çok önemli bir görevdi. Başlangıç çok önemli idi, ilk adım başarılı olduğunda sonu ra-hatlıkla gelecekti. Nitekim, ilk hamle Newroz'la beraber başarıyla yapıldı.

Berivan (Binevş AGAL) yoldaş 1987 Newroz'unda Kürdistanlı kadınlarla beraber...

Newroz günü dağda ateşler yakılıp çevresine mayın döşendi, izli mermilerle düşman taburları tarandı, amaç Newroz dolayısıyla mevzilerini olağanüstü önlemlerle tahkim eden düşmanı dışarı çekip vurmaktır. Nitekim gündüz operasyona çıkan düşman arazide konumlanırken düzenlenen ilk baskında (Çale köyü), 18 kayıp verdirildi. Plan başarıyla uygulanmıştı. Yine aynı günde diğer Cudi birimimiz, hain Alihan Tatar'ın köyü olan Cıfana ve Bilkasma köyünü bastı. Her iki köydeki çeteler ve çevreleri Şırnak merkeze kaçarak köyü boşaltılar. Ertesi gün de, Şax muhtarını cezalandırmaya giden birimimizin askerle karşılaşmasıyla çıkan çatışmada 3 asker vuruldu, 1 adet MG-3 ele geçirildi. Cudi'deki birimimiz avantajlı olduğu iklim şartlarını kullanarak birçok eylem gerçekleştirdi. Yine, düşmanın zorla-masıyla bazı çatışmaları yaşayan ana birlik ve yerel birim de bazı eylemlerle aynı sürece katılıyordu. Bu darbelerle, başta Şırnak olmak üzere, Şırnak ve Eruh'ta gelişen eylemlilik düşmanda şok etkisi yaratmıştı.

Bu süreç, şehir çalışmalarının da yoğunlaştığı bir süreçti. Başta Berivan ve Adil ARSLAN (Baran) yoldaşlar olmak üzere bazı arkadaşlar önemli değerler yaratmışlardı. Şehirde yaşanan gelişmelerin etkilerini sınırlamak için operasyona geçen sömürgeciler, bir operasyonda Berivan ile Emin ELÇİTORUN yoldaşları katletti. Yoldaşlarımızın şahadeti halkın ayağa kalkmasına yol açtı. Bunu sindirmek için sadist uygulamalara geçen TC'nin katil subayların, Yeşilyurt örneğinde görüldüğü gibi, baskıları sınırsız bir şekilde tırmandırmaları, halkın şehitlerine sahip çıkmasını engelleyemediği gibi, muazzam bir gelişme ve siyasallaşmayı yaratmaktan ve bunun kitle-selleşmesini sağlamaktan başka sonuç vermedi.

Diğer yandan, dağdaki gerillayı imha için sömürgecilerin, gerilla birimlerimizi stratejik bağlantı noktalarından temizleme operasyonları ve imha çabaları daha çok Gabar ve Cudi'de yoğunlaşırken, içteki ope-

rasyonları da sonuç vermek bir yana, peşpeşe gelişen onlarca eylemle düşman büyük kayıplar vererek geri-lemek zorunda kaldı. Onlarca bas-kın, pusu ve birçok mayınlama olay-ları ile inisiyatifimizde gelişen eylemlilik, halkı büyük coşkuyla boğarken, artan kitle desteği ve saflara akın akın savaşçıların gelişiyle büyüyen birliklerimizin 89 bahar atılımıyla düşman en sarsıcı darbeyi yiyordu. Gerçekte düşman şoke ol-muş durumdaydı. Büyük yanılgı ve kendini beğenmişlikle hesapsızca hatalar yaptı, her hatalı konumu ona pahalılığa ödetildi. Büyük bir özenle hazırlanılan 1989 yılı Newroz'una da anlamına denk bir karşılık verilmişti. İlk adım başarıyla atılmış, ürünlerini vermişti. Böylelikle, başta Parti Ö-

olması, durumu daha da hassas kılıyordu. Bunun için, hızla bir pusu takımı örgütleyip gelen askerlere pusu kurduk ve vurduğumuz dar-beyle beş ölü, iki yaralı verdirerek geri çekilmek zorunda bıraktık. Daha sonra çatışma pozisyonu olarak akşamı beklemek zorundaydık. Düş-manın saldıran çabaları sonuç ver-medi ve gece karanlığında çemberin içinden ustaca sıyrılarak arkadaşları tahmin ettiğimiz noktada bulduk. Çatışma seslerini duyunca yanımıza gelmemişlerdi, planımız tutmuştu. Böylelikle, gelen arkadaşları sade bir törenle karşıladık. Talimatları alıp bantları dinledikten sonra uygun bir güç düzenlemesiyle talimatın ge-reklerini yerine getirmek için hızla harekete geçtik.

Bu süreçte Cudi alanımızda ma-nevra yaparak, burda düzenlediği-miz bölge komite toplantısıyla işleri yoğunlaştıracaktık. Bu alanımızdan alacağımız bir kesim gücü diğer birliklerden bir kesim arkadaş gü-cüyle birleştirip Şırnak Bölge Ana Birliğini kurmayı hedeflemiştik. Alana doğru harekete geçerken ölü üze-rinde bulunan bir köye baskın dü-zenledik. Köy karakolunun ön cep-hesini milislerle ortak tutarak, dikkatli ve sessizce köylüleri topladık, dü-zenlediğimiz toplantıda göreve çağı-rılan gençlerden 5 gönüllü olarak geniş propaganda ve ajitasyon ar-dından köyden ayrıldık. Bu süreçte küçük-üç-ü, durmayan bir ey-lemliliği yaşıyorduk. Bölge toplantısı temelinde yeni bazı düzenlemelerle çalışmaları yoğunlaştırıyorduk. Kitle-nin yeterince değerlendirilemeyen aktif desteği, giderek artan savaşçı katılımı, çabaların daha örgütlü ol-masını ve yoğunlaşmasını daya-tıyordu. Düşmanın kıra yönelik geniş Mayıs operasyonları başlayınca, Sı-lopi ve Şırnak merkezlerine düzenle-nen iki planlı baskınla TC şoke edildi. Kömür ocaklarından aynı anda 20 gencin ARGK'ye alınması ile sarsı-lan TC askeri kurmaylarının küçük yerleşim birimlerindeki güçlerini şe-hir merkezlerini savunmak için hızla geri çekmesi, bizim hareket serbes-timizi kırdı artırdığı gibi güçlerimizi rahatlıkla toplayıp düzenleyerek siyasi ve yeni eylemsel çalışmalarımızı geliştirmemize kolaylık yara-tıyordu. Taktikimiz tutmuştu. Politik-askeri birliktelik ve eylemsel yönelim örnekleri sonuç alıcı çalışmalar bütünlüğü meyvelerini veriyordu.

Parti Önderliğinin talimatı ile, faa-liyetlerde bozunculuğu yaşıyan bir unsur Uludere'den alanımıza çağırırken, Çatak'tan çağırıldığımız birli-ğimizi de yine Parti Önderliğinin tali-matı doğrultusunda düzenleyip geri yolladık. Nicelik olarak artan gücümüzü uygun bir düzenlemeyle 28 Mayıs'ta sade bir törenle Şırnak Bölge Ana Birliği olarak örgütleyip harekete geçtik. Bölgemizde Ana Birlik dışında 5 takım düzeyinde örgütlü takım gücüne ulaşmıştık. Bazı takımlarımızın sayısı normal takım sayısından daha fazlaydı. Uludere'den çağırıldığımız birliğin ba-şındaki bozuncu unsuru tutukladık ve 11 kişilik yeni komuta kademesini ek olarak katıp örgütlediğimiz 35 kişilik bir birlikle Uludere alanına müdahale ettik. 15 gün içinde altı eylem yapan birliğimiz en son Ulu-dere merkezini basarak hareketini tamamlayıp geri döndü. Düşmanın bu cepheden de uğraştırılması ile güçlerimizin morali ve maneviyatı yükseltilerek tahribatların önüne ge-çilmiş oluyordu. Bunun yanından kuzey hattında da düşmanı uğraştırıp dikkatleri o alana çekmek ve oradaki Çatak birimimizi de harekete geçirmek için ve yine yaklaşan toplantımızın güvenliği açısından dikkatleri çevre alanlara çekip kuşatmayı anlamsızlaştırma taktiğinin bir gereği olarak alana çıkardığımız Şırnak Bölge Ana Birliği oradaki

güçlerimizle bir karakol baskını ve çeteleri silahsızlandırma faaliyeti yürüttü. Çıkarılan gençlerle de bir yandan faaliyet yoğunlaştırırken öte yandan toplantı güvenceye alınıyordu. Toplantı hazırlıkları hemen hemen tamamlanmıştı ki Eyalet Ana Birliği Eruh ve Pervari üzerinden giriştiği askeri eylem ve silahsızlandırma eylemleriyle hareketini tamamlayıp alanımıza ulaştı. Bu yoğun gelişmeleri yaşadığımız günlerde milislerimizin kendi başlarına beş-altı yetkin eylem gerçekleştirmeleri de onların geldiği düzey açısından önemli bir göstergedydi.

Bu süreçte önemli gelişmelerden başta geleni de, üzerinde artan baskılara karşı halkın gerilladan aldığı büyük güvenle küçük çaplı da olsa gerçekten görkemli ayaklanmalara geçmesiydi. Xirbikê Bestê köylüleri, düşmanın kendilerinin kışlık govlarını (kışlık hayvanları koruma yerleri) yakmasına, erkeklerinin tutuklanıp evlerinin tahrip edilerek her gün aranmasına karşı öfkeyle ayağa kalkmış; kadınlı, çocuklu, ihtiyarlı kitle, taş ve sopalarla askerlere saldırıp ellerinden silahlarını alarak parçalamış ve askerleri önüne katarak tabura kapatmışlardı. Ardından da şehre doğru yürüyüşe geçen, sömürgecilerin yollara diktikleri tüm engelleri aşarak taciz atışlarına aldırmayıp yürümeye devam eden kitle, ancak TC kurmayları geri adım attıktan sonra eylemine son vermişti. Xirbikê Bestê köylülerinde bu kahramanca eylemin sevincini, eylem sonrası görüşmelerimizde görmemek mümkün değildi. Askerler artık bırakalım evlere girmek, köyün içine girmekten dahi çekinir duruma gelmişlerdi. Hemen ardından bir başka örnek bunu takip ediyordu. Kron karakoluna yönelik eylemimiz sonrasında, içimizde savaşçıları bulunan bu köye vahşice saldıran özel savaş timlerini protesto için yatağını yorganını alan tüm köylüler köyü boşaltarak Şırnak merkezine doğru kadını-kızı, çocuğu-ihtiyarıyla yürüyüşe geçiyor ve ancak timin köyden çıkarılmasından sonra eylem sona eriyordu. Halk bu direniş eylemini de sonuca götürmüştü. Yine Nerek köylüleri, Ordumuz ARGK saflarına onlarca evlat vermenin yanı sıra, baskıları yoğunlaştıran sömürgeci subay ve askerlere karşı kazmayla, kürekle, taşla, sopayla saldırıya geçiyor; eylem askeri timin köyden kaçarak uzaklaşmasından sonra sonuçlanıyordu. Avkaf Masiyon köyü, yataklık yaptıkları ve bilgi verdikleri gerekçesiyle yapılan tutuklama ardından ayaklanınca, sömürgeciler çaresizliğe düşerek, direnişin boyutlanmasını engellemek için köylüleri hemen serbest bıraktılar. Gilendor köylülerinin tutuklamaya karşı çıkarak askeri konvoyun önünde insan engeli oluşturması ve köylülere ateş etmek isteyen subayın başını parçalaması şeklinde gelişen direniş; Heşet köyünde köy muhtarı ile azalarına işkence yapmak isteyen subay ve yanındakileri aralarına alan köylülerin, ellerinden silahlarını alarak kendilerini dövmesiyle paniğe kapılan askerlerin köyden kaçışları; yine Giver köylülerinin direniş gibi daha birçok örneğini verebileceğimiz küçük halk ayaklanmaları ile halkın kendi savaşıyla yaşadığı deneyler, her yönüyle önemli bir gelişme düzeyini yakaladığımızı gösteriyordu. Halk korku duvarını yıkıyordu, büyük yangının ilk kıvılcımları böyle çıkıyordu. Halkla içiçe olmamızdan dolayı bunu hissetmemek mümkün değildi. Kaldı ki, bunu eylemleriyle zaten ortaya koyuyorlardı. Serhildanların ilk kıvılcımları böyle tutuşuyordu. Bu gerçeklik, en değme on eylemimizden alacağımız zaferden daha büyük bir zafer müdesiydi.

Artık sorun, şimdi daha da büyüyen savaşın gelişen sorunlarına

gerekli önderliksel cevabı vermektir; bunun ağırlığı ve önemi görmezlikten gelinemezdi. Asıl zorluklarla dolu olan, çok yönlü artan bu sorunlara en uygun düzenleme ve çalışma tarzına ulaşarak gerekli karşılığı vermektir. Tam da bu süreçte, zorlanan TC ordu güçlerinin Genelkurmaylık düzeyinde savaşın başına geçmek için, N. Torumtay ve K. Yamak gibi üst düzey askeri elemanlar alana geliyorlardı. Bu savaşın geldiği düzeyi yansıtmaları açısından önemliydi. Bu durum, sömürgecilerin önemli oranda zorlandıklarını gösteriyordu. Bu koşullarda, büyümenin getirdiği sorunları çözmek ve güçleri yeniden örgütleyip düzenleyerek harekete geçmek için, Haziran Konsey toplantısına gidildi. Yurtdışından Parti Önderliğinin direkt müdahalesi ile alana gelen 100 civarında eğitilmiş kadro adayının alanımıza ulaşması, önemli oranda yükümüzü hafifletekti ve daha sonraki gelişmelerde de bu müdahale belirgin rol oynayacaktı.

Konsey toplantısı temelinde asgari bir düzenleme ve yetkin planlama ve talimatlarla güçlerimiz yeni çalışmalara yöneliyorlardı. Bu süreçte yetersiz bazı yaklaşımlar daha sonraki bazı gelişmelere etki etse de, yaz atılımı önemli bir güçle başlatılarak savaş derinlemesine ve genişlemesine önemli bir tırmanışa geçiyordu. Bu süre içinde bazı arkadaşların uyarılan, eleştirilen yaklaşım ve hatalarına karşı yeterli bir önleme gidilmemesi, ertelemecilik içine girilmesi daha sonra kitlelere karşı bazı kaba yaklaşımların ortaya çıkmasına yol açıp zararlar verirken, tutucu bazı öğelerin bazı tahribatlarının yaşanmasına da neden olacaktı. Başta küçük ve önemsiz görünen ayrıntılar, fazla önemsenmeyen, küçük görülen hatalı tutumlar, gelişen süreçle birlikte sorunların kaynağını teşkil edecekti. Bunun için en büyük yetersizlik, işleri baştan inceleyip sık dokumama, gereken önemi vermeme, işleri baştan sağlama almamaktı. Buna rağmen, yaz atılımı önemli sonuçlarını yaratıyor, Botan'ın hemen hemen girilmedik parçasını bırakmıyordu. Düşman cephesinde önemli çatlaklar gündeme geliyordu. Çetecilikte teslim olmalar artarken, teslim olmak için kuyruklar oluşmuştu. Nitekim bu basına da açıkça yansiyordu. Tahir Adıyaman'dan tutalım diğer büyükbaşlara kadar hepsinin durumu buydu. Hakkari'de aşiret reisleriyle toplantılar yapan H. Kozakçıoğlu, Hulusi Sayın ve diğer özel savaş kurmayları panik içinde bunu önlemenin yoğun çabasını yürütüyorlardı.

Ertuşi aşiretleriyle yapılan toplantılarda aşiretler açıkça katliamlarla tehdit edilirken, Şırnak, Eruh ve Cizre'de açık katliamlara girildi. Kelle avcılarını ortalığa sürerek on-

larca insanımızı imhadan geçirdiler. Tek amaç, kitlesel kabarcığın önüne geçmekti. Jirkilerle, Teyan Zevki aşiret ileri gelenleriyle günlerce yaptıkları toplantılarla bunun uğraşısı içinde olurlarken, meclise özel savaş kurmaylığı eliyle sunulan bildiride de açıkça Kürdistan halkına karşı savaş ilan edilmişti. Kimyasal silah tehditleriyle, Kürdistan'a aktardıkları yeni özel komando bilikleri ve Genelkurmaylık özel hareket birlikleriyle imha operasyonları yapıp sonuç almayı, daha çok da kaybettikleri kontrolü tekrar sağlamayı amaçlıyorlardı. Genelde Kürdistan'a kaydırdıkları ordu birlikleriyle yürüttükleri savaşı Genelkurmaylık'tan yönlendirip, Partimize karşı savaşta deneyim kazanmış en azılı faşist generallerden teşkil edilen bir komuta kademesi oluşumuna gittiler. TC, kendi kanunlarını dahi hiçe sayarak tam bir savaş hali ilanı ile bütün yönetim mekanizmalarını, politikalarını Kürdistan'daki savaşa göre düzenlemekten geri kalmıyordu. Nitekim, Cumhurbaşkanlığı seçimi bu-

balarını yoğunlaştırıyorduk. Bu sürede Cudi cevresinde 50 dolavında genci saflara alıp örgütlenmemizi genişliğine yaydık. Cudi eteğinde bulunan ve kaldırılması için mecliste karar çıkartılan Gundikê Remo köylülerinin direnişini destekledik. Ancak sömürgeciler en vahşi ve insanlıkdışı uygulamalar ile Gundikê Remo (Anılmış) köyünü boşalttılar. Çok gülünç bir para miktarı karşılığı köylüleri yerlerinden göçe zorladılar, binlerce kişilik ordu gücünü yığıp köyü yerle bir ederek tüm ağaç, meyve ve sebzeleri imha ettiler. Halkın ibadet yeri olan camiye TNT döküp yerle bir ettiler. Ama onlarca gencin savaşa katılmasını engelleyemediler, onların yakın desteklerinin önüne geçemediler. Halbuki sorun orda bulunup bulunmamak değildi, yürekler bizimdi, bizimleydi. Yine Balveren köylülerinin kararlı direniş karşısında geri adım atıp yasaklarını kaldırmak zorunda kaldılar. Bu yasaklar, köyün dışına çıkmama, hayvan otlatmama vb. yasakları içeriyordu. Bu süreçte

kitlelerden güven ve cesaret veren yüzlerce mektup alıyorduk. Her türlü düşman çemberini aşarak Cudi Dağı'nın etrafında kenetlenen halk en yakın desteğini eksik etmedi. Düşmanın tehditleri, kitlenin gerillaya daha fazla bağlanmasına yol açıyordu. Bizim durumumuzu merak eden çevre birliklerimizden gelen mektupları okudukça bir yandan seviniyor, bir yandan ise elimizdeki mevziyi tüm tehdit ve saldırılara karşın terkmemek için tam bir irade birliği içinde çalışmalarımıza devam ediyorduk. Herhalde bu sürede en rahat olan bizdik. Oysa silahın namlusu bize çevriliydi. Toplantılarımızda da, köylüler, kendilerinin tedirginliklerine karşı bizim rahatlığımızı ve moral gücümüzün yüksek olduğunu gördükçe hayretlerini ve sempatiflerini dile getirmeden edemiyorlardı. Diğer yandan kimyasal silahın Halepçe'de 10 bin dolayında insanımızı yok ettiğini hatırlayınca, manevra yapmamızı istiyorlardı. Bu güçlü koruma güdüsündü, yol yordam önermek için çırpınıyorlardı. Bu tabloyu seyretmek bile, bu halkı hiçbir kimyasal silahın dize getiremeyeceği yolundaki inancımızın gelişmesine yol açıyordu. Bir köyde yaptığımız toplantıda, aynı endişelerin dile getirilmesi üzerine bir köylü fırlayarak, "Durun be!" dedi, "Korkmaya gerek yok, bir adam bana gazeteden okudu. Başkanımız, eğer onlar kimyevi silah kullanırlarsa biz de onların büyük şehirlerini yerle bir ederiz, demiş." Birden herkeste bir sakinleşme görüldü. Köylü biraz da övünerek, "Yapsınlar görelim, bizim de varmış tamam mı" deyip onaylayıcı cevabı beklemeden yerine oturdu. Biz ise camide yaptığımız bu kalabalık toplantıda halkın gücünün birliğini hiçbir kimyevi silahın engelleyemeyeceğini, düşmana karşı ye-

rine getirilmesi gereken görevlerimizin ne olduğunu, nasıl örgütlenip nasıl savaşmamız gerektiğini, düşmanın oyunlarına karşı nasıl tedbir alınması gerektiğini ve normal savunma yöntemlerinin ne olduğunu anlatıp, köylülerin sorularını cevaplandırdıktan sonra topluluğu büyük bir coşku içinde arkamızda bırakarak ayrıldık.

Ağustos ayı başlarında yurtdışından yeni bir grubu daha karşıladık. Kendilerinin yanına gittiğimizde belli bir eylemliliği yaşıyorduk. Son olarak Cudi'nin eteklerinde 12 saate yakın süren bir çarpışmadan çıkmıştık. Düşmandan 20 dolayında kayıp varken, biz bir yeni savaşçımızı şehit vermiştik, ayrıca iki eski arkadaşımız da top parçalarıyla yaralanmışlardı. Düşmanın helikopter filosu çatışma alanını ağır şeritlerle tararken, yanlışlıkla kendi adamlarından birçoğunu imha etti. Belli bir süre sonra durumu farkedince helikopterleri durdurdular. Çatışma düzenimiz iyi olmasına rağmen, havan topu ile roket atışları mevzilerimizi zorluyordu. Cudi'nin taşlık "şiker" dediğimiz arazisi top ve taş parçalarıyla bizi kötü bir şekilde rahatsız ediyordu. Uygun bir mevzilenişle mevzilerimizin durumu hakkında bilgi alıyorduk. Düşmanın çemberi daraltması bir yana, her hamleleri boşa çıkıyor, oldukça pasif bir durumda kalıyorlardı. En büyük düşman susuzluktu, müthiş zorlayıcıydı. Su olmadığı için, derin dağ çatlaklıklarından çıkardığımız karı güneşin altında eritip sivilaştırarak içiyorduk. Mevzi mevzi su dolaştırarak akşama ulaşmaya çalışıyorduk. Zaten Cudi'den psikolojik olarak ürken askerler, hamleye kalkmadan aldıkları kurşunla acayip sesler çıkararak yere yığılıyorlardı. Şehidimiz **Silopili Edip** adlı arkadaş, yeniliği yüzünden mevzisinden erken çıktığı için vuruldu. Roketle yaralanan iki arkadaş geri çektik. Yolladığımız bir birimle çıkış kapımızı güvenceye alarak çatışma sonunda güçlerimizi toparlayıp hiçbir eksiklik bırakmadan ayrıldık. Karış karış bildiğimiz bu topraklarda hareket zorluğumuz hemen hemen hiç yoktu, en küçük deliğini dahi biliyorduk. Çatışma sonunda şehidimizi sağlamlar bir şekilde saklayıp yaralıları çemberden çıkararak alandan uzaklaştık.

Düşman çok asker yığmış, çeşme başlarını ve köyleri tutmuştu. Bu yıl talih su konusunda bizden yana değildi. 89 yazında çeşmelerin çoğu kurumuştur, en iyi bildiğimiz, hiç kurumayan çeşmeler dahi kurumuştur. İki-üç gün önce aldığımız savaşçılar en çok zorlananlardı. Ağızları kurumuş tahta gibi olmuştu, dudakları sakız gibi birbirine yapışmış açılmıyordu. Tatlılar giderek düşüyordu. Gece boyu su bulamamıştık, gündüz sıcakını ise yakan güneşin altında geçirmek özellikle yeni savaşçıları zorluyordu. Tümü gözlerini komutana dikmiş, masum ve kaçamak bakışlarla, "Ne zaman su bulacağız?" diyorlardı. Ancak akşamı beklemeden başka çare yoktu. Bu ilk sınavlarıydı. Saflara katıldıklarının ikinci günü büyük bir çatışmaya girmeleri talihsizlikti. Hem çatışmanın etkisi ve hem de başbelası susuzluk onlara ağır gelmişti. Üstüste gelen, ne olursa olsun ben gidip su getireceğim şeklindeki önerileri reddetmek zorundaydık, çünkü yeni bir çatışmayı kaldıramazdık. Nitekim, yeni bir savaşçının görünmediği haberi gelince, kontrolü artırıp moral ve cesaret vererek yerimizi değiştirmek zorunda kaldık. Neyseki akşam yaklaşmıştı. Akşam bir vadiden su getirdik. Arkadaşlar kana kana içtiler, büyük bir rahatlığı yaşadılar. Ardından hızla batıya doğru manevra yaparak alanda bulunan diğer bir takımımızla ilişki kurduk. Cudi'nin doğusunda bir çatışmaya giren diğer

bir birimiz, **Mustafa** adındaki kahraman ve değerli bir komutan yoldaş ile bir savaşçımızı şehit vermişti. İki yaralımız vardı. Mermileri azalan birliğe ulaşmak için harekete geçmiştik, ancak bu çatışma bizi bundan da alıkoymuştu. Milislerle gruba ulaşarak iki gün sonra bir araya gelebildik. Akademi'den gelen gruplarla buluştuğumuzda, oldukça yeni olan arkadaşlar meraklı gözlerle bizi seyreliyorlardı. Havan atışları, uçak ve helikopterlerin roketlemeleri, taramaları, uçakların pike yaparak noktalarımız üzerindeki iş kalkışları ile tamamen şaşırmışlardı. İyi olan, tecrübeli iki-üç arkadaşın kendileriyle birlikte gelmesiydi.

Yeni talimatları ve eğitimde yararlı olacak bazı arkadaşları alarak, milisler vasıtasıyla aynı gece iç grupları iç alanlara aktarıp yerimizi değiştirdik. Sabah şafakla birlikte düşman büyük bir operasyona girişip binlerce kişilik askeri gücünü alana saldı. Bunu bekliyorduk, zaten onun için tedbirimizi almıştık -ki sömürgeciler bir şey bulamayınca büyük şaşkınlık geçirdiler. İki gün topa tutmuş, helikopter ve uçaklarla vurmuş, kuşatmayı daraltmış fakat bir iz dahi bulamamışlardı. 100'ü aşkın insanın ne olduğunu onlar da anlayamamışlardı. Yeni olan arkadaşlar, bizim rahat hareket ettiğimizi görünce ilk önce şaşırmışlardı. Çünkü onlarla aramız sadece 500 m. kadardı. 30-40 m. yanımıza havan roketleri düşüyor, kurşunlar başımızın üzerinde vızıltı çıkarıp geçiyorlardı. Mevzilerimizi kamufle etmiştik, savunma grubumuz ve pusu grubumuz yerleşmişti. Bunun için telaşın fazla anlamı yoktu. Bu durumu gören yeni arkadaşlar da gerginliği üzerlerinden atıp gelişmelerin düzeyini, bizim hareketlerimizi dikkatle süzerek bir şeyler çıkarmaya çalışıyorlardı. Bu belirsiz anların yarattığı doğal heyecan olsa da büyük bir çatışmaya birkaç dakika mesafede olduklarını biliyorlardı. Korkunç gürültüyle kulakları parçalayan top seslerinin yoğunlaşması heyecanı daha da artırıyordu. Bir şey ele geçiremeyen sömürgeciler duman içinde kül yığınınna döndürdükleri Girê Hirmo'yu elleri boş terkediyorlardı. Yakın savunmalı ve helikopter desteğinde geri çekilip inlerine çekildiler. Biz ise biriken güçlerimizi hızla düzenleyerek yeni görevlere koyulduk.

Çeteciliği teslim almada uygun politik yaklaşımlarla azami sonucu alma çabaları sürerken, çevrede daha önce temizlenen odakların yanında iki odak daha varlığını koruyordu. Yaklaşan 15 Ağustos Atılımı'nın 6. yılına girişini mutlaka yetkin karşılamamız gerekiyordu. Bir yandan yeni savaşçıları diğer mntıkalara aktarırken öte yandan örgütlenme çalışmaları ile şehirle bağlantıları sürdürüyorduk. Bu süreçte Cizre'nin Çağlayan ve Hisar (Şax, Hevler) köylerini basmak için iki grubumuzu örgütledik. Bir grubumuzla da Alihan Tatar'ın benzinliğini basacaktık. Bu temelde 15 Ağustos'un kutlama çabalarımızı yoğunlaştırdık.

15 Ağustos'un anlam ve önemi üzerine yaptığımız toplantıda büyük komutanımız **Mahsum KORKMAZ (Agit)** yoldaşa, şehitlere bir kez daha bugün vesilesiyle daha da yaklaşılarak anılarına layık bir karşılığı verme heyecanı bütün arkadaşları sarmıştı. Kurtuluş Ordumuzun kuruluş yıldönümü. adına layık kutlanmalıydı. 1985 sonunda **Agit** yoldaşı yurtdışına çıkaracak olan kurye arkadaşımız **Darar AKAY' vuran muhtar ve çevresinin imhası kararlaştırıldı. Fexro Ağa ve çevresindeki gizli çeteleri cezalandırma da bir diğer hedefimizdi. Nitekim 15 Ağustos'un öngünlerinde her iki köye düzenlenen baskın sonucu 9 kişi**

cezalandırılırken, her iki çetebaşı da imha edilerek intikamımızı aldık. Bu iki köyümüzün de pislikten temizlenmesiyle Cudi çevresi çetecilikten tamamen arındırılmış oluyordu. Köydeki evi yakılan muhtardan ve çetelerden 4 adet G-3, 2 adet Silibi, 2 adet Bruno marka tabanca kamulaştırıldı. Başarılı olan diğer iki eylemimiz de alanda büyük bir etki yaratmış, çeteciliğin teslimiyetini hızlandırmıştı. Hem özeldi, hem de genelde 15 Ağustos Atılımı adına layık bir şekilde kutlandı. Yaz hamlesi zirveye tırmanıyordu. 3 arkadaşımızın hafif yaralanmasıyla beraber görevi yerine getirmenin kısmi rahatlığıyla diğer görevler için harekete geçtik.

Yeni alınan bazı savaşçılarla bahardan kalan bir kesim arkadaşı 5 takımlık güç halinde ağırlıklı olarak silahlandırıp iç bölgelere aktarmıştık. Ancak bu alan imkanlarını değerlendirme konusu ölçüye vurulduğunda, birçok şeye kavuşamadığımızı da görerek çabalarımızı daha örgütlü ve sistemli kılmanın zorunluluğunu yakından hissediyorduk. Hemen hemen genç alınmadık köy kalmamıştı, bu ise düşmanın daha da saldırganlaşmasına yol açıyordu. Nitekim, Gilendor köyünden 9 yaşındaki bir çocuğun hayvanlarını otlatırken, birbiriyle iddiaya giren subaylar tarafından nişan alınarak vurulması, sonra da bunu, *"Ekmek götürüyordu"* diye izah etmeleri, zavallılıklarının, düşmüşlüklerinin, vahşiliklerinin derecesini göstermesi açısından iyi bir örnektir. Yine, mağaralara, ormanlara saldırıp yakmaları, gece taraftar köylerimize gelip köyü kurşunlamaları, camları kırmaları, sonra da bütün bunları gerillanın yaptığını iddia edip, köylüleri yerlerinden koparmak için, *"Kacın gelin, bakın size yer veriyoruz, ne var orada, kuru toprağı ne yapacaksınız"* demeleri alçaklıklarının boyutunu gösteriyordu. Fakat halkımız topraklarını terketmemekte kararlıydı. Sürekli bir halk deyişini dile getiriyor, *"Başkasının anası insanın anası olamaz"* diyorlardı. Bu inançla direniyorlardı. Nerek köyünde bir milisimiz olan **Şexmus** ile ailesinin kurşunlanması, üç milisimizin arabaya bindirilip İdil yoluna götürülüp kurşuna dizilmesi, bir savaşçı yoldaşımızın babasının zorla dağa götürülerek kayadan aşağı atılıp katledilmesi, baskılara sadece basit birkaç örnektir. TC'nin katillik sıfatı bunun gibi daha onlarca olayla ifade ediliyordu. Bir milisimizi varile koyup ateşe vermeleri, Kasaplar Deresi'ne atılan insanlarımız, Şırnak'taki toplu mezarlar, TC'nin barbarlık örneklerinin görünen birkaçıydı. TC'nin her gün sistemli terörüyle en değme faşistlerine bile taş çıkarttığı, gerçeğin ta kendisiydi. Buna rağmen halk topraklarını terketmemekte direniyordu.

Birliklerimize evlatlarını veren anaların ilginç bir değerlendirmesine

tanık olmuştuk. Halkın topraklarını terketmemesinin bir sırrı da buydu. Birliklerimizin sayısı artınca, tutmak zorunda olduğumuz sayının fazlasını diğer alanlara aktarıyorduk. Yine böyle bir aktarım sırasında, başımıza gelecekleri bilerek 10'a yakın arkadaşını ikna etmeye çalışırken, eğitim görececeklerini, iyi eğitildikten sonra kendilerini yine Cudi'ye alacağımızı söyledik, çünkü başka türlü iknada zorluk çekeceğimizi biliyorduk. Nitekim hemen suratlarını astılar, kendilerini köşeye çekip bazılarını gitmemek için ağlamaya başladı. Akademi'den yeni gelen arkadaşlar durumu görünce şaşırmışlardı. Biz ise alışmıştık. Bu tutumun birçok nedeni vardı. İçinde bulundukları gruba derinden

retmeyi alışkanlık haline getirmişlerdi. Operasyon güçleri, bu fazla yüksek ve geniş olmayan dağda bu kadar şeyin nasıl yaşandığına anlam vermekte zorlanıyorlardı. Oysa izahı netti: İnsana güven, cesaret, yenilmezlik ve boyun eğmezlik duygusunu veren bir hakimiyeti var Cudi'nin... Dağın zirvesinden baktığınızda Silopi ve Cizre Ovası bir deniz gibi serilir önünüze. Rüzgarın buğday tarlalarına çarpışı deniz dalgalarıyla aynı görünümü verir. Bir yanında Irak-Zaxo, bir yanında Suriye-Derik, beri yanda Silopi kazası ve orada kıvrılan Dicle suyu muazzam bir görünüm kazandırır çevreye. İnsanı dinlendirici, coşturucu bir havası vardır. Başta Şırnak

bölgesinin değerli komutanlarından **Adil ARSLAN** ile **Mustafa** yoldaşlar olmak üzere, birçok komutan ve fedakar savaşçı arkadaşın kahramanca çabaları burayı yenilmez bir savaş meydanı haline getirmişti. Savaşçıların ve halkın Cudi'ye özel sempati ve biraz da bunlardan ileri geliyordu.

Cudi'nin her bir kayası doğal bir mevzidir savaşmak için. Bu coğrafyadan daha şirini olamaz. Fakat

koruyor, onlar ölmez, şehit olmazlar. Zor durumda kalınca kanatlanıp sır oluyormuş, bir de melekler onları kanatları altına alıp kaçırıyormuş" diye sıkı sıkıya öğütleyip inandırmıştı kendisini. O zamana kadar yoğunca yaşanan çatışma ve eylemlerde gerçekten de kayıplarımız yoktu. Kitlede bu kadar efsaneleşen dağın geliştirdiği inanç bundan kaynaklanıyordu. Onun için savaşçılar birimlerimizle de kaynaştıkları için, yaşadıkları canlı ortamdaki kopmayı istemiyorlardı, dağla yücelmeyi yaşadıklarından kolay kolay ayrılmayı kabul etmiyorlardı. En zor işlerimizden biri de bu savaşçıları başka alanlara gitmeye ikna etmekte. Cudi'deki her olay Silopi, Cizre ve Şırnak'tan rahatlıkla izlenebiliyordu. Kitleler köyde ve şehirde damlara çıkıp çatışma ve eylemleri sey-

savaşmasını da bilmek gerekiyor, yoksa çok zorlayıcı yanları da vardır. Coğrafyasının asiliği, içiçe geçen vadileri nedeniyle, TC askerlerinin ilerlemeleri, zirvelere çıkmaları kolay değildi. Çıkış noktaları ve tepeleri tuttuğunda bir kişiye dahi yavaştırmayacağı gibi pusuya yatarak en yakına kadar gelmesini de bekleyebilirsin. Hedefin ensesine elini atabilecek kadar yakın olabilirsin. Araziyi sorumsuzca kullanamayacağı gibi, koşullar gevşeklik ve dağınıklığa da izin vermez. Adeta, burada böyle yaşanır der gibidir Cudi, aksi ise kayıpla sonuçlanır. Cudi dikkatli, duyarlı olmayı ve askerle içiçe yaşamayı öğretir. Askerle yakından temasta olmak her zaman mümkündür. Onlarca eylemle ve çatışmalarla bunu hep yaşıyorduk; yakinen, ruhen yaşayan bilir tadını, çıkarabilir burda.

Bu topraklarda başka şekilde yaşamak imkansız gibidir. Karanlık ormanları azdır, batısı ile doğusu ağırlıklı olarak ormandır, yine etekleri de ormanlıktır ama üstü çıplaktır. "Şiker" dediğimiz kayalıklarla kaplıdır. Zirvesinde, yerleşik inanca göre Nuh peygamberin gemisinin konduğu yerde yapılmış bir türbe vardır. Burayı şimdi daha çok TC'nin komandoları kullanıyor. Sivillerin buraya çıkışları yasaktır. Cudi'de iki güç dolaşır: Halk deyimiyle Apocular ve sömürgeciler. Bizden biri değilse mutlaka karşı tarafın adamıdır. Bizde de, TC'de de yerleşen yargı budur -ki bu, bir anlamda doğrudur da-. Bir kurt uluması işittin mi, bileceksin ki bizdendir. Sömürgeciler bunu öğrendilerse de, biz öyle bağışıklık kazanmıştık ki, birbirimizin sesini tanıyorduk. Küçük bir keşifle hemen durumu anlıyorduk. Gelenler mutlaka milislerimiz ya da bir başka grubumuzdu. Diğerlerinin sesini teşhis etmekte zorlanmıyorduk. Sömürgecilerin köpek sesini hemen keşfediyor, fakat düşmeden işlerimizi sürdürabiliyorduk. Yaşam sürekli bu tarzda sürüyordu.

Gece yürüyüşlerinde yorgunluk arasında bir cigara sarıp sırtını kayaya vererek, ayaklarının dibinde uzanan ovaya serpilmiş ışıkları, oynayan ışıklarla İpek Yolu'nda dizilen yabancı arabaları izleyerek dalarsın. Geceleri gizemli bir havası vardır Cudi'nin. Sanki birileri hep seni izliyordur. Evlerdeki, arabalardaki insanlar ne yapıyor, ne düşünüyorlardır dersin. Bunda sorumsuz yaşayamazsın, buna imkan yoktur. Yaşamak için tek yol var: İyi savaşmasını bilmek. Bu dalgınlıktan seni, ya grubun hareket emri, ya karakolların her gün çevrelerine sıkıştıkları mermiler veya havan atışları çekip çıkarır, düşüncelerinden sıyrılırsın. O anda insanlar da mutlaka dağ, dağdakileri düşünüyorlardır. Bunu, yaptığımız seferlerde rahatlıkla izleyebiliyorduk. Gözler, yarekler dağ için çalışıyorlardı; onu arıyor, onun için çarpıyorlardı. Yüreklere dağdakiler içindi; bunu mektuplarıyla, yakın destekleriyle hep gösterdiler insanlarımız, çünkü dağdakiler de onlar içindi, bunu biliyorlardı ve Cudi'yi Cudi yapan halkın bu sevgisi, desteği, fedakarlığı idi. Ta şehirden yola düşerek dağa ulaşmaları, günlerce bunu tekrarlamaları, yorulmak nedir bilmemeleri bu gerçeği gösteriyordu.

İşte böylesi duygularla ve fedakarca destek, sevgi ve katkılarını gerilladan esirgemeyen köylerimizden biri de Derebaşı (Gire Çolya) köyü idi. Cudi'nin eteğinde bulunan bu şirin ve çok eski köy, geçmiş isyanlardaki, Cemal Beg'in isyanı yönettiği, komutanlığını yaptığı köydü. Bedirhan Bey sulalesinden olan bu köyün kendisine özgü bir karakteri vardır. Kolay kolay ikna olmadılar, 89 yazına kadar da çok pasif düzeyde katkılarının dışında elle tutulur bir destekleri yoktu. 15 Ağustos 1984 sonrası, Bedran yoldaşla birlikte bu köye uğradığımızda kimse kapıyı dahi açmamıştı. Bedran yoldaş, o zaman köyün ismini, "vak vak" köyü diye değiştirmişti. Kör pişman geri döndüğümüzde, bir anel verememiştik bu tutuma. Genel şekillenmenin dışında, daha temkinli ve uzak duruşları sözkonusuydu. 89'da uğrayıp toplantı düzenledikimizde bu konularının değiştiğini gördük. Oldukça ciddi ve bilinçli yaşıyorlardı gerillaya, ilişki ve örgütlenme çalışmalarını derinleştirince en fedakarca yardımlarını, çevre köylerden geri kalmadan sürdürdüler. Çocuğundan ihtiyarına kadar bunu gizlemediler. Gelişen savaşın verdiği güvenle son derece cesur çalışıyorlardı. Maddi olarak orta halli ve yoksul bir konumları vardı. Köyden 12 civarında savaşçıyı da safıla-

rimıza katmıştı. Bu, gerillaya bağlanmalarını güçlendirmişti. Artık kendi çocuklarının da savaşta yer almalarıyla övünebiliyorlardı.

Baştan beri TC'nin kontrolünde olan köy, dikkatini giderek daha çok çekmişti. Eski hain muhtarın TC subaylarıyla içli dışılığı, Alihan Tatar'la olan akrabalığı, kızını su-bayla evlendirecek kadar soy-suzlaşması, zaten nefreti üzerinde toplamıştı. Bu, onurlarını incitiyordu. Buna rağmen, "Biz onu etkisiz kılarız, vurmaya gerek yok" deyip toplu dilekte bulununca, bu hainin cezalandırılması ertelenmişti. Ancak böyle de olsa bu bir hataydı. Bu hain daha sonra, görevlerini yapan değerli yurtsever insanlarımızı TC'ye ispiyonlamıştı. Cudi'de birliklerimize darbe vuramamanın çığnılığıyla dolup taşan TC sömürgeci cellatları, bir grubumuzun hareket tarzındaki bir hatası sonucu pusuya düşmesi, Sekvan YILDIZ, Cuma, Sekvan adlı değerli savaşçılarımızın şehit düşmesi olayına ek olarak, bu fırsatı kullanarak köydeki 6 değerli insanımızı da katletmişti. Köyde isimlerini okuyup cenazelerin başına götürdüğü yurtseverlerden birinin şehit amca oğlunu tanımasıyla sömürgeci subayın yüzüne tükürmesi üzerine bu 6 yurtseveri tarayarak kurşuna dizgen sömürgeciler onları katlettiler. Bu katliamdan, zavallılıklarını gizleyip, sahtekarca pozlara bürünerek, Cudi'de 9 PKK'lıyı ölü ele geçirdik" diye açıklama yapmaları eşine ender rastlanan bir sadizm örneği oluyordu. Sömürgeci vali H. Kozakçıoğlu ile İçişleri Bakanı A. Kadir Aksu'nun çok sahtekarca yalan ve çarpıtmalarla olayı basına bu şekilde yansıtmaları, onların aşağılık durumlarını gizlemedi. Bu vahşi katliamları sonrasında arkadaşlarımızın cesetlerini helikopterlerle Silopi merkeze götürüp havadan taburun düzlüğüne bir çuval yığını gibi atmaları vb. vahşetleri halk tarafından duyulunca, bu alçaklıkları sömürgecilere pahaliya patladı.

O görkemli halk hareketinin içten içe biriken öfkesinin bir fırtına gibi eserek Cudi eteklerinde akacağı an gelmişti. Ürpertici çığlık ve zılgıt sesleriyle başlamıştı her şey. Önünü almak mı, engellemek mi?! Hangi sömürgecinin cesareti yeterdi buna? Büyük bir ürküntüyle, telaşla yok olmuşlardı ortalıktan. Ya halkın durumu? Korkmak mı, kalmış mıydı böyle bir duygu? Ürkemek mi? Ne kelime! Vadiler, tepeler bile dümdüz olmuşlardı. kararlı gümbürdeyen ayaklarla Gire Çolya Vadisi inliyordu, boyun eğmemenin sembolü uzun kavaklar hüznünlü hışırtısıyla boyunlarını bükmüş, dağ, taş, doğa esas duruşa geçmiş, saygıya duruyordu şehitleri için. Tufan koparken Cudi'den ovaya doğru her varlığıyla doğa ayaklanmıştı sanki; "Yeter" diyorlardı hep birden, kara gözler çakmak gibi çakıyor, burun delikleri öfkeyle inip kalkıyordu. Delikanlısı, genç kızı, kadını, ihtiyarıyla çevresindeki köyleri de önüne katarak yürüyorlardı. Arkalarına Cudi'yi almışlardı, sırtları sağlam yere dayalıydı, ihanet etmezdi o, bunu biliyorlardı. Ş., H., R., H. ve diğer onlarca köy sömürgecilerin yakasına yapışmak, hesap sormak, intikam almak için yürüyorlardı. Bir anda binlere ulaşmışlardı, yalnız değillerdi, Gire Çolya köylüleri en önde, çocuklarının hesabını soruyor, özlemlerini, inançlarını haykırıyorlardı korkusuzca, "Biji Serok APO", "Biji Kurdistan", "Bimbre devleta Tirk" haykırılarıyla inliyordu Silopi. Sömürgeciler kapıldıkları panikle köşeye-bucağa kaçarlarken, Kürt halkı biriken öfke ve kinin dile gelişini, gizli iradenin özlem ve taleplerini bu kutsal günde insanlığa haykırıyordu. Partileri PKK'nın öncülüğünde, onlarca örgütlü insanın ön saflarda

kahramanca öne atılışlarıyla, mümkün değil denen gerçeği yaşıyor ve yaşıyorlardı. Kurşunlandılar lakin durmadılar, Hükümet Konağı'nın bütün cam ve kapılarını parçaladılar. Sömürgecilerin sadist özel tim elemanlarını yere atıp tekmelediler. Yara aldılar, yine durmadılar. Halkı teskin etmek için korka korka kapıya çıkan sömürgeci kaymakam, binler

birliğimizin yanına ulaşmıştı, kardeşini şehit vermişti. Şimdi şehit sahipleriyle oturuyorduk. Düşmanın yalan propagandasına biraz olsun inanmışlardı, yaşadığımızı inanmıyorlardı. "Yaşıyorsunuz demek, neredeydiniz" diye sorunca arkadaşlar durumu açıkladılar; "Sizi çok aradık bulamadık, köyü bırakmamakta kararlıydık, ancak olmadı"

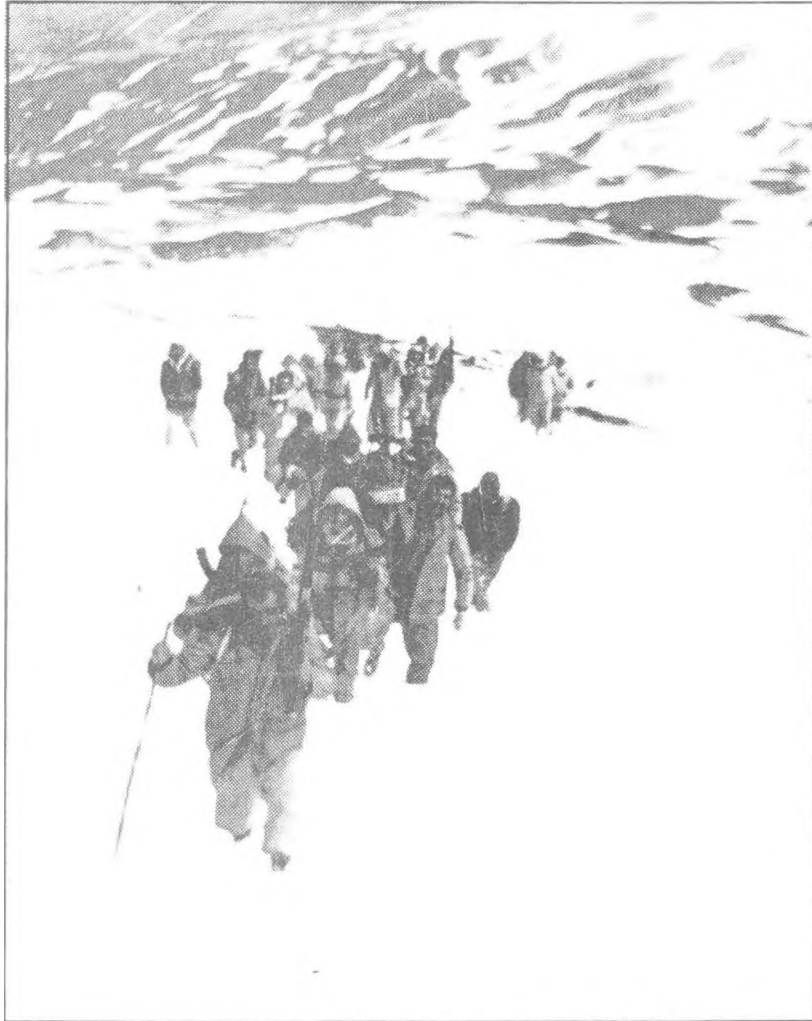

öfke ve lanetleriyle üzerine yürüyünce çıkmasıyla kaçması bir oldu. Bu, halk ve Parti tarihimizde görkemli bir sayfaydı. Halk iradesinin müthiş bir görkemlilikle dile geliyordu. Tarih tüm acılarını biriktirmiş, Silopi'de haykırıyordu sanki. O halde, önünde hangi zorba durabilirdi, hangi çelik erimezdi, hangi yaratık saygıyla eğilmemezlik edebilirdi! Silopi şimdi yıllarca özlemini çektiğimiz günün görkemli örneğini yaşıyordu. Bu anı görüp yaşamaktan daha görkemli ne olabilir ki?

Parti örgütünün düzenlediği toplantıdan geri dönüp alan ulaştığımızda ilk işimiz bazı hazırlıklarla hemen köylüleri çağırıp görüşmeye girişmek olmuştu. Birliğimizi bir araya toplamıştık. Köylüler olay günü yaralılarımızı saklamış, yüzlerce asker arasında onları gözbebekleri gibi koruyarak haber ulaştırmak için dağa gelmişlerdi. Arkadaşlarımızı teslim aldıktan sonra köylülerle görüşmek için geceyi bekliyorduk. Köylülerle buluşacağımız an yaklaşırken, beynimizde düşünceler, sorular uçuşup duruyordu: Durumlar nasıl? Nasıl etkilenmişler? Sonuç nedir? Köylüler ne düşünüyorlar? Meraktan, sabırsızlıktan patlayacak gibiydik. Bunu birlikte gizlemeye çalışıyorduk ama onlar da yerimizde durmadığımızı ve sabırsızlandığımızı farketmişlerdi. Nihayet karanlık yavaş yavaş çöküyordu. Biz hazırlıklarımızı tamamlayıp köye ulaşmıştık. Kırgın olabileceklerini düşünüyorduk, çünkü olayın yakın günlerinde elimizde olmayan nedenlerden dolayı başka bir alanda toplantıydık. Kalan birliğimiz ise, verdiği şehit ve yaralılarından sonra operasyon yüzünden manevra yapmak zorunda kalmıştı.

Kapıdan içeri girince büyük özlemlerle kucaklaşıp, büyük bir sıcaklıkla yanyana oturduk. Hazır bulunanlar, şehit babaları ve diğer bazı milislerimizdi. Köy milis komutanı başka bir

dediler. Biz, "Nasıl oldu" diye sorunca, konuşan yurtseverin bir anda kederli ve bizi sağ görmesinin sevinciyle karışık siması değişti, büyük bir coşkuyla anlatmaya koyuldu. Sanki demin soru soran o değildi, gitmiş yerine yeni bir insan gelmişti.

Sanki oğlu şehit düşen, evi yakılan insan o değildi. Yıkılan kocaman eski köyün harebe hali acı veriyordu insana, bu güzelim köy şimdi savaştan çıkmış gibi harabe hale gelmişti. Ayakta kalmayı başaran evlerden birinde bu konuşmalar geçiyordu. Bütün bu durumları yaşayan sanki bu avurtları çökmüş ihtiyaç değildi. Sonra yerini düzelterek

başladı konuşmasına: "Askerin pususu kurduğu haberini iletmiştik size, demek haber ulaşmadı ki sonra bu olay oldu. Haberi duyar duymaz neye uğradığımızı şaşırmiştık. Cenazelerin üzerine gitmemizi engellediler. Tüm köy tek yürek olmuştuk, kimsenin gözü askerleri görmüyordu. Onların da hiçbir korkudan yaklaşmadı bize. Cenazeleri helikopterlerle şehre kaçırmışlardı. Hemen çocuk, kadın, genç, ihtiyar biraraya gelip vadiboyu yol üzeri yürüyüşe geçtik. Başta yalnızdık, ardından hangi köye ulaştıkça o köy boşaldı. Çevre köyler de boşalmıştı. Başta azdık, gittikçe çoğalıyorduk. Sesimiz ortalığı çınlatıyordu. Bir ara çevremize bakınca gördük ki, binlerle yürüyorduk. Coşku doruktaydı. Kin ve öfke ile haykıran, küfür eden, binlerce ağızdan slogan atan insanlar olmuştuk. Eskiden hiç böyle biraraya gelmemiştik. Kim haberi ulaştırmıştı, nasıl oldu, biz de anlamadık. Hiç merhaba vermediğimiz, tanımadığımız insanlar şehitler için, Kürdistan için yürüyordu. Sanki gizli bir ses bunları çağırmış, önceden anlaşılmış, biraraya gelmeleri istenmiş gibiydi. Şehitlerin ruhuydu herhalde." Burada sustu onları hala anlatmakta güçlük çektiğini izah etmeye çalışır gibi yaptı. Sonra devam etti: "Önümüze timler çıktı, üzerlerine yürüdük, köşe bucağa kaçıştılar. Şehirdekiler de bize katıldı, daha da çoğaldık. Hükümet Konağı önünde bir araya geldik. Kadınlar, çocuklar taş topluyor, zılgıt çalıyorlardı. Gençler ve olgun insanlar taş ve sopayla namussuzların kafalarını, cam kapıları kırdılar, sağlam bir şey bırakmadılar." Burada durdu, yıllardır anlaşılmadıkları aşiretin adını anarak, "Onlar çok yiğitlerdi, iyi dövüştüler, kadınlar çok iyiydi" dedi. Sonra bir başka köyün durumunu anlattı, "Onlar yiğit adamlar" dedi. "Çocuklar hepimizden daha çok çalıştılar. Onlar bizim gibi büyümeyecekler. Biz ihtiyarladık, hep köle yaşadık" diye ekledi. İçini çekerek sonra devam etti: "Herkes çok iyiydi, iyi döğüştük. Korku diye bir şey o gün yoktu. Bugün de korkmuyorum. Kaymakam

Fakat asi ihtiyar onlara fırsat vermiyordu. Arada bir ayrıntıda tartıştıklarında, "Durun" dedi ihtiyar; "Ben kendikimi anlatayım, ondan sonra siz konuşun." Biz bir yandan bu manzarayı büyük hayranlıkla izlerken, öte yandan ayaklanmanın ayrıntılarını da öğrenmek istiyorduk. Biz bazı sorular sordukça ihtiyar cevaplıyordu. Konu artık "Daha iyi nasıl yapılabilirdi, neden olmadı" sorularıyla tartışmaya dönüştü. "Aslında Hükümet Konağı'nı yakacaktık" dedi ihtiyar. Bir diğeri atıldı: "Katliam çıkarırlardı" dedi. Diğer biri, "Özel timi vurup silahını alacaktı gençler" diyerek suçu gençlerde buldu. Bir diğeri ise, "Dağın ıktık" dedi, "Herkes bir şey söylüyordu. Daha iyi bir örgütlülük lazımdı bize." Bunun gibi yüzlerce soruyu sorup tartışarak fikirlerimizi alıyorlardı. Bu tabloyu anlamak, buna nasıl kavuşulduğunu anlamak isteyene verilecek kıymetin pahası biçilmezdir. Halk kendi savaşını tartışıyor, daha iyi nasıl savaşabilecekken, neden savaşamadığının eleştiri-özeleştirisini, tartışmasını yapıyordu. Ve tüm Silopi, Cizre, Şırnak bunu konuşuyordu günlerce. Deney ve tecrübeler belleklerle iniyor, bir daha kalktıklarında aynı yanlış yapmamanın sonuçlarını kazıyorlardı beyinlerine. Evet tarih 1989 Ekim. 1984'te 15 Ağustos'ta başlayan küçük yangın bugün Silopi'de binlerin, onbinlerin kalkışına ulaşmıştır. Ve biz ilk köye gelişimizde endişelerin yersizliğini görmek bir yana, coşku ve sevincin bu derecesini görünce gecenin geç saatlerine kadar kalmıştık orada. Sabah oluyordu artık...

Tablo tek kelimeyle gurur vericiydi. İhtiyar yurtsever, gazetecileri nasıl dağa davet ettiğini, gerçekleri yazmalarını için nasıl zorladığını, sahte milletvekillerini nasıl aşağıladıklarını, onları rezil ettiklerini anlatmayı unutmadı. Ardından, savaşarak kazanaçımıza dair inancın kesin olduğunu yarındakilere onaylattıktan sonra bize dönerek sözlerini şöyle bağladı: "Biz devrimimizi yaptık. Aslında biz nasıl kazanacağımızı gördük. Siz de kendinizi daha da güçlendirin. Şehitler olacaktı, ama mutlaka kazanacağız. Buna inanıyorum. Biz boş değiliz. Biz bir olursak, kimse bizi yenemez. Ordumuz büyük. Başka çocuğum olsaydı yollardım. Ben de ihtiyarladım, dağ zordur. Ama işim bitmiş değil, kendime düştüğüm kadarı ile iş yaparım." Görüşmemizi sonuçlandırıp evin dışında kucaklaşarak tekrar buluşmak üzere ayrıldık. Yıkıntılar içinde yol alarak bizi bekleyen ve büyük sorumlulukla yüklenmemiz gereken yeni görevlerin ağırlığıyla düşünerek öte yandan içten duyduğumuz coşku ve gururla Cudi'nin zirvelerine doğru yolumuza koyulduk.

Bu günlere ulaşan, yaşayan halkımıza bağımsızlık ve özgürlükten başka hiçbir şey layık değildi. Bu savaş kazanılacaktır; halk kazanmayı hak etmiş, bunu ispatlamıştı. Dağın yüksek bir noktasına ulaştığımızda şafak söküyordu. Biz de derin düşünceler yanında, günün yeni getireceklerinin belli belirsiz görevlerini karşılamak için yine hazır ve tetikteydik. Güneşin çıkışını bugün seyretmek daha güzeldi. Sanki güneş bugün daha parlak gibiydi. Arkadaşlarla sırtımızı verdiğimiz kayadan güneşin çıkışını seyrederken. Güneş bugün bize daha yakındı, akşamın serin rüzgarından sonra içimize kadar bizi ısıtan güneş sadece bizimle ilgileniyor gibiydi. Bu düşünce ve duygularla yeni bir güne başlıyorduk. Çok doğal olarak günün getireceği ne olursa olsun, biz hepsini karşılamaya, her günden daha fazla hazırдық ve daha sağlam ayaktaydık.

Botan'dan bir gerilla komutanı
1 Eylül 1990

Bir ARGK gerillasının günlüğünden:

"Ne kaçışın, ne de korkunun ilacı vardır..."

15 Mayıs 1990 Salı, saat 14.45. BOTAN'dayız...

Günün ilk saatinin ağır ağır ilerlediği gece yarısı serinliğinde Dicle suyunu aşarak Botan kumsallarına ayak bastık. Bizi sallı geçiren milisle vedalaşırken tıpkı vatan topraklarına yeniden ayak basıyormuşçasına bir yürek hafifliğinin duyumunda gülümser ve heyecanlıydım. Birazdan Botan topraklarında ilerleyecek yüce dağlarımızın onurlu doruklarına adım adım tırmanmanın coşkusunu yaşayacaktık.

Şu an düşman tam tepemizde! Suyu geçiş uzun bir süreyi aldığından iki buçuk saatlik bir yolculukla ancak kendimizi Bêzenka dağlarının Gelyê Quzrê yamaçlarından birine atabildik. Karşı taraf da İdl'e kadar kontrolümüzde, ancak sağımız, solumuz ve yukarımız hakkında bilgisi-ziz. Bu yamaç da olmasa, ortalıkta kalacaktık. Saat 22.30'da suyu geçmeye başladık. Her grubun geçişi ve salın geri dönüşü toplam yarımşar saatlik süreyi kapsıyordu. Saat tam 02.00'de geçişler sona erdi. Haruna Birliğı'nden ... arkadaşın takımını bizden önce yarım saat ötedeki bir noktaya gönderdik. Oradaki mağara-lara varıp bizi beklerken bu arada bir de çay demlemişler. Yanlarına va-rınca ikişer-üçer bardak yudumladık. Ay ışığında ve şarıl şarıl Dicle'ye koşan ufacık çayın kıyısında yu-dumladığımız ikişer bardaklık sıca-cık çay bize güzel vatanımızda öz-gürlüğün değerini bir kez daha, hem de çarpıcı bir biçimde duyumsattı. Çaydan sonra sık toplayıp yeniden yola koyularak Gelyê Quzrê'ye doğru koşarcasına, uçarcasına ilerlemeye başladık.

Şu an düşman bize konaklama yerinde kuralları dayatıyor. Sabah-leyin 04.30'da buraya gün ağırtısıyla vardıktan sonra sık ağaçların ara-sına girip diğer ağaçlardan da dallar keserek etrafımızın kamuflesini yap-tıktan sonra ekmek pişirmeye ve çay yapmaya koyulduk. Bu arada sohbet de gittikçe koyulaşıyordu. Kahvaltıdan sonra azıcık uyumaya çalıştık. Saat 11.50'ye doğru arkadaşlar bizi öğle yemeği için uyandırdılar. Taze pişmiş saç ekmeğiyle otlı peynirin eşliğindeki sıcak çayı iştahla ve koyu bir sohbetle yudumlar-ken bir-den üstümüzdeki 40-50 metre yük-sekliğindeki dik kayalıktan aşağıya bir konserve kutusu yuvarlanı geldi. Arkadaşlar alıp hemen inceleyi-verdiler ve teşhis fısıltıyla yankılandı.

-Kutu taze açılmış!

-Yukarıda düşman askeri var!

-Herkes sessiz olsun, ateşi sön-dürün!

Botan güzel! En azından o hava-sız ve rutubetli sığınaklardan kurtu-luverdik. Bir de «Gen» dediğimiz ısırdığı yeri sulandırıp şişirterek kan-landırın hayvan böceklerinin kahrı ve arkadaşların, gerilla kültürüne «çete» olarak imzasını atan bitlerin kaşındırıcılığı eklenince durum çı-ğırından çıkıyordu sığınaklarda.

19 Mayıs 1990. Dera dağla-rındayız. Saat 18.00.

Botan dağlarının eteklerine vardi-ğimizdan beri operasyona takılma-k ve Gabar grubuyla ilişkiye ge-çebilmek için Dicle suyunu takiben dağ yamaçlarında konaklıyoruz. İlk gün Gelyê Quzrê'deki asker çem-be-rini yarıp gece karanlığında manevra yaparak Dera köyünün üst yamacına geldik. Orada iki-üç gün kaldıktan sonra yine manevra yapıp bu kez Cizre'ye yakın bir noktaya geldik.

Cizre sağ tarafta karşımızda, Dicle suyu ise altımızdan geçiyor. Karşıda geniş ova ve bitiminde Suriye ege-

Kar soğuşunda ayakları yanan Kürdistan gerillaları....

menliğindeki Kürdistan parçası uza-nıyor. Diğer tarafta İdl'e uzanan ova ve Midyat dağları, tam zıt kısmında da başı dik Cudi dağlarının uç kısmı gözükmüyor. Yer yer serpiştirilmiş köyler, hayvan otlatan koçerlerin ça-dırları ve yemyeşil bir doğa, mas-mavi gökyüzü, iliklere dek ısıtan bir güneş ve ağırbaşlı akan Dicle'nin parıldayan su dalgacıklarına yer yer bül-bül sesleri ve bir keklığın özlemlili ötüşü katılırken gün, akşama el ver-mekte ve sabahtan beri oturmakta, dinlenmekte olan gerilla yoldaşlar kalkışın hazırlıklarına girişmekte-ler. Onbeş-yirmi metre kadar yukarı-mızdaki konaklama noktasında Cudi arkadaşın ince, yumuşak sesi yankı-lanıyor. Cudi, yaşıtdaşı Sal-man'la beraber Gabar birliğinde yer alıyor. Geçenlerde Qesrik boğazında düşmanın, üç cemse askerini pusuya düşürüp roket ve fişek darbeleri altında tümünü imha ediyorlar, ancak savunma grubunun yanlış ateşiyle bir yoldaş şehit düşüyor. Silahını alıp manevra yapıyorlar. Ancak karayo-lunu keserken düşman pususuna rastgeliyorlar. Grubun çoğu pusuyu yarıp geçerken sekiz kişilik bir grup da ana gruptan kopuyor. Sonra bu sekiz kişilik grup da birbirinden kop-up üç parça oluyor. Onlardan ikisi köy korucusu çetelerin topraklarına düşüp orada şehit ediliyorlar. Diğer ikisi, işte Cudi ve Salman, henüz onaltı yaşlarında bu iki savaş deli-kanlısı kafa kafaya verip, «Düşman bize rastlarsa çatışır. sonra da kendi-mizi imha ederiz ama sağ ele ge-çirtmeyiz, rastlamasa da tanidik köylere gider arkadaşları arar, ilişkiye geçmeye çalışırız» diye ortak kara-ra varıyorlar ve aralarında hiçbir soruna yer vermeden hep kolektif kararlar bir dost köyüne gelip bir milis aracılı-ğıyla birkaç gün hem kendilerini düşman operasyonunun göbeğinde koruyorlar, hem de kopmuş oldukları grupla ilişkiye geçmeye çalışıyorlar. İşte bu çabaları sürerken alana giren grubumuzun aynı köye ilişki sağla-mak için gitmesi ve milis aracılığıyla her ikisinin bize katılması böylece gerçekleşiyor. Doğrusu savaş içeri-sinde yetişen neslin ileriye yönelik çok büyük umutlar vaat ettiğine dair güzel bir örnek karşı karşıya gel-menin sevincini yaşıyoruz. Yeni nesil Partiyeye, değerlere ve kurallara eski nesilden daha çok bağlı, daha de-vingen ve daha umut verici, üstelik öyle bilinen türden kişilik sorunları

da yok; zaten gelişme de burada. Dersimli Rıza efendi Partinin ona onca emek harcamasına ve olanak

tanınmasına rağmen ikinci kaçışını dahi gerçekleştirirken bu iki genç yoldaş ise kararlı ve azimli bir ça-bayla Partiyeye bağlılıklarını sergi-liyorlar.

Bu esnada Sait arkadaş konak-lama noktalarını gezip suyun öte yakasındaki Zêwê köyüne düşman kuvvetlerinin gelmekte olduğunu bil-dirdi. Arkadaşlar dürbünle gözette-melerini sürdürüyorlar.

21 Mart 1990. saat 18.55. Serin esintili bir bahar günü.

Kêra dağlarının doruk noktala-rından birindeyiz. Doğumuzda Şır-nak, güneyimizde Cizre ve Kür-distan'ın diğer iki parçası, karşı-mızdaysa Gabar dağları uzanıve-riyor. Gabar'ın tepesinde bulunan TRT anteni, korucusu yüzlerce as-keriyle birlikte kuzeyimizde yer alıyor. Bu noktaya evvelki gece geldik. Bu-lunduğumuz noktadan Dicle kıyısına inip takiben bir derenin içinden yü-rüyerek ilerlerken sol tarafımızdaki vadinin virajında gözükten ışıkları gösteren C. arkadaş: «İşte Qesrik denen yer orası, arkadaşlar orada üç cemseyi pusuya düşürdüler» diyor. Suyun kıyısına varmazdan önce karşımızdaki Şırnak-Cizre karayo-lundan iki tim arabası geçti. Sonra-dan suyu ve karayolunu kesip iki yurtsever köyü geçerek konak-lama noktasına geldik. Buradan ar-kadaşların bulunduğu noktaya gide-cektik ancak, randevu noktası yönünde çatışma haberinin gelmesi üzerine gidiş bekletilerek kontrol için milis gönderildi.

24 Mayıs 1990, Cudi'deyiz.

Gabar'da operasyon olması ne-deniyse Bestler'e Cudi üzerinden gi-deceğiz. İlk gün istenilen noktaya varamıyoruz. Terkedilmiş bir köyün su kaynağının başına vardığımızda artık bitkinlikten adım atacak halimiz yok. Kocaman ceviz ağaçlarının altında oturuyoruz. Şafak çoktan sö-kmüş, ortalık aydınlanmaya doğru hızla gidiyor. Bir grup arkadaşı te-peye gönderip, diğerleri dinlenmeye başladık. Ancak sivrisinekler fırsat vermiyor.

Öğleye doğru yanıbaşımızda geç-mekte olan iki kadını yanımıza ça-ğırdık. Sonradan, terkedilmiş köyün sahibi olduklarını öğreniyoruz. Kadı-nın birinin oğlu Partî saflarına sekiz aydır katılmış. «Belki görürüm» umuduyla Şırnak'tan yola koyulup

dağ dağ tarayagelmiş. Askerleri at-latmak için de eline bir torba alıp içine kenger ve diğer dağ otlarından koymuş. Beline kemer yerine bağla-dığı iplik yumağını çözüp, «Düşman görüp de sormasın diye öyle yaptım» diyerek bayan arkadaşlara uzatıyor, sonra başörtüsünün bir yerlerinden de bir iğne çıkartıp, «Söküklerinizi dikersiniz» diyerek uzatıyor. Öbürü de çantasının bir yerlerinden bir avuç bayram şekeri çıkarıp veriyor. Ta bayramdan beri böyle bir karşılaşma için saklamışlar.

Kendileriyle biraz konuşup eleştiri-yorum. «İnsan bu denli güzel bir toprağı terketmez» diyorum. Kadın içini çekerek, «Keyfi mi terkettik?» diyor, «En son biz terkettik. Bir bir, iki iki bizi zorladılar, gitmezseniz öldü-rürüz dediler. Hep de bu çeteler yaptı. Mecbur kaldık çıktık.»

«Çözüm değil» diyorum. «Ne ka-çışın ne de korkunun ilacı vardır» demek istediğim; «Bu denli güzel topraklar terkedilmez, insan bu ye-şilliği, bu güzelliği görünce 'Ah uğ-runda ölsem' diyor. Siz kıymetini bilemediniz.» Bir süre iç çekiyor, sonra yine oğlunu görme isteğini tekrarlıyor. İstemeye istemeye veda-laşıp ayrılıyorlar.

O akşam yola devam edip yine sabaha dek süren bir yolculukla Cudi dağlarının eteğine geliyoruz. Gün henüz ışımakta. Yanımızdaki milis, «Arkadaşların noktası burası» diyor, sonra eliyle sağı solu işaret ederek, diğer noktaların istikametini göste-riyor ve ekliyor, «Buradan güneş tam çıkınca dürbünü alıp gözetleriz, ya nöbetçilerini ya da yaktıkları ate-şin dumanını görür, işaretleriz.»

Bir-iki saat sonra arkadaşların noktası tespit ediliyor. Milis, çıkarttığı kurt sesiyle arkadaşlara haber ve-riyor. Akabinde, hemen öğle sonra-sında iki arkadaş yanımıza geliyor. Saat 18.30'da da yola koyulup yan-larına gidiyoruz. Oraya vardığımızda karanlık basıveriyor. Aslında bir ya-maçtan karşı yamaca gitmişiz, ama yol dolanıyor, üç-dört su kaynağını geçiyoruz; her biri diğerinden daha soğuk. Cudi yemyeşil, doruğunda apak kar gözükmüyor. Her yamacın zirvesine çıkıldığında serin bir esinti ve apayrı bir doğa parçası insanı kucaklıyor, insanın «aha burada ölsem» diyesi geliyor. Gerçekten topraklarımızı, uğrunda ölüme adeta çağırıyor. Tuhaftır, o dağların gü-zelliği karşısında insanın, «şuracıkta kalıp kırk yıl yaşasam» diyesi değil de, aksine «aha şuracıkta ölsem» diyesi geliyor. Bu da uğrunda ölü-nmeden yaşanılmayacağının bir be-lirtisi olsa gerek.

Orada ... arkadaş tarafından karşılanıyoruz. Karanlık olduğu için sadece biraz konuşup yemek ye-dikten ve çay içtikten sonra uykuya çekiliyoruz. Ancak yatmak mümkün değil, sabaha dek serinlikten titriyo-ruz.

28 Mayıs 1990 Pazartesi, saat 08.15. Bestler'deyiz.

Cudi'den iki gecelik yolculuktan sonra, sabahın yine şafak çökü-şünde çeşit çeşit ağaçların sıkı sıkıya yükseldiği bir yamacın doruğunda konaklıyoruz. Otlar dizboyu, hava gene serin, ancak rüzgar esmiyor. Sivrisinekler akın üzerine akın ge-liştiriyor. Düşman, otlağa çıkmayı yasakladığı ve otlar besi hayvanla-rınca yenilmediği için sivrisineklere gün doğmuş; her biri aslının iki misli irileşip azgınlaşmış. Ortalık biraz aydınlanınca kuru dalları

toplayıp bir ateş yakıyoruz. Her manga hemen çaydanlığını uzun bir sopaya geçirip ateşin üzerinde ikiyeşer kişi tutuyorlar. Diz boyu yükselen alevlerin sıcaklığı tenimizi ısıtıp sivri-sinekleri bizden biraz uzaklaştırınca hala genzimizde duran kömür tozu-nun yağlı kokusu daha çarpıcı hisse-diliyor. Cudi dağında bu noktaya grubumuz bir gecede gelemediği için yarı yolda sığınak düzenine başvu-rup Şırnak kömür madenlerine uzanmış, halka ait ocaklardan birine yerleşerek akşamlamıştık. Kosko-caman dağların altını, delik deşik oymuşlar. Halk, askeriye-ye para verme karşılığında kömür çıkartıp satmaktaymış, yani kendi topra-ğında, hatta kendi köyünün arazisi dahilindeki kendi yeraltı zenginliğini ancak düşman subaylarına rüşvet vererek çıkartabiliyor. Bu da Kür-distan'ın acı gerçekliklerinden sa-dece biri.

Ocaktan çıkınca hepimiz kapkara birbirimize gülüyoruz. Sonra düz bir alanda sıra olup içtima yapılarak akşam şıarı atılıyor: «**Bi can, bi xwin em biterane ey Serok!**» On dakika ötede serin bir su akıyor, üzerinde durup ihtiyacımızı karşı-lıyor, elimizi yüzümüzü yıkadıktan sonra yeniden yola koyuluyoruz. Vardığımız köyden birçok savaşı çıkmış, şehit verilmiş, iki eve yerle-şiyoruz. Ycğurt ve peynirden olma soframız gelmeden önce evin sahibi iki büyük tepsi üzerinde lokum ve bisküvi getirip sunuyor. ... arkadaş, «**Bunlar bayramdan kalma**» diyor. «**Burada bayramları lokum ve bis-küvi dağıtılır, kimse şeker dağıt-maz.**» Arkadaşlar günün yorgunluğu ve acıkmışlığıyla sofraya aba-nıyorlar. «**Fazla yerseniz sonra ye-mek yiyemezsiniz**» diyorum. Nitekim arkadaşlar da sofraya gelen yoğun-tu ve peyniri bitiremediler. Ardından bol bol çay içtik. Bu arada evin sahibiyle biraz konuştuk, eleştirileri vardı. Za-ten geçtiğimiz alanlarda hemen her yerde dostların, milislerin eleştirileri ile karşılaştık. Hepsi de içten gelen, haklı, yerinde ve geliştirici eleştiriler. Şehit olma olaylarını, arkadaşların aldırılmaz tutumlarına bağlıyorlar. Hepsi de, «**Söyledik, uyardık; falan komutan bizi dinlemedi, 'bir şey ol-maz' dedi ve işte oldu**» tarzında sitemlerini dile getiriyorlar. Yine bir-çok köyde olduğu gibi bu köyün de durumu Sırat köprüsü üzerinde; düşman köylülere göçmeyi daya-tıyor, onlarsa direniyor. Evin sahibi, «**Savaşı geliştirmiyorsunuz**» yönlü eleştiriler sununca, «**Savaşın ge-lişmeişinin nedeni sizlerin gere-ğince katılmayışınız ve kendinizi bir ekmek-su ilişkisiyle sınırlı tutma-nızdır**» diye izah ediyorum. «**Biz, düşman bize düşmanlık yaptığı ka-dar ona düşmanca yönelsek onlarca Kürdistan kurarız. Ancak öyle yap-mıyoruz. Misalen dostlarımız, çete-lerin azgınlığı karşısında Partinin silahını en az onların düşmanca kullanımının yarısı kadar kullansa, şimdiye çoktan çetecilik tasfiye olurdu. Eğer bugün düşman ta gerillanın mevzilerine dek uzanabiliyor ve hatta darbeyi odağında vurabi-liyorsa, nedeni kesinlikle geri cephe-nin boş bırakılmışlığıdır. Geri cepheyi de ancak milisler ve dar gerilla grup-çukları doldurabilir. Evinde silahı olan milis, düşman operasyona çıktı-ğında, geceleri önüne pusı atabilir, geriden konaklama noktalarını ta-rayabilir veya etrafını, geçiş yollarını mayınlarla donatabilir. Bu, öyle yapı-lırsa ve bunu her köy yaparsa, düş-**

man dağdaki gerillaya ulaşamaz, gerilla da operasyonların takibindeki tedirgin yaşamdan kurtulup saldırı düzenine geçerek çete köylerine, hatta taburlara yönelik baskın eylemleriyle kurtarılmış alanlara doğru gelişim gösterir.»

Köyden ayrılıyor, Şırnak'ın ışıkları sol tarafımızda yansıyarak Bestler'e doğru tırmanıyoruz. Şırnak-Uludere karayolunu geçtikten sonra tırmanış gittikçe dikleşiyor. Keşifçi arkadaşlar önden gidip geçeceğimiz boğazı kontrol ediyor. Boğazı aştıktan sonra Bestler toprağı başlıyor. Yer yer iri yüksek ağaçlar olsa da toprak tepelikler çırılçıplak. Ancak bir-iki saat yol aldıktan sonra sık ormanlıklar ve serin sular yolumuzu kesiyor; aşağıya ilerliyoruz.

Sabaha doğru bir maraton heyecanı vardı. Bizim konaklama noktasının yakınında daha önce gün-boyu çatışma çıkmıştı. Aşağı kısmında birkaç evlik bir köy var; çevrenin tek köyü. Diğer köyler göçertilmiş. Bunlarsa düşmana inat toprağa yapışverişmişler. Nöbetçi arkadaş, karşı yamaçtan bir koyun sürüsünün geçtiğini söyleyince sorumlu arkadaşlardan biri oraya gidiyor. Yöreyi bilen arkadaşlar dost olduklarını belirterek, bir koyun ya da keçi satın alıp yemeyi öneriyorlar. Bir arkadaş gönderip öneriyoruz. Dostumuz, «*Burası uygun değil*» diyerek öneriyi geri çeviriyor. Arkadaşlar et yemede istekli. Uzun ve peynir-ekmekle süren yolculuk epey yorgunluk yaratmış. Et, grubu kendine getirip yeniler. Sorumlu arkadaşla dost milisin oturduğu yere gidiyorum. Selamlaşıp oturuyoruz. Sohbetin ilk sözcüklerini doğal olarak etten açıyoruz. Sonra sohbeti sürdürüyoruz. Altı ay kadar Diyarbakır zindanında yatmış. 30-40 gün işkencede sorgulanmış, düşman köye gelip günlerce ya çete olmayı, ya da göçmeyi dayatmış, ama tüm bunlara karşı inatla direnmiş. «*Bu çevrede bir tek bu bizim birkaç evimiz kalmış, unumuzdan, şekerimizden, yağımızdan, iğne ipliğimize kadar her şeyimiz düşman kontrollü ve ölçülü veriyor. Yine de arkadaşları besliyoruz. Ve bu savaş kırk yıl da sürse besleyeceğiz. Tırko'ya boyun eğmek yok*» diyor.

Sohbetimiz epey sürüyor. Uzun uzadıya zindandan konuşuyoruz. Simasında kararlı bir direnişçiliği görmek gayet mümkün.

Sohbetimizin sonucunu nihayet tatlıya bağladık. Gerillanın kamuflaj kurallarını yerine getirmekle vaadiyle bize bir koyun vereceğini belirtti. Almadama çok ısrar etmesine rağmen çıkartıp elli bin lira verdim. Sonra yanımıza bir-iki arkadaş alıp birlikte sürünün otlandığı yere gittik. Ancak sürü suyun karşı tarafına geçmişti. Bir arkadaş yanına alıp bir koyun getirmeye gitti, oradan da eve gidip tuz gönderecekti. Ayrılrken tokalaşıp öpüştük. Gösterilen bu yakın ilgi karşısında uçarcasına ayrılrken yüzü hafif bir tebessümdeydi.

Ordan diğer arkadaşlarla beraber suyun kenarına indik. İki dağ silsilesinin arasında sıkışmış derince bir yerden şarıltsı ta uzaklardan duyuluyordu. Yanına vardığımızda hayretle durakaldım. Yaşamımda ilk kez o denli berrak bir su görüyordum. Varıp bir müddet hayranlıkla seyrettikten sonra, birkaç kez avuçla içtim. Doyumsuz ve gayet serindi. Sonra doyusuya içtik ve mataraları doldurup, arkadaşların olduğu yere doğru tırmanmaya başladık. Ertesi gün bu berrak suyun kıyısında konaklayacak, doyusuya içip, içinde bir güzelce yıkanacaktık. İnsanın bir türlü kopmak istemediği bu güzel suyu ne yazık ki, insanlarımız çok ucuz terketmişler. Şimdi yöresinde bir-iki çoban dışında insan yok.

Ertesi gün ... arkadaşın takımıyla buluştuk. İlk karşılaşmamızdan

sonra bize fıstık, çekirdek ve çikolata ikram ettiklerinde epey şaşırıdık. Ancak sorduğumuzda düşmanın dokuz yük erzakını ele geçirmiş olduklarını söylediler. Düşmanın uygulamakta olduğu erzaksız bırakma kuşatması altında arkadaşlar düşmana iyi bir darbe vurmuşlar ama, «*Keşke yükler un ve zahire olsaydı*» diyorlar. Düşman hemen hemen tüm köyleri göçerttiği, kalan köylere de tabur düzeyinde asker veya çete yerleştirdiği ve Şırnak'ın giriş çıkışını da denetim altına almış olduğu için yoğunca erzak sıkıntısı çekiliyor.

Gerek Cudi'de, gerek Bestler'de göze çarpan en acı bir gerçeklik de kapkara yanmış, yıkılmış dev ağaçlar! Hepsine havan topu çarpmış, yakmış yıkılmış. Lav silahları, makinalı tüfekler ve toplar belirgin izler bırakmış, çatışmaların anılarını orada yaşamak mümkün. Ayrıca her stratejik noktada mevziler yapılmış. Cudi'de kaya parçalarından yapılan mevzilerin yerini Bestler'de kazılmış toprak alıyor. Mevziler ve konaklama noktaları ortak kullanılıyor, kim erken kapsa onun oluyor ve başarılı çıkan da o oluyor. Bu yüzden mevzileri bozan, yıkan yok. Öyle capcanlı, savaşa hazır bekliyorlar. Bir de her adımda düşmanın boş konserve kutularına rastlamak mümkün.

Bestler'in en ilgimi çeken noktası, bol topraklı dağlarının olması. Gözü

kalmış, diğerleri bomboş, köyün bitişiğinde koyunlar dışarıda duruyor, çobanın yaktığı ateşin çevresinde arkadaşlar kümelenebiliyor. Çevredeki tepelere bakıyorum, içim ürüyor. Her an birileri tarayacakmış gibi bir his var içimde, yerimiz o kadar tehlikeli ki. Bunun üzerine eve taşınıyoruz, nöbetçileri de yukarıya çıkarınca içim rahat ediyor. Sac ekmeği, yoğurt ve peynirin üzerine sıcak bir-iki bardak çay içip oradan ayrılarak arkadaşların konaklama noktasına gidiyoruz. Ancak biz varıncaya dek arkadaşlar noktayı terk edip uzaklaşmışlar. Gerekeceği sonradan öğreniyoruz. Ufukta çeteleri görüp manevra yapıyorlar. Ertesi akşam başka bir gov'da yine milisler aracılığıyla buluşuyoruz.

4 Haziran 1990, Saat 13.42. Yaşamımda yazın ilk kar yediğim bir gün.

Nihayet zozan dediğimiz "yayla"ya tırmanıverdik. Dün gece Bestler'den ayrılp, Kato Dağlarına doğru yol aldık. Bugün Jirkilerin Katosu denilen alanda konakladık. Ta geçen yıla dek de sürü sahipleri sürülerini buralara otlatmaya getirirlermiş, ancak şimdi in, cin top oynuyor. Sırtlarda birkaç mevzi ve dizboyu ottan başka geçen yıllardan eser kalmamış. Mevziler kapılmayı, otlar yenilmeyi bekliyorlar.

toprağa doymak isteyen Bestler'e gelmeli. Koskocaman, upuzun dağlar ve hep toprak. İnsan Mardin'in Ömeryan kesiminden birkaç köyü (Cinata vb.) buraya getirmeyi çok istiyor. Zira tüm toprak öyle bomboş bırakılmış. Cinatalılar Ömeryan'da kayayı oyup içine toprak doldurarak bağ omcası ekerken burada bu güzelim toprakların öylesine bomboş durması insanın yüreğini cazırtıyor.

... arkadaşın grubundan ayrılp Çeçegök denilen yere, ... arkadaşın grubunun bulunduğu alana doğru yola koyuluyoruz. Saatlerce yürüdüğümüz halde ne bir köy, ne bir in, ne cin. Uzaklarda bir taburun çevre lambalarının halkalanmış ışıltısı yansıyor duruyor. Hava sessiz ve serin; ince-dar sırtları tırmandıkça tırmanıyoruz. Grubun randımanı gittikçe düşüyor. Ay ışığı neredeyse gündüz kadar parlak. Arkadaşlar acemi, tepelere tırmanınca üst üste birikiveriyorlar, bir fişek patlarsa onunu delip geçecek, geriden komutanlara haber gönderip uyarıyorum. Biraz düzeltiveriyorlar ancak yarım saat sonra durum gene aynı. Nihayet bir sırttan inince köpek havlamalarıyla karşılaşılıyor. Az ötede bir köy var. Keşifçiler bizden önce gitmiş. Biz de varıyoruz. Sadece iki-üç ev

Bu güzelim topraklar çok ucuza terkedilmiş. Aslında incelenip üzerinde düşünülürse, terkedilenin toprak olmadığı, zira toprağa bir bağlılığın bulunmadığı görülür. İnsan bağlanmış olmadığı bir şeyi terk etmez. Yani onlar bu topraklar üzerinde öyle asgari düzeyde bir üretim geliştirmişler ki toprağa bağlılık duysunlar. Onları toprakla ilgili kılan şey besi hayvancılığı ya da arıcılık vb. Hayvancılık da belli bir toprak parçasına bağlılıktan, onda üretim yapıp ona sevdalanmaktan ziyade bu toprağın otunu tüketip ötekine göçmek, bir diğerine göçmek; işte kışın kışlığa, yazın yaylaya oradan hayvanları yükleyip yallah Antalya, Mersin'e bilmem nerelere hep bir taşınmayı ve hiçbir yere bağlanmamayı getiriyor. Toprağa taparcasına bir bağlılılık olmayınca onu korumak, geliştirmek veya ona sahiplenmek, hele hele uğrunda kan dökmek de gündeme gelmez. Bunda belirleyici olan, buradaki insanın üretim tarzıyla olan bağlantısı. Yıllar yılı hayvancılıkla hem de göçebe bir tarzda uğraşmak, daha iştah açıcı veya zorunlu bir iş kapısı açıldığında hemen bir yaşamdan diğer bir yaşama kayışı kolayca sağlayabiliyor. Yaşadığı yerde bir tek fidan ekmeyen, bir tek taşı yerinden kaldırmı

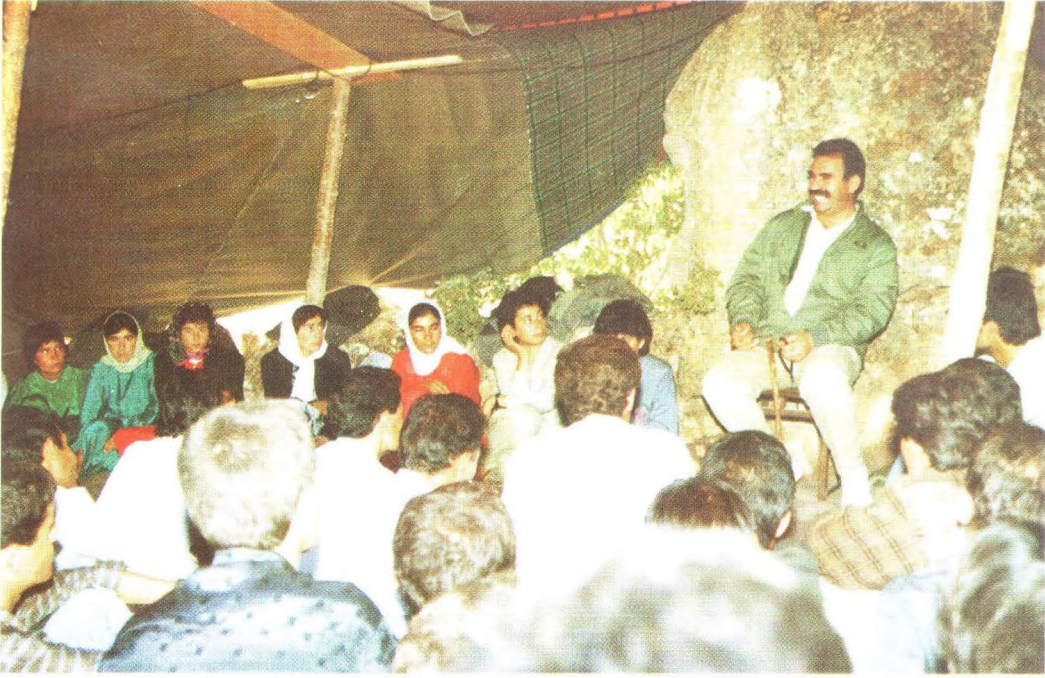
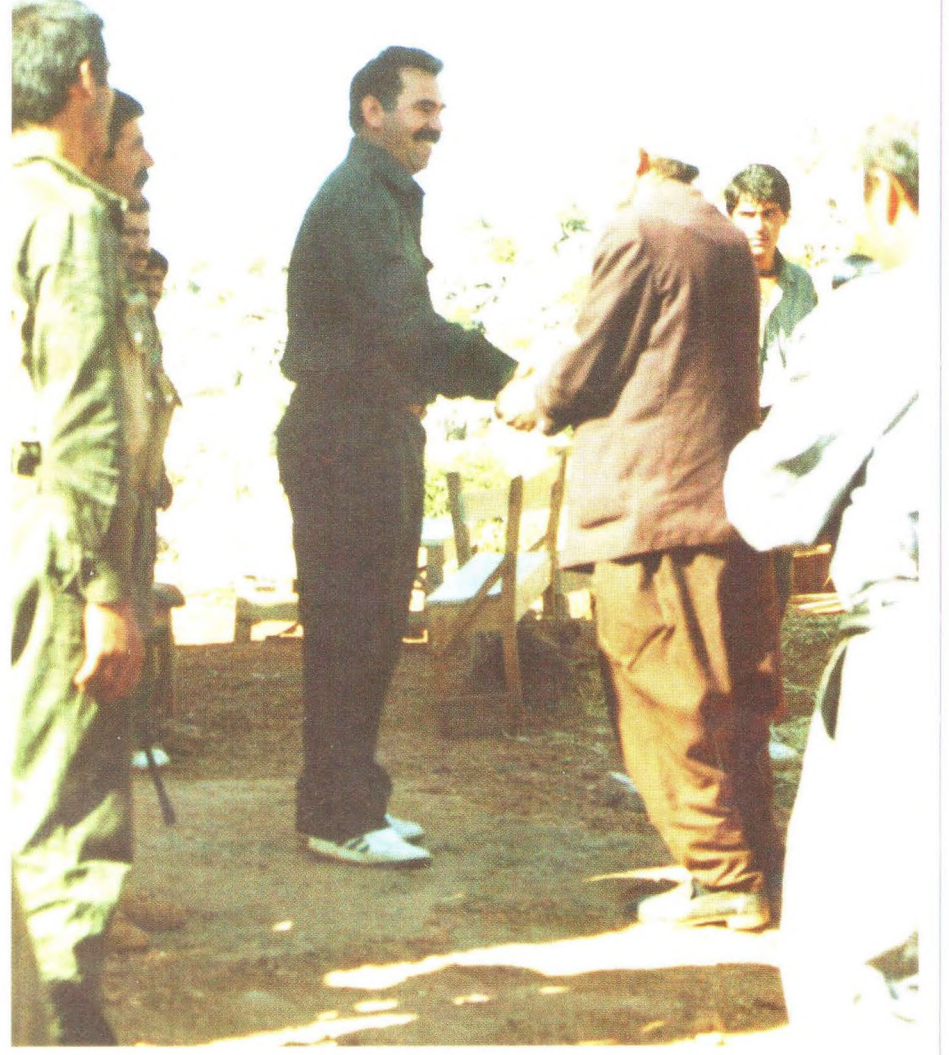
iki çapa vurmayan, toprağa hep tüketici yaklaşan kişilik elbette ki zor geldiğinde o toprağı çok ucuza terkebilecek ve hem de bunu, sonuçlarını düşünmeden yapabilecektir. Parti Önderliğinin Mardin insanı hakkında bir belirlemesi vardı. Yaptığı belirleme şüphesiz Mardin şehrinin yakın çevresi olan Nusaybin, Ömeryan, Derik, Midyat, Kızıltepe gibi nüfusun yoğunlaştığı ve üretime büyük oranda katılım gösterdiği yerleri ima ediyordu. «*Oranın insanı on yıldır düşmanın onca işkence, baskı, tutuklama, imha ve göçertme politika ve uygulamalarına karşı büyük bir kararlılıkla direniyor*» tarzındaydı. Öyleyse Mardin insanını direnişçi kılan nedir? Şüphesiz toprağa olan bağımlılığıdır; ekmeğini suyunu, yaşamını hep en fazla bir-iki dönümlük toprak parçası üzerinde sağlamak zorunda. Hatta metropol kentlerine çalışmaya gitse bile bu toprak parçasının cevazına, bastığına, narına, odununa ihtiyacı var. En azından "evim" diyebileceği dört duvarı ve bir çatısı var. İki çapa, bir-iki karabasan kullandığında karnını doyurabilecek bir üretim alanı ve bu alana olan zorunlu bağlılığı var. Yani geniş topraklar üzerindeki rahat yaşamdan ziyade dar toprak parçası üzerinde ekmeğini taştan çıkartma var.

Aslında bu üretimsel yaklaşımla

lamış mıdır? Ya da yerinde durup erimemekte ısrar eden, güneşin son ışıltılarının kucağına apak gülmeyen karın kuytuluklara bağlılığı kadar bir bağlılığı dahi gösteremeden kaçışını değerlendirmiş midir? Hani o tarihten günümüze dek direnen Kürt insanı? Hani onun direngenliği? Helen ordularına teslim olmamak için kendini uçurumlardan atan genç kızlar nerede? Onca yiğidane direnişçilik neden Türklüğe bu kadar ucuza teslim oluveriyor? Bu Türklüğün ve her türlü amirliğin ya da ona teslimiyetin kanıksatılmışlığından mıdır? Bizde "Pepuk" denen bir kuş hakkında bir söylenti vardır. Halk der ki dünyanın tüm kuşları Pepuk kuşuna baskı yapar, o da yuvasına gelip yavrusuna baskı yaparmış. Eğer bu doğruysa, Kürdistan insanı Türkiye'nin Pepuk kuşu edilmiştir demek doğru olmaz mı? Birbirine düşmede, hele çeteleşip kendi yiğit evlatlarının kanını emmede düşmandan katbeka kinlenebilen bu insanlar, düşmana karşı tam bir Pepuk kuşu değil midirler? Bunların gözlerine nasıl bir mil çekilmiş ki bunca güzelliği düşmana bir "aferin evladım" karşılığında satabiliyorlar? Aslında bu, düşmanın dayatmış olduğu asimilasyon ve kemalist eğitimin acı bir ürünü. Türklüğe hizmeti, Türklüğe ulaşmayı, Türklük için çalışmayı bir şeref bilir haline getirilen bu insanlar bugün onun yolunda neden çeteleşip devrimci kanına el atmasınlar? Ve hatta bunu neden düşmandan daha düşmanca yapmasınlar? Gerçekten de uşaklıkla mayalanmışlar. Belki de yıllar yılı bir çavuşun ya da teğmenin köye gelip ona bir merhaba vermesini, bir tespih armağan etmesini umut ve heyecanla beklemiş. İşte öyle bir ortamda ortaya çıkan PKK, düşmanı her gün uğrattır etmiş ve köye uğrayan jandarma tespihten de daha değerli silah sunmuş. Kürt insanı otoritenin kim veya ne olduğunu düşünmez.

O, yıllar yılı güçlüye yaranma temelinde iki lokma ekmeklik bir yaşama çoktan boyun eğmiş bile. Yoksa düşman gücüne ya da ağa gücüne her yıl para ödeyip kendi toprakları üzerindeki doğanın ürünü otu satın alması neyle izah edilebilir? "Bu benim toprağımdır, ot bu toprağın ürünüdür" demeye değil cesaret etme, bunu düşünmemiştir bile. Bu acı gerçeklik bugün düşmanın, "Ya çete olacaksın, ya göçeceksin" komutu karşısında "Emret komutanım" yanıtından öteye gitmiyor. Gözlemlenen bu insan, bu toprakların öylesine terkedilmiş haline baktığında yüreği yanıyor. Gece karanlığında yol alırken gözükten tek ışıltı taburların çevre lambaları ya da ufukta istisna govların çoban ateşi. Bestler'den ayrılrken kıracın ve sık ormanların içiçe olduğu tepeliklerden geçiyoruz. Solumuzda muhteşem Herekol zirveleri ve karşısında onunla boy ölçüşürcesine aniden tırmanışa geçmiş Kır Kandil dağları. Gerisinde dağ silsileleri ve karşımızda Kato dağlarının apak zirveleri, sağımız yine karlı dağlar. Arkadaşları biri yemyeşil bir tepeyi gösteriyor. «*İşte burada çatışma çıktı, şu kadar komando, şu kadar asker öldürdük, tek arkadaşın burnu bile kanamadı*» diyor. Tepeye bakıyorum; bizden gözüken her üç tarafında derin vadiler var. Üstü geniş ve kendisi yüksek stratejik bir üstünlükte solumuzda, az geride onyediyi arkadaşın ateş başında şehit olduğu yer ve sık ormanlık bir yer. Şahadetin nedeni tedbirsizlikler. Bestler'i yavaş yavaş geçiyoruz. Çayır çimen diz boyu. Bu yıl sürüler otlağa gelmemiş, elli adımırdı bir şarıl şarıl akan apak sular akmakta.

ERNK'de ordulaşan Kürdistan halkı emin adımlarla zafere yürüyor!

**Gerilla - halk omuz omuza
özgür vatan toprağına!**

